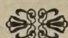
PTT

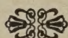
Solomon S. Bernards
3080 Broadway
New York City
September 16-1941

תקון תורה השלם

חמשה חומשי תורה וחמש מגלות עם
הפטרות לכל שבתות ומועדי השנה



הספר הזה נועד לשמש לסופרי סת"ם ולקוראי בתורה,
לפיכך נדפס בעמודים מקבילים בניקוד ובלי ניקוד



עם תוי נגינה לטעמי התורה, ההפטרות וחמש מגלות

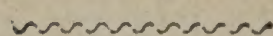


היברו פאבלישינג קאמפאני

77-79 דילענסי סטריט, ניו יאָרק

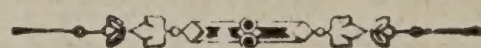
Printed and bound in the United States of America,
by Montauk Bookbinding Corp., New York

הקדמה



אך למותר הוא בעינינו להלל ולשבח את ספר תקון תורה זה הנדפס ע"פ המסורה כמצווה לנו מפי רז"ל. וכבר ראינו כי תוצאות רבות נמכרו בזמן קצר וזה לנו לעד נאמן כי יקר ונחמד הוא בעיני סופרי סת"ם ובעיני כל ישראל. ורק דבר אחד הי' נעדר. וזה אשר עוררני להדפיס תקון סופרים הזה גם עם נקודות וטעמים. כי בשומו עין בקורת בדברי רז"ל במס' פאה הלכה י"ב שאמרו שם ואינו רשאי לכתוב אא"כ יודע לקרות. ודבר זה הלכה גמורה הוא בעבור שכן הועתקה הלכה זו במחבר באו"ח סי' ל"ב סעי' ל' ובשו"ע מרן הרב שם סעי' מ"ד ביאר ונתן טעם להלכה זו. וז"ל אפי' מתוך הכתב אינו רשאי לכתוב אלא מי שהוא יודע לקרות. שאם אינו יודע לקרות אע"פ שיודע לכתוב האותיות יכול לטעות בקל. ואינו מרגיש עכ"ל. והנה כל תיקוני סופרים החדשים כולם נדפסו בלא נקודות וטעמים. ורק אחד הדפים עם נקודות. רק באותיות קטנות אשר קשה לקרוא בהם. וגם ההפטרות והמגלות לא נדפסו בטוב טעם ודעת. לכן אמרתי למען חיזוק הלכה להדפיס ת"ס כזה בנקודות וטעמים ובאותיות גדולות מאירות עינים ובהוספות רבות כדי שכל סופר יתאמץ לכתוב ס"ת בקריאת כל תיבה בנקודתה המסורה לה מסיני כדת וכהלכה. והוא מזוקק ומנוקה מכל שגיאה כדין וכדת ויוכל הסופר לבטוח בו כי לא יכשל אם ילך אחריו:

המביאו לביה"ד אלי' עזר ב"ר בנימין בינוש ז"ל



קיצור דיני קריאת התורה

דינים השייכים להצבור

א) ס"ת שנמצא בה ג' טעותים אסור לקרות בה עד שיגיהנה (יו"ד סי' רע"ט) וכן אם נקרעו התפירות מן יריעה אחת ולא נשאר רוב מחובר אסור לקרות בה (ט"ז יו"ד סי' רע"ח סק"ב):

ב) אסור לאחוז ס"ת ערום בידים אם לא ע"י בגד המפסיק (א"ת קמ"ז):

ג) אין הצבור רשאין לענות אמן עד שתכלה ברכה מפי המברך. ואין הקורא רשאי לקרות עד שיכלה אמן מפי הצבור. ואפילו יש מאריכין צריך להמתין עליהם. שהרי צריכים כולם לשמוע הקריאה (שם קמ"א):

ד) העולה צריך לקרות עם הקורא בלחש מלה במלה. כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה (שם קמ"א):

ה) העולה לקרות בתורה והראו לו מקום הקריאה בעמוד שלפניו ולאחר הברכה ראו שטעו ושצריכין לקרות בעמוד אחר. צריך לחזור ולברך פעם שנית. ואם הקריאה היא באותו עמוד שהראו לו רק שאינו במקום שהראו לו. אין צריך לחזור ולברך. כי מוסכם שדעת כל אדם לקרות מכל הכתוב כאן בעמוד הזה (סימן ק"מ וע"ש בט"ז):

ו) אסור לשיח שיחה בשעת קריאת התורה. גם כשהמפטיר קורא בנביא אין לדבר עד שישלים (סימן קמ"ו):

ז) אם טעה הקורא אפילו בדקדוק אות אחת מחזירין אותו. ודוקא היכא שמשתנה הענין ע"י שינוי הנקודה כגון יעשה בפת"ח במקום יעשה בציר"י. חלב בקמ"ץ וקרא חלב בציר"י וכיוצא בזה. אבל אם טעה בנגינת טעם או בניקוד שאין הענין משתנה מחמת קריאתו. אין מחזירין אותו אבל גוערין בו (סי' קמ"ב):

ח) אסור לצאת מבהכ"נ בשעה שקורין בתורה. וכל היוצא עליו נאמר ועוזבי ה' יכלו. אבל בין גברא לגברא רשאי לצאת ודוקא לדבר נחוץ (קמ"ו):

ט) אם בטלו שבת אחת קריאת הפרשה בצבור מחמת איזה סיבה. וה"ה אם התחילו ולא סיימו. קורין אותה פרשה לשבת הבאה עם פרשה השייכה לאותה שבת. והעולה רביעי יחבר ב' הפרשיות יחד כמו בכל פרשיות המחוברים. אבל אם היו ב' מחוברין באותה שבת שבטלו. אין קורין בשבת הבאה ג'. וגם לקרות לכל הפחות ב' אי אפשר דאין תקנה לתלאין ואם בטלו פ' ויחי אין לקרותו עם פ' שמות. וה"ה בכל ספר וספר. כי אין נכון לחבר שני ספרים בקריאת חד גברא:

דינים השייכים להקורא

א) הקריאה צריך להיות מעומד. ואפי' לסמוך עצמו לכותל או לשלחן אסור להעולה והקורא. אא"כ הוא בעל בשר וכדומה שקשה עליו לעמוד. שרי להשען קצת (קמ"א): ב) הקורא מחויב לסדר לעצמו תחלה קריאת הפרשה. לעיין היטב לקרות המלות בנקודתם ונגינות הטעמים מלרע ומלעיל וחזק ורפה. ולא יניח הנד ולא יניד הנח. ע"פ דקדוק והמסורת. ולא ישנה שום אות מתנועתו ומנקודתו הנתונה מסיני. ולא ישתנה משמעות תיבה ע"י שבוש קריאתו: ג) כל תיבה שהיא קרי וכתיב. הלכה למשה מסיני שתהיה נכתבה כמו שהיא בתורה. ונקראת כפי המסורת. ומעשה באחד שקרא כמו שהיא בתורה בפני גדולי הדור והתרו בו שיקרא כפי המסורת ולא רצה ונדוהו (קמ"א): ד) יזהר הקורא לקרות בקול ממולע ובשפה ברורה. ואסור לקרות שלא מן הכתב אפי' אות אחת. ע"כ צריך הקורא ליזהר ע"ז בין סוף כל עמוד להתחלת עמוד שלאחריו שלא יקרא על פה אפי' תיבה אחת מחמת הרגל לשון: ה) הקורא יכוין לסיים בדבר טוב. וגם ההתחלה יהיה בדבר טוב. וה"ה שלא לסיים במי שעשה מעשה רע (קל"ח): ו) אין קורין בתורה פחות מי' פסוקים דהיינו ביום שקורין ג'. ב' קורין ג' ג' ואחד ד'. ואם סליק ענינא בציר מי' כגון פרשת עמלק בפורים שאין בה אלא ט' פסוקים. קורין לכל אחד ג'. ובדיעבד בשאר ימות השנה אם קרא רק ט' פסוקים יצא. אבל אם קראו פחות מט' צריכין לחזור ולקרות. ואם קרא פסוק א' למפרע לזה שקרא רק שני פסוקים יצא אע"פ שבין הכל לא קרא רק ח' (מ"א קל"ז): ז) אם קרא לאחד רק שני פסוקים וכבר בירך לאחריה. צריך לחזור ולקרות ומברך לפניה ולאחריה. ואם הוא בחול דאסור להוסיף על מנין הקרואים. יקרא זה שנית ג' פסוקים ממקום שהתחיל בקריאה הקודמת. ואפי' אם כבר קראו לאחר העולה אחריו ועלה לתיבה. ימתין עד שיברך זה שנית ויקרא ג' פסוקים הראוים ויברך אחריו. ואח"כ יקרא זה שעלה אחריו (ואם כבר קרא האחר העולה אחריו. אזי אותו שקרא רק ב' פסוקים יקרא אחריו ויתחיל ממקום שהתחיל בקריאה הקודמת ויקרא על הסדר ששה פסוקים). ואם הוא בשבת. או בי"ט די"א דמותר להוסיף. יקרא אחר העולה אחריו אותן

השני פסוקים ולהלן. וזה שקרא ב׳ פסוקים אינו עולה למנין ז׳ קרואים או ה׳ ביו״ט (קל״ז):

ח) אם דילג פסוק אחד ולא קראו. אם הוא במנחה בשבת או ב׳ וה׳ וקרא עשרה פסוקים בלא פסוק המדולג אינו חוזר. ואם לאו חוזר. ואם הוא בשבת אם דילג פסוק אחד אפילו תיבה אחת חוזר וקורא אותו הפסוק ושנים עמו ומברך לפניה ולאחריה. ואפי׳ כבר החזיר הס״ת והתפלל מוסף צריך להוציאה שנית ולקרות הפסוק המדולג ושנים עמו בברכות כנ״ל. פרשיות המועדים דינם כמו מנחה בשבת וב׳ וה׳ שכבר קראו הפרשיות בשבתות שלהם. אבל אם טעה במוספין ולא קרא כלל. או ביום א׳ דחוה״מ סוכות קרא רק ביום ב׳ או ביום ב׳ קרא רק ביום ג׳ וכדומה צריך לחזור ולקרות בברכה (מ״א קל״ז):

ט) אם קרא פרשת פרה ופסק בהגר בתוכם. וגלל הס״ת. חוזר ופותח ומתחיל מראש הפרשה עד תטמא עד הערב. ומברך לפניה ולאחריה. אבל אם לא גלל עדיין חוזר וקורא המותר ומברך לאחריו ולא לפניו (ט״ז קל״ג):

י) אם טעו וסיימו הפרשה עם השני ואמרו קדיש. א״צ לקרות עוד אחד. אלא יקרא עם המפטיר מה שקרא עם השני. דמפטיר עולה למנין שבעה (רפ״ב):

יא) העולה לתורה ונשתתק. יתחיל הקורא לקרות להעומד ממקום שהתחיל הראשון ויברך בתחלה ובסוף. ואם תחיל ממקום שפסק ולא יברך א״כ פסוקים הראשונים לא נתברכו לאחריהם והאחרונים לא נתברכו לפניהם. והברכות אינן מצטרפות (מ״א וט״ז ק״מ):

יב) בשירת הים ובעשרת הדברות וכמ״כ מסעות בפ׳ מסעי ובח׳ פסוקים שבסוף התורה אין מפסיקין בהם אלא קורין לאחד (אבודרה״ם. וכן נוהגין):

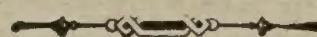
יג) בפ׳ האזינו סי׳ לחלוקת הפרשיות הזי״ו ל״ך. והוא ״האזינו ״זכור ״ירכיבהו ״וירא ״לולי כעס. ״כי ידין. ויש נוהגין ״לו חכמו. ״כי אשא:

יד) הקורא בתורה לא ישייר בפ׳ פחות מג׳ פסוקים. דהיינו שלא יפסיק בפחות מג׳ פסוקים סמוך לפרשה שאחריה. היינו פתוחה או סתומה. מפני היוצאין אז מבהכ״נ שיאמרו שהעולה אחריו לא יקרא אלא ב׳ פסוקים הנשארים לפ׳. וכן לא יתחיל בפ׳ פחות מג׳ פסוקים. היינו שלא יסיים לאחד ב׳ פסוקים אחר התחלת הפרשה ואח״כ יתחיל השני אחריו ב׳ פסוקים אחר הפרשה. מפני הנכנסים אז לבהכ״נ שיאמרו שלא קרא הראשון אלא ב׳ פסוקים. ופיסקא באמצע הפסוק כגון ברים פינחס. מותר לסיים אפילו בפסוק הסמוך לה. דליכא חשש יוצאין. שהדבר ידוע שאין מסיימין באמצע פסוק:

טו) פרשה שאין בה רק ב׳ פסוקים מותר לסיים בה:

טז) אם יש בסוף הסדרה פ׳ של ה׳ פסוקים לא יתחיל המפטיר ב׳ פסוקים אחר הפרשה אלא יקרא הה׳ פסוקים:

יז) אם טעה וסיים ב׳ פסוקים לפני פרשה וכבר בירך ברכה שאחריה. יתחיל להעולה אחריו ממקום שפסק ויקרא עוד ג׳ מפ׳ שאחריה ולא ב׳ למפרע (קנ״ח):



א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ ב והארץ
היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על־פני המים׃ ג ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃
ד וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין
החשך׃ ה ויקרא אלהים ׀ לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב
ויהי־בקר יום אחד׃ פ ו ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
מבדיל בין מים למים׃ ז ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין
המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃
ח ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ פ
ט ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה
היבשה ויהי־כן׃ י ויקרא אלהים ׀ ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא
ימים וירא אלהים כי־טוב׃ יא ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא
עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־
הארץ ויהי־כן׃ יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ
עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ יג ויהי־
ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ פ יד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע
השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים
ולימים ושנים׃ טו והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ
ויהי־כן׃ טז ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור
הגדל לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
הכוכבים׃ יז ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃
יח ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא
אלהים כי־טוב׃ יט ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ פ כ ויאמר
אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני
רקיע השמים׃ כא ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־
נפש החיה ׀ הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף
כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ כב ויברך אתם אלהים לאמר
פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ כג ויהי־ערב
ויהי־בקר יום חמישי׃ פ כד ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן׃ כה ויעש אלהים

יב׳ רבתי יתיר׳ בו״ק ׳בספ״י ספרד ברביע ׳נ״א ולהבדיל ׳יחסר י׳ בתראה　　את

א *בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ א ב
היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: ג
וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין ד
החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ה
ויהי בקר יום אחד: * פ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי ו
מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין ז
המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן:
ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: * פ ח
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה ט
היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא י
ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא יא
עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על
הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ יב
עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי יג
ערב ויהי בקר יום שלישי: פ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע יד
השמים *להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים
ולימים ושנים: והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ טו
ויהי כן: ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור טז
הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
הכוכבים: ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: יז
ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא יח
אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: פ ויאמר יט כ
אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני
רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינם* הגדלים ואת כל כא
נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף
כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר כב
פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב כג
ויהי בקר יום חמישי: פ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה כד
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים כה

*ב' רבתי *לוי *ישראל *נ"א ולהבדיל *חסר י' בתראת

את

אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה
לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־
הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים ׀ אֶת־
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃
כח וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־
הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת
עַל־הָאָרֶץ׃ כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב ׀ זֹרֵעַ
זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ
זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ ל וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְכֹל ׀ רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב
לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ לא וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב
מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃ פ ב א וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
וְכָל־צְבָאָם׃ ב וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ ג וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ פ שני ד אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם
בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ ה וְכֹל ׀ שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם
יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה
אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ ו וְאֵד יַעֲלֶה מִן־
הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ז וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־
הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ
חַיָּה׃ ח וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם
אֲשֶׁר יָצָר׃ ט וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה
וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ י וְנָהָר
יֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃
יא שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם
הַזָּהָב׃ יב וּזֲהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃
יג וְשֵׁם־הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ יד וְשֵׁם
הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי

יה זעירא

את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה
כו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל
כז הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את
האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם:
כח ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את
הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת
כט על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע
זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע
ל זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים
ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב
לא לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
א מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: פ ב ויכלו השמים והארץ
ב וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
ג וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
ד אלהים לעשות: פ שני אלה תולדות השמים והארץ *בהבראם
ה ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: וכל שיח השדה טרם
יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה
ו אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: ואד יעלה מן
ז הארץ והשקה את כל פני האדמה: וייצר יהוה אלהים את
האדם עפר מ׳ האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש
ח חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם
ט אשר יצר: ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
י וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ונהר
יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים:
יא שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם
יב הזהב: וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם:
יג יד ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש: ושם
הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי

הוא

*ה׳ זעירא

הוּא פְרָת׃ טו וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְגַן־עֵדֶן
לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ טז וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־
הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ יז וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי
בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב
הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ יט וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־
הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם
לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא
שְׁמוֹ׃ שלישי כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ כא וַיַּפֵּל יְהוָה
אֱלֹהִים ׀ תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר
תַּחְתֶּנָּה׃ כב וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים ׀ אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם
לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ כג וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם
מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקֳחָה־זֹּאת׃
כד עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר
אֶחָד׃ כה וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ׃
ג א וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃
ב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ ג וּמִפְּרִי הָעֵץ
אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־
תְּמֻתוּן׃ ד וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ ה כִּי יֹדֵעַ
אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים
יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ ו וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־
הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־
לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ ז וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם
וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה
אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ
אַיֶּכָּה׃ י וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַּגָּן וָאִירָא כִּי־עֵירֹם אָנֹכִי
וָאֵחָבֵא׃ יא וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר
צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ יב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר

°קמץ °מלרע °דגש אחר שורק °פתח באס״ף נתתה

טו הוא פרת: ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן
טז לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ
יז הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי
יח ביום אכלך ממנו מות תמות: ויאמר יהוה אלהים לא טוב
יט היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים מן
האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם
לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא
כ שמו: שלישי ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים
כא ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויפל יהוה
אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר
כב תחתנה: ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
כג לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם זאת הפעם עצם
מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת:
כד על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר
כה אחד: ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:
א ג והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים
ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן:
ב ג ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ
אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן
ד ה תמתון: ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון: כי ידע
אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים
ו ידעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה
הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם
ז לאישה עמה ויאכל: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם
ח ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת: וישמעו את קול יהוה
אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה
ט אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו
י איכה: ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי
יא ואחבא: ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר
יב צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר
נתתה

נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ י
יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים ׀ אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־
הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי
חַיֶּיךָ׃ טו וְאֵיבָה ׀ אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין
זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ ס טז אֶל־הָאִשָּׁה
אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ
תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃ ס יז וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ
וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה
הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכֲלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ יח וְקוֹץ וְדַרְדַּר
תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ יט בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם
עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר
תָּשׁוּב׃ כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃
כא וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ פ
רביעי כב וַיֹּאמֶר ׀ יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת
טוֹב וָרָע וְעַתָּה ׀ פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי
לְעֹלָם׃ כג וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
לֻקַּח מִשָּׁם׃ כד וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן אֶת־
הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃ ס
ד א וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי
אִישׁ אֶת־יְהוָה׃ ב וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הָבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה
צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃ ג וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי
הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ ד וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ
וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃ ה וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ
לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו׃ ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קָיִן לָמָּה
חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ ז הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא
תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ׃
ח וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל־
הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר
לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ י וַיֹּאמֶר מֶה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ

°מלרע °ב׳ רפה °בלא פסקא

צֹעֲקִים

יג נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים
לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל:
יד ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל
הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי
טו חייך: ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין
טז זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: ס אל האשה
אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך
יז תשוקתך והוא ימשל בך: ס ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך
ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה
יח האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: וקוץ ודרדר
יט תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: בזעת אפיך תאכל לחם
עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר
כ תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי:
כא ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: פ
כב רביעי ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת
טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
כג לעלם: וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר
כד לקח משם: ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את
הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים: ס
א ד והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי
ב איש את יהוה: ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה
ג צאן וקין היה עבד אדמה: ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי
ד האדמה מנחה ליהוה: והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו
ה ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו: ואל קין ואל מנחתו
ו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: ויאמר יהוה אל קין למה
ז חרה לך ולמה נפלו פניך: הלוא אם תיטיב שאת ואם לא
תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו:
ח ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל
ט הבל אחיו ויהרגהו: ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר
י לא ידעתי השמר אחי אנכי: ויאמר מה עשית קול דמי אחיך

צעקים

צעקים אלי מן-האדמה: יא ועתה ארור אתה מן-האדמה אשר
פצתה את-פיה לקחת את-דמי אחיך מידך: יב כי תעבד את-
האדמה לא-תסף תת-כחה לך נע ונד תהיה בארץ: יג ויאמר
קין אל-יהוה גדול עוני מנשא: יד הן גרשת אתי היום מעל פני
האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל-מצאי
יהרגני: טו ויאמר לו יהוה לכן כל-הרג קין שבעתים יקם וישם
יהוה לקין אות לבלתי הכות-אתו כל-מצאו: טז ויצא קין מלפני
יהוה וישב בארץ-נוד קדמת-עדן: יז וידע קין את-אשתו ותהר
ותלד את-חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך:
יח ויולד לחנוך את-עירד ועירד ילד את-מחויאל ומחייאל ילד את-
מתושאל ומתושאל ילד את-למך: חמישי יט ויקח-לו למך שתי
נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: כ ותלד עדה את-יבל
הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: כא ושם אחיו יובל הוא היה אבי
כל-תפש כנור ועוגב: כב וצלה גם-הוא ילדה את-תובל קין לטש
כל-חרש נחשת וברזל ואחות תובל-קין נעמה: ששי כג ויאמר
למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי
איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: כד כי שבעתים יקם-קין ולמך
שבעים ושבעה: כה וידע אדם עוד את-אשתו ותלד בן ותקרא
את-שמו שת כי שת-לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין:
כו ולשת גם-הוא ילד-בן ויקרא את-שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם
יהוה: ס ה א זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
אלהים עשה אתו: ב זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את-
שמם אדם ביום הבראם: ג ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד
בדמותו כצלמו ויקרא את-שמו שת: ד ויהיו ימי-אדם אחרי הולידו
את-שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות: ה ויהיו כל-ימי אדם
אשר-חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת: ס ו ויחי-שת חמש
שנים ומאת שנה ויולד את-אנוש: ז ויחי-שת אחרי הולידו את-
אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ח ויהיו
כל-ימי-שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת: ס ט ויחי
אנוש תשעים שנה ויולד את-קינן: י ויחי אנוש אחרי הולידו את-

°א' נתה

יא צעקים אלי מן האדמה: ועתה ארור אתה מן האדמה אשר
יב פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך: כי תעבד את
יג האדמה לא תסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ: ויאמר
יד קין אל יהוה גדול עוני מנשוא: הן גרשת אתי היום מעל פני
האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי
טו יהרגני: ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם
טז יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו: ויצא קין מלפני
יז יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן: וידע קין את אשתו ותהר
ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך:
יח ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחייאל ילד את
יט מתושאל ומתושאל ילד את למך: חמישי ויקח לו למך שתי
כ נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: ותלד עדה את יבל
כא הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: ושם אחיו יובל הוא היה אבי
כב כל תפש כנור ועוגב: וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש
כג כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה: ששי ויאמר
למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי
כד איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: כי שבעתים יקם קין ולמך
כה שבעים ושבעה: וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא
את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין:
כו ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם
א יהוה: ס ה זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
ב אלהים עשה אתו: זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את
ג שמם אדם ביום הבראם: ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד
ד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת: ויהיו ימי אדם אחרי הולידו
ה את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי אדם
ו אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת: ס ויחי שת חמש
ז שנים ומאת שנה ויולד את אנוש: ויחי שת אחרי הולידו את
ח אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו
ט כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת: ס ויחי
י אנוש תשעים שנה ויולד את קינן: ויחי אנוש אחרי הולידו את
קינן

קֵינָ֗ן חֲמֵ֤שׁ עֶשְׂרֵה֙ שָׁנָ֔ה וּשְׁמֹנֶ֥ה מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה וַיּ֥וֹלֶד בָּנִ֖ים וּבָנֽוֹת׃
יא וַיִּֽהְיוּ֙ כָּל־יְמֵ֣י אֱנ֔וֹשׁ חָמֵ֣שׁ שָׁנִ֔ים וּתְשַׁ֥ע מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה וַיָּמֹֽת׃ ס
יב וַיְחִ֥י קֵינָ֖ן שִׁבְעִ֣ים שָׁנָ֑ה וַיּ֖וֹלֶד אֶת־מַֽהֲלַלְאֵֽל׃ יג וַיְחִ֣י קֵינָ֗ן אַחֲרֵי֙
הוֹלִיד֣וֹ אֶת־מַֽהֲלַלְאֵ֔ל אַרְבָּעִ֣ים שָׁנָ֔ה וּשְׁמֹנֶ֥ה מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה וַיּ֥וֹלֶד בָּנִ֖ים
וּבָנֽוֹת׃ יד וַיִּֽהְיוּ֙ כָּל־יְמֵ֣י קֵינָ֔ן עֶ֚שֶׂר שָׁנִ֔ים וּתְשַׁ֥ע מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה וַיָּמֹֽת׃ ס
טו וַיְחִ֣י מַֽהֲלַלְאֵ֔ל חָמֵ֥שׁ שָׁנִ֖ים וְשִׁשִּׁ֣ים שָׁנָ֑ה וַיּ֖וֹלֶד אֶת־יָֽרֶד׃ טז וַיְחִ֣י
מַֽהֲלַלְאֵ֗ל אַחֲרֵי֙ הוֹלִיד֣וֹ אֶת־יֶ֔רֶד שְׁלֹשִׁ֣ים שָׁנָ֔ה וּשְׁמֹנֶ֥ה מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה
וַיּ֥וֹלֶד בָּנִ֖ים וּבָנֽוֹת׃ יז וַיִּֽהְיוּ֙ כָּל־יְמֵ֣י מַֽהֲלַלְאֵ֔ל חָמֵ֤שׁ וְתִשְׁעִים֙ שָׁנָ֔ה
וּשְׁמֹנֶ֥ה מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה וַיָּמֹֽת׃ ס יח וַֽיְחִי־יֶ֕רֶד שְׁתַּ֧יִם וְשִׁשִּׁ֛ים שָׁנָ֖ה וּמְאַ֣ת
שָׁנָ֑ה וַיּ֖וֹלֶד אֶת־חֲנֽוֹךְ׃ יט וַֽיְחִי־יֶ֗רֶד אַחֲרֵי֙ הוֹלִיד֣וֹ אֶת־חֲנ֔וֹךְ שְׁמֹנֶ֥ה
מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה וַיּ֥וֹלֶד בָּנִ֖ים וּבָנֽוֹת׃ כ וַיִּֽהְיוּ֙ כָּל־יְמֵי־יֶ֔רֶד שְׁתַּ֤יִם וְשִׁשִּׁים֙
שָׁנָ֔ה וּתְשַׁ֥ע מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה וַיָּמֹֽת׃ ס כא וַיְחִ֣י חֲנ֔וֹךְ חָמֵ֥שׁ וְשִׁשִּׁ֖ים שָׁנָ֑ה
וַיּ֖וֹלֶד אֶת־מְתוּשָֽׁלַח׃ כב וַיִּתְהַלֵּ֨ךְ חֲנ֜וֹךְ אֶת־הָֽאֱלֹהִ֗ים אַחֲרֵי֙ הוֹלִיד֣וֹ
אֶת־מְתוּשֶׁ֔לַח שְׁלֹ֥שׁ מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה וַיּ֥וֹלֶד בָּנִ֖ים וּבָנֽוֹת׃ כג וַיְהִ֖י כָּל־יְמֵ֣י
חֲנ֑וֹךְ חָמֵ֤שׁ וְשִׁשִּׁים֙ שָׁנָ֔ה וּשְׁלֹ֥שׁ מֵא֖וֹת שָׁנָֽה׃ כד וַיִּתְהַלֵּ֥ךְ חֲנ֖וֹךְ אֶת־
הָֽאֱלֹהִ֑ים וְאֵינֶ֕נּוּ כִּֽי־לָקַ֥ח אֹת֖וֹ אֱלֹהִֽים׃ ס שביעי כה וַיְחִ֣י מְתוּשֶׁ֔לַח
שֶׁ֧בַע וּשְׁמֹנִ֛ים שָׁנָ֖ה וּמְאַ֣ת שָׁנָ֑ה וַיּ֖וֹלֶד אֶת־לָֽמֶךְ׃ כו וַיְחִ֣י מְתוּשֶׁ֗לַח
אַחֲרֵי֙ הוֹלִיד֣וֹ אֶת־לֶ֔מֶךְ שְׁתַּ֤יִם וּשְׁמוֹנִים֙ שָׁנָ֔ה וּשְׁבַ֥ע מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה
וַיּ֥וֹלֶד בָּנִ֖ים וּבָנֽוֹת׃ כז וַיִּֽהְיוּ֙ כָּל־יְמֵ֣י מְתוּשֶׁ֔לַח תֵּ֤שַׁע וְשִׁשִּׁים֙ שָׁנָ֔ה
וּתְשַׁ֥ע מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה וַיָּמֹֽת׃ ס כח וַֽיְחִי־לֶ֕מֶךְ שְׁתַּ֧יִם וּשְׁמֹנִ֛ים שָׁנָ֖ה וּמְאַ֣ת
שָׁנָ֑ה וַיּ֖וֹלֶד בֵּֽן׃ כט וַיִּקְרָ֧א אֶת־שְׁמ֛וֹ נֹ֖חַ לֵאמֹ֑ר זֶ֞ה יְנַחֲמֵ֤נוּ מִמַּֽעֲשֵׂ֙נוּ֙
וּמֵעִצְּב֣וֹן יָדֵ֔ינוּ מִן־הָ֣אֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֥ר אֵֽרְרָ֖הּ יְהוָֽה׃ ל וַֽיְחִי־לֶ֗מֶךְ אַחֲרֵי֙
הוֹלִיד֣וֹ אֶת־נֹ֔חַ חָמֵ֤שׁ וְתִשְׁעִים֙ שָׁנָ֔ה וַחֲמֵ֥שׁ מֵאֹ֖ת שָׁנָ֑ה וַיּ֥וֹלֶד בָּנִ֖ים
וּבָנֽוֹת׃ לא וַֽיְהִי֙ כָּל־יְמֵי־לֶ֔מֶךְ שֶׁ֤בַע וְשִׁבְעִים֙ שָׁנָ֔ה וּשְׁבַ֥ע מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה
וַיָּמֹֽת׃ ס לב וַֽיְהִי־נֹ֕חַ בֶּן־חֲמֵ֥שׁ מֵא֖וֹת שָׁנָ֑ה וַיּ֣וֹלֶד נֹ֔חַ אֶת־שֵׁ֖ם אֶת־חָ֥ם
וְאֶת־יָֽפֶת׃ ן א וַיְהִי֙ כִּֽי־הֵחֵ֣ל הָֽאָדָ֔ם לָרֹ֖ב עַל־פְּנֵ֣י הָֽאֲדָמָ֑ה וּבָנ֖וֹת
יֻלְּד֥וּ לָהֶֽם׃ ב וַיִּרְא֤וּ בְנֵי־הָֽאֱלֹהִים֙ אֶת־בְּנ֣וֹת הָֽאָדָ֔ם כִּ֥י טֹבֹ֖ת הֵ֑נָּה
וַיִּקְח֤וּ לָהֶם֙ נָשִׁ֔ים מִכֹּ֖ל אֲשֶׁ֥ר בָּחָֽרוּ׃ ג וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֗ה לֹֽא־יָד֨וֹן רוּחִ֤י
בָֽאָדָם֙ לְעֹלָ֔ם בְּשַׁגַּ֖ם ה֣וּא בָשָׂ֑ר וְהָי֣וּ יָמָ֔יו מֵאָ֥ה וְעֶשְׂרִ֖ים שָׁנָֽה׃
ד הַנְּפִלִ֞ים הָי֣וּ בָאָרֶץ֮ בַּיָּמִ֣ים הָהֵם֒ וְגַ֣ם אַֽחֲרֵי־כֵ֗ן אֲשֶׁ֨ר יָבֹ֜אוּ בְּנֵ֤י

הקורא יטעים הגרש קודם התלשא

קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
יא ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת: ס
יב יג ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל: ויחי קינן אחרי
הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים
יד ובנות: ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת: ס
טו טז ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד: ויחי
מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה
יז ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה
יח ושמנה מאות שנה וימת: ס ויחי ירד שתים וששים שנה ומאת
יט שנה ויולד את חנוך: ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה
כ מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי ירד שתים וששים
כא שנה ותשע מאות שנה וימת: ס ויחי חנוך חמש וששים שנה
כב ויולד את מתושלח: ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו
כג את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי
כד חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה: ויתהלך חנוך את
כה האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים: ס שביעי ויחי מתושלח
כו שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך: ויחי מתושלח
אחרי הולידו את למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה
כז ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה
כח ותשע מאות שנה וימת: ס ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת
כט שנה ויולד בן: ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו
ל ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: ויחי למך אחרי
הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים
לא ובנות: ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה
לב וימת: ס ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם
א ואת יפת: ו ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות
ב ילדו להם: ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה
ג ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: ויאמר יהוה לא ידון רוחי
באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה:
ד הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני
האלהים

הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם
אַנְשֵׁי הַשֵּׁם׃ פ מפטיר ה וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ
וְכָל־יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ רַק רַע כָּל־הַיּוֹם׃ ו וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־
הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ׃ ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת־הָאָדָם
אֲשֶׁר־בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־
עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתִם׃ ח וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה׃

פ פ פ

ס אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים
הִתְהַלֶּךְ־נֹחַ׃ י וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־
יָפֶת׃ יא וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס׃ יב וַיַּרְא
אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכּוֹ
עַל־הָאָרֶץ׃ ס יג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי־מָלְאָה
הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ׃ יד עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת
עֲצֵי־גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ
בַּכֹּפֶר׃ טו וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה
חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ׃ טז צֹהַר ׀ תַּעֲשֶׂה
לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְּכַלֶּנָּה מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים
תַּחְתִּיִּם שְׁנִיִּם וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ׃ יז וַאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת־הַמַּבּוּל מַיִם
עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם כֹּל
אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יִגְוָע׃ יח וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל־הַתֵּבָה
אַתָּה וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ יט וּמִכָּל־הָחַי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם
מִכֹּל תָּבִיא אֶל־הַתֵּבָה לְהַחֲיֹת אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ׃ כ מֵהָעוֹף
לְמִינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכֹּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכֹּל
יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת׃ כא וְאַתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל
וְאָסַפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאָכְלָה׃ כב וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה׃ שני ז א וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא־אַתָּה וְכָל־
בֵּיתְךָ אֶל־הַתֵּבָה כִּי־אֹתְךָ רָאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי בַּדּוֹר הַזֶּה׃ ב מִכֹּל ׀
הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח־לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר לֹא טְהֹרָה הִוא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ׃ ג גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה
שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זֶרַע עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ׃ ד כִּי לְיָמִים עוֹד

יתה״א בקמ״ץ

האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם
ה אנשי השם: פ מפטיר וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ
ו וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום: וינחם יהוה כי עשה את
ז האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה אמחה את האדם
אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד
ח עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה:
פ פ פ
ט אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים
י התהלך נח: ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת
יא יב יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא
אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו
יג על הארץ: ס ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה
יד הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת
עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
טו בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה אורך התבה
טז חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה
לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
יז תחתים שנים ושלשים תעשה: *ואני הנני מביא את המבול מים
על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל
יח אשר בארץ יגוע: והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה
יט אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים
כ מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: *מהעוף
למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל
כא יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל
כב ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר
א צוה אתו אלהים כן עשה: שני ז ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל
ב ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: מכל
הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה
ג אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים שבעה
ד שבעה זכר ונקבה להיות זרע על פני כל הארץ: כי לימים עוד

*לוי *ישראל

שבעה

שִׁבְעָה אָנֹכִי מַמְטִיר עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וּמָחִיתִי
אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ה וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל
אֲשֶׁר־צִוָּהוּ יְהוָה׃ ו וְנֹחַ בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמַּבּוּל הָיָה מַיִם עַל־
הָאָרֶץ׃ ז וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתֵּבָה מִפְּנֵי מֵי
הַמַּבּוּל׃ ח מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהֹרָה
וּמִן־הָעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר־רֹמֵשׂ עַל־הָאֲדָמָה׃ ט שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל־נֹחַ
אֶל־הַתֵּבָה זָכָר וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ׃ י וַיְהִי לְשִׁבְעַת
הַיָּמִים וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל־הָאָרֶץ׃ יא בִּשְׁנַת שֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי־
נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל־
מַעְיְנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ׃ יב וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־
הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה׃ יג בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם־
וְחָם וָיֶפֶת בְּנֵי־נֹחַ וְאֵשֶׁת נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתֵּבָה׃
יד הֵמָּה וְכָל־הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ
עַל־הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל־הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹּל צִפּוֹר כָּל־כָּנָף׃ טו וַיָּבֹאוּ
אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים׃
טז וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל־בָּשָׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים
וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ׃ שלישי יז וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ
וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ׃ יח וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם
וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַתֵּלֶךְ הַתֵּבָה עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ יט וְהַמַּיִם גָּבְרוּ
מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיְכֻסּוּ כָּל־הֶהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־
הַשָּׁמָיִם׃ כ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמָּיִם וַיְכֻסּוּ הֶהָרִים׃
כא וַיִּגְוַע כָּל־בָּשָׂר ׀ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל־
הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ וְכֹל הָאָדָם׃ כב כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים
בְּאַפָּיו מִכֹּל אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה מֵתוּ׃ כג וַיִּמַח אֶת־כָּל־הַיְקוּם ׀ אֲשֶׁר ׀ עַל־
פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ
מִן־הָאָרֶץ וַיִּשָּׁאֶר אַךְ־נֹחַ וַאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה׃ כד וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־
הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃ **ח** א וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵת כָּל־
הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־
הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם׃ ב וַיִּסָּכְרוּ מַעְיְנֹת תְּהוֹם וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם וַיִּכָּלֵא
הַגֶּשֶׁם מִן־הַשָּׁמָיִם׃ ג וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוֹב וַיַּחְסְרוּ

°הט' רפה

הַמַּיִם

שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי
ה את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: ויעש נח ככל
ו אשר צוהו יהוה: ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על
ז הארץ: ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי
ח המבול: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה
ט ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: שנים שנים באו אל נח
י אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת
יא הימים ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה לחיי
נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל
יב מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו: ויהי הגשם על
יג הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה בא נח ושם
וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה:
יד המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש
טו על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: ויבאו
אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים:
טז והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
יז ויסגר יהוה בעדו: שלישי ויהי המבול ארבעים יום על הארץ
יח וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ: ויגברו המים
יט וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים: והמים גברו
מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל
כ השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים:
כא ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל
כב השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: כל אשר נשמת רוח חיים
כג באפיו מכל אשר בחרבה מתו: וימח את כל היקום אשר על
פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו
כד מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה: ויגברו המים על
א הארץ חמשים ומאת יום: ח ויזכר אלהים את נח ואת כל
החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על
ב הארץ וישכו המים: ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא
ג הגשם מן השמים: וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו
המים

הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃ ד וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט׃ ה וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ
וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי
הֶהָרִים׃ ו וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר
עָשָׂה׃ ז וַיְשַׁלַּח אֶת־הָעֹרֵב וַיֵּצֵא יָצוֹא וָשׁוֹב עַד־יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל
הָאָרֶץ׃ ח וַיְשַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת הֲקַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה׃ ט וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף־רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־
הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ
אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה׃ י וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיֹּסֶף שַׁלַּח אֶת־
הַיּוֹנָה מִן־הַתֵּבָה׃ יא וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה עֲלֵה־זַיִת
טָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי־קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ יב וַיִּיָּחֶל עוֹד
שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה וְלֹא־יָסְפָה שׁוּב־אֵלָיו עוֹד׃
יג וַיְהִי בְּאַחַת וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם
מֵעַל הָאָרֶץ וַיָּסַר נֹחַ אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיַּרְא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי
הָאֲדָמָה׃ יד וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה
הָאָרֶץ׃ ס רביעי טו וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ לֵאמֹר׃ טז צֵא מִן־הַתֵּבָה
אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ יז כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּךָ
מִכָּל־בָּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ הוֹצֵא
אִתָּךְ וְשָׁרְצוּ בָאָרֶץ וּפָרוּ וְרָבוּ עַל־הָאָרֶץ׃ יח וַיֵּצֵא־נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ
וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ׃ יט כָּל־הַחַיָּה כָּל־הָרֶמֶשׂ וְכָל־הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל־
הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן־הַתֵּבָה׃ כ וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח
מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה וּמִכֹּל הָעוֹף הַטָּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ׃
כא וַיָּרַח יְהוָה אֶת־רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִבּוֹ לֹא אֹסִף לְקַלֵּל
עוֹד אֶת־הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו
וְלֹא־אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי׃ כב עֹד כָּל־יְמֵי
הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וָחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ׃
ט א וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ
אֶת־הָאָרֶץ׃ ב וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּכֶם יִהְיֶה עַל כָּל־חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל־
עוֹף הַשָּׁמָיִם בְּכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה וּבְכָל־דְּגֵי הַיָּם בְּיֶדְכֶם
נִתָּנוּ׃ ג כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא־חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה כְּיֶרֶק עֵשֶׂב

המים מקצה חמשים ומאת יום: ותנח התבה בחדש השביעי ד
בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: והמים היו הלוך ה
וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי
ההרים: ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר ו
עשה: וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל ז
הארץ: וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני ח
האדמה: ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל ט
התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה
אליו אל התבה: ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את י
היונה מן התבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית יא
טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: וייחל עוד יב
שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד:
ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים יג
מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני
האדמה: ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה יד
הארץ: ס רביעי וידבר אלהים אל נח לאמר: צא מן התבה טו טז
אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: כל החיה אשר אתך יז
מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ *הוצא
אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח ובניו ואשתו יח
ונשי בניו אתו: כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על יט
הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה ויקח כ
מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח:
וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל כא
עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו
ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי: עד כל ימי כב
הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו:
ט ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו א
את הארץ: ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל ב
עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם
נתנו: כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב ג
נתתי

*היצא קרי

נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כֹּל׃ ד אַךְ־בָּשָׂר בְּנַפְשׁוֹ דָמוֹ לֹא תֹאכֵלוּ׃ ה וְאַךְ
אֶת־דִּמְכֶם לְנַפְשֹׁתֵיכֶם אֶדְרֹשׁ מִיַּד כָּל־חַיָּה אֶדְרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם
מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֶדְרֹשׁ אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם׃ ו שֹׁפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם
דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם׃ ז וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ
שִׁרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ־בָהּ׃ ס חמישי ח וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בָּנָיו
אִתּוֹ לֵאמֹר׃ ט וַאֲנִי הִנְנִי מֵקִים אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת־זַרְעֲכֶם
אַחֲרֵיכֶם׃ י וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בָּעוֹף בַּבְּהֵמָה וּבְכָל־
חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכֹּל יֹצְאֵי הַתֵּבָה לְכֹל חַיַּת הָאָרֶץ׃ יא וַהֲקִמֹתִי
אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמֵּי הַמַּבּוּל וְלֹא־יִהְיֶה
עוֹד מַבּוּל לְשַׁחֵת הָאָרֶץ׃ יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת־הַבְּרִית
אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת
עוֹלָם׃ יג אֶת־קַשְׁתִּי נָתַתִּי בֶּעָנָן וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין
הָאָרֶץ׃ יד וְהָיָה בְּעַנְנִי עָנָן עַל־הָאָרֶץ וְנִרְאֲתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן׃
טו וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־
בָּשָׂר וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר׃ טז וְהָיְתָה
הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן וּרְאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ
חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃ יז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת אוֹת־
הַבְּרִית אֲשֶׁר הֲקִמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃ פ ששי
יח וַיִּהְיוּ בְנֵי־נֹחַ הַיֹּצְאִים מִן־הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וָיָפֶת וְחָם הוּא אֲבִי
כְנָעַן׃ יט שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי־נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נָפְצָה כָל־הָאָרֶץ׃ כ וַיָּחֶל נֹחַ
אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם׃ כא וַיֵּשְׁתְּ מִן־הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ
אָהֳלֹה׃ כב וַיַּרְא חָם אֲבִי כְנַעַן אֵת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֵּד לִשְׁנֵי־אֶחָיו
בַּחוּץ׃ כג וַיִּקַּח שֵׁם וָיֶפֶת אֶת־הַשִּׂמְלָה וַיָּשִׂימוּ עַל־שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם
וַיֵּלְכוּ אֲחֹרַנִּית וַיְכַסּוּ אֵת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית וְעֶרְוַת
אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ׃ כד וַיִּיקֶץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ
הַקָּטָן׃ כה וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו׃ כו וַיֹּאמֶר
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ כז יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת
וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי־שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ כח וַיְחִי־נֹחַ אַחַר הַמַּבּוּל
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה׃ כט וַיְהִי כָּל־יְמֵי־נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת
שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ פ י א וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי־נֹחַ שֵׁם חָם וָיָפֶת

ד ה נתתי לכם את כל: אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו: ואך
את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם
מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: שפך דם האדם באדם
ז דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: ואתם פרו ורבו
ח שרצו בארץ ורבו בה: ס חמישי ויאמר אלהים אל נח ואל בניו
ט אתו לאמר: ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם
י אחריכם: ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל
יא חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: והקמתי
את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה
יב עוד מבול לשחת הארץ: ויאמר אלהים זאת אות הברית
אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת
יג עולם: את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין
יד הארץ: והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן:
טו וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל
טז בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר: והיתה
הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש
יז חיה בכל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת אות
הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ: פ ששי
יח ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי
יט כ כנען: שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ: ויחל נח
כא איש האדמה ויטע כרם: וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך
כב אהלה: וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו
כג בחוץ: ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם
וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות
כד אביהם לא ראו: וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו
כה כו הקטן: ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ויאמר
כז ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: יפת אלהים ליפת
כח וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו: ויהי נח אחר המבול
כט שלש מאות שנה וחמשים שנה: ויהי כל ימי נח תשע מאות
א שנה וחמשים שנה וימת: פ י ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת
ויולדו

וַיִּוָּלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחַר הַמַּבּוּל׃ ב בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג וּמָדַי וְיָוָן
וְתֻבָל וּמֶשֶׁךְ וְתִירָס׃ ג וּבְנֵי גֹּמֶר אַשְׁכְּנַז וְרִיפַת וְתֹגַרְמָה׃ ד וּבְנֵי
יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ כִּתִּים וְדֹדָנִים׃ ה מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי הַגּוֹיִם
בְּאַרְצֹתָם אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ ו וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם
וּפוּט וּכְנָעַן׃ ז וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה וְסַבְתְּכָא
וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן׃ ח וְכוּשׁ יָלַד אֶת־נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת
גִּבֹּר בָּאָרֶץ׃ ט הוּא־הָיָה גִבֹּר־צַיִד לִפְנֵי יְהוָה עַל־כֵּן יֵאָמַר כְּנִמְרֹד
גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה׃ י וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד
וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר׃ יא מִן־הָאָרֶץ הַהִוא יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת־נִינְוֵה
וְאֶת־רְחֹבֹת עִיר וְאֶת־כָּלַח׃ יב וְאֶת־רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא
הָעִיר הַגְּדֹלָה׃ יג וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת־לוּדִים וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לְהָבִים
וְאֶת־נַפְתֻּחִים׃ יד וְאֶת־פַּתְרֻסִים וְאֶת־כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם
פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתֹּרִים׃ ס טו וּכְנַעַן יָלַד אֶת־צִידֹן בְּכֹרוֹ וְאֶת־חֵת׃
טז וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֵת הַגִּרְגָּשִׁי׃ יז וְאֶת־הַחִוִּי וְאֶת־
הָעַרְקִי וְאֶת־הַסִּינִי׃ יח וְאֶת־הָאַרְוָדִי וְאֶת־הַצְּמָרִי וְאֶת־הַחֲמָתִי
וְאַחַר נָפֹצוּ מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי׃ יט וַיְהִי גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בֹּאֲכָה
גְרָרָה עַד־עַזָּה בֹּאֲכָה סְדֹמָה וַעֲמֹרָה וְאַדְמָה וּצְבֹיִם עַד־לָשַׁע׃
כ אֵלֶּה בְנֵי־חָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ ס כא וּלְשֵׁם
יֻלַּד גַּם־הוּא אֲבִי כָּל־בְּנֵי־עֵבֶר אֲחִי יֶפֶת הַגָּדוֹל׃ כב בְּנֵי שֵׁם עֵילָם
וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשַׁד וְלוּד וַאֲרָם׃ כג וּבְנֵי אֲרָם עוּץ וְחוּל וְגֶתֶר וָמַשׁ׃
כד וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד אֶת־שָׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת־עֵבֶר׃ כה וּלְעֵבֶר יֻלַּד
שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃
כו וְיָקְטָן יָלַד אֶת־אַלְמוֹדָד וְאֶת־שָׁלֶף וְאֶת־חֲצַרְמָוֶת וְאֶת־יָרַח׃
כז וְאֶת־הֲדוֹרָם וְאֶת־אוּזָל וְאֶת־דִּקְלָה׃ כח וְאֶת־עוֹבָל וְאֶת־אֲבִימָאֵל
וְאֶת־שְׁבָא׃ כט וְאֶת־אוֹפִר וְאֶת־חֲוִילָה וְאֶת־יוֹבָב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃
ל וַיְהִי מוֹשָׁבָם מִמֵּשָׁא בֹּאֲכָה סְפָרָה הַר הַקֶּדֶם׃ לא אֵלֶּה בְנֵי־שֵׁם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם לְגוֹיֵהֶם׃ לב אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־נֹחַ
לְתוֹלְדֹתָם בְּגוֹיֵהֶם וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בָּאָרֶץ אַחַר הַמַּבּוּל׃
שביעי פ יא א וַיְהִי כָל־הָאָרֶץ שָׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֲחָדִים׃ ב וַיְהִי
בְּנָסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ ג וַיֹּאמְרוּ

איש

יה״א בכפ״ז *וצבוים קרי *יפתח בס״פ

ויולדו להם בנים אחר המבול: בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ב
ותבל ומשך ותירס: ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: ובני ג ד
יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים: מאלה נפרדו איי הגוים ה
בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם: ובני חם כוש ומצרים ו
ופוט וכנען: ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ז
ובני רעמה שבא ודדן: וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות ח
גבר בארץ: הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד ט
גבור ציד לפני יהוה: ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד י
וכלנה בארץ שנער: מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה יא
ואת רחבת עיר ואת כלח: ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא יב
העיר הגדלה: ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים יג
ואת נפתחים: ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם יד
פלשתים ואת כפתרים: ס וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת: טו
ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי: ואת החוי ואת טז יז
הערקי ואת הסיני: ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי יח
ואחר נפצו משפחות הכנעני: ויהי גבול הכנעני מצידן באכה יט
גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים* עד לשע:
אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם: ס ולשם כ כא
ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול: בני שם עילם כב
ואשור וארפכשד ולוד וארם: ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש: כג
וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: ולעבר ילד כד כה
שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן:
ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: כו
ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה: ואת עובל ואת אבימאל כז כח
ואת שבא: ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: כט
ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: אלה בני שם ל לא
למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם: אלה משפחת בני נח לב
לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול:
שביעי פ יא ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ויהי א ב
בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: ויאמרו ג

*וצבוים קרי

איש

אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הָבָה נִלְבְּנָה לְבֵנִים וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה וַתְּהִי לָהֶם
הַלְּבֵנָה לְאָבֶן וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם לַחֹמֶר׃ ד וַיֹּאמְרוּ הָבָה נִבְנֶה־לָּנוּ
עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שֵׁם פֶּן־נָפוּץ עַל־פְּנֵי כָל־
הָאָרֶץ׃ ה וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאֹת אֶת־הָעִיר וְאֶת־הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי
הָאָדָם׃ ו וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עַם אֶחָד וְשָׂפָה אַחַת לְכֻלָּם וְזֶה הַחִלָּם
לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא־יִבָּצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת׃ ז הָבָה נֵרְדָה
וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ׃ ח וַיָּפֶץ יְהוָה
אֹתָם מִשָּׁם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר׃ ט עַל־כֵּן קָרָא
שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי־שָׁם בָּלַל יְהוָה שְׂפַת כָּל־הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הֱפִיצָם יְהוָה
עַל־פְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ׃ פ י אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שֵׁם שֵׁם בֶּן־מְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת־אַרְפַּכְשָׁד שְׁנָתַיִם אַחַר הַמַּבּוּל׃ יא וַיְחִי־שֵׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
אַרְפַּכְשָׁד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס יב וְאַרְפַּכְשַׁד חַי
חָמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־שָׁלַח׃ יג וַיְחִי אַרְפַּכְשַׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־שֶׁלַח שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס
יד וְשֶׁלַח חַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־עֵבֶר׃ טו וַיְחִי־שֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־עֵבֶר שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס
טז וַיְחִי־עֵבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־פָּלֶג׃ יז וַיְחִי־עֵבֶר
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ ס יח וַיְחִי־פֶלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־רְעוּ׃ יט וַיְחִי־פֶלֶג
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־רְעוּ תֵּשַׁע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס
כ וַיְחִי רְעוּ שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־שְׂרוּג׃ כא וַיְחִי רְעוּ אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־שְׂרוּג שֶׁבַע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס
כב וַיְחִי שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־נָחוֹר׃ כג וַיְחִי שְׂרוּג אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־נָחוֹר מָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס כד וַיְחִי נָחוֹר
תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־תָּרַח׃ כה וַיְחִי נָחוֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־תֶּרַח תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס
כו וַיְחִי־תֶרַח שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחוֹר וְאֶת־הָרָן׃
כז וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת תֶּרַח תֶּרַח הוֹלִיד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחוֹר וְאֶת־הָרָן
וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט׃ כח וַיָּמָת הָרָן עַל־פְּנֵי תֶּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ
מוֹלַדְתּוֹ בְּאוּר כַּשְׂדִּים׃ מפטיר כט וַיִּקַּח אַבְרָם וְנָחוֹר לָהֶם נָשִׁים

שם

°קמץ בז״ק °קמץ בז״ק

איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם
ד הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר: ויאמרו הבה נבנה לנו
עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל
ה הארץ: וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני
ו האדם: ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם
ז לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: הבה נרדה
ח ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: ויפץ יהוה
ט אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר: על כן קרא
שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה
י על פני כל הארץ: פ אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד
יא את ארפכשד שנתים אחר המבול: ויחי שם אחרי הולידו את
יב ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס וארפכשד חי
יג חמש ושלשים שנה ויולד את שלח: ויחי ארפכשד אחרי הולידו
את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס
יד טו ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר: ויחי שלח אחרי הולידו
את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס
טז יז ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג: ויחי עבר
אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים
יח יט ובנות: ס ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו: ויחי פלג
אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ס
כ כא ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג: ויחי רעו אחרי
הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ס
כב כג ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור: ויחי שרוג אחרי
כד הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות: ס ויחי נחור
כה תשע ועשרים שנה ויולד את תרח: ויחי נחור אחרי הולידו
את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: ס
כו ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן:
כז ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן
כח והרן הוליד את לוט: וימת הרן על פני תרח אביו בארץ
כט מולדתו באור כשדים: מפטיר ויקח אברם ונחור להם נשים
שם

שֵׁם אֵשֶׁת־אַבְרָם שָׂרָי וְשֵׁם אֵשֶׁת־נָחוֹר מִלְכָּה בַּת־הָרָן אֲבִי־מִלְכָּה
וַאֲבִי יִסְכָּה׃ ל וַתְּהִי שָׂרַי עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלָד׃ לא וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת־
אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־הָרָן בֶּן־בְּנוֹ וְאֵת שָׂרַי כַּלָּתוֹ אֵשֶׁת אַבְרָם
בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ עַד־חָרָן
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ לב וַיִּהְיוּ יְמֵי־תֶרַח חָמֵשׁ שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת
תֶּרַח בְּחָרָן׃ פ פ פ
יב א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֶךְ־לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית
אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ׃ ב וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל
וַאֲבָרֶכְךָ וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וֶהְיֵה בְּרָכָה׃ ג וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ
וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה׃ ד וַיֵּלֶךְ אַבְרָם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים
וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן׃ ה וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־
לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ
בְחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃ ו וַיַּעֲבֹר אַבְרָם
בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ׃ ז וַיֵּרָא
יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם
מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאֶה אֵלָיו׃ ח וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית־אֵל
וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה׃ ט וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה׃ פ י וַיְהִי רָעָב
בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ׃
יא וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא
יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יְפַת־מַרְאֶה אָתְּ׃ יב וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים
וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יְחַיּוּ׃ יג אִמְרִי־נָא אֲחֹתִי אָתְּ
לְמַעַן יִיטַב־לִי בַעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ׃ שני יד וַיְהִי כְּבוֹא
אַבְרָם מִצְרָיְמָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִים אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא מְאֹד׃
טו וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי פַרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פַּרְעֹה וַתֻּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית
פַּרְעֹה׃ טז וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי־לוֹ צֹאן־וּבָקָר וַחֲמֹרִים
וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וַאֲתֹנֹת וּגְמַלִּים׃ יז וַיְנַגַּע יְהוָה ׀ אֶת־פַּרְעֹה נְגָעִים
גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם׃ יח וַיִּקְרָא פַרְעֹה
לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא׃

*נון נזורה *קמץ בז״ק

שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה
ואבי יסכה: ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח תרח את ל לא
אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם
בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן
וישבו שם: ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת לב
תרח בחרן: פ פ פ

יב ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית א
אביך אל הארץ אשר אראך: ואעשך לגוי גדול ב
ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכיך ג
ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה: * וילך אברם ד
כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים
ושבעים שנה בצאתו מחרן: ויקח אברם את שרי אשתו ואת ה
לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו
בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: ויעבר אברם ו
בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: וירא ז
יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם
מזבח ליהוה הנראה אליו: ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ח
ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא
בשם יהוה: ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה: * פ ויהי רעב ט י
בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ:
ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא יא
ידעתי כי אשה יפת מראה את: והיה כי יראו אתך המצרים יב
ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי נא אחתי את יג
למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך: שני ויהי כבוא יד
אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד:
ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית טו
פרעה: ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים טז
ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים: וינגע יהוה את פרעה נגעים יז
גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם: ויקרא פרעה יח
לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא:

*לוי *ישראל

יט לָ֣מָּה אָמַ֗רְתָּ אֲחֹ֣תִי הִ֔וא וָאֶקַּ֥ח אֹתָ֛הּ לִ֖י לְאִשָּׁ֑ה וְעַתָּ֕ה הִנֵּ֥ה אִשְׁתְּךָ֖
קַ֥ח וָלֵֽךְ׃ כ וַיְצַ֥ו עָלָ֛יו פַּרְעֹ֖ה אֲנָשִׁ֑ים וַֽיְשַׁלְּח֥וּ אֹת֛וֹ וְאֶת־אִשְׁתּ֖וֹ וְאֶת־
כָּל־אֲשֶׁר־לֽוֹ׃ יג א וַיַּעַל֩ אַבְרָ֨ם מִמִּצְרַ֜יִם ה֠וּא וְאִשְׁתּ֧וֹ וְכָל־אֲשֶׁר־ל֛וֹ
וְל֥וֹט עִמּ֖וֹ הַנֶּֽגְבָּה׃ ב וְאַבְרָ֖ם כָּבֵ֣ד מְאֹ֑ד בַּמִּקְנֶ֕ה בַּכֶּ֖סֶף וּבַזָּהָֽב׃
ג וַיֵּ֙לֶךְ֙ לְמַסָּעָ֔יו מִנֶּ֖גֶב וְעַד־בֵּֽית־אֵ֑ל עַד־הַמָּק֗וֹם אֲשֶׁר־הָ֨יָה שָׁ֤ם אָהֳלֹה֙
בַּתְּחִלָּ֔ה בֵּ֥ין בֵּֽית־אֵ֖ל וּבֵ֥ין הָעָֽי׃ ד אֶל־מְקוֹם֙ הַמִּזְבֵּ֔חַ אֲשֶׁר־עָ֥שָׂה
שָׁ֖ם בָּרִאשֹׁנָ֑ה וַיִּקְרָ֥א שָׁ֛ם אַבְרָ֖ם בְּשֵׁ֥ם יְהוָֽה׃ שלישי ה וְגַ֨ם־לְל֔וֹט
הַהֹלֵ֖ךְ אֶת־אַבְרָ֑ם הָיָ֥ה צֹאן־וּבָקָ֖ר וְאֹהָלִֽים׃ ו וְלֹֽא־נָשָׂ֥א אֹתָ֛ם הָאָ֖רֶץ
לָשֶׁ֣בֶת יַחְדָּ֑ו כִּֽי־הָיָ֤ה רְכוּשָׁם֙ רָ֔ב וְלֹ֥א יָכְל֖וּ לָשֶׁ֥בֶת יַחְדָּֽו׃ ז וַֽיְהִי־
רִ֗יב בֵּ֚ין רֹעֵ֣י מִקְנֵֽה־אַבְרָ֔ם וּבֵ֖ין רֹעֵ֣י מִקְנֵה־ל֑וֹט וְהַֽכְּנַעֲנִי֙ וְהַפְּרִזִּ֔י
אָ֖ז יֹשֵׁ֥ב בָּאָֽרֶץ׃ ח וַיֹּ֨אמֶר אַבְרָ֜ם אֶל־ל֗וֹט אַל־נָ֨א תְהִ֤י מְרִיבָה֙
בֵּינִ֣י וּבֵינֶ֔ךָ וּבֵ֥ין רֹעַ֖י וּבֵ֣ין רֹעֶ֑יךָ כִּֽי־אֲנָשִׁ֥ים אַחִ֖ים אֲנָֽחְנוּ׃ ט הֲלֹ֣א כָל־
הָאָ֙רֶץ֙ לְפָנֶ֔יךָ הִפָּ֥רֶד נָ֖א מֵעָלָ֑י אִם־הַשְּׂמֹ֣אל וְאֵימִ֔נָה וְאִם־הַיָּמִ֖ין
וְאַשְׂמְאִֽילָה׃ י וַיִּשָּׂא־ל֣וֹט אֶת־עֵינָ֗יו וַיַּרְא֙ אֶת־כָּל־כִּכַּ֣ר הַיַּרְדֵּ֔ן כִּ֥י כֻלָּ֖הּ
מַשְׁקֶ֑ה לִפְנֵ֣י ׀ שַׁחֵ֣ת יְהוָ֗ה אֶת־סְדֹם֙ וְאֶת־עֲמֹרָ֔ה כְּגַן־יְהוָה֙ כְּאֶ֣רֶץ
מִצְרַ֔יִם בֹּאֲכָ֖ה צֹֽעַר׃ יא וַיִּבְחַר־ל֣וֹ ל֗וֹט אֵ֚ת כָּל־כִּכַּ֣ר הַיַּרְדֵּ֔ן וַיִּסַּ֥ע ל֖וֹט
מִקֶּ֑דֶם וַיִּפָּ֣רְד֔וּ אִ֖ישׁ מֵעַ֥ל אָחִֽיו׃ יב אַבְרָ֖ם יָשַׁ֣ב בְּאֶֽרֶץ־כְּנָ֑עַן וְל֗וֹט
יָשַׁב֙ בְּעָרֵ֣י הַכִּכָּ֔ר וַיֶּאֱהַ֖ל עַד־סְדֹֽם׃ יג וְאַנְשֵׁ֣י סְדֹ֔ם רָעִ֖ים וְחַטָּאִ֑ים
לַֽיהוָ֖ה מְאֹֽד׃ יד וַֽיהוָ֞ה אָמַ֣ר אֶל־אַבְרָ֗ם אַחֲרֵי֙ הִפָּֽרֶד־ל֣וֹט מֵעִמּ֔וֹ
שָׂ֣א נָ֤א עֵינֶ֙יךָ֙ וּרְאֵ֔ה מִן־הַמָּק֖וֹם אֲשֶׁר־אַתָּ֣ה שָׁ֑ם צָפֹ֥נָה וָנֶ֖גְבָּה וָקֵ֥דְמָה
וָיָֽמָּה׃ טו כִּ֧י אֶת־כָּל־הָאָ֛רֶץ אֲשֶׁר־אַתָּ֥ה רֹאֶ֖ה לְךָ֣ אֶתְּנֶ֑נָּה וּֽלְזַרְעֲךָ֖
עַד־עוֹלָֽם׃ טז וְשַׂמְתִּ֥י אֶֽת־זַרְעֲךָ֖ כַּעֲפַ֣ר הָאָ֑רֶץ אֲשֶׁ֣ר ׀ אִם־יוּכַ֣ל אִ֗ישׁ
לִמְנוֹת֙ אֶת־עֲפַ֣ר הָאָ֔רֶץ גַּֽם־זַרְעֲךָ֖ יִמָּנֶֽה׃ יז ק֚וּם הִתְהַלֵּ֣ךְ בָּאָ֔רֶץ
לְאָרְכָּ֖הּ וּלְרָחְבָּ֑הּ כִּ֥י לְךָ֖ אֶתְּנֶֽנָּה׃ יח וַיֶּאֱהַ֣ל אַבְרָ֗ם וַיָּבֹ֛א וַיֵּ֛שֶׁב
בְּאֵלֹנֵ֥י מַמְרֵ֖א אֲשֶׁ֣ר בְּחֶבְר֑וֹן וַיִּֽבֶן־שָׁ֥ם מִזְבֵּ֖חַ לַֽיהוָֽה׃ פ רביעי
יד א וַיְהִ֗י בִּימֵי֙ אַמְרָפֶ֣ל מֶֽלֶךְ־שִׁנְעָ֔ר אַרְי֖וֹךְ מֶ֣לֶךְ אֶלָּסָ֑ר כְּדָרְלָעֹ֙מֶר֙
מֶ֣לֶךְ עֵילָ֔ם וְתִדְעָ֖ל מֶ֥לֶךְ גּוֹיִֽם׃ ב עָשׂ֣וּ מִלְחָמָ֗ה אֶת־בֶּ֙רַע֙ מֶ֣לֶךְ סְדֹ֔ם
וְאֶת־בִּרְשַׁ֖ע מֶ֣לֶךְ עֲמֹרָ֑ה שִׁנְאָ֣ב ׀ מֶ֣לֶךְ אַדְמָ֗ה וְשֶׁמְאֵ֙בֶר֙ מֶ֣לֶךְ צביים
וּמֶ֥לֶךְ בֶּ֖לַע הִיא־צֹֽעַר׃ ג כָּל־אֵ֙לֶּה֙ חָֽבְר֔וּ אֶל־עֵ֖מֶק הַשִּׂדִּ֑ים ה֖וּא יָ֥ם
הַמֶּֽלַח׃ ד שְׁתֵּ֣ים עֶשְׂרֵ֣ה שָׁנָ֔ה עָֽבְד֖וּ אֶת־כְּדָרְלָעֹ֑מֶר וּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵ֥ה

כתיב צבוים ק שנת

יט למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך
כ קח ולך: ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת
א כל אשר לו: יג ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו
ב ולוט עמו הנגבה: ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב:
ג וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה
ד בתחלה בין בית אל ובין העי: אל מקום המזבח אשר עשה
ה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: שלישי וגם ללוט
ו ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים: ולא נשא אתם הארץ
ז לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: ויהי
ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי
ח אז ישב בארץ: ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה
ט ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו: הלא כל
הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין
י ואשמאילה: וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה
משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ
יא מצרים באכה צער: ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט
יב מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: אברם ישב בארץ כנען ולוט
יג ישב בערי הככר ויאהל עד סדם: ואנשי סדם רעים וחטאים
יד ליהוה מאד: ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו
שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה
טו וימה: כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך
טז עד עולם: ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש
יז למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה: קום התהלך בארץ
יח לארכה ולרחבה כי לך אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב
באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה: פ רביעי
א יד ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר
ב מלך עילם ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה את ברע מלך סדם
ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך *צביים
ג ומלך בלע היא צער: כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים
ד המלח: שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה

*צבוים ק׳

שנה

שָׁנָה מָרָדוּ׃ ה וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא כְדָרְלָעֹמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר
אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת קַרְנַיִם וְאֶת־הַזּוּזִים בְּהָם וְאֵת
הָאֵימִים בְּשָׁוֵה קִרְיָתָיִם׃ ו וְאֶת־הַחֹרִי בְּהַרְרָם שֵׂעִיר עַד אֵיל פָּארָן
אֲשֶׁר עַל־הַמִּדְבָּר׃ ז וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין מִשְׁפָּט הִוא קָדֵשׁ וַיַּכּוּ אֶת־
כָּל־שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי וְגַם אֶת־הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחַצְצֹן תָּמָר׃ ח וַיֵּצֵא
מֶלֶךְ־סְדֹם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ צְבֹיִים וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא־
צֹעַר וַיַּעַרְכוּ אִתָּם מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשִּׂדִּים׃ ט אֵת כְּדָרְלָעֹמֶר
מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ
אֶלָּסָר אַרְבָּעָה מְלָכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁה׃ י וְעֵמֶק הַשִּׂדִּים בֶּאֱרֹת בֶּאֱרֹת
חֵמָר וַיָּנֻסוּ מֶלֶךְ־סְדֹם וַעֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ־שָׁמָּה וְהַנִּשְׁאָרִים הֶרָה נָּסוּ׃
יא וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רְכֻשׁ סְדֹם וַעֲמֹרָה וְאֶת־כָּל־אָכְלָם וַיֵּלֵכוּ׃ יב וַיִּקְחוּ
אֶת־לוֹט וְאֶת־רְכֻשׁוֹ בֶּן־אֲחִי אַבְרָם וַיֵּלֵכוּ וְהוּא יֹשֵׁב בִּסְדֹם׃ יג וַיָּבֹא
הַפָּלִיט וַיַּגֵּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שֹׁכֵן בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא הָאֱמֹרִי אֲחִי
אֶשְׁכֹּל וַאֲחִי עָנֵר וְהֵם בַּעֲלֵי בְרִית־אַבְרָם׃ יד וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי
נִשְׁבָּה אָחִיו וַיָּרֶק אֶת־חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנָה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וַיִּרְדֹּף עַד־דָּן׃ טו וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וַעֲבָדָיו וַיַּכֵּם וַיִּרְדְּפֵם
עַד־חוֹבָה אֲשֶׁר מִשְּׂמֹאל לְדַמָּשֶׂק׃ טז וַיָּשֶׁב אֵת כָּל־הָרְכֻשׁ וְגַם אֶת־
לוֹט אָחִיו וּרְכֻשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הָעָם׃ יז וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־
סְדֹם לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וְאֶת־הַמְּלָכִים
אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־עֵמֶק שָׁוֵה הוּא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ׃ יח וּמַלְכִּי־צֶדֶק מֶלֶךְ
שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וָיָיִן וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֶלְיוֹן׃ יט וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר
בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ כ וּבָרוּךְ אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר־
מִגֵּן צָרֶיךָ בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־לוֹ מַעֲשֵׂר מִכֹּל׃ חמישי כא וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סְדֹם
אֶל־אַבְרָם תֶּן־לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכֻשׁ קַח־לָךְ׃ כב וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־מֶלֶךְ
סְדֹם הֲרִמֹתִי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ כג אִם־מִחוּט
וְעַד שְׂרוֹךְ־נַעַל וְאִם־אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר־לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הֶעֱשַׁרְתִּי
אֶת־אַבְרָם׃ כד בִּלְעָדַי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
הָלְכוּ אִתִּי עָנֵר אֶשְׁכֹּל וּמַמְרֵא הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם׃ ס טו א אַחַר הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה לֵאמֹר אַל־תִּירָא אַבְרָם
אָנֹכִי מָגֵן לָךְ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד׃ ב וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יֱהוִה מַה־

שנה מרדו: ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר ה
אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת
האימים בשוה קריתים: ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן ו
אשר על המדבר: וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את ז
כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר: ויצא ח
מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך *צביים ומלך בלע הוא
צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: את כדרלעמר ט
מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך
אלסר ארבעה מלכים את החמשה: ועמק השדים בארת בארת י
חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו:
ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו: ויקחו יא יב
את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם: ויבא יג
הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי
אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם: וישמע אברם כי יד
נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות
וירדף עד דן: ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם טו
עד חובה אשר משמאל לדמשק: וישב את כל הרכש וגם את טז
לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם: ויצא מלך יז
סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים
אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך: ומלכי צדק מלך יח
שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: ויברכהו ויאמר יט
ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ: וברוך אל עליון אשר כ
מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל: חמישי ויאמר מלך סדם כא
אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך: ויאמר אברם אל מלך כב
סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: אם מחוט כג
ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי
את אברם: בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר כד
הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם: ס טו אחר הדברים א
האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: ויאמר אברם אדני יהוה מה ב

*צבוים ק׳

תִּתֶּן־לִי וְאָנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן־מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דַּמֶּשֶׂק אֱלִיעֶזֶר׃
ג וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי׃
ד וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא
מִמֵּעֶיךָ הוּא יִירָשֶׁךָ׃ ה וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט־נָא הַשָּׁמַיְמָה
וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ׃
ו וְהֶאֱמִן בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לּוֹ צְדָקָה׃ ששי ז וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֶת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ׃
ח וַיֹּאמַר אֲדֹנָי יְהוִה בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה׃ ט וַיֹּאמֶר אֵלָיו קְחָה לִי
עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר וְגוֹזָל׃ י וַיִּקַּח־לוֹ
אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ
וְאֶת־הַצִּפֹּר לֹא בָתָר׃ יא וַיֵּרֶד הָעַיִט עַל־הַפְּגָרִים וַיַּשֵּׁב אֹתָם אַבְרָם׃
יב וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה
גְדֹלָה נֹפֶלֶת עָלָיו׃ יג וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי־גֵר ׀ יִהְיֶה זַרְעֲךָ
בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ יד וְגַם אֶת־
הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָּן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל׃ טו וְאַתָּה
תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה׃ טז וְדוֹר רְבִיעִי
יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי עַד־הֵנָּה׃ יז וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה
וַעֲלָטָה הָיָה וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים
הָאֵלֶּה׃ יח בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ
נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פְּרָת׃
יט אֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקְּנִזִּי וְאֵת הַקַּדְמֹנִי׃ כ וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי
וְאֶת־הָרְפָאִים׃ כא וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת־
הַיְבוּסִי׃ ס טז א וְשָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלָהּ שִׁפְחָה מִצְרִית
וּשְׁמָהּ הָגָר׃ ב וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם הִנֵּה־נָא עֲצָרַנִי יְהוָה מִלֶּדֶת
בֹּא־נָא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַי אִבָּנֶה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרָי׃
ג וַתִּקַּח שָׂרַי ׀ אֵשֶׁת אַבְרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר
שָׁנִים לְשֶׁבֶת אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ לוֹ
לְאִשָּׁה׃ וַיָּבֹא אֶל־הָגָר וַתַּהַר וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וַתֵּקַל גְּבִרְתָּהּ
בְּעֵינֶיהָ׃ ה וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי
בְּחֵיקֶךָ וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וָאֵקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ׃

נקוד על י׳ בתרא

תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר:
ג ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי:
ד והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא
ה ממעיך הוא יירשך: ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה
וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך:
ו ז והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: ששי ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה:
ח ט ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: ויאמר אליו קחה לי
י עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל: ויקח לו
את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו
יא ואת הצפר לא בתר: וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם:
יב ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה
יג גדלה נפלת עליו: ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך
יד בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: וגם את
טו הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול: ואתה
טז תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה: ודור רביעי
יז ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה: ויהי השמש באה
ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
יח האלה: ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך
נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת:
יט כ את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני: ואת החתי ואת הפרזי
כא ואת הרפאים: ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת
א היבוסי: ס טז ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית
ב ושמה הגר: ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת
בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי:
ג ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר
שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו
ד לאשה: ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
ה בעיניה: ותאמר שרי אל אברם חמתי עליך אנכי נתתי שפחתי
בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני ובינך*:

*נקוד על י׳ בתרא

ויאמר

ו וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־שָׂרַי הִנֵּה שִׁפְחָתֵךְ בְּיָדֵךְ עֲשִׂי־לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ
וַתְּעַנֶּהָ שָׂרַי וַתִּבְרַח מִפָּנֶיהָ׃ ז וַיִּמְצָאָהּ מַלְאַךְ יְהוָה עַל־עֵין הַמַּיִם
בַּמִּדְבָּר עַל־הָעַיִן בְּדֶרֶךְ שׁוּר׃ ח וַיֹּאמַר הָגָר שִׁפְחַת שָׂרַי אֵי־מִזֶּה
בָאת וְאָנָה תֵלֵכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרַי גְּבִרְתִּי אָנֹכִי בֹּרַחַת׃ ט וַיֹּאמֶר
לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּךְ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ׃ י וַיֹּאמֶר לָהּ
מַלְאַךְ יְהוָה הַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֵךְ וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃ יא וַיֹּאמֶר
לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־
שָׁמַע יְהוָה אֶל־עָנְיֵךְ׃ יב וְהוּא יִהְיֶה פֶּרֶא אָדָם יָדוֹ בַכֹּל וְיַד כֹּל בּוֹ
וְעַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו יִשְׁכֹּן׃ יג וַתִּקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ אַתָּה אֵל
רֳאִי כִּי אָמְרָה הֲגַם הֲלֹם רָאִיתִי אַחֲרֵי רֹאִי׃ יד עַל־כֵּן קָרָא לַבְּאֵר
בְּאֵר לַחַי רֹאִי הִנֵּה בֵין־קָדֵשׁ וּבֵין בָּרֶד׃ טו וַתֵּלֶד הָגָר לְאַבְרָם בֵּן
וַיִּקְרָא אַבְרָם שֶׁם־בְּנוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה הָגָר יִשְׁמָעֵאל׃ טז וְאַבְרָם בֶּן־
שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלֶדֶת־הָגָר אֶת־יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם׃ ס
יז א וַיְהִי אַבְרָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שַׁדַּי הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים׃ ב וְאֶתְּנָה בְרִיתִי
בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבֶּה אוֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד׃ ג וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר׃ ד אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתָּךְ וְהָיִיתָ לְאַב
הֲמוֹן גּוֹיִם׃ ה וְלֹא־יִקָּרֵא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אַב־הֲמוֹן גּוֹיִם נְתַתִּיךָ׃ ו וְהִפְרֵתִי אֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד וּנְתַתִּיךָ
לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמְּךָ יֵצֵאוּ׃ שביעי ז וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לִבְרִית עוֹלָם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ׃ ח וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֵת ׀ אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֵת כָּל־
אֶרֶץ כְּנַעַן לַאֲחֻזַּת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים׃ ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אַתָּה וְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם׃
י זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ הִמּוֹל
לָכֶם כָּל־זָכָר׃ יא וּנְמַלְתֶּם אֵת בְּשַׂר עָרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם׃ יב וּבֶן־שְׁמֹנַת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד
בָּיִת וּמִקְנַת־כֶּסֶף מִכֹּל בֶּן־נֵכָר אֲשֶׁר לֹא מִזַּרְעֲךָ הוּא׃ יג הִמּוֹל ׀
יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנַת כַּסְפֶּךָ וְהָיְתָה בְרִיתִי בִּבְשַׂרְכֶם לִבְרִית
עוֹלָם׃ יד וְעָרֵל ׀ זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹל אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ

ההוא

יפתח ס.

ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ו
ותענה שרי ותברח מפניה: וימצאה מלאך יהוה על עין המים ז
במדבר על העין בדרך שור: ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה ח
באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת: ויאמר ט
לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה: ויאמר לה י
מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב: ויאמר יא
לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי
שמע יהוה אל עניך: והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו יב
ועל פני כל אחיו ישכן: ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל יג
ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי: על כן קרא לבאר יד
באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד: ותלד הגר לאברם בן טו
ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל: ואברם בן טז
שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם: ס
יז ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם א
ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ב
ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: ויפל אברם על פניו ג
וידבר אתו אלהים לאמר: אני הנה בריתי אתך והיית לאב ד
המון גוים: ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם ה
כי אב המון גוים נתתיך: והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך ו
לגוים ומלכים ממך יצאו: שביעי והקמתי את בריתי ביני ובינך ז
ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך
אחריך: ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ח
ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים: ויאמר אלהים ט
אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם:
זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול י
לכם כל זכר: ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית יא
ביני וביניכם: ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד יב
בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא: המול יג
ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית
עולם: וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש יד
ההוא

ההוא מעמיה את־בריתי הפר׃ ס טו ויאמר אלהים אל־אברהם שרי
אשתך לא־תקרא את־שמה שרי כי שרה שמה׃ טז וברכתי אתה
וגם נתתי ממנה לך בן ׀ וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה
יהיו׃ יז ויפל אברהם על־פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה־שנה
יולד ואם־שרה הבת־תשעים שנה תלד׃ יח ויאמר אברהם אל־
האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ יט ויאמר אלהים אבל שרה
אשתך ילדת לך בן וקראת את־שמו יצחק והקמתי את־בריתי אתו
לברית עולם לזרעו אחריו׃ כ ולישמעאל שמעתיך הנה ׀ ברכתי
אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים־עשר נשיאם
יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ כא ואת־בריתי אקים את־יצחק אשר תלד
לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ כב ויכל לדבר אתו ויעל
אלהים מעל אברהם׃ כג ויקח אברהם את־ישמעאל בנו ואת כל־
ילידי ביתו ואת כל־מקנת כספו כל־זכר באנשי בית אברהם וימל
את־בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ מפטיר
כד ואברהם בן־תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ כה וישמעאל
בנו בן־שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ כו בעצם היום
הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ כז וכל־אנשי ביתו יליד בית
ומקנת־כסף מאת בן־נכר נמלו אתו׃ פ פ פ

יח א וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח־האהל כחם
היום׃ ב וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים
עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃ ג ויאמר
אדני אם־נא מצאתי חן בעיניך אל־נא תעבר מעל עבדך׃ ד יקח־
נא מעט־מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃ ה ואקחה פת־
לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי־על־כן עברתם על־עבדכם
ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ ו וימהר אברהם האהלה אל־שרה
ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ ז ואל־הבקר
רץ אברהם ויקח בן־בקר רך וטוב ויתן אל־הנער וימהר לעשות
אתו׃ ח ויקח חמאה וחלב ובן־הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא־
עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃ ט ויאמרו אליו איה שרה אשתך
ויאמר הנה באהל׃ י ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה־בן

לשרה

*פתח בס״פ *קרש *הג׳ רפה °נקוד על איו

טו ההוא מעמיה את בריתי הפר: ס ויאמר אלהים אל אברהם שרי
טז אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: וברכתי אתה
וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה
יז יהיו: ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה
יח יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד: ויאמר אברהם אל
יט האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: ויאמר אלהים אבל שרה
אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו
כ לברית עולם לזרעו אחריו: ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי
אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם
כא יוליד ונתתיו לגוי גדול: ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד
כב לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל
כג אלהים מעל אברהם: ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל
ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל
את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: מפטיר
כד כה ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: וישמעאל
כו בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: בעצם היום
כז הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: וכל אנשי ביתו יליד בית
ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו: פ פ פ

א יח וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם
ב היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים
ג עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ויאמר
ד אדני* אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: יקח
ה נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ואקחה פת
לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם
ו ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: *וימהר אברהם האהלה אל שרה
ז ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות: ואל הבקר
רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות
ח אתו: ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
ט עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: *ויאמרו *אליו איה שרה אשתך
י ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן

*קדש *לוי *ישראל *נקוד על א׳ י׳ ו׳

לשרה

לְשָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וְשָׂרָה שֹׁמַעַת פֶּתַח הָאֹהֶל וְהוּא אַחֲרָיו׃ יא וְאַבְרָהָם
וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חָדַל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֹרַח כַּנָּשִׁים׃ יב וַתִּצְחַק
שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלֹתִי הָיְתָה־לִּי עֶדְנָה וַאדֹנִי זָקֵן׃
יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה לֵאמֹר הַאַף אֻמְנָם
אֵלֵד וַאֲנִי זָקַנְתִּי׃ יד הֲיִפָּלֵא מֵיְהוָה דָּבָר לַמּוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת
חַיָּה וּלְשָׂרָה בֵן׃ שני טו וַתְּכַחֵשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צָחַקְתִּי כִּי יָרֵאָה
וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צָחָקְתְּ׃ טז וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיַּשְׁקִפוּ עַל־פְּנֵי
סְדֹם וְאַבְרָהָם הֹלֵךְ עִמָּם לְשַׁלְּחָם׃ יז וַיהוָה אָמָר הַמְכַסֶּה אֲנִי
מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה׃ יח וְאַבְרָהָם הָיוֹ יִהְיֶה לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם
וְנִבְרְכוּ־בוֹ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ יט כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת־בָּנָיו
וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן
הָבִיא יְהוָה עַל־אַבְרָהָם אֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר עָלָיו׃ כ וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקַת
סְדֹם וַעֲמֹרָה כִּי־רָבָּה וְחַטָּאתָם כִּי כָבְדָה מְאֹד׃ כא אֵרְדָה־נָּא וְאֶרְאֶה
הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ ׀ כָּלָה וְאִם־לֹא אֵדָעָה׃ כב וַיִּפְנוּ מִשָּׁם
הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סְדֹמָה וְאַבְרָהָם עוֹדֶנּוּ עֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה׃ פ כג וַיִּגַּשׁ
אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הַאַף תִּסְפֶּה צַדִּיק עִם־רָשָׁע׃ כד אוּלַי יֵשׁ חֲמִשִּׁים
צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר הַאַף תִּסְפֶּה וְלֹא־תִשָּׂא לַמָּקוֹם לְמַעַן חֲמִשִּׁים
הַצַּדִּיקִם אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ׃ כה חָלִלָה לְּךָ מֵעֲשֹׂת ׀ כַּדָּבָר הַזֶּה לְהָמִית
צַדִּיק עִם־רָשָׁע וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע חָלִלָה לָּךְ הֲשֹׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ לֹא
יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט׃ כו וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם־אֶמְצָא בִסְדֹם חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם
בְּתוֹךְ הָעִיר וְנָשָׂאתִי לְכָל־הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם׃ כז וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמַר
הִנֵּה־נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר׃ כח אוּלַי יַחְסְרוּן
חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם חֲמִשָּׁה הֲתַשְׁחִית בַּחֲמִשָּׁה אֶת־כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר
לֹא אַשְׁחִית אִם־אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃ כט וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר
אֵלָיו וַיֹּאמַר אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בַּעֲבוּר
הָאַרְבָּעִים׃ ל וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבֵּרָה אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם
שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם־אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים׃ לא וַיֹּאמֶר הִנֵּה־
נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא
אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים׃ לב וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה
אַךְ־הַפַּעַם אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר

*פתח בס"פ *מל גל

הָעֲשָׂרָה

יא לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: ואברהם
יב ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: ותצחק
שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן:
יג ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם
יד אלד ואני זקנתי: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת
טו חיה ולשרה בן: שני ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה
טז ויאמר לא כי צחקת: ויקמו משם האנשים וישקפו על פני
יז סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני
יח מאברהם אשר אני עשה: ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
יט ונברכו בו כל גויי הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו
ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען
כ הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: ויאמר יהוה זעקת
כא סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: ארדה נא ואראה
כב הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה: ויפנו משם
כג האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ויגש
כד אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: אולי יש חמשים
צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים
כה הצדיקם אשר בקרבה: חללה לך מעשת כדבר הזה להמית
צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא
כו יעשה משפט: ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם
כז בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: ויען אברהם ויאמר
כח הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי יחסרון
חמשים הצדיקם חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר
כט לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: ויסף עוד לדבר
אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
ל הארבעים: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם
לא שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: ויאמר הנה
נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא
לב אשחית בעבור העשרים: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור
העשרה

הָעֲשָׂרָה׃ לג וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם
שָׁב לִמְקֹמוֹ׃ שלישי יט א וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בָּעֶרֶב וְלוֹט
יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־סְדֹם וַיַּרְא־לוֹט וַיָּקָם לִקְרָאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה׃
ב וַיֹּאמֶר הִנֶּה נָּא־אֲדֹנַי סוּרוּ נָא אֶל־בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
וְהִשְׁכַּמְתֶּם וַהֲלַכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹּא כִּי בָרְחוֹב נָלִין׃ ג וַיִּפְצַר־
בָּם מְאֹד וַיָּסֻרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמַצּוֹת
אָפָה וַיֹּאכֵלוּ׃ ד טֶרֶם יִשְׁכָּבוּ וְאַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי סְדֹם נָסַבּוּ
עַל־הַבַּיִת מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן כָּל־הָעָם מִקָּצֶה׃ ה וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט
וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלָּיְלָה הוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ
וְנֵדְעָה אֹתָם׃ ו וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט הַפֶּתְחָה וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו׃
ז וַיֹּאמַר אַל־נָא אַחַי תָּרֵעוּ׃ ח הִנֵּה־נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
אִישׁ אוֹצִיאָה־נָּא אֶתְהֶן אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק
לָאֲנָשִׁים הָאֵל אַל־תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי׃ ט וַיֹּאמְרוּ
גֶּשׁ־הָלְאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא־לָגוּר וַיִּשְׁפֹּט שָׁפוֹט עַתָּה נָרַע לְךָ מֵהֶם
וַיִּפְצְרוּ בָאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר הַדָּלֶת׃ י וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים
אֶת־יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט אֲלֵיהֶם הַבָּיְתָה וְאֶת־הַדֶּלֶת סָגָרוּ׃ יא וְאֶת־
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פֶּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנְוֵרִים מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּלְאוּ
לִמְצֹא הַפָּתַח׃ יב וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט עֹד מִי־לְךָ פֹה חָתָן
וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ בָּעִיר הוֹצֵא מִן־הַמָּקוֹם׃ יג כִּי־מַשְׁחִתִים
אֲנַחְנוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־גָדְלָה צַעֲקָתָם אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיְשַׁלְּחֵנוּ
יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ׃ יד וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל־חֲתָנָיו לֹקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר
קוּמוּ צְּאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־מַשְׁחִית יְהוָה אֶת־הָעִיר וַיְהִי כִמְצַחֵק
בְּעֵינֵי חֲתָנָיו׃ טו וּכְמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה וַיָּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר
קוּם קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פֶּן־תִּסָּפֶה בַּעֲוֺן
הָעִיר׃ טז וַיִּתְמַהְמָהּ וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבְיַד־אִשְׁתּוֹ וּבְיַד שְׁתֵּי
בְנֹתָיו בְּחֶמְלַת יְהוָה עָלָיו וַיֹּצִאֻהוּ וַיַּנִּחֻהוּ מִחוּץ לָעִיר׃ יז וַיְהִי
כְהוֹצִיאָם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הִמָּלֵט עַל־נַפְשֶׁךָ אַל־תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ
וְאַל־תַּעֲמֹד בְּכָל־הַכִּכָּר הָהָרָה הִמָּלֵט פֶּן־תִּסָּפֶה׃ יח וַיֹּאמֶר לוֹט
אֲלֵהֶם אַל־נָא אֲדֹנָי׃ יט הִנֵּה־נָא מָצָא עַבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתַּגְדֵּל
חַסְדְּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאָנֹכִי לֹא אוּכַל לְהִמָּלֵט

יתיר י׳ רג׳ שה יקמץ בסגו תא י׳ בורין חאגה יב׳

לג העשרה: וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם
א שב למקמו: שלישי יט ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט
ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה:
ב ויאמר הנה נא אדני* סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
ג והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין: ויפצר
בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות
ד אפה ויאכלו: טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו
ה על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה: ויקראו אל לוט
ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו
ו ונדעה אתם: ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו:
ז ח ויאמר אל נא אחי תרעו: הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו
איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק
ט לאנשים האל* אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי: ויאמרו
גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם
י ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: וישלחו האנשים
יא את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: ואת
האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו
יב למצא הפתח: ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן
יג ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום: כי משחתים
אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו
יד יהוה לשחתה: ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר
קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק
טו בעיני חתניו: וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה בעון
טז העיר: ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי
יז בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר: ויהי
כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך
יח ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה: ויאמר לוט
יט אלהם אל נא *אדני: הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל
חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט
ההרה

*חול *סבורין האלה *קדש

הָהָרָה פֶּן־תִּדְבָּקַנִי הָרָעָה וָמַתִּי׃ כ הִנֵּה־נָא הָעִיר הַזֹּאת קְרֹבָה
לָנוּס שָׁמָּה וְהִוא מִצְעָר אִמָּלְטָה נָּא שָׁמָּה הֲלֹא מִצְעָר הִוא וּתְחִי
נַפְשִׁי׃ רביעי כא וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נָשָׂאתִי פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה
לְבִלְתִּי הָפְכִּי אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ כב מַהֵר הִמָּלֵט שָׁמָּה כִּי לֹא
אוּכַל לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד־בֹּאֲךָ שָׁמָּה עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הָעִיר צוֹעַר׃
כג הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא עַל־הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צֹעֲרָה׃ כד וַיהוָה הִמְטִיר עַל־
סְדֹם וְעַל־עֲמֹרָה גָּפְרִית וָאֵשׁ מֵאֵת יְהוָה מִן־הַשָּׁמָיִם׃ כה וַיַּהֲפֹךְ אֶת־
הֶעָרִים הָאֵל וְאֵת כָּל־הַכִּכָּר וְאֵת כָּל־יֹשְׁבֵי הֶעָרִים וְצֶמַח הָאֲדָמָה׃
כו וַתַּבֵּט אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נְצִיב מֶלַח׃ כז וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד שָׁם אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃ כח וַיַּשְׁקֵף עַל־פְּנֵי סְדֹם
וַעֲמֹרָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַכִּכָּר וַיַּרְא וְהִנֵּה עָלָה קִיטֹר הָאָרֶץ
כְּקִיטֹר הַכִּבְשָׁן׃ כט וַיְהִי בְּשַׁחֵת אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַכִּכָּר וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם וַיְשַׁלַּח אֶת־לוֹט מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה בַּהֲפֹךְ אֶת־
הֶעָרִים אֲשֶׁר־יָשַׁב בָּהֵן לוֹט׃ ל וַיַּעַל לוֹט מִצּוֹעַר וַיֵּשֶׁב בָּהָר וּשְׁתֵּי
בְנֹתָיו עִמּוֹ כִּי יָרֵא לָשֶׁבֶת בְּצוֹעַר וַיֵּשֶׁב בַּמְּעָרָה הוּא וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו׃
לא וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בָּאָרֶץ לָבוֹא
עָלֵינוּ כְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ׃ לב לְכָה נַשְׁקֶה אֶת־אָבִינוּ יַיִן וְנִשְׁכְּבָה
עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ זָרַע׃ לג וַתַּשְׁקֶיןָ אֶת־אֲבִיהֶן יַיִן בַּלַּיְלָה הוּא
וַתָּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת־אָבִיהָ וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָהּ וּבְקוּמָהּ׃
לד וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה הֵן־שָׁכַבְתִּי אֶמֶשׁ
אֶת־אָבִי נַשְׁקֶנּוּ יַיִן גַּם־הַלַּיְלָה וּבֹאִי שִׁכְבִי עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ זָרַע׃
לה וַתַּשְׁקֶיןָ גַּם בַּלַּיְלָה הַהוּא אֶת־אֲבִיהֶן יָיִן וַתָּקָם הַצְּעִירָה וַתִּשְׁכַּב
עִמּוֹ וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָהּ וּבְקֻמָהּ׃ לו וַתַּהֲרֶיןָ שְׁתֵּי בְנוֹת־לוֹט מֵאֲבִיהֶן׃
לז וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב הוּא אֲבִי־מוֹאָב עַד־הַיּוֹם׃
לח וְהַצְּעִירָה גַם־הִוא יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־עַמִּי הוּא אֲבִי בְנֵי־
עַמּוֹן עַד־הַיּוֹם׃ ס כ א וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם אַרְצָה הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין־
קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיָּגָר בִּגְרָר׃ ב וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֲחֹתִי
הִוא וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גְּרָר וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה׃ ג וַיָּבֹא אֱלֹהִים
אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְּךָ מֵת עַל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־
לָקַחְתָּ וְהִוא בְּעֻלַת בָּעַל׃ ד וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר אֲדֹנָי

*פתח בס״פ *פתח בס״פ *סבירין האלה *סבירין תרוא *נקוד על ו׳

ההרה פן תדבקני הרעה ומתי: הנה נא העיר הזאת קרבה כ
לנוס שמה והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי
נפשי: רביעי ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה כא
לבלתי הפכי את העיר אשר דברת: מהר המלט שמה כי לא כב
אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער:
השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: ויהוה המטיר על כג כד
סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים: ויהפך את כה
הערים האל* ואת כל הככר ואת כל ישבי הערים וצמח האדמה:
ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח: וישכם אברהם בבקר כו כז
אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה: וישקף על פני סדם כח
ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ
כקיטר הכבשן: ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר כט
אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את
הערים אשר ישב בהן לוט: ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי ל
בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו:
ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא לא
עלינו כדרך כל הארץ: לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה לב
עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין את אביהן יין בלילה *הוא לג
ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה *ובקומה:
ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש לד
את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע:
ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב לה
עמו ולא ידע בשכבה ובקמה: ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: לו
ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: לז
והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני לח
עמון עד היום: ס כ ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין א
קדש ובין שור ויגר בגרר: ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי ב
הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: ויבא אלהים ג
אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר
לקחת והוא בעלת בעל: ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני ד

*סבירין האלה *סבירין ההוא *נקוד על ו׳

הגוי

הגוי גם צדיק תהרג: ה הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא
אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת: ו ויאמר אליו
האלהים בחלם גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך
גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה: ז ועתה
השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך
משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך: ח וישכם אבימלך
בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם
וייראו האנשים מאד: ט ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה
עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: י ויאמר אבימלך אל
אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה: יא ויאמר אברהם כי
אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי:
יב וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה:
יג ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך
אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי
הוא: יד ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם
וישב לו את שרה אשתו: טו ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך
בטוב בעיניך שב: טז ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך
הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת:
יז ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת
אשתו ואמהתיו וילדו: יח כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית
אבימלך על דבר שרה אשת אברהם: ס כא א ויהוה פקד את
שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ב ותהר ותלד
שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים: ג ויקרא
אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: ד וימל
אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים:
חמישי ה ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: ו ותאמר
שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי: ז ותאמר מי מלל
לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו: ח ויגדל הילד
ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק: ט ותרא

*חסר א' *קדש *פתח באתנח

שרה

ה הגוי גם צדיק תהרג: הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא
ו אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת: ויאמר אליו
האלהים בחלם גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך
ז גם אנכי אותך מחטו* לי על כן לא נתתיך לנגע אליה: ועתה
השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך
ח משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך: וישכם אבימלך
בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם
ט וייראו האנשים מאד: ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה
עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
י גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: ויאמר אבימלך אל
יא אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה: ויאמר אברהם כי
אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי:
יב וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה:
יג ויהי כאשר התעו אתי *אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך
אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי
יד הוא: ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם
טו וישב לו את שרה אשתו: ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך
טז בטוב בעיניך שב: ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך
הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת:
יז ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת
יח אשתו ואמהתיו וילדו: כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית
א אבימלך על דבר שרה אשת אברהם: ס **כא** ויהוה פקד את
ב שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ותהר ותלד
ג שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים: ויקרא
ד אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: וימל
אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים:
ה ו חמישי ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: ותאמר
ז שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי: ותאמר מי מלל
ח לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו: ויגדל הילד
ט ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק: ותרא
שרה

*חסר א׳ *קדש

שרה את־בן־הגר המצרית אשר־ילדה לאברהם מצחק׃ י ותאמר
לאברהם גרש האמה הזאת ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה
הזאת עם־בני עם־יצחק׃ יא וירע הדבר מאד בעיני אברהם על
אודת בנו׃ יב ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך על־הנער
ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק
יקרא לך זרע׃ יג וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃
יד וישכם אברהם בבקר ויקח־לחם וחמת מים ויתן אל־הגר שם
על־שכמה ואת־הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע׃
טו ויכלו המים מן־החמת ותשלך את־הילד תחת אחד השיחם׃
טז ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל־אראה
במות הילד ותשב מנגד ותשא את־קלה ותבך׃ יז וישמע אלהים
את־קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל־הגר מן־השמים ויאמר לה
מה־לך הגר אל־תיראי כי־שמע אלהים אל־קול הנער באשר הוא־
שם׃ יח קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ידך בו כי־לגוי גדול
אשימנו׃ יט ויפקח אלהים את־עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא
את־החמת מים ותשק את־הנער׃ כ ויהי אלהים את־הנער ויגדל
וישב במדבר ויהי רבה קשת׃ כא וישב במדבר פארן ותקח־לו אמו
אשה מארץ מצרים׃ פ ששי כב ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך
ופיכל שר־צבאו אל־אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר־אתה
עשה׃ כג ועתה השבעה לי באלהים הנה אם־תשקר לי ולניני
ולנכדי כחסד אשר־עשיתי עמך תעשה עמדי ועם־הארץ אשר־
גרתה בה׃ כד ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ כה והוכח אברהם את־
אבימלך על־אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃ כו ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את־הדבר הזה וגם־אתה לא־הגדת לי
וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום׃ כז ויקח אברהם צאן ובקר ויתן
לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ כח ויצב אברהם את־שבע כבשת
הצאן לבדהן׃ כט ויאמר אבימלך אל־אברהם מה הנה שבע כבשת
האלה אשר הצבת לבדנה׃ ל ויאמר כי את־שבע כבשת תקח
מידי בעבור תהיה־לי לעדה כי חפרתי את־הבאר הזאת׃ לא על־
כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃ לב ויכרתו

ברית

שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק : ותאמר י
לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה
הזאת עם בני עם יצחק : וירע הדבר מאד בעיני אברהם על יא
אודת בנו : ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער יב
ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק
יקרא לך זרע : וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא : יג
וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם יד
על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע :
ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם : טו
ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה טז
במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך : וישמע אלהים יז
את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה
מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא
שם : קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול יח
אשימנו : ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא יט
את החמת מים ותשק את הנער : ויהי אלהים את הנער ויגדל כ
וישב במדבר ויהי רבה קשת : וישב במדבר פארן ותקח לו אמו כא
אשה מארץ מצרים : פ ששי ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך כב
ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה
עשה : ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני כג
ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר
גרתה בה : ויאמר אברהם אנכי אשבע : והוכח אברהם את כד כה
אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך : ויאמר כו
אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי
וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום : ויקח אברהם צאן ובקר ויתן כז
לאבימלך ויכרתו שניהם ברית : ויצב אברהם את שבע כבשת כח
הצאן לבדהן : ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת כט
האלה אשר הצבת לבדנה : ויאמר כי את שבע כבשת תקח ל
מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת : על לא
כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם : ויכרתו לב

בְּרִית בִּבְאֵר שָׁבַע וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל־אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים׃ לג וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל
עוֹלָם׃ לד וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃ פ שביעי
כב א וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ ב וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ
אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ ג וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ
אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים׃ ד בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק׃ ה וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד־
כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃ ו וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה
וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ ז וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר
הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃ ח וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃
ט וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃ י וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־
הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ׃ יא וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם ׀ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ יב וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־
הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי ׀ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה
וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃ יג וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־
הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ׃ יד וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא
יְהוָה ׀ יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה׃ טו וַיִּקְרָא מַלְאַךְ
יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם׃ טז וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־
יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־
יְחִידֶךָ׃ יז כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו׃

ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ
לג פלשתים: ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל
לד עולם: ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: פ שביעי
א כב ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר
ב אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה
ג על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש
את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ד ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי
ה וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר
אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד
ו כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה
וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו
ז שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר
ח הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר
אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
ט ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את
המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על
י המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את
יא המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים
יב ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל
הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה
יג ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו
וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את
יד האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא
טו יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך
טז יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם
יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את
יז יחידך: כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו:

והתברכו

יח וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃
יט וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב
אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע׃ פ מפטיר כ וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד
לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַם־הִוא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ׃
כא אֶת־עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בּוּז אָחִיו וְאֶת־קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם׃ כב וְאֶת־
כֶּשֶׂד וְאֶת־חֲזוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֵת בְּתוּאֵל׃ כג וּבְתוּאֵל יָלַד
אֶת־רִבְקָה שְׁמֹנָה אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם׃
כד וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם־הִוא אֶת־טֶבַח וְאֶת־גַּחַם וְאֶת־
תַּחַשׁ וְאֶת־מַעֲכָה׃ פפפ

כג א וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי
חַיֵּי שָׂרָה׃ ב וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ׃ ג וַיָּקָם אַבְרָהָם
מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חֵת לֵאמֹר׃ ד גֵּר־וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם
תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנָי׃ ה וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֵת
אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ ו שְׁמָעֵנוּ ׀ אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ
בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת־מֵתֶךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קִבְרוֹ לֹא־יִכְלֶה
מִמְּךָ מִקְּבֹר מֵתֶךָ׃ ז וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם־הָאָרֶץ לִבְנֵי־חֵת׃
ח וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת־מֵתִי מִלְּפָנַי
שְׁמָעוּנִי וּפִגְעוּ־לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן־צֹחַר׃ ט וְיִתֶּן־לִי אֶת־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה
אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִּי בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת־
קָבֶר׃ י וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם
בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר׃ יא לֹא־אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי
הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי־עַמִּי
נְתַתִּיהָ לָּךְ קְבֹר מֵתֶךָ׃ יב וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם־הָאָרֶץ׃
יג וַיְדַבֵּר אֶל־עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם־אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי
נָתַתִּי כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׁמָּה׃ יד וַיַּעַן
עֶפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ טו אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת
שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מַה־הִוא וְאֶת־מֵתְךָ קְבֹר׃ טז וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם
אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל אַבְרָהָם לְעֶפְרֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־
חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר׃ שני יז וַיָּקָם ׀ שְׂדֵה עֶפְרוֹן

אשר

והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: יח
וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב יט
אברהם בבאר שבע: פ מפטיר ויהי אחרי הדברים האלה ויגד כ
לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך:
את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם: ואת כא כב
כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל: ובתואל ילד כג
את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם:
ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת כד
תחש ואת מעכה: פ פ פ

כג ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני א
חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון ב
בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה *ולבכתה: ויקם אברהם ג
מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: גר ותושב אנכי עמכם ד
תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: ויענו בני חת ה
את אברהם לאמר לו: שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו ו
במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה
ממך מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת:* ז
וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני ח
שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: ויתן לי את מערת המכפלה ט
אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת
קבר: ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם י
באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: לא אדני שמעני יא
השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי
נתתיה לך קבר מתך: וישתחו אברהם לפני עם הארץ:* יב
וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני יג
נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: ויען יד
עפרון את אברהם לאמר לו: אדני שמעני ארץ ארבע מאת טו
שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: וישמע אברהם טז
אל עפרון וישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני
חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: שני ויקם שדה עפרון יז

*כ"ף זעירא *לוי *ישראל

אשר

אֲשֶׁר בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ וְכָל־
הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבֻלוֹ סָבִיב׃ יח לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה
לְעֵינֵי בְנֵי־חֵת בְּכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ׃ יט וְאַחֲרֵי־כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת־
שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל־מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל־פְּנֵי מַמְרֵא הִוא חֶבְרוֹן
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ כ וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְאַבְרָהָם לַאֲחֻזַּת־
קָבֶר מֵאֵת בְּנֵי־חֵת׃ ס כד א וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ
אֶת־אַבְרָהָם בַּכֹּל׃ ב וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ הַמֹּשֵׁל
בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי׃ ג וְאַשְׁבִּיעֲךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי
אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ׃ ד כִּי אֶל־אַרְצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ וְלָקַחְתָּ
אִשָּׁה לִבְנִי לְיִצְחָק׃ ה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי לֹא־תֹאבֶה הָאִשָּׁה
לָלֶכֶת אַחֲרַי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הֶהָשֵׁב אָשִׁיב אֶת־בִּנְךָ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יָצָאתָ מִשָּׁם׃ ו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תָּשִׁיב אֶת־
בְּנִי שָׁמָּה׃ ז יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לְקָחַנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ
מוֹלַדְתִּי וַאֲשֶׁר דִּבֶּר־לִי וַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי מִשָּׁם׃
ח וְאִם־לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וְנִקִּיתָ מִשְּׁבֻעָתִי זֹאת רַק
אֶת־בְּנִי לֹא תָשֵׁב שָׁמָּה׃ ט וַיָּשֶׂם הָעֶבֶד אֶת־יָדוֹ תַּחַת יֶרֶךְ אַבְרָהָם
אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה׃ שלישי י וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה
גְמַלִּים מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל־טוּב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־
אֲרַם נַהֲרַיִם אֶל־עִיר נָחוֹר׃ יא וַיַּבְרֵךְ הַגְּמַלִּים מִחוּץ לָעִיר אֶל־בְּאֵר
הַמָּיִם לְעֵת עֶרֶב לְעֵת צֵאת הַשֹּׁאֲבֹת׃ יב וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי
אַבְרָהָם הַקְרֵה־נָא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה־חֶסֶד עִם אֲדֹנִי אַבְרָהָם׃
יג הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל־עֵין הַמָּיִם וּבְנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֹצְאֹת לִשְׁאֹב
מָיִם׃ יד וְהָיָה הַנַּעֲרָ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי־נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה
שְׁתֵה וְגַם־גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וּבָהּ אֵדַע
כִּי־עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם־אֲדֹנִי׃ טו וַיְהִי־הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה
יֹצֵאת אֲשֶׁר יֻלְּדָה לִבְתוּאֵל בֶּן־מִלְכָּה אֵשֶׁת נָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם
וְכַדָּהּ עַל־שִׁכְמָהּ׃ טז וְהַנַּעֲרָ טֹבַת מַרְאֶה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא
יְדָעָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתְּמַלֵּא כַדָּהּ וַתָּעַל׃ יז וַיָּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ

אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל
יח העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב: לאברהם למקנה
יט לעיני בני חת בכל באי שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את
שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון
כ בארץ כנען: ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת
א קבר מאת בני חת: ס כד ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך
ב את אברהם בכל: ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל
ג בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: ואשביעך ביהוה אלהי
השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
ד אשר אנכי יושב בקרבו: כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת
ה אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ
ו אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את
ז בני שמה: יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ
מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את
הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם:
ח ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק
ט את בני לא תשב שמה: וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם
י אדניו וישבע לו על הדבר הזה: שלישי ויקח העבד עשרה
גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל
יא ארם נהרים אל עיר נחור: ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר
יב המים לעת ערב לעת צאת השאבת: ויאמר יהוה אלהי אדני
אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם:
יג הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב
יד מים: והיה הנער* אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה
שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע
טו כי עשית חסד עם אדני: ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה
יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
טז וכדה על שכמה: והנער* טבת מראה מאד בתולה ואיש לא
יז ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: וירץ העבד לקראתה
ויאמר

*הנערה קרי *והנערה קרי

וַיֹּאמֶר הַגְמִיאִינִי נָא מְעַט־מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ יח וַתֹּאמֶר שְׁתֵה אֲדֹנִי
וַתְּמַהֵר וַתֹּרֶד כַּדָּהּ עַל־יָדָהּ וַתַּשְׁקֵהוּ׃ יט וַתְּכַל לְהַשְׁקֹתוֹ וַתֹּאמֶר
גַּם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב עַד אִם־כִּלּוּ לִשְׁתֹּת׃ כ וַתְּמַהֵר וַתְּעַר כַּדָּהּ אֶל־
הַשֹּׁקֶת וַתָּרָץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאַב לְכָל־גְּמַלָּיו׃ כא וְהָאִישׁ
מִשְׁתָּאֵה לָהּ מַחֲרִישׁ לָדַעַת הַהִצְלִיחַ יְהוָה דַּרְכּוֹ אִם־לֹא׃ כב וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ הַגְּמַלִּים לִשְׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נֶזֶם זָהָב בֶּקַע מִשְׁקָלוֹ
וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל־יָדֶיהָ עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם׃ כג וַיֹּאמֶר בַּת־מִי אַתְּ
הַגִּידִי נָא לִי הֲיֵשׁ בֵּית־אָבִיךְ מָקוֹם לָנוּ לָלִין׃ כד וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת־
בְּתוּאֵל אָנֹכִי בֶּן־מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנָחוֹר׃ כה וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם־תֶּבֶן
גַּם־מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַּם־מָקוֹם לָלוּן׃ כו וַיִּקֹּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה׃
רביעי כז וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חַסְדּוֹ
וַאֲמִתּוֹ מֵעִם אֲדֹנִי אָנֹכִי בַּדֶּרֶךְ נָחַנִי יְהוָה בֵּית אֲחֵי אֲדֹנִי׃ כח וַתָּרָץ
הַנַּעֲרָ° וַתַּגֵּד לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ כט וּלְרִבְקָה אָח וּשְׁמוֹ
לָבָן וַיָּרָץ לָבָן אֶל־הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל־הָעָיִן׃ ל וַיְהִי ׀ כִּרְאֹת אֶת־
הַנֶּזֶם וְאֶת־הַצְּמִדִים עַל־יְדֵי אֲחֹתוֹ וּכְשָׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי רִבְקָה אֲחֹתוֹ
לֵאמֹר כֹּה־דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל־הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַגְּמַלִּים
עַל־הָעָיִן׃ לא וַיֹּאמֶר בּוֹא בְּרוּךְ יְהוָה לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ וְאָנֹכִי פִּנִּיתִי
הַבַּיִת וּמָקוֹם לַגְּמַלִּים׃ לב וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבַּיְתָה וַיְפַתַּח הַגְּמַלִּים וַיִּתֵּן
תֶּבֶן וּמִסְפּוֹא לַגְּמַלִּים וּמַיִם לִרְחֹץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃
לג וַיִּישַׂם° לְפָנָיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל עַד אִם־דִּבַּרְתִּי דְּבָרָי וַיֹּאמֶר
דַּבֵּר׃ לד וַיֹּאמַר עֶבֶד אַבְרָהָם אָנֹכִי׃ לה וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אֲדֹנִי מְאֹד
וַיִּגְדָּל וַיִּתֶּן־לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וַעֲבָדִם וּשְׁפָחֹת וּגְמַלִּים
וַחֲמֹרִים׃ לו וַתֵּלֶד שָׂרָה אֵשֶׁת אֲדֹנִי בֵן לַאדֹנִי אַחֲרֵי זִקְנָתָהּ וַיִּתֶּן־
לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃ לז וַיַּשְׁבִּעֵנִי אֲדֹנִי לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי
מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יֹשֵׁב בְּאַרְצוֹ׃ לח אִם־לֹא אֶל־בֵּית־אָבִי
תֵּלֵךְ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי׃ לט וָאֹמַר אֶל־אֲדֹנִי אֻלַי לֹא־
תֵלֵךְ הָאִשָּׁה אַחֲרָי׃ מ וַיֹּאמֶר אֵלָי יְהוָה אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו
יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ אִתָּךְ וְהִצְלִיחַ דַּרְכֶּךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי
וּמִבֵּית אָבִי׃ מא אָז תִּנָּקֶה מֵאָלָתִי כִּי תָבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם־לֹא
יִתְּנוּ לָךְ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאָלָתִי׃ מב וָאָבֹא הַיּוֹם אֶל־הָעָיִן וָאֹמַר יְהוָה

°קמץ בז"ק °הנערה קרי °ויושם קרי

אלהי

יח ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך׃ ותאמר שתה אדני
יט ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו׃ ותכל להשקתו ותאמר
כ גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת׃ ותמהר ותער כדה אל
כא השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו׃ והאיש
כב משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא׃ ויהי
כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו
כג ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם׃ ויאמר בת מי את
כד הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין׃ ותאמר אליו בת
כה בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור׃ ותאמר אליו גם תבן
כו גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון׃ ויקד האיש וישתחו ליהוה׃
כז רביעי ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
כח ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני׃ ותרץ
כט הנער* ותגד לבית אמה כדברים האלה׃ ולרבקה אח ושמו
ל לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין׃ ויהי כראת את
הנזם ואת הצמדים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו
לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים
לא על העין׃ ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי
לב הבית ומקום לגמלים׃ ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן
תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו׃
לג *ויישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר
לד לה דבר׃ ויאמר עבד אברהם אנכי׃ ויהוה ברך את אדני מאד
ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחת וגמלים
לו והמרים׃ ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן
לז לו את כל אשר לו׃ וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני
לח מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו׃ אם לא אל בית אבי
לט תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני׃ ואמר אל אדני אלי לא
מ תלך האשה אחרי׃ ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו
ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי
מא ומבית אבי׃ אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא
מב יתנו לך והיית נקי מאלתי׃ ואבא היום אל העין ואמר יהוה
אלהי

*הנערה קרי *ויושם קרי

אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אִם־יֶשְׁךָ־נָּא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלֵךְ עָלֶיהָ׃
מג הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל־עֵין הַמָּיִם וְהָיָה הָעַלְמָה הַיֹּצֵאת לִשְׁאֹב
וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי־נָא מְעַט־מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ מד וְאָמְרָה אֵלַי גַּם־
אַתָּה שְׁתֵה וְגַם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב הִוא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הֹכִיחַ יְהוָה לְבֶן־
אֲדֹנִי׃ מה אֲנִי טֶרֶם אֲכַלֶּה לְדַבֵּר אֶל־לִבִּי וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת וְכַדָּהּ
עַל־שִׁכְמָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתִּשְׁאָב וָאֹמַר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא׃ מו וַתְּמַהֵר
וַתּוֹרֶד כַּדָּהּ מֵעָלֶיהָ וַתֹּאמֶר שְׁתֵה וְגַם־גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה וָאֵשְׁתְּ וְגַם
הַגְּמַלִּים הִשְׁקָתָה׃ מז וָאֶשְׁאַל אֹתָהּ וָאֹמַר בַּת־מִי אַתְּ וַתֹּאמֶר בַּת־
בְּתוּאֵל בֶּן־נָחוֹר אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ מִלְכָּה וָאָשִׂם הַנֶּזֶם עַל אַפָּהּ
וְהַצְּמִידִים עַל־יָדֶיהָ׃ מח וָאֶקֹּד וָאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וָאֲבָרֵךְ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר הִנְחַנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לָקַחַת אֶת־בַּת־אֲחִי
אֲדֹנִי לִבְנוֹ׃ מט וְעַתָּה אִם־יֶשְׁכֶם עֹשִׂים חֶסֶד וֶאֱמֶת אֶת־אֲדֹנִי הַגִּידוּ
לִי וְאִם־לֹא הַגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל־יָמִין אוֹ עַל־שְׂמֹאל׃ נ וַיַּעַן לָבָן
וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מֵיְהוָה יָצָא הַדָּבָר לֹא נוּכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ רַע אוֹ־טוֹב׃
נא הִנֵּה־רִבְקָה לְפָנֶיךָ קַח וָלֵךְ וּתְהִי אִשָּׁה לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה׃ נב וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אַבְרָהָם אֶת־דִּבְרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ
אַרְצָה לַיהוָה׃ חמישי נג וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּבְגָדִים
וַיִּתֵּן לְרִבְקָה וּמִגְדָּנֹת נָתַן לְאָחִיהָ וּלְאִמָּהּ׃ נד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא
וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עִמּוֹ וַיָּלִינוּ וַיָּקוּמוּ בַבֹּקֶר וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֻנִי לַאדֹנִי׃
נה וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּהּ תֵּשֵׁב הַנַּעֲרָ° אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עָשׂוֹר אַחַר תֵּלֵךְ׃
נו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תְּאַחֲרוּ אֹתִי וַיהוָה הִצְלִיחַ דַּרְכִּי שַׁלְּחוּנִי וְאֵלְכָה
לַאדֹנִי׃ נז וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לַנַּעֲרָ° וְנִשְׁאֲלָה אֶת־פִּיהָ׃ נח וַיִּקְרְאוּ לְרִבְקָה
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲתֵלְכִי עִם־הָאִישׁ הַזֶּה וַתֹּאמֶר אֵלֵךְ׃ נט וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־
רִבְקָה אֲחֹתָם וְאֶת־מֵנִקְתָּהּ וְאֶת־עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת־אֲנָשָׁיו׃ ס וַיְבָרְכוּ
אֶת־רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אֲחֹתֵנוּ אַתְּ הֲיִי לְאַלְפֵי רְבָבָה וְיִירַשׁ זַרְעֵךְ
אֵת שַׁעַר שֹׂנְאָיו׃ סא וַתָּקָם רִבְקָה וְנַעֲרֹתֶיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל־הַגְּמַלִּים
וַתֵּלַכְנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת־רִבְקָה וַיֵּלַךְ׃ סב וְיִצְחָק בָּא
מִבּוֹא בְּאֵר לַחַי רֹאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב׃ סג וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ
בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עָרֶב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה גְמַלִּים בָּאִים׃ סד וַתִּשָּׂא
רִבְקָה אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא אֶת־יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמָל׃ סה וַתֹּאמֶר אֶל־

°הנערה קרי °לנערה קרי

הָעֶבֶד

אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה:
מג הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב
מד ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך: ואמרה אלי גם
אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן
מה אדני: אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה
מו על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: ותמהר
ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם
מז הגמלים השקתה: ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת
בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה
מח והצמידים על ידיה: ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה
אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי
מט אדני לבנו: ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו
נ לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל: ויען לבן
ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב:
נא הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר
נב יהוה: ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו
נג ארצה ליהוה: חמישי ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים
נד ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: ויאכלו וישתו הוא
והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני:
נה ויאמר אחיה ואמה תשב הנער* אתנו ימים או עשור אחר תלך:
נו ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה
נז נח לאדני: ויאמרו נקרא לנער* ונשאלה את פיה: ויקראו לרבקה
נט ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך: וישלחו את
ס רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: ויברכו
את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך
סא את שער שנאיו: ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים
סב ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך: ויצחק בא
סג מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: ויצא יצחק לשוח
סד בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: ותשא
סה רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: ותאמר אל
העבד

*הנערה קרי *לנערה קרי

הָעֶ֫בֶד מִֽי־הָאִ֤ישׁ הַלָּזֶה֙ הַהֹלֵ֤ךְ בַּשָּׂדֶה֙ לִקְרָאתֵ֔נוּ וַיֹּ֥אמֶר
הָעֶ֖בֶד ה֣וּא אֲדֹנִ֑י וַתִּקַּ֥ח הַצָּעִ֖יף וַתִּתְכָּֽס׃ סו וַיְסַפֵּ֥ר הָעֶ֖בֶד לְיִצְחָ֑ק
אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁ֥ר עָשָֽׂה׃ סז וַיְבִאֶ֣הָ יִצְחָ֗ק הָאֹ֙הֱלָה֙ שָׂרָ֣ה אִמּ֔וֹ
וַיִּקַּ֧ח אֶת־רִבְקָ֛ה וַתְּהִי־ל֥וֹ לְאִשָּׁ֖ה וַיֶּאֱהָבֶ֑הָ וַיִּנָּחֵ֥ם יִצְחָ֖ק אַחֲרֵ֥י אִמּֽוֹ׃ פ
כה ששי א וַיֹּ֧סֶף אַבְרָהָ֛ם וַיִּקַּ֥ח אִשָּׁ֖ה וּשְׁמָ֥הּ קְטוּרָֽה׃ ב וַתֵּ֣לֶד ל֗וֹ
אֶת־זִמְרָן֙ וְאֶת־יָקְשָׁ֔ן וְאֶת־מְדָ֖ן וְאֶת־מִדְיָ֑ן וְאֶת־יִשְׁבָּ֖ק וְאֶת־שֽׁוּחַ׃
ג וְיָקְשָׁ֣ן יָלַ֔ד אֶת־שְׁבָ֖א וְאֶת־דְּדָ֑ן וּבְנֵ֣י דְדָ֔ן הָי֛וּ אַשּׁוּרִ֥ם וּלְטוּשִׁ֖ם
וּלְאֻמִּֽים׃ ד וּבְנֵ֣י מִדְיָ֗ן עֵיפָ֤ה וָעֵ֙פֶר֙ וַחֲנֹ֔ךְ וַאֲבִידָ֖ע וְאֶלְדָּעָ֑ה כָּל־אֵ֖לֶּה
בְּנֵ֥י קְטוּרָֽה׃ ה וַיִּתֵּ֧ן אַבְרָהָ֛ם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־ל֖וֹ לְיִצְחָֽק׃ ו וְלִבְנֵ֤י
הַפִּֽילַגְשִׁים֙ אֲשֶׁ֣ר לְאַבְרָהָ֔ם נָתַ֥ן אַבְרָהָ֖ם מַתָּנֹ֑ת וַֽיְשַׁלְּחֵ֞ם מֵעַ֨ל יִצְחָ֤ק
בְּנוֹ֙ בְּעוֹדֶ֣נּוּ חַ֔י קֵ֖דְמָה אֶל־אֶ֥רֶץ קֶֽדֶם׃ ז וְאֵ֗לֶּה יְמֵ֛י שְׁנֵֽי־חַיֵּ֥י אַבְרָהָ֖ם
אֲשֶׁר־חָ֑י מְאַ֥ת שָׁנָ֛ה וְשִׁבְעִ֥ים שָׁנָ֖ה וְחָמֵ֥שׁ שָׁנִֽים׃ ח וַיִּגְוַ֨ע וַיָּ֧מָת
אַבְרָהָ֛ם בְּשֵׂיבָ֥ה טוֹבָ֖ה זָקֵ֣ן וְשָׂבֵ֑עַ וַיֵּאָ֖סֶף אֶל־עַמָּֽיו׃ ט וַיִּקְבְּר֨וּ אֹת֜וֹ
יִצְחָ֤ק וְיִשְׁמָעֵאל֙ בָּנָ֔יו אֶל־מְעָרַ֖ת הַמַּכְפֵּלָ֑ה אֶל־שְׂדֵ֞ה עֶפְרֹ֤ן בֶּן־צֹ֙חַר֙
הַֽחִתִּ֔י אֲשֶׁ֖ר עַל־פְּנֵ֥י מַמְרֵֽא׃ י הַשָּׂדֶ֛ה אֲשֶׁר־קָנָ֥ה אַבְרָהָ֖ם מֵאֵ֣ת בְּנֵי־
חֵ֑ת שָׁ֛מָּה קֻבַּ֥ר אַבְרָהָ֖ם וְשָׂרָ֥ה אִשְׁתּֽוֹ׃ יא וַיְהִ֗י אַחֲרֵי֙ מ֣וֹת אַבְרָהָ֔ם
וַיְבָ֥רֶךְ אֱלֹהִ֖ים אֶת־יִצְחָ֣ק בְּנ֑וֹ וַיֵּ֣שֶׁב יִצְחָ֔ק עִם־בְּאֵ֥ר לַחַ֖י רֹאִֽי׃ פ
שביעי יב וְאֵ֛לֶּה תֹּלְדֹ֥ת יִשְׁמָעֵ֖אל בֶּן־אַבְרָהָ֑ם אֲשֶׁ֨ר יָלְדָ֜ה הָגָ֧ר
הַמִּצְרִ֛ית שִׁפְחַ֥ת שָׂרָ֖ה לְאַבְרָהָֽם׃ יג וְאֵ֗לֶּה שְׁמוֹת֙ בְּנֵ֣י יִשְׁמָעֵ֔אל
בִּשְׁמֹתָ֖ם לְתוֹלְדֹתָ֑ם בְּכֹ֤ר יִשְׁמָעֵאל֙ נְבָיֹ֔ת וְקֵדָ֥ר וְאַדְבְּאֵ֖ל וּמִבְשָֽׂם׃
יד וּמִשְׁמָ֥ע וְדוּמָ֖ה וּמַשָּֽׂא׃ טו חֲדַ֣ד וְתֵימָ֔א יְט֥וּר נָפִ֖ישׁ וָקֵֽדְמָה׃
מפטיר טז אֵ֣לֶּה הֵ֞ם בְּנֵ֣י יִשְׁמָעֵאל֮ וְאֵ֣לֶּה שְׁמֹתָם֒ בְּחַצְרֵיהֶ֖ם וּבְטִֽירֹתָ֑ם
שְׁנֵים־עָשָׂ֥ר נְשִׂיאִ֖ם לְאֻמֹּתָֽם׃ יז וְאֵ֗לֶּה שְׁנֵי֙ חַיֵּ֣י יִשְׁמָעֵ֔אל מְאַ֥ת שָׁנָ֛ה
וּשְׁלֹשִׁ֥ים שָׁנָ֖ה וְשֶׁ֣בַע שָׁנִ֑ים וַיִּגְוַ֣ע וַיָּ֔מָת וַיֵּאָ֖סֶף אֶל־עַמָּֽיו׃ יח וַיִּשְׁכְּנ֨וּ
מֵחֲוִילָ֜ה עַד־שׁ֗וּר אֲשֶׁר֙ עַל־פְּנֵ֣י מִצְרַ֔יִם בֹּאֲכָ֖ה אַשּׁ֑וּרָה עַל־פְּנֵ֥י כָל־
אֶחָ֖יו נָפָֽל׃ פ פ פ

יט וְאֵ֛לֶּה תּוֹלְדֹ֥ת יִצְחָ֖ק בֶּן־אַבְרָהָ֑ם אַבְרָהָ֖ם הוֹלִ֥יד אֶת־יִצְחָֽק׃ כ וַיְהִ֣י
יִצְחָק֙ בֶּן־אַרְבָּעִ֣ים שָׁנָ֔ה בְּקַחְתּ֣וֹ אֶת־רִבְקָ֗ה בַּת־בְּתוּאֵל֙
הָֽאֲרַמִּ֔י מִפַּדַּ֖ן אֲרָ֑ם אֲח֛וֹת לָבָ֥ן הָאֲרַמִּ֖י ל֥וֹ לְאִשָּֽׁה׃ כא וַיֶּעְתַּ֨ר יִצְחָ֤ק
לַֽיהוָה֙ לְנֹ֣כַח אִשְׁתּ֔וֹ כִּ֥י עֲקָרָ֖ה הִ֑וא וַיֵּעָ֤תֶר לוֹ֙ יְהוָ֔ה וַתַּ֖הַר רִבְקָ֥ה
אִשְׁתּֽוֹ׃ כב וַיִּתְרֹֽצְצ֤וּ הַבָּנִים֙ בְּקִרְבָּ֔הּ וַתֹּ֣אמֶר אִם־כֵּ֔ן לָ֥מָּה זֶּ֖ה אָנֹ֑כִי

וַתֵּ֖לֶךְ

העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר
העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס: ויספר העבד ליצחק סו
את כל הדברים אשר עשה: ויבאה יצחק האהלה שרה אמו סז
ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו: פ
כה ששי ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: ותלד לו א ב
את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח:
ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושם ג
ולאמים: ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה ד
בני קטורה: ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: ולבני ה ו
הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק
בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם: ואלה ימי שני חיי אברהם ז
אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: ויגוע וימת ח
אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו: ויקברו אתו ט
יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר
החתי אשר על פני ממרא: השדה אשר קנה אברהם מאת בני י
חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: ויהי אחרי מות אברהם יא
ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: פ
שביעי ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר יב
המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל יג
בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם:
ומשמע ודומה ומשא: חדד ותימא יטור נפיש וקדמה: יד טו
מפטיר אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם טז
שנים עשר נשיאם לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה יז
ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו: וישכנו יח
מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל
אחיו נפל: פ פ פ

ואלה תולדת יצחק בן אברהם הוליד את יצחק: ויהי יט כ
יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל
הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק כא
ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
אשתו: ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי כב
ותלך

וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה׃ כג וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גֹיִים בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי
לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאֱמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר׃
כד וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ׃ כה וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן
אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו׃ כו וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא
אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים
שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם׃ כז וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ
שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים׃ כח וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־
צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב׃ כט וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו
מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף׃ ל וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־
הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֱדוֹם׃ לא וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ לִי׃ לב וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ
לָמוּת וְלָמָּה־זֶּה לִי בְּכֹרָה׃ לג וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע
לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב׃ לד וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד
עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה׃ פ
כו א וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי
אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה׃ ב וַיֵּרָא
אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרָיְמָה שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃
ג גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי־לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־
כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
אָבִיךָ׃ ד וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת
כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ ה עֵקֶב אֲשֶׁר־
שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃
שני ו וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר׃ ז וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר
אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן־יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה
כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃ ח וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף
אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת
רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ ט וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ
הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־אָמוּת
עָלֶיהָ׃ י וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד
הָעָם אֶת־אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם׃ יא וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת־כָּל־

*ג״ב ק׳ יקבן בז״ק ׳יחסר ׳סבירין האלה °הה׳ רפה

כג ותלך לדרש את יהוה*: ויאמר יהוה לה שני גיים* בבטנך ושני
לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
כה וימלאו ימיה ללדת והנה תומם* בבטנה: ויצא הראשון
כו אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא
אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים
כז שנה בלדת אתם*: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש
כח שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי
כט ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו
ל מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן
לא האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר
לב יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך
לג למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע
לד לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד
עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה: פ
א כו ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי
ב אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: וירא
אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך:
ג גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את
כל הארצת האל* והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם
ד אביך: והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את
ה כל הארצת האל* והתברכו בזרעך כל גויי הארץ: עקב אשר
שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי:
ו ז שני וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר
אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה
ח כי טובת מראה הוא: ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף
אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
ט רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך
הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות
י עליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד
יא העם את אשתך והבאת עלינו אשם: ויצו אבימלך את כל

*לוי *גוים קרי *חסר א׳ *ישראל *סבירין האלה

הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת׃ יב וַיִּזְרַע יִצְחָק
בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃
שלישי יג וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד׃ יד וַיְהִי־לוֹ
מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים׃ טו וְכָל־
הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם
פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר׃ טז וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ
כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד׃ יז וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל־גְּרָר וַיֵּשֶׁב
שָׁם׃ יח וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר ׀ אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי
אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן
שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו׃ יט וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי־יִצְחָק בַּנָּחַל
וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃ כ וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר
לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ׃ כא וַיַּחְפְּרוּ
בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה׃ כב וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם
וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־
עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָאָרֶץ׃ רביעי כג וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר
שָׁבַע׃ כד וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אָבִיךָ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר
אַבְרָהָם עַבְדִּי׃ כה וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֶּט־שָׁם אָהֳלוֹ
וַיִּכְרוּ־שָׁם עַבְדֵי־יִצְחָק בְּאֵר׃ כו וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת
מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ׃ כז וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי
וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם׃ כח וַיֹּאמְרוּ רָאוֹ רָאִינוּ כִּי־
הָיָה יְהוָה ׀ עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי נָא אָלָה בֵּינוֹתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ וְנִכְרְתָה
בְרִית עִמָּךְ׃ כט אִם־תַּעֲשֵׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֲנוּךָ וְכַאֲשֶׁר
עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק־טוֹב וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה׃
חמישי ל וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ לא וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר
וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלְּחֵם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם׃ לב וַיְהִי ׀
בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם׃ לג וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר
בְּאֵר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ ס לד וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח
אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־בְּאֵרִי הַחִתִּי וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־אֵילֹן הַחִתִּי׃

°ל׳ רפה °בל״ע °הש׳ בצירי

ותהיין

העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: ויזרע יצחק יב
בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה:
שלישי ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו יג יד
מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: וכל טו
הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום
פלשתים וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו טז
כי עצמת ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב יז
שם: וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי יח
אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן
שמות כשמת אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל יט
וימצאו שם באר מים חיים: ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר כ
לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו כא
באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם כב
ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי
עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: רביעי ויעל משם באר כג
שבע: וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם כד
אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור
אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו כה
ויכרו שם עבדי יצחק באר: ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת כו
מרעהו ופיכל שר צבאו: ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי כז
ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם: ויאמרו ראו ראינו כי כח
היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה
ברית עמך: אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר כט
עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה:
חמישי ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: וישכימו בבקר ל לא
וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: ויהי לב
ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו
ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר לג
באר שבע עד היום הזה: ס ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח לד
אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי:

ותהיין

לה וַתִּהְיֶיןָ מֹרַת רוּחַ לְיִצְחָק וּלְרִבְקָה׃ ס כז א וַיְהִי כִּי־זָקֵן יִצְחָק
וַתִּכְהֶיןָ עֵינָיו מֵרְאֹת וַיִּקְרָא אֶת־עֵשָׂו ׀ בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּנִי׃ ב וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי׃
ג וְעַתָּה שָׂא־נָא כֵלֶיךָ תֶּלְיְךָ וְקַשְׁתֶּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצוּדָה לִּי צָיִדה׃
ד וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי וְהָבִיאָה לִּי וְאֹכֵלָה בַּעֲבוּר
תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי בְּטֶרֶם אָמוּת׃ ה וְרִבְקָה שֹׁמַעַת בְּדַבֵּר יִצְחָק אֶל־
עֵשָׂו בְּנוֹ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו הַשָּׂדֶה לָצוּד צַיִד לְהָבִיא׃ ו וְרִבְקָה אָמְרָה
אֶל־יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֵשָׂו אָחִיךָ
לֵאמֹר׃ ז הָבִיאָה לִּי צַיִד וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים וְאֹכֵלָה וַאֲבָרֶכְכָה
לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי׃ ח וְעַתָּה בְנִי שְׁמַע בְּקֹלִי לַאֲשֶׁר אֲנִי מְצַוָּה
אֹתָךְ׃ ט לֶךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְּדָיֵי עִזִּים טֹבִים
וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מַטְעַמִּים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב׃ י וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ
וְאָכָל בַּעֲבֻר אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ יא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רִבְקָה
אִמּוֹ הֵן עֵשָׂו אָחִי אִישׁ שָׂעִר וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק׃ יב אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי אָבִי
וְהָיִיתִי בְעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ וְהֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא בְרָכָה׃ יג וַתֹּאמֶר
לוֹ אִמּוֹ עָלַי קִלְלָתְךָ בְּנִי אַךְ שְׁמַע בְּקֹלִי וְלֵךְ קַח־לִי׃ יד וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח
וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו׃ טו וַתִּקַּח
רִבְקָה אֶת־בִּגְדֵי עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבָּיִת
וַתַּלְבֵּשׁ אֶת־יַעֲקֹב בְּנָהּ הַקָּטָן׃ טז וְאֵת עֹרֹת גְּדָיֵי הָעִזִּים הִלְבִּישָׁה
עַל־יָדָיו וְעַל חֶלְקַת צַוָּארָיו׃ יז וַתִּתֵּן אֶת־הַמַּטְעַמִּים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
עָשָׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָהּ׃ יח וַיָּבֹא אֶל־אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי
מִי אַתָּה בְּנִי׃ יט וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו אָנֹכִי עֵשָׂו בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי קוּם־נָא שְׁבָה וְאָכְלָה מִצֵּידִי בַּעֲבוּר תְּבָרְכַנִּי
נַפְשֶׁךָ׃ כ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בְּנוֹ מַה־זֶּה מִהַרְתָּ לִמְצֹא בְּנִי וַיֹּאמֶר כִּי
הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי׃ כא וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גְּשָׁה־נָּא
וַאֲמֻשְׁךָ בְּנִי הַאַתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו אִם־לֹא׃ כב וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק
אָבִיו וַיְמֻשֵּׁהוּ וַיֹּאמֶר הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיָּדַיִם יְדֵי עֵשָׂו׃ כג וְלֹא
הִכִּירוֹ כִּי־הָיוּ יָדָיו כִּידֵי עֵשָׂו אָחִיו שְׂעִרֹת וַיְבָרְכֵהוּ׃ כד וַיֹּאמֶר אַתָּה
זֶה בְּנִי עֵשָׂו וַיֹּאמֶר אָנִי׃ כה וַיֹּאמֶר הַגִּשָׁה לִּי וְאֹכְלָה מִצֵּיד בְּנִי
לְמַעַן תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי וַיַּגֶּשׁ־לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיֵּשְׁתְּ׃ כו וַיֹּאמֶר

אליו

°פתח באתנח °ת יתירה

לה א ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה: ס כז ויהי כי זקן יצחק
ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני
ב ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי:
ג ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה*:
ד ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור
ה תברכך נפשי בטרם אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל
ו עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה
אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
ז לאמר: הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה
ח לפני יהוה לפני מותי: ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה
ט אתך: לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים
י ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך
יא ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו: ויאמר יעקב אל רבקה
יב אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי
יג והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר
יד לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי: וילך ויקח
טו ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: ותקח
רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית
טז ותלבש את יעקב בנה הקטן: ואת ערת גדיי העזים הלבישה
יז על ידיו ועל חלקת צואריו: ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר
יח עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני
יט מי אתה בני: ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי
כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני
כ נפשך: ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי
כא הקרה יהוה אלהיך לפני: ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא
כב ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא: ויגש יעקב אל יצחק
כג אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו: ולא
כד הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו: ויאמר אתה
כה זה בני עשו ויאמר אני: ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני
כו למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: ויאמר

*ה׳ יתירה

אליו

אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו גְּשָׁה־נָּא וּשְׁקָה־לִּי בְּנִי׃ כז וַיִּגַּשׁ וַיִּשַּׁק־לוֹ וַיָּרַח אֶת־
רֵיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רֵיחַ בְּנִי כְּרֵיחַ שָׂדֶה אֲשֶׁר בֵּרְכוֹ
יְהוָה׃ ששי כח וְיִתֶּן־לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב
דָּגָן וְתִירֹשׁ׃ כט יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲוֻ לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ׃ ל וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
כִּלָּה יִצְחָק לְבָרֵךְ אֶת־יַעֲקֹב וַיְהִי אַךְ יָצֹא יָצָא יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק
אָבִיו וְעֵשָׂו אָחִיו בָּא מִצֵּידוֹ׃ לא וַיַּעַשׂ גַּם־הוּא מַטְעַמִּים וַיָּבֵא
לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקֻם אָבִי וְיֹאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ בַּעֲבֻר תְּבָרְכַנִּי
נַפְשֶׁךָ׃ לב וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי־אָתָּה וַיֹּאמֶר אֲנִי בִּנְךָ בְכֹרְךָ
עֵשָׂו׃ לג וַיֶּחֱרַד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר מִי־אֵפוֹא הוּא
הַצָּד־צַיִד וַיָּבֵא לִי וָאֹכַל מִכֹּל בְּטֶרֶם תָּבוֹא וָאֲבָרְכֵהוּ גַּם־בָּרוּךְ
יִהְיֶה׃ לד כִּשְׁמֹעַ עֵשָׂו אֶת־דִּבְרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צְעָקָה גְּדֹלָה וּמָרָה
עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בָּרְכֵנִי גַם־אָנִי אָבִי׃ לה וַיֹּאמֶר בָּא אָחִיךָ
בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בִּרְכָתֶךָ׃ לו וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעְקְבֵנִי
זֶה פַעֲמַיִם אֶת־בְּכֹרָתִי לָקָח וְהִנֵּה עַתָּה לָקַח בִּרְכָתִי וַיֹּאמַר הֲלֹא־
אָצַלְתָּ לִּי בְּרָכָה׃ לז וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לְעֵשָׂו הֵן גְּבִיר שַׂמְתִּיו לָךְ
וְאֶת־כָּל־אֶחָיו נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים וְדָגָן וְתִירֹשׁ סְמַכְתִּיו וּלְכָה אֵפוֹא
מָה אֶעֱשֶׂה בְּנִי׃ לח וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־אָבִיו הַבְרָכָה אַחַת הִוא־לְךָ
אָבִי בָּרְכֵנִי גַם־אָנִי אָבִי וַיִּשָּׂא עֵשָׂו קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ לט וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה מוֹשָׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעָל׃
מ וְעַל־חַרְבְּךָ תִחְיֶה וְאֶת־אָחִיךָ תַּעֲבֹד וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תָּרִיד וּפָרַקְתָּ
עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ׃ מא וַיִּשְׂטֹם עֵשָׂו אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר
בֵּרְכוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ יִקְרְבוּ יְמֵי אֵבֶל אָבִי וְאַהַרְגָה אֶת־
יַעֲקֹב אָחִי׃ מב וַיֻּגַּד לְרִבְקָה אֶת־דִּבְרֵי עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל וַתִּשְׁלַח
וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנָהּ הַקָּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עֵשָׂו אָחִיךָ מִתְנַחֵם
לְךָ לְהָרְגֶךָ׃ מג וְעַתָּה בְנִי שְׁמַע בְּקֹלִי וְקוּם בְּרַח־לְךָ אֶל־לָבָן אָחִי
חָרָנָה׃ מד וְיָשַׁבְתָּ עִמּוֹ יָמִים אֲחָדִים עַד אֲשֶׁר־תָּשׁוּב חֲמַת אָחִיךָ׃
מה עַד־שׁוּב אַף־אָחִיךָ מִמְּךָ וְשָׁכַח אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לּוֹ וְשָׁלַחְתִּי
וּלְקַחְתִּיךָ מִשָּׁם לָמָה אֶשְׁכַּל גַּם־שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד׃ מו וַתֹּאמֶר רִבְקָה
אֶל־יִצְחָק קַצְתִּי בְחַיַּי מִפְּנֵי בְּנוֹת חֵת אִם־לֹקֵחַ יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת־

°וישתחוו קרי °קמ"ץ בז"ק °חצי הספ׳ בפסוקים °ק׳ ז׳ ויו"א

כז אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני: ויגש וישק לו וירח את
ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו
כח יהוה: ששי ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב
כט דגן ותירש: יעבדוך עמים וישתחו* לך לאמים הוה גביר לאחיך
ל וישתחוו לך בני אמך אדריך ארור ומברכיך ברוך: ויהי כאשר
כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק
לא אביו ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גם הוא מטעמים ויבא
לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבר תברכני
לב נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך
לג עשו: ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא
הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך
לד יהיה: כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה
לה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: ויאמר בא אחיך
לו במרמה ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני
זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא
לז אצלת לי ברכה: ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך
ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא
לח מה אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך
לט אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך: ויען יצחק אביו
ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל:
מ *ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת
מא עלו מעל צוארך: וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר
ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את
מב יעקב אחי: ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח
ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם
מג לך להרגך: ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי
מד חרנה: וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך:
מה עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי
מו ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: ותאמר רבקה
אל יצחק *קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות

*וישתחוו קרי *חצי הספר בפסוקים *ק׳ זעירא

חַת כָּאֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים׃ כח א וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל־
יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃
ב קוּם לֵךְ פַּדֶּנָה אֲרָם בֵּיתָה בְתוּאֵל אֲבִי אִמֶּךָ וְקַח־לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה
מִבְּנוֹת לָבָן אֲחִי אִמֶּךָ׃ ג וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ
לִקְהַל עַמִּים׃ ד וְיִתֶּן־לְךָ אֶת־בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ
לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם׃ שביעי
ה וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם אֶל־לָבָן בֶּן־בְּתוּאֵל
הָאֲרַמִּי אֲחִי רִבְקָה אֵם יַעֲקֹב וְעֵשָׂו׃ ו וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי־בֵרַךְ יִצְחָק
אֶת־יַעֲקֹב וְשִׁלַּח אֹתוֹ פַּדֶּנָה אֲרָם לָקַחַת־לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ
אֹתוֹ וַיְצַו עָלָיו לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃ מפטיר ז וַיִּשְׁמַע
יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם׃ ח וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי רָעוֹת
בְּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו׃ ט וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל־יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת־
מָחֲלַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אֲחוֹת נְבָיוֹת עַל־נָשָׁיו לוֹ לְאִשָּׁה׃

ס ס ס

י וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה׃ יא וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם
כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב
בַּמָּקוֹם הַהוּא׃ יב וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ
הַשָּׁמָיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ׃ יג וְהִנֵּה יְהוָה נִצָּב
עָלָיו וַיֹּאמַר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֶךָ׃ יד וְהָיָה זַרְעֲךָ כַּעֲפַר
הָאָרֶץ וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפֹנָה וָנֶגְבָּה וְנִבְרְכוּ בְךָ כָּל־מִשְׁפְּחֹת
הָאֲדָמָה וּבְזַרְעֶךָ׃ טו וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ
וַהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי
אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ׃ טז וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה
בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי׃ יז וַיִּירָא וַיֹּאמַר מַה־נּוֹרָא הַמָּקוֹם
הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם׃ יח וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב
בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה
וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ׃ יט וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל
וְאוּלָם לוּז שֵׁם־הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃ כ וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה
אֱלֹהִים

°-תַ״ כצ״ בה״מדה תחת הנון °צ׳ רפה

א חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: כח ויקרא יצחק אל
יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען:
ב קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה
ג מבנות לבן אחי אמך: ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית
ד לקהל עמים: ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: שביעי
ה וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל
ו הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: וירא עשו כי ברך יצחק
את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו
ז אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: מפטיר וישמע
ח יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: וירא עשו כי רעות
ט בנות כנען בעיני יצחק אביו: וילך עשו אל ישמעאל ויקח את
מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה:

ס ס ס

י יא ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ויפגע במקום וילן שם
כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב
יב במקום ההוא: ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע
יג השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו*: והנה יהוה נצב
עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ
יד אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר
הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת
טו האדמה ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי
טז את אשר דברתי לך: וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה
יז במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר מה נורא המקום
יח הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים*: וישכם יעקב
בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה
יט ויצק שמן על ראשה: ויקרא את שם המקום ההוא בית אל
כ ואולם לוז שם העיר לראשנה: וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה

*לוי *ישראל

אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם
לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃ כא וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה
לִי לֵאלֹהִים׃ כב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים
וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃ כט שני א וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו
וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְנֵי־קֶדֶם׃ ב וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה־שָׁם שְׁלֹשָׁה
עֶדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן־הַבְּאֵר הַהִוא יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן
גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבְּאֵר׃ ג וְנֶאֶסְפוּ־שָׁמָּה כָל־הָעֲדָרִים וְגָלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן
מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וְהֵשִׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר
לִמְקֹמָהּ׃ ד וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחַי מֵאַיִן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן
אֲנָחְנוּ׃ ה וַיֹּאמֶר לָהֶם הַיְדַעְתֶּם אֶת־לָבָן בֶּן־נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ׃
ו וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם־
הַצֹּאן׃ ז וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא־עֵת הֵאָסֵף הַמִּקְנֶה הַשְׁקוּ
הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ׃ ח וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים
וְגָלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן׃ ט עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר
עִמָּם וְרָחֵל ׀ בָּאָה עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה הִוא׃ י וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בַּת־לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי
אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיָּגֶל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת־צֹאן
לָבָן אֲחִי אִמּוֹ׃ יא וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשָּׂא אֶת־קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ יב וַיַּגֵּד
יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אֲחִי אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן־רִבְקָה הוּא וַתָּרָץ וַתַּגֵּד
לְאָבִיהָ׃ יג וַיְהִי כִשְׁמֹעַ לָבָן אֶת־שֵׁמַע יַעֲקֹב בֶּן־אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ
לִקְרָאתוֹ וַיְחַבֶּק־לוֹ וַיְנַשֶּׁק־לוֹ וַיְבִיאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לְלָבָן אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ יד וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה וַיֵּשֶׁב
עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃ טו וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הֲכִי־אָחִי אַתָּה וַעֲבַדְתַּנִי
חִנָּם הַגִּידָה לִּי מַה־מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ׃ טז וּלְלָבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה
לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רָחֵל׃ יז וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת־תֹּאַר
וִיפַת מַרְאֶה׃ שלישי יח וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ
שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה׃ יט וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי אֹתָהּ לָךְ
מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי׃ כ וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע
שָׁנִים וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ׃ כא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל־לָבָן הָבָה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמָי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ׃ כב וַיֶּאֱסֹף

לָבָן

אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
לאכל ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה כא
לי לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים כב
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: כט שני וישא יעקב רגליו א
וילך ארצה בני קדם: וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה ב
עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן
גדלה על פי הבאר: ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן ג
מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר
למקמה: ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן ד
אנחנו: ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: ה
ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם ו
הצאן: ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו ז
הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים ח
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: עודנו מדבר ט
עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: ויהי י
כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי
אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן
לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך: ויגד יא יב
יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד
לאביה: ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ יג
לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את
כל הדברים האלה: ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב יד
עמו חדש ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני טו
חנם הגידה לי מה משכרתך: וללבן שתי בנות שם הגדלה טז
לאה ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר יז
ויפת מראה: שלישי ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך יח
שבע שנים ברחל בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך יט
מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע כ
שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: ויאמר יעקב כא
אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף כב
לבן

לבן את־כל־אנשי המקום ויעש משתה׃ כג ויהי בערב ויקח את־
לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה׃ כד ויתן לבן לה את־זלפה
שפחתו ללאה בתו שפחה׃ כה ויהי בבקר והנה־הוא לאה ויאמר
אל־לבן מה־זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃
כו ויאמר לבן לא־יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה׃
כז מלא שבע זאת ונתנה לך גם־את־זאת בעבדה אשר תעבד
עמדי עוד שבע־שנים אחרות׃ כח ויעש יעקב כן וימלא שבע
זאת ויתן־לו את־רחל בתו לו לאשה׃ כט ויתן לבן לרחל בתו את־
בלהה שפחתו לה לשפחה׃ ל ויבא גם אל־רחל ויאהב גם־את־
רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע־שנים אחרות׃ לא וירא יהוה
כי־שנואה לאה ויפתח את־רחמה ורחל עקרה׃ לב ותהר לאה
ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי־ראה יהוה בעניי כי
עתה יאהבני אישי׃ לג ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי־שמע יהוה
כי־שנואה אנכי ויתן־לי גם־את־זה ותקרא שמו שמעון׃ לד ותהר
עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי־ילדתי לו
שלשה בנים על־כן קרא־שמו לוי׃ לה ותהר עוד ותלד בן ותאמר
הפעם אודה את־יהוה על־כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת׃
ל א ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר
אל־יעקב הבה־לי בנים ואם־אין מתה אנכי׃ ב ויחר־אף יעקב
ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר־מנע ממך פרי־בטן׃
ג ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על־ברכי ואבנה גם־
אנכי ממנה׃ ד ותתן־לו את־בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה
יעקב׃ ה ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃ ו ותאמר רחל דנני
אלהים וגם שמע בקלי ויתן־לי בן על־כן קראה שמו דן׃ ז ותהר
עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב׃ ח ותאמר רחל
נפתולי אלהים ׀ נפתלתי עם־אחתי גם־יכלתי ותקרא שמו נפתלי׃
ט ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את־זלפה שפחתה ותתן אתה
ליעקב לאשה׃ י ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן׃ יא ותאמר
לאה בגד ותקרא את־שמו גד׃ יב ותלד זלפה שפחת לאה בן שני
ליעקב׃ יג ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את־שמו

כט בקצת ספרים אין מלת לו · יא בא גד קרי

אשר

כג לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: ויהי בערב ויקח את
כד לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה את זלפה
כה שפחתו ללאה בתו שפחה: ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר
אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני:
כו ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה:
כז מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד
כח עמדי עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא שבע
כט זאת ויתן לו את רחל בתו *לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את
ל בלהה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאהב גם את
לא רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: וירא יהוה
לב כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ותהר לאה
ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי
לג עתה יאהבני אישי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה
לד כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: ותהר
עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו
לה שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר
הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:
א ל ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר
ב אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: ויחר אף יעקב
ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן:
ג ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם
ד אנכי ממנה: ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה
ה ו יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דנני
ז אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: ותהר
ח עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: ותאמר רחל
נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי:
ט ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה
י יא ליעקב לאשה: ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר
יב לאה *בגד ותקרא את שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני
יג ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו
אשר

*במקצת ספרים אין מלת לו *בא גד קרי

אָשֵׁר ׃ רביעי יד וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה
וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל־לֵאָה תְּנִי־נָא לִי מִדּוּדָאֵי
בְּנֵךְ ׃ טו וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קַחְתֵּךְ אֶת־אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם אֶת־דּוּדָאֵי
בְּנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדָאֵי בְנֵךְ ׃
טז וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן־הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי
תָּבוֹא כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְּנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הוּא ׃
יז וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי ׃ יח וַתֹּאמֶר
לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
יִשָּׂשכָר ׃ יט וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן־שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב ׃ כ וַתֹּאמֶר לֵאָה
זְבָדַנִי אֱלֹהִים ׀ אֹתִי זֵבֶד טוֹב הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ
שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלוּן ׃ כא וְאַחַר יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא
אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה ׃ כב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים
וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ ׃ כג וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים אֶת־
חֶרְפָּתִי ׃ כד וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יֹסֵף יְהוָה לִי בֵּן אַחֵר ׃
כה וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן שַׁלְּחֵנִי
וְאֵלְכָה אֶל־מְקוֹמִי וּלְאַרְצִי ׃ כו תְּנָה אֶת־נָשַׁי וְאֶת־יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי
אֹתְךָ בָּהֵן וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ ׃
כז וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה
בִּגְלָלֶךָ ׃ חמישי כח וַיֹּאמַר נָקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה ׃ כט וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר־הָיָה מִקְנְךָ אִתִּי ׃ ל כִּי
מְעַט אֲשֶׁר־הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרַגְלִי
וְעַתָּה מָתַי אֶעֱשֶׂה גַם־אָנֹכִי לְבֵיתִי ׃ לא וַיֹּאמֶר מָה אֶתֶּן־לָךְ וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב לֹא־תִתֶּן־לִי מְאוּמָה אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אָשׁוּבָה
אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר ׃ לב אֶעֱבֹר בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הָסֵר מִשָּׁם כָּל־
שֶׂה ׀ נָקֹד וְטָלוּא וְכָל־שֶׂה־חוּם בַּכְּשָׂבִים וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה
שְׂכָרִי ׃ לג וְעָנְתָה־בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר כִּי־תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי לְפָנֶיךָ
כֹּל אֲשֶׁר־אֵינֶנּוּ נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים וְחוּם בַּכְּשָׂבִים גָּנוּב הוּא אִתִּי ׃
לד וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי כִדְבָרֶךָ ׃ לה וַיָּסַר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתְּיָשִׁים
הָעֲקֻדִּים וְהַטְּלֻאִים וְאֵת כָּל־הָעִזִּים הַנְּקֻדּוֹת וְהַטְּלֻאֹת כֹּל אֲשֶׁר־
לָבָן בּוֹ וְכָל־חוּם בַּכְּשָׂבִים וַיִּתֵּן בְּיַד־בָּנָיו ׃ לו וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת

ימים

°סבירין ההוא °צירי בס״ך ונבק״ף

אשר: רביעי וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה יד
ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי
בנך: ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי טו
בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך:
ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי טז
תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא*:
וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: ותאמר יז יח
לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו
יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: ותאמר לאה יט כ
זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו
ששה בנים ותקרא את שמו זבלון: ואחר ילדה בת ותקרא כא
את שמה דינה: ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים כב
ויפתח את רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את כג
חרפתי: ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: כד
ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני כה
ואלכה אל מקומי ולארצי: תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי כו
אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך:
ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה כז
בגללך: חמישי ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: ויאמר אליו כח כט
אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: כי ל
מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי
ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: ויאמר מה אתן לך ויאמר לא
יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה
ארעה צאנך אשמר: אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל לב
שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה
שכרי: וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך לג
כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי:
ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: ויסר ביום ההוא את התישים לד לה
העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר
לבן יו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו: וישם דרך שלשת לו
ימים

*סבירין ההוא

יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת־צֹאן לָבָן הַנּוֹתָרֹת׃ לז וַיִּקַּח־
לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל לִבְנֶה לַח וְלוּז וְעַרְמוֹן וַיְפַצֵּל בָּהֵן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת
מַחְשֹׂף הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל־הַמַּקְלוֹת׃ לח וַיַּצֵּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פִּצֵּל
בָּרְהָטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמָּיִם אֲשֶׁר תָּבֹאןָ הַצֹּאן לִשְׁתּוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן
וַיֵּחַמְנָה בְּבֹאָן לִשְׁתּוֹת׃ לט וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן אֶל־הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְןָ הַצֹּאן
עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּטְלֻאִים׃ מ וְהַכְּשָׂבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי
הַצֹּאן אֶל־עָקֹד וְכָל־חוּם בְּצֹאן לָבָן וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם
עַל־צֹאן לָבָן׃ מא וְהָיָה בְּכָל־יַחֵם הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת־
הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בָּרְהָטִים לְיַחְמֵנָּה בַּמַּקְלוֹת׃ מב וּבְהַעֲטִיף
הַצֹּאן לֹא יָשִׂים וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן וְהַקְּשֻׁרִים לְיַעֲקֹב׃ מג וַיִּפְרֹץ
הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וַעֲבָדִים וּגְמַלִּים
וַחֲמֹרִים׃ לא א וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֵת
כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֵת כָּל־הַכָּבֹד הַזֶּה׃
ב וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃
ג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה
עִמָּךְ׃ ד וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וּלְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ׃
ה וַיֹּאמֶר לָהֶן רֹאֶה אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי־אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמֹל שִׁלְשֹׁם
וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי׃ ו וְאַתֵּנָה יְדַעְתֶּן כִּי בְּכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת־
אֲבִיכֶן׃ ז וַאֲבִיכֶן הֵתֶל בִּי וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא־
נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע עִמָּדִי׃ ח אִם־כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ
וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן נְקֻדִּים וְאִם־כֹּה יֹאמַר עֲקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ
כָל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים׃ ט וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתֶּן־לִי׃
י וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֵרֶא בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעַתֻּדִים
הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים׃ יא וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וָאֹמַר הִנֵּנִי׃ יב וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה
כָּל־הָעַתֻּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי רָאִיתִי אֵת
כָּל־אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לָּךְ׃ יג אָנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם
מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִּי שָׁם נֶדֶר עַתָּה קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ׃ יד וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד
לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ׃ טו הֲלוֹא נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ כִּי

ספ' רבתי בנ"א הפ' לא רבתי סבמ"ם

מכרנו

לז ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת: ויקח
לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות
לח מחשף הלבן אשר על המקלות: ויצג את המקלות אשר פצל
ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח הצאן
לט ויחמנה בבאן לשתות: ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן
מ עקדים נקדים וטלאים: והכשבים הפריד יעקב ויתן פני
הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם
מא על צאן לבן: והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את
מב המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות: ובהעטיף*
מג הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב: ויפרץ
האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים
א וחמרים: **לא** וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את
כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבד הזה:
ב וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום:
ג ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה
ד עמך: וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו:
ה ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם
ו ואלהי אבי היה עמדי: ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את
ז אביכן: ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא
ח נתנו אלהים להרע עמדי: אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך
וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו
ט כל הצאן עקדים: ויצל אלהים את מקנה אביכם* ויתן לי:
י ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים
יא העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך
יב האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: ויאמר שא נא עיניך וראה
כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את
יג כל אשר לבן עשה לך: אנכי האל בית אל אשר משחת שם
מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת
יד ושוב אל ארץ מולדתך: ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד
טו לנו חלק ונחלה בבית אבינו: הלוא נכריות נחשבנו לו כי

*ף' רבתי בנ"א הף' לא רבתי *במ"ב

מכרנו

מכרנו ויאכל גם־אכול את־כספנו׃ טז כי כל־העשר אשר הציל
אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים
אליך עשה׃ ששי יז ויקם יעקב וישא את־בניו ואת־נשיו על־
הגמלים׃ יח וינהג את־כל־מקנהו ואת־כל־רכשו אשר רכש
מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל־יצחק אביו ארצה
כנען׃ יט ולבן הלך לגזז את־צאנו ותגנב רחל את־התרפים אשר
לאביה׃ כ ויגנב יעקב את־לב לבן הארמי על־בלי הגיד לו כי
ברח הוא׃ כא ויברח הוא וכל־אשר־לו ויקם ויעבר את־הנהר
וישם את־פניו הר הגלעד׃ כב ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח
יעקב׃ כג ויקח את־אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים
וידבק אתו בהר הגלעד׃ כד ויבא אלהים אל־לבן הארמי בחלם
הלילה ויאמר לו השמר לך פן־תדבר עם־יעקב מטוב עד־רע׃
כה וישג לבן את־יעקב ויעקב תקע את־אהלו בהר ולבן תקע
את־אחיו בהר הגלעד׃ כו ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב
את־לבבי ותנהג את־בנתי כשביות חרב׃ כז למה נחבאת לברח
ותגנב אתי ולא־הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור׃
כח ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו׃ כט יש־לאל
ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש ׀ אמר אלי לאמר
השמר לך מדבר עם־יעקב מטוב עד־רע׃ ל ועתה הלך הלכת
כי־נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את־אלהי׃ לא ויען
יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן־תגזל את־בנותיך
מעמי׃ לב עם אשר תמצא את־אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר־
לך מה עמדי וקח־לך ולא־ידע יעקב כי רחל גנבתם׃ לג ויבא
לבן באהל־יעקב ׀ ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת ולא מצא
ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל׃ לד ורחל לקחה את־התרפים
ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את־כל־האהל ולא
מצא׃ לה ותאמר אל־אביה אל־יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום
מפניך כי־דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את־התרפים׃ לו ויחר
ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה־פשעי מה חטאתי
כי דלקת אחרי׃ לז כי־מששת את־כל־כלי מה־מצאת מכל כלי־

°קמ״ץ בז״ק °מלא וא״ו

מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו: כי כל העשר אשר הציל טז
אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים
אליך עשה: ששי ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על יז
הגמלים: וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש יח
מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה
כנען: ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר יט
לאביה: ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי כ
ברח הוא: ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר כא
וישם את פניו הר הגלעד: ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח כב
יעקב: ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים כג
וידבק אתו בהר הגלעד: ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלם כד
הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע:
וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע כה
את אחיו בהר הגלעד: ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב כו
את לבבי ותנהג את בנתי כשביות חרב: למה נחבאת לברח כז
ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור:
ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו: יש לאל כח כט
ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר
השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: ועתה הלך הלכת ל
כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי: ויען לא
יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך
מעמי: עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לב
לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם: ויבא לג
לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת ולא מצא
ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את התרפים לד
ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא
מצא: ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי *לוא אוכל לקום לה
מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: ויחר לו
ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי
כי דלקת אחרי: כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי לז

*מלא וא״ו

ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו׃ לח זה עשרים
שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי׃
לט טרפה לא־הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי
יום וגנבתי לילה׃ מ הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד
שנתי מעיני׃ מא זה־לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע־עשרה
שנה בשתי בנתיך ושש שנים בצאנך ותחלף את־משכרתי
עשרת מנים׃ מב לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה
לי כי עתה ריקם שלחתני את־עניי ואת־יגיע כפי ראה אלהים
ויוכח אמש׃ שביעי מג ויען לבן ויאמר אל־יעקב הבנות בנתי
והבנים בני והצאן צאני וכל אשר־אתה ראה לי־הוא ולבנתי מה־
אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו׃ מד ועתה לכה נכרתה
ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך׃ מה ויקח יעקב אבן
וירימה מצבה׃ מו ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
ויעשו־גל ויאכלו שם על־הגל׃ מז ויקרא־לו לבן יגר שהדותא
ויעקב קרא לו גלעד׃ מח ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך
היום על־כן קרא־שמו גלעד׃ מט והמצפה אשר אמר יצף יהוה
ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו׃ נ אם־תענה את־בנתי ואם־תקח
נשים על־בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך׃
נא ויאמר לבן ליעקב הנה | הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי
ביני ובינך׃ נב עד הגל הזה ועדה המצבה אם־אני לא־אעבר
אליך את־הגל הזה ואם־אתה לא־תעבר אלי את־הגל הזה ואת־
המצבה הזאת לרעה׃ נג אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק׃ נד ויזבח יעקב
זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל־לחם ויאכלו לחם וילינו בהר׃
לב מפטיר א וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך
אתהם וילך וישב לבן למקמו׃ ב ויעקב הלך לדרכו ויפגעו־בו
מלאכי אלהים׃ ג ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
ויקרא שם־המקום ההוא מחנים׃ פ פ פ

ד וישלח יעקב מלאכים לפניו אל־עשו אחיו ארצה שעיר שדה
אדום׃ ה ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה

לח ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו: זה עשרים
שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי:
לט טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי
מ יום וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד
מא שנתי מעיני: זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה
שנה בשתי בנתיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי
מב עשרת מנים: לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה
לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים
מג ויוכח אמש: שביעי ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי
והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה
מד אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: ועתה לכה נכרתה
מה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: ויקח יעקב אבן
מו וירימה מצבה: ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
מז ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: ויקרא לו לבן יגר שהדותא
מח ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך
מט היום על כן קרא שמו גלעד: והמצפה אשר אמר יצף יהוה
נ ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: אם תענה את בנתי ואם תקח
נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך:
נא ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ירית
נב ביני ובינך: עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר
אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת
נג המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם ואלהי נהור ישפטו בינינו
נד *אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: ויזבח יעקב
זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר:
א לב מפטיר וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך
ב אתהם וילך וישב לבן למקמו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו
ג מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום ההוא מחנים: פ פ פ
ד וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה
ה אדום: ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה
*חול אמר

אמר עבדך יעקב עם־לבן גרתי ואחר עד־עתה: ו ויהי־לי שור
וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא־חן
בעיניך: ז וישבו המלאכים אל־יעקב לאמר באנו אל־אחיך אל־
עשו וגם הלך לקראתך וארבע־מאות איש עמו: ח ויירא יעקב
מאד ויצר לו ויחץ את־העם אשר־אתו ואת־הצאן ואת־הבקר
והגמלים לשני מחנות: ט ויאמר אם־יבוא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: י ויאמר יעקב אלהי
אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך ואיטיבה עמך: יא קטנתי מכל החסדים ומכל־האמת
אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי את־הירדן הזה ועתה
הייתי לשני מחנות: יב הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא
אנכי אתו פן־יבוא והכני אם על־בנים: יג ואתה אמרת היטב
איטיב עמך ושמתי את־זרעך כחול הים אשר לא־יספר מרב:
שני יד וילן שם בלילה ההוא ויקח מן־הבא בידו מנחה לעשו
אחיו: טו עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים
עשרים: טז גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים
עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה: יז ויתן ביד־עבדיו עדר
עדר לבדו ויאמר אל־עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין
עדר: יח ויצו את־הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך
לאמר למי־אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: יט ואמרת לעבדך
ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם־הוא אחרינו:
כ ויצו גם את־השני גם את־השלישי גם את־כל־ההלכים אחרי
העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל־עשו במצאכם אתו:
כא ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי־אמר אכפרה פניו
במנחה ההלכת לפני ואחרי־כן אראה פניו אולי ישא פני:
כב ותעבר המנחה על־פניו והוא לן בלילה־ההוא במחנה:
כג ויקם בלילה הוא ויקח את־שתי נשיו ואת־שתי שפחתיו ואת־
אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: כד ויקחם ויעברם את־
הנחל ויעבר את־אשר־לו: כה ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו
עד עלות השחר: כו וירא כי לא יכל לו ויגע בכף־ירכו ותקע כף־

°קמץ בז"ק °סבירין ההוא

ירך

אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: ויהי לי שור ו
וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן
בעיניך*: וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל ז
עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו: ויירא יעקב ח
מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר
והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת ט
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה*: ויאמר יעקב אלהי י
אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת יא
אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה
הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא יב
אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב יג
איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב:
שני וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו יד
אחיו: עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים טו
עשרים: גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים טז
עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר יז
עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין
עדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך יח
לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: ואמרת לעבדך יט
ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו:
ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי כ
העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו:
ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו כא
במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני:
ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: כב
ויקם בלילה *הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת כג
אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ויקחם ויעברם את כד
הנחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו כה
עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף כו
ירך

*לוי *ישראל *סבירין ההוא

ירך יעקב בהאבקו עמו: כז ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר
לא אשלחך כי אם־ברכתני: כח ויאמר אליו מה־שמך ויאמר
יעקב: כט ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם־ישראל כי־
שרית עם־אלהים ועם־אנשים ותוכל: ל וישאל יעקב ויאמר הגידה־
נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: שלישי
לא ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי־ראיתי אלהים פנים אל־פנים
ותנצל נפשי: לב ויזרח־לו השמש כאשר עבר את־פנואל והוא
צלע על־ירכו: לג על־כן לא־יאכלו בני־ישראל את־גיד הנשה
אשר על־כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף־ירך יעקב בגיד
הנשה: לג א וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע
מאות איש ויחץ את־הילדים על־לאה ועל־רחל ועל שתי
השפחות: ב וישם את־השפחות ואת־ילדיהן ראשנה ואת־לאה
וילדיה אחרנים ואת־רחל ואת־יוסף אחרנים: ג והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצה שבע פעמים עד־גשתו עד־אחיו: ד וירץ עשו
לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו: ה וישא את־
עיניו וירא את־הנשים ואת־הילדים ויאמר מי־אלה לך ויאמר
הילדים אשר־חנן אלהים את־עבדך: רביעי ו ותגשן השפחות
הנה וילדיהן ותשתחוין: ז ותגש גם־לאה וילדיה וישתחוו ואחר
נגש יוסף ורחל וישתחוו: ח ויאמר מי לך כל־המחנה הזה אשר
פגשתי ויאמר למצא־חן בעיני אדני: ט ויאמר עשו יש־לי רב אחי
יהי לך אשר־לך: י ויאמר יעקב אל־נא אם־נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי על־כן ראיתי פניך כראת פני אלהים
ותרצני: יא קח־נא את־ברכתי אשר הבאת לך כי־חנני אלהים וכי
יש־לי־כל ויפצר־בו ויקח: יב ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך:
יג ויאמר אליו אדני ידע כי־הילדים רכים והצאן והבקר עלות
עלי ודפקום יום אחד ומתו כל־הצאן: יד יעבר־נא אדני לפני עבדו
ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר־לפני ולרגל הילדים עד
אשר־אבא אל־אדני שעירה: טו ויאמר עשו אציגה־נא עמך מן־
העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא־חן בעיני אדני: טז וישב
ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: יז ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית

׳צוארו ק׳ ׳נקוד על וישקהו

ולמקנהו

כז רך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר
כח לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר
כט יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי
ל שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הגידה
נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: שלישי
לא ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים
לב ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא
לג צלע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה
אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד
א הנשה: לג וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע
מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי
ב השפחות: וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה
ג וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם
ד וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: וירץ עשו
ה לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו* וישקהו* ויבכו: וישא את
עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר
ו הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: רביעי ותגשן השפחות
ז הנה וילדיהן ותשתחוין: ותגש גם לאה וילדיה וישתחוו ואחר
ח נגש יוסף ורחל וישתחוו: ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר
ט פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: ויאמר עשו יש לי רב אחי
י יהי לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים
יא ותרצני: קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי
יב יש לי כל ויפצר בו ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך:
יג ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות
יד עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר נא אדני לפני עבדו
ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד
טו אשר אבא אל אדני שעירה: ויאמר עשו אציגה נא עמך מן
טז העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: וישב
יז ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית

*צואריו קרי. *נקוד על וישקהו

ולמקנהו

וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת׃ ס יח וַיָּבֹא
יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן
אֶת־פְּנֵי הָעִיר׃ יט וַיִּקֶן אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה־שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד
בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה׃ כ וַיַּצֶּב־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־
לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס חמישי לד א וַתֵּצֵא דִינָה בַּת־לֵאָה אֲשֶׁר
יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ׃ ב וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר
הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ׃ ג וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ
בְּדִינָה בַּת־יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת־הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעֲרָ׃
ד וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיַּלְדָּה הַזֹּאת
לְאִשָּׁה׃ ה וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת־דִּינָה בִתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת־
מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ יַעֲקֹב עַד־בֹּאָם׃ ו וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי־שְׁכֶם
אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ׃ ז וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם
וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב
אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה׃ ח וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנִי
חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם תְּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ ט וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ
בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם׃ י וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ
תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ בָּהּ׃ יא וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־אָבִיהָ
וְאֶל־אַחֶיהָ אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן׃ יב הַרְבּוּ
עָלַי מְאֹד מֹהַר וּמַתָּן וְאֶתְּנָה כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלָי וּתְנוּ־לִי אֶת־הַנַּעֲרָ
לְאִשָּׁה׃ יג וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה
וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֵת דִּינָה אֲחֹתָם׃ יד וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל
לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת־אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עָרְלָה כִּי־
חֶרְפָּה הִוא לָנוּ׃ טו אַךְ־בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כָמֹנוּ לְהִמֹּל לָכֶם
כָּל־זָכָר׃ טז וְנָתַנּוּ אֶת־בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ
אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד׃ יז וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ
אֶת־בִּתֵּנוּ וְהָלָכְנוּ׃ יח וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן־
חֲמוֹר׃ יט וְלֹא־אֵחַר הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת־יַעֲקֹב
וְהוּא נִכְבָּד מִכֹּל בֵּית אָבִיו׃ כ וַיָּבֹא חֲמוֹר וּשְׁכֶם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר
עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר׃ כא הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים
הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ וְיִסְחֲרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת־יָדַיִם

*הנערה ק׳ *הנערה ק׳ *הנערה קרי

ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: ס ויבא יח
יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן
את פני העיר: ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד יט
בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: ויצב שם מזבח ויקרא כ
לו אל אלהי ישראל: ס חמישי לד ותצא דינה בת לאה אשר א
ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: וירא אתה שכם בן חמור ב
החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו ג
בדינה בת יעקב ויאהב את הנער* וידבר על לב הנער*:
ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת ד
לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את ה
מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: ויצא חמור אבי שכם ו
אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ז
ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב
את בת יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם לאמר שכם בני ח
חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו אתנו ט
בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: ואתנו תשבו והארץ י
תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה: ויאמר שכם אל אביה יא
ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: הרבו יב
עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער*
לאשה: ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה יג
וידברו אשר טמא את דינה אחתם: ויאמרו אליהם לא נוכל יד
לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי
חרפה הוא לנו: אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם טו
כל זכר: ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו טז
אתכם והיינו לעם אחד: ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו יז
את בתנו והלכנו: וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן יח
חמור: ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב יט
והוא נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור ושכם בנו אל שער כ
עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: האנשים האלה שלמים כא
הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים

*הנערה ק' *הנערה קרי *הנערה קרי לפניהם

לִפְנֵיהֶם אֶת־בְּנֹתָם נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם׃ כב אַךְ־
בְּזֹאת יֵאֹתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לְעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל
לָנוּ כָּל־זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נִמֹּלִים׃ כג מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל־בְּהֶמְתָּם
הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ׃ כד וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲמוֹר
וְאֶל־שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹּלוּ כָּל־זָכָר כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר
עִירוֹ׃ כה וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בְנֵי־יַעֲקֹב
שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־הָעִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ
כָּל־זָכָר׃ כו וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שְׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי־חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת־
דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ׃ כז בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ הָעִיר
אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם׃ כח אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֵת
אֲשֶׁר־בָּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ׃ כט וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־
טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת׃ ל וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי
וּבַפְּרִזִּי וַאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי׃
לא וַיֹּאמְרוּ הַכְזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחוֹתֵנוּ׃ פ לה א וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵית־אֵל וְשֶׁב־שָׁם וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל
הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי עֵשָׂו אָחִיךָ׃ ב וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ
וְאֶל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הָסִרוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתֹכְכֶם וְהִטַּהֲרוּ
וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם׃ ג וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָּׁם מִזְבֵּחַ
לָאֵל הָעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלָכְתִּי׃
ד וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֵת כָּל־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזָמִים
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם־שְׁכֶם׃
ה וַיִּסָּעוּ וַיְהִי חִתַּת אֱלֹהִים עַל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ
אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב׃ ו וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הִוא בֵּית־
אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ׃ ז וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל
בֵּית־אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו׃ ח וַתָּמָת
דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא
שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת׃ פ ט וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן
אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ׃ י וַיֹּאמֶר־לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא־יִקָּרֵא שִׁמְךָ
עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל׃

יסגול באתנח °ין רבתי °ע׳ ש

כב לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם: אך
בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול
כג לנו כל זכר כאשר הם נמלים: מקנהם וקנינם וכל בהמתם
כד הלא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: וישמעו אל חמור
ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער
כה עירו: ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב
שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו
כו כל זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את
כז דינה מבית שכם ויצאו: בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר
כח אשר טמאו אחותם: את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת
כט אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: ואת כל חילם ואת כל
ל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית: ויאמר יעקב
אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני
ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי:
לא ויאמרו *הכזונה יעשה את אחותנו: פ לה א ויאמר אלהים
אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל
ב הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך: ויאמר יעקב אל ביתו
ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו
ג והחליפו שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח
לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי:
ד ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם:
ה ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו
ו אחרי בני יעקב: ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית
ז אל הוא וכל העם אשר עמו: ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל*
ח בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: ותמת
דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא
ט שמו אלון בכות: פ וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן
י ארם ויברך אתו: ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך
עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל:

*זין רבתי *קדש

ויאמר

יא וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדַּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה
מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ׃ ששי יב וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ׃
יג וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אִתּוֹ׃ יד וַיַּצֵּב יַעֲקֹב
מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אָבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיִּצֹק
עָלֶיהָ שָׁמֶן׃ טו וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ שָׁם
אֱלֹהִים בֵּית־אֵל׃ טז וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי־עוֹד כִּבְרַת־הָאָרֶץ לָבוֹא
אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ׃ יז וַיְהִי בְהַקְשֹׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ
וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל־תִּירְאִי כִּי־גַם־זֶה לָךְ בֵּן׃ יח וַיְהִי בְּצֵאת
נַפְשָׁהּ כִּי מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא־לוֹ בִנְיָמִין׃
יט וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הִוא בֵּית לָחֶם׃ כ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב
מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת־רָחֵל עַד־הַיּוֹם׃ כא וַיִּסַּע
יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלֹה מֵהָלְאָה לְמִגְדַּל־עֵדֶר׃ כב וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל
בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע
יִשְׂרָאֵל פ וַיִּהְיוּ בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר׃ כג בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב
רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן׃ כד בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף
וּבִנְיָמִן׃ כה וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃ כו וּבְנֵי זִלְפָּה
שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם׃
כז וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן
אֲשֶׁר־גָּר־שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק׃ כח וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים
שָׁנָה׃ כט וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וּשְׂבַע יָמִים
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו׃ פ לו א וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו הוּא
אֱדוֹם׃ ב עֵשָׂו לָקַח אֶת־נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת־עָדָה בַּת־אֵילוֹן
הַחִתִּי וְאֶת־אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן הַחִוִּי׃ ג וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־
יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת׃ ד וַתֵּלֶד עָדָה לְעֵשָׂו אֶת־אֱלִיפָז וּבָשְׂמַת יָלְדָה
אֶת־רְעוּאֵל׃ ה וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת־יעיש וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח
אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר יֻלְּדוּ־לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ ו וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת־נָשָׁיו
וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֹתָיו וְאֶת־כָּל־נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־
בְּהֶמְתּוֹ וְאֵת כָּל־קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶץ מִפְּנֵי
יַעֲקֹב אָחִיו׃ ז כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ

יב׳ סגנים: פסקא באמצע פסוק יעוש ק׳

מגוריהם

ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה יא
ממך ומלכים מחלציך יצאו: ששי ואת הארץ אשר נתתי יב
לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ:
ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב יג יד
מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק
עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם טו
אלהים בית אל: ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא טז
אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: ויהי בהקשתה בלדתה יז
ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: ויהי בצאת יח
נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין:
ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: ויצב יעקב יט כ
מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום: ויסע כא
ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל כב
בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע
ישראל פ * ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב כג
ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון: בני רחל יוסף כד
ובנימן: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה כה כו
שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם:
ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון כז
אשר גר שם אברהם ויצחק: ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים כח
שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים כט
ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: פ לו ואלה תלדות עשו הוא א
אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון ב
החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ג
ישמעאל אחות נביות: ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה ד
את רעואל: ואהליבמה ילדה את יעיש* ואת יעלם ואת קרח ה
אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ו
ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל
בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני
יעקב אחיו: כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ ז

*פסקא באמצע פסוק *יעוש ק׳

מגוריהם

מְגוּרֵיהֶם לָשֵׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם׃ ח וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר עֵשָׂו
הוּא אֱדוֹם׃ ט וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם בְּהַר שֵׂעִיר׃ י אֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי־עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן־עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן־בָּשְׂמַת אֵשֶׁת
עֵשָׂו׃ יא וַיִּהְיוּ בְּנֵי אֱלִיפָז תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם וּקְנַז׃ יב וְתִמְנַע
הָיְתָה פִילֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן־עֵשָׂו וַתֵּלֶד לֶאֱלִיפַז אֶת־עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי
עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ יג וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וָזֶרַח שַׁמָּה וּמִזָּה אֵלֶּה
הָיוּ בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ יד וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַת־
עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת־יעיש וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־
קֹרַח׃ טו אֵלֶּה אַלּוּפֵי בְנֵי־עֵשָׂו בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו אַלּוּף תֵּימָן
אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף צְפוֹ אַלּוּף קְנַז׃ טז אַלּוּף קֹרַח אַלּוּף גַּעְתָּם אַלּוּף
עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה׃ יז וְאֵלֶּה
בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן־עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה
אֵלֶּה אַלּוּפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
יח וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף יְעוּשׁ אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף
קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ יט אֵלֶּה בְנֵי־עֵשָׂו
וְאֵלֶּה אַלּוּפֵיהֶם הוּא אֱדוֹם׃ ס שביעי כ אֵלֶּה בְנֵי־שֵׂעִיר הַחֹרִי יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה׃ כא וְדִשׁוֹן וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי
הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ כב וַיִּהְיוּ בְנֵי־לוֹטָן חֹרִי וְהֵימָם
וַאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע׃ כג וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ
וְאוֹנָם׃ כד וְאֵלֶּה בְנֵי־צִבְעוֹן וְאַיָּה וַעֲנָה הוּא עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת־
הַיֵּמִם בַּמִּדְבָּר בִּרְעֹתוֹ אֶת־הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו׃ כה וְאֵלֶּה בְנֵי־
עֲנָה דִּשֹׁן וְאָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה׃ כו וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן
וְיִתְרָן וּכְרָן׃ כז אֵלֶּה בְּנֵי־אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן וַעֲקָן׃ כח אֵלֶּה בְנֵי־
דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן׃ כט אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי אַלּוּף לוֹטָן אַלּוּף שׁוֹבָל אַלּוּף
צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה׃ ל אַלּוּף דִּשֹׁן אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי
הַחֹרִי לְאַלֻּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר׃ פ לא וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ
בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי מְלָךְ־מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ לב וַיִּמְלֹךְ בֶּאֱדוֹם בֶּלַע
בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה׃ לג וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן־
זֶרַח מִבָּצְרָה׃ לד וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֻשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי׃
לה וַיָּמָת חֻשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן־בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת־מִדְיָן בִּשְׂדֵה

*יעוש קרי

מואב

ח מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: וישב עשו בהר שעיר עשו
ט י הוא אדום: ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה
שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת
יא יב עשו: ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע
היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני
יג עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה
יד היו בני בשמת אשת עשו: ואלה היו בני אהליבמה בת
ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש* ואת יעלם ואת
טו קרח: אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן
טז אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: אלוף קרח אלוף געתם אלוף
יז עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה
בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה
אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו:
יח ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף
יט קרח אלה אלופיאהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו
כ ואלה אלופיהם הוא אדום: ס שביעי אלה בני שעיר החרי ישבי
כא הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ודשון ואצר ודישן אלה אלופי
כב החרי בני שעיר בארץ אדום: ויהיו בני לוטן חרי והימם
כג ואחות לוטן תמנע: ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו
כד ואונם: ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את
כה הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו: ואלה בני
כו ענה דשן ואהליבמה בת ענה: ואלה בני דישן חמדן ואשבן
כז כח ויתרן וכרן: אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן: אלה בני
כט דישן עוץ וארן: אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף
ל צבעון אלוף ענה: אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי
לא החרי לאלפיהם בארץ שעיר: פ ואלה המלכים אשר מלכו
לב בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: וימלך באדום בלע
לג בן בעור ושם עירו דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן
לד זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני:
לה וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה
מואב

*יעוש קרי

מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֲוִית׃ לו וַיָּמָת הֲדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׂמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה׃
לז וַיָּמָת שַׂמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר׃ לח וַיָּמָת
שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר׃ לט וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן־
עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל
בַּת־מַטְרֵד בַּת מֵי זָהָב׃ מפטיר מ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אַלּוּפֵי עֵשָׂו
לְמִשְׁפְּחֹתָם לִמְקֹמֹתָם בִּשְׁמֹתָם אַלּוּף תִּמְנָע אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף
יְתֵת׃ מא אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן׃ מב אַלּוּף קְנַז
אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר׃ מג אַלּוּף מַגְדִּיאֵל אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה ׀
אַלּוּפֵי אֱדוֹם לְמֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם הוּא עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם׃

פ פ פ

לז א וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ ב אֵלֶּה ׀ תֹּלְדוֹת
יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־אֶחָיו
בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא
יוֹסֵף אֶת־דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃ ג וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־
בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים׃ ד וַיִּרְאוּ אֶחָיו
כִּי־אֹתוֹ אָהַב אֲבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ
לְשָׁלֹם׃ ה וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֵּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃
ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃ ז וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ
מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה
תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃ ח וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ
תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ עַל־
חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו׃ ט וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו
וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד
עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ י וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ
אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ
וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃ יא וַיְקַנְאוּ־בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־
הַדָּבָר׃ שני יב וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃
יג וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ
אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃ יד וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ
וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וַהֲשִׁבֵנִי דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא

מואב ושם עירו עוית: וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: לו
וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: וימת לז לח
שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: וימת בעל חנן בן לט
עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל
בת מטרד בת מי זהב: מפטיר ואלה שמות אלופי עשו מ
למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף
יתת: אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנז מא מב
אלוף תימן אלוף מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה מג
אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום:

פ פ פ

לז וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תלדות א ב
יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו
בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא
יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל ג
בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים*: ויראו אחיו ד
כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו
לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ה
ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו ו ז
מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה
תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי*: ויאמרו לו אחיו המלך ח
תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על
חלמתיו ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ט
ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד
עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו י
אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך
ואחיך להשתחות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את יא
הדבר: שני וילכו אחיו לרעות את* צאן אביהם בשכם: יב
ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך יג
אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך יד
ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא

*לוי *ישראל *נקוד על את שכמה

שְׁכֶמָה׃ טו וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ
לֵאמֹר מַה־תְּבַקֵּשׁ׃ טז וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי
אֵיפֹה הֵם רֹעִים׃ יז וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים
נֵלְכָה דֹּתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחַר אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָן׃ יח וַיִּרְאוּ אֹתוֹ
מֵרָחֹק וּבְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃ יט וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל־אָחִיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַלָּזֶה בָּא׃ כ וְעַתָּה ׀ לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ
וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה־
יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃ כא וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃
כב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם ׀ רְאוּבֵן אַל־תִּשְׁפְּכוּ־דָם הַשְׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר
הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד אַל־תִּשְׁלְחוּ־בוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם
לַהֲשִׁיבוֹ אֶל־אָבִיו׃ שלישי כג וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו
וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כֻּתָּנְתּוֹ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃
כד וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃ כה וַיֵּשְׁבוּ
לֶאֱכָל־לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרְחַת יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה
מִגִּלְעָד וּגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי וָלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד
מִצְרָיְמָה׃ כו וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו מַה־בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת־אָחִינוּ
וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמוֹ׃ כז לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל־תְּהִי־בוֹ
כִּי־אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו׃ כח וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים
סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף
לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיְמָה׃ כט וַיָּשָׁב
רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃ ל וַיָּשָׁב
אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמַר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אֲנִי־בָא׃ לא וַיִּקְחוּ אֶת־
כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃
לב וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ
הַכֶּר־נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא אִם־לֹא׃ לג וַיַּכִּירָהּ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי
חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃ לד וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו
וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ יָמִים רַבִּים׃ לה וַיָּקֻמוּ כָל־בָּנָיו
וְכָל־בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד אֶל־בְּנִי אָבֵל
שְׁאֹלָה וַיֵּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו׃ לו וְהַמְּדָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל־מִצְרָיִם לְפוֹטִיפַר
סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃ פ לח רביעי א וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד
יהודה

טו שכמה: וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש
טז לאמר מה תבקש: ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי
יז איפה הם רעים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים
יח נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן: ויראו אתו
יט מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש
כ אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא: ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה
כא יהיו חלמתיו: וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש:
כב ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור
הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם
כג להשיבו אל אביו: שלישי ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו
ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו:
כה ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים: וישבו
לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה
מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד
כו מצרימה: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו
כז וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו
כח כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים
סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף
כט לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: וישב
ל ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב
לא אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את
כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם:
לב וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו
לג הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא: ויכירה ויאמר כתנת בני
לד חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו
לה וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקמו כל בניו
וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל
לו שאלה ויבך אתו אביו: והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר
א סרים פרעה שר הטבחים: פ לח רביעי ויהי בעת ההוא וירד
יהודה

יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃ ב וַיַּרְא־שָׁם
יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ ג וַתַּהַר
וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ עֵר׃ ד וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־
שְׁמוֹ אוֹנָן׃ ה וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה
בִכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃ ו וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ תָּמָר׃
ז וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִתֵהוּ יְהוָה׃ ח וַיֹּאמֶר
יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ׃
ט וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹּא לוֹ יִהְיֶה הַזָּרַע וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיו
וְשִׁחֵת אַרְצָה לְבִלְתִּי נְתָן־זֶרַע לְאָחִיו׃ י וַיֵּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר
עָשָׂה וַיָּמֶת גַּם־אֹתוֹ׃ יא וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה
בֵית־אָבִיךְ עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְנִי כִּי אָמַר פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאֶחָיו
וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃ יב וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת־שׁוּעַ
אֵשֶׁת־יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גֹּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ
הָעֲדֻלָּמִי תִּמְנָתָה׃ יג וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךְ עֹלֶה תִמְנָתָה
לָגֹז צֹאנוֹ׃ יד וַתָּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף
וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאֲתָה כִּי־גָדַל שֵׁלָה
וְהִוא לֹא־נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה׃ טו וַיִּרְאֶהָ יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי
כִסְּתָה פָּנֶיהָ׃ טז וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הָבָה־נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ
כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא וַתֹּאמֶר מַה־תִּתֶּן־לִי כִּי תָבוֹא אֵלָי׃
יז וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי־עִזִּים מִן־הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם־תִּתֵּן עֵרָבוֹן
עַד שָׁלְחֶךָ׃ יח וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר אֶתֶּן־לָּךְ וַתֹּאמֶר חֹתָמְךָ
וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ׃ יט וַתָּקָם
וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃ כ וַיִּשְׁלַח
יְהוּדָה אֶת־גְּדִי הָעִזִּים בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי לָקַחַת הָעֵרָבוֹן מִיַּד
הָאִשָּׁה וְלֹא מְצָאָהּ׃ כא וַיִּשְׁאַל אֶת־אַנְשֵׁי מְקֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה
הִוא בָעֵינַיִם עַל־הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא־הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃ כב וַיָּשָׁב אֶל־
יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא־הָיְתָה בָזֶה
קְדֵשָׁה׃ כג וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי
הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃ כד וַיְהִי ׀ כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד
לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לִזְנוּנִים וַיֹּאמֶר

יהודה

יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא שם ב
יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ותהר ג
ותלד בן ויקרא את שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את ד
שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה ה
בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: ו
ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: ויאמר ז ח
יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך:
וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ט
ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר י
עשה וימת גם אתו: ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה יא
בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו
ותלך תמר ותשב בית אביה: וירבו הימים ותמת בת שוע יב
אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו
העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה יג
לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף יד
ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה
והוא לא נתנה לו לאשה: ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי טו
כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך טז
כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי:
ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון יז
עד שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך יח
ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם יט
ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח כ
יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד
האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה כא
הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: וישב אל כב
יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה
קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי כג
הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד כד
ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר

יהודה

יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף׃ כה הִוא מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל־חָמִיהָ
לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר־אֵלֶּה לּוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר־נָא לְמִי
הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה׃ כו וַיַּכֵּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה
מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי וְלֹא־יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ׃
כז וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ כח וַיְהִי בְלִדְתָּהּ וַיִּתֶּן־יָד
וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃
כט וַיְהִי ׀ כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃ ל וְאַחַר יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
זָרַח׃ ס לט חמישי א וְיוֹסֵף הוּרַד מִצְרָיְמָה וַיִּקְנֵהוּ פּוֹטִיפַר סְרִיס
פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמְעֵאלִים אֲשֶׁר הוֹרִדֻהוּ
שָׁמָּה׃ ב וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו
הַמִּצְרִי׃ ג וַיַּרְא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה
מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ׃ ד וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיְשָׁרֶת אֹתוֹ וַיַּפְקִדֵהוּ עַל־
בֵּיתוֹ וְכָל־יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ׃ ה וַיְהִי מֵאָז הִפְקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל
כָּל־אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־בֵּית הַמִּצְרִי בִּגְלַל יוֹסֵף וַיְהִי
בִּרְכַּת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ בַּבַּיִת וּבַשָּׂדֶה׃ ו וַיַּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר־
לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה כִּי אִם־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־הוּא אוֹכֵל
וַיְהִי יוֹסֵף יְפֵה־תֹאַר וִיפֵה מַרְאֶה׃ ששי ז וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַתִּשָּׂא אֵשֶׁת־אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שִׁכְבָה עִמִּי׃
ח וַיְמָאֵן ׀ וַיֹּאמֶר אֶל־אֵשֶׁת אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא־יָדַע אִתִּי מַה־בַּבָּיִת
וְכֹל אֲשֶׁר־יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדִי׃ ט אֵינֶנּוּ גָדוֹל בַּבַּיִת הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־
חָשַׂךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה כִּי אִם־אוֹתָךְ בַּאֲשֶׁר אַתְּ־אִשְׁתּוֹ וְאֵיךְ אֶעֱשֶׂה
הָרָעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְחָטָאתִי לֵאלֹהִים׃ י וַיְהִי כְּדַבְּרָהּ אֶל־יוֹסֵף
יוֹם ׀ יוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב אֶצְלָהּ לִהְיוֹת עִמָּהּ׃ יא וַיְהִי כְּהַיּוֹם
הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיְתָה לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ וְאֵין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַבַּיִת שָׁם
בַּבָּיִת׃ יב וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר שִׁכְבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ
וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ יג וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ כִּי־עָזַב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס
הַחוּצָה׃ יד וַתִּקְרָא לְאַנְשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא
לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֶק בָּנוּ בָּא אֵלַי לִשְׁכַּב עִמִּי וָאֶקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל׃
טו וַיְהִי כְשָׁמְעוֹ כִּי־הֲרִימֹתִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס

ויצא

כה יהודה הוציאוה ותשרף: הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה
לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי
כו החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה
ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה:
ז כח ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד
ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה:
כט ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ
ל ויקרא שמו פרץ: ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו
א זרח: ס לט חמישי ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס
פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו
ב שמה: ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו
ג המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה
ד מצליח בידו: וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על
ה ביתו וכל יש לו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל
כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי
ו ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: ויעזב כל אשר
לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל
ז ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה: ששי ויהי אחר הדברים האלה
ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי:
ח וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית
ט וכל אשר יש לו נתן בידי: איננו גדול בבית הזה ממני ולא
חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה
י הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה אל יוסף
יא יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיום
הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם
יב בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה
יג וינס ויצא החוצה: ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס
יד החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא
לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול:
טו ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס
ויצא

וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ טו וַתַּנַּח בִּגְדוֹ אֶצְלָהּ עַד־בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ׃
יז וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר־
הֵבֵאתָ לָּנוּ לְצַחֶק בִּי׃ יח וַיְהִי כַּהֲרִימִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ
אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה׃ יט וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר
דִּבְּרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עַבְדֶּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ׃
כ וַיִּקַּח אֲדֹנֵי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר־אֲסוּרֵי
הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית הַסֹּהַר׃ כא וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיֵּט
אֵלָיו חָסֶד וַיִּתֵּן חִנּוֹ בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית־הַסֹּהַר׃ כב וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית־הַסֹּהַר
בְּיַד־יוֹסֵף אֵת כָּל־הָאֲסִירִם אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֹּהַר וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה׃ כג אֵין שַׂר בֵּית־הַסֹּהַר רֹאֶה אֶת־כָּל־
מְאוּמָה בְּיָדוֹ בַּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וַאֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ׃ פ
מ שביעי א וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ מַשְׁקֵה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
וְהָאֹפֶה לַאֲדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ ב וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי סָרִיסָיו
עַל שַׂר הַמַּשְׁקִים וְעַל שַׂר הָאוֹפִים׃ ג וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר
הַטַּבָּחִים אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אָסוּר שָׁם׃ ד וַיִּפְקֹד שַׂר
הַטַּבָּחִים אֶת־יוֹסֵף אִתָּם וַיְשָׁרֶת אֹתָם וַיִּהְיוּ יָמִים בְּמִשְׁמָר׃
ה וַיַּחַלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלֹמוֹ בְּלַיְלָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ
הַמַּשְׁקֶה וְהָאֹפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר׃
ו וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא אֹתָם וְהִנָּם זֹעֲפִים׃ ז וַיִּשְׁאַל אֶת־
סְרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם
רָעִים הַיּוֹם׃ ח וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חָלַמְנוּ וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים סַפְּרוּ־נָא לִי׃ ט וַיְסַפֵּר שַׂר־
הַמַּשְׁקִים אֶת־חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה־גֶפֶן לְפָנָי׃
י וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה שָׂרִיגִם וְהִוא כְפֹרַחַת עָלְתָה נִצָּהּ הִבְשִׁילוּ
אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים׃ יא וְכוֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת־הָעֲנָבִים וָאֶשְׂחַט
אֹתָם אֶל־כּוֹס פַּרְעֹה וָאֶתֵּן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ יב וַיֹּאמֶר לוֹ
יוֹסֵף זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ יג בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת
יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־רֹאשֶׁךָ וַהֲשִׁיבְךָ עַל־כַּנֶּךָ וְנָתַתָּ כוֹס־פַּרְעֹה
בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ׃ יד כִּי אִם־זְכַרְתַּנִי אִתְּךָ
כַּאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ וְעָשִׂיתָ־נָּא עִמָּדִי חָסֶד וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל־פַּרְעֹה

ס אסירי קרי

ויצא החוצה: ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: טז
ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר יז
הבאת לנו לצחק בי: ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו יח
אצלי וינס החוצה: ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר יט
דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו:
ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי* כ
המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: ויהי יהוה את יוסף ויט כא
אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר: ויתן שר בית הסהר כב
ביד יוסף את כל האסירם אשר בבית הסהר ואת כל אשר
עשים שם הוא היה עשה: אין שר בית הסהר ראה את כל כג
מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח: פ
מ שביעי ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים א
והאפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו ב
על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן אתם במשמר בית שר ג
הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר ד
הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר:
ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו ה
המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר:
ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: וישאל את ו ז
סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם
רעים היום: ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר ח
אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: ויספר שר ט
המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני:
ובגפן שלשה שריגם והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו י
אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט יא
אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: ויאמר לו יב
יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם: בעוד שלשת יג
ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה
בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: כי אם זכרתני אתך יד
כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה

*אסירי קרי

והוצאתני

וְהוֹצֵאתַנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה׃ טו כִּי־גֻנֹּב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם־פֹּה
לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר׃ טז וַיַּרְא שַׂר־הָאֹפִים כִּי־
טוֹב פָּתָר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אַף־אֲנִי בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סַלֵּי חֹרִי
עַל־רֹאשִׁי׃ יז וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן מִכֹּל מַאֲכַל פַּרְעֹה מַעֲשֵׂה אֹפֶה וְהָעוֹף
אֹכֵל אֹתָם מִן־הַסַּל מֵעַל רֹאשִׁי׃ יח וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פִּתְרֹנוֹ
שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ יט בְּעוֹד ׀ שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא
פַרְעֹה אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ וְתָלָה אוֹתְךָ עַל־עֵץ וְאָכַל הָעוֹף אֶת־
בְּשָׂרְךָ מֵעָלֶיךָ׃ מפטיר כ וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת־פַּרְעֹה
וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל־עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ ׀ שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת־
רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו׃ כא וַיָּשֶׁב אֶת־שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל־
מַשְׁקֵהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ כב וְאֵת שַׂר הָאֹפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר
פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף׃ כג וְלֹא־זָכַר שַׂר־הַמַּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכָּחֵהוּ׃

פ פ פ

מא א וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיְאֹר׃
ב וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וּבְרִיאֹת בָּשָׂר
וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ ג וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־
הַיְאֹר רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל־שְׂפַת
הַיְאֹר׃ ד וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה וְדַקֹּת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע
הַפָּרוֹת יְפֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה׃ ה וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית
וְהִנֵּה ׀ שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת׃ ו וְהִנֵּה
שֶׁבַע שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת וּשְׁדוּפֹת קָדִים צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃ ז וַתִּבְלַעְנָה
הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּיקַץ
פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם׃ ח וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־
כָּל־חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר פַּרְעֹה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ
וְאֵין־פּוֹתֵר אוֹתָם לְפַרְעֹה׃ ט וַיְדַבֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר
אֶת־חֲטָאַי אֲנִי מַזְכִּיר הַיּוֹם׃ י פַּרְעֹה קָצַף עַל־עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אֹתִי
בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֹתִי וְאֵת שַׂר הָאֹפִים׃ יא וַנַּחַלְמָה חֲלוֹם
בְּלַיְלָה אֶחָד אֲנִי וָהוּא אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ׃ יב וְשָׁם אִתָּנוּ
נַעַר עִבְרִי עֶבֶד לְשַׂר הַטַּבָּחִים וַנְּסַפֶּר־לוֹ וַיִּפְתָּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵינוּ
אִישׁ כַּחֲלֹמוֹ פָּתָר׃ יג וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר־לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הֵשִׁיב עַל־

טו והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה
טז לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: וירא שר האפים כי
טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי
יז על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף
יח אכל אתם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרנו
יט שלשת הסלים שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את
כ בשרך מעליך: מפטיר ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה
ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת
כא ראש שר האפים בתוך עבדיו: וישב את שר המשקים על
כב משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: ואת שר האפים תלה כאשר
כג פתר להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו:
פ פ פ
א מא ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר:
ב והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר
ג ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן
היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת
ד היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע
ה הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה*: ויישן ויחלם שנית
ו והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: והנה
ז שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: ותבלענה
השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ
ח פרעה והנה חלום*: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את
כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו
ט ואין פותר אתם לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמר
י את חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי
יא במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: ונחלמה חלום
יב בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו
נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו
יג איש כחלמו פתר: ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על
*לוי *ישראל
כני

כַּנִּי וְאֹתוֹ תָלָה׃ יד וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ מִן־הַבּוֹר
וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא אֶל־פַּרְעֹה׃ שני טו וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־
יוֹסֵף חֲלוֹם חָלַמְתִּי וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר
תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ׃ טז וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר בִּלְעָדָי
אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פַּרְעֹה׃ יז וַיְדַבֵּר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף בַּחֲלֹמִי
הִנְנִי עֹמֵד עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃ יח וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת
בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וִיפֹת תֹּאַר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ יט וְהִנֵּה שֶׁבַע־פָּרוֹת
אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן דַּלּוֹת וְרָעוֹת תֹּאַר מְאֹד וְרַקּוֹת בָּשָׂר לֹא־
רָאִיתִי כָהֵנָּה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרֹעַ׃ כ וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת
וְהָרָעוֹת אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת הַבְּרִיאֹת׃ כא וַתָּבֹאנָה אֶל־
קִרְבֶּנָה וְלֹא נוֹדַע כִּי־בָאוּ אֶל־קִרְבֶּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה
וָאִיקָץ׃ כב וָאֵרֶא בַּחֲלֹמִי וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלֹת בְּקָנֶה אֶחָד
מְלֵאֹת וְטֹבוֹת׃ כג וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים צְנֻמוֹת דַּקּוֹת שְׁדֻפוֹת קָדִים
צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם׃ כד וַתִּבְלַעְןָ הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקֹּת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים
הַטֹּבוֹת וָאֹמַר אֶל־הַחַרְטֻמִּים וְאֵין מַגִּיד לִי׃ כה וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־
פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הִגִּיד
לְפַרְעֹה׃ כו שֶׁבַע פָּרֹת הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים
הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא׃ כז וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת
וְהָרָעֹת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הָרֵקוֹת
שְׁדֻפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב׃ כח הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֶל־פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הֶרְאָה אֶת־פַּרְעֹה׃ כט הִנֵּה שֶׁבַע
שָׁנִים בָּאוֹת שָׂבָע גָּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ל וְקָמוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב
אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשָּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְכִלָּה הָרָעָב אֶת־הָאָרֶץ׃
לא וְלֹא־יִוָּדַע הַשָּׂבָע בָּאָרֶץ מִפְּנֵי הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד
הוּא מְאֹד׃ לב וְעַל הִשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל־פַּרְעֹה פַּעֲמָיִם כִּי־נָכוֹן הַדָּבָר
מֵעִם הָאֱלֹהִים וּמְמַהֵר הָאֱלֹהִים לַעֲשֹׂתוֹ׃ לג וְעַתָּה יֵרֶא פַרְעֹה אִישׁ
נָבוֹן וְחָכָם וִישִׁיתֵהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ לד יַעֲשֶׂה פַרְעֹה וְיַפְקֵד
פְּקִדִים עַל־הָאָרֶץ וְחִמֵּשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע׃
לה וְיִקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֹכֶל הַשָּׁנִים הַטֹּבֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וְיִצְבְּרוּ־בָר
תַּחַת יַד־פַּרְעֹה אֹכֶל בֶּעָרִים וְשָׁמָרוּ׃ לו וְהָיָה הָאֹכֶל לְפִקָּדוֹן לָאָרֶץ

לשבע

כני ואתו תלה: וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור יד
ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: שני ויאמר פרעה אל טו
יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר
תשמע חלום לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי טז
אלהים יענה את שלום פרעה: וידבר פרעה אל יוסף בחלמי יז
הנני עמד על שפת היאר: והנה מן היאר עלת שבע פרות יח
בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות יט
אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא
ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע: ותאכלנה הפרות הרקות כ
והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאת: ותבאנה אל כא
קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה
ואיקץ: וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד כב
מלאת וטבות: והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים כג
צמחות אחריהם: ותבלען השבלים הדקת את שבע השבלים כד
הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל כה
פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד
לפרעה: שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים כו
הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ושבע הפרות הרקות כז
והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות
שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב: הוא הדבר אשר דברתי כח
אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע כט
שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שני רעב ל
אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ:
ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד לא
הוא מאד: ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר לב
מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו: ועתה ירא פרעה איש לג
נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים: יעשה פרעה ויפקד לד
פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע:
ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה ויצברו בר לה
תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: והיה האכל לפקדון לארץ לו
לשבע

לִשְׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶיןָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא־תִכָּרֵת הָאָרֶץ
בָּרָעָב׃ לז וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי כָּל־עֲבָדָיו׃ לח וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה אֶל־עֲבָדָיו הֲנִמְצָא כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ׃ שלישי
לט וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֶת־כָּל־זֹאת
אֵין־נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ׃ מ אַתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַל־פִּיךָ יִשַּׁק כָּל־
עַמִּי רַק הַכִּסֵּא אֶגְדַּל מִמֶּךָּ׃ מא וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי
אֹתְךָ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ מב וַיָּסַר פַּרְעֹה אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ
וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־יַד יוֹסֵף וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בִּגְדֵי־שֵׁשׁ וַיָּשֶׂם רְבִד הַזָּהָב
עַל־צַוָּארוֹ׃ מג וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו
אַבְרֵךְ וְנָתוֹן אֹתוֹ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ מד וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף
אֲנִי פַרְעֹה וּבִלְעָדֶיךָ לֹא־יָרִים אִישׁ אֶת־יָדוֹ וְאֶת־רַגְלוֹ בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ מה וַיִּקְרָא פַרְעֹה שֵׁם־יוֹסֵף צָפְנַת פַּעְנֵחַ וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־אָסְנַת
בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ מו וְיוֹסֵף
בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי
פַרְעֹה וַיַּעֲבֹר בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ מז וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בְּשֶׁבַע שְׁנֵי
הַשָּׂבָע לִקְמָצִים׃ מח וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־אֹכֶל ׀ שֶׁבַע שָׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֶּן־אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה־הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ
נָתַן בְּתוֹכָהּ׃ מט וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כְּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי־
חָדַל לִסְפֹּר כִּי־אֵין מִסְפָּר׃ נ וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא
שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אוֹן׃ נא וַיִּקְרָא
יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי־נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עֲמָלִי וְאֵת כָּל־
בֵּית אָבִי׃ נב וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי־הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ
עָנְיִי׃ רביעי נג וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
נד וַתְּחִלֶּינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב
בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם׃ נה וַתִּרְעַב כָּל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל־מִצְרַיִם
לְכוּ אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ׃ נו וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל־פְּנֵי
הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרַיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ נז וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיְמָה לִשְׁבֹּר אֶל־יוֹסֵף
כִּי־חָזַק הָרָעָב בְּכָל־הָאָרֶץ׃ מב א וַיַּרְא יַעֲקֹב כִּי יֶשׁ־שֶׁבֶר

לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ
לח ברעב: וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר
פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: שלישי
לט ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת
מ אין נבון וחכם כמוך: אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל
מא עמי רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי
מב אתך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו
ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב
מג על צוארו: וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו
מד אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף
אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ
מה מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת
מו בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: ויוסף
בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
מז פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שני
מח השבע לקמצים: ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו
בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה
מט נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי
נ חדל לספר כי אין מספר: וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא
נא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: ויקרא
יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל
נב בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ
נג עניי: רביעי ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים:
נד ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב
נה בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ
מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים
נו לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: והרעב היה על כל פני
הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב
נז בארץ מצרים: וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף
א כי חזק הרעב בכל הארץ: מב וירא יעקב כי יש שבר
במצרים

בְּמִצְרָיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ׃ ב וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי
כִּי יֶשׁ־שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם רְדוּ־שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ־לָנוּ מִשָּׁם וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת׃
ג וַיֵּרְדוּ אֲחֵי־יוֹסֵף עֲשָׂרָה לִשְׁבֹּר בָּר מִמִּצְרָיִם׃ ד וְאֶת־בִּנְיָמִין אֲחִי
יוֹסֵף לֹא־שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת־אֶחָיו כִּי אָמַר פֶּן־יִקְרָאֶנּוּ אָסוֹן׃ ה וַיָּבֹאוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי־הָיָה הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
ו וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט עַל־הָאָרֶץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר לְכָל־עַם הָאָרֶץ
וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אַפַּיִם אָרְצָה׃ ז וַיַּרְא יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו
וַיַּכִּרֵם וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאַיִן
בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן לִשְׁבָּר־אֹכֶל׃ ח וַיַּכֵּר יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו
וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃ ט וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֵת הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם מְרַגְּלִים אַתֶּם לִרְאוֹת אֶת־עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם׃ י וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו לֹא אֲדֹנִי וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ לִשְׁבָּר־אֹכֶל׃ יא כֻּלָּנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד
נָחְנוּ כֵּנִים אֲנַחְנוּ לֹא־הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים׃ יב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא כִּי־
עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם לִרְאוֹת׃ יג וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים עָשָׂר עֲבָדֶיךָ אַחִים ׀
אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנֵּה הַקָּטֹן אֶת־אָבִינוּ הַיּוֹם
וְהָאֶחָד אֵינֶנּוּ׃ יד וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם
לֵאמֹר מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ טו בְּזֹאת תִּבָּחֵנוּ חֵי פַרְעֹה אִם־תֵּצְאוּ מִזֶּה כִּי
אִם־בְּבוֹא אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הֵנָּה׃ טז שִׁלְחוּ מִכֶּם אֶחָד וְיִקַּח אֶת־
אֲחִיכֶם וְאַתֶּם הֵאָסְרוּ וְיִבָּחֲנוּ דִּבְרֵיכֶם הַאֱמֶת אִתְּכֶם וְאִם־לֹא חֵי
פַרְעֹה כִּי מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ יז וַיֶּאֱסֹף אֹתָם אֶל־מִשְׁמָר שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃
יח וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ וִחְיוּ אֶת־הָאֱלֹהִים
אֲנִי יָרֵא׃ חמישי יט אִם־כֵּנִים אַתֶּם אֲחִיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבֵית
מִשְׁמַרְכֶם וְאַתֶּם לְכוּ הָבִיאוּ שֶׁבֶר רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם׃ כ וְאֶת־אֲחִיכֶם
הַקָּטֹן תָּבִיאוּ אֵלַי וְיֵאָמְנוּ דִבְרֵיכֶם וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃ כא וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־אָחִיו אֲבָל ׀ אֲשֵׁמִים ׀ אֲנַחְנוּ עַל־אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת
נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוֹ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמָעְנוּ עַל־כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת׃
כב וַיַּעַן רְאוּבֵן אֹתָם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם ׀ לֵאמֹר אַל־תֶּחֶטְאוּ
בַיֶּלֶד וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְגַם־דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ׃ כג וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שֹׁמֵעַ
יוֹסֵף כִּי הַמֵּלִיץ בֵּינֹתָם׃ כד וַיִּסֹּב מֵעֲלֵיהֶם וַיֵּבְךְּ וַיָּשָׁב אֲלֵהֶם
וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם וַיִּקַּח מֵאִתָּם אֶת־שִׁמְעוֹן וַיֶּאֱסֹר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם׃

במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי ב
כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות:
וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: ואת בנימין אחי ג ד
יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון: ויבאו ה
בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען:
ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ו
ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: וירא יוסף את אחיו ז
ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין
באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ויכר יוסף את אחיו ח
והם לא הכרהו: ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר ט
אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: ויאמרו י
אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד יא
נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אלהם לא כי יב
ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים יג
אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום
והאחד איננו: ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם יד
לאמר מרגלים אתם: בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי טו
אם בבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו מכם אחד ויקח את טז
אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי
פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: יז
ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים יח
אני ירא: חמישי אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית יט
משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם כ
הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: ויאמרו כא
איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת
נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת:
ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו כב
בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: והם לא ידעו כי שמע כג
יוסף כי המליץ בינתם: ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם כד
וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם:

ויצו

כה וַיְצַו יוֹסֵף וַיְמַלְאוּ אֶת־כְּלֵיהֶם בָּר וּלְהָשִׁיב כַּסְפֵּיהֶם אִישׁ אֶל־שַׂקּוֹ
וְלָתֵת לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן׃ כו וַיִּשְׂאוּ אֶת־שִׁבְרָם עַל־
חֲמֹרֵיהֶם וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם׃ כז וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת־שַׂקּוֹ לָתֵת מִסְפּוֹא
לַחֲמֹרוֹ בַּמָּלוֹן וַיַּרְא אֶת־כַּסְפּוֹ וְהִנֵּה־הוּא בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ׃ כח וַיֹּאמֶר
אֶל־אֶחָיו הוּשַׁב כַּסְפִּי וְגַם הִנֵּה בְאַמְתַּחְתִּי וַיֵּצֵא לִבָּם וַיֶּחֶרְדוּ אִישׁ
אֶל־אָחִיו לֵאמֹר מַה־זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ׃ כט וַיָּבֹאוּ אֶל־יַעֲקֹב
אֲבִיהֶם אַרְצָה כְּנָעַן וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת כָּל־הַקֹּרֹת אֹתָם לֵאמֹר׃ ל דִּבֶּר
הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אִתָּנוּ קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֹתָנוּ כִּמְרַגְּלִים אֶת־הָאָרֶץ׃
לא וַנֹּאמֶר אֵלָיו כֵּנִים אֲנָחְנוּ לֹא הָיִינוּ מְרַגְּלִים׃ לב שְׁנֵים־עָשָׂר אֲנַחְנוּ
אַחִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאֶחָד אֵינֶנּוּ וְהַקָּטֹן הַיּוֹם אֶת־אָבִינוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
לג וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בְּזֹאת אֵדַע כִּי כֵנִים אַתֶּם
אֲחִיכֶם הָאֶחָד הַנִּיחוּ אִתִּי וְאֶת־רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם קְחוּ וָלֵכוּ׃
לד וְהָבִיאוּ אֶת־אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אֵלַי וְאֵדְעָה כִּי לֹא מְרַגְּלִים אַתֶּם כִּי
כֵנִים אַתֶּם אֶת־אֲחִיכֶם אֶתֵּן לָכֶם וְאֶת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ׃ לה וַיְהִי הֵם
מְרִיקִים שַׂקֵּיהֶם וְהִנֵּה־אִישׁ צְרוֹר־כַּסְפּוֹ בְּשַׂקּוֹ וַיִּרְאוּ אֶת־צְרֹרוֹת
כַּסְפֵּיהֶם הֵמָּה וַאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ׃ לו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֹתִי
שִׁכַּלְתֶּם יוֹסֵף אֵינֶנּוּ וְשִׁמְעוֹן אֵינֶנּוּ וְאֶת־בִּנְיָמִן תִּקָּחוּ עָלַי הָיוּ
כֻלָּנָה׃ לז וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי בָנַי תָּמִית אִם־לֹא
אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ תְּנָה אֹתוֹ עַל־יָדִי וַאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ׃ לח וַיֹּאמֶר לֹא־
יֵרֵד בְּנִי עִמָּכֶם כִּי־אָחִיו מֵת וְהוּא לְבַדּוֹ נִשְׁאָר וּקְרָאָהוּ אָסוֹן
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּיָגוֹן שְׁאוֹלָה׃
מג א וְהָרָעָב כָּבֵד בָּאָרֶץ׃ ב וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ לֶאֱכֹל אֶת־הַשֶּׁבֶר
אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרָיִם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־
אֹכֶל׃ ג וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר הָעֵד הֵעִד בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר
לֹא־תִרְאוּ פָנַי בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם׃ ד אִם־יֶשְׁךָ מְשַׁלֵּחַ אֶת־אָחִינוּ
אִתָּנוּ נֵרְדָה וְנִשְׁבְּרָה לְךָ אֹכֶל׃ ה וְאִם־אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ לֹא נֵרֵד כִּי־
הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ לֹא־תִרְאוּ פָנַי בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם׃ ו וַיֹּאמֶר
יִשְׂרָאֵל לָמָה הֲרֵעֹתֶם לִי לְהַגִּיד לָאִישׁ הַעוֹד לָכֶם אָח׃ ז וַיֹּאמְרוּ
שָׁאוֹל שָׁאַל־הָאִישׁ לָנוּ וּלְמוֹלַדְתֵּנוּ לֵאמֹר הַעוֹד אֲבִיכֶם חַי הֲיֵשׁ
לָכֶם אָח וַנַּגֶּד־לוֹ עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲיָדוֹעַ נֵדַע כִּי יֹאמַר הוֹרִידוּ

°קמץ בז"ק

את

כה ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו
כו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: וישאו את שברם על
כז חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו לתת מספוא
כח לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר
אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש
כט אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב
ל אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר: דבר
האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ:
לא לב ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: שנים עשר אנחנו
אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען:
לג ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם
אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו:
לד והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי
לה כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: ויהי הם
מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צררות
לו כספיהם המה ואביהם וייראו: ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי
שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי היו
לז כלנה: ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא
לח אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: ויאמר לא
ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון
בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה:
א ב מג והרעב כבד בארץ: ויהי כאשר כלו לאכל את השבר
אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט
ג אכל: ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר
ד לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: אם ישך משלח את אחינו
ה אתנו נרדה ונשברה לך אכל: ואם אינך משלח לא נרד כי
ו האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ויאמר
ז ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח: ויאמרו
שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש
לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו
את

אֶת־אֲחִיכֶֽם׃ ח וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אָבִיו שִׁלְחָה הַנַּעַר אִתִּי
וְנָקוּמָה וְנֵלֵכָה וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת גַּם־אֲנַחְנוּ גַם־אַתָּה גַּם־טַפֵּֽנוּ׃
ט אָנֹכִי אֶֽעֶרְבֶנּוּ מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנּוּ אִם־לֹא הֲבִיאֹתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו
לְפָנֶיךָ וְחָטָאתִי לְךָ כָּל־הַיָּמִֽים׃ י כִּי לוּלֵא הִתְמַהְמָהְנוּ כִּי־עַתָּה
שַׁבְנוּ זֶה פַעֲמָֽיִם׃ יא וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם־כֵּן ׀ אֵפוֹא
זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה מְעַט
צֳרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וָלֹט בָּטְנִים וּשְׁקֵדִֽים׃ יב וְכֶסֶף מִשְׁנֶה קְחוּ
בְיֶדְכֶם וְאֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב בְּפִי אַמְתְּחֹתֵיכֶם תָּשִׁיבוּ בְיֶדְכֶם אוּלַי
מִשְׁגֶּה הֽוּא׃ יג וְאֶת־אֲחִיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־הָאִֽישׁ׃ יד וְאֵל
שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשִׁלַּח לָכֶם אֶת־אֲחִיכֶם אַחֵר וְאֶת־
בִּנְיָמִין וַאֲנִי כַּאֲשֶׁר שָׁכֹלְתִּי שָׁכָֽלְתִּי׃ טו וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה
הַזֹּאת וּמִשְׁנֶה־כֶּסֶף לָקְחוּ בְיָדָם וְאֶת־בִּנְיָמִן וַיָּקֻמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם
וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵֽף׃ ששי טז וַיַּרְא יוֹסֵף אִתָּם אֶת־בִּנְיָמִין וַיֹּאמֶר
לַאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ הָבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים הַבָּיְתָה וּטְבֹחַ טֶבַח וְהָכֵן כִּי
אִתִּי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצָּהֳרָֽיִם׃ יז וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף
וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵֽף׃ יח וַיִּֽירְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הֽוּבְאוּ
בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשָּׁב בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ בַּתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ
מֽוּבָאִים לְהִתְגֹּלֵל עָלֵינוּ וּלְהִתְנַפֵּל עָלֵינוּ וְלָקַחַת אֹתָנוּ לַעֲבָדִים
וְאֶת־חֲמֹרֵֽינוּ׃ יט וַיִּגְּשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו
פֶּתַח הַבָּֽיִת׃ כ וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנִי יָרֹד יָרַדְנוּ בַּתְּחִלָּה לִשְׁבָּר־אֹֽכֶל׃
כא וַיְהִי כִּי־בָאנוּ אֶל־הַמָּלוֹן וַנִּפְתְּחָה אֶת־אַמְתְּחֹתֵינוּ וְהִנֵּה כֶסֶף־אִישׁ
בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ כַּסְפֵּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וַנָּשֶׁב אֹתוֹ בְּיָדֵֽנוּ׃ כב וְכֶסֶף אַחֵר
הוֹרַדְנוּ בְיָדֵנוּ לִשְׁבָּר־אֹכֶל לֹא יָדַעְנוּ מִי־שָׂם כַּסְפֵּנוּ בְּאַמְתְּחֹתֵֽינוּ׃
כג וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לָכֶם אַל־תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם
מַטְמוֹן בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶם כַּסְפְּכֶם בָּא אֵלָי וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם אֶת־שִׁמְעֽוֹן׃
כד וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֶּן־מַיִם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם
וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא לַחֲמֹרֵיהֶֽם׃ כה וַיָּכִינוּ אֶת־הַמִּנְחָה עַד־בּוֹא יוֹסֵף
בַּצָּהֳרָיִם כִּי שָֽׁמְעוּ כִּי־שָׁם יֹאכְלוּ לָֽחֶם׃ כו וַיָּבֹא יוֹסֵף הַבַּיְתָה וַיָּבִיאוּ
לוֹ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בְּיָדָם הַבָּיְתָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אָֽרְצָה׃ כז וַיִּשְׁאַל
לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזָּקֵן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם הַעוֹדֶנּוּ חָֽי׃

יהש׳ בפתח ס״א דג״שה

ויאמרו

את אחיכם: ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ח
ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו:
אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו ט
לפניך וחטאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו כי עתה י
שבנו זה פעמים: ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא יא
זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט
צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: וכסף משנה קחו יב
בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי
משגה הוא: ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש: ואל יג יד
שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת
בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה טו
הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים
ויעמדו לפני יוסף: ששי וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר טז
לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי
אתי יאכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף יז
ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: וייראו האנשים כי הובאו יח
בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו
מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים
ואת חמרינו: ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו יט
פתח הבית: ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל: כ
ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש כא
בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: וכסף אחר כב
הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו:
ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם כג
מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון:
ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם כד
ויתן מספוא לחמריהם: ויכינו את המנחה עד בוא יוסף כה
בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויביאו כו
לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה: וישאל כז
להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי:

ויאמרו

כח וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאָבִינוּ עוֹדֶנּוּ חָי וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ : כט וַיִּשָּׂא
עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־בִּנְיָמִין אָחִיו בֶּן־אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲחִיכֶם הַקָּטֹן
אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם אֵלָי וַיֹּאמַר אֱלֹהִים יָחְנְךָ בְּנִי : שביעי ל וַיְמַהֵר
יוֹסֵף כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל־אָחִיו וַיְבַקֵּשׁ לִבְכּוֹת וַיָּבֹא הַחַדְרָה
וַיֵּבְךְּ שָׁמָּה : לא וַיִּרְחַץ פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפַּק וַיֹּאמֶר שִׂימוּ לָחֶם :
לב וַיָּשִׂימוּ לוֹ לְבַדּוֹ וְלָהֶם לְבַדָּם וְלַמִּצְרִים הָאֹכְלִים אִתּוֹ לְבַדָּם כִּי
לֹא יוּכְלוּן הַמִּצְרִים לֶאֱכֹל אֶת־הָעִבְרִים לֶחֶם כִּי־תוֹעֵבָה הִוא
לְמִצְרָיִם : לג וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו הַבְּכֹר כִּבְכֹרָתוֹ וְהַצָּעִיר כִּצְעִרָתוֹ וַיִּתְמְהוּ
הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ : לד וַיִּשָּׂא מַשְׂאֹת מֵאֵת פָּנָיו אֲלֵהֶם וַתֵּרֶב
מַשְׂאַת בִּנְיָמִן מִמַּשְׂאֹת כֻּלָּם חָמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ :
מד א וַיְצַו אֶת־אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מַלֵּא אֶת־אַמְתְּחֹת הָאֲנָשִׁים
אֹכֶל כַּאֲשֶׁר יוּכְלוּן שְׂאֵת וְשִׂים כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ : ב וְאֶת־
גְּבִיעִי גְּבִיעַ הַכֶּסֶף תָּשִׂים בְּפִי אַמְתַּחַת הַקָּטֹן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ
וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֵּר : ג הַבֹּקֶר אוֹר וְהָאֲנָשִׁים שֻׁלְּחוּ הֵמָּה
וַחֲמֹרֵיהֶם : ד הֵם יָצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וְיוֹסֵף אָמַר לַאֲשֶׁר
עַל־בֵּיתוֹ קוּם רְדֹף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהִשַּׂגְתָּם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לָמָּה
שִׁלַּמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה : ה הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ וְהוּא
נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ בּוֹ הֲרֵעֹתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם : ו וַיַּשִּׂגֵם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : ז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
חָלִילָה לַעֲבָדֶיךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה : ח הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצָאנוּ
בְּפִי אַמְתְּחֹתֵינוּ הֱשִׁיבֹנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ נִגְנֹב מִבֵּית
אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב : ט אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ מֵעֲבָדֶיךָ וָמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ
נִהְיֶה לַאדֹנִי לַעֲבָדִים : י וַיֹּאמֶר גַּם־עַתָּה כְדִבְרֵיכֶם כֶּן־הוּא אֲשֶׁר
יִמָּצֵא אִתּוֹ יִהְיֶה־לִּי עָבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּם : יא וַיְמַהֲרוּ וַיּוֹרִדוּ אִישׁ
אֶת־אַמְתַּחְתּוֹ אָרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אַמְתַּחְתּוֹ : יב וַיְחַפֵּשׂ בַּגָּדוֹל הֵחֵל
וּבַקָּטֹן כִּלָּה וַיִּמָּצֵא הַגָּבִיעַ בְּאַמְתַּחַת בִּנְיָמִן : יג וַיִּקְרְעוּ שִׂמְלֹתָם
וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל־חֲמֹרוֹ וַיָּשֻׁבוּ הָעִירָה : יד וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאֶחָיו בֵּיתָה
יוֹסֵף וְהוּא עוֹדֶנּוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אָרְצָה : מפטיר טו וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף
מָה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם כִּי־נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ אִישׁ
אֲשֶׁר כָּמֹנִי : טז וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה־נֹּאמַר לַאדֹנִי מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־

°וישתחוו קרי °קמץ בז״ק

ח כט ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו*: וישא
עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן
ל אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: שביעי וימהר
יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה
לא ויבך שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם:
לב וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי
לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא
לג למצרים: וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו
לד האנשים איש אל רעהו: וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב
משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו:
א מד ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים
ב אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: ואת
גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו
ג ויעש כדבר יוסף אשר דבר: הבקר אור והאנשים שלחו המה
ד וחמריהם: הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר
על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה
ה שלמתם רעה תחת טובה: הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא
ו נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: וישגם וידבר אלהם את
ז הדברים האלה: ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה
ח חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: הן כסף אשר מצאנו
בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית
ט אדניך כסף או זהב: אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו
י נהיה לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר
יא ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: וימהרו ויורדו איש
יב את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל
יג ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן: ויקרעו שמלתם
יד ויעמס איש על חמרו וישבו העירה: ויבא יהודה ואחיו ביתה
טו יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: מפטיר ויאמר להם יוסף
מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש
טז אשר כמני: ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה
נצטדק

*וישתחוו קרי

נצטדק האלהים מצא את־עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם־
אנחנו גם אשר־נמצא הגביע בידו: יז ויאמר חלילה לי מעשות
זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה־לי עבד ואתם עלו
לשלום אל־אביכם: ס ס ס
יח ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר־נא עבדך דבר באזני
אדני ואל־יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: יט אדני
שאל את־עבדיו לאמר היש־לכם אב או־אח: כ ונאמר אל־אדני
יש־לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו: כא ותאמר אל־עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני
עליו: כב ונאמר אל־אדני לא־יוכל הנער לעזב את־אביו ועזב
את־אביו ומת: כג ותאמר אל־עבדיך אם־לא ירד אחיכם הקטן
אתכם לא תספון לראות פני: כד ויהי כי עלינו אל־עבדך אבי ונגד־
לו את דברי אדני: כה ויאמר אבינו שבו שברו־לנו מעט־אכל:
כו ונאמר לא נוכל לרדת אם־יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי־לא
נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: כז ויאמר עבדך
אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה־לי אשתי: כח ויצא האחד
מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד־הנה: כט ולקחתם גם־
את־זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את־שיבתי ברעה שאלה:
ל ועתה כבאי אל־עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה
בנפשו: שני לא והיה כראותו כי־אין הנער ומת והורידו עבדיך
את־שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: לב כי עבדך ערב את־הנער
מעם אבי לאמר אם־לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל־הימים:
לג ועתה ישב־נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם־
אחיו: לד כי־איך אעלה אל־אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע
אשר ימצא את־אבי: מה א ולא־יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים
עליו ויקרא הוציאו כל־איש מעלי ולא־עמד איש אתו בהתודע
יוסף אל־אחיו: ב ויתן את־קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית
פרעה: ג ויאמר יוסף אל־אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא־יכלו
אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ד ויאמר יוסף אל־אחיו גשו־נא
אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר־מכרתם אתי מצרימה:

נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם
אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: ויאמר חלילה לי מעשות יז
זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו
לשלום אל אביכם: ס ס ס

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני יח
אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני יט
שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדני כ
יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו*: ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני כא
עליו: ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב כב
את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן כג
אתכם לא תספון לראות פני: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד כד
לו את דברי אדני*: ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: כה
ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא כו
נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: ויאמר עבדך כז
אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: ויצא האחד כח
מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם גם כט
את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה:
ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה ל
בנפשו: שני והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדיך לא
את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: כי עבדך ערב את הנער לב
מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים:
ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם לג
אחיו: כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע לד
אשר ימצא את אבי: מה ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים א
עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע
יוסף אל אחיו: ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית ב
פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו ג
אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא ד
אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה:

*לוי *ישראל

ועתה

ה וְעַתָּה אַל־תֵּעָצְבוּ וְאַל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מְכַרְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי
לְמִחְיָה שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם׃ ו כִּי־זֶה שְׁנָתַיִם הָרָעָב בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חָרִישׁ וְקָצִיר׃ ז וַיִּשְׁלָחֵנִי אֱלֹהִים
לִפְנֵיכֶם לָשׂוּם לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאָרֶץ וּלְהַחֲיוֹת לָכֶם לִפְלֵיטָה גְּדֹלָה׃
שלישי ח וְעַתָּה לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיְשִׂימֵנִי
לְאָב לְפַרְעֹה וּלְאָדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ט מַהֲרוּ
וַעֲלוּ אֶל־אָבִי וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בִּנְךָ יוֹסֵף שָׂמַנִי אֱלֹהִים
לְאָדוֹן לְכָל־מִצְרָיִם רְדָה אֵלַי אַל־תַּעֲמֹד׃ י וְיָשַׁבְתָּ בְאֶרֶץ־גֹּשֶׁן
וְהָיִיתָ קָרוֹב אֵלַי אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ וְצֹאנְךָ וּבְקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־
לָךְ׃ יא וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ שָׁם כִּי־עוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים רָעָב פֶּן־תִּוָּרֵשׁ
אַתָּה וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃ יב וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רֹאוֹת וְעֵינֵי אָחִי בִנְיָמִין
כִּי־פִי הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם׃ יג וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רְאִיתֶם וּמִהַרְתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי הֵנָּה׃ יד וַיִּפֹּל
עַל־צַוְּארֵי בִנְיָמִן־אָחִיו וַיֵּבְךְּ וּבִנְיָמִן בָּכָה עַל־צַוָּארָיו׃ טו וַיְנַשֵּׁק
לְכָל־אֶחָיו וַיֵּבְךְּ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְּרוּ אֶחָיו אִתּוֹ׃ טז וְהַקֹּל נִשְׁמַע
בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטַב בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי
עֲבָדָיו׃ יז וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אֱמֹר אֶל־אַחֶיךָ זֹאת עֲשׂוּ טַעֲנוּ
אֶת־בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃ יח וּקְחוּ אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־
בָּתֵּיכֶם וּבֹאוּ אֵלָי וְאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־טוּב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִכְלוּ אֶת־
חֵלֶב הָאָרֶץ׃ יט וְאַתָּה צֻוֵּיתָה זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עֲגָלוֹת לְטַפְּכֶם וְלִנְשֵׁיכֶם וּנְשָׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם׃ כ וְעֵינְכֶם
אַל־תָּחֹס עַל־כְּלֵיכֶם כִּי־טוּב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא׃ כא וַיַּעֲשׂוּ־
כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל־פִּי פַרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם צֵדָה
לַדָּרֶךְ׃ כב לְכֻלָּם נָתַן לָאִישׁ חֲלִפוֹת שְׂמָלֹת וּלְבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ חֲלִפֹת שְׂמָלֹת׃ כג וּלְאָבִיו שָׁלַח כְּזֹאת עֲשָׂרָה
חֲמֹרִים נֹשְׂאִים מִטּוּב מִצְרָיִם וְעֶשֶׂר אֲתֹנֹת נֹשְׂאֹת בָּר וָלֶחֶם וּמָזוֹן
לְאָבִיו לַדָּרֶךְ׃ כד וַיְשַׁלַּח אֶת־אֶחָיו וַיֵּלֵכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תִּרְגְּזוּ
בַּדָּרֶךְ׃ כה וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרָיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃
כו וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם
וַיָּפָג לִבּוֹ כִּי לֹא־הֶאֱמִין לָהֶם׃ כז וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־דִּבְרֵי יוֹסֵף

°סבירין ארצת

ה ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי
ו למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב
ז הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: וישלחני אלהים
לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה:
ח שלישי ועתה לא א נם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני
ט לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: מהרו
ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
י לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: וישבת בארץ גשן
והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר
יא לך: וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש
יב אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין
יג כי פי המדבר אליכם: והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים
יד ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויפל
טו על צוארי בנימן אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו: וינשק
טז לכל אחיו ויבך עלהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: והקל נשמע
בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני
יז עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו
יח את בעירכם ולכו באו ארצה כנען: וקחו את אביכם ואת
בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את
יט חלב הארץ: ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים
כ עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ועינכם
כא אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו
כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה
כב לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש
כג מאות כסף וחמש חלפת שמלת: ולאביו שלח כזאת עשרה
חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון
כד לאביו לדרך: וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו
כה בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארץ* כנען אל יעקב אביהם:
כו ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים
כז ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף
אשר

*סבירין ארצה

אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיַּרְא אֶת־הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לָשֵׂאת אֹתוֹ
וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃ רביעי כח וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף
בְּנִי חָי אֵלְכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטֶרֶם אָמוּת׃ מו א וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־
לוֹ וַיָּבֹא בְּאֵרָה שָּׁבַע וַיִּזְבַּח זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק׃ ב וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים ׀ לְיִשְׂרָאֵל בְּמַרְאֹת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב ׀ יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי׃ ג וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אַל־תִּירָא מֵרְדָה מִצְרַיְמָה
כִּי־לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימְךָ שָׁם׃ ד אָנֹכִי אֵרֵד עִמְּךָ מִצְרַיְמָה וְאָנֹכִי
אַעַלְךָ גַם־עָלֹה וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל־עֵינֶיךָ׃ ה וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר
שָׁבַע וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם
בָּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פַּרְעֹה לָשֵׂאת אֹתוֹ׃ ו וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם וְאֶת־
רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרָיְמָה יַעֲקֹב וְכָל־זַרְעוֹ
אִתּוֹ׃ ז בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ בְּנֹתָיו וּבְנוֹת בָּנָיו וְכָל־זַרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ
מִצְרָיְמָה׃ ס חמישי ח וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיְמָה
יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן׃ ט וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ וּפַלּוּא וְחֶצְרֹן
וְכַרְמִי׃ י וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן־
הַכְּנַעֲנִית׃ יא וּבְנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי׃ יב וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר
וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וָפֶרֶץ וָזָרַח וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּהְיוּ בְנֵי־פֶרֶץ
חֶצְרֹן וְחָמוּל׃ יג וּבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפֻוָּה וְיוֹב וְשִׁמְרֹן׃ יד וּבְנֵי זְבֻלוּן
סֶרֶד וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל׃ טו אֵלֶּה ׀ בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפַדַּן
אֲרָם וְאֵת דִּינָה בִתּוֹ כָּל־נֶפֶשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ׃ טז וּבְנֵי
גָד צִפְיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי וְאֶצְבֹּן עֵרִי וַאֲרוֹדִי וְאַרְאֵלִי׃ יז וּבְנֵי אָשֵׁר
יִמְנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה וְשֶׂרַח אֲחֹתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר
וּמַלְכִּיאֵל׃ יח אֵלֶּה בְּנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְלֵאָה בִתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־
אֵלֶּה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נָפֶשׁ׃ יט בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף
וּבִנְיָמִן׃ כ וַיִּוָּלֵד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ אָסְנַת בַּת־
פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ כא וּבְנֵי בִנְיָמִן בֶּלַע
וָבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אֵחִי וָרֹאשׁ מֻפִּים וְחֻפִּים וָאָרְדְּ׃ כב אֵלֶּה
בְּנֵי רָחֵל אֲשֶׁר יֻלַּד לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבָּעָה עָשָׂר׃ כג וּבְנֵי־דָן
חֻשִׁים׃ כד וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחְצְאֵל וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשִׁלֵּם׃ כה אֵלֶּה בְּנֵי בִלְהָה
אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁבְעָה׃

כל

אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו
ותחי רוח יעקב אביהם: רביעי ויאמר ישראל רב עוד יוסף כח
בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות: מו ויסע ישראל וכל אשר א
לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר ב
אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר
הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה ג
כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי ד
אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב מבאר ה
שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם
בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקניהם ואת ו
רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו
אתו: בניו ובני בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו ז
מצרימה: ס חמישי ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה ח
יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרן ט
וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן י
הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער יא יב
ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ
חצרן וחמול: ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרן: ובני זבלון יג יד
סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן טו
ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: ובני טז
גד צפיון וחגי שני ואצבן ערי וארודי ואראלי: ובני אשר יז
ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר
ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את יח
אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף יט
ובנימן: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת כ
פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים: ובני בנימן בלע כא
ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד: אלה כב
בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ובני דן כג
חשים: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה כד כה
אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה:

כל

כו כָּל־הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיְמָה יֹצְאֵי יְרֵכוֹ מִלְּבַד נְשֵׁי בְנֵי־
יַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ׃ כז וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֻלַּד־לוֹ בְמִצְרַיִם
נֶפֶשׁ שְׁנָיִם כָּל־הַנֶּפֶשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיְמָה שִׁבְעִים׃ ס
ששי כח וְאֶת־יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ
אַרְצָה גֹּשֶׁן׃ כט וַיֶּאְסֹר יוֹסֵף מֶרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לִקְרַאת־יִשְׂרָאֵל אָבִיו
גֹּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָיו וַיֵּבְךְּ עַל־צַוָּארָיו עוֹד׃ ל וַיֹּאמֶר
יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אָמוּתָה הַפָּעַם אַחֲרֵי רְאוֹתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדְךָ
חָי׃ לא וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וְאֶל־בֵּית אָבִיו אֶעֱלֶה וְאַגִּידָה
לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו אַחַי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן בָּאוּ אֵלָי׃
לב וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי צֹאן כִּי־אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר
לָהֶם הֵבִיאוּ׃ לג וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה וְאָמַר מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם׃
לד וַאֲמַרְתֶּם אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַּם־אֲנַחְנוּ
גַּם־אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן כִּי־תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל־רֹעֵה
צֹאן׃ מז א וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיַּגֵּד לְפַרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאַחַי וְצֹאנָם
וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנָּם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃
ב וּמִקְצֵה אֶחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיַּצִּגֵם לִפְנֵי פַרְעֹה׃ ג וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה אֶל־אֶחָיו מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה רֹעֵה צֹאן עֲבָדֶיךָ
גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבוֹתֵינוּ׃ ד וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי־
אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי־כָבֵד הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה
יֵשְׁבוּ־נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ ה וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר
אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ׃ ו אֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הִוא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ
הוֹשֵׁב אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אַחֶיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם־יָדַעְתָּ וְיֶשׁ־בָּם
אַנְשֵׁי־חַיִל וְשַׂמְתָּם שָׂרֵי מִקְנֶה עַל־אֲשֶׁר־לִי׃ ז וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב
אָבִיו וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה׃ ח וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃ ט וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יְמֵי
שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה מְעַט וְרָעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא
הִשִּׂיגוּ אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃ י וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־
פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַרְעֹה׃ שביעי יא וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־
אֶחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס
כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַרְעֹה׃ יב וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וְאֵת כָּל־

°הע״ן בצרי

כו כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני
כז יעקב כל נפש ששים ושש׃ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים׃ ס
כח ששי ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו
כט ארצה גשן׃ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
ל גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד׃ ויאמר
ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך
לא חי׃ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה
לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃
לב והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל אשר
לג להם הביאו׃ והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃
לד ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו
גם אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה
א צאן׃ מז ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם
ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׃
ב ג ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה׃ ויאמר
פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך
ד גם אנחנו גם אבותינו׃ ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי
אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה
ה ישבו נא עבדיך בארץ גשן׃ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר
ו אביך ואחיך באו אליך׃ ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ
הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם
ז אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי׃ ויבא יוסף את יעקב
ח אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃ ויאמר
ט פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃ ויאמר יעקב אל פרעה ימי
שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא
י השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם׃ ויברך יעקב את
יא פרעה ויצא מלפני פרעה׃ שביעי ויושב יוסף את אביו ואת
אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס
יב כאשר צוה פרעה׃ ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל

בית

בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃ יג וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרָעָב
מְאֹד וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי הָרָעָב׃ יד וַיְלַקֵּט יוֹסֵף
אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר־
הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַרְעֹה׃ טו וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר
הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף׃ טז וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֵס כָּסֶף׃ יז וַיָּבִיאוּ אֶת־
מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן
וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה
הַהִוא׃ יח וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ
לוֹ לֹא־נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי כִּי אִם־תַּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנִי
לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם־גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמָתֵנוּ׃ יט לָמָּה נָמוּת
לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַדְמָתֵנוּ קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם
וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן־זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת
וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם׃ כ וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה כִּי־
מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ
לְפַרְעֹה׃ כא וְאֶת־הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־
קָצֵהוּ׃ כב רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פַּרְעֹה
וְאָכְלוּ אֶת־חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פַּרְעֹה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־
אַדְמָתָם׃ כג וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־
אַדְמַתְכֶם לְפַרְעֹה הֵא־לָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה׃ כד וְהָיָה
בַּתְּבוּאֹת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפַרְעֹה וְאַרְבַּע הַיָּדֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע
הַשָּׂדֶה וּלְאָכְלְכֶם וְלַאֲשֶׁר בְּבָתֵּיכֶם וְלֶאֱכֹל לְטַפְּכֶם׃ מפטיר
כה וַיֹּאמְרוּ הֶחֱיִתָנוּ נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהָיִינוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה׃
כו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה
לַחֹמֶשׁ רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם לֹא הָיְתָה לְפַרְעֹה׃ כז וַיֵּשֶׁב
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד׃
כח וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵי
חַיָּיו שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמְאַת שָׁנָה׃ כט וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־
יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא ׀ לִבְנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מָצָאתִי חֵן

יאין כאן פסקא כלל כי אם רוח אות אחת

יג בית אביו להם לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב
יד מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: וילקט יוסף
את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר
טו הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה: ויתם הכסף
מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
טז הבה לנו להם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף
יז הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף: ויביאו את
מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן
ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה
יח ההוא: ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו
לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני
יט לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו: למה נמות
לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם
ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות
כ והאדמה לא תשם: ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי
מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עלהם הרעב ותהי הארץ
כא לפרעה: ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד
כב קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה
ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את
כג אדמתם: ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת
כד אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה: והיה
בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע
השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: מפטיר
כה ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה:
כו וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה
כז לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב
ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד:
כח *ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני
כט חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי
ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן

*אין כאן פסקא כלל כי אם רוח אות אחת

בְּעֵינֶיךָ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־נָא
תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם׃ ל וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתַּנִי
בִּקְבֻרָתָם וַיֹּאמַר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִדְבָרֶךָ׃ לא וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִי
וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה׃ פ מח א וַיְהִי אַחֲרֵי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו
עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ ב וַיַּגֵּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִּנְךָ יוֹסֵף
בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּטָּה׃ ג וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־
יוֹסֵף אֵל שַׁדַּי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃ ד וַיֹּאמֶר
אֵלַי הִנְנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם׃ ה וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיְמָה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן
וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי׃ ו וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל
שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקָּרְאוּ בְּנַחֲלָתָם׃ ז וַאֲנִי בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה עָלַי רָחֵל
בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת־אֶרֶץ לָבֹא אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ שָּׁם
בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם׃ ח וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר
מִי־אֵלֶּה׃ ט וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בָּנַי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים
בָּזֶה וַיֹּאמַר קָחֶם־נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם׃ שני י וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזֹּקֶן
לֹא יוּכַל לִרְאוֹת וַיַּגֵּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַּׁק לָהֶם וַיְחַבֵּק לָהֶם׃ יא וַיֹּאמֶר
יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי וְהִנֵּה הֶרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים
גַּם אֶת־זַרְעֶךָ׃ יב וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעִם בִּרְכָּיו וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו
אָרְצָה׃ יג וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ מִשְּׂמֹאל יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־מְנַשֶּׁה בִשְׂמֹאלוֹ מִימִין יִשְׂרָאֵל וַיַּגֵּשׁ אֵלָיו׃ יד וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל
אֶת־יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת־שְׂמֹאלוֹ עַל־
רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר׃ טו וַיְבָרֶךְ אֶת־יוֹסֵף
וַיֹּאמַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְּכוּ אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וְיִצְחָק
הָאֱלֹהִים הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ טז הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי
מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם
וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ שלישי יז וַיַּרְא יוֹסֵף כִּי־יָשִׁית אָבִיו
יַד־יְמִינוֹ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיֵּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמֹךְ יַד־אָבִיו לְהָסִיר
אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה׃ יח וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו

בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא
ל תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני
לא בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדבריך: ויאמר השבעה לי
א וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה*: פ מח ויהי אחרי
הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו
ב עמו את מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף
ג בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב אל
ד יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי*: ויאמר
אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ
ה הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם: ועתה שני בניך הנולדים לך
בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן
ו ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על
ז שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל
בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם
ח בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר
ט מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים
י בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: שני ועיני ישראל כבדו מזקן
יא לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר
ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים
יב גם את זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
יג ארצה: ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל
יד ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: וישלח ישראל
את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על
טו ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: ויברך את יוסף
ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק
טז האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: המלאך הגאל אתי
מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם
יז ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: שלישי וירא יוסף כי ישית אביו
יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר
יח אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: ויאמר יוסף אל אביו

*לוי *ישראל

לא

לֹא־כֵן אָבִי כִּי־זֶה הַבְּכֹר שִׂים יְמִינְךָ עַל־רֹאשׁוֹ׃ יט וַיְמָאֵן אָבִיו
וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְנִי יָדַעְתִּי גַּם־הוּא יִהְיֶה־לְּעָם וְגַם־הוּא יִגְדָּל וְאוּלָם
אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־הַגּוֹיִם׃ כ וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמוֹר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם
וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃ כא וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־
יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ
אֲבֹתֵיכֶם׃ כב וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אַחַד עַל־אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד
הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי׃ פ מט רביעי א וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו
וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃
ב הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם׃ ג רְאוּבֵן
בְּכֹרִי אַתָּה כֹּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז׃ ד פַּחַז כַּמַּיִם
אַל־תּוֹתַר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז חִלַּלְתָּ יְצוּעִי עָלָה׃ פ ה שִׁמְעוֹן
וְלֵוִי אַחִים כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם׃ ו בְּסֹדָם אַל־תָּבֹא נַפְשִׁי בִּקְהָלָם
אַל־תֵּחַד כְּבֹדִי כִּי בְאַפָּם הָרְגוּ אִישׁ וּבִרְצֹנָם עִקְּרוּ־שׁוֹר׃ ז אָרוּר
אַפָּם כִּי עָז וְעֶבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה אֲחַלְּקֵם בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל׃ פ
ח יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ יָדְךָ בְּעֹרֶף אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי
אָבִיךָ׃ ט גּוּר אַרְיֵה יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנִי עָלִיתָ כָּרַע רָבַץ כְּאַרְיֵה
וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ׃ י לֹא־יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו
עַד כִּי־יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים׃ יא אֹסְרִי לַגֶּפֶן עִירֹה וְלַשֹּׂרֵקָה
בְּנִי אֲתֹנוֹ כִּבֵּס בַּיַּיִן לְבֻשׁוֹ וּבְדַם־עֲנָבִים סוּתֹה׃ יב חַכְלִילִי עֵינַיִם
מִיָּיִן וּלְבֶן־שִׁנַּיִם מֵחָלָב׃ פ יג זְבוּלֻן לְחוֹף יַמִּים יִשְׁכֹּן וְהוּא לְחוֹף
אֳנִיֹּת וְיַרְכָתוֹ עַל־צִידֹן׃ פ יד יִשָּׂשכָר חֲמֹר גָּרֶם רֹבֵץ בֵּין
הַמִּשְׁפְּתָיִם׃ טו וַיַּרְא מְנֻחָה כִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי נָעֵמָה וַיֵּט
שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל וַיְהִי לְמַס־עֹבֵד׃ ס טז דָּן יָדִין עַמּוֹ כְּאַחַד שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל׃ יז יְהִי־דָן נָחָשׁ עֲלֵי־דֶרֶךְ שְׁפִיפֹן עֲלֵי־אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ עִקְּבֵי־סוּס
וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר׃ יח לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה׃ חמישי ס יט גָּד גְּדוּד
יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב׃ ס כ מֵאָשֵׁר שְׁמֵנָה לַחְמוֹ וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי־
מֶלֶךְ׃ ס כא נַפְתָּלִי אַיָּלָה שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי־שָׁפֶר׃ ס כב בֵּן פֹּרָת
יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן בָּנוֹת צָעֲדָה עֲלֵי־שׁוּר׃ כג וַיְמָרְרֻהוּ וָרֹבּוּ
וַיִּשְׂטְמֻהוּ בַּעֲלֵי חִצִּים׃ כד וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו

ימלא ו׳ סבראש עמוד סימן בי״ה שמ״ו יק׳ דגושה סעירו ק׳ ס תו ק׳ סק׳ דגושה מידי

לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: וימאן אביו יט
ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם
אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: ויברכם ביום כ
ההוא לאמור* בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים
וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: ויאמר ישראל אל כא
יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
אבתיכם: ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד כב
האמרי בחרבי ובקשתי: פ מט רביעי ויקרא יעקב אל בניו א
ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים:
הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: ראובן ב ג
בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: פחז כמים ד
אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה: פ שמעון ה
ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: בסדם אל תבא נפשי בקהלם ו
אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: ארור ז
אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: פ
*יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ישתחוו לך בני ח
אביך: גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה ט
וכלביא מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו י
עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים: אסרי לגפן עירה* ולשרקה יא
בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה*: חכלילי עינים יב
מיין ולבן שנים מחלב: פ זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף יג
אנית וירכתו על צידן: פ יששכר חמר גרם רבץ בין יד
המשפתים: וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט טו
שכמו לסבל ויהי למס עבד: ס דן ידין עמו כאחד שבטי טז
ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס יז
ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יהוה: חמישי ס גד גדוד יח יט
יגודנו והוא יגד עקב: ס מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני כ
מלך: ס נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: ס בן פרת כא כב
יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: וימררהו ורבו כג
וישטמהו בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו כד

*מלא ו' *בראש עמוד סימן בי"ה שמ"ו *עירו ק' *סותו ק'

מידי

מִידֵי אֲבִיר יַעֲקֹב מִשָּׁם רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל׃ כה מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ
וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת
בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם׃ כו בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל־בִּרְכֹת הוֹרַי עַד־
תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ ששי פ
כז בִּנְיָמִין זְאֵב יִטְרָף בַּבֹּקֶר יֹאכַל עַד וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק שָׁלָל׃ כח כָּל־
אֵלֶּה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם
וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בֵּרַךְ אֹתָם׃ כט וַיְצַו אוֹתָם וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם אֲנִי נֶאֱסָף אֶל־עַמִּי קִבְרוּ אֹתִי אֶל־אֲבֹתָי אֶל־הַמְּעָרָה אֲשֶׁר
בִּשְׂדֵה עֶפְרוֹן הַחִתִּי׃ ל בַּמְּעָרָה אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־עַל־
פְּנֵי מַמְרֵא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת־הַשָּׂדֶה מֵאֵת עֶפְרֹן
הַחִתִּי לַאֲחֻזַּת־קָבֶר׃ לא שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־אַבְרָהָם וְאֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־יִצְחָק וְאֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קָבַרְתִּי אֶת־לֵאָה׃
לב מִקְנֵה הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי־חֵת׃ לג וַיְכַל יַעֲקֹב
לְצַוֹּת אֶת־בָּנָיו וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל־הַמִּטָּה וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃
נ א וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל־פְּנֵי אָבִיו וַיֵּבְךְּ עָלָיו וַיִּשַּׁק־לוֹ׃ ב וַיְצַו יוֹסֵף אֶת־
עֲבָדָיו אֶת־הָרֹפְאִים לַחֲנֹט אֶת־אָבִיו וַיַּחַנְטוּ הָרֹפְאִים אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
ג וַיִּמְלְאוּ־לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי כֵּן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִים וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ
מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם׃ ד וַיַּעַבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל־בֵּית
פַּרְעֹה לֵאמֹר אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ־נָא בְּאָזְנֵי פַרְעֹה
לֵאמֹר׃ ה אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי
לִי בְּאֶרֶץ כְּנַעַן שָׁמָּה תִּקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה־נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת־אָבִי
וְאָשׁוּבָה׃ ו וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֲלֵה וּקְבֹר אֶת־אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעֶךָ׃
ז וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר אֶת־אָבִיו וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ כָּל־עַבְדֵי פַרְעֹה זִקְנֵי בֵיתוֹ
וְכֹל זִקְנֵי אֶרֶץ־מִצְרָיִם׃ ח וְכֹל בֵּית יוֹסֵף וְאֶחָיו וּבֵית אָבִיו רַק טַפָּם
וְצֹאנָם וּבְקָרָם עָזְבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ ט וַיַּעַל עִמּוֹ גַּם־רֶכֶב גַּם־פָּרָשִׁים
וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כָּבֵד מְאֹד׃ י וַיָּבֹאוּ עַד־גֹּרֶן הָאָטָד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
וַיִּסְפְּדוּ־שָׁם מִסְפֵּד גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֵבֶל שִׁבְעַת
יָמִים׃ יא וַיַּרְא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת־הָאֵבֶל בְּגֹרֶן הָאָטָד
וַיֹּאמְרוּ אֵבֶל־כָּבֵד זֶה לְמִצְרָיִם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ אָבֵל מִצְרַיִם אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃ יב וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם׃ יג וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ

°קמץ בז"ק ׳קמץ בז"ק

בניו

כה מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביך ויעזרך
ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת
כו ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד
תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: ששי פ
כז כח בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: כל
אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם
כט ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם: ויצו אותם ויאמר
אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר
ל בשדה עפרון החתי: במערה אשר בשדה המכפלה אשר על
פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן
לא החתי לאחזת קבר: שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו
שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה:
לב לג מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב
לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו:
א ב נ ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו: ויצו יוסף את
עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל:
ג וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו
ד מצרים שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית
פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה
ה לאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי
לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי
ו ואשובה: ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך:
ז ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו
ח וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם
ט וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן: ויעל עמו גם רכב גם פרשים
י ויהי המחנה כבד מאד: ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן
ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
יא ימים: וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד
ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר
יב יג בעבר הירדן: ויעשו בניו לו כן כאשר צום: וישאו אתו
בניו

בָנָיו֙ אַ֣רְצָה כְּנַ֔עַן וַיִּקְבְּר֣וּ אֹת֔וֹ בִּמְעָרַ֖ת שְׂדֵ֣ה הַמַּכְפֵּלָ֑ה אֲשֶׁ֣ר קָנָ֣ה
אַבְרָהָ֤ם אֶת־הַשָּׂדֶה֙ לַאֲחֻזַּת־קֶ֔בֶר מֵאֵ֛ת עֶפְרֹ֥ן הַחִתִּ֖י עַל־פְּנֵ֥י מַמְרֵֽא׃
יד וַיָּ֨שָׁב יוֹסֵ֤ף מִצְרַ֙יְמָה֙ ה֣וּא וְאֶחָ֔יו וְכָל־הָעֹלִ֥ים אִתּ֖וֹ לִקְבֹּ֣ר אֶת־
אָבִ֑יו אַחֲרֵ֖י קָבְר֥וֹ אֶת־אָבִֽיו׃ טו וַיִּרְא֤וּ אֲחֵֽי־יוֹסֵף֙ כִּי־מֵ֣ת אֲבִיהֶ֔ם
וַיֹּ֣אמְר֔וּ ל֥וּ יִשְׂטְמֵ֖נוּ יוֹסֵ֑ף וְהָשֵׁ֤ב יָשִׁיב֙ לָ֔נוּ אֵ֚ת כָּל־הָ֣רָעָ֔ה אֲשֶׁ֥ר
גָּמַ֖לְנוּ אֹתֽוֹ׃ טז וַיְצַוּ֕וּ אֶל־יוֹסֵ֖ף לֵאמֹ֑ר אָבִ֣יךָ צִוָּ֔ה לִפְנֵ֥י מוֹת֖וֹ לֵאמֹֽר׃
יז כֹּֽה־תֹאמְר֣וּ לְיוֹסֵ֗ף אָ֣נָּ֡א שָׂ֣א נָ֠א פֶּ֣שַׁע אַחֶ֤יךָ וְחַטָּאתָם֙ כִּי־רָעָ֣ה
גְמָל֔וּךָ וְעַתָּה֙ שָׂ֣א נָ֔א לְפֶ֥שַׁע עַבְדֵ֖י אֱלֹהֵ֣י אָבִ֑יךָ וַיֵּ֥בְךְּ יוֹסֵ֖ף בְּדַבְּרָ֥ם
אֵלָֽיו׃ יח וַיֵּלְכוּ֙ גַּם־אֶחָ֔יו וַֽיִּפְּל֖וּ לְפָנָ֑יו וַיֹּ֣אמְר֔וּ הִנֶּ֥נּֽוּ לְךָ֖ לַעֲבָדִֽים׃
יט וַיֹּ֧אמֶר אֲלֵהֶ֛ם יוֹסֵ֖ף אַל־תִּירָ֑אוּ כִּ֛י הֲתַ֥חַת אֱלֹהִ֖ים אָֽנִי׃ כ וְאַתֶּ֕ם
חֲשַׁבְתֶּ֥ם עָלַ֖י רָעָ֑ה אֱלֹהִים֙ חֲשָׁבָ֣הּ לְטֹבָ֔ה לְמַ֗עַן עֲשֹׂ֛ה כַּיּ֥וֹם הַזֶּ֖ה
לְהַחֲיֹ֥ת עַם־רָֽב׃ שביעי כא וְעַתָּה֙ אַל־תִּירָ֔אוּ אָנֹכִ֛י אֲכַלְכֵּ֥ל אֶתְכֶ֖ם
וְאֶֽת־טַפְּכֶ֑ם וַיְנַחֵ֣ם אוֹתָ֔ם וַיְדַבֵּ֖ר עַל־לִבָּֽם׃ כב וַיֵּ֤שֶׁב יוֹסֵף֙ בְּמִצְרַ֔יִם
ה֖וּא וּבֵ֣ית אָבִ֑יו וַיְחִ֣י יוֹסֵ֔ף מֵאָ֥ה וָעֶ֖שֶׂר שָׁנִֽים׃ מפטיר כג וַיַּ֤רְא יוֹסֵף֙
לְאֶפְרַ֔יִם בְּנֵ֖י שִׁלֵּשִׁ֑ים גַּ֗ם בְּנֵ֤י מָכִיר֙ בֶּן־מְנַשֶּׁ֔ה יֻלְּד֖וּ עַל־בִּרְכֵּ֥י יוֹסֵֽף׃
כד וַיֹּ֤אמֶר יוֹסֵף֙ אֶל־אֶחָ֔יו אָנֹכִ֖י מֵ֑ת וֵֽאלֹהִ֞ים פָּקֹ֧ד יִפְקֹ֣ד אֶתְכֶ֗ם
וְהֶעֱלָ֤ה אֶתְכֶם֙ מִן־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את אֶל־הָאָ֕רֶץ אֲשֶׁ֥ר נִשְׁבַּ֛ע
לְאַבְרָהָ֥ם לְיִצְחָ֖ק וּֽלְיַעֲקֹֽב׃ כה וַיַּשְׁבַּ֣ע יוֹסֵ֔ף אֶת־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל
לֵאמֹ֑ר פָּקֹ֨ד יִפְקֹ֤ד אֱלֹהִים֙ אֶתְכֶ֔ם וְהַעֲלִתֶ֥ם אֶת־עַצְמֹתַ֖י מִזֶּֽה׃
כו וַיָּ֣מָת יוֹסֵ֔ף בֶּן־מֵאָ֥ה וָעֶ֖שֶׂר שָׁנִ֑ים וַיַּחַנְט֣וּ אֹת֔וֹ וַיִּ֥ישֶׂם
בָּאָר֖וֹן בְּמִצְרָֽיִם׃ חזק

סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה. **א"ך ל"ד** סימן: וחציו ועל חרבך תחיה: ופרשיותיו **י"ב**. **זה** שמי לעלם סימן: וסדריו **מ"ג**. **גם** ברוך יהיה סימן: ופרקיו **נ'**. יי' חננו **לך** קוינו סימן: מניין הפתוחות **שלשה וארבעים** והסתומות **שמנה וארבעים**. הכל **תשעים ואחת פרשיות**. **צא** אתה וכל העם אשר ברגליך סימן:



בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה
אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא׃
יד וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את
טו אביו אחרי קברו את אביו׃ ויראו אחי יוסף כי מת אביהם
ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר
טז גמלנו אתו׃ ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר׃
יז כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה
גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם
יח אליו׃ וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃
יט כ ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני׃ ואתם
חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה
כא להחית עם רב׃ שביעי ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם
כב ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם׃ וישב יוסף במצרים
כג הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים׃ מפטיר וירא יוסף
לאפרים בני שלשים* גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף׃
כד ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע
כה לאברהם ליצחק וליעקב׃ וישבע יוסף את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה׃
כו וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם
בארון במצרים׃ חזק

סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה. **א״ך**
ל״ד סימן׃ וחציו ועל חרבך תחיה׃ ופרשיותיו **י״ב. זה** שמי לעלם
סימן׃ וסדריו **מ״ג. גם** ברוך יהיה סימן׃ ופרקיו **נ׳**. יי׳ חננו **לך** קוינו
סימן׃ מניין הפתוחות **שלשה וארבעים** והסתומות **שמנה
וארבעים**. הכל **תשעים ואחת פרשיות. צא** אתה וכל
העם אשר ברגליך סימן׃

*ם רבתי

א א וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיְמָה אֵת יַעֲקֹב אִישׁ
וּבֵיתוֹ בָּאוּ׃ ב רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה׃ ג יִשָּׂשכָר
זְבוּלֻן וּבִנְיָמִן׃ ד דָּן וְנַפְתָּלִי גָּד וְאָשֵׁר׃ ה וַיְהִי כָּל־נֶפֶשׁ יֹצְאֵי יֶרֶךְ־
יַעֲקֹב שִׁבְעִים נָפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה בְמִצְרָיִם׃ ו וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אֶחָיו
וְכֹל הַדּוֹר הַהוּא׃ ז וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד
מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם׃ פ ח וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרָיִם אֲשֶׁר
לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף׃ ט וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם
מִמֶּנּוּ׃ י הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרֶאנָה מִלְחָמָה
וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ׃ יא וַיָּשִׂימוּ
עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה
אֶת־פִּתֹם וְאֶת־רַעַמְסֵס׃ יב וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ
וַיָּקֻצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ יג וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ׃
יד וַיְמָרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה
בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ׃ טו וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת הָעִבְרִיֹּת אֲשֶׁר שֵׁם הָאַחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
פּוּעָה׃ טז וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל־הָאָבְנָיִם אִם־בֵּן
הוּא וַהֲמִתֶּן אֹתוֹ וְאִם־בַּת הִוא וָחָיָה׃ יז וַתִּירֶאןָ הַמְיַלְּדֹת אֶת־
הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַתְּחַיֶּיןָ אֶת־
הַיְלָדִים׃ שני יח וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת וַיֹּאמֶר לָהֶן מַדּוּעַ
עֲשִׂיתֶן הַדָּבָר הַזֶּה וַתְּחַיֶּיןָ אֶת־הַיְלָדִים׃ יט וַתֹּאמַרְןָ הַמְיַלְּדֹת אֶל־
פַּרְעֹה כִּי לֹא כַנָּשִׁים הַמִּצְרִיֹּת הָעִבְרִיֹּת כִּי־חָיוֹת הֵנָּה בְּטֶרֶם תָּבוֹא
אֲלֵהֶן הַמְיַלֶּדֶת וְיָלָדוּ׃ כ וַיֵּיטֶב אֱלֹהִים לַמְיַלְּדֹת וַיִּרֶב הָעָם וַיַּעַצְמוּ
מְאֹד׃ כא וַיְהִי כִּי־יָרְאוּ הַמְיַלְּדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים׃
כב וַיְצַו פַּרְעֹה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־הַבֵּן הַיִּלּוֹד הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכֻהוּ וְכָל־
הַבַּת תְּחַיּוּן׃ ב א וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת־בַּת־לֵוִי׃ ב וַתַּהַר
הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יְרָחִים׃
ג וְלֹא־יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינוֹ וַתִּקַּח־לוֹ תֵּבַת גֹּמֶא וַתַּחְמְרָה בַחֵמָר
וּבַזָּפֶת וַתָּשֶׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם בַּסּוּף עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃ ד וַתֵּתַצַּב
אֲחֹתוֹ מֵרָחֹק לְדֵעָה מַה־יֵּעָשֶׂה לוֹ׃ ה וַתֵּרֶד בַּת־פַּרְעֹה לִרְחֹץ עַל־
הַיְאֹר וְנַעֲרֹתֶיהָ הֹלְכֹת עַל־יַד הַיְאֹר וַתֵּרֶא אֶת־הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף

ס יניח ד' שיטין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה' יה' בלא מפיק

ותשלח

א *ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש
וביתו באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר
זבולן ובנימן: דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל נפש יצאי ירך
יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף וכל אחיו
וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד
מאד ותמלא הארץ אתם: פ ויקם מלך חדש על מצרים אשר
לא ידע את יוסף: ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום
ממנו: הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה
ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: וישימו
עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה
את פתם ואת רעמסס: וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ
ויקצו מפני בני ישראל: ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך:
וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה
בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: ויאמר מלך
מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית
פועה: ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן
הוא והמתן אתו ואם בת הוא וחיה: ותיראן המילדת את
האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את
הילדים: שני ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע
עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים: ותאמרן המילדת אל
פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם [illegible]
אלהן המילדת וילדו: וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו
מאד: ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים:
ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל
הבת תחיון: ב וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ותהר
האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים:
ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר
ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר: ותתצב
אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו: ותרד בת פרעה לרחץ על
היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף

* יניח ד׳ שיטין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה׳

ותשלח

ותשלח את־אמתה ותקחה׃ ו ותפתח ותראהו את־הילד והנה־
נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה׃ ז ותאמר
אחתו אל־בת־פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית
ותינק לך את־הילד׃ ח ותאמר־לה בת־פרעה לכי ותלך העלמה
ותקרא את־אם הילד׃ ט ותאמר לה בת־פרעה היליכי את־הילד
הזה והינקהו לי ואני אתן את־שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו׃
י ויגדל הילד ותבאהו לבת־פרעה ויהי־לה לבן ותקרא שמו משה
ותאמר כי מן־המים משיתהו׃ שלישי יא ויהי בימים ההם ויגדל
משה ויצא אל־אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש־
עברי מאחיו׃ יב ויפן כה וכה וירא כי־אין איש ויך את־המצרי
ויטמנהו בחול׃ יג ויצא ביום השני והנה שני־אנשים עברים נצים
ויאמר לרשע למה תכה רעך׃ יד ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט
עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את־המצרי ויירא משה
ויאמר אכן נודע הדבר׃ טו וישמע פרעה את־הדבר הזה ויבקש
להרג את־משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ־מדין וישב
על־הבאר׃ טז ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה
את־הרהטים להשקות צאן אביהן׃ יז ויבאו הרעים ויגרשום ויקם
משה ויושען וישק את־צאנם׃ יח ותבאנה אל־רעואל אביהן ויאמר
מדוע מהרתן בא היום׃ יט ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים
וגם־דלה דלה לנו וישק את־הצאן׃ כ ויאמר אל־בנתיו ואיו למה
זה עזבתן את־האיש קראן לו ויאכל לחם׃ כא ויואל משה לשבת
את־האיש ויתן את־צפרה בתו למשה׃ כב ותלד בן ויקרא את־שמו
גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃ פ כג ויהי בימים הרבים
ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני־ישראל מן־העבדה ויזעקו
ותעל שועתם אל־האלהים מן־העבדה׃ כד וישמע אלהים את־
נאקתם ויזכר אלהים את־בריתו את־אברהם את־יצחק ואת־
יעקב׃ כה וירא אלהים את־בני ישראל וידע אלהים׃ ס ג רביעי
א ומשה היה רעה את־צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את־
הצאן אחר המדבר ויבא אל־הר האלהים חרבה׃ ב וירא מלאך
יהוה אליו בלבת־אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש

°נתביר

ותשלח את אמתה ותקחה: ותפתח ותראהו את הילד והנה
נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ותאמר
אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית
ותינק לך את הילד: ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה
ותקרא את אם הילד: ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד
הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו:
ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה
ותאמר כי מן המים משיתהו: שלישי ויהי בימים ההם ויגדל
משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש
עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי
ויטמנהו בחול: ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים
ויאמר לרשע למה תכה רעך: ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט
עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה
ויאמר אכן נודע הדבר: וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש
להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב
על הבאר: ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה
את הרהטים להשקות צאן אביהן: ויבאו הרעים ויגרשום ויקם
משה ויושען וישק את צאנם: ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר
מדוע מהרתן בא היום: ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים
וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: ויאמר אל בנתיו ואיו למה
זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: ויואל משה לשבת
את האיש ויתן את צפרה בתו למשה: ותלד בן ויקרא את שמו
גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: פ ויהי בימים הרבים
ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו
ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: וישמע אלהים את
נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת
יעקב: וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: ס ג רביעי
ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את
הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: וירא מלאך
יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש

והסנה

וְהַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל׃ ג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אָסֻרָה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמַּרְאֶה
הַגָּדֹל הַזֶּה מַדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסְּנֶה׃ ד וַיַּרְא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת
וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
ה וַיֹּאמֶר אַל־תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל־נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אַדְמַת־קֹדֶשׁ הוּא׃ ו וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא
מֵהַבִּיט אֶל־הָאֱלֹהִים׃ ז וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאֹה רָאִיתִי אֶת־עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר
בְּמִצְרָיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת־מַכְאֹבָיו׃
ח וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ ׀ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן־הָאָרֶץ הַהִוא אֶל־אֶרֶץ
טוֹבָה וּרְחָבָה אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֶל־מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי
וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ ט וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בָּאָה אֵלָי וְגַם־רָאִיתִי אֶת־הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם׃ י וְעַתָּה
לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃
יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי כִּי אֵלֵךְ אֶל־פַּרְעֹה וְכִי
אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃ יב וַיֹּאמֶר כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה־לְּךָ
הָאוֹת כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעַבְדוּן אֶת־
הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה׃ יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה אָנֹכִי בָא
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם
וְאָמְרוּ־לִי מַה־שְּׁמוֹ מָה אֹמַר אֲלֵהֶם׃ יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה
אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלָחַנִי
אֲלֵיכֶם׃ טו וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלָחַנִי
אֲלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר׃ חמשי טז לֵךְ וְאָסַפְתָּ
אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פָּקֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם וְאֶת־הֶעָשׂוּי
לָכֶם בְּמִצְרָיִם׃ יז וָאֹמַר אַעֲלֶה אֶתְכֶם מֵעֳנִי מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
יח וְשָׁמְעוּ לְקֹלֶךָ וּבָאתָ אַתָּה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַאֲמַרְתֶּם
אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נֵלֲכָה־נָּא דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ יט וַאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי

°משה משה בלא פסיק ביניהן

והסנה איננו אכל: ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה
הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: וירא יהוה כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני:
ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר
אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: ויאמר אנכי אלהי אביך
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא
מהביט אל האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר
במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו:
וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ
טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: ועתה הנה צעקת בני ישראל
באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ועתה
לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים:
ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי
אוציא את בני ישראל ממצרים: ויאמר כי אהיה עמך וזה לך
האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את
האלהים על ההר הזה: ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא
אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם
ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם: ויאמר אלהים אל משה
אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
אליכם: ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל
יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: חמישי לך ואספת
את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי
אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
לכם במצרים: ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש:
ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם
אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך
שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ואני ידעתי כי

לֹא־יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַהֲלֹךְ וְלֹא בְּיָד חֲזָקָה׃ כ וְשָׁלַחְתִּי אֶת־
יָדִי וְהִכֵּיתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּכֹל נִפְלְאֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי־
כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם׃ כא וְנָתַתִּי אֶת־חֵן הָעָם־הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרָיִם וְהָיָה
כִּי תֵלֵכוּן לֹא תֵלְכוּ רֵיקָם׃ כב וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְּׁכֶנְתָּהּ וּמִגָּרַת
בֵּיתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת וְשַׂמְתֶּם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בְּנֹתֵיכֶם
וְנִצַּלְתֶּם אֶת־מִצְרָיִם׃ ד א וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא־יַאֲמִינוּ לִי וְלֹא
יִשְׁמְעוּ בְּקֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה׃ ב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה
מַזֶּה בְיָדֶךָ וַיֹּאמֶר מַטֶּה׃ ג וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אַרְצָה וַיַּשְׁלִכֵהוּ
אַרְצָה וַיְהִי לְנָחָשׁ וַיָּנָס מֹשֶׁה מִפָּנָיו׃ ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
שְׁלַח יָדְךָ וֶאֱחֹז בִּזְנָבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק בּוֹ וַיְהִי לְמַטֶּה בְּכַפּוֹ׃
ה לְמַעַן יַאֲמִינוּ כִּי־נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ ו וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הָבֵא־נָא יָדְךָ
בְּחֵיקֶךָ וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ וְהִנֵּה יָדוֹ מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג׃
ז וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ אֶל־חֵיקֶךָ וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל־חֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ מֵחֵיקוֹ
וְהִנֵּה־שָׁבָה כִּבְשָׂרוֹ׃ ח וְהָיָה אִם־לֹא יַאֲמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל
הָאֹת הָרִאשׁוֹן וְהֶאֱמִינוּ לְקֹל הָאֹת הָאַחֲרוֹן׃ ט וְהָיָה אִם־לֹא יַאֲמִינוּ
גַּם לִשְׁנֵי הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלֶךָ וְלָקַחְתָּ מִמֵּימֵי הַיְאֹר
וְשָׁפַכְתָּ הַיַּבָּשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיְאֹר וְהָיוּ לְדָם בַּיַּבָּשֶׁת׃
י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַּם
מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם גַּם מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֶל־עַבְדֶּךָ כִּי כְבַד־פֶּה וּכְבַד
לָשׁוֹן אָנֹכִי׃ יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שָׂם פֶּה לָאָדָם אוֹ מִי־יָשׂוּם
אִלֵּם אוֹ חֵרֵשׁ אוֹ פִקֵּחַ אוֹ עִוֵּר הֲלֹא אָנֹכִי יְהוָה׃ יב וְעַתָּה לֵךְ
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְהוֹרֵיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר׃ יג וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי
שְׁלַח־נָא בְּיַד־תִּשְׁלָח׃ יד וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אַהֲרֹן
אָחִיךָ הַלֵּוִי יָדַעְתִּי כִּי־דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה־הוּא יֹצֵא לִקְרָאתֶךָ
וְרָאֲךָ וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ׃ טו וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשַׂמְתָּ אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאָנֹכִי
אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃ טז וְדִבֶּר־
הוּא לְךָ אֶל־הָעָם וְהָיָה הוּא יִהְיֶה־לְּךָ לְפֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה־לּוֹ
לֵאלֹהִים׃ יז וְאֶת־הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בּוֹ אֶת־
הָאֹתֹת׃ פ ששי יח וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל־יֶתֶר חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה

לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: ושלחתי את
ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי
כן ישלח אתכם: ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה
כי תלכון לא תלכו ריקם: ושאלה אשה משכנתה ומגרת
ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנתיכם
ונצלתם את מצרים: ד ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא
ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: ויאמר אליו יהוה
מזה בידך ויאמר מטה: ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו
ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: ויאמר יהוה אל משה
שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו:
למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב: ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך
בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג:
ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו
והנה שבה כבשרו: והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל
האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: והיה אם לא יאמינו
גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר
ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת:
ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם
מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד
לשון אנכי: ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום
אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: ועתה לך
ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר: ויאמר בי אדני
שלח נא ביד תשלח: ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן
אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך
וראך ושמח בלבו: ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי
אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: ודבר
הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו
לאלהים: ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את
האתת: פ ששי וילך משה וישב אל יתר התנו ויאמר לו אלכה

נָא וְאָשׁוּבָה אֶל־אַחַי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעוֹדָם חַיִּים וַיֹּאמֶר
יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם׃ יט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שֻׁב
מִצְרָיִם כִּי־מֵתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ כ וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל־הַחֲמֹר וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃ כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלֶכְתְּךָ
לָשׁוּב מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל־הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ וַעֲשִׂיתָם
לִפְנֵי פַרְעֹה וַאֲנִי אֲחַזֵּק אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יְשַׁלַּח אֶת־הָעָם׃ כב וְאָמַרְתָּ
אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל׃ כג וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח
אֶת־בְּנִי וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אָנֹכִי הֹרֵג אֶת־בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ׃
כד וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּמָּלוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתוֹ׃ כה וַתִּקַּח צִפֹּרָה
צֹר וַתִּכְרֹת אֶת־עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן־דָּמִים
אַתָּה לִי׃ כו וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמּוּלֹת׃ פ כז וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר
הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק־לוֹ׃ כח וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר
שְׁלָחוֹ וְאֵת כָּל־הָאֹתֹת אֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ כט וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ
אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ל וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־
דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם׃ לא וַיַּאֲמֵן הָעָם
וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עָנְיָם וַיִּקְּדוּ
וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ שביעי ה א וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיָחֹגּוּ לִי בַּמִּדְבָּר׃
ב וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא
יָדַעְתִּי אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלֵּחַ׃ ג וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי
הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נֵלְכָה נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגָּעֵנוּ בַּדֶּבֶר אוֹ בֶחָרֶב׃ ד וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ
לְסִבְלֹתֵיכֶם׃ ה וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֵן־רַבִּים עַתָּה עַם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם
אֹתָם מִסִּבְלֹתָם׃ ו וַיְצַו פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַנֹּגְשִׂים בָּעָם וְאֶת־
שֹׁטְרָיו לֵאמֹר׃ ז לֹא תֹאסִפוּן לָתֵת תֶּבֶן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל
שִׁלְשֹׁם הֵם יֵלְכוּ וְקֹשְׁשׁוּ לָהֶם תֶּבֶן׃ ח וְאֶת־מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים אֲשֶׁר
הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם תָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִּים

הם

נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר
יתרו למשה לך לשלום: ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב
מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך: ויקח משה
את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח
משה את מטה האלהים בידו: ויאמר יהוה אל משה בלכתך
לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם
לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: ואמרת
אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: ואמר אליך שלח
את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך:
ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו: ותקח צפרה
צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים
אתה לי: וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת: פ ויאמר
יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר
האלהים וישק לו: ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר
שלחו ואת כל האתת אשר צוהו: וילך משה ואהרן ויאספו
את כל זקני בני ישראל: וידבר אהרן את כל הדברים אשר
דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם: ויאמן העם
וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו
וישתחוו: שביעי ה ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה
כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר:
ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא
ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ויאמרו אלהי
העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב: ויאמר אלהם מלך
מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו
לסבלתיכם: ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם
אתם מסבלתם: ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת
שטריו לאמר: לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול
שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: ואת מתכנת הלבנים אשר
הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים
הם

הֵם עַל־כֵּן הֵם צֹעֲקִים לֵאמֹר נֵלְכָה נִזְבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ׃ ט תִּכְבַּד
הָעֲבֹדָה עַל־הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ־בָהּ וְאַל־יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי־שָׁקֶר׃ י וַיֵּצְאוּ
נֹגְשֵׂי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פַּרְעֹה אֵינֶנִּי
נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן׃ יא אַתֶּם לְכוּ קְחוּ לָכֶם תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ כִּי אֵין
נִגְרָע מֵעֲבֹדַתְכֶם דָּבָר׃ יב וַיָּפֶץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם לְקֹשֵׁשׁ
קַשׁ לַתֶּבֶן׃ יג וְהַנֹּגְשִׂים אָצִים לֵאמֹר כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתֶּבֶן׃ יד וַיֻּכּוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם
נֹגְשֵׂי פַרְעֹה לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם חָקְכֶם לִלְבֹּן כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם
גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם׃ טו וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פַּרְעֹה לֵאמֹר
לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ׃ טז תֶּבֶן אֵין נִתָּן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבֵנִים אֹמְרִים לָנוּ
עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מֻכִּים וְחָטָאת עַמֶּךָ׃ יז וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים
עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נֵלְכָה נִזְבְּחָה לַיהוָה׃ יח וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ וְתֶבֶן
לֹא־יִנָּתֵן לָכֶם וְתֹכֶן לְבֵנִים תִּתֵּנוּ׃ יט וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתָם
בְּרָע לֵאמֹר לֹא־תִגְרְעוּ מִלִּבְנֵיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ כ וַיִּפְגְּעוּ אֶת־
מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נִצָּבִים לִקְרָאתָם בְּצֵאתָם מֵאֵת פַּרְעֹה׃ כא וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵהֶם יֵרֶא יְהוָה עֲלֵיכֶם וְיִשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאַשְׁתֶּם אֶת־רֵיחֵנוּ בְּעֵינֵי
פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לָתֶת־חֶרֶב בְּיָדָם לְהָרְגֵנוּ׃ מפטיר כב וַיָּשָׁב מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אֲדֹנָי לָמָה הֲרֵעֹתָה לָעָם הַזֶּה לָמָּה זֶּה שְׁלַחְתָּנִי׃
כג וּמֵאָז בָּאתִי אֶל־פַּרְעֹה לְדַבֵּר בִּשְׁמֶךָ הֵרַע לָעָם הַזֶּה וְהַצֵּל לֹא־
הִצַּלְתָּ אֶת־עַמֶּךָ׃ ו א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַתָּה תִרְאֶה אֲשֶׁר
אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה כִּי בְיָד חֲזָקָה יְשַׁלְּחֵם וּבְיָד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם מֵאַרְצוֹ׃

ס ס ס

ב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה׃ ג וָאֵרָא אֶל־
אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא
נוֹדַעְתִּי לָהֶם׃ ד וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ
כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָהּ׃ ה וְגַם ׀ אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־
נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי׃
ו לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת
מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה
וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃ ז וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים

הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: תכבד
העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: ויצאו
נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני
נתן לכם תבן: אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין
נגרע מעבדתכם דבר: ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש
קש לתבן: והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו
כאשר בהיות התבן: ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עלהם
נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם
גם תמול גם היום: ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר
למה תעשה כה לעבדיך: תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו
עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך: ויאמר נרפים אתם נרפים
על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: ועתה לכו עבדו ותבן
לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו: ויראו שטרי בני ישראל אתם
ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו: ויפגעו את
משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: ויאמרו
אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני
פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו: מפטיר וישב משה
אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני:
ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא
הצלת את עמך: ו ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר
אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו:

ס ס ס

וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: וארא אל
אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא
נודעתי להם: וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ
כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: וגם אני שמעתי את
נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי:
לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת
מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים
וידעתם

וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת
מִצְרָיִם׃ ח וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָתֵת
אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְהוָה׃
ט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ
וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה׃ פ י וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יא בֹּא דַבֵּר אֶל־
פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וִישַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃ יב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאֵיךְ יִשְׁמָעֵנִי
פַרְעֹה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתָיִם׃ פ יג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
וַיְצַוֵּם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ס שני יד אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵית־אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן
בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרֹן וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן׃
טו וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית
אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן׃ טז וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־לֵוִי לְתֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן
וּקְהָת וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ יז בְּנֵי גֵרְשׁוֹן
לִבְנִי וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ יח וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן
וְעֻזִּיאֵל וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת שָׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ יט וּבְנֵי מְרָרִי
מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְתֹלְדֹתָם׃ כ וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת־
יוֹכֶבֶד דֹּדָתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי
עַמְרָם שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ כא וּבְנֵי יִצְהָר קֹרַח וָנֶפֶג וְזִכְרִי׃
כב וּבְנֵי עֻזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְאֶלְצָפָן וְסִתְרִי׃ כג וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת־אֱלִישֶׁבַע
בַּת־עַמִּינָדָב אֲחוֹת נַחְשׁוֹן לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־נָדָב וְאֶת־
אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר׃ כד וּבְנֵי קֹרַח אַסִּיר וְאֶלְקָנָה
וַאֲבִיאָסָף אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַקָּרְחִי׃ כה וְאֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן לָקַח־לוֹ
מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־פִּינְחָס אֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבוֹת
הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ כו הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם
הוֹצִיאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם׃ כז הֵם
הַמְדַבְּרִים אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ כח וַיְהִי בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ס שלישי כט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר אֲנִי
יְהוָה דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דֹּבֵר אֵלֶיךָ׃

ויאמר

וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות
מצרים: והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת
אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה:
וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח
ומעבדה קשה: פ וידבר יהוה אל משה לאמר: בא דבר אל
פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: וידבר משה
לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני
פרעה ואני ערל שפתים: פ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני
ישראל מארץ מצרים: ס שני אלה ראשי בית אבתם בני ראובן
בכר ישראל חנוך ופלוא חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן:
ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית
אלה משפחת שמעון: ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון
וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: בני גרשון
לבני ושמעי למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה: ובני מררי
מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: ויקח עמרם את
יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי
עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: ובני יצהר קרח ונפג וזכרי:
ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ויקח אהרן את אלישבע
בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת
אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה
ואביאסף אלה משפחת הקרחי: ואלעזר בן אהרן לקח לו
מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות
הלוים למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם
הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: הם
המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
ממצרים הוא משה ואהרן: ויהי ביום דבר יהוה אל משה
בארץ מצרים: ס שלישי וידבר יהוה אל משה לאמר אני
יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך:

ויאמר

ל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהֹוָה הֵן אֲנִי עֲרַל שְׂפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי
פַּרְעֹה׃ פ ז א וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה נְתַתִּיךָ אֱלֹהִים לְפַרְעֹה
וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאֶךָ׃ ב אַתָּה תְדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָּ
וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה וְשִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃
ג וַאֲנִי אַקְשֶׁה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְהִרְבֵּיתִי אֶת־אֹתֹתַי וְאֶת־מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ ד וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פַּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת־יָדִי בְּמִצְרָיִם
וְהוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאֹתַי אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בִּשְׁפָטִים
גְּדֹלִים׃ ה וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה בִּנְטֹתִי אֶת־יָדִי עַל־מִצְרָיִם
וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם׃ ו וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהֹוָה אֹתָם כֵּן עָשׂוּ׃ ז וּמֹשֶׁה בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן־
שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל־פַּרְעֹה׃ פ רביעי ח וַיֹּאמֶר יְהֹוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ ט כִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פַּרְעֹה לֵאמֹר תְּנוּ
לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־מַטְּךָ וְהַשְׁלֵךְ לִפְנֵי־פַרְעֹה
יְהִי לְתַנִּין׃ י וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהֹוָה וַיַּשְׁלֵךְ אַהֲרֹן אֶת־מַטֵּהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיְהִי לְתַנִּין׃
יא וַיִּקְרָא גַּם־פַּרְעֹה לַחֲכָמִים וְלַמְכַשְּׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חַרְטֻמֵּי
מִצְרַיִם בְּלַהֲטֵיהֶם כֵּן׃ יב וַיַּשְׁלִיכוּ אִישׁ מַטֵּהוּ וַיִּהְיוּ לְתַנִּינִם וַיִּבְלַע
מַטֵּה־אַהֲרֹן אֶת־מַטֹּתָם׃ יג וַיֶּחֱזַק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהֹוָה׃ ס יד וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה כָּבֵד לֵב פַּרְעֹה
מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם׃ טו לֵךְ אֶל־פַּרְעֹה בַּבֹּקֶר הִנֵּה יֹצֵא הַמַּיְמָה וְנִצַּבְתָּ
לִקְרָאתוֹ עַל־שְׂפַת הַיְאֹר וְהַמַּטֶּה אֲשֶׁר־נֶהְפַּךְ לְנָחָשׁ תִּקַּח בְּיָדֶךָ׃
טז וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהֹוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלָחַנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שַׁלַּח אֶת־
עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עַד־כֹּה׃ יז כֹּה אָמַר יְהֹוָה
בְּזֹאת תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהֹוָה הִנֵּה אָנֹכִי מַכֶּה ׀ בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־
הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר וְנֶהֶפְכוּ לְדָם׃ יח וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר תָּמוּת
וּבָאַשׁ הַיְאֹר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיְאֹר׃ ס יט וַיֹּאמֶר
יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן קַח מַטְּךָ וּנְטֵה־יָדְךָ עַל־מֵימֵי מִצְרַיִם
עַל־נַהֲרֹתָם ׀ עַל־יְאֹרֵיהֶם וְעַל־אַגְמֵיהֶם וְעַל כָּל־מִקְוֵה מֵימֵיהֶם
וְיִהְיוּ־דָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבָעֵצִים וּבָאֲבָנִים׃ כ וַיַּעֲשׂוּ־
כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר ׀ צִוָּה יְהֹוָה וַיָּרֶם בַּמַּטֶּה וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם

אשר

ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי
פרעה: פ ז ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל אשר אצוך
ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו:
ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ
מצרים: ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים
והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים
גדלים: וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים
והוצאתי את בני ישראל מתוכם: ויעש משה ואהרן כאשר
צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן
שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה: פ רביעי ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן לאמר: כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו
לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה
יהי לתנין: ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה
יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין:
ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי
מצרים בלהטיהם כן: וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע
מטה אהרן את מטתם: ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה: ס ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה
מאן לשלח העם: לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת
לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך:
ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את
עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: כה אמר יהוה
בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על
המים אשר ביאר ונהפכו לדם: והדגה אשר ביאר תמות
ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר: ס ויאמר
יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים
על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם
ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: ויעשו
כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים
אשר

אֲשֶׁר בַּיְאֹר לְעֵינֵי פַרְעֹה וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיֵּהָפְכוּ כָּל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־
בַּיְאֹר לְדָם׃ כא וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר מֵתָה וַיִּבְאַשׁ הַיְאֹר וְלֹא־יָכְלוּ
מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיְאֹר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
כב וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלָטֵיהֶם וַיֶּחֱזַק לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע
אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ כג וַיִּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁת
לִבּוֹ גַּם־לָזֹאת׃ כד וַיַּחְפְּרוּ כָל־מִצְרַיִם סְבִיבֹת הַיְאֹר מַיִם לִשְׁתּוֹת
כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מִמֵּימֵי הַיְאֹר׃ כה וַיִּמָּלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי
הַכּוֹת־יְהוָה אֶת־הַיְאֹר׃ פ כו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ כז וְאִם־מָאֵן
אַתָּה לְשַׁלֵּחַ הִנֵּה אָנֹכִי נֹגֵף אֶת־כָּל־גְּבוּלְךָ בַּצְפַרְדְּעִים׃ כח וְשָׁרַץ
הַיְאֹר צְפַרְדְּעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתֶךָ וּבַחֲדַר מִשְׁכָּבְךָ וְעַל־מִטָּתֶךָ
וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ׃ כט וּבְכָה וּבְעַמְּךָ
וּבְכָל־עֲבָדֶיךָ יַעֲלוּ הַצְפַרְדְּעִים׃ ח א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר
אֶל־אַהֲרֹן נְטֵה אֶת־יָדְךָ בְּמַטֶּךָ עַל־הַנְּהָרֹת עַל־הַיְאֹרִים וְעַל־
הָאֲגַמִּים וְהַעַל אֶת־הַצְפַרְדְּעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ב וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־
יָדוֹ עַל מֵימֵי מִצְרָיִם וַתַּעַל הַצְּפַרְדֵּעַ וַתְּכַס אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
ג וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחַרְטֻמִּים בְּלָטֵיהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת־הַצְפַרְדְּעִים עַל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ ד וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הַעְתִּירוּ אֶל־יְהוָה
וְיָסֵר הַצְפַרְדְּעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וַאֲשַׁלְּחָה אֶת־הָעָם וְיִזְבְּחוּ לַיהוָה׃
ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה הִתְפָּאֵר עָלַי לְמָתַי ׀ אַעְתִּיר לְךָ וְלַעֲבָדֶיךָ
וּלְעַמְּךָ לְהַכְרִית הַצְפַרְדְּעִים מִמְּךָ וּמִבָּתֶּיךָ רַק בַּיְאֹר תִּשָּׁאַרְנָה׃
ו וַיֹּאמֶר לְמָחָר וַיֹּאמֶר כִּדְבָרְךָ לְמַעַן תֵּדַע כִּי־אֵין כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
חמישי ז וְסָרוּ הַצְפַרְדְּעִים מִמְּךָ וּמִבָּתֶּיךָ וּמֵעֲבָדֶיךָ וּמֵעַמֶּךָ רַק בַּיְאֹר
תִּשָּׁאַרְנָה׃ ח וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעִם פַּרְעֹה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
עַל־דְּבַר הַצְפַרְדְּעִים אֲשֶׁר־שָׂם לְפַרְעֹה׃ ט וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּדְבַר מֹשֶׁה
וַיָּמֻתוּ הַצְפַרְדְּעִים מִן־הַבָּתִּים מִן־הַחֲצֵרֹת וּמִן־הַשָּׂדֹת׃ י וַיִּצְבְּרוּ
אֹתָם חֳמָרִם חֳמָרִם וַתִּבְאַשׁ הָאָרֶץ׃ יא וַיַּרְא פַּרְעֹה כִּי הָיְתָה
הָרְוָחָה וְהַכְבֵּד אֶת־לִבּוֹ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ ס
יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן נְטֵה אֶת־מַטְּךָ וְהַךְ אֶת־
עֲפַר הָאָרֶץ וְהָיָה לְכִנִּם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ יג וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיֵּט אַהֲרֹן

*יתיר ה׳ *מלרע

אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר
ביאר לדם: והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו
מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים:
ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה: ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת
לבו גם לזאת: ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות
כי לא יכלו לשתת ממימי היאר: וימלא שבעת ימים אחרי
הכות יהוה את היאר: פ ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: ואם מאן
אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים: ושרץ
היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך
ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך: ובכה ובעמך
ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים: ח ויאמר יהוה אל משה אמר
אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרת על היארים ועל
האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים: ויט אהרן את
ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים:
ויעשו כן החרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ
מצרים: ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה
ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה:
ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך
ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה:
ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו:
חמישי וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר
תשארנה: ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה
על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה: ויעש יהוה כדבר משה
וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרת ומן השדת: ויצברו
אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ: וירא פרעה כי היתה
הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ס
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את
עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן ויט אהרן
את

אֶת־יָדוֹ בְמַטֵּהוּ וַיַּךְ אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכִּנָּם בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה
כָּל־עֲפַר הָאָרֶץ הָיָה כִנִּים בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ יד וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
הַחַרְטֻמִּים בְּלָטֵיהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַכִּנִּים וְלֹא יָכֹלוּ וַתְּהִי הַכִּנָּם
בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃ טו וַיֹּאמְרוּ הַחַרְטֻמִּם אֶל־פַּרְעֹה אֶצְבַּע אֱלֹהִים
הִוא וַיֶּחֱזַק לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ ס
טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פַרְעֹה הִנֵּה
יוֹצֵא הַמָּיְמָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁלַּח עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃
יז כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ אֶת־עַמִּי הִנְנִי מַשְׁלִיחַ בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְעַמְּךָ
וּבְבָתֶּיךָ אֶת־הֶעָרֹב וּמָלְאוּ בָּתֵּי מִצְרַיִם אֶת־הֶעָרֹב וְגַם הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר־הֵם עָלֶיהָ׃ יח וְהִפְלֵיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר עַמִּי
עֹמֵד עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הֱיוֹת־שָׁם עָרֹב לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ׃ ששי יט וְשַׂמְתִּי פְדֻת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ לְמָחָר יִהְיֶה הָאֹת
הַזֶּה׃ כ וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֹא עָרֹב כָּבֵד בֵּיתָה פַרְעֹה °וּבֵית עֲבָדָיו
וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הֶעָרֹב׃ כא וַיִּקְרָא פַרְעֹה
אֶל־מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְכוּ זִבְחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בָּאָרֶץ׃ כב וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
הֵן נִזְבַּח אֶת־תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלֻנוּ׃ כג דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים נֵלֵךְ בַּמִּדְבָּר וְזָבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמַר אֵלֵינוּ׃
כד וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אָנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בַּמִּדְבָּר רַק הַרְחֵק לֹא־תַרְחִיקוּ לָלֶכֶת הַעְתִּירוּ בַּעֲדִי׃ כה וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵא מֵעִמָּךְ וְהַעְתַּרְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הֶעָרֹב
מִפַּרְעֹה מֵעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ מָחָר רַק אַל־יֹסֵף פַּרְעֹה הָתֵל לְבִלְתִּי שַׁלַּח
אֶת־הָעָם לִזְבֹּחַ לַיהוָה׃ כו וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעִם פַּרְעֹה וַיֶּעְתַּר אֶל־יְהוָה׃
כז וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיָּסַר הֶעָרֹב מִפַּרְעֹה מֵעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ
לֹא נִשְׁאַר אֶחָד׃ כח וַיַּכְבֵּד פַּרְעֹה אֶת־לִבּוֹ גַּם בַּפַּעַם הַזֹּאת וְלֹא
שִׁלַּח אֶת־הָעָם׃ פ ט א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה
וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שַׁלַּח אֶת־עַמִּי
וְיַעַבְדֻנִי׃ ב כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּחַ וְעוֹדְךָ מַחֲזִיק בָּם׃ ג הִנֵּה יַד־
יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנְךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמַלִּים בַּבָּקָר
וּבַצֹּאן דֶּבֶר כָּבֵד מְאֹד׃ ד וְהִפְלָה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין

°סבירין ובבית

את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה
כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים: ויעשו כן
החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם
באדם ובבהמה: ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים
הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ס
ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה
יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני:
כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך
ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה
אשר הם עליה: והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי
עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב
הארץ: ששי ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת
הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו
ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה
אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: ויאמר
משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו
הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: דרך שלשת
ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו:
ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם
במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי: ויאמר
משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב
מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יוסף פרעה התל לבלתי שלח
את העם לזבח ליהוה: ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה:
ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
לא נשאר אחד: ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא
שלח את העם: פ ט ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי
ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם: הנה יד
יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר
ובצאן דבר כבד מאד: והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין
מקנה

מִקְנֵה מִצְרָיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר׃ ה וַיָּשֶׂם יְהוָה
מוֹעֵד לֵאמֹר מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ׃ ו וַיַּעַשׂ יְהוָה
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִמָּחֳרָת וַיָּמָת כֹּל מִקְנֵה מִצְרָיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל לֹא־מֵת אֶחָד׃ ז וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וְהִנֵּה לֹא־מֵת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל
עַד־אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־הָעָם׃ פ ח וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן קְחוּ לָכֶם מְלֹא חָפְנֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וּזְרָקוֹ
מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה לְעֵינֵי פַרְעֹה׃ ט וְהָיָה לְאָבָק עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם
וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה לִשְׁחִין פֹּרֵחַ אֲבַעְבֻּעֹת בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ י וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיִּזְרֹק אֹתוֹ
מֹשֶׁה הַשָּׁמָיְמָה וַיְהִי שְׁחִין אֲבַעְבֻּעֹת פֹּרֵחַ בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃ יא וְלֹא־
יָכְלוּ הַחַרְטֻמִּים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשְּׁחִין כִּי־הָיָה הַשְּׁחִין
בַּחַרְטֻמִּם וּבְכָל־מִצְרָיִם׃ יב וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע
אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה׃ ס יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פַרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ יד כִּי בַּפַּעַם הַזֹּאת אֲנִי
שֹׁלֵחַ אֶת־כָּל־מַגֵּפֹתַי אֶל־לִבְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ בַּעֲבוּר תֵּדַע כִּי
אֵין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃ טו כִּי עַתָּה שָׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וָאַךְ אוֹתְךָ וְאֶת־
עַמְּךָ בַּדָּבֶר וַתִּכָּחֵד מִן־הָאָרֶץ׃ טז וְאוּלָם בַּעֲבוּר זֹאת הֶעֱמַדְתִּיךָ
בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ אֶת־כֹּחִי וּלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃ שביעי
יז עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לְבִלְתִּי שַׁלְּחָם׃ יח הִנְנִי מַמְטִיר כָּעֵת מָחָר
בָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָמֹהוּ בְּמִצְרַיִם לְמִן־הַיּוֹם הִוָּסְדָה
וְעַד־עָתָּה׃ יט וְעַתָּה שְׁלַח הָעֵז אֶת־מִקְנְךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בַּשָּׂדֶה
כָּל־הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמָּצֵא בַשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף הַבַּיְתָה וְיָרַד
עֲלֵהֶם הַבָּרָד וָמֵתוּ׃ כ הַיָּרֵא אֶת־דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי פַּרְעֹה הֵנִיס
אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־הַבָּתִּים׃ כא וַאֲשֶׁר לֹא־שָׂם לִבּוֹ אֶל־
דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה׃ פ כב וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וִיהִי בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
כג וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיהוָה נָתַן קֹלֹת וּבָרָד וַתִּהֲלַךְ־
אֵשׁ אָרְצָה וַיַּמְטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כד וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ

מתלקחת

מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: וישם יהוה
מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: ויעש יהוה
את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני
ישראל לא מת אחד: וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל
עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: פ ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו
משה השמימה לעיני פרעה: והיה לאבק על כל ארץ מצרים
והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ
מצרים: ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו
משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: ולא
יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין
בחרטמים ובכל מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: ס ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי בפעם הזאת אני
שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי
אין כמני בכל הארץ: כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת
עמך בדבר ותכחד מן הארץ: ואולם בעבור זאת העמדתיך
בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: שביעי
עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: הנני ממטיר כעת מחר
ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה
ועד עתה: ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה
כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד
עלהם הברד ומתו: הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס
את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא שם לבו אל
דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: פ ויאמר
יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ
מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים:
ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך
אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: ויהי ברד ואש

מתלקחת

מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָמֹהוּ בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם מֵאָז הָיְתָה לְגוֹי׃ כה וַיַּךְ הַבָּרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל־
אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד
וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבֵּר׃ כו רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא הָיָה בָּרָד׃ כז וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
חָטָאתִי הַפָּעַם יְהוָה הַצַּדִּיק וַאֲנִי וְעַמִּי הָרְשָׁעִים׃ כח הַעְתִּירוּ אֶל־
יְהוָה וְרַב מִהְיֹת קֹלֹת אֱלֹהִים וּבָרָד וַאֲשַׁלְּחָה אֶתְכֶם וְלֹא תֹסִפוּן
לַעֲמֹד׃ כט וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כְּצֵאתִי אֶת־הָעִיר אֶפְרֹשׂ אֶת־כַּפַּי
אֶל־יְהוָה הַקֹּלוֹת יֶחְדָּלוּן וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה־עוֹד לְמַעַן תֵּדַע כִּי לַיהוָה
הָאָרֶץ׃ ל וְאַתָּה וַעֲבָדֶיךָ יָדַעְתִּי כִּי טֶרֶם תִּירְאוּן מִפְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהִים׃ לא וְהַפִּשְׁתָּה וְהַשְּׂעֹרָה נֻכָּתָה כִּי הַשְּׂעֹרָה אָבִיב וְהַפִּשְׁתָּה
גִּבְעֹל׃ לב וְהַחִטָּה וְהַכֻּסֶּמֶת לֹא נֻכּוּ כִּי אֲפִילֹת הֵנָּה׃ מפטיר
לג וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעִם פַּרְעֹה אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה וַיַּחְדְּלוּ
הַקֹּלוֹת וְהַבָּרָד וּמָטָר לֹא־נִתַּךְ אָרְצָה׃ לד וַיַּרְא פַּרְעֹה כִּי־חָדַל
הַמָּטָר וְהַבָּרָד וְהַקֹּלֹת וַיֹּסֶף לַחֲטֹא וַיַּכְבֵּד לִבּוֹ הוּא וַעֲבָדָיו׃
לה וַיֶּחֱזַק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ פ פ

י א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לִבּוֹ
וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שִׁתִי אֹתֹתַי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ׃ ב וּלְמַעַן
תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־
אֹתֹתַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בָם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ ג וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מָתַי
מֵאַנְתָּ לֵעָנֹת מִפָּנָי שַׁלַּח עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ ד כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּחַ
אֶת־עַמִּי הִנְנִי מֵבִיא מָחָר אַרְבֶּה בִּגְבֻלֶךָ׃ ה וְכִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ
וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל ׀ אֶת־יֶתֶר הַפְּלֵטָה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם
מִן־הַבָּרָד וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמֵחַ לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה׃ ו וּמָלְאוּ
בָתֶּיךָ וּבָתֵּי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבָתֵּי כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ
וַאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתָם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא
מֵעִם פַּרְעֹה׃ ז וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו עַד־מָתַי יִהְיֶה זֶה לָנוּ
לְמוֹקֵשׁ שַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וְיַעַבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הֲטֶרֶם

תדע

מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ
מצרים מאז היתה לגוי: ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל
אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד
ואת כל עץ השדה שבר: רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל
לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם
חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: העתירו אל
יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון
לעמד: ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי
אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה
הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה
אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה
גבעל: והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה: מפטיר
ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו
הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה: וירא פרעה כי חדל
המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו:
ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה
ביד משה: פ פ פ

י ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו
ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו: ולמען
תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת
אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן
אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי
מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח
את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך: וכסה את עין הארץ
ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם
מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: ומלאו
בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך
ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא
מעם פרעה: ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו
למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם

תֵּדַע כִּי אָבְדָה מִצְרָיִם׃ ח וַיּוּשַׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וָמִי הַהֹלְכִים׃
ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בִּנְעָרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ נֵלֵךְ בְּבָנֵינוּ וּבִבְנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ
וּבִבְקָרֵנוּ נֵלֵךְ כִּי חַג־יְהוָה לָנוּ׃ י וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְהוָה
עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם׃
יא לֹא כֵן לְכוּ־נָא הַגְּבָרִים וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אֹתָהּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים
וַיְגָרֶשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פַרְעֹה׃ ס שני יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
נְטֵה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בָּאַרְבֶּה וְיַעַל עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְיֹאכַל
אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֵת כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבָּרָד׃ יג וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־
מַטֵּהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיהוָה נִהַג רוּחַ־קָדִים בָּאָרֶץ כָּל־הַיּוֹם הַהוּא
וְכָל־הַלָּיְלָה הַבֹּקֶר הָיָה וְרוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא אֶת־הָאַרְבֶּה׃ יד וַיַּעַל
הָאַרְבֶּה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּנַח בְּכֹל גְּבוּל מִצְרָיִם כָּבֵד מְאֹד
לְפָנָיו לֹא־הָיָה כֵן אַרְבֶּה כָּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵּן׃ טו וַיְכַס אֶת־
עֵין כָּל־הָאָרֶץ וַתֶּחְשַׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת כָּל־
פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד וְלֹא־נוֹתַר כָּל־יֶרֶק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב
הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ טז וַיְמַהֵר פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם׃ יז וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אַךְ
הַפַּעַם וְהַעְתִּירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיָסֵר מֵעָלַי רַק אֶת־הַמָּוֶת הַזֶּה׃
יח וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה וַיֶּעְתַּר אֶל־יְהוָה׃ יט וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּחַ־יָם חָזָק
מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאַרְבֶּה וַיִּתְקָעֵהוּ יָמָּה סּוּף לֹא נִשְׁאַר אַרְבֶּה אֶחָד
בְּכֹל גְּבוּל מִצְרָיִם׃ כ וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ פ כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וִיהִי
חֹשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְיָמֵשׁ חֹשֶׁךְ׃ כב וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמָיִם
וַיְהִי חֹשֶׁךְ־אֲפֵלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ כג לֹא־רָאוּ אִישׁ
אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים וּלְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הָיָה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם׃ שלישי כד וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ
עִבְדוּ אֶת־יְהוָה רַק צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם יֻצָּג גַּם־טַפְּכֶם יֵלֵךְ עִמָּכֶם׃
כה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַּם־אַתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלֹת וְעָשִׂינוּ לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃ כו וְגַם־מִקְנֵנוּ יֵלֵךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׁאֵר פַּרְסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח
לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ לֹא־נֵדַע מַה־נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־
באנו

תרע כי אבדה מצרים: ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה
ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים:
ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו
ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו: ויאמר אלהם יהי כן יהוה
עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם:
לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים
ויגרש אתם מאת פני פרעה: ס שני ויאמר יהוה אל משה
נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל
את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: ויט משה את
מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא
וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה: ויעל
הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד
לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: ויכס את
עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל
פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב
השדה בכל ארץ מצרים: וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן
ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ועתה שא נא חטאתי אך
הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה:
ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויהפך יהוה רוח ים חזק
מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד
בכל גבול מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל: פ ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי
חשך על ארץ מצרים וימש חשך: ויט משה את ידו על השמים
ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: לא ראו איש
את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל
היה אור במושבתם: שלישי ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו
עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם:
ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלת ועשינו ליהוה
אלהינו: וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח
לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד
באנו

בָּאֲנוּ שָׁמָּה׃ כז וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם׃
כח וַיֹּאמֶר־לוֹ פַרְעֹה לֵךְ מֵעָלָי הִשָּׁמֶר לְךָ אַל־תֹּסֶף רְאוֹת פָּנַי כִּי
בְּיוֹם רְאֹתְךָ פָנַי תָּמוּת׃ כט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ לֹא־אֹסִף עוֹד
רְאוֹת פָּנֶיךָ׃ פ יא א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נֶגַע אֶחָד אָבִיא
עַל־פַּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשַׁלְּחוֹ כָּלָה
גָּרֵשׁ יְגָרֵשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה׃ ב דַּבֶּר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וְיִשְׁאֲלוּ אִישׁ ׀ מֵאֵת
רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רְעוּתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב׃ ג וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־
חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרָיִם גַּם ׀ הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פַרְעֹה וּבְעֵינֵי הָעָם׃ ס רביעי ד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר
יְהוָה כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרָיִם׃ ה וּמֵת כָּל־בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה
אֲשֶׁר אַחַר הָרֵחָיִם וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ ו וְהָיְתָה צְעָקָה גְדֹלָה בְּכָל־
אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיָתָה וְכָמֹהוּ לֹא תֹסִף׃ ז וּלְכֹל ׀ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא יֶחֱרַץ־כֶּלֶב לְשֹׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תֵּדְעוּן
אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃ ח וְיָרְדוּ כָל־עֲבָדֶיךָ
אֵלֶּה אֵלַי וְהִשְׁתַּחֲווּ־לִי לֵאמֹר צֵא אַתָּה וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בְּרַגְלֶיךָ
וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא מֵעִם־פַּרְעֹה בָּחֳרִי־אָף׃ ס ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פַּרְעֹה לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
י וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמֹּפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְחַזֵּק
יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא־שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃ ס
יב א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃
ב הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃
ג דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בֶּעָשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְיִקְחוּ לָהֶם
אִישׁ שֶׂה לְבֵית־אָבֹת שֶׂה לַבָּיִת׃ ד וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשֶּׂה
וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נְפָשֹׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ
תָּכֹסּוּ עַל־הַשֶּׂה׃ ה שֶׂה תָמִים זָכָר בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־
הַכְּבָשִׂים וּמִן־הָעִזִּים תִּקָּחוּ׃ ו וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כֹּל קְהַל עֲדַת־יִשְׂרָאֵל בֵּין
הָעַרְבָּיִם׃ ז וְלָקְחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וְעַל־הַמַּשְׁקוֹף
עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם׃ ח וְאָכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה

באנו שמה: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם:
ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תסף ראות פני כי
ביום ראתך פני תמות: ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד
ראות פניך: פ יא ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא
על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה
גרש יגרש אתכם מזה: דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת
רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב: ויתן יהוה את
חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים
בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: ס רביעי ויאמר משה כה אמר
יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומת כל בכור
בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה
אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה: והיתה צעקה גדלה בכל
ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף: ולכל בני
ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון
אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל עבדיך
אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך
ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: ס ויאמר יהוה אל
משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים:
ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: ס
יב ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר:
החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה:
דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם
איש שה לבית אבת שה לבית: ואם ימעט הבית מהיות משה
ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו
תכסו על השה: שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן
הכבשים ומן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת עד ארבעה
עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין
הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף
על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ואכלו את הבשר בלילה

הזה

הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל־מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ ט אַל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ
נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם כִּי אִם־צְלִי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כְּרָעָיו וְעַל־
קִרְבּוֹ׃ י וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהַנֹּתָר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ
תִּשְׂרֹפוּ׃ יא וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם
וּמַקֶּלְכֶם בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָה׃
יב וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי
יְהוָה׃ יג וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וְרָאִיתִי
אֶת־הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם וְלֹא־יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית בְּהַכֹּתִי
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ יד וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג
לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תְּחָגֻּהוּ׃ טו שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ
אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ שְּׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם כִּי ׀ כָּל־אֹכֵל חָמֵץ
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשֹׁן עַד־יוֹם הַשְּׁבִעִי׃
טז וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא־יֵעָשֶׂה בָהֶם אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא
לְבַדּוֹ יֵעָשֶׂה לָכֶם׃ יז וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמַּצּוֹת כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
הוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה
לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ יח בָּרִאשֹׁן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב
תֹּאכְלוּ מַצֹּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בָּעָרֶב׃ יט שִׁבְעַת יָמִים
שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם כִּי ׀ כָּל־אֹכֵל מַחְמֶצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ כ כָּל־מַחְמֶצֶת לֹא
תֹאכֵלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מַצּוֹת׃ פ חמישי כא וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם
וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח׃ כב וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֵזוֹב וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר־בַּסַּף
וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בַּסָּף וְאַתֶּם
לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר׃ כג וְעָבַר יְהוָה לִנְגֹּף אֶת־
מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וּפָסַח יְהוָה
עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא אֶל־בָּתֵּיכֶם לִנְגֹּף׃ כד וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לְחָק־לְךָ וּלְבָנֶיךָ עַד־עוֹלָם׃ כה וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבֹדָה

הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו: אל תאכלו ממנו
נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל
קרבו: ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש
תשרפו: וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם
ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה:
ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ
מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני
יהוה: והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי
את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי
בארץ מצרים: והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג
ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו: שבעת ימים מצות תאכלו
אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ
ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשן עד יום השבעי:
וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא
לבדו יעשה לכם: ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה
הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה
לדרתיכם חקת עולם: בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב
תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: שבעת ימים
שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש
ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא
תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: פ חמישי ויקרא משה
לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם
ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף
והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם
לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה לנגף את
מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה
על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם
את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו אל
הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה

הזאת

הַזֹּאת׃ כו וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם׃
כז וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח־פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בָּתֵּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃
כח וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן
עָשׂוּ׃ ס ששי כט וַיְהִי ׀ בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיהוָה הִכָּה כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר
בְּבֵית הַבּוֹר וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ ל וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל־
עֲבָדָיו וְכָל־מִצְרַיִם וַתְּהִי צְעָקָה גְדֹלָה בְּמִצְרָיִם כִּי־אֵין בַּיִת אֲשֶׁר
אֵין־שָׁם מֵת׃ לא וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְּאוּ
מִתּוֹךְ עַמִּי גַּם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כְּדַבֶּרְכֶם׃
לב גַּם־צֹאנְכֶם גַּם־בְּקַרְכֶם קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וָלֵכוּ וּבֵרַכְתֶּם גַּם־
אֹתִי׃ לג וַתֶּחֱזַק מִצְרַיִם עַל־הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ
כֻּלָּנוּ מֵתִים׃ לד וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת־בְּצֵקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת
בְּשִׂמְלֹתָם עַל־שִׁכְמָם׃ לה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ
מִמִּצְרַיִם כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת׃ לו וַיהוָה נָתַן אֶת־חֵן הָעָם
בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ אֶת־מִצְרָיִם׃ פ לז וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵרַעְמְסֵס סֻכֹּתָה כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף׃
לח וְגַם־עֵרֶב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֶה כָּבֵד מְאֹד׃ לט וַיֹּאפוּ
אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי־גֹרְשׁוּ
מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם־צֵדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם׃ מ וּמוֹשַׁב
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃
מא וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה יָצְאוּ כָּל־צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ מב לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא
לַיהוָה לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה שִׁמֻּרִים
לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם׃ פ מג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת
חֻקַּת הַפָּסַח כָּל־בֶּן־נֵכָר לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃ מד וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְנַת־
כָּסֶף וּמַלְתָּה אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ׃ מה תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃
מו בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם
לֹא תִשְׁבְּרוּ־בוֹ׃ מז כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ מח וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ
גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הִמּוֹל לוֹ כָל־זָכָר וְאָז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה

יתפ׳ דגושה יד דגושה יתג׳ רפה

הזאת: והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם:
ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו:
וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
עשו: ס ששי ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ
מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר
בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה לילה הוא וכל
עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר
אין שם מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו
מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם:
גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם
אתי: ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו
כלנו מתים: וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת
בשמלתם על שכמם: ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו
ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: ויהוה נתן את חן העם
בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים: פ ויסעו בני ישראל
מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף:
וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו
את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו
ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ומושב
בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה:
ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום
הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא
ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים
לכל בני ישראל לדרתם: פ ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת
חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת
כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל בו:
בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם
לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו: וכי יגור אתך
גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה
כאזרח

כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל־עָרֵל לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃ מט תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח
וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ נ וַיַּעֲשׂוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃ ס נא וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא
יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם׃ פ יג שביעי א וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב קַדֶּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בִּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃ ג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־
הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא
יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חָמֵץ׃ ד הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ
הָאָבִיב׃ ה וְהָיָה כִי־יְבִיאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה׃ ו שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל מַצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה׃ ז מַצּוֹת יֵאָכֵל אֵת שִׁבְעַת
הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלֶךָ׃
ח וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרָיִם׃ ט וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה
תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְּיָד חֲזָקָה הוֹצִאֲךָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם׃ י וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים יָמִימָה׃ פ יא וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ
יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלַאֲבֹתֶיךָ וּנְתָנָהּ לָךְ׃
יב וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר ׀ שֶׁגֶר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה
לְךָ הַזְּכָרִים לַיהוָה׃ יג וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה
וַעֲרַפְתּוֹ וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה׃ מפטר יד וְהָיָה כִּי־יִשְׁאָלְךָ
בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ טו וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג
יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן
אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה׃
טז וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ
יְהוָה מִמִּצְרָיִם׃ ס ס ס
יז וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא כִּי ׀ אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם בִּרְאֹתָם
מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיְמָה׃ יח וַיַּסֵּב אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר

ים

כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח
ולגר הגר בתוככם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה ואת אהרן כן עשו: ס ויהי בעצם היום הזה הוציא
יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: פ יג שביעי וידבר
יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני
ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את
היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא
יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש
האביב: והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי
והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב
ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים
תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת
הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך:
והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי
ממצרים: והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה
תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים: ושמרת
את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: פ והיה כי יבאך
יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך:
והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה
לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה
וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: מפטיר והיה כי ישאלך
בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים מבית עבדים: ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג
יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן
אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה:
והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים: ס ס ס

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם
מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים את העם דרך המדבר
ים

יַם־ס֑וּף וַחֲמֻשִׁ֛ים עָל֥וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ יט וַיִּקַּ֥ח מֹשֶׁ֛ה אֶת־
עַצְמ֥וֹת יוֹסֵ֖ף עִמּ֑וֹ כִּי֩ הַשְׁבֵּ֨עַ הִשְׁבִּ֜יעַ אֶת־בְּנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ לֵאמֹ֔ר פָּקֹ֨ד
יִפְקֹ֤ד אֱלֹהִים֙ אֶתְכֶ֔ם וְהַעֲלִיתֶ֧ם אֶת־עַצְמֹתַ֛י מִזֶּ֖ה אִתְּכֶֽם׃ כ וַיִּסְע֖וּ
מִסֻּכֹּ֑ת וַיַּחֲנ֣וּ בְאֵתָ֔ם בִּקְצֵ֖ה הַמִּדְבָּֽר׃ כא וַֽיהוָ֡ה הֹלֵךְ֩ לִפְנֵיהֶ֨ם יוֹמָ֜ם
בְּעַמּ֤וּד עָנָן֙ לַנְחֹתָ֣ם הַדֶּ֔רֶךְ וְלַ֛יְלָה בְּעַמּ֥וּד אֵ֖שׁ לְהָאִ֣יר לָהֶ֑ם לָלֶ֖כֶת
יוֹמָ֥ם וָלָֽיְלָה׃ כב לֹֽא־יָמִ֞ישׁ עַמּ֤וּד הֶֽעָנָן֙ יוֹמָ֔ם וְעַמּ֥וּד הָאֵ֖שׁ לָ֑יְלָה
לִפְנֵ֖י הָעָֽם׃ פ יד א וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ ב דַּבֵּר֮ אֶל־בְּנֵ֣י
יִשְׂרָאֵל֒ וְיָשֻׁ֗בוּ וְיַחֲנוּ֙ לִפְנֵי֙ פִּ֣י הַחִירֹ֔ת בֵּ֥ין מִגְדֹּ֖ל וּבֵ֣ין הַיָּ֑ם לִפְנֵי֙ בַּ֣עַל
צְפֹ֔ן נִכְח֥וֹ תַחֲנ֖וּ עַל־הַיָּֽם׃ ג וְאָמַ֤ר פַּרְעֹה֙ לִבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל נְבֻכִ֥ים הֵ֖ם
בָּאָ֑רֶץ סָגַ֥ר עֲלֵיהֶ֖ם הַמִּדְבָּֽר׃ ד וְחִזַּקְתִּ֣י אֶת־לֵב־פַּרְעֹה֮ וְרָדַ֣ף
אַחֲרֵיהֶם֒ וְאִכָּבְדָ֤ה בְּפַרְעֹה֙ וּבְכָל־חֵיל֔וֹ וְיָדְע֥וּ מִצְרַ֖יִם כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֑ה
וַיַּעֲשׂוּ־כֵֽן׃ ה וַיֻּגַּד֙ לְמֶ֣לֶךְ מִצְרַ֔יִם כִּ֥י בָרַ֖ח הָעָ֑ם וַ֠יֵּהָפֵךְ לְבַ֨ב פַּרְעֹ֤ה
וַעֲבָדָיו֙ אֶל־הָעָ֔ם וַיֹּֽאמְרוּ֙ מַה־זֹּ֣את עָשִׂ֔ינוּ כִּֽי־שִׁלַּ֥חְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵ֖ל
מֵעָבְדֵֽנוּ׃ ו וַיֶּאְסֹ֖ר אֶת־רִכְבּ֑וֹ וְאֶת־עַמּ֖וֹ לָקַ֥ח עִמּֽוֹ׃ ז וַיִּקַּ֗ח שֵׁשׁ־
מֵא֤וֹת רֶ֙כֶב֙ בָּח֔וּר וְכֹ֖ל רֶ֣כֶב מִצְרָ֑יִם וְשָׁלִשִׁ֖ם עַל־כֻּלּֽוֹ׃ ח וַיְחַזֵּ֣ק יְהוָ֗ה
אֶת־לֵ֤ב פַּרְעֹה֙ מֶ֣לֶךְ מִצְרַ֔יִם וַיִּרְדֹּ֕ף אַחֲרֵ֖י בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וּבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל
יֹצְאִ֖ים בְּיָ֥ד רָמָֽה׃ שני ט וַיִּרְדְּפ֨וּ מִצְרַ֜יִם אַחֲרֵיהֶ֗ם וַיַּשִּׂ֤יגוּ אוֹתָם֙ חֹנִ֣ים
עַל־הַיָּ֔ם כָּל־סוּס֙ רֶ֣כֶב פַּרְעֹ֔ה וּפָרָשָׁ֖יו וְחֵיל֑וֹ עַל־פִּי֙ הַחִירֹ֔ת לִפְנֵ֖י
בַּ֥עַל צְפֹֽן׃ י וּפַרְעֹ֖ה הִקְרִ֑יב וַיִּשְׂא֣וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֣ל אֶת־עֵינֵיהֶ֡ם וְהִנֵּ֣ה
מִצְרַ֣יִם ׀ נֹסֵ֣עַ אַחֲרֵיהֶ֗ם וַיִּֽירְאוּ֙ מְאֹ֔ד וַיִּצְעֲק֥וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל אֶל־יְהוָֽה׃
יא וַיֹּֽאמְרוּ֮ אֶל־מֹשֶׁה֒ הֲֽמִבְּלִ֤י אֵין־קְבָרִים֙ בְּמִצְרַ֔יִם לְקַחְתָּ֖נוּ לָמ֣וּת
בַּמִּדְבָּ֑ר מַה־זֹּאת֙ עָשִׂ֣יתָ לָּ֔נוּ לְהוֹצִיאָ֖נוּ מִמִּצְרָֽיִם׃ יב הֲלֹא־זֶ֣ה הַדָּבָ֗ר
אֲשֶׁר֩ דִּבַּ֨רְנוּ אֵלֶ֤יךָ בְמִצְרַ֙יִם֙ לֵאמֹ֔ר חֲדַ֥ל מִמֶּ֖נּוּ וְנַֽעַבְדָ֣ה אֶת־מִצְרָ֑יִם
כִּ֛י ט֥וֹב לָ֛נוּ עֲבֹ֥ד אֶת־מִצְרַ֖יִם מִמֻּתֵ֥נוּ בַּמִּדְבָּֽר׃ יג וַיֹּ֨אמֶר מֹשֶׁ֣ה אֶל־
הָעָם֮ אַל־תִּירָאוּ֒ הִֽתְיַצְּב֗וּ וּרְאוּ֙ אֶת־יְשׁוּעַ֣ת יְהוָ֔ה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂ֥ה לָכֶ֖ם
הַיּ֑וֹם כִּ֗י אֲשֶׁ֨ר רְאִיתֶ֤ם אֶת־מִצְרַ֙יִם֙ הַיּ֔וֹם לֹ֥א תֹסִ֛פוּ לִרְאֹתָ֥ם ע֖וֹד עַד־
עוֹלָֽם׃ יד יְהוָ֖ה יִלָּחֵ֣ם לָכֶ֑ם וְאַתֶּ֖ם תַּחֲרִשֽׁוּן׃ פ שלישי טו וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙
אֶל־מֹשֶׁ֔ה מַה־תִּצְעַ֖ק אֵלָ֑י דַּבֵּ֥ר אֶל־בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל וְיִסָּֽעוּ׃ טז וְאַתָּ֞ה
הָרֵ֣ם אֶֽת־מַטְּךָ֗ וּנְטֵ֛ה אֶת־יָדְךָ֥ עַל־הַיָּ֖ם וּבְקָעֵ֑הוּ וְיָבֹ֧אוּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֛ל
בְּת֥וֹךְ הַיָּ֖ם בַּיַּבָּשָֽׁה׃ יז וַאֲנִ֗י הִנְנִ֤י מְחַזֵּק֙ אֶת־לֵ֣ב מִצְרַ֔יִם וְיָבֹ֖אוּ

יהש' יפה׃ סבירין כאשר

אחריהם

ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: ויקח משה את
עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: ויסעו
מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם
בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה
לפני העם: פ יד וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל
צפן נכחו תחנו על הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם
בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי את לב פרעה ורדף
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה
ויעשו כן: ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה
ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל
מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: ויקח שש
מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו: ויחזק יהוה
את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל
יצאים ביד רמה: שני וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים
על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני
בעל צפן: ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה
מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה:
ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות
במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלא זה הדבר
אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים
כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: ויאמר משה אל
העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם
היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד
עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון: פ שלישי ויאמר יהוה
אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: ואתה
הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה: ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
אחריהם

אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ יח וְיָדְעוּ
מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהִכָּבְדִי בְּפַרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ יט וַיִּסַּע
מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע
עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם׃ כ וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם
וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת־הַלָּיְלָה וְלֹא־קָרַב
זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלָּיְלָה׃ כא וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה
אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת־הַיָּם לֶחָרָבָה
וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם׃ כב וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם
לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃ כג וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
כֹּל סוּס פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם׃ כד וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת
הַבֹּקֶר וַיַּשְׁקֵף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיָּהָם אֵת
מַחֲנֵה מִצְרָיִם׃ כה וַיָּסַר אֵת אֹפַן מַרְכְּבֹתָיו וַיְנַהֲגֵהוּ בִּכְבֵדֻת וַיֹּאמֶר
מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחָם לָהֶם בְּמִצְרָיִם׃ פ
רביעי כו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וְיָשֻׁבוּ הַמַּיִם
עַל־מִצְרַיִם עַל־רִכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו׃ כז וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם
וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיְנַעֵר יְהוָה
אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם׃ כח וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־
הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פַּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־
אֶחָד׃ כט וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה
מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃ ל וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם׃ לא וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה
וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃ פ טו א אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה
גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ ב עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה
אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ ג יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ׃
ד מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃
ה תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן׃ ו יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי
בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃ ז וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח
חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ ח וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד

*בראש עמוד סימן בי״ה שמ״ו ינ׳ הנושה

אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו
מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע
מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב
זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה
את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה
ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים
להם חומה מימינם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם
כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמרת
הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את
מחנה מצרים: ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר
מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: פ
רביעי ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים
על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את ידו על הים
וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה
את מצרים בתוך הים: וישבו המים ויכסו את הרכב ואת
הפרשים לכל חיל פרעה *הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד
אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה
מימינם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד
מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל
את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה
ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: פ טו אז ישיר משה ובני ישראל
את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה
גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה
אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו:
מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף:
תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי
בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח
חרנך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד

*בראש עמוד סימן ב״ה שמ״ו

נזלים

נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ ט אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל
תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ י נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ
יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃ יא מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי
כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא׃ יב נָטִיתָ יְמִינְךָ
תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ יג נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־
נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ יד שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ טו אָז
נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃
טז תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־יַעֲבֹר
עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃ יז תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ
מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ יח יְהוָה ׀
יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יט כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם
וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ
הַיָּם׃ פ כ וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאןָ
כָל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃ כא וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ
לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ ס כב וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר
וְלֹא־מָצְאוּ מָיִם׃ כג וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי
מָרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מָרָה׃ כד וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר
מַה־נִּשְׁתֶּה׃ כה וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַמַּיִם
וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ כו וַיֹּאמֶר אִם־
שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ
לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא־
אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ׃ ס חמישי כז וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וְשָׁם
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם עַל־הַמָּיִם׃
טז א וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר־סִין
אֲשֶׁר בֵּין־אֵילִם וּבֵין סִינָי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ב וַיִּלּוֹנוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן
בַּמִּדְבָּר׃ ג וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי־יִתֵּן מוּתֵנוּ בְיַד־יְהוָה
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל־סִיר הַבָּשָׂר בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם לָשֹׂבַע כִּי־
הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהָמִית אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה

נזלים קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל
תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו
ים צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה באלם יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך
תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל
נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת: אז
נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען:
תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר
עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך
מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה
ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
וישב יהוה עלהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך
הים: פ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן
כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת: ותען להם מרים שירו
ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ס ויסע משה את
ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר
ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי
מרים הם על כן קרא שמה מרה: וילנו העם על משה לאמר
מה נשתה: ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים
וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם
שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא
אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ס חמישי ויבאו אילמה ושם
שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:
טז ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין
אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם
מארץ מצרים: וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן
במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה
בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי
הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה

בָּרָעָב׃ ס ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־
הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ
בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא׃ ה וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר־יָבִיאוּ
וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם ׀ יוֹם׃ ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
ז וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם עַל־יְהוָה
וְנַחְנוּ מָה כִּי תַלּוֹנוּ עָלֵינוּ׃ ח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב
בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׂבֹּעַ בִּשְׁמֹעַ יְהוָה אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם אֲשֶׁר־
אַתֶּם מַלִּינִם עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא־עָלֵינוּ תְלֻנֹּתֵיכֶם כִּי עַל־יְהוָה׃
ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי
יְהוָה כִּי שָׁמַע אֵת תְּלֻנֹּתֵיכֶם׃ י וַיְהִי כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בֶּעָנָן׃ פ ששי
יא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יב שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלוּנֹּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ־
לָחֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ יג וַיְהִי בָעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו
וַתְּכַס אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃
יד וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק כַּכְּפֹר
עַל־הָאָרֶץ׃ טו וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מָן הוּא כִּי
לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
לָכֶם לְאָכְלָה׃ טז זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי
אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ׃
יז וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט׃ יח וַיָּמֹדּוּ בָעֹמֶר
וְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר אִישׁ לְפִי־אָכְלוֹ לָקָטוּ׃
יט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אַל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר׃ כ וְלֹא־שָׁמְעוּ
אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וַיָּרֻם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ
וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה׃ כא וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ
וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס׃ כב וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי
הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה׃ כג וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר אֵת
אֲשֶׁר־תֹּאפוּ אֵפוּ וְאֵת אֲשֶׁר־תְּבַשְּׁלוּ בַּשֵּׁלוּ וְאֵת כָּל־הָעֹדֵף הַנִּיחוּ

יתלינו ק׳ ירגש אחד ת״ג יתשלו ק׳ יפתח באתנח

ברעב: ס ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן
השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך
בתורתי אם לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו
והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל
כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים:
ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה
ונחנו מה כי תלונו עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב
בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר
אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה:
ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני
יהוה כי שמע את תלנתיכם: ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני
ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: פ ששי
וידבר יהוה אל משה לאמר: שמעתי את תלונת בני ישראל
דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו
לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל השלו
ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה:
ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחכפס דק ככפר
על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי
לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה
לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי
אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו:
ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט: וימדו בעמר
ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו:
ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו
אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש
ויקצף עלהם משה: וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו
וחם השמש ונמס: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני
העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר
אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את
אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו
לכם

לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר׃ כד וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה
מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא־הָיְתָה בּוֹ׃ כה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ
הַיּוֹם כִּי־שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה׃ כו שֵׁשֶׁת
יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ׃ כז וַיְהִי בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן־הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מָצָאוּ׃ ס כח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
עַד־אָנָה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֺתַי וְתוֹרֹתָי׃ כט רְאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם
הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ ׀ אִישׁ
תַּחְתָּיו אַל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ ל וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם
הַשְּׁבִעִי׃ לא וַיִּקְרְאוּ בֵית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן
וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ׃ לב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
מְלֹא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן ׀ יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
לג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח צִנְצֶנֶת אַחַת וְתֶן־שָׁמָּה מְלֹא־הָעֹמֶר
מָן וְהַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃ לד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמָרֶת׃ לה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אָכְלוּ אֶת־הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בֹּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת־הַמָּן
אָכְלוּ עַד־בֹּאָם אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן׃ לו וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית הָאֵיפָה
הוּא׃ פ שביעי יז א וַיִּסְעוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר־סִין
לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ בִּרְפִידִים וְאֵין מַיִם לִשְׁתֹּת הָעָם׃
ב וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תְּנוּ־לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם
מֹשֶׁה מַה־תְּרִיבוּן עִמָּדִי מַה־תְּנַסּוּן אֶת־יְהוָה׃ ג וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם
לַמַּיִם וַיָּלֶן הָעָם עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם
לְהָמִית אֹתִי וְאֶת־בָּנַי וְאֶת־מִקְנַי בַּצָּמָא׃ ד וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לָעָם הַזֶּה עוֹד מְעַט וּסְקָלֻנִי׃ ה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם וְקַח אִתְּךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַטְּךָ אֲשֶׁר
הִכִּיתָ בּוֹ אֶת־הַיְאֹר קַח בְּיָדְךָ וְהָלָכְתָּ׃ ו הִנְנִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ שָּׁם ׀
עַל־הַצּוּר בְּחֹרֵב וְהִכִּיתָ בַצּוּר וְיָצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וְשָׁתָה הָעָם וַיַּעַשׂ
כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ז וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מַסָּה וּמְרִיבָה
עַל־רִיב ׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נַסֹּתָם אֶת־יְהוָה לֵאמֹר הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבֵּנוּ
אִם־אָיִן׃ פ ח וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִם׃ ט וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה

לכם למשמרת עד הבקר: ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה
משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ויאמר משה אכלהו
היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ששת
ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום
השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ס ויאמר יהוה אל משה
עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי: ראו כי יהוה נתן לכם
השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש
תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי: וישבתו העם ביום
השבעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן
וטעמו כצפיחת בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה
מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם
אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים:
ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר
מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה יהוה
אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: ובני ישראל
אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן
אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשרית האיפה
הוא: פ שביעי יז ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין
למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם:
וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם
משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה: ויצמא שם העם
למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים
להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא: ויצעק משה אל יהוה
לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: ויאמר יהוה
אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר
הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני עמד לפניך שם
על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש
כן משה לעיני זקני ישראל: ויקרא שם המקום מסה ומריבה
על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו
אם אין: פ ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם: ויאמר
משה

מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק מָחָר אָנֹכִי
נִצָּב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי׃ י וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר
אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ
הַגִּבְעָה׃ יא וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ
יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק׃ יב וִידֵי מֹשֶׁה כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ תַחְתָּיו
וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי
יָדָיו אֱמוּנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ׃ יג וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמָלֵק וְאֶת־עַמּוֹ
לְפִי־חָרֶב׃ פ מפטיר יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן
בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחֹה אֶמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת
הַשָּׁמָיִם׃ טו וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה ׀ נִסִּי׃ טז וַיֹּאמֶר כִּי־
יָד עַל־כֵּס יָהּ מִלְחָמָה לַיהוָה בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר׃ פ פ פ
יח א וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים
לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם׃ ב וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־צִפֹּרָה אֵשֶׁת מֹשֶׁה אַחַר
שִׁלּוּחֶיהָ׃ ג וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר
הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃ ד וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי
וַיַּצִּלֵנִי מֵחֶרֶב פַּרְעֹה׃ ה וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־
מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים׃ ו וַיֹּאמֶר
אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתֶנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּהּ׃
ז וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרַאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק־לוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ
לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֹהֱלָה׃ ח וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ וַיַּצִּלֵם יְהוָה׃ ט וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־
עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם׃ י וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ
יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־
הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרָיִם׃ יא עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים
כִּי בַדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם׃ יב וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים
לֵאלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן וְכֹל ׀ זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכָל־לֶחֶם עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃ שני יג וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹּט אֶת־הָעָם
וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן־הַבֹּקֶר עַד־הָעָרֶב׃ יד וַיַּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת

משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי
נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר
אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש
הגבעה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח
ידו וגבר עמלק: וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו
וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי
ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו
לפי חרב: פ מפטיר ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון
בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת
השמים: ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי
יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר: פ פ פ

יח וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים
למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל
ממצרים: ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר
שלוחיה: ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר
הייתי בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי
ויצלני מחרב פרעה: ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל
משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: ויאמר
אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה:
ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו
לשלום ויבאו האהלה: ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה
יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר
מצאתם בדרך ויצלם יהוה: ויחד יתרו על כל הטובה אשר
עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך
יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את
העם מתחת יד מצרים: עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים
כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים
לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה
לפני האלהים: שני ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם
ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה את
כל

כׇּל־אֲשֶׁר־ה֛וּא עֹשֶׂ֖ה לָעָ֑ם וַיֹּ֗אמֶר מָֽה־הַדָּבָ֤ר הַזֶּה֙ אֲשֶׁ֨ר אַתָּ֤ה עֹשֶׂה֙
לָעָ֔ם מַדּ֗וּעַ אַתָּ֤ה יוֹשֵׁב֙ לְבַדֶּ֔ךָ וְכׇל־הָעָ֛ם נִצָּ֥ב עָלֶ֖יךָ מִן־בֹּ֥קֶר עַד־
עָֽרֶב׃ טו וַיֹּ֥אמֶר מֹשֶׁ֖ה לְחֹתְנ֑וֹ כִּֽי־יָבֹ֥א אֵלַ֛י הָעָ֖ם לִדְרֹ֥שׁ אֱלֹהִֽים׃
טז כִּֽי־יִהְיֶ֨ה לָהֶ֤ם דָּבָר֙ בָּ֣א אֵלַ֔י וְשָׁ֣פַטְתִּ֔י בֵּ֥ין אִ֖ישׁ וּבֵ֣ין רֵעֵ֑הוּ
וְהוֹדַעְתִּ֛י אֶת־חֻקֵּ֥י הָאֱלֹהִ֖ים וְאֶת־תּוֹרֹתָֽיו׃ יז וַיֹּ֛אמֶר חֹתֵ֥ן מֹשֶׁ֖ה אֵלָ֑יו
לֹא־טוֹב֙ הַדָּבָ֔ר אֲשֶׁ֥ר אַתָּ֖ה עֹשֶֽׂה׃ יח נָבֹ֣ל תִּבֹּ֔ל גַּם־אַתָּ֕ה גַּם־הָעָ֥ם
הַזֶּ֖ה אֲשֶׁ֣ר עִמָּ֑ךְ כִּֽי־כָבֵ֤ד מִמְּךָ֙ הַדָּבָ֔ר לֹא־תוּכַ֥ל עֲשֹׂ֖הוּ לְבַדֶּֽךָ׃
יט עַתָּ֞ה שְׁמַ֤ע בְּקֹלִי֙ אִיעָ֣צְךָ֔ וִיהִ֥י אֱלֹהִ֖ים עִמָּ֑ךְ הֱיֵ֧ה אַתָּ֣ה לָעָ֗ם מ֚וּל
הָֽאֱלֹהִ֔ים וְהֵבֵאתָ֥ אַתָּ֛ה אֶת־הַדְּבָרִ֖ים אֶל־הָאֱלֹהִֽים׃ כ וְהִזְהַרְתָּ֣ה
אֶתְהֶ֔ם אֶת־הַחֻקִּ֖ים וְאֶת־הַתּוֹרֹ֑ת וְהוֹדַעְתָּ֣ לָהֶ֗ם אֶת־הַדֶּ֙רֶךְ֙ יֵ֣לְכוּ בָ֔הּ
וְאֶת־הַֽמַּעֲשֶׂ֖ה אֲשֶׁ֥ר יַעֲשֽׂוּן׃ כא וְאַתָּ֣ה תֶחֱזֶ֣ה מִכׇּל־הָעָ֡ם אַנְשֵׁי־חַ֜יִל
יִרְאֵ֧י אֱלֹהִ֛ים אַנְשֵׁ֥י אֱמֶ֖ת שֹׂ֣נְאֵי בָ֑צַע וְשַׂמְתָּ֣ עֲלֵהֶ֗ם שָׂרֵ֤י אֲלָפִים֙
שָׂרֵ֣י מֵא֔וֹת שָׂרֵ֥י חֲמִשִּׁ֖ים וְשָׂרֵ֥י עֲשָׂרֹֽת׃ כב וְשָֽׁפְט֣וּ אֶת־הָעָם֮ בְּכׇל־
עֵת֒ וְהָיָ֞ה כׇּל־הַדָּבָ֤ר הַגָּדֹל֙ יָבִ֣יאוּ אֵלֶ֔יךָ וְכׇל־הַדָּבָ֥ר הַקָּטֹ֖ן יִשְׁפְּטוּ־
הֵ֑ם וְהָקֵל֙ מֵֽעָלֶ֔יךָ וְנָשְׂא֖וּ אִתָּֽךְ׃ כג אִ֣ם אֶת־הַדָּבָ֤ר הַזֶּה֙ תַּעֲשֶׂ֔ה
וְצִוְּךָ֣ אֱלֹהִ֔ים וְיָכׇלְתָּ֖ עֲמֹ֑ד וְגַם֙ כׇּל־הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה עַל־מְקֹמ֖וֹ יָבֹ֥א בְשָׁלֽוֹם׃
שלישי כד וַיִּשְׁמַ֥ע מֹשֶׁ֖ה לְק֣וֹל חֹתְנ֑וֹ וַיַּ֕עַשׂ כֹּ֖ל אֲשֶׁ֥ר אָמָֽר׃ כה וַיִּבְחַ֨ר
מֹשֶׁ֤ה אַנְשֵׁי־חַ֙יִל֙ מִכׇּל־יִשְׂרָאֵ֔ל וַיִּתֵּ֥ן אֹתָ֛ם רָאשִׁ֖ים עַל־הָעָ֑ם שָׂרֵ֤י
אֲלָפִים֙ שָׂרֵ֣י מֵא֔וֹת שָׂרֵ֥י חֲמִשִּׁ֖ים וְשָׂרֵ֥י עֲשָׂרֹֽת׃ כו וְשָֽׁפְט֥וּ אֶת־הָעָ֖ם
בְּכׇל־עֵ֑ת אֶת־הַדָּבָ֤ר הַקָּשֶׁה֙ יְבִיא֣וּן אֶל־מֹשֶׁ֔ה וְכׇל־הַדָּבָ֥ר הַקָּטֹ֖ן
יִשְׁפּוּט֥וּ הֵֽם׃ כז וַיְשַׁלַּ֥ח מֹשֶׁ֖ה אֶת־חֹתְנ֑וֹ וַיֵּ֥לֶךְ ל֖וֹ אֶל־אַרְצֽוֹ׃ פ
יט רביעי א בַּחֹ֙דֶשׁ֙ הַשְּׁלִישִׁ֔י לְצֵ֥את בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל מֵאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם בַּיּ֣וֹם
הַזֶּ֔ה בָּ֖אוּ מִדְבַּ֥ר סִינָֽי׃ ב וַיִּסְע֣וּ מֵרְפִידִ֗ים וַיָּבֹ֙אוּ֙ מִדְבַּ֣ר סִינַ֔י וַֽיַּחֲנ֖וּ
בַּמִּדְבָּ֑ר וַיִּֽחַן־שָׁ֥ם יִשְׂרָאֵ֖ל נֶ֥גֶד הָהָֽר׃ ג וּמֹשֶׁ֥ה עָלָ֖ה אֶל־הָאֱלֹהִ֑ים
וַיִּקְרָ֨א אֵלָ֤יו יְהֹוָה֙ מִן־הָהָ֣ר לֵאמֹ֔ר כֹּ֤ה תֹאמַר֙ לְבֵ֣ית יַעֲקֹ֔ב וְתַגֵּ֖יד
לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ ד אַתֶּ֣ם רְאִיתֶ֔ם אֲשֶׁ֥ר עָשִׂ֖יתִי לְמִצְרָ֑יִם וָאֶשָּׂ֤א אֶתְכֶם֙
עַל־כַּנְפֵ֣י נְשָׁרִ֔ים וָאָבִ֥א אֶתְכֶ֖ם אֵלָֽי׃ ה וְעַתָּ֗ה אִם־שָׁמ֤וֹעַ תִּשְׁמְעוּ֙
בְּקֹלִ֔י וּשְׁמַרְתֶּ֖ם אֶת־בְּרִיתִ֑י וִהְיִ֨יתֶם לִ֤י סְגֻלָּה֙ מִכׇּל־הָ֣עַמִּ֔ים כִּי־לִ֖י
כׇּל־הָאָֽרֶץ׃ ו וְאַתֶּ֧ם תִּהְיוּ־לִ֛י מַמְלֶ֥כֶת כֹּהֲנִ֖ים וְג֣וֹי קָד֑וֹשׁ אֵ֚לֶּה
הַדְּבָרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר תְּדַבֵּ֖ר אֶל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ חמישי ז וַיָּבֹ֣א מֹשֶׁ֔ה וַיִּקְרָ֖א

כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה
לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד
ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים:
כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו
והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: ויאמר חתן משה אליו
לא טוב הדבר אשר אתה עשה: נבל תבל גם אתה גם העם
הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך:
עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול
האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: והזהרתה
אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה
ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל
יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים
שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ושפטו את העם בכל
עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו
הם והקל מעליך ונשאו אתך: אם את הדבר הזה תעשה
וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום:
שלישי וישמע משה לקל חתנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר
משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי
אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ושפטו את העם
בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן
ישפוטו הם: וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו: פ
יט רביעי בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום
הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו
במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים
ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד
לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם
על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם שמוע תשמעו
בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי
כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: חמישי ויבא משה ויקרא

לזקני

לזקני העם וישם לפניהם את כל־הדברים האלה אשר צוהו יהוה׃
ח ויענו כל־העם יחדו ויאמרו כל אשר־דבר יהוה נעשה וישב
משה את־דברי העם אל־יהוה׃ ט ויאמר יהוה אל־משה הנה אנכי
בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם־בך
יאמינו לעולם ויגד משה את־דברי העם אל־יהוה׃ י ויאמר יהוה
אל־משה לך אל־העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם׃
יא והיו נכנים ליום השלישי כי ׀ ביום השלשי ירד יהוה לעיני
כל־העם על־הר סיני׃ יב והגבלת את־העם סביב לאמר השמרו
לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל־הנגע בהר מות יומת׃ יג לא־תגע
בו יד כי־סקול יסקל או־ירה יירה אם־בהמה אם־איש לא יחיה
במשך היבל המה יעלו בהר׃ יד וירד משה מן־ההר אל־העם
ויקדש את־העם ויכבסו שמלתם׃ טו ויאמר אל־העם היו נכנים
לשלשת ימים אל־תגשו אל־אשה׃ טז ויהי ביום השלישי בהית
הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על־ההר וקל שפר חזק מאד
ויחרד כל־העם אשר במחנה׃ יז ויוצא משה את־העם לקראת
האלהים מן־המחנה ויתיצבו בתחתית ההר׃ יח והר סיני עשן כלו
מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד
כל־ההר מאד׃ יט ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר
והאלהים יעננו בקול׃ ששי כ וירד יהוה על־הר סיני אל־ראש
ההר ויקרא יהוה למשה אל־ראש ההר ויעל משה׃ כא ויאמר יהוה
אל־משה רד העד בעם פן־יהרסו אל־יהוה לראות ונפל ממנו רב׃
כב וגם הכהנים הנגשים אל־יהוה יתקדשו פן־יפרץ בהם יהוה׃
כג ויאמר משה אל־יהוה לא־יוכל העם לעלת אל־הר סיני כי־אתה
העדתה בנו לאמר הגבל את־ההר וקדשתו׃ כד ויאמר אליו יהוה
לך־רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל־יהרסו לעלת
אל־יהוה פן־יפרץ־בם׃ כה וירד משה אל־העם ויאמר אלהם׃ ס
כ א וידבר אלהים את כל־הדברים האלה לאמר׃ ס ב אנכי יהוה
אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים׃ ג לא־יהיה לך
אלהים אחרים על־פני׃ ד לא־תעשה לך פסל וכל־תמונה אשר
בשמים ׀ ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃

לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה:
ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב
משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי
בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך
יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה
אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם:
והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלשי ירד יהוה לעיני
כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו
לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע
בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה
במשך היבל המה יעלו בהר: וירד משה מן ההר אל העם
ויקדש את העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים
לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי בהית
הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד
ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת
האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו
מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד
כל ההר מאד: ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר
והאלהים יעננו בקול: ששי וירד יהוה על הר סיני אל ראש
ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר יהוה
אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב:
וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה:
ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה
העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה
לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת
אל יהוה פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר אלהם: ס
כ וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: ס אנכי יהוה
אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך
אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ:
לא

ה לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא
פֹּקֵד עֲוֺן אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ ו וְעֹשֶׂה
חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃ ס ז לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃ פ
ח זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ ט שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־
מְלַאכְתֶּךָ׃ י וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־
מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ׃ יא כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃ ס יב כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן
יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ ס יג לֹא
תִּרְצָח׃ ס לֹא תִּנְאָף׃ ס לֹא תִּגְנֹב׃ ס לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד
שָׁקֶר׃ ס יד לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ ס לֹא־תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ
וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ פ שביעי טו וְכָל־הָעָם רֹאִים
אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא
הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק׃ טז וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ
וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת׃ יז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
הָעָם אַל־תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר
תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃ יח וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק
וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים׃ ס מפטיר יט וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־
הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃ כ לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב
לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃ כא מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־
עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ׃ כב וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים
תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃
כג וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃

פ פ פ

כא א וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃ ב כִּי תִקְנֶה עֶבֶד
עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃

אם

לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא
פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה
חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: פ לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: פ
זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל
מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
בשעריך: כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה
את יום השבת ויקדשהו: ס כבד את אביך ואת אמך למען
יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ס לא
תרצח: ס לא תנאף: ס לא תגנב: ס לא תענה ברעך עד
שקר: ס לא תחמד בית רעך ס לא תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: פ שביעי וכל העם ראים
את הקולת ואת הלפידם ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא
העם וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו
ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה אל
העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור
תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק
ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: ס מפטיר ויאמר
יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן
השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב
לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את
עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר
אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים
תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה:
ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו:

פ פ פ

כא ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד
עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם:
אם

ג אִם־בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשָּׁה הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃
ד אִם־אֲדֹנָיו יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה־לוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ
תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְגַפּוֹ׃ ה וְאִם־אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי
אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי׃ ו וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו
אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־
אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃ ס ז וְכִי־יִמְכֹּר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה
לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃ ח אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לֹא
יְעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ׃ ט וְאִם־לִבְנוֹ
יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃ י אִם־אַחֶרֶת יִקַּח־לוֹ שְׁאֵרָהּ
כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃ יא וְאִם־שְׁלָשׁ־אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה
חִנָּם אֵין כָּסֶף׃ ס יב מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת׃ יג וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה
וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ ס יד וְכִי־
יָזִד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת׃ ס
טו וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ ס טז וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ
מוֹת יוּמָת׃ ס יז וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ ס יח וְכִי־יְרִיבֻן
אֲנָשִׁים וְהִכָּה־אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל
לְמִשְׁכָּב׃ יט אִם־יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה הַמַּכֶּה
רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא יְרַפֵּא׃ ס שני כ וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ
אֶת־אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם׃ כא אַךְ אִם־יוֹם אוֹ
יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא׃ ס כב וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ
אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית
עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים׃ כג וְאִם־אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ
תַּחַת נָפֶשׁ׃ כד עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת
רָגֶל׃ כה כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃ ס
כו וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ־אֶת־עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי
יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃ כז וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ־שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחָפְשִׁי
יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃ פ כח וְכִי־יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וָמֵת
סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי׃ כט וְאִם
שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ וְהֵמִית
אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם־בְּעָלָיו יוּמָת׃ ל אִם־כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו

אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו:
אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה
תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי
את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגישו אדניו
אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את
אזנו במרצע ועבדו לעלם: ס וכי ימכר איש את בתו לאמה
לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לא
יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו
ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה
כסותה וענתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה
חנם אין כסף: ס מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה
והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: ס וכי
יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ס
ומכה אביו ואמו מות יומת: ס וגנב איש ומכרו ונמצא בידו
מות יומת: ס ומקלל אביו ואמו מות יומת: ס וכי יריבן
אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל
למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה
רק שבתו יתן ורפא ירפא: ס שני וכי יכה איש את עבדו או
את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: אך אם יום או
יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: ס וכי ינצו אנשים ונגפו
אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית
עליו בעל האשה ונתן בפללים: ואם אסון יהיה ונתתה נפש
תחת נפש: עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת
רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: ס
וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי
ישלחנו תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי
ישלחנו תחת שנו: פ וכי יגח שור את איש או את אשה ומת
סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם
שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית
איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יושת עליו

ונתן

וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־יוּשַׁת עָלָיו׃ לא אוֹ־בֵן יִגָּח אוֹ־בַת יִגָּח
כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ לב אִם־עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף ׀
שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃ ס לג וְכִי־יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר
אוֹ כִּי־יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל־שָׁמָּה שּׁוֹר אוֹ חֲמוֹר׃ לד בַּעַל
הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ׃ ס לה וְכִי־יִגֹּף שׁוֹר־
אִישׁ אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת־הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת־כַּסְפּוֹ וְגַם
אֶת־הַמֵּת יֶחֱצוּן׃ לו אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא
יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ׃ ס
לז כִּי יִגְנֹב־אִישׁ שׁוֹר אוֹ־שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם
תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃ כב א אִם־בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא
הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים׃ ב אִם־זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם־אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ׃ ג אִם־הִמָּצֵא תִמָּצֵא בְיָדוֹ
הַגְּנֵבָה מִשּׁוֹר עַד־חֲמוֹר עַד־שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם׃ ס שלישי ד כִּי
יַבְעֶר־אִישׁ שָׂדֶה אוֹ־כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת־בְּעִירֹה וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר
מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם׃ ס ה כִּי־תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קֹצִים
וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִר אֶת־הַבְּעֵרָה׃
ס ו כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ־כֵלִים לִשְׁמֹר וְגֻנַּב מִבֵּית הָאִישׁ
אִם־יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם׃ ז אִם־לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל־
הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃ ח עַל־כָּל־
דְּבַר־פֶּשַׁע עַל־שׁוֹר עַל־חֲמוֹר עַל־שֶׂה עַל־שַׂלְמָה עַל־כָּל־אֲבֵדָה
אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי־הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְּבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן
אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃ ס ט כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ־
שׁוֹר אוֹ־שֶׂה וְכָל־בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ־נִשְׁבַּר אוֹ־נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃
י שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ
וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יְשַׁלֵּם׃ יא וְאִם־גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃
יב אִם־טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא יְשַׁלֵּם׃ פ יג וְכִי־יִשְׁאַל
אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ־מֵת בְּעָלָיו אֵין־עִמּוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ יד אִם־
בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם־שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃ ס טו וְכִי־יְפַתֶּה
אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃
טז אִם־מָאֵן יְמָאֵן אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃ ס

ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת יגח
כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או אמה כסף
שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: ס וכי יפתח איש בור
או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: בעל
הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו: ס וכי יגף שור
איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם
את המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא
ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: ס
כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם
תחת השור וארבע צאן תחת השה: כב אם במחתרת ימצא
הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו
שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו
הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: ס שלישי כי
יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר
מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: ס כי תצא אש ומצאה קצים
ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה:
ס כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש
אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל
הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל
דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען
אלהים ישלם שנים לרעהו: ס כי יתן איש אל רעהו חמור או
שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה:
שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו
ולקח בעליו ולא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו:
אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם: פ וכי ישאל
איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם: אם
בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: ס וכי יפתה
איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה:
אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת: ס

יז מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃ יח כָּל־שֹׁכֵב עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃ ס
יט זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ כ וְגֵר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא
תִלְחָצֶנּוּ כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כא כָּל־אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא
תְעַנּוּן׃ כב אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע
צַעֲקָתוֹ׃ כג וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בֶּחָרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת
וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃ פ כד אִם־כֶּסֶף ׀ תַּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא־
תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא־תְשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ כה אִם־חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת
רֵעֶךָ עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ כו כִּי הִוא כְסוּתֹה לְבַדָּהּ הִוא
שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חַנּוּן אָנִי׃
ס רביעי כז אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃ כח מְלֵאָתְךָ
וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן־לִּי׃ כט כֵּן־תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ
שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ־לִי׃ ל וְאַנְשֵׁי־קֹדֶשׁ
תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃ ס
כג א לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ עִם־רָשָׁע לִהְיֹת עֵד חָמָס׃
ב לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵי־רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים
לְהַטֹּת׃ ג וְדָל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ׃ ס ד כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ
תֹּעֶה הָשֵׁב תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ ס ה כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ
וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ׃ חמשי ו לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ
בְּרִיבוֹ׃ ז מִדְּבַר־שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי וְצַדִּיק אַל־תַּהֲרֹג כִּי לֹא־אַצְדִּיק
רָשָׁע׃ ח וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים׃
ט וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת־נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ י וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃
יא וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וּנְטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם תֹּאכַל
חַיַּת הַשָּׂדֶה כֵּן־תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזֵיתֶךָ׃ יב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ בֶּן־אֲמָתְךָ
וְהַגֵּר׃ יג וּבְכֹל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא
תַזְכִּירוּ לֹא יִשָּׁמַע עַל־פִּיךָ׃ יד שָׁלֹשׁ רְגָלִים תָּחֹג לִי בַּשָּׁנָה׃ טו אֶת־
חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד
חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי־בוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ טז וְחַג
הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסִף בְּצֵאת הַשָּׁנָה

כא תענון כצ רי ״סגול בס״פ ״כסותו ק׳ ״קמ״ץ בז״ק ״חצי הספר בפסוקים

באספך

מכשפה לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת: ס
זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא
תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע
צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתמים: פ אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת
רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי הוא כסותה לבדה הוא
שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני:
* ס רביעי אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: מלאתך
ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי: כן תעשה לשרך לצאנך
שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש
תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: ס
כג לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להית עד חמס:
לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים
להטת: ודל לא תהדר בריבו: ס כי תפגע שור איבך או חמרו
תעה השב תשיבנו לו: ס כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו
וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: חמישי לא תטה משפט אבינך
בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק
רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים:
וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה:
והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל
חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך
וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך
והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא
תזכירו לא ישמע על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את
חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד
חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג
הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה

*חצי הספר בפסוקים

באספך

בְּאָסְפְּךָ אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה׃ יז שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־
זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאָדֹן ׀ יְהוָה׃ יח לֹא־תִזְבַּח עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־
יָלִין חֵלֶב־חַגִּי עַד־בֹּקֶר׃ יט רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ פ ששי כ הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ
מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי׃
כא הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ אַל־תַּמֵּר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם כִּי
שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ׃ כב כִּי אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר
וְאָיַבְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת־צֹרְרֶיךָ׃ כג כִּי־יֵלֵךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ
וֶהֱבִיאֲךָ אֶל־הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַכְּנַעֲנִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
וְהִכְחַדְתִּיו׃ כד לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה
כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרֵס תְּהָרְסֵם וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם׃ כה וַעֲבַדְתֶּם
אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת־לַחְמְךָ וְאֶת־מֵימֶיךָ וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה
מִקִּרְבֶּךָ׃ ס שביעי כו לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת־
מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא׃ כז אֶת־אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהַמֹּתִי אֶת־כָּל־
הָעָם אֲשֶׁר תָּבֹא בָּהֶם וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ אֵלֶיךָ עֹרֶף׃ כח וְשָׁלַחְתִּי
אֶת־הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ וְגֵרְשָׁה אֶת־הַחִוִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחִתִּי
מִלְּפָנֶיךָ׃ כט לֹא אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ בְּשָׁנָה אֶחָת פֶּן־תִּהְיֶה הָאָרֶץ
שְׁמָמָה וְרַבָּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ ל מְעַט מְעַט אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ עַד
אֲשֶׁר תִּפְרֶה וְנָחַלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ׃ לא וְשַׁתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ מִיַּם־סוּף וְעַד־
יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד־הַנָּהָר כִּי ׀ אֶתֵּן בְּיֶדְכֶם אֵת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
וְגֵרַשְׁתָּמוֹ מִפָּנֶיךָ׃ לב לֹא־תִכְרֹת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית׃ לג לֹא
יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ פֶּן־יַחֲטִיאוּ אֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה
לְךָ לְמוֹקֵשׁ׃ פ כד א וְאֶל־מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל־יְהוָה אַתָּה וְאַהֲרֹן
נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֹק׃ ב וְנִגַּשׁ
מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל־יְהוָה וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ׃ ג וַיָּבֹא
מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל־
הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה׃
ד וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת
הָהָר וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַצֵּבָה לִשְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ ה וַיִּשְׁלַח
אֶת־נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיהוָה

פרים

באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך אל פני האדן יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא
ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: פ ששי הנה אנכי שלח
מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי:
השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי
שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר
ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי לפניך
והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי
והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה
כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: ועבדתם
את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה
מקרבך: ס שביעי לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את
מספר ימיך אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל
העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף: ושלחתי
את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי
מלפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ
שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מפניך עד
אשר תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבלך מים סוף ועד
ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ
וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: לא
ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה
לך למוקש: פ כד ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: ונגש
משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: ויבא
משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל
העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה:
ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת
ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח
את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה

פרים

פָּרִים׃ ו וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיָּשֶׂם בָּאַגָּנֹת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל־
הַמִּזְבֵּחַ׃ ז וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־
דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע׃ ח וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל־הָעָם
וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם־הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה׃ ט וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
י וַיִּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר
וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר׃ יא וְאֶל־אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ
וַיֶּחֱזוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ ס יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וֶהְיֵה־שָׁם וְאֶתְּנָה לְךָ אֶת־לֻחֹת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה
וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם׃ יג וַיָּקָם מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ מְשָׁרְתוֹ
וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הַר הָאֱלֹהִים׃ יד וְאֶל־הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ־לָנוּ בָזֶה
עַד אֲשֶׁר־נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחוּר עִמָּכֶם מִי־בַעַל דְּבָרִים
יִגַּשׁ אֲלֵהֶם׃ מפטיר טו וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־הָהָר׃
טז וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד־יְהוָה עַל־הַר סִינַי וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים
וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הֶעָנָן׃ יז וּמַרְאֵה כְּבוֹד
יְהוָה כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ יח וַיָּבֹא מֹשֶׁה
בְּתוֹךְ הֶעָנָן וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לָיְלָה׃ פ פ פ

כה א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ־
לִי תְּרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ תִּקְחוּ אֶת־
תְּרוּמָתִי׃ ג וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתָּם זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃
ד וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ ה וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ ו שֶׁמֶן לַמָּאֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ ז אַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃
ח וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם׃ ט כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מַרְאֶה אוֹתְךָ
אֵת תַּבְנִית הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תַּבְנִית כָּל־כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ׃ ס י וְעָשׂוּ
אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי
קֹמָתוֹ׃ יא וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ תְּצַפֶּנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו
זֵר זָהָב סָבִיב׃ יב וְיָצַקְתָּ לּוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע
פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ

פרים: ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על
המזבח: ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר
דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק על העם
ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים
האלה: ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל:
ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר
וכעצם השמים לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו
ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: ס ויאמר יהוה אל משה
עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה
והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם משה ויהושע משרתו
ויעל משה אל הר האלהים: ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה
עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים
יגש אלהם: מפטיר ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר:
וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים
ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד
יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה
בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים
לילה: פ פ פ

כה וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו
לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את
תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת:
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: וערת אילם מאדמים
וערת תחשים ועצי שטים: שמן למאר בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן:
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה אותך
את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: ס ועשו
ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי
קמתו: וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו
זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע
פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו
השנית

הַשֵּׁנִית׃ יג וְעָשִׂיתָ בַדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב׃ יד וְהֵבֵאתָ
אֶת־הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת־הָאָרֹן בָּהֶם׃
טו בְּטַבְּעֹת הָאָרֹן יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יָסֻרוּ מִמֶּנּוּ׃ טז וְנָתַתָּ אֶל־הָאָרֹן
אֵת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ שני יז וְעָשִׂיתָ כַפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר
אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ יח וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים
זָהָב מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ יט וַעֲשֵׂה כְּרוּב
אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב־אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת־
הַכְּרֻבִים עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ כ וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה
סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת
יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ כא וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֹן מִלְמָעְלָה וְאֶל־
הָאָרֹן תִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ כב וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי
אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הָעֵדֻת אֵת
כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ כג וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי
שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ כד וְצִפִּיתָ
אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לּוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ כה וְעָשִׂיתָ לּוֹ מִסְגֶּרֶת
טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֵר־זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ כו וְעָשִׂיתָ לּוֹ אַרְבַּע
טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע
רַגְלָיו׃ כז לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶיןָ הַטַּבָּעֹת לְבָתִּים לְבַדִּים לָשֵׂאת
אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ כח וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב
וְנִשָּׂא־בָם אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ כט וְעָשִׂיתָ קְּעָרֹתָיו וְכַפֹּתָיו וּקְשׂוֹתָיו
וּמְנַקִּיֹּתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ ל וְנָתַתָּ עַל־
הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד׃ פ שלישי לא וְעָשִׂיתָ מְנֹרַת זָהָב
טָהוֹר מִקְשָׁה תֵּיעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ
וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃ לב וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה ׀ קְנֵי
מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ לג שְׁלֹשָׁה
גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים
מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים
מִן־הַמְּנֹרָה׃ לד וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ
וּפְרָחֶיהָ׃ לה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים

השנית: ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת
את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם:
בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ונתת אל הארן
את העדת אשר אתן אליך: שני ועשית כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ועשית שנים כרבים
זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: ועשה כרוב
אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את
הכרבים על שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה
סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
יהיו פני הכרבים: ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה ואל
הארן תתן את העדת אשר אתן אליך: ונועדתי לך שם ודברתי
אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את
כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: פ ועשית שלחן עצי
שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: וצפית
אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת
טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: ועשית לו ארבע
טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע
רגליו: לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת
את השלחן: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב
ונשא בם את השלחן: ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו
ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: ונתת על
השלחן להם פנים לפני תמיד: פ שלישי ועשית מנרת זהב
טהור מקשה תיעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה יהיו: וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני
מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: שלשה
גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים
מן המנרה: ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה
ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
היצאים

הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה׃ לו כַּפְתֹּרֵיהֶם וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻּלָּהּ מִקְשָׁה
אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ לז וְעָשִׂיתָ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וְהֶעֱלָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ
וְהֵאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ׃ לח וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ לט כִּכַּר
זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃ מ וּרְאֵה וַעֲשֵׂה
בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר־אַתָּה מָרְאֶה בָּהָר׃ ס כו א וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה
עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה
חֹשֵׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ ב אֹרֶךְ ׀ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה
וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃
ג חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת תִּהְיֶיןָ חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ וְחָמֵשׁ יְרִיעֹת חֹבְרֹת
אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ ד וְעָשִׂיתָ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת
הַשֵּׁנִית׃ ה חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת תַּעֲשֶׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת
תַּעֲשֶׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת
אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ ו וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וְחִבַּרְתָּ אֶת־הַיְרִיעֹת
אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ ז וְעָשִׂיתָ יְרִיעֹת עִזִּים
לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ ח אֹרֶךְ ׀
הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ ט וְחִבַּרְתָּ אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת
לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַלְתָּ אֶת־הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל־מוּל
פְּנֵי הָאֹהֶל׃ י וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת
הַקִּיצֹנָה בַּחֹבָרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת
הַשֵּׁנִית׃ יא וְעָשִׂיתָ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהֵבֵאתָ אֶת־הַקְּרָסִים
בַּלֻּלָאֹת וְחִבַּרְתָּ אֶת־הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד׃ יב וְסֶרַח הָעֹדֵף בִּירִיעֹת
הָאֹהֶל חֲצִי הַיְרִיעָה הָעֹדֶפֶת תִּסְרַח עַל אֲחֹרֵי הַמִּשְׁכָּן׃ יג וְהָאַמָּה
מִזֶּה וְהָאַמָּה מִזֶּה בָּעֹדֵף בְּאֹרֶךְ יְרִיעֹת הָאֹהֶל יִהְיֶה סָרוּחַ עַל־צִדֵּי
הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ׃ יד וְעָשִׂיתָ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵלִם
מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ רביעי טו וְעָשִׂיתָ אֶת־
הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ טז עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ
וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ יז שְׁתֵּי יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן° תַּעֲשֶׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ יח וְעָשִׂיתָ

°סבירין תעשה °קמ"ץ בז"ק

היצאים מן המנרה: כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה
אחת זהב טהור: ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה
והאיר על עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר
זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: וראה ועשה
בתבניתם אשר אתה מראה בהר: ס **כו** ואת המשכן תעשה
עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה
חשב תעשה אתם: ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה
ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת:
חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת
אשה אל אחתה: ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת
מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת
השנית: חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת
תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת
אשה אל אחתה: ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת
אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: ועשית יריעת עזים
לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: ארך
היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת
מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: וחברת את חמש היריעת
לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול
פני האהל: ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת
הקיצנה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת
השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים
בללאת וחברת את האהל והיה אחד: וסרח העדף ביריעת
האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן: והאמה
מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי
המשכן מזה ומזה לכסתו: ועשית מכסה לאהל ערת אילם
מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: רביעי ועשית את
הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש
ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד
משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית

את

אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵימָנָה׃ יט וְאַרְבָּעִים
אַדְנֵי־כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃
כ וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית לִפְאַת צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ׃ כא וְאַרְבָּעִים
אַדְנֵיהֶם כָּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ כב וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃
כג וּשְׁנֵי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם׃ כד וְיִהְיוּ תֹאֲמִם
מִלְּמַטָּה וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה
לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת יִהְיוּ׃ כה וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם
כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ כו וְעָשִׂיתָ בְרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע־
הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד׃ כז וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית
וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן לַיַּרְכָתַיִם יָמָּה׃ כח וְהַבְּרִיחַ
הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מַבְרִחַ מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה׃ כט וְאֶת־הַקְּרָשִׁים
תְּצַפֶּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ אֶת־
הַבְּרִיחִם זָהָב׃ ל וַהֲקֵמֹתָ אֶת־הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרְאֵיתָ בָּהָר׃ ס
חמישי לא וְעָשִׂיתָ פָרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרֻבִים׃ לב וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל־אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי
שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב עַל־אַרְבָּעָה אַדְנֵי־כָסֶף׃ לג וְנָתַתָּה
אֶת־הַפָּרֹכֶת תַּחַת הַקְּרָסִים וְהֵבֵאתָ שָׁמָּה מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֵת אֲרוֹן
הָעֵדוּת וְהִבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃
לד וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ לה וְשַׂמְתָּ
אֶת־הַשֻּׁלְחָן מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וְאֶת־הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשֻּׁלְחָן עַל צֶלַע
הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה וְהַשֻּׁלְחָן תִּתֵּן עַל־צֶלַע צָפוֹן׃ לו וְעָשִׂיתָ מָסָךְ לְפֶתַח
הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃
לז וְעָשִׂיתָ לַמָּסָךְ חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב
וְיָצַקְתָּ לָהֶם חֲמִשָּׁה אַדְנֵי נְחֹשֶׁת׃ ס ששי כז א וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אֹרֶךְ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רֹחַב רָבוּעַ יִהְיֶה
הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ ב וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו
מִמֶּנּוּ תִּהְיֶיןָ קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃ ג וְעָשִׂיתָ סִּירֹתָיו לְדַשְּׁנוֹ

סבירין תעשה במלרע הס׳ דגישה

ויעיו

את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: וארבעים
אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו:
ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים:
ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים: ויהיו תאמם
מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה
לשניהם לשני המקצעת יהיו: והיו שמנה קרשים ואדניהם
כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד: ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחד: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית
וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: והבריח
התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה: ואת הקרשים
תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את
הבריחם זהב: והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ס
חמישי ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
מעשה חשב יעשה אתה כרבים: ונתתה אתה על ארבעה עמודי
שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: ונתתה
את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון
העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים:
ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: ושמת
את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע
המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון: ועשית מסך לפתח
האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם:
ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב
ויצקת להם חמשה אדני נחשת: ס ששי כז ועשית את המזבח
עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה
המזבח ושלש אמות קמתו: ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו
ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: ועשית סירתיו לדשנו

ויעיו

ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל־כליו תעשה נחשת׃
ד ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על־הרשת ארבע
טבעת נחשת על ארבע קצותיו׃ ה ונתתה אתה תחת כרכב
המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח׃ ו ועשית בדים
למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת׃ ז והובא את־בדיו
בטבעת והיו הבדים על־שתי צלעת המזבח בשאת אתו׃ ח נבוב
לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו׃ ס שביעי
ט ועשית את חצר המשכן לפאת נגב־תימנה קלעים לחצר שש
משזר מאה באמה ארך לפאה האחת׃ י ועמדיו עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף׃ יא וכן לפאת צפון
בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת
ווי העמדים וחשקיהם כסף׃ יב ורחב החצר לפאת־ים קלעים
חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה׃ יג ורחב החצר
לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה׃ יד וחמש עשרה אמה קלעים
לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ טו ולכתף השנית חמש
עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ טז ולשער החצר
מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה׃ מפטיר יז כל־
עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת׃
יח ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש
אמות שש משזר ואדניהם נחשת׃ יט לכל כלי המשכן בכל
עבדתו וכל־יתדתיו וכל־יתדת החצר נחשת׃ ס ס ס
כ ואתה תצוה את־בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית
למאור להעלת נר תמיד׃ כא באהל מועד מחוץ לפרכת
אשר על־העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד־בקר לפני יהוה
חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃ ס כח א ואתה הקרב אליך
את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו־לי אהרן
נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן׃ ב ועשית בגדי־קדש
לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃ ג ואתה תדבר אל־כל־חכמי־
לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את־בגדי אהרן לקדשו לכהנו־

ועמדיו ק׳

ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת:
ד ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע
ה טבעת נחשת על ארבע קצותיו: ונתתה אתה תחת כרכב
ו המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: ועשית בדים
ז למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: והובא את בדיו
ח בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו: נבוב
לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: ס שביעי
ט ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש
י משזר מאה באמה ארך לפאה האחת: ועמדיו עשרים ואדניהם
יא עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: וכן לפאת צפון
בארך קלעים מאה ארך ועמדו* עשרים ואדניהם עשרים נחשת
יב ווי העמדים וחשקיהם כסף: ורחב החצר לפאת ים קלעים
יג חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: ורחב החצר
יד לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: וחמש עשרה אמה קלעים
טו לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף השנית חמש
טז עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולשער החצר
מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
יז מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: מפטיר כל
עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת:
יח ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש
יט אמות שש משזר ואדניהם נחשת: לכל כלי המשכן בכל
עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת: ס ס ס
כ ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית
כא למאור להעלת נר תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת
אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה
א חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל: ס כח ואתה הקרב אליך
את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן
ב נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי קדש
ג לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל כל חכמי
לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו

*ועמודיו ק׳ לי

לִי׃ ד וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֵפוֹד וּמְעִיל וּכְתֹנֶת תַּשְׁבֵּץ
מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט וְעָשׂוּ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ וּלְבָנָיו לְכַהֲנוֹ־לִי׃
ה וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תּוֹלַעַת
הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ פ ו וְעָשׂוּ אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃ ז שְׁתֵּי כְתֵפֹת חֹבְרֹת יִהְיֶה־
לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחֻבָּר׃ ח וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ
מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃
ט וְלָקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֹׁהַם וּפִתַּחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
י שִׁשָּׁה מִשְּׁמֹתָם עַל הָאֶבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשִּׁשָּׁה הַנּוֹתָרִים עַל־
הָאֶבֶן הַשֵּׁנִית כְּתוֹלְדֹתָם׃ יא מַעֲשֵׂה חָרַשׁ אֶבֶן פִּתּוּחֵי חֹתָם תְּפַתַּח
אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב
תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ יב וְשַׂמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי
זִכָּרֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי
כְתֵפָיו לְזִכָּרֹן׃ ס שני יג וְעָשִׂיתָ מִשְׁבְּצֹת זָהָב׃ יד וּשְׁתֵּי שַׁרְשְׁרֹת
זָהָב טָהוֹר מִגְבָּלֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם מַעֲשֵׂה עֲבֹת וְנָתַתָּה אֶת־שַׁרְשְׁרֹת
הָעֲבֹתֹת עַל־הַמִּשְׁבְּצֹת׃ ס טו וְעָשִׂיתָ חֹשֶׁן מִשְׁפָּט מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב
כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד תַּעֲשֶׂנּוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ טז רָבוּעַ יִהְיֶה כָּפוּל זֶרֶת אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ׃
יז וּמִלֵּאתָ בוֹ מִלֻּאַת אֶבֶן אַרְבָּעָה טוּרִים אָבֶן טוּר אֹדֶם פִּטְדָה
וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד׃ יח וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיָהֲלֹם׃ יט וְהַטּוּר
הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃ כ וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ וְשֹׁהַם
וְיָשְׁפֵה מְשֻׁבָּצִים זָהָב יִהְיוּ בְּמִלּוּאֹתָם׃ כא וְהָאֲבָנִים תִּהְיֶיןָ עַל־
שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל־
שְׁמוֹ תִּהְיֶיןָ לִשְׁנֵי עָשָׂר שָׁבֶט׃ כב וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שַׁרְשֹׁת גַּבְלֻת
מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב טָהוֹר׃ כג וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב
וְנָתַתָּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ כד וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי
עֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ כה וְאֵת שְׁתֵּי
קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה עַל־כִּתְפוֹת
הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו׃ כו וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְשַׂמְתָּ אֹתָם עַל־
שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפֹד בָּיְתָה׃

לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ ד
מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי:
והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת ה
השני ואת השש: פ* ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן ו
תולעת שני ושש משזר מעשה חשב: שתי כתפת חברת יהיה ז
לו אל שני קצותיו וחבר: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ח
ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר:
ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: * ט
ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על י
האבן השנית כתולדתם: מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח יא
את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב
תעשה אתם: ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני יב
זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי
כתפיו לזכרן: ס שני ועשית משבצת זהב: ושתי שרשרת יג יד
זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת
העבתת על המשבצת: ס ועשית חשן משפט מעשה חשב טו
כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
תעשה אתו: רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: טז
ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה יז
וברקת הטור האחד: והטור השני נפך ספיר ויהלם: והטור יח יט
השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש ושהם כ
וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: והאבנים תהיין על כא
שמת בני ישראל שתים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על
שמו תהיין לשני עשר שבט: ועשית על החשן שרשת גבלת כב
מעשה עבת זהב טהור: ועשית על החשן שתי טבעות זהב כג
ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן: ונתתה את שתי כד
עבתת הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן: ואת שתי כה
קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות
האפד אל מול פניו: ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על כו
שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפוד ביתה:

*לוי *ישראל

ועשית

כז וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כִתְפוֹת הָאֵפוֹד
מִלְּמַטָּה מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב הָאֵפוֹד׃
כח וְיִרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָו אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפוֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת
לִהְיוֹת עַל־חֵשֶׁב הָאֵפוֹד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד׃ כט וְנָשָׂא
אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט עַל־לִבּוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־
הַקֹּדֶשׁ לְזִכָּרֹן לִפְנֵי־יְהוָה תָּמִיד׃ ל וְנָתַתָּ אֶל־חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת־
הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים וְהָיוּ עַל־לֵב אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא
אַהֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־לִבּוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד׃ ס שלישי
לא וְעָשִׂיתָ אֶת־מְעִיל הָאֵפוֹד כְּלִיל תְּכֵלֶת׃ לב וְהָיָה פִי־רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ
שָׂפָה יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּפִי תַחְרָא יִהְיֶה־לּוֹ לֹא יִקָּרֵעַ׃
לג וְעָשִׂיתָ עַל־שׁוּלָיו רִמֹּנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־שׁוּלָיו
סָבִיב וּפַעֲמֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב׃ לד פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן פַּעֲמֹן זָהָב
וְרִמּוֹן עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב׃ לה וְהָיָה עַל־אַהֲרֹן לְשָׁרֵת וְנִשְׁמַע
קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבְצֵאתוֹ וְלֹא יָמוּת׃ ס לו וְעָשִׂיתָ
צִּיץ זָהָב טָהוֹר וּפִתַּחְתָּ עָלָיו פִּתּוּחֵי חֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ לז וְשַׂמְתָּ
אֹתוֹ עַל־פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל־הַמִּצְנָפֶת אֶל־מוּל פְּנֵי־הַמִּצְנֶפֶת
יִהְיֶה׃ לח וְהָיָה עַל־מֵצַח אַהֲרֹן וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־עֲוֹן הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר
יַקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־מַתְּנֹת קָדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ תָּמִיד
לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה׃ לט וְשִׁבַּצְתָּ הַכְּתֹנֶת שֵׁשׁ וְעָשִׂיתָ מִצְנֶפֶת
שֵׁשׁ וְאַבְנֵט תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ מ וְלִבְנֵי אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֻתֳּנֹת
וְעָשִׂיתָ לָהֶם אַבְנֵטִים וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת׃
מא וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם
וּמִלֵּאתָ אֶת־יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְכִהֲנוּ־לִי׃ מב וַעֲשֵׂה לָהֶם מִכְנְסֵי־
בָד לְכַסּוֹת בְּשַׂר עֶרְוָה מִמָּתְנַיִם וְעַד־יְרֵכַיִם יִהְיוּ׃ מג וְהָיוּ עַל־
אַהֲרֹן וְעַל־בָּנָיו בְּבֹאָם ׀ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וְלֹא־יִשְׂאוּ עָוֹן וָמֵתוּ חֻקַּת עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו׃ ס
רביעי כט א וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקַדֵּשׁ אֹתָם לְכַהֵן לִי לְקַח
פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם׃ ב וְלֶחֶם מַצּוֹת וְחַלֹּת מַצֹּת
בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן סֹלֶת חִטִּים תַּעֲשֶׂה
אֹתָם׃ ג וְנָתַתָּ אוֹתָם עַל־סַל אֶחָד וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בַּסָּל וְאֶת־הַפָּר

*מטבעתיו ק׳ יקמ״ץ בז״ק

ואת

כז ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד
מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד:
כח וירכסו את החשן *מטבעתו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת
כט להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד: ונשא
אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל
ל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד: ונתת אל חשן המשפט את
האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא
אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: ס שלישי
לא לב ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת: והיה פי ראשו בתוכו
שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע:
לג ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו
לד סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: פעמן זהב ורמון פעמן זהב
לה ורמון על שולי המעיל סביב: והיה על אהרן לשרת ונשמע
לו קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: ס ועשית
לז ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: ושמת
אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת
לח יהיה: והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר
יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד
לט לרצון להם לפני יהוה: ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת
מ שש ואבנט תעשה מעשה רקם: ולבני אהרן תעשה כתנת
ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת:
מא והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם
מב ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי: ועשה להם מכנסי
מג בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו: והיו על
אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח
לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו: ס
א רביעי כט וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח
ב פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימם: ולחם מצות וחלת מצת
בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה
ג אתם: ונתת אתם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר
ואת

*מטבעתיו ק׳

וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם׃ ד וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמָּיִם׃ ה וְלָקַחְתָּ אֶת־הַבְּגָדִים וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־
אַהֲרֹן אֶת־הַכֻּתֹּנֶת וְאֵת מְעִיל הָאֵפֹד וְאֶת־הָאֵפֹד וְאֶת־הַחֹשֶׁן
וְאָפַדְתָּ לוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפֹד׃ ו וְשַׂמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וְנָתַתָּ אֶת־
נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ עַל־הַמִּצְנָפֶת׃ ז וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְיָצַקְתָּ עַל־
רֹאשׁוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ׃ ח וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּם כֻּתֳּנֹת׃
ט וְחָגַרְתָּ אֹתָם אַבְנֵט אַהֲרֹן וּבָנָיו וְחָבַשְׁתָּ לָהֶם מִגְבָּעֹת וְהָיְתָה
לָהֶם כְּהֻנָּה לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִלֵּאתָ יַד־אַהֲרֹן וְיַד־בָּנָיו׃ י וְהִקְרַבְתָּ אֶת־
הַפָּר לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְסָמַךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר׃
יא וְשָׁחַטְתָּ אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ יב וְלָקַחְתָּ מִדַּם
הַפָּר וְנָתַתָּה עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעֶךָ וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ אֶל־
יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ יג וְלָקַחְתָּ אֶת־כָּל־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת
הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן
וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחָה׃ יד וְאֶת־בְּשַׂר הַפָּר וְאֶת־עֹרוֹ וְאֶת־פִּרְשׁוֹ תִּשְׂרֹף
בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה חַטָּאת הוּא׃ טו וְאֶת־הָאַיִל הָאֶחָד תִּקָּח וְסָמְכוּ
אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ טז וְשָׁחַטְתָּ אֶת־הָאָיִל
וְלָקַחְתָּ אֶת־דָּמוֹ וְזָרַקְתָּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ יז וְאֶת־הָאַיִל תְּנַתֵּחַ
לִנְתָחָיו וְרָחַצְתָּ קִרְבּוֹ וּכְרָעָיו וְנָתַתָּ עַל־נְתָחָיו וְעַל־רֹאשׁוֹ׃
יח וְהִקְטַרְתָּ אֶת־כָּל־הָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא לַיהוָה רֵיחַ נִיחוֹחַ
אִשֶּׁה לַיהוָה הוּא׃ חמישי יט וְלָקַחְתָּ אֵת הָאַיִל הַשֵּׁנִי וְסָמַךְ אַהֲרֹן
וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ כ וְשָׁחַטְתָּ אֶת־הָאַיִל וְלָקַחְתָּ
מִדָּמוֹ וְנָתַתָּה עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן וְעַל־תְּנוּךְ אֹזֶן בָּנָיו הַיְמָנִית וְעַל־
בֹּהֶן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית וְזָרַקְתָּ אֶת־הַדָּם עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ כא וְלָקַחְתָּ מִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִשֶּׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְהִזֵּיתָ עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בְּגָדָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ
וְקָדַשׁ הוּא וּבְגָדָיו וּבָנָיו וּבִגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ׃ כב וְלָקַחְתָּ מִן־הָאַיִל
הַחֵלֶב וְהָאַלְיָה וְאֶת־הַחֵלֶב ׀ הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד
וְאֵת ׀ שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין כִּי
אֵיל מִלֻּאִים הוּא׃ כג וְכִכַּר לֶחֶם אַחַת וְחַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וְרָקִיק
אֶחָד מִסַּל הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה׃ כד וְשַׂמְתָּ הַכֹּל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן

ואת שני האילם: ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל ד
מועד ורחצת אתם במים: ולקחת את הבגדים והלבשת את ה
אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן
ואפדת לו בחשב האפד: ושמת המצנפת על ראשו ונתת את ו
נזר הקדש על המצנפת: ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ז
ראשו ומשחת אתו: ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת: ח
וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה ט
להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: והקרבת את י
הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר:
ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקחת מדם יא יב
הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל
יסוד המזבח: ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת יג
היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
והקטרת המזבחה: ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף יד
באש מחוץ למחנה חטאת הוא: ואת האיל האחד תקח וסמכו טו
אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: ושחטת את האיל טז
ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב: ואת האיל תנתח יז
לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו:
והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח יח
אשה ליהוה הוא: חמישי ולקחת את האיל השני וסמך אהרן יט
ובניו את ידיהם על ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת כ
מדמו ונתתה על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו הימנית ועל
בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על
המזבח סביב: ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן כא
המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו
וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו: ולקחת מן האיל כב
החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי
איל מלאים הוא: וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק כג
אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: ושמת הכל על כפי אהרן כד
ועל

וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ כה וְלָקַחְתָּ אֹתָם
מִיָּדָם וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה לְרֵיחַ נִיחוֹחַ לִפְנֵי יְהוָה אִשֶּׁה
הוּא לַיהוָה׃ כו וְלָקַחְתָּ אֶת־הֶחָזֶה מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן
וְהֵנַפְתָּ אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לְךָ לְמָנָה׃ כז וְקִדַּשְׁתָּ אֵת ׀
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הוּנַף וַאֲשֶׁר הוּרָם מֵאֵיל
הַמִּלֻּאִים מֵאֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו׃ כח וְהָיָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
לְחָק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תְרוּמָה הוּא וּתְרוּמָה יִהְיֶה מֵאֵת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם תְּרוּמָתָם לַיהוָה׃ כט וּבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן יִהְיוּ לְבָנָיו אַחֲרָיו לְמָשְׁחָה בָהֶם וּלְמַלֵּא־בָם אֶת־יָדָם׃
ל שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשָׁם הַכֹּהֵן תַּחְתָּיו מִבָּנָיו אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ׃ לא וְאֵת אֵיל הַמִּלֻּאִים תִּקָּח וּבִשַּׁלְתָּ אֶת־
בְּשָׂרוֹ בְּמָקֹם קָדֹשׁ׃ לב וְאָכַל אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־בְּשַׂר הָאַיִל וְאֶת־
הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסָּל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ לג וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כֻּפַּר
בָּהֶם לְמַלֵּא אֶת־יָדָם לְקַדֵּשׁ אֹתָם וְזָר לֹא־יֹאכַל כִּי־קֹדֶשׁ הֵם׃
לד וְאִם־יִוָּתֵר מִבְּשַׂר הַמִּלֻּאִים וּמִן־הַלֶּחֶם עַד־הַבֹּקֶר וְשָׂרַפְתָּ אֶת־
הַנּוֹתָר בָּאֵשׁ לֹא יֵאָכֵל כִּי־קֹדֶשׁ הוּא׃ לה וְעָשִׂיתָ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
כָּכָה כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתִי אֹתָכָה שִׁבְעַת יָמִים תְּמַלֵּא יָדָם׃ לו וּפַר
חַטָּאת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם עַל־הַכִּפֻּרִים וְחִטֵּאתָ עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּכַפֶּרְךָ עָלָיו
וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ לְקַדְּשׁוֹ׃ לז שִׁבְעַת יָמִים תְּכַפֵּר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְקִדַּשְׁתָּ
אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים כָּל־הַנֹּגֵעַ בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ׃ ס ששי
לח וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם תָּמִיד׃
לט אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבָּיִם׃ מ וְעִשָּׂרֹן סֹלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן כָּתִית רֶבַע הַהִין וְנֶסֶךְ
רְבִיעִת הַהִין יָיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד׃ מא וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכָּהּ תַּעֲשֶׂה־לָּהּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ מב עֹלַת תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר
אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ שָׁם׃ מג וְנֹעַדְתִּי שָׁמָּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנִקְדַּשׁ בִּכְבֹדִי׃ מד וְקִדַּשְׁתִּי אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־
אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֲקַדֵּשׁ לְכַהֵן לִי׃ מה וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים׃ מו וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי

כה ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: ולקחת אתם
מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה
כו הוא ליהוה: ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן
כז והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה: וקדשת את
חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל
כח המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: והיה לאהרן ולבניו
לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת
כט בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה: ובגדי הקדש
אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם:
ל שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל
לא מועד לשרת בקדש: ואת איל המלאים תקח ובשלת את
לב בשרו במקם קדש: ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת
לג הלחם אשר בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר כפר
בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם:
לד ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את
לה הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא: ועשית לאהרן ולבניו
לו ככה ככל אשר צויתי אתכה שבעת ימים תמלא ידם: ופר
חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו
לז ומשחת אתו לקדשו: שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת
אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש: ס ששי
לח וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד:
לט את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
מ הערבים: ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך
מא רביעת ההין יין לכבש האחד: ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה
מב ליהוה: עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר
מג אועד לכם שמה לדבר אליך שם: ונעדתי שמה לבני ישראל
מד ונקדש בכבדי: וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת
מה אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי: ושכנתי בתוך בני ישראל
מו והייתי להם לאלהים: וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי
אותם

אֹתָ֛ם מֵאֶ֥רֶץ מִצְרַ֖יִם לְשָׁכְנִ֣י בְתוֹכָ֑ם אֲנִ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיהֶֽם׃ פ שביעי
ל א וְעָשִׂ֥יתָ מִזְבֵּ֖חַ מִקְטַ֣ר קְטֹ֑רֶת עֲצֵ֥י שִׁטִּ֖ים תַּעֲשֶׂ֥ה אֹתֽוֹ׃ ב אַמָּ֨ה
אָרְכּ֜וֹ וְאַמָּ֤ה רָחְבּוֹ֙ רָב֣וּעַ יִהְיֶ֔ה וְאַמָּתַ֖יִם קֹמָת֑וֹ מִמֶּ֖נּוּ קַרְנֹתָֽיו׃
ג וְצִפִּיתָ֨ אֹת֜וֹ זָהָ֣ב טָה֗וֹר אֶת־גַּגּ֛וֹ וְאֶת־קִֽירֹתָ֥יו סָבִ֖יב וְאֶת־קַרְנֹתָ֑יו
וְעָשִׂ֥יתָ לּ֛וֹ זֵ֥ר זָהָ֖ב סָבִֽיב׃ ד וּשְׁתֵּי֩ טַבְּעֹ֨ת זָהָ֜ב תַּעֲשֶׂה־לּ֣וֹ ׀ מִתַּ֣חַת
לְזֵר֗וֹ עַ֚ל שְׁתֵּ֣י צַלְעֹתָ֔יו תַּעֲשֶׂ֖ה עַל־שְׁנֵ֣י צִדָּ֑יו וְהָיָה֙ לְבָתִּ֣ים לְבַדִּ֔ים
לָשֵׂ֥את אֹת֖וֹ בָּהֵֽמָּה׃ ה וְעָשִׂ֥יתָ אֶת־הַבַּדִּ֖ים עֲצֵ֣י שִׁטִּ֑ים וְצִפִּיתָ֥ אֹתָ֖ם
זָהָֽב׃ ו וְנָתַתָּ֤ה אֹתוֹ֙ לִפְנֵ֣י הַפָּרֹ֔כֶת אֲשֶׁ֖ר עַל־אֲרֹ֣ן הָעֵדֻ֑ת לִפְנֵ֣י
הַכַּפֹּ֗רֶת אֲשֶׁר֙ עַל־הָ֣עֵדֻ֔ת אֲשֶׁ֛ר אִוָּעֵ֥ד לְךָ֖ שָֽׁמָּה׃ ז וְהִקְטִ֥יר עָלָ֛יו
אַהֲרֹ֖ן קְטֹ֣רֶת סַמִּ֑ים בַּבֹּ֣קֶר בַּבֹּ֗קֶר בְּהֵיטִיב֛וֹ אֶת־הַנֵּרֹ֖ת יַקְטִירֶֽנָּה׃
מפטיר ח וּבְהַעֲלֹ֨ת אַהֲרֹ֧ן אֶת־הַנֵּרֹ֛ת בֵּ֥ין הָעַרְבַּ֖יִם יַקְטִירֶ֑נָּה קְטֹ֧רֶת
תָּמִ֛יד לִפְנֵ֥י יְהוָ֖ה לְדֹרֹתֵיכֶֽם׃ ט לֹא־תַעֲל֥וּ עָלָ֛יו קְטֹ֥רֶת זָרָ֖ה וְעֹלָ֣ה
וּמִנְחָ֑ה וְנֶ֕סֶךְ לֹ֥א תִסְּכ֖וּ עָלָֽיו׃ י וְכִפֶּ֤ר אַהֲרֹן֙ עַל־קַרְנֹתָ֔יו אַחַ֖ת
בַּשָּׁנָ֑ה מִדַּ֞ם חַטַּ֣את הַכִּפֻּרִ֗ים אַחַ֤ת בַּשָּׁנָה֙ יְכַפֵּ֤ר עָלָיו֙ לְדֹרֹ֣תֵיכֶ֔ם
קֹֽדֶשׁ־קָדָשִׁ֥ים ה֖וּא לַיהוָֽה׃ פ פ פ
יא וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ יב כִּ֣י תִשָּׂ֞א אֶת־רֹ֥אשׁ בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֮
לִפְקֻדֵיהֶם֒ וְנָ֨תְנ֜וּ אִ֣ישׁ כֹּ֧פֶר נַפְשׁ֛וֹ לַיהוָ֖ה בִּפְקֹ֣ד אֹתָ֑ם וְלֹא־
יִהְיֶ֥ה בָהֶ֛ם נֶ֖גֶף בִּפְקֹ֥ד אֹתָֽם׃ יג זֶ֣ה ׀ יִתְּנ֗וּ כָּל־הָעֹבֵר֙ עַל־הַפְּקֻדִ֔ים
מַחֲצִ֥ית הַשֶּׁ֖קֶל בְּשֶׁ֣קֶל הַקֹּ֑דֶשׁ עֶשְׂרִ֤ים גֵּרָה֙ הַשֶּׁ֔קֶל מַחֲצִ֣ית הַשֶּׁ֔קֶל
תְּרוּמָ֖ה לַיהוָֽה׃ יד כֹּ֗ל הָעֹבֵר֙ עַל־הַפְּקֻדִ֔ים מִבֶּ֛ן עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה
וָמָ֑עְלָה יִתֵּ֖ן תְּרוּמַ֥ת יְהוָֽה׃ טו הֶעָשִׁ֣יר לֹֽא־יַרְבֶּ֗ה וְהַדַּל֙ לֹ֣א יַמְעִ֔יט
מִמַּחֲצִ֖ית הַשָּׁ֑קֶל לָתֵת֙ אֶת־תְּרוּמַ֣ת יְהוָ֔ה לְכַפֵּ֖ר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶֽם׃
טז וְלָקַחְתָּ֞ אֶת־כֶּ֣סֶף הַכִּפֻּרִ֗ים מֵאֵת֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְנָתַתָּ֣ אֹת֔וֹ עַל־
עֲבֹדַ֖ת אֹ֣הֶל מוֹעֵ֑ד וְהָיָה֩ לִבְנֵ֨י יִשְׂרָאֵ֤ל לְזִכָּרוֹן֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה לְכַפֵּ֖ר עַל־
נַפְשֹׁתֵיכֶֽם׃ פ יז וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ יח וְעָשִׂ֜יתָ כִּיּ֥וֹר
נְחֹ֛שֶׁת וְכַנּ֥וֹ נְחֹ֖שֶׁת לְרָחְצָ֑ה וְנָתַתָּ֣ אֹת֗וֹ בֵּין־אֹ֤הֶל מוֹעֵד֙ וּבֵ֣ין הַמִּזְבֵּ֔חַ
וְנָתַתָּ֥ שָׁ֖מָּה מָֽיִם׃ יט וְרָחֲצ֛וּ אַהֲרֹ֥ן וּבָנָ֖יו מִמֶּ֑נּוּ אֶת־יְדֵיהֶ֖ם וְאֶת־
רַגְלֵיהֶֽם׃ כ בְּבֹאָ֞ם אֶל־אֹ֧הֶל מוֹעֵ֛ד יִרְחֲצוּ־מַ֖יִם וְלֹ֣א יָמֻ֑תוּ א֣וֹ
בְגִשְׁתָּ֤ם אֶל־הַמִּזְבֵּ֙חַ֙ לְשָׁרֵ֔ת לְהַקְטִ֥יר אִשֶּׁ֖ה לַיהוָֽה׃ כא וְרָחֲצ֛וּ יְדֵיהֶ֥ם
וְרַגְלֵיהֶ֖ם וְלֹ֣א יָמֻ֑תוּ וְהָיְתָ֨ה לָהֶ֧ם חָק־עוֹלָ֛ם ל֥וֹ וּלְזַרְע֖וֹ לְדֹרֹתָֽם׃ פ

אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם: פ שביעי
ל ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: אמה א ב
ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו:
וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ג
ועשית לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת ד
לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים
לשאת אתו בהמה: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם ה
זהב: ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני ו
הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה: והקטיר עליו ז
אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה:
מפטיר ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת ח
תמיד לפני יהוה לדרתיכם: לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ט
ומנחה ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן על קרנתיו אחת י
בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם
קדש קדשים הוא ליהוה: פ פ פ
וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל יא יב
לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא
יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה יתנו כל העבר על הפקדים יג
מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל
תרומה ליהוה: * כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה יד
ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט טו
ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם:
ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על טז
עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על
נפשתיכם: פ * וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית כיור יז יח
נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח
ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת יט
רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או כ
בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: ורחצו ידיהם כא
ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם: פ

*לוי *ישראל

כב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כג וְאַתָּה קַח־לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ
מָר־דְּרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקִנְּמָן־בֶּשֶׂם מַחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם וּקְנֵה־
בֹשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם׃ כד וְקִדָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן
זַיִת הִין׃ כה וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רֹקַח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה
רֹקֵחַ שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה׃ כו וּמָשַׁחְתָּ בוֹ אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת
אֲרוֹן הָעֵדֻת׃ כז וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנֹרָה וְאֶת־כֵּלֶיהָ
וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ כח וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־
הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ כט וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהֶם
יִקְדָּשׁ׃ ל וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּמְשָׁח וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם לְכַהֵן לִי׃
לא וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי
לְדֹרֹתֵיכֶם׃ לב עַל־בְּשַׂר אָדָם לֹא יִיסָךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כָּמֹהוּ
קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם׃ לג אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ וַאֲשֶׁר יִתֵּן
מִמֶּנּוּ עַל־זָר וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃ ס לד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ
סַמִּים נָטָף ׀ וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃
לה וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃
לו וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ לז וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכֻּנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לַיהוָה׃ לח אִישׁ
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כָמוֹהָ לְהָרִיחַ בָּהּ וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃ ס לא א וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב רְאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר
לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ ג וָאֲמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה וּבִתְבוּנָה
וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃ ד לַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף
וּבַנְּחֹשֶׁת׃ ה וּבַחֲרֹשֶׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־
מְלָאכָה׃ ו וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי אִתּוֹ אֵת אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן
וּבְלֵב כָּל־חֲכַם־לֵב נָתַתִּי חָכְמָה וְעָשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ׃ ז אֵת ׀
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֹן לָעֵדֻת וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֵת כָּל־כְּלֵי
הָאֹהֶל׃ ח וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה וְאֶת־כָּל־
כֵּלֶיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ ט וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־
הַכִּיּוֹר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ י וְאֵת בִּגְדֵי הַשְּׂרָד וְאֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן
הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ יא וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת

כב כג וידבר יהוה אל משה לאמר: ואתה קח לך בשמים ראש
מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה
כד בשם חמשים ומאתים: וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן
כה זית הין: ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה
כו רקח שמן משחת קדש יהיה: ומשחת בו את אהל מועד ואת
כז ארון העדת: ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה
כח ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת
כט הכיר ואת כנו: וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם
ל יקדש: ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי:
לא ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי
לב לדרתיכם: על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו
לג קדש הוא קדש יהיה לכם: איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן
לד ממנו על זר ונכרת מעמיו: ס ויאמר יהוה אל משה קח לך
סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה:
לה ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש:
לו ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר
לז אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: והקטרת אשר
לח תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: איש
א אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו: ס לא וידבר יהוה
ב אל משה לאמר: ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור
ג למטה יהודה: ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה
ד ובדעת ובכל מלאכה: לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף
ה ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל
ו מלאכה: ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן
ז ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך: את
אהל מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי
ח האהל: ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל
ט כליה ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת
י הכיור ואת כנו: ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן
יא הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים

הַסַּמִּים לַקֹּדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ׃ פ יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ יג וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ
כִּי אוֹת הִוא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
יד וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הִוא לָכֶם מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי
כָּל־הָעֹשֶׂה בָהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמֶּיהָ׃
טו שֵׁשֶׁת יָמִים יֵעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ
לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת׃ טז וְשָׁמְרוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם׃ יז בֵּינִי
וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃ ס שני יח וַיִּתֵּן
אֶל־מֹשֶׁה כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת לֻחֹת אֶבֶן
כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים׃ **לב** א וַיַּרְא הָעָם כִּי־בֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת
מִן־הָהָר וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים
אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֹא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה לוֹ׃ ב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלָי׃ ג וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל־
הָעָם אֶת־נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־אַהֲרֹן׃ ד וַיִּקַּח
מִיָּדָם וַיָּצַר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ה וַיַּרְא אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ
לְפָנָיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמַר חַג לַיהוָה מָחָר׃ ו וַיַּשְׁכִּימוּ מִמָּחֳרָת
וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיַּגִּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וְשָׁתוֹ וַיָּקֻמוּ
לְצַחֵק׃ פ ז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֶךְ־רֵד כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר
הֶעֱלֵיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ח סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ
לָהֶם עֵגֶל מַסֵּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא׃ י וְעַתָּה הַנִּיחָה לִּי
וְיִחַר־אַפִּי בָהֶם וַאֲכַלֵּם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל׃ יא וַיְחַל מֹשֶׁה
אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָה יְהוָה יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה׃ יב לָמָּה יֹאמְרוּ
מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לַהֲרֹג אֹתָם בֶּהָרִים וּלְכַלֹּתָם מֵעַל

הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשו : פ ויאמר יהוה אל משה יב
לאמר : ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו יג
כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם :
ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי יד
כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה :
ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש טו
ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת : ושמרו בני טז
ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם : ביני יז
ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש : ס שני ויתן יח
אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן
כתבים באצבע אלהים : לב וירא העם כי בשש משה לרדת א
מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו : ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב ב
אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי : ויתפרקו כל ג
העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן : ויקח ד
מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך
ישראל אשר העלוך מארץ מצרים : וירא אהרן ויבן מזבח ה
לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר : וישכימו ממחרת ו
ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו
לצחק : פ וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר ז
העלית מארץ מצרים : סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו ח
להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך
ישראל אשר העלוך מארץ מצרים : ויאמר יהוה אל משה ט
ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא : ועתה הניחה לי י
ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול : ויחל משה יא
את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר
הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה : למה יאמרו יב
מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל

פני

פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃ יג זְכֹר
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר
אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם׃ יד וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ׃ פ טו וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לֻחֹת
הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לֻחֹת כְּתֻבִים מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתֻבִים׃
טז וְהַלֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא חָרוּת
עַל־הַלֻּחֹת׃ יז וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בְּרֵעֹה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה
קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה׃ יח וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל
עֲנוֹת חֲלוּשָׁה קוֹל עַנּוֹת אָנֹכִי שֹׁמֵעַ׃ יט וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־
הַמַּחֲנֶה וַיַּרְא אֶת־הָעֵגֶל וּמְחֹלֹת וַיִּחַר־אַף מֹשֶׁה וַיַּשְׁלֵךְ מִיָּדָו אֶת־
הַלֻּחֹת וַיְשַׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר׃ כ וַיִּקַּח אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ
וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחַן עַד אֲשֶׁר־דָּק וַיִּזֶר עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיַּשְׁקְ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ כא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מֶה־עָשָׂה לְךָ הָעָם הַזֶּה כִּי־
הֵבֵאתָ עָלָיו חֲטָאָה גְדֹלָה׃ כב וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אַל־יִחַר אַף אֲדֹנִי
אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הָעָם כִּי בְרָע הוּא׃ כג וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים
אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה ׀ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֹא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה לוֹ׃ כד וָאֹמַר לָהֶם לְמִי זָהָב הִתְפָּרָקוּ וַיִּתְּנוּ־לִי
וָאַשְׁלִכֵהוּ בָאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה׃ כה וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם כִּי פָרֻעַ
הוּא כִּי־פְרָעֹה אַהֲרֹן לְשִׁמְצָה בְּקָמֵיהֶם׃ כו וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר
הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי וַיֵּאָסְפוּ אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי׃ כז וַיֹּאמֶר
לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימוּ אִישׁ־חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ עִבְרוּ
וָשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לָשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהִרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחִיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
וְאִישׁ אֶת־קְרֹבוֹ׃ כח וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֵוִי כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעָם בַּיּוֹם
הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ׃ כט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִלְאוּ יֶדְכֶם הַיּוֹם לַיהוָה
כִּי אִישׁ בִּבְנוֹ וּבְאָחִיו וְלָתֵת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה׃ ל וַיְהִי מִמָּחֳרָת
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל־
יְהוָה אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטַּאתְכֶם׃ לא וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וַיֹּאמַר אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב׃
לב וְעַתָּה אִם־תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם־אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ׃

•ברעו ק׳ •ידיו ק׳ •ק׳ רב קה •ג׳ פסוקים

יג פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר
לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר
אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר
יד אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יהוה על הרעה אשר
טו דבר לעשות לעמו: פ ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת
העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים:
טז והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות
יז על הלחת: וישמע יהושע את קול העם ברעה* ויאמר אל משה
יח קול מלחמה במחנה: ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול
יט ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל
המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו* את
כ הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו
וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני
כא ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי
כב הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדני
כג אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
כד לא ידענו מה היה לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי
כה ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרע
כו הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה בשער
כז המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר
להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו
ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו
כח ואיש את קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום
כט ההוא כשלשת אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה
ל כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת
ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל
לא יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יהוה
ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב:
לב ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת:

*ברעו ק׳ *מידיו ק׳

ויאמר

לג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חָטָא־לִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי׃
לד וְעַתָּה לֵךְ ׀ נְחֵה אֶת־הָעָם אֶל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ
לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם פָּקְדִי וּפָקַדְתִּי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם׃ לה וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־
הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן׃ ס לג א וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר
לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה׃ ב וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מַלְאָךְ וְגֵרַשְׁתִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי
הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ ג אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ
כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף אַתָּה פֶּן־אֲכֶלְךָ בַּדָּרֶךְ׃
ד וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה וַיִּתְאַבָּלוּ וְלֹא־שָׁתוּ אִישׁ עֶדְיוֹ
עָלָיו׃ ה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עַם־קְשֵׁה־
עֹרֶף רֶגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֶדְיְךָ מֵעָלֶיךָ
וְאֵדְעָה מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ ו וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֶדְיָם מֵהַר
חוֹרֵב׃ ז וּמֹשֶׁה יִקַּח אֶת־הָאֹהֶל וְנָטָה־לוֹ ׀ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן־
הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל־מְבַקֵּשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ ח וְהָיָה כְּצֵאת מֹשֶׁה אֶל־הָאֹהֶל יָקוּמוּ
כָּל־הָעָם וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־בֹּאוֹ
הָאֹהֱלָה׃ ט וְהָיָה כְּבֹא מֹשֶׁה הָאֹהֱלָה יֵרֵד עַמּוּד הֶעָנָן וְעָמַד פֶּתַח
הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם־מֹשֶׁה׃ י וְרָאָה כָל־הָעָם אֶת־עַמּוּד הֶעָנָן עֹמֵד פֶּתַח
הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲווּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ׃ יא וְדִבֶּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה
וּמְשָׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן נַעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל׃ פ שלישי
יב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה
וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יְדַעְתִּיךָ
בְשֵׁם וְגַם־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינָי׃ יג וְעַתָּה אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
הוֹדִעֵנִי נָא אֶת־דְּרָכֶךָ וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי
עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה׃ יד וַיֹּאמַר פָּנַי יֵלֵכוּ וַהֲנִחֹתִי לָךְ׃ טו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אִם־אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה׃ טז וּבַמֶּה ׀ יִוָּדַע אֵפוֹא כִּי־
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ הֲלוֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלֵינוּ אֲנִי
וְעַמְּךָ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ פ רביעי יז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־

לג ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי :
לד ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך
לה לפניך וביום פקדי ופקדתי עלהם חטאתם : ויגף יהוה את
א העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן : ס לג וידבר
יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ
מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר
ב לזרעך אתננה : ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני
ג האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי : אל ארץ זבת חלב ודבש
כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך :
ד וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו
ה עליו : ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה
ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך
ו ואדעה מה אעשה לך : ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר
ז חורב : ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן
המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל
ח מועד אשר מחוץ למחנה : והיה כצאת משה אל האהל יקומו
כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו
ט האהלה : והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח
י האהל ודבר עם משה : וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח
יא האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו : ודבר יהוה אל
משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה
ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל : פ שלישי
יב ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה
ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך
יג בשם וגם מצאת חן בעיני : ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך
הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי
טו יד עמך הגוי הזה : ויאמר פני ילכו והנחתי לך : ויאמר אליו
טז אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה : ובמה יודע אפוא כי
מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני
יז ועמך מכל העם אשר על פני האדמה : פ רביעי ויאמר יהוה אל

משה גם את־הדבר הזה אשר דברת אעשה כי־מצאת חן בעיני
ואדעך בשם׃ יח ויאמר הראני נא את־כבדך׃ יט ויאמר אני
אעביר כל־טובי על־פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את־
אשר אחן ורחמתי את־אשר ארחם׃ כ ויאמר לא תוכל לראת
את־פני כי לא־יראני האדם וחי׃ כא ויאמר יהוה הנה מקום אתי
ונצבת על־הצור׃ כב והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור
ושכתי כפי עליך עד־עברי׃ כג והסרתי את־כפי וראית את־אחרי
ופני לא יראו׃ פ חמישי **לד** א ויאמר יהוה אל־משה פסל־לך
שני־לחת אבנים כראשנים וכתבתי על־הלחת את־הדברים אשר
היו על־הלחת הראשנים אשר שברת׃ ב והיה נכון לבקר ועלית
בבקר אל־הר סיני ונצבת לי שם על־ראש ההר׃ ג ואיש לא־
יעלה עמך וגם־איש אל־ירא בכל־ההר גם־הצאן והבקר אל־ירעו
אל־מול ההר ההוא׃ ד ויפסל שני־לחת אבנים כראשנים וישכם
משה בבקר ויעל אל־הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו
שני לחת אבנים׃ ה וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא
בשם יהוה׃ ו ויעבר יהוה ׀ על־פניו ויקרא יהוה ׀ יהוה אל רחום
וחנון ארך אפים ורב־חסד ואמת׃ ז נצר חסד לאלפים נשא עון
ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד ׀ עון אבות על־בנים ועל־בני
בנים על־שלשים ועל־רבעים׃ ח וימהר משה ויקד ארצה
וישתחו׃ ט ויאמר אם־נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך־נא אדני
בקרבנו כי עם־קשה־ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו׃
ששי י ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל־עמך אעשה נפלאת
אשר לא־נבראו בכל־הארץ ובכל־הגוים וראה כל־העם אשר־
אתה בקרבו את־מעשה יהוה כי־נורא הוא אשר אני עשה עמך׃
יא שמר־לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את־
האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃ יב השמר לך פן־
תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן־יהיה למוקש
בקרבך׃ יג כי את־מזבחתם תתצון ואת־מצבתם תשברון ואת־
אשריו תכרתון׃ יד כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו
אל קנא הוא׃ טו פן־תכרת ברית ליושב הארץ וזנו ׀ אחרי

ז נון רבתי יד ר׳ רבתי

אלהיהם

משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני
יח יט ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבדך: ויאמר אני
אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את
כ אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל לראת
כא את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי
כב ונצבת על הצור: והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור
כג ושכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי וראית את אחרי
א ופני לא יראו: פ חמישי לד ויאמר יהוה אל משה פסל לך
שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר
ב היו על הלחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית
ג בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא
יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו
ד אל מול ההר ההוא: ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם
משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו
ה שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא
ו בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום
ז וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: *נצר חסד לאלפים נשא עון
ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני
ח בנים על שלשים ועל רבעים: וימהר משה ויקד ארצה
ט וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני
בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
י ששי ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת
אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר
אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך:
יא שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את
יב האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי: השמר לך פן
תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש
יג בקרבך: כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת
יד אשריו תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר* כי יהוה קנא שמו
טו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי

*נון רבתי *ר' רבתי

אלהיהם

אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחוֹ׃ טז וְלָקַחְתָּ
מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בָּנֶיךָ אַחֲרֵי
אֱלֹהֵיהֶן׃ יז אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ׃ יח אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם׃ יט כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנְךָ תִּזָּכָר
פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה׃ כ וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ
כֹּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ כא שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃ כב וְחַג שָׁבֻעֹת
תַּעֲשֶׂה לְךָ בִּכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃ כג שָׁלֹשׁ
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאָדֹן ׀ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
כד כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלֶךָ וְלֹא־יַחְמֹד אִישׁ אֶת־
אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה׃
כה לֹא־תִשְׁחַט עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח׃
כו רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי
בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ פ שביעי כז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתָב־לְךָ אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי ׀ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־
יִשְׂרָאֵל׃ כח וַיְהִי־שָׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא
אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת אֵת דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת
הַדְּבָרִים׃ כט וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד־
מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ׃
ל וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירְאוּ
מִגֶּשֶׁת אֵלָיו׃ לא וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל־
הַנְּשִׂאִים בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם׃ לב וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְּשׁוּ כָּל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיְצַוֵּם אֵת כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינָי׃ מפטיר
לג וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסְוֶה׃ לד וּבְבֹא מֹשֶׁה
לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמַּסְוֶה עַד־צֵאתוֹ וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה׃ לה וְרָאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי
קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסְוֶה עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ
לְדַבֵּר אִתּוֹ׃ ס ס ס

לה א וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה

אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת טז
מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי
אלהיהן: אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר יז יח
שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי
בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר יט
פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כ
כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד כא
וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעת כב
תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש כג
פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל:
כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את כד
ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה:
לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: כה
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי כו
בחלב אמו: פ שביעי ויאמר יהוה אל משה כתב לך את כז
הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת
ישראל: ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא כח
אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת
הדברים: ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד כט
משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו:
וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו ל
מגשת אליו: ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל לא
הנשאים בעדה וידבר משה אלהם: ואחרי כן נגשו כל בני לב
ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני: מפטיר
ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: ובבא משה לג לד
לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל
בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי לה
קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו
לדבר אתו: ס ס ס

לה ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה א
הדברים

הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָם׃ ב שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה
מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל־
הָעֹשֶׂה בוֹ מְלָאכָה יוּמָת׃ ג לֹא־תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת׃ פ ד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ ה קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נְדִיב
לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ ו וּתְכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ ז וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת
תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ ח וְשֶׁמֶן לַמָּאוֹר וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ ט וְאַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃
י וְכָל־חֲכַם־לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ יא אֶת־
הַמִּשְׁכָּן אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ אֶת־קְרָסָיו וְאֶת־קְרָשָׁיו אֶת־בְּרִיחָו
אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו׃ יב אֶת־הָאָרֹן וְאֶת־בַּדָּיו אֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֵת
פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ יג אֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם
הַפָּנִים׃ יד וְאֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־כֵּלֶיהָ וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן
הַמָּאוֹר׃ טו וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְאֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן׃ טז אֵת ׀ מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־
הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ יז אֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֵת
מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר׃ יח אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֹת הֶחָצֵר וְאֶת־
מֵיתְרֵיהֶם׃ יט אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ כ וַיֵּצְאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה׃ שני כא וַיָּבֹאוּ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־נְשָׂאוֹ לִבּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר
נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד
וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ כב וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים כֹּל ׀
נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלִי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר
הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיהוָה׃ כג וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת
תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ׃ כד כָּל־מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֵת
תְּרוּמַת יְהוָה וְכֹל אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל־מְלֶאכֶת
הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃ כה וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה

יב יבאו ק׳

ב הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם : ששת ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל
ג העשה בו מלאכה יומת : לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום
ד השבת : פ * ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר
ה אשר צוה יהוה לאמר : קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב
ו לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת : ותכלת
ז וארגמן ותולעת שני ושש ועזים : וערת אילם מאדמים וערת
ח תחשים ועצי שטים : ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה
ט ולקטרת הסמים : ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן :
י יא וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה : * את
המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו*
יב את עמדיו ואת אדניו : את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת
יג פרכת המסך : את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם
יד הפנים : ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן
טו המאור : ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה
טז ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן : את מזבח
העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את
יז הכיר ואת כנו : את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת
יח מסך שער החצר : את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת
יט מיתריהם : את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש
כ לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן : ויצאו כל עדת בני ישראל
כא מלפני משה : שני ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר
נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד
כב ולכל עבדתו ולבגדי הקדש : ויבאו האנשים על הנשים כל
נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר
כג הניף תנופת זהב ליהוה : וכל איש אשר נמצא אתו תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת
כד תחשים הביאו : כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת
כה העבדה הביאו : וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה

*לוי *ישראל *בריחיו ק׳

אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ כו וְכָל־
הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָנָה בְּחָכְמָה טָווּ אֶת־הָעִזִּים׃ כז וְהַנְּשִׂאִם
הֵבִיאוּ אֵת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֵת אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃
כח וְאֶת־הַבֹּשֶׂם וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת
הַסַּמִּים׃ כט כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם אֹתָם לְהָבִיא לְכָל־
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד־מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
נְדָבָה לַיהוָה׃ פ שלישי שני כשהן מחוברין ל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה
יְהוּדָה׃ לא וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־
מְלָאכָה׃ לב וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשֹׂת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃
לג וּבַחֲרֹשֶׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלֶאכֶת
מַחֲשָׁבֶת׃ לד וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־
דָן׃ לה מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב
וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָּל־
מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת׃ לו א וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכֹל אִישׁ
חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשֹׂת אֶת־
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃ ב וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
אֶל־בְּצַלְאֵל וְאֶל־אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
חָכְמָה בְּלִבּוֹ כֹּל אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ לְקָרְבָה אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂת
אֹתָהּ׃ ג וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂת אֹתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד
נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ ד וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל־
מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ־אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־הֵמָּה עֹשִׂים׃ ה וַיֹּאמְרוּ
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָהּ׃ ו וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר
אִישׁ וְאִשָּׁה אַל־יַעֲשׂוּ־עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם
מֵהָבִיא׃ ז וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ
וְהוֹתֵר׃ ס רביעי ח וַיַּעֲשׂוּ כָל־חֲכַם־לֵב בְּעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֶת־
הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃ ט אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה

ועשרים

את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: וכל כו
הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים: והנשאם כז
הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן:
ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת כח
הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל כט
המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל
נדבה ליהוה: פ שלישי שני כשהן מחוברין ויאמר משה אל בני ל
ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה
יהודה: וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל לא
מלאכה: ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת: לב
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת לג
מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה לד
דן: מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב לה
ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל
מלאכה וחשבי מחשבת: לו ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש א
חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את
כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ויקרא משה ב
אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת
אתה: ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ג
ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד
נדבה בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים העשים את כל ד
מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים: ויאמרו ה
אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר
צוה יהוה לעשת אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר ו
איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם
מהביא: והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה ז
והותר: ס רביעי ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את ח
המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב עשה אתם: ארך היריעה האחת שמנה ט
ועשרים

וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת
לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ י וַיְחַבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־אֶחָת וְחָמֵשׁ
יְרִיעֹת חִבַּר אַחַת אֶל־אֶחָת׃ יא וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הָאֶחָת מִקָּצָה בַּמַּחְבָּרֶת כֵּן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה
בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ יב חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים
לֻלָאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּילֹת
הַלֻּלָאֹת אַחַת אֶל־אֶחָת׃ יג וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת־
הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־אַחַת בַּקְּרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ פ יד וַיַּעַשׂ
יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם׃
טו אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רֹחַב הַיְרִיעָה
הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ טז וַיְחַבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ
הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד׃ יז וַיַּעַשׂ לֻלָאֹת חֲמִשִּׁים עַל
שְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצֹנָה בַּמַּחְבָּרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עָשָׂה עַל־שְׂפַת
הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ יח וַיַּעַשׂ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחַבֵּר אֶת־
הָאֹהֶל לִהְיֹת אֶחָד׃ יט וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ ס חמישי כ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים
לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ כא עֶשֶׂר אַמֹּת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה
וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ כב שְׁתֵּי יָדֹת לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
מְשֻׁלָּבֹת אַחַת אֶל־אֶחָת כֵּן עָשָׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ כג וַיַּעַשׂ אֶת־
הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קְרָשִׁים לִפְאַת נֶגֶב תֵּימָנָה׃ כד וְאַרְבָּעִים
אַדְנֵי־כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקְּרָשִׁים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃
כה וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית לִפְאַת צָפוֹן עָשָׂה עֶשְׂרִים קְרָשִׁים׃
כו וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כָּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ כז וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה
קְרָשִׁים׃ כח וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם׃
כט וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים אֶל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת
הָאֶחָת כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת׃ ל וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים
וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ לא וַיַּעַשׂ בְרִיחֵי עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע־

ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת
י לכל היריעת: ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת וחמש
יא יריעת חבר אחת אל אחת: ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה
האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה
יב במחברת השנית: חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים
ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת
יג הללאת אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את
יד היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: פ ויעש
יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם:
טו ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה
טז האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ויחבר את חמש
יז היריעת לבד ואת שש היריעת לבד: ויעש ללאת חמשים על
שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת
יח היריעה החברת השנית: ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את
יט האהל להית אחד: ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
כ ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ס חמישי ויעש את הקרשים
כא למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמת ארך הקרש ואמה
כב וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידת לקרש האחד
כג משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את
כד הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: וארבעים
אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו:
כה ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים:
כו וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני
כז אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה עשה ששה
כח קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים:
כט והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת
ל האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת: והיו שמנה קרשים
ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת
לא הקרש האחד: ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן

הַמִּשְׁכָּ֖ן הָאֶחָֽת׃ לב וַחֲמִשָּׁ֣ה בְרִיחִ֔ם לְקַרְשֵׁ֥י צֶֽלַע־הַמִּשְׁכָּ֖ן הַשֵּׁנִ֑ית
וַחֲמִשָּׁ֤ה בְרִיחִם֙ לְקַרְשֵׁ֣י הַמִּשְׁכָּ֔ן לַיַּרְכָתַ֖יִם יָֽמָּה׃ לג וַיַּ֖עַשׂ אֶת־
הַבְּרִ֣יחַ הַתִּיכֹ֑ן לִבְרֹ֙חַ֙ בְּת֣וֹךְ הַקְּרָשִׁ֔ים מִן־הַקָּצֶ֖ה אֶל־הַקָּצֶֽה׃
לד וְֽאֶת־הַקְּרָשִׁ֞ים צִפָּ֣ה זָהָ֗ב וְאֶת־טַבְּעֹתָם֙ עָשָׂ֣ה זָהָ֔ב בָּתִּ֖ים לַבְּרִיחִ֑ם
וַיְצַ֥ף אֶת־הַבְּרִיחִ֖ם זָהָֽב׃ לה וַיַּ֙עַשׂ֙ אֶת־הַפָּרֹ֔כֶת תְּכֵ֣לֶת וְאַרְגָּמָ֔ן
וְתוֹלַ֥עַת שָׁנִ֖י וְשֵׁ֣שׁ מָשְׁזָ֑ר מַעֲשֵׂ֥ה חֹשֵׁ֛ב עָשָׂ֥ה אֹתָ֖הּ כְּרֻבִֽים׃
לו וַיַּ֣עַשׂ לָ֗הּ אַרְבָּעָה֙ עַמּוּדֵ֣י שִׁטִּ֔ים וַיְצַפֵּ֣ם זָהָ֔ב וָוֵיהֶ֖ם זָהָ֑ב וַיִּצֹ֣ק
לָהֶ֔ם אַרְבָּעָ֖ה אַדְנֵי־כָֽסֶף׃ לז וַיַּ֤עַשׂ מָסָךְ֙ לְפֶ֣תַח הָאֹ֔הֶל תְּכֵ֧לֶת
וְאַרְגָּמָ֛ן וְתוֹלַ֥עַת שָׁנִ֖י וְשֵׁ֣שׁ מָשְׁזָ֑ר מַעֲשֵׂ֖ה רֹקֵֽם׃ לח וְאֶת־עַמּוּדָ֤יו
חֲמִשָּׁה֙ וְאֶת־וָ֣וֵיהֶ֔ם וְצִפָּ֧ה רָאשֵׁיהֶ֛ם וַחֲשֻׁקֵיהֶ֖ם זָהָ֑ב וְאַדְנֵיהֶ֥ם חֲמִשָּׁ֖ה
נְחֹֽשֶׁת׃ פ לז א וַיַּ֧עַשׂ בְּצַלְאֵ֛ל אֶת־הָאָרֹ֖ן עֲצֵ֣י שִׁטִּ֑ים אַמָּתַ֨יִם וָחֵ֜צִי
אָרְכּ֗וֹ וְאַמָּ֤ה וָחֵ֙צִי֙ רָחְבּ֔וֹ וְאַמָּ֥ה וָחֵ֖צִי קֹמָתֽוֹ׃ ב וַיְצַפֵּ֛הוּ זָהָ֥ב טָה֖וֹר
מִבַּ֣יִת וּמִח֑וּץ וַיַּ֥עַשׂ ל֛וֹ זֵ֥ר זָהָ֖ב סָבִֽיב׃ ג וַיִּצֹ֣ק ל֗וֹ אַרְבַּע֙ טַבְּעֹ֣ת
זָהָ֔ב עַ֖ל אַרְבַּ֣ע פַּעֲמֹתָ֑יו וּשְׁתֵּ֣י טַבָּעֹ֗ת עַל־צַלְעוֹ֙ הָֽאֶחָ֔ת וּשְׁתֵּי֙ טַבָּעֹ֔ת
עַל־צַלְע֖וֹ הַשֵּׁנִֽית׃ ד וַיַּ֖עַשׂ בַּדֵּ֣י עֲצֵ֣י שִׁטִּ֑ים וַיְצַ֥ף אֹתָ֖ם זָהָֽב׃ ה וַיָּבֵ֤א
אֶת־הַבַּדִּים֙ בַּטַּבָּעֹ֔ת עַ֖ל צַלְעֹ֣ת הָאָרֹ֑ן לָשֵׂ֖את אֶת־הָאָרֹֽן׃ ו וַיַּ֥עַשׂ
כַּפֹּ֖רֶת זָהָ֣ב טָה֑וֹר אַמָּתַ֤יִם וָחֵ֙צִי֙ אָרְכָּ֔הּ וְאַמָּ֥ה וָחֵ֖צִי רָחְבָּֽהּ׃ ז וַיַּ֛עַשׂ
שְׁנֵ֥י כְרֻבִ֖ים זָהָ֑ב מִקְשָׁה֙ עָשָׂ֣ה אֹתָ֔ם מִשְּׁנֵ֖י קְצ֥וֹת הַכַּפֹּֽרֶת׃ ח כְּרוּב
אֶחָ֤ד מִקָּצָה֙ מִזֶּ֔ה וּכְרוּב־אֶחָ֥ד מִקָּצָ֖ה מִזֶּ֑ה מִן־הַכַּפֹּ֛רֶת עָשָׂ֥ה אֶת־
הַכְּרֻבִ֖ים מִשְּׁנֵ֥י *קְצוֹוֹתָֽו׃ ט וַיִּהְי֣וּ הַכְּרֻבִ֡ים פֹּרְשֵׂ֣י כְנָפַיִם֩ לְמַ֨עְלָה֙
סֹכְכִ֤ים בְּכַנְפֵיהֶם֙ עַל־הַכַּפֹּ֔רֶת וּפְנֵיהֶ֖ם אִ֣ישׁ אֶל־אָחִ֑יו אֶ֨ל־הַכַּפֹּ֔רֶת
הָי֖וּ פְּנֵ֥י הַכְּרֻבִֽים׃ פ י וַיַּ֥עַשׂ אֶת־הַשֻּׁלְחָ֖ן עֲצֵ֣י שִׁטִּ֑ים אַמָּתַ֤יִם אָרְכּוֹ֙
וְאַמָּ֣ה רָחְבּ֔וֹ וְאַמָּ֥ה וָחֵ֖צִי קֹמָתֽוֹ׃ יא וַיְצַ֥ף אֹת֖וֹ זָהָ֣ב טָה֑וֹר וַיַּ֥עַשׂ ל֛וֹ
זֵ֥ר זָהָ֖ב סָבִֽיב׃ יב וַיַּ֨עַשׂ ל֥וֹ מִסְגֶּ֛רֶת טֹ֖פַח סָבִ֑יב וַיַּ֥עַשׂ זֵר־זָהָ֛ב
לְמִסְגַּרְתּ֖וֹ סָבִֽיב׃ יג וַיִּצֹ֣ק ל֔וֹ אַרְבַּ֖ע טַבְּעֹ֣ת זָהָ֑ב וַיִּתֵּן֙ אֶת־הַטַּבָּעֹ֔ת
עַ֚ל אַרְבַּ֣ע הַפֵּאֹ֔ת אֲשֶׁ֖ר לְאַרְבַּ֥ע רַגְלָֽיו׃ יד לְעֻמַּת֙ הַמִּסְגֶּ֔רֶת הָי֖וּ
הַטַּבָּעֹ֑ת בָּתִּים֙ לַבַּדִּ֔ים לָשֵׂ֖את אֶת־הַשֻּׁלְחָֽן׃ טו וַיַּ֤עַשׂ אֶת־הַבַּדִּים֙
עֲצֵ֣י שִׁטִּ֔ים וַיְצַ֥ף אֹתָ֖ם זָהָ֑ב לָשֵׂ֖את אֶת־הַשֻּׁלְחָֽן׃ טז וַיַּ֜עַשׂ אֶת־
הַכֵּלִ֣ים ׀ אֲשֶׁ֣ר עַל־הַשֻּׁלְחָ֗ן אֶת־קְעָרֹתָ֤יו וְאֶת־כַּפֹּתָיו֙ וְאֵת֙ מְנַקִּיֹּתָ֔יו
וְאֶת־הַקְּשָׂו֔וֹת אֲשֶׁ֥ר יֻסַּ֖ךְ בָּהֵ֑ן זָהָ֖ב טָהֽוֹר׃ פ שלישי ששי כשהן מחוברין

*קצותיו ק'

המשכן האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית לב
וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה: ויעש את לג
הבריח התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה:
ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחם לד
ויצף את הבריחם זהב: ויעש את הפרכת תכלת וארגמן לה
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים:
ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק לו
להם ארבעה אדני כסף: ויעש מסך לפתח האהל תכלת לז
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: ואת עמודיו לח
חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה
נחשת: פ לז ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי א
ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצפהו זהב טהור ב
מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב: ויצק לו ארבע טבעת ג
זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת
על צלעו השנית: ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ויבא ד ה
את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן: ויעש ו
כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ויעש ז
שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: כרוב ח
אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את
הכרבים משני קצוותו* : ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה ט
סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
היו פני הכרבים: פ ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו י
ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצף אתו זהב טהור ויעש לו יא
זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב יב
למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת יג
על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת היו יד
הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ויעש את הבדים טו
עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן: ויעש את טז
הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו
ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: פ שלישי ששי כשהן מחוברין

*קצותיו ק׳

ויע״ש

יז וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה יְרֵכָהּ
וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃ יח וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים
מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה ׀ קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ
הַשֵּׁנִי׃ יט שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח
וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנֶה אֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן לְשֵׁשֶׁת
הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה׃ כ וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ כא וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת
שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
הַיֹּצְאִים מִמֶּנָּה׃ כב כַּפְתֹּרֵיהֶם וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻּלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת
זָהָב טָהוֹר׃ כג וַיַּעַשׂ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב
טָהוֹר׃ כד כִּכָּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל־כֵּלֶיהָ׃ פ כה וַיַּעַשׂ
אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ
וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו׃ כו וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־
גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃
כז וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה־לוֹ ׀ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל
שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לְבַדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃ כח וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים
עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ כט וַיַּעַשׂ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־
קְטֹרֶת הַסַּמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ׃ ס שביעי רביעי כשהן מחוברין
לח א וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ־
אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ ב וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע
פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃ ג וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי
הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־
הַמַּחְתֹּת כָּל־כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת׃ ד וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה
רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכֻּבּוֹ מִלְּמַטָּה עַד־חֶצְיוֹ׃ ה וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעֹת
בְּאַרְבַּע הַקְּצָוֹת לְמִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לַבַּדִּים׃ ו וַיַּעַשׂ אֶת־
הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ ז וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת
עַל צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נְבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ׃ ס
ח וַיַּעַשׂ אֵת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֵת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר
צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ ס ט וַיַּעַשׂ אֶת־הֶחָצֵר לִפְאַת ׀ נֶגֶב תֵּימָנָה
קַלְעֵי הֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה׃ י עַמּוּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם

עשרים

יז ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה
יח וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו: וששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה
יט השני: שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח
ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת
כ הקנים היצאים מן המנרה: ובמנרה ארבעה גבעים משקדים
כא כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
כב היצאים ממנה: כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת
כג זהב טהור: ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב
כד כה טהור: ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה: פ ויעש
את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע
כו ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו: ויצף אתו זהב טהור את
גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב:
כז ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על
כח שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם: ויעש את הבדים
כט עצי שטים ויצף אתם זהב: ויעש את שמן המשחה קדש ואת
קטרת הסמים טהור מעשה רקח: ס שביעי רביעי כשהן מחוברין
א לח ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש
ב אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו: ויעש קרנתיו על ארבע
ג פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת: ויעש את כל כלי
המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת
ד המחתת כל כליו עשה נחשת: ויעש למזבח מכבר מעשה
ה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו: ויצק ארבע טבעת
ו בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים: ויעש את
ז הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: ויבא את הבדים בטבעת
על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו: ס
ח ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר
ט צבאו פתח אהל מועד: ס ויעש את החצר לפאת נגב תימנה
י קלעי החצר שש משזר מאה באמה: עמודיהם עשרים ואדניהם
עשרים

עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ יא וְלִפְאַת צָפוֹן מֵאָה
בָאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים
וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ יב וְלִפְאַת־יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים בָּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם
עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשׁוּקֵיהֶם כָּסֶף׃ יג וְלִפְאַת
קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ יד קְלָעִים חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל־
הַכָּתֵף עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ טו וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית מִזֶּה
וּמִזֶּה לְשַׁעַר הֶחָצֵר קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ טז כָּל־קַלְעֵי הֶחָצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ יז וְהָאֲדָנִים
לָעַמֻּדִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשׁוּקֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם כָּסֶף
וְהֵם מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף כֹּל עַמֻּדֵי הֶחָצֵר׃ מפטיר יח וּמָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר
מַעֲשֵׂה רֹקֵם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר וְעֶשְׂרִים
אַמָּה אֹרֶךְ וְקוֹמָה בְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת לְעֻמַּת קַלְעֵי הֶחָצֵר׃
יט וְעַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי
רָאשֵׁיהֶם וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ כ וְכָל־הַיְתֵדֹת לַמִּשְׁכָּן וְלֶחָצֵר סָבִיב
נְחֹשֶׁת׃ ס ס ס

כא אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל־פִּי מֹשֶׁה
עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ כב וּבְצַלְאֵל
בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ כג וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם
בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ׃ ס כד כָּל־הַזָּהָב הֶעָשׂוּי
לַמְּלָאכָה בְּכֹל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי ׀ זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים
כִּכָּר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ כה וְכֶסֶף פְּקוּדֵי
הָעֵדָה מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ׃ כו בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר
עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ כז וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֵת
אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת אֲדָנִים לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר
לָאָדֶן׃ כח וְאֶת־הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָוִים
לָעַמּוּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשַּׁק אֹתָם׃ כט וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים
כִּכָּר וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שָׁקֶל׃ ל וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אַדְנֵי פֶּתַח אֹהֶל

עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: ולפאת צפון מאה יא
באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים
וחשקיהם כסף: ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם יב
עשרה ואדניהם עשרה ווי העמדים וחשוקיהם כסף: ולפאת יג
קדמה מזרחה חמשים אמה: קלעים חמש עשרה אמה אל יד
הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף השנית מזה טו
ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה: כל קלעי החצר סביב שש משזר: והאדנים טז
לעמדים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף
והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: מפטיר ומסך שער החצר יח
מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים
אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר:
ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי יט
ראשיהם וחשקיהם כסף: וכל היתדת למשכן ולחצר סביב כ
נחשת: ס ס ס

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה כא
עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן: ובצלאל כב
בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את
משה: ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם כג
בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: ס * כל הזהב העשוי כד
למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים
ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש: וכסף פקודי כה
העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל
הקדש: בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר כו
על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת
אלפים וחמש מאות וחמשים: ויהי מאת ככר הכסף לצקת את כז
אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר
לאדן: * ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים כח
לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: ונחשת התנופה שבעים כט
ככר ואלפים וארבע מאות שקל: ויעש בה את אדני פתח אהל ל
מועד

מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־
כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ לא וְאֶת־אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת־אַדְנֵי שַׁעַר הֶחָצֵר
וְאֵת כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב׃ לט א וּמִן־
הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בִגְדֵי־שְׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ
וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ
שני חסי ט׳ כ״תן מתוברין ב וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ ג וַיְרַקְּעוּ אֶת־פַּחֵי הַזָּהָב וְקִצֵּץ פְּתִילִם
לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי
וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃ ד כְּתֵפֹת עָשׂוּ־לוֹ חֹבְרֹת עַל־שְׁנֵי
קְצוֹתָו חֻבָּר׃ ה וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ ס ו וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אַבְנֵי הַשֹּׁהַם מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצֹת זָהָב מְפֻתָּחֹת
פִּתּוּחֵי חוֹתָם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ז וַיָּשֶׂם אֹתָם עַל כִּתְפֹת
הָאֵפֹד אַבְנֵי זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ
ח וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ ט רָבוּעַ הָיָה כָּפוּל עָשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן זֶרֶת
אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ כָּפוּל׃ י וַיְמַלְאוּ־בוֹ אַרְבָּעָה טוּרֵי אָבֶן טוּר אֹדֶם
פִּטְדָה וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד׃ יא וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיָהֲלֹם׃
יב וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃ יג וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ
שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה מוּסַבֹּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב בְּמִלֻּאֹתָם׃ יד וְהָאֲבָנִים עַל־
שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חֹתָם אִישׁ
עַל־שְׁמוֹ לִשְׁנֵים עָשָׂר שָׁבֶט׃ טו וַיַּעֲשׂוּ עַל־הַחֹשֶׁן שַׁרְשְׁרֹת גַּבְלֻת
מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב טָהוֹר׃ טז וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבְּצֹת זָהָב וּשְׁתֵּי
טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתְּנוּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ יז וַיִּתְּנוּ
שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ יח וְאֵת
שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת נָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצֹת וַיִּתְּנֻם עַל־
כִּתְפֹת הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו׃ יט וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיָּשִׂימוּ
עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפֹד בָּיְתָה׃
כ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתְּנֻם עַל־שְׁתֵּי כִתְפֹת הָאֵפֹד מִלְּמַטָּה
מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב הָאֵפֹד׃ כא וַיִּרְכְּסוּ אֶת־

הַחֹשֶׁן

°קצותיו קרי

מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל
לא כלי המזבח׃ ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר
א ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב׃ לט ומן
התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש
ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה׃ פ
ב שני חמישי כשהן מחוברין ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן
ג ותולעת שני ושש משזר׃ וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילם
לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני
ד ובתוך השש מעשה חשב׃ כתפת עשו לו חברת על שני
ה קצוותו* חבר׃ וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את
ו משה׃ ס ויעשו את אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחת
ז פתוחי חותם על שמות בני ישראל׃ וישם אתם על כתפת
האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה׃ פ
ח ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן
ט ותולעת שני ושש משזר׃ רבוע היה כפול עשו את החשן זרת
י ארכו וזרת רחבו כפול׃ וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם
יא פטדה וברקת הטור האחד׃ והטור השני נפך ספיר ויהלם׃
יב יג והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ והטור הרביעי תרשיש
יד שהם וישפה מוסבת משבצת זהב במלאתם׃ והאבנים על
שמת בני ישראל הנה שתים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש
טו על שמו לשנים עשר שבט׃ ויעשו על החשן שרשרת גבלת
טז מעשה עבת זהב טהור׃ ויעשו שתי משבצת זהב ושתי
יז טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן׃ ויתנו
יח שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן׃ ואת
שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על
יט כתפת האפד אל מול פניו׃ ויעשו שתי טבעת זהב וישימו
על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה׃
כ ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה
כא ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד׃ וירכסו את
החשן

*קצותיו ק׳

הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָיו אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיֹת עַל־חֵשֶׁב
הָאֵפֹד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפֹד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ
שלישי ששי בס״ת מחוברין כב וַיַּעַשׂ אֶת־מְעִיל הָאֵפֹד מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּלִיל
תְּכֵלֶת׃ כג וּפִי־הַמְּעִיל בְּתוֹכוֹ כְּפִי תַחְרָא שָׂפָה לְפִיו סָבִיב לֹא
יִקָּרֵעַ׃ כד וַיַּעֲשׂוּ עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל רִמּוֹנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי מָשְׁזָר׃ כה וַיַּעֲשׂוּ פַעֲמֹנֵי זָהָב טָהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת־הַפַּעֲמֹנִים בְּתוֹךְ
הָרִמֹּנִים עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב בְּתוֹךְ הָרִמֹּנִים׃ כו פַּעֲמֹן וְרִמֹּן
פַּעֲמֹן וְרִמֹּן עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב לְשָׁרֵת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ ס כז וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַכָּתְנֹת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אֹרֵג לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃
כח וְאֵת הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאֶת־פַּאֲרֵי הַמִּגְבָּעֹת שֵׁשׁ וְאֶת־מִכְנְסֵי הַבָּד
שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ כט וְאֶת־הָאַבְנֵט שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי מַעֲשֵׂה רֹקֵם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס ל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיץ
נֵזֶר־הַקֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתַּב פִּתּוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ
לַיהוָה׃ לא וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תְּכֵלֶת לָתֵת עַל־הַמִּצְנֶפֶת מִלְמָעְלָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס לב וַתֵּכֶל כָּל־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל
מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃ פ
רביעי לג וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹהֶל וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
קְרָסָיו קְרָשָׁיו בְּרִיחָו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו׃ לד וְאֶת־מִכְסֵה עוֹרֹת
הָאֵילִם הַמְאָדָּמִים וְאֶת־מִכְסֵה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃
לה אֶת־אֲרוֹן הָעֵדֻת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֵת הַכַּפֹּרֶת׃ לו אֶת־הַשֻּׁלְחָן אֶת־כָּל־
כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים׃ לז אֶת־הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ נֵרֹת
הַמַּעֲרָכָה וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ לח וְאֵת מִזְבַּח הַזָּהָב
וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל׃
לט אֵת ׀ מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ מ אֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדֶיהָ
וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת־הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר אֶת־מֵיתָרָיו וִיתֵדֹתֶיהָ וְאֵת
כָּל־כְּלֵי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד׃ מא אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת
בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃
מב כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־
הָעֲבֹדָה׃ מג וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה

החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להית על חשב
האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה : פ
שלישי ששי כשהן מחוברין ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל כב
תכלת : ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא כג
יקרע : ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת כד
שני משזר : ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך כה
הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים : פעמן ורמן כו
פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את
משה : ס ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו : כז
ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד כח
שש משזר : ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת כט
שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה : ס ויעשו את ציץ ל
נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש
ליהוה : ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה לא
כאשר צוה יהוה את משה : ס ותכל כל עבדת משכן אהל לב
מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו : פ
רביעי ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו לג
קרסיו קרשיו בריחו* ועמדיו ואדניו : ואת מכסה עורת לד
האילם המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך :
את ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת : את השלחן את כל לה לו
כליו ואת לחם הפנים : את המנרה הטהרה את נרתיה נרת לז
המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור : ואת מזבח הזהב לח
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל :
את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו לט
ואת כל כליו את הכיר ואת כנו : את קלעי החצר את עמדיה מ
ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת
כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד : את בגדי השרד לשרת מא
בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן :
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל מב
העבדה : וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה מג

*בריחיו ק׳

יהוה

יְהוָה כֵּן עָשׂוּ וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה׃ פ חם שי שביעי כשהן מחוברין מ א וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תָּקִים
אֶת־מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד׃ ג וְשַׂמְתָּ שָׁם אֵת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסַכֹּתָ עַל־הָאָרֹן
אֶת־הַפָּרֹכֶת׃ ד וְהֵבֵאתָ אֶת־הַשֻּׁלְחָן וְעָרַכְתָּ אֶת־עֶרְכּוֹ וְהֵבֵאתָ אֶת־
הַמְּנֹרָה וְהַעֲלֵיתָ אֶת־נֵרֹתֶיהָ׃ ה וְנָתַתָּה אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב לִקְטֹרֶת לִפְנֵי
אֲרוֹן הָעֵדֻת וְשַׂמְתָּ אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן׃ ו וְנָתַתָּה אֵת מִזְבַּח
הָעֹלָה לִפְנֵי פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד׃ ז וְנָתַתָּ אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל
מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁם מָיִם׃ ח וְשַׂמְתָּ אֶת־הֶחָצֵר סָבִיב וְנָתַתָּ
אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר׃ ט וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמָשַׁחְתָּ אֶת־
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ׃
י וּמָשַׁחְתָּ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה
הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים׃ יא וּמָשַׁחְתָּ אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ׃
יב וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ אֹתָם
בַּמָּיִם׃ יג וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן אֵת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ
וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְכִהֵן לִי׃ יד וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם כֻּתֳּנֹת׃
טו וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ אֶת־אֲבִיהֶם וְכִהֲנוּ לִי וְהָיְתָה לִהְיֹת
לָהֶם מָשְׁחָתָם לִכְהֻנַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃ טז וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃ ס ששי יז וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה
הַשֵּׁנִית בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הוּקַם הַמִּשְׁכָּן׃ יח וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן
וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו וַיָּשֶׂם אֶת־קְרָשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו וַיָּקֶם אֶת־עַמּוּדָיו׃
יט וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיָּשֶׂם אֶת־מִכְסֵה הָאֹהֶל עָלָיו
מִלְמָעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס כ וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת
אֶל־הָאָרֹן וַיָּשֶׂם אֶת־הַבַּדִּים עַל־הָאָרֹן וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֹן
מִלְמָעְלָה׃ כא וַיָּבֵא אֶת־הָאָרֹן אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיָּשֶׂם אֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ
וַיָּסֶךְ עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס כב וַיִּתֵּן אֶת־
הַשֻּׁלְחָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן צָפֹנָה מִחוּץ לַפָּרֹכֶת׃
כג וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֵרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס
כד וַיָּשֶׂם אֶת־הַמְּנֹרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשֻּׁלְחָן עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן
נֶגְבָּה׃ כה וַיַּעַל הַנֵּרֹת לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס
כו וַיָּשֶׂם אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת׃ כז וַיַּקְטֵר עָלָיו

א יהוה כן עשו ויברך אתם משה : פ חמישי שביעי כשהן מחוברין מ וידבר
ב יהוה אל משה לאמר : ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים
ג את משכן אהל מועד : ושמת שם את ארון העדות וסכת על הארן
ד את הפרכת : והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את
ה המנרה והעלית את נרתיה : ונתת את מזבח הזהב לקטרת לפני
ו ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן : ונתתה את מזבח
ז העלה לפני פתח משכן אהל מועד : ונתת את הכיר בין אהל
ח מועד ובין המזבח ונתת שם מים : ושמת את החצר סביב ונתת
ט את מסך שער החצר : ולקחת את שמן המשחה ומשחת את
המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש :
י ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה
יא המזבח קדש קדשים : ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו :
יב והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם
יג במים : והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו
יד וקדשת אתו וכהן לי : ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת :
טו ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להית
טז להם משחתם לכהנת עולם לדרתם : ויעש משה ככל אשר
יז צוה יהוה אתו כן עשה : ס ששי ויהי בחדש הראשון בשנה
יח השנית באחד לחדש הוקם המשכן : ויקם משה את המשכן
ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו :
יט ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו
כ מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה : ס ויקח ויתן את העדת
אל הארן וישם את הבדים על הארן ויתן את הכפרת על הארן
כא מלמעלה : ויבא את הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך
כב ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה : ס ויתן את
השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת :
כג ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה : ס
כד וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן
כה נגבה : ויעל הנרות לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה : ס
כו כז וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת : ויקטר עליו
קטרת

קְטֹ֥רֶת סַמִּ֑ים כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃ ס שביעי כח וַיָּ֛שֶׂם אֶת־
מָסַ֥ךְ הַפֶּ֖תַח לַמִּשְׁכָּֽן׃ כט וְאֵת֙ מִזְבַּ֣ח הָֽעֹלָ֔ה שָׂ֕ם פֶּ֖תַח מִשְׁכַּ֣ן אֹֽהֶל־
מוֹעֵ֑ד וַיַּ֣עַל עָלָ֗יו אֶת־הָֽעֹלָה֙ וְאֶת־הַמִּנְחָ֔ה כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־
מֹשֶֽׁה׃ ס ל וַיָּ֨שֶׂם֙ אֶת־הַכִּיֹּ֔ר בֵּֽין־אֹ֥הֶל מוֹעֵ֖ד וּבֵ֣ין הַמִּזְבֵּ֑חַ וַיִּתֵּ֥ן שָׁ֛מָּה
מַ֖יִם לְרָחְצָֽה׃ לא וְרָחֲצ֣וּ מִמֶּ֔נּוּ מֹשֶׁ֖ה וְאַהֲרֹ֣ן וּבָנָ֑יו אֶת־יְדֵיהֶ֖ם וְאֶת־
רַגְלֵיהֶֽם׃ לב בְּבֹאָ֞ם אֶל־אֹ֣הֶל מוֹעֵ֗ד וּבְקָרְבָתָ֛ם אֶל־הַמִּזְבֵּ֖חַ יִרְחָ֑צוּ
כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃ ס לג וַיָּ֣קֶם אֶת־הֶחָצֵ֗ר סָבִיב֙ לַמִּשְׁכָּ֣ן
וְלַמִּזְבֵּ֔חַ וַיִּתֵּ֕ן אֶת־מָסַ֖ךְ שַׁ֣עַר הֶחָצֵ֑ר וַיְכַ֥ל מֹשֶׁ֖ה אֶת־הַמְּלָאכָֽה׃ פ
מפטיר לד וַיְכַ֥ס הֶעָנָ֖ן אֶת־אֹ֣הֶל מוֹעֵ֑ד וּכְב֣וֹד יְהוָ֔ה מָלֵ֖א אֶת־
הַמִּשְׁכָּֽן׃ לה וְלֹא־יָכֹ֣ל מֹשֶׁ֗ה לָבוֹא֙ אֶל־אֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד כִּֽי־שָׁכַ֥ן עָלָ֖יו
הֶעָנָ֑ן וּכְב֣וֹד יְהוָ֔ה מָלֵ֖א אֶת־הַמִּשְׁכָּֽן׃ לו וּבְהֵעָל֤וֹת הֶֽעָנָן֙ מֵעַ֣ל
הַמִּשְׁכָּ֔ן יִסְע֖וּ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל בְּכֹ֖ל מַסְעֵיהֶֽם׃ לז וְאִם־לֹ֥א יֵעָלֶ֖ה הֶֽעָנָ֑ן
וְלֹ֣א יִסְע֔וּ עַד־י֖וֹם הֵעָלֹתֽוֹ׃ לח כִּי֩ עֲנַ֨ן יְהוָ֤ה עַֽל־הַמִּשְׁכָּן֙ יוֹמָ֔ם
וְאֵ֕שׁ תִּהְיֶ֥ה לַ֖יְלָה בּ֑וֹ לְעֵינֵ֥י כָל־בֵּֽית־יִשְׂרָאֵ֖ל בְּכָל־מַסְעֵיהֶֽם׃

חזק

סכום פסוקי דספר יאלה שמות אלף ומאתים ותשעה. אר״ט
סימן: וחציו אלהים לא תקלל: ופרשיותיו אחד עשר. אי זה
בית אשר תבנו לי סימן: וסדריו עשרים ותשעה. ולילה
ללילה יחוה דעת סימן: ופרקיו ארבעים. תורת אלהיו בלבו
סימן: מנין הפתוחות תשע וששים. והסתומות חמש ותשעים.
הכל מאה וששים וארבע פרשיות. ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך סימן:

---

*ויקרא א ויקרא

א א וַיִּקְרָ֖א אֶל־מֹשֶׁ֑ה וַיְדַבֵּ֤ר יְהוָה֙ אֵלָ֔יו מֵאֹ֥הֶל מוֹעֵ֖ד לֵאמֹֽר׃
ב דַּבֵּ֞ר אֶל־בְּנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶ֔ם אָדָ֗ם כִּֽי־יַקְרִ֥יב
מִכֶּ֛ם קָרְבָּ֖ן לַֽיהוָ֑ה מִן־הַבְּהֵמָ֗ה מִן־הַבָּקָר֙ וּמִן־הַצֹּ֔אן תַּקְרִ֖יבוּ אֶת־
*יניח ד' שיטין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה' יא' זעירא		קָרְבַּנְכֶֽם

כח קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה: ס שביעי וישם את
כט מסך הפתח למשכן: ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל
מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את
ל משה: ס וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה
לא מים לרחצה: ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת
לב רגליהם: בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו
לג כאשר צוה יהוה את משה: ס ויקם את החצר סביב למשכן
ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: פ
לד מפטיר ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את
לה המשכן: ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו
לו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן: ובהעלות הענן מעל
לז המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם לא יעלה הענן
לח ולא יסעו עד יום העלתו: כי ענן יהוה על המשכן יומם
ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

חזק

כבים פסוקי דספר ואלה שמות אלף ומאתים ותשעה. אר״ט
סימן: וחציו אלהים לא תקלל: ופרשיותיו אחד עשר. אי זה
בית אשר תבנו לי סימן: וסדריו עשרים ותשעה. ולילה
ללילה יחוה דעת סימן: ופרקיו ארבעים. תורת אלהיו בלבו
סימן: מנין הפתוחות תשע וששים. והסתומות חמש ותשעים.
הכל מאה וששים וארבע פרשיות. ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך סימן:



ויקרא א ויקרא

א ויקרא* אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: א
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב ב
מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את
קרבנכם

*יניח ד׳ שיטין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה׳ *א׳ זעירא

קָרְבַּנְכֶם׃ ג אִם־עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ ד וְסָמַךְ יָדוֹ עַל
רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו׃ ה וְשָׁחַט אֶת־בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי
יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ ו וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנִתַּח
אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ׃ ז וְנָתְנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ
עֵצִים עַל־הָאֵשׁ׃ ח וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֵת הַנְּתָחִים אֶת־
הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדֶר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃
ט וְקִרְבּוֹ וּכְרָעָיו יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה
עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ לַיהוָה׃ ס י וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ מִן־
הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ יא וְשָׁחַט אֹתוֹ
עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־
דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ יב וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פִּדְרוֹ
וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃
יג וְהַקֶּרֶב וְהַכְּרָעַיִם יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ שני יד וְאִם מִן־
הָעוֹף עֹלָה קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת־
קָרְבָּנוֹ׃ טו וְהִקְרִיבוֹ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה וְנִמְצָה דָמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ׃ טז וְהֵסִיר אֶת־מֻרְאָתוֹ
בְּנֹצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ קֵדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשֶׁן׃
יז וְשִׁסַּע אֹתוֹ בִכְנָפָיו לֹא יַבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל־
הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ ס
ב א וְנֶפֶשׁ כִּי־תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַיהוָה סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְיָצַק
עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה׃ ב וֶהֱבִיאָהּ אֶל־בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ ג וְהַנּוֹתֶרֶת
מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ ס ד וְכִי
תַקְרִב קָרְבַּן מִנְחָה מַאֲפֵה תַנּוּר סֹלֶת חַלּוֹת מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן
וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן׃ ס ה וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמַּחֲבַת קָרְבָּנֶךָ
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן מַצָּה תִהְיֶה׃ ו פָּתוֹת אֹתָהּ פִּתִּים וְיָצַקְתָּ עָלֶיהָ

שמן

ג קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל
ד פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על
ה ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: * ושחט את בן הבקר לפני
יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
ו המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העלה ונתח
ז אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו
ח עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את
הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח:
ט וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה
י עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: ס * ואם מן הצאן קרבנו מן
יא הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו
על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את
יב דמו על המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו
וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח:
יג והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר
יד המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: פ שני ואם מן
העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את
טו קרבנו: והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר
טז המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: והסיר את מראתו
בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן:
יז ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על
העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: ס
א ב ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק
ב עליה שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני אהרן הכהנים
וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר
ג הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: והנותרת
ד מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ס וכי
תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן
ה ורקיקי מצות משחים בשמן: ס ואם מנחה על המחבת קרבנך
ו סלת בלולה בשמן מצה תהיה: פתות אתה פתים ויצקת עליה

*לוי *ישראל

שֶׁמֶן מִנְחָה הִוא׃ ס שלישי ז וְאִם־מִנְחַת מַרְחֶשֶׁת קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת
בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה׃ ח וְהֵבֵאתָ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה
וְהִקְרִיבָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃ ט וְהֵרִים הַכֹּהֵן מִן־
הַמִּנְחָה אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
י וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃
יא כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תֵעָשֶׂה חָמֵץ כִּי כָל־שְׂאֹר
וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ יב קָרְבַּן רֵאשִׁית
תַּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ׃ יג וְכָל־
קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלָח וְלֹא תַשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל
מִנְחָתֶךָ עַל כָּל־קָרְבָּנְךָ תַּקְרִיב מֶלַח׃ ס יד וְאִם־תַּקְרִיב מִנְחַת
בִּכּוּרִים לַיהוָה אָבִיב קָלוּי בָּאֵשׁ גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל תַּקְרִיב אֵת מִנְחַת
בִּכּוּרֶיךָ׃ טו וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשַׂמְתָּ עָלֶיהָ לְבֹנָה מִנְחָה הִוא׃
טז וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ מִגִּרְשָׂהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ
אִשֶּׁה לַיהוָה׃ פ רביעי ג א וְאִם־זֶבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן־הַבָּקָר
הוּא מַקְרִיב אִם־זָכָר אִם־נְקֵבָה תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
ב וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וּשְׁחָטוֹ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ ג וְהִקְרִיב מִזֶּבַח
הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־
הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ ד וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה׃
ה וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְנֵי־אַהֲרֹן הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה אֲשֶׁר עַל־הָעֵצִים
אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ ו וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ
לְזֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה זָכָר אוֹ נְקֵבָה תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ ז אִם־כֶּשֶׂב
הוּא־מַקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ ח וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ
עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־
דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ ט וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה
חֶלְבּוֹ הָאַלְיָה תְמִימָה לְעֻמַּת הֶעָצֶה יְסִירֶנָּה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה
אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ י וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־
הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־
הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ יא וְהִקְטִירוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ פ

ואם

שמן מנחה הוא: ס ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת ז
בשמן תעשה: והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה ח
והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח: והרים הכהן מן ט
המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה:
והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: י
כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר יא
וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: קרבן ראשית יב
תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח: וכל יג
קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל
מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ס ואם תקריב מנחת יד
בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת
בכוריך: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: טו
והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה טז
אשה ליהוה: פ רביעי ג ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר א
הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה:
וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני ב
אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: והקריב מזבח ג
השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל
החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן ד
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:
והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים ה
אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה: פ ואם מן הצאן קרבנו ו
לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: אם כשב ז
הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: וסמך את ידו ח
על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את
דמו על המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה ט
חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה
את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת י
החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה: והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: פ יא
ואם

יב וְאִם־עֵז קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ יג וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ
וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב׃ יד וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה
אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ טו וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד
עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ טז וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לְרֵיחַ
נִיחֹחַ כָּל־חֵלֶב לַיהוָה׃ יז חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
כָּל־חֵלֶב וְכָל־דָּם לֹא תֹאכֵלוּ׃ פ חמישי ד א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי־תֶחֱטָא בִשְׁגָגָה
מִכֹּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה׃ ג אִם
הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ יֶחֱטָא לְאַשְׁמַת הָעָם וְהִקְרִיב עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
פַּר בֶּן־בָּקָר תָּמִים לַיהוָה לְחַטָּאת׃ ד וְהֵבִיא אֶת־הַפָּר אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט אֶת־הַפָּר
לִפְנֵי יְהוָה׃ ה וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל־
אֹהֶל מוֹעֵד׃ ו וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וְהִזָּה מִן־הַדָּם שֶׁבַע
פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת־פְּנֵי פָּרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ׃ ז וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַדָּם
עַל־קַרְנוֹת מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד
וְאֵת ׀ כָּל־דַּם הַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ ח וְאֶת־כָּל־חֵלֶב פַּר הַחַטָּאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה
עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ ט וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד
עַל־הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה׃ י כַּאֲשֶׁר יוּרַם מִשּׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן עַל מִזְבַּח הָעֹלָה׃ יא וְאֶת־עוֹר הַפָּר וְאֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ עַל־רֹאשׁוֹ
וְעַל־כְּרָעָיו וְקִרְבּוֹ וּפִרְשׁוֹ׃ יב וְהוֹצִיא אֶת־כָּל־הַפָּר אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
אֶל־מָקוֹם טָהוֹר אֶל־שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל־עֵצִים בָּאֵשׁ עַל־
שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן יִשָּׂרֵף׃ פ יג וְאִם כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנֶעְלַם דָּבָר
מֵעֵינֵי הַקָּהָל וְעָשׂוּ אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה
וְאָשֵׁמוּ׃ יד וְנוֹדְעָה הַחַטָּאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקָּהָל
פַּר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃ טו וְסָמְכוּ זִקְנֵי
הָעֵדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת־הַפָּר לִפְנֵי

°סבירין אשר לפני

יהוה

יב יג ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: וסמך את ידו על ראשו
ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח
יד סביב: והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה
טו את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
טז על הכלית יסירנה: והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח
יז ניחח כל חלב ליהוה: חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם
א כל חלב וכל דם לא תאכלו: פ חמישי ד וידבר יהוה אל משה
ב לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה
ג מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: אם
הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא
ד פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת: והביא את הפר אל פתח
אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר
ה לפני יהוה: ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל
ו אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע
ז פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש: ונתן הכהן מן הדם
על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד
ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל
ח מועד: ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה
ט על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
י על הכליות יסירנה: כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם
יא הכהן על מזבח העלה: ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו
יב ועל כרעיו וקרבו ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה
אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על
יג שפך הדשן ישרף: פ ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר
מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
יד ואשמו: ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל
טו פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: וסמכו זקני
העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני
יהוה

יְהוָה׃ טז וְהֵבִיא הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד׃ יז וְטָבַל
הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי
הַפָּרֹכֶת׃ יח וּמִן־הַדָּם יִתֵּן ׀ עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה
אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל־הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ יט וְאֵת כָּל־חֶלְבּוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃
כ וְעָשָׂה לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כֵּן יַעֲשֶׂה־לּוֹ וְכִפֶּר עֲלֵהֶם
הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם׃ כא וְהוֹצִיא אֶת־הַפָּר אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף
אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֵת הַפָּר הָרִאשׁוֹן חַטַּאת הַקָּהָל הוּא׃ פ כב אֲשֶׁר
נָשִׂיא יֶחֱטָא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל־מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה
בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם׃ כג אוֹ־הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא
אֶת־קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים׃ כד וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר
וְשָׁחַט אֹתוֹ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃
כה וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה
וְאֶת־דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה׃ כו וְאֶת־כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה כְּחֵלֶב זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ וְנִסְלַח
לוֹ׃ פ ששי כז וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת תֶּחֱטָא בִשְׁגָגָה מֵעַם הָאָרֶץ בַּעֲשֹׂתָהּ
אַחַת מִמִּצְוֺת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁם׃ כח אוֹ הוֹדַע אֵלָיו
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ שְׂעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נְקֵבָה עַל־
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא׃ כט וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט
אֶת־הַחַטָּאת בִּמְקוֹם הָעֹלָה׃ ל וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן
עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
לא וְאֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים
וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח
לוֹ׃ פ לב וְאִם־כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה תְמִימָה יְבִיאֶנָּה׃
לג וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחַטָּאת בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ לד וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ
וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
לה וְאֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר יוּסַר חֵלֶב הַכֶּשֶׂב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים
וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃ פ ה א וְנֶפֶשׁ כִּי־תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל

טז יהוה: והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: וטבל
הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני
יח הפרכת: ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה
אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר
יט פתח אהל מועד: ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה:
כ ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם
כא הכהן ונסלח להם: והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף
כב אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: פ אשר
נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה
כג בשגגה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא
כד את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: וסמך ידו על ראש השעיר
ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא:
כה ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה
כו ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו יקטיר
המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח
כז לו: פ ששי ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה
כח אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: או הודע אליו
חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על
כט חטאתו אשר חטא: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט
ל את החטאת במקום העלה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:
לא ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים
והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח
לב לו: פ ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה:
לג וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום
לד אשר ישחט את העלה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:
לה ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים
והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא ונסלח לו: פ ה ונפש כי תחטא ושמעה קול
אלה

אָלָה וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אִם־לוֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ׃ ב אוֹ נֶפֶשׁ
אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל־דָּבָר טָמֵא אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת
בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא
וְאָשֵׁם׃ ג אוֹ כִי יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ
וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם׃ ד אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא
בִשְׂפָתַיִם לְהָרַע ׀ אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבֻעָה
וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא־יָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה׃ ה וְהָיָה כִי־יֶאְשַׁם
לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ׃ ו וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה
עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקֵבָה מִן־הַצֹּאן כִּשְׂבָּה אוֹ־שְׂעִירַת עִזִּים
לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ׃ ז וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה
וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ־שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה לַיהוָה
אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה׃ ח וְהֵבִיא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־
אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשׁוֹנָה וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל׃
ט וְהִזָּה מִדַּם הַחַטָּאת עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֵה אֶל־
יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא׃ י וְאֶת־הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃ ס שביעי יא וְאִם־לֹא
תַשִּׂיג יָדוֹ לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר
חָטָא עֲשִׂירִת הָאֵפָה סֹלֶת לְחַטָּאת לֹא־יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן
עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הִוא׃ יב וֶהֱבִיאָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן ׀
מִמֶּנָּה מְלוֹא קֻמְצוֹ אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה
חַטָּאת הִוא׃ יג וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא מֵאַחַת
מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃ ס יד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ טו נֶפֶשׁ כִּי־תִמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא
אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף־שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל־
הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם׃ טז וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן־הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת־חֲמִישִׁתוֹ
יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח
לוֹ׃ פ יז וְאִם־נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל־מִצְוֺת יְהוָה אֲשֶׁר
לֹא תֵעָשֶׂינָה וְלֹא־יָדַע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ׃ יח וְהֵבִיא אַיִל תָּמִים מִן־
הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־
שָׁגָג וְהוּא לֹא־יָדַע וְנִסְלַח לוֹ׃ יט אָשָׁם הוּא אָשֹׁם אָשַׁם לַיהוָה׃ פ

ב אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו : או נפש
אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת
בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא
ג ואשם : או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה
ד ונעלם ממנו והוא ידע ואשם : או נפש כי תשבע לבטא
בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
ה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה : והיה כי יאשם
ו לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה : והביא את אשמו ליהוה
על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים
ז לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו : ואם לא תגיע ידו די שה
והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה
ח אחד לחטאת ואחד לעלה : והביא אתם אל הכהן והקריב את
אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל :
ט והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל
י יסוד המזבח חטאת הוא : ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר
יא עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו : ס שביעי ואם לא
תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר
חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן
יב עליה לבנה כי חטאת הוא : והביאה אל הכהן וקמץ הכהן
ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה
יג חטאת הוא : וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת
יד מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה : ס וידבר יהוה אל משה
טו לאמר : נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא
את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל
טז הקדש לאשם : ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו
יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח
יז לו : פ ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר
יח לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו : והביא איל תמים מן
הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר
יט שגג והוא לא ידע ונסלח לו : אשם הוא אשם אשם ליהוה : פ

וידבר

כ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כא נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וּמָעֲלָה מַעַל
בַּיהוָה וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן אוֹ־בִתְשׂוּמֶת יָד אוֹ בְגָזֵל אוֹ עָשַׁק
אֶת־עֲמִיתוֹ׃ כב אוֹ־מָצָא אֲבֵדָה וְכִחֶשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל־שָׁקֶר עַל־
אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטֹא בָהֵנָּה׃ כג וְהָיָה כִּי־יֶחֱטָא
וְאָשֵׁם וְהֵשִׁיב אֶת־הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזָל אוֹ אֶת־הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר
עָשָׁק אוֹ אֶת־הַפִּקָּדוֹן אֲשֶׁר הָפְקַד אִתּוֹ אוֹ אֶת־הָאֲבֵדָה אֲשֶׁר
מָצָא׃ מפטיר כד אוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר־יִשָּׁבַע עָלָיו לַשֶּׁקֶר וְשִׁלַּם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו לַאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בְּיוֹם אַשְׁמָתוֹ׃ כה וְאֶת־
אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן׃
כו וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
לְאַשְׁמָה בָהּ׃ פ פ פ

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב צַו אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר
זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ
כָּל־הַלַּיְלָה עַד־הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ׃ ג וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ
בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל
הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ ד וּפָשַׁט אֶת־
בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃ ה וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד־בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבִעֵר
עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ
חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃ ו אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה׃ ס
ז וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקְרֵב אֹתָהּ בְּנֵי־אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי
הַמִּזְבֵּחַ׃ ח וְהֵרִים מִמֶּנּוּ בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֵת כָּל־
הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ
לַיהוָה׃ ט וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מַצּוֹת תֵּאָכֵל בְּמָקוֹם
קָדֹשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃ י לֹא תֵאָפֶה חָמֵץ חֶלְקָם נָתַתִּי
אֹתָהּ מֵאִשָּׁי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת וְכָאָשָׁם׃ יא כָּל־זָכָר בִּבְנֵי
אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָּה חָק־עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר־יִגַּע בָּהֶם
יִקְדָּשׁ׃ פ שני יב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יג זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן
וּבָנָיו אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ עֲשִׂירִת הָאֵפָה סֹלֶת
מִנְחָה תָּמִיד מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעָרֶב׃ יד עַל־מַחֲבַת

*קמץ ברביע *קמץ בז״ק *ס׳ ועירא *סבירין כמנה

וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל כ כא
ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק
את עמיתו: או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על כב
אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: והיה כי יחטא כג
ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר
עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר
מצא: מפטיר או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו כד
וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: ואת כה
אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן:
וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה כו
לאשמה בה: פ פ פ

ו וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר א ב
זאת תורת העלה הוא העלה על *מוקדה על המזבח
כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מדו ג
בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל
האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: *׳ ופשט את ד
בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה
אל מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער ה
עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה
חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: ס * ו
וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני ז
המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל ח
הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה
ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום ט
קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי י
אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני יא
אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם
יקדש: פ שני וידבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן אהרן יב יג
ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה [illegible]ת
מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: על מ[illegible]בת יד

ילוי *ישראל *מ׳ זעירא

בשמן

בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה מֻרְבֶּכֶת תְּבִיאֶנָּה תֻּפִינֵי מִנְחַת פִּתִּים תַּקְרִיב רֵיחַ־
נִיחֹחַ לַיהוָה׃ טו וְהַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ תַּחְתָּיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חָק־
עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל תָּקְטָר׃ טז וְכָל־מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא
תֵאָכֵל׃ פ יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יח דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשָּׁחֵט הָעֹלָה
תִּשָּׁחֵט הַחַטָּאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ יט הַכֹּהֵן הַמְחַטֵּא
אֹתָהּ יֹאכְלֶנָּה בְּמָקוֹם קָדֹשׁ תֵּאָכֵל בַּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד׃ כ כֹּל אֲשֶׁר־
יִגַּע בִּבְשָׂרָהּ יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל־הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ
תְּכַבֵּס בְּמָקוֹם קָדֹשׁ׃ כא וּכְלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר תְּבֻשַּׁל־בּוֹ יִשָּׁבֵר וְאִם־
בִּכְלִי נְחֹשֶׁת בֻּשָּׁלָה וּמֹרַק וְשֻׁטַּף בַּמָּיִם׃ כב כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכַל
אֹתָהּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ כג וְכָל־חַטָּאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדָּמָהּ אֶל־
אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֵאָכֵל בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ פ ז א וְזֹאת
תּוֹרַת הָאָשָׁם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃ ב בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת־
הָעֹלָה יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָאָשָׁם וְאֶת־דָּמוֹ יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ ג וְאֵת
כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֵת הָאַלְיָה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב׃
ד וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים
וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ ה וְהִקְטִיר אֹתָם
הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה אִשֶּׁה לַיהוָה אָשָׁם הוּא׃ ו כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֵאָכֵל קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃ ז כַּחַטָּאת כָּאָשָׁם תּוֹרָה
אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְכַפֶּר־בּוֹ לוֹ יִהְיֶה׃ ח וְהַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אֶת־
עֹלַת אִישׁ עוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר הִקְרִיב לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ ט וְכָל־מִנְחָה
אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַּתַּנּוּר וְכָל־נַעֲשָׂה בַמַּרְחֶשֶׁת וְעַל־מַחֲבַת לַכֹּהֵן
הַמַּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה׃ י וְכָל־מִנְחָה בְלוּלָה־בַשֶּׁמֶן וַחֲרֵבָה לְכָל־
בְּנֵי אַהֲרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו׃ פ שלישי יא וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יַקְרִיב לַיהוָה׃ יב אִם עַל־תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב ׀
עַל־זֶבַח הַתּוֹדָה חַלּוֹת מַצּוֹת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים
בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת מֻרְבֶּכֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן׃ יג עַל־חַלֹּת לֶחֶם חָמֵץ
יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל־זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו׃ יד וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל־
קָרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק אֶת־דַּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה׃
טו וּבְשַׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל לֹא־יַנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד־

בקר

בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח
טו ניחח ליהוה׃ והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק
טז עולם ליהוה כליל תקטר׃ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא
יז יח תאכל׃ פ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה
יט תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא׃ הכהן המחטא
כ אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד׃ כל אשר
יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה
כא תכבס במקום קדש׃ וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם
כב בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים׃ כל זכר בכהנים יאכל
כג אתה קדש קדשים הוא׃ וכל חטאת אשר יובא מדמה אל
א אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף׃ פ ז וזאת
ב תורת האשם קדש קדשים הוא׃ במקום אשר ישחטו את
ג העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב׃ ואת
כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב׃
ד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ה ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה׃ והקטיר אתם
ו הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא׃ כל זכר בכהנים יאכלנו
ז במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא׃ כחטאת כאשם תורה
ח אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה׃ והכהן המקריב את
ט עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה׃ וכל מנחה
אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן
י המקריב אתה לו תהיה׃ וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל
יא בני אהרן תהיה איש כאחיו׃ פ שלישי וזאת תורת זבח
יב השלמים אשר יקריב ליהוה׃ אם על תודה יקריבנו והקריב
על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
יג בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן׃ על חלת לחם חמץ
יד יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו׃ והקריב ממנו אחד מכל
קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה׃
טו ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד
בקר

בָּקֶר׃ טז וְאִם־נֶדֶר ׀ אוֹ נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ אֶת־זִבְחוֹ
יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל׃ יז וְהַנּוֹתָר מִבְּשַׂר הַזָּבַח בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ יח וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל מִבְּשַׂר־זֶבַח שְׁלָמָיו
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יֵחָשֵׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה
וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֲוֺנָהּ תִּשָּׂא׃ יט וְהַבָּשָׂר אֲשֶׁר־יִגַּע בְּכָל־טָמֵא
לֹא יֵאָכֵל בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף וְהַבָּשָׂר כָּל־טָהוֹר יֹאכַל בָּשָׂר׃ כ וְהַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר־תֹּאכַל בָּשָׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ כא וְנֶפֶשׁ כִּי־תִגַּע בְּכָל־טָמֵא
בְּטֻמְאַת אָדָם אוֹ ׀ בִּבְהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּכָל־שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל
מִבְּשַׂר־זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃
כב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כג דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כָּל־חֵלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׂב וָעֵז לֹא תֹאכֵלוּ׃ כד וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה
יֵעָשֶׂה לְכָל־מְלָאכָה וְאָכֹל לֹא תֹאכְלֻהוּ׃ כה כִּי כָּל־אֹכֵל חֵלֶב מִן־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יַקְרִיב מִמֶּנָּה אִשֶּׁה לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת
מֵעַמֶּיהָ׃ כו וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לָעוֹף
וְלַבְּהֵמָה׃ כז כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל כָּל־דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמֶּיהָ׃ פ כח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כט דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הַמַּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה יָבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה
מִזֶּבַח שְׁלָמָיו׃ ל יָדָיו תְּבִיאֶינָה אֵת אִשֵּׁי יְהוָה אֶת־הַחֵלֶב עַל־הֶחָזֶה
יְבִיאֶנּוּ אֵת הֶחָזֶה לְהָנִיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ לא וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
אֶת־הַחֵלֶב הַמִּזְבֵּחָה וְהָיָה הֶחָזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃ לב וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין
תִּתְּנוּ תְרוּמָה לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם׃ לג הַמַּקְרִיב אֶת־דַּם הַשְּׁלָמִים
וְאֶת־הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמָנָה׃ לד כִּי אֶת־
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת ׀ שׁוֹק הַתְּרוּמָה לָקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם וָאֶתֵּן אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחָק־עוֹלָם מֵאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ לה זֹאת מִשְׁחַת אַהֲרֹן וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה בְּיוֹם
הִקְרִיב אֹתָם לְכַהֵן לַיהוָה׃ לו אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם בְּיוֹם
מָשְׁחוֹ אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃ לז זֹאת הַתּוֹרָה
לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים׃
לח אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי בְּיוֹם צַוֹּתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

°סבירין כאשר

בקר: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו טז
יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: והנותר מבשר הזבח ביום יז
השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו יח
ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה
והנפש האכלת ממנו עונה תשא: והבשר אשר יגע בכל טמא יט
לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: והנפש כ
אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ונפש כי תגע בכל טמא כא
בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל
מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כב כג
כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: וחלב נבלה וחלב טרפה כד
יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו: כי כל אכל חלב מן כה
הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת
מעמיה: וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף כו
ולבהמה: כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא כז
מעמיה: פ וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל כח כט
לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה
מזבח שלמיו: ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב על החזה ל
יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה: והקטיר הכהן לא
את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין לב
תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: המקריב את דם השלמים לג
ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: כי את לד
חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל
מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת
בני ישראל: זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום לה
הקריב אתם לכהן ליהוה: אשר צוה יהוה לתת להם ביום לו
משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם: זאת התורה לז
לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:
אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל לח
להקריב

לְהַקְרִיב אֶת־קָרְבְּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי׃ פ רביעי ח א וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ וְאֵת הַבְּגָדִים
וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת ׀ פַּר הַחַטָּאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סַל
הַמַּצּוֹת׃ ג וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הַקְהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ ד וַיַּעַשׂ
מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקָּהֵל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃
ו וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְחַץ אֹתָם בַּמָּיִם׃ ז וַיִּתֵּן עָלָיו
אֶת־הַכֻּתֹּנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בָּאַבְנֵט וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ אֶת־הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו
אֶת־הָאֵפֹד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפֹד וַיֶּאְפֹּד לוֹ בּוֹ׃ ח וַיָּשֶׂם עָלָיו
אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים׃ ט וַיָּשֶׂם אֶת־
הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מוּל פָּנָיו אֵת צִיץ הַזָּהָב
נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ י וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃ יא וַיַּז
מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ לְקַדְּשָׁם׃ יב וַיִּצֹק מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ
אַהֲרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקַדְּשׁוֹ׃ יג וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וַיַּלְבִּשֵׁם
כֻּתֳּנֹת וַיַּחְגֹּר אֹתָם אַבְנֵט וַיַּחֲבֹשׁ לָהֶם מִגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ יד וַיַּגֵּשׁ אֵת פַּר הַחַטָּאת וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ פַּר הַחַטָּאת׃ טו וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיְחַטֵּא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק
אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיְקַדְּשֵׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו׃ טז וַיִּקַּח אֶת־כָּל־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־חֶלְבְּהֶן
וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחָה׃ יז וְאֶת־הַפָּר וְאֶת־עֹרוֹ וְאֶת־בְּשָׂרוֹ וְאֶת־
פִּרְשׁוֹ שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
יח וַיַּקְרֵב אֵת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ
הָאָיִל׃ יט וַיִּשְׁחָט וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ כ וְאֶת־
הָאַיִל נִתַּח לִנְתָחָיו וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־
הַפָּדֶר׃ כא וְאֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכְּרָעַיִם רָחַץ בַּמָּיִם וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה אֶת־
כָּל־הָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא לְרֵיחַ־נִיחֹחַ אִשֶּׁה הוּא לַיהוָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ששי כב וַיַּקְרֵב אֶת־הָאַיִל הַשֵּׁנִי אֵיל הַמִּלֻּאִים

יהב' בש"א יחצי התורה בפסוקים קמץ בז"ק

וִיסמכו

א להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני: פ רביעי ח וידבר
ב יהוה אל משה לאמר: קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים
ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל
ג ד המצות: ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד: ויעש
משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד:
ה ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות:
ו ז ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים: ויתן עליו
את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו
ח את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: * וישם עליו
ט את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התומים: וישם את
המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב
י נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה: ויקח משה את שמן
יא המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם: ויז
ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו
יב ואת הכיר ואת כנו לקדשם: ויצק משמן המשחה על ראש
יג אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה את בני אהרן וילבשם
כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה
יד את משה: ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם
טו על ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את הדם ויתן על
קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק
טז אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ויקח את כל החלב
אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן
יז ויקטר משה המזבחה: ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת
פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה:
יח ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש
יט כ האיל: וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ואת
האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת
כא הפדר: ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את
כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר
כב צוה יהוה את משה: ששי ויקרב את האיל השני איל המלאים
ויסמכו

*חצי התורה בפסוקים

וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ כג וַיִּשְׁחָט ׀ וַיִּקַּח
מֹשֶׁה מִדָּמוֹ וַיִּתֵּן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן־אַהֲרֹן הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃ כד וַיַּקְרֵב אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִן־הַדָּם
עַל־תְּנוּךְ אָזְנָם הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלָם
הַיְמָנִית וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ כה וַיִּקַּח אֶת־
הַחֵלֶב וְאֶת־הָאַלְיָה וְאֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת
הַכָּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־חֶלְבְּהֶן וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין׃ כו וּמִסַּל
הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר ׀ לִפְנֵי יְהוָה לָקַח חַלַּת מַצָּה אַחַת וְחַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן
אַחַת וְרָקִיק אֶחָד וַיָּשֶׂם עַל־הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיָּמִין׃ כז וַיִּתֵּן אֶת־
הַכֹּל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וַיָּנֶף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃
כח וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיַּקְטֵר הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה מִלֻּאִים
הֵם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה הוּא לַיהוָה׃ כט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הֶחָזֶה
וַיְנִיפֵהוּ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים לְמֹשֶׁה הָיָה לְמָנָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ שביעי ל וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּמִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּז עַל־אַהֲרֹן עַל־בְּגָדָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־
בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בִּגְדֵי
בָנָיו אִתּוֹ׃ לא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו בַּשְּׁלוּ אֶת־הַבָּשָׂר
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסַל הַמִּלֻּאִים
כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֻהוּ׃ לב וְהַנּוֹתָר בַּבָּשָׂר
וּבַלָּחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ מפטיר לג וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ
שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מְלֹאת יְמֵי מִלֻּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יְמַלֵּא
אֶת־יֶדְכֶם׃ לד כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם׃ לה וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תֵּשְׁבוּ יוֹמָם וָלַיְלָה שִׁבְעַת יָמִים
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צֻוֵּיתִי׃
לו וַיַּעַשׂ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד־
מֹשֶׁה׃ ס ס ס

ט א וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
ב וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח־לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל
לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה׃ ג וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר
לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם

°ח׳ קמוצה

ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויקח כג
משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית: ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם כד
על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם
הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ויקח את כה
החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין: ומסל כו
המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן
אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין: ויתן את כז
הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה:
ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים כח
הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ויקח משה את החזה כט
ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה
כאשר צוה יהוה את משה: שביעי ויקח משה משמן המשחה ל
ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל
בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי
בניו אתו: ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר לא
פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים
כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו: והנותר בבשר לב
ובלחם באש תשרפו: מפטיר ומפתח אהל מועד לא תצאו לג
שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא
את ידכם: כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר לד
עליכם: ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים לה
ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי:
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד לו
משה: ס ס ס

ט ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: א
ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל ב
לעלה תמימם והקרב לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר ג
לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם
לעלה

לעלה ד ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה
בשמן כי היום יהוה נראה אליכם׃ ה ויקחו את אשר צוה משה
אל־פני אהל מועד ויקרבו כל־העדה ויעמדו לפני יהוה׃ ו ויאמר
משה זה הדבר אשר־צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה׃
ז ויאמר משה אל־אהרן קרב אל־המזבח ועשה את־חטאתך ואת־
עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את־קרבן העם וכפר
בעדם כאשר צוה יהוה׃ ח ויקרב אהרן אל־המזבח וישחט את־
עגל החטאת אשר־לו׃ ט ויקרבו בני אהרן את־הדם אליו ויטבל
אצבעו בדם ויתן על־קרנות המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד
המזבח׃ י ואת־החלב ואת־הכלית ואת־היתרת מן־הכבד מן־
החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את־משה׃ יא ואת־
הבשר ואת־העור שרף באש מחוץ למחנה׃ יב וישחט את־העלה
וימצאו בני אהרן אליו את־הדם ויזרקהו על־המזבח סביב׃
יג ואת־העלה המציאו אליו לנתחיה ואת־הראש ויקטר על־
המזבח׃ יד וירחץ את־הקרב ואת־הכרעים ויקטר על־העלה
המזבחה׃ טו ויקרב את קרבן העם ויקח את־שעיר החטאת אשר
לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון׃ טז ויקרב את־העלה ויעשה
כמשפט׃ שני יז ויקרב את־המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על־
המזבח מלבד עלת הבקר׃ יח וישחט את־השור ואת־האיל זבח
השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את־הדם אליו ויזרקהו על־
המזבח סביב׃ יט ואת־החלבים מן־השור ומן־האיל האליה
והמכסה והכלית ויתרת הכבד׃ כ וישימו את־החלבים על־
החזות ויקטר החלבים המזבחה׃ כא ואת החזות ואת שוק הימין
הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה׃ כב וישא אהרן
את־ידו אל־העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים׃
כג ויבא משה ואהרן אל־אהל מועד ויצאו ויברכו את־העם וירא
כבוד־יהוה אל־כל־העם׃ שלישי כד ותצא אש מלפני יהוה ותאכל
על־המזבח את־העלה ואת־החלבים וירא כל־העם וירנו ויפלו על־
פניהם׃ י א ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו
בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר

ד לעלה: ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה
ה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה
אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: *
ז ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת
עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר
ח בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את
ט עגל החטאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל
אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
י המזבח: ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן
יא החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה: * ואת
יב הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: וישחט את העלה
וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב:
יג ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על
יד המזבח: וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה
טו המזבחה: ויקרב את קרב׳ העם ויקח את שעיר החטאת אשר
טז לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון: ויקרב את העלה ויעשה
יז כמשפט: שני ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על
יח המזבח מלבד עלת הבקר: וישחט את השור ואת האיל זבח
השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על
יט המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה
כ והמכסה והכלית ויתרת הכבד: וישימו את החלבים על
כא החזות ויקטר החלבים המזבחה: ואת החזות ואת שוק הימין
כב הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: וישא אהרן
את ידו* אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים:
כג ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא
כד כבוד יהוה אל כל העם: שלישי ותצא אש מלפני יהוה ותאכל
על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על
א פניהם: י ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו
בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר

*לוי *ישראל *ידיו ק׳

לא

לא צוה אתם: ב ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני
יהוה: ג ויאמר משה אל־אהרן הוא אשר־דבר יהוה ׀ לאמר
בקרבי אקדש ועל־פני כל־העם אכבד וידם אהרן: ד ויקרא משה
אל־מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו
שאו את־אחיכם מאת פני־הקדש אל־מחוץ למחנה: ה ויקרבו
וישאם בכתנתם אל־מחוץ למחנה כאשר דבר משה: ו ויאמר
משה אל־אהרן ולאלעזר ולאיתמר ׀ בניו ראשיכם אל־תפרעו ׀
ובגדיכם לא־תפרמו ולא תמתו ועל כל־העדה יקצף ואחיכם כל־
בית ישראל יבכו את־השרפה אשר שרף יהוה: ז ומפתח אהל
מועד לא תצאו פן־תמתו כי־שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
כדבר משה: פ ח וידבר יהוה אל־אהרן לאמר: ט יין ושכר אל־
תשת ׀ אתה ׀ ובניך אתך בבאכם אל־אהל מועד ולא תמתו
חקת עולם לדרתיכם: י ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין
הטמא ובין הטהור: יא ולהורת את־בני ישראל את כל־החקים
אשר דבר יהוה אליהם ביד־משה: פ רביעי יב וידבר משה אל־
אהרן ואל אלעזר ואל־איתמר ׀ בניו הנותרים קחו את־המנחה
הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים
הוא: יג ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך וחק־בניך הוא
מאשי יהוה כי־כן צויתי: יד ואת חזה התנופה ואת ׀ שוק התרומה
תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי־חקך וחק־
בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: טו שוק התרומה וחזה
התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה
לך ולבניך אתך לחק־עולם כאשר צוה יהוה: חמישי טז ואת ׀
שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על־אלעזר ועל־
איתמר בני אהרן הנותרם לאמר: יז מדוע לא־אכלתם את־
החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה ׀ נתן לכם
לשאת את־עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: יח הן לא־הובא
את־דמה אל־הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר
צויתי: יט וידבר אהרן אל־משה הן היום הקריבו את־חטאתם

יתקרא ישעים תהריש קודם התרגא ידרש בראש שיטה והוא חצי התורה בתיבות ואת

לא צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני ב
יהוה: ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר ג
בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן: ויקרא משה ד
אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו*
שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה: ויקרבו ה
וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: ויאמר ו
משה אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו
ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל
בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה: ומפתח אהל ז
מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
כדבר משה: פ וידבר יהוה אל אהרן לאמר: יין ושכר אל ח ט
תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו
חקת עולם לדרתיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין י
הטמא ובין הטהור: ולהורת את בני ישראל את כל החקים יא
אשר דבר יהוה אליהם ביד משה: פ רביעי וידבר משה אל יב
אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה
הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים
הוא: ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך וחק בניך הוא יג
מאשי יהוה כי כן צויתי: ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה יד
תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק
בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: שוק התרומה וחזה טו
התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה
לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה: חמישי ואת טז
שעיר החטאת דרש דרש* משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל
איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: מדוע לא אכלתם את יז
החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם
לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: הן לא הובא יח
את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר
צויתי: וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם יט

*הקורא יטעים הגריש קודם התרסא *דרש בראש שיטה והוא חצי התורה בתיבות

וְאֶת־עֹלָתָם לִפְנֵי יְהוָה וַתִּקְרֶאנָה אֹתִי כָּאֵלֶּה וְאָכַלְתִּי חַטָּאת הַיּוֹם
הַיִּיטַב בְּעֵינֵי יְהוָה׃ כ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּיטַב בְּעֵינָיו׃ פ ששי
יא א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אֲלֵהֶם׃ ב דַּבְּרוּ אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
עַל־הָאָרֶץ׃ ג כֹּל ׀ מַפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע פְּרָסֹת מַעֲלַת
גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ׃ ד אַךְ אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי
הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִסֵי הַפַּרְסָה אֶת־הַגָּמָל כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא וּפַרְסָה
אֵינֶנּוּ מַפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם׃ ה וְאֶת־הַשָּׁפָן כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא
וּפַרְסָה לֹא יַפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם׃ ו וְאֶת־הָאַרְנֶבֶת כִּי־מַעֲלַת גֵּרָה
הִוא וּפַרְסָה לֹא הִפְרִיסָה טְמֵאָה הִוא לָכֶם׃ ז וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־
מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא וְשֹׁסַע שֶׁסַע פַּרְסָה וְהוּא גֵּרָה לֹא־יִגָּר טָמֵא הוּא
לָכֶם׃ ח מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגָּעוּ טְמֵאִים הֵם
לָכֶם׃ ט אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר־לוֹ סְנַפִּיר
וְקַשְׂקֶשֶׂת בַּמַּיִם בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים אֹתָם תֹּאכֵלוּ׃ י וְכֹל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ
סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים מִכֹּל שֶׁרֶץ הַמַּיִם וּמִכֹּל נֶפֶשׁ
הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּמָּיִם שֶׁקֶץ הֵם לָכֶם׃ יא וְשֶׁקֶץ יִהְיוּ לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא
תֹאכֵלוּ וְאֶת־נִבְלָתָם תְּשַׁקֵּצוּ׃ יב כֹּל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת
בַּמָּיִם שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם׃ יג וְאֶת־אֵלֶּה תְּשַׁקְּצוּ מִן־הָעוֹף לֹא יֵאָכְלוּ
שֶׁקֶץ הֵם אֶת־הַנֶּשֶׁר וְאֶת־הַפֶּרֶס וְאֵת הָעָזְנִיָּה׃ יד וְאֶת־הַדָּאָה
וְאֶת־הָאַיָּה לְמִינָהּ׃ טו אֵת כָּל־עֹרֵב לְמִינוֹ׃ טז וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה וְאֶת־
הַתַּחְמָס וְאֶת־הַשָּׁחַף וְאֶת־הַנֵּץ לְמִינֵהוּ׃ יז וְאֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַשָּׁלָךְ
וְאֶת־הַיַּנְשׁוּף׃ יח וְאֶת־הַתִּנְשֶׁמֶת וְאֶת־הַקָּאָת וְאֶת־הָרָחָם׃ יט וְאֵת
הַחֲסִידָה הָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְאֶת־הַדּוּכִיפַת וְאֶת־הָעֲטַלֵּף׃ כ כֹּל שֶׁרֶץ
הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם׃ כא אַךְ אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל
שֶׁרֶץ הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע אֲשֶׁר־לֹא כְרָעַיִם מִמַּעַל לְרַגְלָיו
לְנַתֵּר בָּהֵן עַל־הָאָרֶץ׃ כב אֶת־אֵלֶּה מֵהֶם תֹּאכֵלוּ אֶת־הָאַרְבֶּה
לְמִינוֹ וְאֶת־הַסָּלְעָם לְמִינֵהוּ וְאֶת־הַחַרְגֹּל לְמִינֵהוּ וְאֶת־הֶחָגָב
לְמִינֵהוּ׃ כג וְכֹל שֶׁרֶץ הָעוֹף אֲשֶׁר־לוֹ אַרְבַּע רַגְלָיִם שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם׃
כד וּלְאֵלֶּה תִּטַּמָּאוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ כה וְכָל־
הַנֹּשֵׂא מִנִּבְלָתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ כו לְכָל־הַבְּהֵמָה

ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום
כ היטב בעיני יהוה: וישמע משה וייטב בעיניו: פ ששי
א ב יא וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם: דברו אל
בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר
ג על הארץ: כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת
ד גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו ממעלי
הגרה וממפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה
ה איננו מפריס טמא הוא לכם: ואת השפן כי מעלה גרה הוא
ו ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: ואת הארנבת כי מעלת גרה
ז הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם: ואת החזיר כי
מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא
ח לכם: מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם
ט לכם: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר
י וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו: וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש
יא החיה אשר במים שקץ הם לכם: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא
יב תאכלו ואת נבלתם תשקצו: כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
יג במים שקץ הוא לכם: ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו
יד שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה: ואת הדאה
טו טז ואת האיה למינה: את כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת
יז התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס ואת השלך
יח יט ואת הינשוף: ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם: ואת
כ החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ
כא העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם: אך את זה תאכלו מכל
שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא* כרעים ממעל לרגליו
כב לנתר בהן על הארץ: את אלה מהם תאכלו את הארבה
למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב
כג למינהו: וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם:
כד כה ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב: וכל
כו הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב: לכל הבהמה

*לו קרי

אשר

אֲשֶׁ֨ר הִ֜וא מַפְרֶ֣סֶת פַּרְסָ֗ה וְשֶׁ֣סַע ׀ אֵינֶ֣נָּה שֹׁסַ֗עַת וְגֵרָה֙ אֵינֶ֣נָּה
מַֽעֲלָ֔ה טְמֵאִ֥ים הֵ֖ם לָכֶ֑ם כָּל־הַנֹּגֵ֥עַ בָּהֶ֖ם יִטְמָֽא׃ כז וְכֹ֣ל ׀ הוֹלֵ֣ךְ עַל־
כַּפָּ֗יו בְּכָל־הַֽחַיָּה֙ הַֽהֹלֶ֣כֶת עַל־אַרְבַּ֔ע טְמֵאִ֥ים הֵ֖ם לָכֶ֑ם כָּל־הַנֹּגֵ֥עַ
בְּנִבְלָתָ֖ם יִטְמָ֥א עַד־הָעָֽרֶב׃ כח וְהַנֹּשֵׂא֙ אֶת־נִבְלָתָ֔ם יְכַבֵּ֥ס בְּגָדָ֖יו
וְטָמֵ֣א עַד־הָעָ֑רֶב טְמֵאִ֥ים הֵ֖מָּה לָכֶֽם׃ ס כט וְזֶ֤ה לָכֶם֙ הַטָּמֵ֔א בַּשֶּׁ֖רֶץ
הַשֹּׁרֵ֣ץ עַל־הָאָ֑רֶץ הַחֹ֥לֶד וְהָעַכְבָּ֖ר וְהַצָּ֥ב לְמִינֵֽהוּ׃ ל וְהָאֲנָקָ֥ה וְהַכֹּ֖חַ
וְהַלְּטָאָ֑ה וְהַחֹ֖מֶט וְהַתִּנְשָֽׁמֶת׃ לא אֵ֛לֶּה הַטְּמֵאִ֥ים לָכֶ֖ם בְּכָל־הַשָּׁ֑רֶץ
כָּל־הַנֹּגֵ֧עַ בָּהֶ֛ם בְּמֹתָ֖ם יִטְמָ֥א עַד־הָעָֽרֶב׃ לב וְכֹ֣ל אֲשֶׁר־יִפֹּל־עָלָ֩יו
מֵהֶ֨ם ׀ בְּמֹתָ֜ם יִטְמָ֗א מִכָּל־כְּלִי־עֵץ֙ א֣וֹ בֶ֔גֶד אוֹ־ע֖וֹר א֣וֹ שָׂ֑ק כָּל־כְּלִ֕י
אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂ֥ה מְלָאכָ֖ה בָּהֶ֑ם בַּמַּ֧יִם יוּבָ֛א וְטָמֵ֥א עַד־הָעֶ֖רֶב וְטָהֵֽר׃
שביעי לג וְכָל־כְּלִי־חֶ֕רֶשׂ אֲשֶׁר־יִפֹּ֥ל מֵהֶ֖ם אֶל־תּוֹכ֑וֹ כֹּ֣ל אֲשֶׁ֧ר בְּתוֹכ֛וֹ
יִטְמָ֖א וְאֹת֥וֹ תִשְׁבֹּֽרוּ׃ לד מִכָּל־הָאֹ֜כֶל אֲשֶׁ֣ר יֵאָכֵ֗ל אֲשֶׁ֨ר יָב֥וֹא עָלָ֛יו
מַ֖יִם יִטְמָ֑א וְכָל־מַשְׁקֶה֙ אֲשֶׁ֣ר יִשָּׁתֶ֔ה בְּכָל־כְּלִ֖י יִטְמָֽא׃ לה וְכֹל֩ אֲשֶׁר־
יִפֹּ֨ל מִנִּבְלָתָ֥ם ׀ עָלָיו֮ יִטְמָא֒ תַּנּ֧וּר וְכִירַ֛יִם יֻתָּ֖ץ טְמֵאִ֣ים הֵ֑ם וּטְמֵאִ֖ים
יִהְי֥וּ לָכֶֽם׃ לו אַ֣ךְ מַעְיָ֥ן וּב֛וֹר מִקְוֵה־מַ֖יִם יִהְיֶ֣ה טָה֑וֹר וְנֹגֵ֥עַ בְּנִבְלָתָ֖ם
יִטְמָֽא׃ לז וְכִ֤י יִפֹּל֙ מִנִּבְלָתָ֔ם עַל־כָּל־זֶ֥רַע זֵר֖וּעַ אֲשֶׁ֣ר יִזָּרֵ֑עַ טָה֖וֹר
הֽוּא׃ לח וְכִ֤י יֻתַּן־מַ֙יִם֙ עַל־זֶ֔רַע וְנָפַ֥ל מִנִּבְלָתָ֖ם עָלָ֑יו טָמֵ֥א ה֖וּא לָכֶֽם׃ ס
לט וְכִ֤י יָמוּת֙ מִן־הַבְּהֵמָ֔ה אֲשֶׁר־הִ֥יא לָכֶ֖ם לְאָכְלָ֑ה הַנֹּגֵ֥עַ בְּנִבְלָתָ֖הּ
יִטְמָ֥א עַד־הָעָֽרֶב׃ מ וְהָֽאֹכֵל֙ מִנִּבְלָתָ֔הּ יְכַבֵּ֥ס בְּגָדָ֖יו וְטָמֵ֣א עַד־הָעָ֑רֶב
וְהַנֹּשֵׂא֙ אֶת־נִבְלָתָ֔הּ יְכַבֵּ֥ס בְּגָדָ֖יו וְטָמֵ֥א עַד־הָעָֽרֶב׃ מא וְכָל־הַשֶּׁ֖רֶץ
הַשֹּׁרֵ֣ץ עַל־הָאָ֑רֶץ שֶׁ֥קֶץ ה֖וּא לֹ֥א יֵאָכֵֽל׃ מב כֹּל֩ הוֹלֵ֨ךְ עַל־גָּח֜וֹן וְכֹ֣ל ׀
הוֹלֵ֣ךְ עַל־אַרְבַּ֗ע עַ֚ד כָּל־מַרְבֵּ֣ה רַגְלַ֔יִם לְכָל־הַשֶּׁ֖רֶץ הַשֹּׁרֵ֣ץ עַל־
הָאָ֑רֶץ לֹ֥א תֹאכְל֖וּם כִּי־שֶׁ֥קֶץ הֵֽם׃ מג אַל־תְּשַׁקְּצוּ֙ אֶת־נַפְשֹׁ֣תֵיכֶ֔ם
בְּכָל־הַשֶּׁ֖רֶץ הַשֹּׁרֵ֑ץ וְלֹ֤א תִֽטַּמְּאוּ֙ בָּהֶ֔ם וְנִטְמֵתֶ֖ם בָּֽם׃ מד כִּ֣י אֲנִ֣י
יְהוָה֮ אֱלֹֽהֵיכֶם֒ וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם֙ וִהְיִיתֶ֣ם קְדֹשִׁ֔ים כִּ֥י קָד֖וֹשׁ אָ֑נִי וְלֹ֤א
תְטַמְּאוּ֙ אֶת־נַפְשֹׁ֣תֵיכֶ֔ם בְּכָל־הַשֶּׁ֖רֶץ הָֽרֹמֵ֥שׂ עַל־הָאָֽרֶץ׃ מפטיר
מה כִּ֣י ׀ אֲנִ֣י יְהוָ֗ה הַֽמַּעֲלֶ֤ה אֶתְכֶם֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם לִהְיֹ֥ת לָכֶ֖ם לֵאלֹהִ֑ים
וִהְיִיתֶ֣ם קְדֹשִׁ֔ים כִּ֥י קָד֖וֹשׁ אָֽנִי׃ מו זֹ֠את תּוֹרַ֤ת הַבְּהֵמָה֙ וְהָע֔וֹף
וְכֹל֙ נֶ֣פֶשׁ הַֽחַיָּ֔ה הָֽרֹמֶ֖שֶׂת בַּמָּ֑יִם וּלְכָל־נֶ֖פֶשׁ הַשֹּׁרֶ֥צֶת עַל־
הָאָֽרֶץ׃ מז לְהַבְדִּ֕יל בֵּ֥ין הַטָּמֵ֖א וּבֵ֣ין הַטָּהֹ֑ר וּבֵ֤ין הַֽחַיָּה֙

ו׳ רבתי והיא חצי התורה באותיות יחסר א׳

הַנֶּאֱכֶלֶת

אשר היא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה
מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא : וכל הולך על כז
כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע
בנבלתם יטמא עד הערב : והנשא את נבלתם יכבס בגדיו כח
וטמא עד הערב טמאים המה לכם : ס וזה לכם הטמא בשרץ כט
השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו : והאנקה והכח ל
והלטאה והחמט והתנשמת : אלה הטמאים לכם בכל השרץ לא
כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב : וכל אשר יפל עליו לב
מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי
אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר :
שביעי וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו לג
יטמא ואתו תשברו : מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו לד
מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא : וכל אשר לה
יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים
יהיו לכם : אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם לו
יטמא : וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור לז
הוא : וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם : ס לח
וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה לט
יטמא עד הערב : והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב מ
והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב : וכל השרץ מא
השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל : כל הולך על גחון* וכל מב
הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על
הארץ לא תאכלום כי שקץ הם : אל תשקצו את נפשתיכם מג
בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם* בם : כי אני מד
יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא
תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ : מפטיר
כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להית לכם לאלהים מה
והייתם קדשים כי קדוש אני : זאת תורת הבהמה והעוף מו
וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על
הארץ : להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה מז

*ו׳ רבתי והיא חצי התורה באותיות *חסר א׳

הנאכלת

הַנֶּאֱכֶלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֵאָכֵל׃ פ פ פ
יב א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי
נִדַּת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא׃ ג וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃ ד וּשְׁלֹשִׁים
יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בִּדְמֵי טָהֳרָה בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תִגָּע וְאֶל־
הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מְלֹאת יְמֵי טָהֳרָהּ׃ ה וְאִם־נְקֵבָה תֵלֵד
וְטָמְאָה שְׁבֻעַיִם כְּנִדָּתָהּ וְשִׁשִּׁים יוֹם וְשֵׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל־דְּמֵי
טָהֳרָה׃ ו וּבִמְלֹאת ׀ יְמֵי טָהֳרָהּ לְבֵן אוֹ לְבַת תָּבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן־יוֹנָה אוֹ־תֹר לְחַטָּאת אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־
הַכֹּהֵן׃ ז וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ וְטָהֲרָה מִמְּקֹר דָּמֶיהָ זֹאת
תּוֹרַת הַיֹּלֶדֶת לַזָּכָר אוֹ לַנְּקֵבָה׃ ח וְאִם־לֹא תִמְצָא יָדָהּ דֵּי שֶׂה
וְלָקְחָה שְׁתֵּי־תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד לְחַטָּאת
וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְטָהֵרָה׃ פ יג א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ ב אָדָם כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת אוֹ־סַפַּחַת אוֹ
בַהֶרֶת וְהָיָה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ לְנֶגַע צָרָעַת וְהוּבָא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוֹ
אֶל־אַחַד מִבָּנָיו הַכֹּהֲנִים׃ ג וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בְּעוֹר־הַבָּשָׂר
וְשֵׂעָר בַּנֶּגַע הָפַךְ ׀ לָבָן וּמַרְאֵה הַנֶּגַע עָמֹק מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ נֶגַע צָרַעַת
הוּא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטִמֵּא אֹתוֹ׃ ד וְאִם־בַּהֶרֶת לְבָנָה הִוא בְּעוֹר
בְּשָׂרוֹ וְעָמֹק אֵין־מַרְאֶהָ מִן־הָעוֹר וּשְׂעָרָה לֹא־הָפַךְ לָבָן וְהִסְגִּיר
הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים׃ ה וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה
הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים
שֵׁנִית׃ ו וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֵׁנִית וְהִנֵּה כֵּהָה הַנֶּגַע
וְלֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן מִסְפַּחַת הִוא וְכִבֶּס בְּגָדָיו
וְטָהֵר׃ ז וְאִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה הַמִּסְפַּחַת בָּעוֹר אַחֲרֵי הֵרָאֹתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן
לְטָהֳרָתוֹ וְנִרְאָה שֵׁנִית אֶל־הַכֹּהֵן׃ ח וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשְׂתָה
הַמִּסְפַּחַת בָּעוֹר וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן צָרַעַת הִוא׃ פ ט נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה
בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃ י וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־לְבָנָה בָּעוֹר
וְהִיא הָפְכָה שֵׂעָר לָבָן וּמִחְיַת בָּשָׂר חַי בַּשְׂאֵת׃ יא צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת
הִוא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן לֹא יַסְגִּרֶנּוּ כִּי טָמֵא הוּא׃ יב וְאִם־
פָּרוֹחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת בָּעוֹר וְכִסְּתָה הַצָּרַעַת אֵת כָּל־עוֹר הַנֶּגַע

°קמץ ברביע °ש׳ רפה

מראשו

הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל: פ פ פ
א ב יב וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר
אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי
ג ד נדת דותה תטמא: וביום השמיני ימול בשר ערלתו: ושלשים
יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל
ה המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה:* ואם נקבה תלד
וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי
ו טהרה: ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן
שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל
ז הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקר דמיה זאת
ח תורת הילדת לזכר או לנקבה: ואם לא תמצא ידה די שה
ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
א וכפר עליה הכהן וטהרה: פ * יג וידבר יהוה אל משה ואל
ב אהרן לאמר: אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או
בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או
ג אל אחד מבניו הכהנים: וראה הכהן את הנגע בעור הבשר
ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת
ד הוא וראהו הכהן וטמא אתו: ואם בהרת לבנה הוא בעור
בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר
ה הכהן את הנגע שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי והנה
הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
ו שנית: שני וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע
ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו
ז וטהר: ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן
ח לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: וראה הכהן והנה פשתה
ט המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא: פ נגע צרעת כי תהיה
י באדם והובא אל הכהן: וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור
יא והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת: צרעת נושנת
יב הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: ואם
פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע
*לוי *ישראל מראשו

מֵרֹאשׁוֹ וְעַד־רַגְלָיו לְכָל־מַרְאֵה עֵינֵי הַכֹּהֵן׃ יג וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
כִסְּתָה הַצָּרַעַת אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטִהַר אֶת־הַנָּגַע כֻּלּוֹ הָפַךְ לָבָן טָהוֹר
הוּא׃ יד וּבְיוֹם הֵרָאוֹת בּוֹ בָּשָׂר חַי יִטְמָא׃ טו וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־
הַבָּשָׂר הַחַי וְטִמְּאוֹ הַבָּשָׂר הַחַי טָמֵא הוּא צָרַעַת הוּא׃ טז אוֹ כִי
יָשׁוּב הַבָּשָׂר הַחַי וְנֶהְפַּךְ לְלָבָן וּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃ יז וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ הַנֶּגַע לְלָבָן וְטִהַר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע טָהוֹר הוּא׃ פ
שלישי יח וּבָשָׂר כִּי־יִהְיֶה בוֹ־בְעֹרוֹ שְׁחִין וְנִרְפָּא׃ יט וְהָיָה בִּמְקוֹם
הַשְּׁחִין שְׂאֵת לְבָנָה אוֹ בַהֶרֶת לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן׃
כ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה מַרְאֶהָ שָׁפָל מִן־הָעוֹר וּשְׂעָרָהּ הָפַךְ לָבָן
וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן נֶגַע־צָרַעַת הִוא בַּשְּׁחִין פָּרָחָה׃ כא וְאִם ׀ יִרְאֶנָּה
הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין־בָּהּ שֵׂעָר לָבָן וּשְׁפָלָה אֵינֶנָּה מִן־הָעוֹר וְהִיא כֵהָה
וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃ כב וְאִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא
הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע הִוא׃ כג וְאִם־תַּחְתֶּיהָ תַּעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא פָשָׂתָה
צָרֶבֶת הַשְּׁחִין הִוא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃ ס רביעי שני כשהן מחוברין כד אוֹ
בָשָׂר כִּי־יִהְיֶה בְעֹרוֹ מִכְוַת־אֵשׁ וְהָיְתָה מִחְיַת הַמִּכְוָה בַּהֶרֶת לְבָנָה
אֲדַמְדֶּמֶת אוֹ לְבָנָה׃ כה וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ שֵׂעָר לָבָן
בַּבַּהֶרֶת וּמַרְאֶהָ עָמֹק מִן־הָעוֹר צָרַעַת הִוא בַּמִּכְוָה פָּרָחָה וְטִמֵּא
אֹתוֹ הַכֹּהֵן נֶגַע צָרַעַת הִוא׃ כו וְאִם ׀ יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין־
בַּבַּהֶרֶת שֵׂעָר לָבָן וּשְׁפָלָה אֵינֶנָּה מִן־הָעוֹר וְהִוא כֵהָה וְהִסְגִּירוֹ
הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃ כז וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פָּשֹׂה
תִפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע צָרַעַת הִוא׃ כח וְאִם־תַּחְתֶּיהָ
תַעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא־פָשְׂתָה בָעוֹר וְהִוא כֵהָה שְׂאֵת הַמִּכְוָה הִוא
וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן כִּי־צָרֶבֶת הַמִּכְוָה הִוא׃ פ חמישי כט וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה
כִּי־יִהְיֶה בוֹ נָגַע בְּרֹאשׁ אוֹ בְזָקָן׃ ל וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה
מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר וּבוֹ שֵׂעָר צָהֹב דָּק וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נֶתֶק
הוּא צָרַעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הוּא׃ לא וְכִי־יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע
הַנֶּתֶק וְהִנֵּה אֵין־מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר וְשֵׂעָר שָׁחֹר אֵין בּוֹ וְהִסְגִּיר
הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים׃ לב וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּתֶק וְלֹא־הָיָה בוֹ שֵׂעָר צָהֹב וּמַרְאֵה
הַנֶּתֶק אֵין עָמֹק מִן־הָעוֹר׃ לג וְהִתְגַּלָּח וְאֶת־הַנֶּתֶק לֹא יְגַלֵּחַ וְהִסְגִּיר

מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן: וראה הכהן והנה יג
כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור
הוא: וביום הראות בו בשר חי יטמא: וראה הכהן את יד טו
הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא: או כי טז
ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן: וראהו הכהן יז
והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: פ
שלישי ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא: והיה במקום יח יט
השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן:
וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן כ
וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרחה: ואם יראנה כא
הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה
והסגירו הכהן שבעת ימים: ואם פשה תפשה בעור וטמא כב
הכהן אתו נגע הוא: ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה כג
צרבת השחין הוא וטהרו הכהן: ס רביעי שני כשהן מחוברין או כד
בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה: וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן כה
בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרחה וטמא
אתו הכהן נגע צרעת הוא: ואם יראנה הכהן והנה אין כו
בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו
הכהן שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה כז
תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא: ואם תחתיה כח
תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא
וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא: פ חמישי ואיש או אשה כט
כי יהיה בו נגע בראש או בזקן: וראה הכהן את הנגע והנה ל
מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק
הוא צרעת הראש או הזקן הוא: וכי יראה הכהן את נגע לא
הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר
הכהן את נגע הנתק שבעת ימים: וראה הכהן את הנגע ביום לב
השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה
הנתק אין עמק מן העור: והתגלח* ואת הנתק לא יגלח והסגיר לג
הכהן

*ג' רבתי

הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית׃ לד וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר וּמַרְאֵהוּ אֵינֶנּוּ עָמֹק מִן־
הָעוֹר וְטִהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְטָהֵר׃ לה וְאִם־פָּשֹׂה יִפְשֶׂה
הַנֶּתֶק בָּעוֹר אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ׃ לו וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּתֶק
בָּעוֹר לֹא־יְבַקֵּר הַכֹּהֵן לַשֵּׂעָר הַצָּהֹב טָמֵא הוּא׃ לז וְאִם־בְּעֵינָיו
עָמַד הַנֶּתֶק וְשֵׂעָר שָׁחֹר צָמַח־בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטִהֲרוֹ
הַכֹּהֵן׃ ס לח וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת בֶּהָרֹת
לְבָנֹת׃ לט וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה בְעוֹר־בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת כֵּהוֹת לְבָנֹת
בֹּהַק הוּא פָּרַח בָּעוֹר טָהוֹר הוּא׃ ס ששי שלישי כשהן מחוברין מ וְאִישׁ
כִּי יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ קֵרֵחַ הוּא טָהוֹר הוּא׃ מא וְאִם מִפְּאַת פָּנָיו יִמָּרֵט
רֹאשׁוֹ גִּבֵּחַ הוּא טָהוֹר הוּא׃ מב וְכִי־יִהְיֶה בַקָּרַחַת אוֹ בַגַּבַּחַת נֶגַע
לָבָן אֲדַמְדָּם צָרַעַת פֹּרַחַת הִוא בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ׃ מג וְרָאָה
אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־הַנֶּגַע לְבָנָה אֲדַמְדֶּמֶת בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ
כְּמַרְאֵה צָרַעַת עוֹר בָּשָׂר׃ מד אִישׁ־צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טַמֵּא
יְטַמְּאֶנּוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ׃ מה וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ
פְרֻמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ וְעַל־שָׂפָם יַעְטֶה וְטָמֵא ׀ טָמֵא יִקְרָא׃
מו כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא הוּא בָּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
מוֹשָׁבוֹ׃ ס מז וְהַבֶּגֶד כִּי־יִהְיֶה בוֹ נֶגַע צָרָעַת בְּבֶגֶד צֶמֶר אוֹ בְּבֶגֶד
פִּשְׁתִּים׃ מח אוֹ בִשְׁתִי אוֹ בְעֵרֶב לַפִּשְׁתִּים וְלַצָּמֶר אוֹ בְעוֹר אוֹ
בְּכָל־מְלֶאכֶת עוֹר׃ מט וְהָיָה הַנֶּגַע יְרַקְרַק ׀ אוֹ אֲדַמְדָּם בַּבֶּגֶד אוֹ
בָעוֹר אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב אוֹ בְכָל־כְּלִי־עוֹר נֶגַע צָרַעַת הוּא
וְהָרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן׃ נ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנָּגַע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנֶּגַע
שִׁבְעַת יָמִים׃ נא וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי־פָשָׂה הַנֶּגַע
בַּבֶּגֶד אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ בָעֵרֶב אוֹ בָעוֹר לְכֹל אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה הָעוֹר
לִמְלָאכָה צָרַעַת מַמְאֶרֶת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא׃ נב וְשָׂרַף אֶת־הַבֶּגֶד אוֹ
אֶת־הַשְּׁתִי ׀ אוֹ אֶת־הָעֵרֶב בַּצֶּמֶר אוֹ בַפִּשְׁתִּים אוֹ אֶת־כָּל־כְּלִי
הָעוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה בוֹ הַנָּגַע כִּי־צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃
נג וְאִם יִרְאֶה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבֶּגֶד אוֹ בַשְּׁתִי אוֹ
בָעֵרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר׃ נד וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְכִבְּסוּ אֵת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנָּגַע
וְהִסְגִּירוֹ שִׁבְעַת־יָמִים שֵׁנִית׃ שביעי רביעי כשהן מחוברין נה וְרָאָה הַכֹּהֵן

לד הכהן את הנתק שבעת ימים שנית׃ וראה הכהן את הנתק
ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן
לה העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר׃ ואם פָּשׂה יפשה
לו הנתק בעור אחרי טהרתו׃ וראהו הכהן והנה פשה הנתק
לז בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא׃ ואם בעיניו
עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו
לח הכהן׃ ס ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת
לט לבנת׃ וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת
מ בהק הוא פרח בעור טהור הוא׃ ס ששי שלישי כשהן מחוברין ואיש
מא כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא׃ ואם מפאת פניו ימרט
מב ראשו גבח הוא טהור הוא׃ וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע
מג לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו׃ וראה
אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו
מד כמראה צרעת עור בשר׃ איש צרוע הוא טמא הוא טמא
מה יטמאנו הכהן בראשו נגעו׃ והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו
פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא׃
מו כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה
מז מושבו׃ ס והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד
מח פשתים׃ או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או
מט בכל מלאכת עור׃ והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או
בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא
נ והראה את הכהן׃ וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע
נא שבעת ימים׃ וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע
בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור
נב למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא׃ ושרף את הבגד או
את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי
העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף׃
נג ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או
נד בערב או בכל כלי עור׃ וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע
נה והסגירו שבעת ימים שנית׃ שביעי רביעי כשהן מחוברין וראה הכהן
אחרי

אַחֲרֵי ׀ הֻכַּבֵּס אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה לֹא־הָפַךְ הַנֶּגַע אֶת־עֵינוֹ וְהַנֶּגַע לֹא־
פָשָׂה טָמֵא הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ פְּחֶתֶת הִוא בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ׃
נו וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כֵּהָה הַנֶּגַע אַחֲרֵי הֻכַּבֵּס אֹתוֹ וְקָרַע אֹתוֹ
מִן־הַבֶּגֶד אוֹ מִן־הָעוֹר אוֹ מִן־הַשְּׁתִי אוֹ מִן־הָעֵרֶב׃ מפטיר נז וְאִם־
תֵּרָאֶה עוֹד בַּבֶּגֶד אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב אוֹ בְכָל־כְּלִי־עוֹר פֹּרַחַת
הִוא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ אֵת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנָּגַע׃ נח וְהַבֶּגֶד אוֹ־הַשְּׁתִי אוֹ־
הָעֵרֶב אוֹ־כָל־כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר תְּכַבֵּס וְסָר מֵהֶם הַנָּגַע וְכֻבַּס שֵׁנִית
וְטָהֵר׃ נט זֹאת תּוֹרַת נֶגַע־צָרַעַת בֶּגֶד הַצֶּמֶר ׀ אוֹ הַפִּשְׁתִּים אוֹ
הַשְּׁתִי אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כָּל־כְּלִי־עוֹר לְטַהֲרוֹ אוֹ לְטַמְּאוֹ׃ פ פ פ
יד א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע
בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃ ג וְיָצָא הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע־הַצָּרַעַת מִן־הַצָּרוּעַ׃ ד וְצִוָּה
הַכֹּהֵן וְלָקַח לַמִּטַּהֵר שְׁתֵּי־צִפֳּרִים חַיּוֹת טְהֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנִי
תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ ה וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־
חֶרֶשׂ עַל־מַיִם חַיִּים׃ ו אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז
וְאֶת־שְׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־הָאֵזֹב וְטָבַל אוֹתָם וְאֵת ׀ הַצִּפֹּר הַחַיָּה
בְּדַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחֻטָה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים׃ ז וְהִזָּה עַל הַמִּטַּהֵר מִן־
הַצָּרַעַת שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה עַל־פְּנֵי
הַשָּׂדֶה׃ ח וְכִבֶּס הַמִּטַּהֵר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָהֵר וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיָשַׁב מִחוּץ לְאָהֳלוֹ שִׁבְעַת
יָמִים׃ ט וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־
זְקָנוֹ וְאֵת גַּבֹּת עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ יְגַלֵּחַ וְכִבֶּס אֶת־בְּגָדָיו וְרָחַץ
אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהֵר׃ י וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כְבָשִׂים תְּמִימִם
וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְלֹג אֶחָד שָׁמֶן׃ יא וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן הַמְטַהֵר אֵת הָאִישׁ
הַמִּטַּהֵר וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ יב וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־
הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף אֹתָם
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ שני יג וְשָׁחַט אֶת־הַכֶּבֶשׂ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט
אֶת־הַחַטָּאת וְאֶת־הָעֹלָה בִּמְקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי כַּחַטָּאת הָאָשָׁם הוּא
לַכֹּהֵן קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃ יד וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן הַכֹּהֵן

אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא
פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו:
נו ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו
נז מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב: מפטיר ואם
תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת
נח הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע: והבגד או השתי או
הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית
נט וטהר: זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או
השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו: פ פ פ
א ב יד וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המצרע
ג ביום טהרתו והובא אל הכהן: ויצא הכהן אל מחוץ
ד למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: וצוה
הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני
ה תולעת ואזב: וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי
ו חרש על מים חיים: * את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז
ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה
ז בדם הצפר השחטה על המים החיים: והזה על המטהר מן
הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני
ח השדה: וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ
במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת
ט ימים: והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת
זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ
י את בשרו במים וטהר: * וביום השמיני יקח שני כבשים תמימם
וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה
יא בלולה בשמן ולג אחד שמן: והעמיד הכהן המטהר את האיש
יב המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח הכהן את
הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם
יג תנופה לפני יהוה: שני ושחט את הכבש במקום אשר ישחט
את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא
יד לכהן קדש קדשים הוא: ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן

*לוי *ישראל

עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן
רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃ טו וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֹּג הַשָּׁמֶן וְיָצַק עַל־כַּף הַכֹּהֵן
הַשְּׂמָאלִית׃ טז וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר
עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית וְהִזָּה מִן־הַשֶּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי
יְהוָה׃ יז וּמִיֶּתֶר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ יִתֵּן הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן
הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל
דַּם הָאָשָׁם׃ יח וְהַנּוֹתָר בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ
הַמִּטַּהֵר וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה׃ יט וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־הַחַטָּאת
וְכִפֶּר עַל־הַמִּטַּהֵר מִטֻּמְאָתוֹ וְאַחַר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ כ וְהֶעֱלָה
הַכֹּהֵן אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְטָהֵר׃ ס
שלישי חמישי כשהן מחוברין כא וְאִם־דַּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת וְלָקַח כֶּבֶשׂ
אֶחָד אָשָׁם לִתְנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה וְלֹג שָׁמֶן׃ כב וּשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ
וְהָיָה אֶחָד חַטָּאת וְהָאֶחָד עֹלָה׃ כג וְהֵבִיא אֹתָם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
לְטָהֳרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה׃ כד וְלָקַח הַכֹּהֵן
אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה׃ כה וְשָׁחַט אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן עַל־
תְּנוּךְ אֹזֶן־הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ
הַיְמָנִית׃ כו וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצֹק הַכֹּהֵן עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית׃ כז וְהִזָּה
הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית שֶׁבַע
פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃ כח וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן ׀ אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ עַל־תְּנוּךְ
אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית
עַל־מְקוֹם דַּם הָאָשָׁם׃ כט וְהַנּוֹתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן
עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה׃ ל וְעָשָׂה אֶת־הָאֶחָד מִן־
הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ׃ לא אֵת אֲשֶׁר־תַּשִּׂיג יָדוֹ
אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה עַל־הַמִּנְחָה וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל
הַמִּטַּהֵר לִפְנֵי יְהוָה׃ לב זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נֶגַע צָרָעַת אֲשֶׁר לֹא־
תַשִּׂיג יָדוֹ בְּטָהֳרָתוֹ׃ פ רביעי ששי כשהן מחוברין לג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ לד כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לָכֶם לַאֲחֻזָּה וְנָתַתִּי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם׃ לה וּבָא
אֲשֶׁר

על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
טו רגלו הימנית: ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן
טז השמאלית: וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני
יז יהוה: ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על
יח דם האשם: והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש
יט המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: ועשה הכהן את החטאת
כ וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: והעלה
הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ס
כא שלישי חמישי כשהן מחוברין ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש
אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן
כב למנחה ולג שמן: ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו
כג והיה אחד חטאת והאחד עלה: והביא אתם ביום השמיני
כד לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: ולקח הכהן
את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני
כה יהוה: ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על
תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
כו כז הימנית: ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית: והזה
הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע
כח פעמים לפני יהוה: ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך
אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית
כט על מקום דם האשם: והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן
ל על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: ועשה את האחד מן
לא התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו: את אשר תשיג ידו
את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על
לב המטהר לפני יהוה: זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא
לג תשיג ידו בטהרתו: פ רביעי ששי כשהן מחוברין וידבר יהוה אל
לד משה ואל אהרן לאמר: כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן
לה לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם: ובא
אשר

אֲשֶׁר־לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנֶגַע נִרְאָה לִי בַּבָּיִת׃ לו וְצִוָּה
הַכֹּהֵן וּפִנּוּ אֶת־הַבַּיִת בְּטֶרֶם יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַנֶּגַע וְלֹא
יִטְמָא כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת וְאַחַר כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַבָּיִת׃
לז וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׁקַעֲרוּרֹת יְרַקְרַקֹּת
אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת וּמַרְאֵיהֶן שָׁפָל מִן־הַקִּיר׃ לח וְיָצָא הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת
אֶל־פֶּתַח הַבָּיִת וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים׃ לט וְשָׁב הַכֹּהֵן
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבָּיִת׃ מ וְצִוָּה
הַכֹּהֵן וְחִלְּצוּ אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֵן הַנָּגַע וְהִשְׁלִיכוּ אֶתְהֶן אֶל־
מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ מא וְאֶת־הַבַּיִת יַקְצִעַ מִבַּיִת סָבִיב
וְשָׁפְכוּ אֶת־הֶעָפָר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃
מב וְלָקְחוּ אֲבָנִים אֲחֵרוֹת וְהֵבִיאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים וְעָפָר אַחֵר
יִקַּח וְטָח אֶת־הַבָּיִת׃ מג וְאִם־יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת אַחַר חִלֵּץ
אֶת־הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי הִקְצוֹת אֶת־הַבַּיִת וְאַחֲרֵי הִטּוֹחַ׃ מד וּבָא
הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּגַע בַּבָּיִת צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא בַּבַּיִת
טָמֵא הוּא׃ מה וְנָתַץ אֶת־הַבַּיִת אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֵצָיו וְאֵת כָּל־עֲפַר
הַבָּיִת וְהוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ מו וְהַבָּא אֶל־הַבַּיִת
כָּל־יְמֵי הִסְגִּיר אֹתוֹ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ מז וְהַשֹּׁכֵב בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת־
בְּגָדָיו וְהָאֹכֵל בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו׃ מח וְאִם־בֹּא יָבֹא הַכֹּהֵן
וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבַּיִת אַחֲרֵי הִטֹּחַ אֶת־הַבָּיִת וְטִהַר
הַכֹּהֵן אֶת־הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הַנָּגַע׃ מט וְלָקַח לְחַטֵּא אֶת־הַבַּיִת שְׁתֵּי
צִפֳּרִים וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ נ וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפֹּר הָאֶחָת
אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׂ עַל־מַיִם חַיִּים׃ נא וְלָקַח אֶת־עֵץ־הָאֶרֶז וְאֶת־הָאֵזֹב
וְאֵת ׀ שְׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֵת הַצִּפֹּר הַחַיָּה וְטָבַל אֹתָם בְּדַם הַצִּפֹּר
הַשְּׁחוּטָה וּבַמַּיִם הַחַיִּים וְהִזָּה אֶל־הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים׃ נב וְחִטֵּא
אֶת־הַבַּיִת בְּדַם הַצִּפּוֹר וּבַמַּיִם הַחַיִּים וּבַצִּפֹּר הַחַיָּה וּבְעֵץ הָאֶרֶז
וּבָאֵזֹב וּבִשְׁנִי הַתּוֹלָעַת׃ נג וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה אֶל־מִחוּץ לָעִיר
אֶל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְכִפֶּר עַל־הַבַּיִת וְטָהֵר׃ חמישי נד זֹאת הַתּוֹרָה לְכָל־
נֶגַע הַצָּרַעַת וְלַנָּתֶק׃ נה וּלְצָרַעַת הַבֶּגֶד וְלַבָּיִת׃ נו וְלַשְׂאֵת וְלַסַּפַּחַת
וְלַבֶּהָרֶת׃ נז לְהוֹרֹת בְּיוֹם הַטָּמֵא וּבְיוֹם הַטָּהֹר זֹאת תּוֹרַת
הַצָּרָעַת׃ פ טו א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ ב דַּבְּרוּ

אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: וצוה לו
הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא
יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית:
וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת לז
או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר: ויצא הכהן מן הבית לח
אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים: ושב הכהן לט
ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: וצוה מ
הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל
מחוץ לעיר אל מקום טמא: ואת הבית יקצע מבית סביב מא
ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא:
ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר מב
יקח וטח את הבית: ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ מג
את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח: ובא מד
הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית
טמא הוא: ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר מה
הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: והבא אל הבית מו
כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב: והשכב בבית יכבס את מז
בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו: ואם בא יבא הכהן מח
וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר
הכהן את הבית כי נרפא הנגע: ולקח לחטא את הבית שתי מט
צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב: ושחט את הצפר האחת נ
אל כלי חרש על מים חיים: ולקח את עץ הארז ואת האזב נא
ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר
השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים: וחטא נב
את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז
ובאזב ובשני התולעת: ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר נג
אל פני השדה וכפר על הבית וטהר: חמישי זאת התורה לכל נד
נגע הצרעת ולנתק: ולצרעת הבגד ולבית: ולשאת ולספחת נה נו
ולבהרת: להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת נז
הצרעת: פ טו וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: דברו א ב

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמַרְתֶּם אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב מִבְּשָׂרוֹ
זוֹבוֹ טָמֵא הוּא׃ ג וְזֹאת תִּהְיֶה טֻמְאָתוֹ בְּזוֹבוֹ רָר בְּשָׂרוֹ אֶת־זוֹבוֹ
אוֹ־הֶחְתִּים בְּשָׂרוֹ מִזּוֹבוֹ טֻמְאָתוֹ הִוא׃ ד כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
עָלָיו הַזָּב יִטְמָא וְכָל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־יֵשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃ ה וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִגַּע בְּמִשְׁכָּבוֹ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ ו וְהַיֹּשֵׁב
עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־יֵשֵׁב עָלָיו הַזָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־
הָעָרֶב׃ ז *וְהַנֹּגֵעַ בִּבְשַׂר הַזָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־
הָעָרֶב׃ ח וְכִי־יָרֹק הַזָּב בַּטָּהוֹר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד־הָעָרֶב׃ ט וְכָל־הַמֶּרְכָּב אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו הַזָּב יִטְמָא׃ י וְכָל־
הַנֹּגֵעַ בְּכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה תַחְתָּיו יִטְמָא עַד־הָעָרֶב וְהַנּוֹשֵׂא אוֹתָם
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ יא וְכֹל אֲשֶׁר יִגַּע־בּוֹ
הַזָּב וְיָדָיו לֹא־שָׁטַף בַּמָּיִם וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־
הָעָרֶב׃ יב וּכְלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ הַזָּב יִשָּׁבֵר וְכָל־כְּלִי־עֵץ יִשָּׁטֵף
בַּמָּיִם׃ יג וְכִי־יִטְהַר הַזָּב מִזּוֹבוֹ וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטָהֳרָתוֹ
וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בְּמַיִם חַיִּים וְטָהֵר׃ יד וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח־
לוֹ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה וּבָא ׀ לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וּנְתָנָם אֶל־הַכֹּהֵן׃ טו וְעָשָׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אֶחָד חַטָּאת וְהָאֶחָד
עֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזּוֹבוֹ׃ ס ששי שביעי כשהן מחוברין
טז וְאִישׁ כִּי־תֵצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זָרַע וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא
עַד־הָעָרֶב׃ יז וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־עוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבַת־זָרַע וְכֻבַּס
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ יח וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת־
זָרַע וְרָחֲצוּ בַמַּיִם וְטָמְאוּ עַד־הָעָרֶב׃ פ יט וְאִשָּׁה כִּי־תִהְיֶה זָבָה דָּם
יִהְיֶה זֹבָהּ בִּבְשָׂרָהּ שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְנִדָּתָהּ וְכָל־הַנֹּגֵעַ בָּהּ יִטְמָא
עַד־הָעָרֶב׃ כ וְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדָּתָהּ יִטְמָא וְכֹל אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב
עָלָיו יִטְמָא׃ כא וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ כב וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּכָל־כְּלִי אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב עָלָיו יְכַבֵּס
בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ כג וְאִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא אוֹ
עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־הִוא יֹשֶׁבֶת־עָלָיו בְּנָגְעוֹ־בוֹ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃
כד וְאִם שָׁכֹב יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ וּתְהִי נִדָּתָהּ עָלָיו וְטָמֵא שִׁבְעַת
יָמִים וְכָל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא׃ ס כה וְאִשָּׁה כִּי־יָזוּב

*חצי הספר בפסוקים

אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו
ג זובו טמא הוא: וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו
ד או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא: כל המשכב אשר ישכב
ה עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא: ואיש אשר
ו יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: והישב
על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
ז הערב: *והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
ח הערב: וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
ט י עד הערב: וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא: וכל
הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם
יא יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו
הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
יב הערב: וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף
יג במים: וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו
יד וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: וביום השמיני יקח
לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל
טו מועד ונתנם אל הכהן: ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד
עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו: ס ששי שביעי כשהן מחוברין
טז ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא
יז עד הערב: וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס
יח במים וטמא עד הערב: ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת
יט זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב: פ ואשה כי תהיה זבה דם
יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא
כ עד הערב: וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב
כא עליו יטמא: וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים
כב וטמא עד הערב: וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס
כג בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ואם על המשכב הוא או
על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב:
כד ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת
כה ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא: ס ואשה כי יזוב
זוב

*חצי הספר בפסוקים

דָּמָהּ יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֶת־נִדָּתָהּ אוֹ כִי־תָזוּב עַל־נִדָּתָהּ כָּל־
יְמֵי זוֹב טֻמְאָתָהּ כִּימֵי נִדָּתָהּ תִּהְיֶה טְמֵאָה הִוא׃ כו כָּל־הַמִּשְׁכָּב
אֲשֶׁר־תִּשְׁכַּב עָלָיו כָּל־יְמֵי זוֹבָהּ כְּמִשְׁכַּב נִדָּתָהּ יִהְיֶה־לָּהּ וְכָל־
הַכְּלִי אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה כְּטֻמְאַת נִדָּתָהּ׃ כז וְכָל־הַנּוֹגֵעַ
בָּם יִטְמָא וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ כח וְאִם־
טָהֲרָה מִזּוֹבָהּ וְסָפְרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחַר תִּטְהָר׃ שביעי
כט וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּקַּח־לָהּ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה וְהֵבִיאָה
אוֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ ל וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־הָאֶחָד
חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזּוֹב
טֻמְאָתָהּ׃ מפטיר לא וְהִזַּרְתֶּם אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִטֻּמְאָתָם וְלֹא יָמֻתוּ
בְּטֻמְאָתָם בְּטַמְּאָם אֶת־מִשְׁכָּנִי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם׃ לב זֹאת תּוֹרַת הַזָּב
וַאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זֶרַע לְטָמְאָה־בָהּ׃ לג וְהַדָּוָה בְּנִדָּתָהּ וְהַזָּב
אֶת־זוֹבוֹ לַזָּכָר וְלַנְּקֵבָה וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם־טְמֵאָה׃

פ פ פ

טז א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם
לִפְנֵי־יְהוָה וַיָּמֻתוּ׃ ב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־
אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי
הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת׃
ג בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה׃
ד כְּתֹנֶת־בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד
יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ
וּלְבֵשָׁם׃ ה וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת
וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה׃ ו וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר
בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ ז וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי
יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ ח וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל
אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃ ט וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר
אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חַטָּאת׃ י וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר
עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח
אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה׃ יא וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־
לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃

זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל
ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא: כל המשכב כו
אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל
הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: וכל הנוגע כז
בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ואם כח
טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: שביעי
וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה *והביאה כט
אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד: ועשה הכהן את האחד ל
חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב
טמאתה: מפטיר והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו לא
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם: זאת תורת הזב לב
ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה: והדוה בנדתה והזב לג
את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה:

פ פ פ

טז וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם א
לפני יהוה וימתו: ויאמר יהוה אל משה דבר אל ב
אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני
הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת:
בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: ג
כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד ד
יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו
ולבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ה
ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר ו
בעדו ובעד ביתו: * ולקח את שני השעירם והעמיד אתם לפני ז
יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על שני השעירם גרלות גורל ח
אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר ט
אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: והשעיר אשר י
עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח
אתו לעזאזל המדברה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר יא
לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: *

*בראש עמוד סימן בי"ה שמ"ו *לוי *ישראל

יב וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֹא
חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת: יג וְנָתַן אֶת־
הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה ׀ עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת
אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת: יד וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ
עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם
בְּאֶצְבָּעוֹ: טו וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־
דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר
וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת: טז וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד
הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם: יז וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה ׀ בְּאֹהֶל מוֹעֵד
בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־
קְהַל יִשְׂרָאֵל: שני יח וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו
וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
יט וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כ וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשָּׂעִיר הֶחָי: כא וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָו
עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֺנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
כָּל־פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־
אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה: כב וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֺנֹתָם אֶל־
אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר: כג וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם
שָׁם: כד וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו
וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד הָעָם:
שלישי שני כשהן מחוברין כה וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה:
כו וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם
וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה: כז וְאֵת פַּר הַחַטָּאת וְאֵת ׀ שְׂעִיר
הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פִּרְשָׁם: כח וְהַשֹּׂרֵף
אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־
הַמַּחֲנֶה: כט וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר

ידיו ק׳

יב ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא
יג חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את
הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת
יד אשר על העדות ולא ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו
על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם
טו באצבעו: ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את
דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר
טז והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על הקדש מטמאת
בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד
יז השכן אתם בתוך טמאתם: וכל אדם לא יהיה באהל מועד
בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל
יח קהל ישראל: שני ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו
ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב:
יט והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת
כ בני ישראל: וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת
כא המזבח והקריב את השעיר החי: וסמך אהרן את שתי *ידו
על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת
כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד
כב איש עתי המדברה: ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל
כג ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר: ובא אהרן אל אהל
מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם
כד שם: ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו
ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם:
כה שלישי שני כשהן מחוברין ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה:
כו והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
כז ואחרי כן יבוא אל המחנה: ואת פר החטאת ואת שעיר
החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ
כח למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם: והשרף
אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
כט המחנה: והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור
לחדש

*ידיו ק׳

לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָח וְהַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ ל כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ׃ לא שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִיא לָכֶם וְעִנִּיתֶם
אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ לב וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר
יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי
הַקֹּדֶשׁ׃ לג וְכִפֶּר אֶת־מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר׃ לד וְהָיְתָה־זֹּאת לָכֶם
לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ יז רביעי א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ ג אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז בַּמַּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה׃ ד וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֱבִיאוֹ לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה
לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יֵחָשֵׁב לָאִישׁ הַהוּא דָּם שָׁפָךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ
הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃ ה לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם
אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וֶהֱבִיאֻם לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
אֶל־הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם׃ ו וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם
עַל־מִזְבַּח יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֵלֶב לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
ז וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לַשְּׂעִירִם אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם
חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה־זֹּאת לָהֶם לְדֹרֹתָם׃ חמישי שלישי כשהן מחוברין
ח וַאֲלֵהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יָגוּר בְּתוֹכָם
אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עֹלָה אוֹ־זָבַח׃ ט וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יְבִיאֶנּוּ לַעֲשׂוֹת
אֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמָּיו׃ י וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם וְנָתַתִּי פָנַי בַּנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת
אֶת־הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ יא כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הִוא
וַאֲנִי נְתַתִּיו לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי־הַדָּם הוּא
בַּנֶּפֶשׁ יְכַפֵּר׃ יב עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־
תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם׃ יג וְאִישׁ אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יָצוּד צֵיד חַיָּה אוֹ־עוֹף
אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְשָׁפַךְ אֶת־דָּמוֹ וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר׃ יד כִּי־נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ

סקפ״ן בו״ק יקמץ בו״ק

לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר
הגר בתוככם: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל ל
חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: שבת שבתון היא לכם ועניתם לא
את נפשתיכם חקת עולם: וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר לב
ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי
הקדש: וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח לג
יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: והיתה זאת לכם לד
לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש
כאשר צוה יהוה את משה: פ **יז** רביעי וידבר יהוה אל משה א
לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת ב
אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: איש איש מבית ישראל ג
אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ
למחנה: ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה ד
לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש
ההוא מקרב עמו: למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם ה
אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד
אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם: וזרק הכהן את הדם ו
על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה:
ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זנים אחריהם ז
חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם: חמישי שלישי כשהן מחוברין
ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם ח
אשר יעלה עלה או זבח: ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות ט
אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: ואיש איש מבית ישראל י
ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת
את הדם והכרתי אתה מקרב עמה: כי נפש הבשר בדם הוא יא
ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא
בנפש יכפר: על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא יב
תאכל דם והגר הגר בתוככם לא יאכל דם: ואיש איש יג
מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף
אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר: כי נפש כל בשר דמו יד
בנפשו

בְנַפְשׁוֹ הוּא וָאֹמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דַּם כָּל־בָּשָׂר לֹא תֹאכֵלוּ כִּי נֶפֶשׁ
כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ הִוא כָּל־אֹכְלָיו יִכָּרֵת׃ טו וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל
נְבֵלָה וּטְרֵפָה בָּאֶזְרָח וּבַגֵּר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־
הָעֶרֶב וְטָהֵר׃ טז וְאִם לֹא יְכַבֵּס וּבְשָׂרוֹ לֹא יִרְחָץ וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ׃ פ
יח א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ ג כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם אֲשֶׁר
יְשַׁבְתֶּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא
אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ׃ ד אֶת־מִשְׁפָּטַי
תַּעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
ה וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי
בָּהֶם אֲנִי יְהוָה׃ ס ששי ו אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא
תִקְרְבוּ לְגַלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יְהוָה׃ ס ז עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת אִמְּךָ לֹא
תְגַלֵּה אִמְּךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ ס ח עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָבִיךָ לֹא
תְגַלֵּה עֶרְוַת אָבִיךָ הִוא׃ ס ט עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ בַת־אָבִיךָ אוֹ בַת־אִמֶּךָ
מוֹלֶדֶת בַּיִת אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן׃ ס י עֶרְוַת בַּת־בִּנְךָ
אוֹ בַת־בִּתְּךָ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן כִּי עֶרְוָתְךָ הֵנָּה׃ ס יא עֶרְוַת בַּת־
אֵשֶׁת אָבִיךָ מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ ס
יב עֶרְוַת אֲחוֹת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה שְׁאֵר אָבִיךָ הוּא׃ ס יג עֶרְוַת אֲחוֹת־
אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי־שְׁאֵר אִמְּךָ הִוא׃ ס יד עֶרְוַת אֲחִי־אָבִיךָ לֹא
תְגַלֵּה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב דֹּדָתְךָ הִוא׃ ס טו עֶרְוַת כַּלָּתְךָ לֹא
תְגַלֵּה אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ ס טז עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ
לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָחִיךָ הִוא׃ ס יז עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֵּה אֶת־
בַּת־בְּנָהּ וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָה הֵנָּה זִמָּה
הִוא׃ יח וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ לֹא תִקָּח לִצְרֹר לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ עָלֶיהָ
בְּחַיֶּיהָ׃ יט וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ׃
כ וְאֶל־אֵשֶׁת עֲמִיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְזָרַע לְטָמְאָה־בָהּ׃
כא וּמִזַּרְעֲךָ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ וְלֹא תְחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי
יְהוָה׃ שביעי רביעי כשהן מחוברין כב וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי
אִשָּׁה תּוֹעֵבָה הִוא׃ כג וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה־בָהּ
וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָהּ תֶּבֶל הוּא׃ כד אַל־תִּטַּמְּאוּ

בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש
טו כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: וכל נפש אשר תאכל
נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
טז הערב וטהר: ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: פ
א ב יח וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים אשר
ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא
ד אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: את משפטי
תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם:
ה ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי
ו בהם אני יהוה: ס ששי איש איש אל כל שאר בשרו לא
ז תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ס ערות אביך וערות אמך לא
ח תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה: ס ערות אשת אביך לא
ט תגלה ערות אביך הוא: ס ערות אחותך בת אביך או בת אמך
י מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן: ס ערות בת בנך
יא או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: ס ערות בת
אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה: ס
יב יג ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: ס ערות אחות
יד אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: ס ערות אחי אביך לא
טו תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא: ס ערות כלתך לא
טז תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה: ס ערות אשת אחיך
יז לא תגלה ערות אחיך הוא: ס ערות אשה ובתה לא תגלה את
בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה
יח הוא: ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה
יט בחייה: ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה:
כ ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה:
כא ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני
כב יהוה: שביעי רביעי כשהן מחוברין ואת זכר לא תשכב משכבי
כג אשה תועבה הוא: ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה
כד ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: אל תטמאו
בכל

בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם׃
כה וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֺנָהּ עָלֶיהָ וַתָּקִא הָאָרֶץ אֶת־יֹשְׁבֶיהָ׃
כו וּשְׁמַרְתֶּם אַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת
הָאֵלֶּה הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ כז כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ
אַנְשֵׁי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתִּטְמָא הָאָרֶץ׃ מפטיר כח וְלֹא־תָקִיא
הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם׃
כט כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת
הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם׃ ל וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת
הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פ פ פ

יט א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ ג אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ ד אַל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ ה וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם
תִּזְבָּחֻהוּ׃ ו בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ ז וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פִּגּוּל הוּא לֹא
יֵרָצֶה׃ ח וְאֹכְלָיו עֲוֺנוֹ יִשָּׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ ט וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת
שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט׃ י וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל וּפֶרֶט
כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
יא לֹא תִּגְנֹבוּ וְלֹא־תְכַחֲשׁוּ וְלֹא־תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ׃ יב וְלֹא־
תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ יג לֹא־
תַעֲשֹׁק אֶת־רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר׃
יד לֹא־תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ אֲנִי
יְהוָה׃ שני חמישי כשהן מחוברין טו לֹא־תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט לֹא־תִשָּׂא
פְנֵי־דָל וְלֹא תֶהְדַּר פְּנֵי גָדוֹל בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט עֲמִיתֶךָ׃ טז לֹא־תֵלֵךְ
רָכִיל בְּעַמֶּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל־דַּם רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה׃ יז לֹא־תִשְׂנָא אֶת־
אָחִיךָ בִּלְבָבֶךָ הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת־עֲמִיתֶךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא׃
יח לֹא־תִקֹּם וְלֹא־תִטֹּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ אֲנִי

יסבירין האלה

בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם:
כה ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה:
כו ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת
כז האלה האזרח והגר הגר בתוככם: כי את כל התועבת האל עשו
כח אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: מפטיר ולא תקיא
הארץ אתכם בטמאכם אתה כ״א־ז״ר קאה את הגוי אשר לפניכם:
כט כי כל אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות
ל העשת מקרב עמם: ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות
התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

פ פ פ

ב א יט וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל כל עדת בני ישראל
ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה
ג אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה
ד אלהיכם: אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם
ה אני יהוה אלהיכם: * וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם
ו תזבחהו: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי
ז באש ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא
ח ירצה: ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש
ט ההוא מעמיה: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת
י שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: וכרמך לא תעולל ופרט
כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: *
יב יא לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא
יג תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: לא
תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר:
יד לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני
טו יהוה: שני חמישי כשהן מחוברין לא תעשו עול במשפט לא תשא
טז פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: לא תלך
יז רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: לא תשנא את
אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא:
יח לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני

*לוי *ישראל   יהוה

יהוה׃ יט את־חקתי תשמרו בהמתך לא־תרביע כלאים שדך לא
תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃ כ ואיש כי־
ישכב את־אשה שכבת־זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא
נפדתה או חפשה לא נתן־לה בקרת תהיה לא יומתו כי־לא
חפשה׃ כא והביא את־אשמו ליהוה אל־פתח אהל מועד איל
אשם׃ כב וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על־חטאתו
אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא׃ פ שלישי כג וכי־תבאו
אל־הארץ ונטעתם כל־עץ מאכל וערלתם ערלתו את־פריו שלש
שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל׃ כד ובשנה הרביעת יהיה כל־
פריו קדש הלולים ליהוה׃ כה ובשנה החמישת תאכלו את־פריו
להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם׃ כו לא תאכלו על־הדם
לא תנחשו ולא תעוננו׃ כז לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית
את פאת זקנך׃ כח ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת
קעקע לא תתנו בכם אני יהוה׃ כט אל־תחלל את־בתך להזנותה
ולא־תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה׃ ל את־שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה׃ לא אל־תפנו אל־האבת ואל־הידענים
אל־תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם׃ לב מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה׃ ס רביעי ששי
כשהן מחוברין לג וכי־יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו׃ לד כאזרח
מכם יהיה לכם הגר ׀ הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי־גרים
הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ לה לא־תעשו עול
במשפט במדה במשקל ובמשורה׃ לו מאזני צדק אבני־צדק
איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר־הוצאתי
אתכם מארץ מצרים׃ לז ושמרתם את־כל־חקתי ואת־כל־משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה׃ פ כ חמישי א וידבר יהוה אל־משה
לאמר׃ ב ואל־בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן־הגר
הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ
ירגמהו באבן׃ ג ואני אתן את־פני באיש ההוא והכרתי אתו
מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את־מקדשי ולחלל
את־שם קדשי׃ ד ואם העלם יעלימו עם הארץ את־עיניהם מן־

האיש

יט יהוה: את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא
כ תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך: ואיש כי
ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא
נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא
כא חפשה: והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל
כב אשם: וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו
כג אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: פ שלישי וכי תבאו
אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש
כד שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה הרביעת יהיה כל
כה פריו קדש הלולים ליהוה: ובשנה החמישת תאכלו את פריו
כו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא תאכלו על הדם
כז לא תנחשו ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית
כח את פאת זקנך: ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת
כט קעקע לא תתנו בכם אני יהוה: אל תחלל את בתך להזנותה
ל ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: את שבתתי תשמרו
לא ומקדשי תיראו אני יהוה: אל תפנו אל האבת ואל הידענים
לב אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: ס רביעי ששי
לד כשהן מחוברין וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו: כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים
לה הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו עול
לו במשפט במדה במשקל ובמשורה: מאזני צדק אבני צדק
איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
לז אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
א ועשיתם אתם אני יהוה: פ כ חמישי וידבר יהוה אל משה
ב לאמר: ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר
הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ
ג ירגמהו באבן: ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו
מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל
ד את שם קדשי: ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן
האיש

הָאִישׁ הַהוּא בְּתִתּוֹ מִזַּרְעוֹ לַמֹּלֶךְ לְבִלְתִּי הָמִית אֹתוֹ׃ ה וְשַׂמְתִּי אֲנִי
אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ וְאֵת ׀ כָּל־הַזֹּנִים
אַחֲרָיו לִזְנוֹת אַחֲרֵי הַמֹּלֶךְ מִקֶּרֶב עַמָּם׃ ו וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל־
הָאֹבֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים לִזְנֹת אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי בַּנֶּפֶשׁ הַהִוא
וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃ ז וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ ששי שביעי כ.הן מחוברין ח וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ ט כִּי־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יְקַלֵּל
אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת יוּמָת אָבִיו וְאִמּוֹ קִלֵּל דָּמָיו בּוֹ׃ י וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת־אֵשֶׁת אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ מוֹת־יוּמַת
הַנֹּאֵף וְהַנֹּאָפֶת׃ יא וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אֵשֶׁת אָבִיו עֶרְוַת אָבִיו
גִּלָּה מוֹת־יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם דְּמֵיהֶם בָּם׃ יב וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־
כַּלָּתוֹ מוֹת יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם תֶּבֶל עָשׂוּ דְּמֵיהֶם בָּם׃ יג וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אֶת־זָכָר מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוּמָתוּ
דְּמֵיהֶם בָּם׃ יד וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ זִמָּה הִוא
בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהֶן וְלֹא־תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם׃ טו וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִתֵּן שְׁכָבְתּוֹ בִּבְהֵמָה מוֹת יוּמָת וְאֶת־הַבְּהֵמָה תַּהֲרֹגוּ׃ טז וְאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה לְרִבְעָה אֹתָהּ וְהָרַגְתָּ אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־
הַבְּהֵמָה מוֹת יוּמָתוּ דְּמֵיהֶם בָּם׃ יז וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־אֲחֹתוֹ בַּת־
אָבִיו אוֹ־בַת־אִמּוֹ וְרָאָה אֶת־עֶרְוָתָהּ וְהִיא תִרְאֶה אֶת־עֶרְוָתוֹ חֶסֶד
הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמָּם עֶרְוַת אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֺנוֹ יִשָּׂא׃ יח וְאִישׁ
אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דָּוָה וְגִלָּה אֶת־עֶרְוָתָהּ אֶת־מְקֹרָהּ הֶעֱרָה
וְהִוא גִּלְּתָה אֶת־מְקוֹר דָּמֶיהָ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב עַמָּם׃ יט וְעֶרְוַת
אֲחוֹת אִמְּךָ וַאֲחוֹת אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי אֶת־שְׁאֵרוֹ הֶעֱרָה עֲוֺנָם יִשָּׂאוּ׃
כ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־דֹּדָתוֹ עֶרְוַת דֹּדוֹ גִּלָּה חֶטְאָם יִשָּׂאוּ עֲרִירִים
יָמֻתוּ׃ כא וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אֵשֶׁת אָחִיו נִדָּה הִוא עֶרְוַת אָחִיו גִּלָּה
עֲרִירִים יִהְיוּ׃ כב וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא־תָקִיא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶת
בָּהּ׃ שביעי כג וְלֹא תֵלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי
אֶת־כָּל־אֵלֶּה עָשׂוּ וָאָקֻץ בָּם׃ כד וָאֹמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת־אַדְמָתָם
וַאֲנִי אֶתְּנֶנָּה לָכֶם לָרֶשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי יְהוָה
אלהיכם

ה האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו: ושמתי אני
את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים
ו אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: והנפש אשר תפנה אל
האבת ואל הידענים לזנת אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא
ז והכרתי אתו מקרב עמו: והתקדשתם והייתם קדשים כי אני
ח יהוה אלהיכם: ששי שביעי כשהן מחוברין ושמרתם את חקתי
ט ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: כי איש איש אשר יקלל
י את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: ואיש
אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת
יא הנאף והנאפת: ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו
יב גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם: ואיש אשר ישכב את
יג כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: ואיש אשר
ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו
יד דמיהם בם: ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא
טו באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם: ואיש אשר
טז יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו: ואשה
אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת
יז הבהמה מות יומתו דמיהם בם: ואיש אשר יקח את אחתו בת
אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד
יח הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא: ואיש
אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה
יט והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: וערות
אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו:
כ ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים
כא ימתו: ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה
כב ערירים יהיו: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם
אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת
כג בה: שביעי ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי
כד את כל אלה עשו ואקץ בם: ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם
ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה
אלהיכם

אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים׃ מפטיר כה וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין־
הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין־הָעוֹף הַטָּמֵא לַטָּהֹר וְלֹא־תְשַׁקְּצוּ
אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־
הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא׃ כו וִהְיִיתֶם לִי קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
וָאַבְדִּל אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי׃ כז וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי־
יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִי מוֹת יוּמָתוּ בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם׃

פ פ פ

כא א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ לֹא־יִטַּמָּא בְּעַמָּיו׃ ב כִּי אִם־לִשְׁאֵרוֹ
הַקָּרֹב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וְלִבְנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃ ג וְלַאֲחֹתוֹ
הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃ ד לֹא
יִטַּמָּא בַּעַל בְּעַמָּיו לְהֵחַלּוֹ׃ ה לֹא־יִקְרְחוּ קָרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפְאַת
זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃ ו קְדֹשִׁים יִהְיוּ
לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם
הֵם מַקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ׃ ז אִשָּׁה זֹנָה וַחֲלָלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה
גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי־קָדֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו׃ ח וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי אֶת־
לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדֹשׁ יִהְיֶה־לָּךְ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
מְקַדִּשְׁכֶם׃ ט וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תֵחֵל לִזְנוֹת אֶת־אָבִיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת
בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ ס י וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר־יוּצַק עַל־רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת־יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע
וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם׃ יא וְעַל כָּל־נַפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא
יִטַּמָּא׃ יב וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל אֵת מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי
נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃ יג וְהוּא אִשָּׁה בִבְתוּלֶיהָ
יִקָּח׃ יד אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זֹנָה אֶת־אֵלֶּה לֹא יִקָּח כִּי אִם־בְּתוּלָה
מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃ טו וְלֹא־יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃ ס
ש׳ טז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יז דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ
מִזַּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוּם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהָיו׃
יח כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ אוֹ חָרֻם אוֹ
שָׂרוּעַ׃ יט אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה בוֹ שֶׁבֶר רָגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד׃ כ אוֹ־גִבֵּן
אוֹ־דַק אוֹ תְּבַלֻּל בְּעֵינוֹ אוֹ גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת אוֹ מְרוֹחַ אָשֶׁךְ׃ כא כָּל־

איש

°ב׳ מ״נים °יקחו ק׳ °יקמ״ץ בז״ק °יקמ״ץ בז״ק

כה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: מפטיר והבדלתם בין
הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו
את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר
כו הבדלתי לכם לטמא: והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה
כז ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי: ואיש או אשה כי
יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם:

פ פ פ

א כא ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת
ב אלהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו
ג הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחתו
ד הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא: לא
ה יטמא בעל בעמיו להחלו: לא יקרחה* קרחה בראשם ופאת
ו זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: קדשים יהיו
לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם
ז הם מקריבם והיו קדש: * אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה
ח גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כי את
לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה
ט מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת
י באש תשרף: ס והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן
המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע
יא ובגדיו לא יפרם: ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא
יב יטמא: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי
יג נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: * והוא אשה בבתוליה
יד יקח: אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה
טו מעמיו יקח אשה: ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: ס
טז יז שני וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן לאמר איש
מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו:
יח כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או
יט כ שרוע: או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: או גבן
כא או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: כל
איש

*יקרחו ק׳ *לוי *ישראל

איש אשר־בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את־אשי
יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: כב לחם אלהיו
מקדשי הקדשים ומן־הקדשים יאכל: כג אך אל־הפרכת לא יבא
ואל־המזבח לא יגש כי־מום בו ולא יחלל את־מקדשי כי אני יהוה
מקדשם: כד וידבר משה אל־אהרן ואל־בניו ואל־כל־בני ישראל: פ
כב א וידבר יהוה אל־משה לאמר: ב דבר אל־אהרן ואל־בניו וינזרו
מקדשי בני־ישראל ולא יחללו את־שם קדשי אשר הם
מקדשים לי אני יהוה: ג אמר אלהם לדרתיכם כל־איש | אשר־
יקרב מכל־זרעכם אל־הקדשים אשר יקדישו בני־ישראל ליהוה
וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: ד איש איש
מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר
והנגע בכל־טמא־נפש או איש אשר־תצא ממנו שכבת־זרע: ה או־
איש אשר יגע בכל־שרץ אשר יטמא־לו או באדם אשר יטמא־לו
לכל טמאתו: ו נפש אשר תגע־בו וטמאה עד־הערב ולא יאכל מן־
הקדשים כי אם־רחץ בשרו במים: ז ובא השמש וטהר ואחר יאכל
מן־הקדשים כי לחמו הוא: ח נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה־בה
אני יהוה: ט ושמרו את־משמרתי ולא־ישאו עליו חטא ומתו בו
כי יחללהו אני יהוה מקדשם: י וכל־זר לא־יאכל קדש תושב כהן
ושכיר לא־יאכל קדש: יא וכהן כי־יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל
בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: יב ובת־כהן כי תהיה לאיש זר הוא
בתרומת הקדשים לא תאכל: יג ובת־כהן כי תהיה אלמנה
וגרושה וזרע אין לה ושבה אל־בית אביה כנעוריה מלחם אביה
תאכל וכל־זר לא־יאכל בו: יד ואיש כי־יאכל קדש בשגגה ויסף
חמישתו עליו ונתן לכהן את־הקדש: טו ולא יחללו את־קדשי
בני ישראל את אשר־ירימו ליהוה: טז והשיאו אותם עון אשמה
באכלם את־קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: פ שלישי יז וידבר
יהוה אל־משה לאמר: יח דבר אל־אהרן ואל־בניו ואל כל־בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן־הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו לכל־נדריהם ולכל־נדבותם אשר־יקריבו
ליהוה לעלה: יט לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים:

יט מלרע

איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי
יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב : לחם אלהיו כב
מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל : אך אל הפרכת לא יבא כג
ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה
מקדשם : וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל : פ כד
כב וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו א ב
מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם
מקדשים לי אני יהוה : אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר
יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה
וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה : איש איש ד
מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר
והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע : או ה
איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו
לכל טמאתו : נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן ו
הקדשים כי אם רחץ בשרו במים : ובא השמש וטהר ואחר יאכל ז
מן הקדשים כי לחמו הוא : נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה ח
אני יהוה : ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו ט
כי יחללהו אני יהוה מקדשם : וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן י
ושכיר לא יאכל קדש : וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל יא
בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו : ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא יב
בתרומת הקדשים לא תאכל : ובת כהן כי תהיה אלמנה יג
וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה
תאכל וכל זר לא יאכל בו : ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף יד
חמישיתו עליו ונתן לכהן את הקדש : ולא יחללו את קדשי טו
בני ישראל את אשר ירימו ליהוה : והשיאו אותם עון אשמה טז
באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם : פ שלישי וידבר יז
יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני יח
ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו
ליהוה לעלה : לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים : יט
כל

כ כֹּל אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם לֹא תַקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה לָכֶם׃ כא וְאִישׁ
כִּי־יַקְרִיב זֶבַח־שְׁלָמִים לַיהוָה לְפַלֵּא־נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה בַּבָּקָר אוֹ
בַצֹּאן תָּמִים יִהְיֶה לְרָצוֹן כָּל־מוּם לֹא יִהְיֶה־בּוֹ׃ כב עַוֶּרֶת אוֹ שָׁבוּר
אוֹ־חָרוּץ אוֹ־יַבֶּלֶת אוֹ גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת לֹא־תַקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה
וְאִשֶּׁה לֹא־תִתְּנוּ מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה׃ כג וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ
וְקָלוּט נְדָבָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְנֵדֶר לֹא יֵרָצֶה׃ כד וּמָעוּךְ וְכָתוּת
וְנָתוּק וְכָרוּת לֹא תַקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ׃ כה וּמִיַּד
בֶּן־נֵכָר לֹא תַקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי מָשְׁחָתָם
בָּהֶם מוּם בָּם לֹא יֵרָצוּ לָכֶם׃ ס כו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
כז שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם
הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה׃ כח וְשׁוֹר אוֹ־שֶׂה אֹתוֹ
וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם אֶחָד׃ כט וְכִי־תִזְבְּחוּ זֶבַח־תּוֹדָה לַיהוָה
לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ׃ ל בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
אֲנִי יְהוָה׃ לא וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֺתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה׃ לב וְלֹא
תְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
מְקַדִּשְׁכֶם׃ לג הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה׃ פ כג רביעי א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי
קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי׃ ג שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת הִוא לַיהוָה
בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ פ ד אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־
תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם׃ ה בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
בֵּין הָעַרְבָּיִם פֶּסַח לַיהוָה׃ ו וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג
הַמַּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ׃ ז בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ ח וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ פ ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ י דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וַהֲבֵאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־
הַכֹּהֵן׃ יא וְהֵנִיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לִרְצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת
יניפנו

כ כ׳ כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם : ואיש
כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או
כב בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו : עורת או שבור
או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה
כג ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה : ושור ושה שרוע
כד וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה : ומעוך וכתות
כה ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו : ומיד
בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם
כו בהם מום בם לא ירצו לכם : ס וידבר יהוה אל משה לאמר :
כז שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום
כח השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה : ושור או שה אתו
כט ואת בנו לא תשחטו ביום אחד : וכי תזבחו זבח תודה ליהוה
ל לרצנכם תזבחו : ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר
א לב אני יהוה : ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה : ולא
תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה
לג מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
א ב אני יהוה : פ כג רביעי וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי
ג קדש אלה הם מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי
שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה
ד בכל משבתיכם : פ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר
ה תקראו אתם במועדם : בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש
ו בין הערבים פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג
ז המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו : ביום הראשון מקרא
ח קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו : והקרבתם אשה
ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה
ט י לא תעשו : פ וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל
יא הכהן : והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת השבת
יניפנו

יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ יב וַעֲשִׂיתֶם בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים
בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה׃ יג וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
אִשֶּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכֹּה יַיִן רְבִיעִת הַהִין׃ יד וְלֶחֶם וְקָלִי
וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת־קָרְבַּן
אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ ס טו וּסְפַרְתֶּם
לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע
שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה׃ טז עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ
חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה׃ יז מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם
תָּבִיאוּ ׀ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתַּיִם שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ
תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה׃ יח וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים
תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפַר בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ יט וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים׃ כ וְהֵנִיף
הַכֹּהֵן ׀ אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכֻּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כְּבָשִׂים
קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן׃ כא וּקְרָאתֶם בְּעֶצֶם ׀ הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ כב וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא־תְכַלֶּה
פְּאַת שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב
אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ פ חמשי כג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ כד דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד
לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ׃ כה כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ ס כו וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כז אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם
הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ כח וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כט כִּי
כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ׃
ל וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי
אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ לא כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ לב שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם

°נ״ב: ק׳ א׳ דגושה

יניפנו הכהן׃ ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים יב
בן שנתו לעלה ליהוה׃ ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן יג
אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה* יין רביעת ההין׃ ולחם וקלי יד
וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן
אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם׃ ס וספרתם טו
לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע
שבתות תמימת תהיינה׃ עד ממחרת השבת השביעת תספרו טז
חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה׃ ממושבתיכם יז
תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ
תאפינה בכורים ליהוה׃ והקרבתם על הלחם שבעת כבשים יח
תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה׃ ועשיתם שעיר יט
עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים׃ והניף כ
הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים
קדש יהיו ליהוה לכהן׃ וקראתם בעצם היום הזה מקרא כא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל
מושבתיכם לדרתיכם׃ ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה כב
פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב
אתם אני יהוה אלהיכם׃ פ חמישי וידבר יהוה אל משה כג
לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד כד
לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש׃ כל כה
מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה׃ ס וידבר כו
יהוה אל משה לאמר׃ אך בעשור לחדש השביעי הזה יום כז
הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה ליהוה׃ וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום כח
הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם׃ כי כט
כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה׃
וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי ל
את הנפש ההוא מקרב עמה׃ כל מלאכה לא תעשו חקת לא
עולם לדרתיכם בכל משבתיכם׃ שבת שבתון הוא לכם לב

*ונסכו ק׳

ועניתם

וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב
תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם׃ פ ששי לג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ לד דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג
הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה׃ לה בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ לו שִׁבְעַת יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַיהוָה
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה
עֲצֶרֶת הִוא כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ לז אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה
אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה
וּמִנְחָה זֶבַח וּנְסָכִים דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ לח מִלְּבַד שַׁבְּתֹת יְהוָה
וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־נִדְבוֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה׃ לט אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּאָסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאַת הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ אֶת־חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן׃ מ וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־
נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים׃ מא וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ
חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
תָּחֹגּוּ אֹתוֹ׃ מב בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל
יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת׃ מג לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
מד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ כד שביעי
א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ
שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד׃ ג מִחוּץ לְפָרֹכֶת
הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה
תָּמִיד חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ ד עַל הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה יַעֲרֹךְ אֶת־
הַנֵּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד׃ פ ה וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאָפִיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה חַלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַחַלָּה הָאֶחָת׃ ו וְשַׂמְתָּ אוֹתָם
שְׁתַּיִם מַעֲרָכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרָכֶת עַל הַשֻּׁלְחָן הַטָּהֹר לִפְנֵי יְהוָה׃
ז וְנָתַתָּ עַל־הַמַּעֲרֶכֶת לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ ח בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעַרְכֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד
מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ ט וְהָיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וַאֲכָלֻהוּ

במקום

ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב
לג לד תשבתו שבתכם: פ ששי וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג
לה הסכות שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא קדש כל
לו מלאכת עבדה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה
ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה
לז עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו: אלה מועדי יהוה
אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה
לח ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבתת יהוה
ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם
לט אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים
מ ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם לכם
ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי
מא נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: וחגתם אתו
חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי
מב תחגו אתו: בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל
מג ישבו בסכת: למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני
ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
מד וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל: פ כד שביעי
א ב וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ויקחו אליך
ג שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד: מחוץ לפרכת
העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה
ד תמיד חקת עולם לדרתיכם: על המנרה הטהרה יערך את
ה הנרות לפני יהוה תמיד: פ ולקחת סלת ואפית אתה שתים
ו עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: ושמת אתם
שתים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה:
ז ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה
ח ליהוה: ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד
ט מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו
במקום

בְּמָקֹם קָדֹשׁ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי יְהוָה חָק־עוֹלָם׃ ס
י וַיֵּצֵא בֶּן־אִשָּׁה יִשְׂרְאֵלִית וְהוּא בֶּן־אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה בֶּן הַיִּשְׂרְאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי׃ יא וַיִּקֹּב בֶּן־הָאִשָּׁה
הַיִּשְׂרְאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם וַיְקַלֵּל וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אִמּוֹ
שְׁלֹמִית בַּת־דִּבְרִי לְמַטֵּה־דָן׃ יב וַיַּנִּיחֻהוּ בַּמִּשְׁמָר לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל־
פִּי יְהוָה׃ פ יג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יד הוֹצֵא אֶת־הַמְקַלֵּל
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָל־הַשֹּׁמְעִים אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ
אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה׃ טו וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־
יְקַלֵּל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֶטְאוֹ׃ טז וְנֹקֵב שֵׁם־יְהוָה מוֹת יוּמָת רָגוֹם
יִרְגְּמוּ־בוֹ כָּל־הָעֵדָה כַּגֵּר כָּאֶזְרָח בְּנָקְבוֹ־שֵׁם יוּמָת׃ יז וְאִישׁ כִּי
יַכֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוּמָת׃ יח וּמַכֵּה נֶפֶשׁ־בְּהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה
נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃ יט וְאִישׁ כִּי־יִתֵּן מוּם בַּעֲמִיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן
יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ כ שֶׁבֶר תַּחַת שֶׁבֶר עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר
יִתֵּן מוּם בָּאָדָם כֵּן יִנָּתֶן בּוֹ׃ מפטיר כא וּמַכֵּה בְהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה
וּמַכֵּה אָדָם יוּמָת׃ כב מִשְׁפַּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כַּגֵּר כָּאֶזְרָח יִהְיֶה
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כג וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־
הַמְקַלֵּל אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אָבֶן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ פ פ
כה א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר׃ ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי
נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה׃ ג שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ
וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ ד וּבַשָּׁנָה
הַשְּׁבִיעִת שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע
וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר׃ ה אֵת סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תִקְצוֹר וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ
לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ׃ ו וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם
לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ׃
ז וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל׃ ס
ח וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ
יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה׃ ט וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר
תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר

יהב׳ בזגול יקמץ בז״ק יקמץ בז״ק

במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: ס
ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל י
וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: ויקב בן האשה יא
הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו
שלמית בת דברי למטה דן: ויניחהו במשמר לפרש להם על יב
פי יהוה: פ וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את המקלל יג יד
אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו
אתו כל העדה: ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי טו
יקלל אלהיו ונשא חטאו: ונקב שם יהוה מות יומת רגום טז
ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: ואיש כי יז
יכה כל נפש אדם מות יומת: ומכה נפש בהמה ישלמנה יח
נפש תחת נפש: ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יט
יעשה לו: שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר כ
יתן מום באדם כן ינתן בו: מפטיר ומכה בהמה ישלמנה כא
ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כב
כי אני יהוה אלהיכם: וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את כג
המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו
כאשר צוה יהוה את משה: פ פ פ

כה וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני א ב
ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך ג
ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: * ובשנה ד
השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע
וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך ה
לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם ו
לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך:
ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: ס * ז
וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ח
ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר ט
תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר

*לוי *ישראל

בכל

בְּכָל־אַרְצְכֶם׃ י וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרָאתֶם דְּרוֹר
בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ
וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשֻׁבוּ׃ יא יוֹבֵל הִוא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה
לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִרֶיהָ׃
יב כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃
יג בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ׃ שני יד וְכִי־
תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־
אָחִיו׃ טו בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר
שְׁנֵי־תְבוּאֹת יִמְכָּר־לָךְ׃ טז לְפִי ׀ רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי
מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מֹכֵר לָךְ׃
יז וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ יח וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל־הָאָרֶץ לָבֶטַח׃ שלישי שני כשהן מחוברין יט וְנָתְנָה
הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ׃ כ וְכִי תֹאמְרוּ
מַה־נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרָע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת־תְּבוּאָתֵנוּ׃
כא וְצִוִּיתִי אֶת־בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית וְעָשָׂת אֶת־הַתְּבוּאָה
לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃ כב וּזְרַעְתֶּם אֵת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן־
הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד ׀ הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת עַד־בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן׃
כג וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי־לִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם
עִמָּדִי׃ כד וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ׃ ס רביעי
כה כִּי־יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֵת
מִמְכַּר אָחִיו׃ כו וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה־לּוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂיגָה יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי
גְאֻלָּתוֹ׃ כז וְחִשַּׁב אֶת־שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב אֶת־הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר
מָכַר־לוֹ וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃ כח וְאִם־לֹא מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה
מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וְיָצָא בַּיֹּבֵל וְשָׁב
לַאֲחֻזָּתוֹ׃ ס חמישי שלישי כשהן מחוברין כט וְאִישׁ כִּי־יִמְכֹּר בֵּית־מוֹשַׁב
עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה גְּאֻלָּתוֹ עַד־תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה גְאֻלָּתוֹ׃
ל וְאִם לֹא־יִגָּאֵל עַד־מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּעִיר
אֲשֶׁר־לֹא חֹמָה לַצְּמִיתֻת לַקֹּנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל׃ לא וּבָתֵּי
הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם חֹמָה סָבִיב עַל־שְׂדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גְּאֻלָּה

קמץ בז״ק °ב״ן בז״ק °לו ק
תהיה

י בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור
בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו
יא ואיש אל משפחתו תשבו: יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה
לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה:
יב כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה:
יג יד בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו: שני וכי
תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את
טו אחיו: במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר
טז שני תבואת ימכר לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי
מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך:
יז ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה
יח אלהיכם: ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם
יט אתם וישבתם על הארץ לבטח: שלישי שני כשהן מחוברין ונתנה
כ הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו
מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו:
כא וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה
כב לשלש השנים: וזרעתם את השנה השמינת ואכלתם מן
התבואה ישן עד השנה התשיעת עד בוא תבואתה תאכלו ישן:
כג והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם
כד עמדי: ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: ס רביעי
כה כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את
כו ממכר אחיו: ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי
כז גאלתו: וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר
כח מכר לו ושב לאחזתו: ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב
כט לאחזתו: ס חמישי שלישי כשהן מחוברין ואיש כי ימכר בית מושב
עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו:
ל ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר
לא אשר לא* חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל: ובתי
החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה

*לו קרי

תִּהְיֶה־לּוֹ וּבַיֹּבֵל יָצָא׃ לב וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם
תִּהְיֶה לַלְוִיִּם׃ לג וַאֲשֶׁר יִגְאַל מִן־הַלְוִיִּם וְיָצָא מִמְכַּר־בַּיִת וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ
בַּיֹּבֵל כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם הִוא אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ לד וּשְׂדֵה
מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי־אֲחֻזַּת עוֹלָם הוּא לָהֶם׃ ס לה וְכִי־יָמוּךְ
אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ׃ לו אַל־תִּקַּח
מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחֵי אָחִיךָ עִמָּךְ׃ לז אֶת־כַּסְפְּךָ
לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא־תִתֵּן אָכְלֶךָ׃ לח אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לָתֵת לָכֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים׃ ס ששי רביעי כשהן מחוברין לט וְכִי־יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ
וְנִמְכַּר־לָךְ לֹא־תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד׃ מ כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ
עַד־שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ׃ מא וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב
אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב׃ מב כִּי־עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר־
הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ מִמְכֶּרֶת עָבֶד׃ מג לֹא־
תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ׃ מד וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ־לָךְ
מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה׃ מה וְגַם מִבְּנֵי
הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם
אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה׃ מו וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם
לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא־תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ׃ ס שביעי מז וְכִי תַשִּׂיג יַד
גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר
מִשְׁפַּחַת גֵּר׃ מח אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לּוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ׃
מט אוֹ־דֹדוֹ אוֹ בֶן־דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ־מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ
אוֹ־הִשִּׂיגָה יָדוֹ וְנִגְאָל׃ נ וְחִשַּׁב עִם־קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד
שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה
עִמּוֹ׃ נא אִם־עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן יָשִׁיב גְּאֻלָּתוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ׃
נב וְאִם־מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד־שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב־לוֹ כְּפִי שָׁנָיו
יָשִׁיב אֶת־גְּאֻלָּתוֹ׃ נג כִּשְׂכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא־יִרְדֶּנּוּ
בְּפֶרֶךְ לְעֵינֶיךָ׃ נד וְאִם־לֹא יִגָּאֵל בְּאֵלֶּה וְיָצָא בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הוּא
וּבָנָיו עִמּוֹ׃ מפטיר נה כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר־
הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כו א לֹא־תַעֲשׂוּ

לב תהיה לו וביבל יצא : וערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם
לג תהיה ללוים : ואשר יגאל מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו
לד ביבל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני ישראל : ושדה
לה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם היא להם : ס וכי ימוך
לו אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך : אל תקח
לז מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך : את כספך
לח לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך : אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות
לט לכם לאלהים : פ ששי רביעי כשהן מחוברין וכי ימוך אחיך עמך
מ ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד : כשכיר כתושב יהיה עמך
מא עד שנת היבל יעבד עמך : ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב
מב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב : כי עבדי הם אשר
מג הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד : לא
מד תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך : ועבדך ואמתך אשר יהיו לך
מה מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה : וגם מבני
התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם
מו אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה : והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני
מז ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך : ס שביעי וכי תשיג יד
גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר
מח משפחת גר : אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו :
מט או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו
נ או השיגה ידו ונגאל : וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד
שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה
נא עמו : אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו :
נב ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו
נג ישיב את גאלתו : כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו
נד בפרך לעיניך : ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא
נה ובניו עמו : מפטיר כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר
א הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : כו לא תעשו

לָכֶם אֱלִילִם וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה לֹא־תָקִימוּ לָכֶם וְאֶבֶן מַשְׂכִּית לֹא תִתְּנוּ
בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֺת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ ב אֶת־שַׁבְּתֹתַי
תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃ פ פ פ
ג אִם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִצְוֺתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃ ד וְנָתַתִּי
גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ׃
ה וְהִשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת־זָרַע וַאֲכַלְתֶּם
לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם׃ שני ו וְנָתַתִּי שָׁלוֹם
בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחֶרֶב
לֹא־תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם׃ ז וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם
לֶחָרֶב׃ ח וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רְבָבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ
אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ ט וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי
אֶתְכֶם וַהֲקִימֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם׃ שלישי חמישי כשהן מחוברין
י וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ׃ יא וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי
בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ יב וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי
לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם׃ יג אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהְיֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטֹת
עֻלְּכֶם וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃ פ יד וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ
אֵת כָּל־הַמִּצְוֺת הָאֵלֶּה׃ טו וְאִם־בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטַי
תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֺתַי לְהַפְרְכֶם אֶת־בְּרִיתִי׃
טז אַף־אֲנִי אֶעֱשֶׂה־זֹּאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה אֶת־הַשַּׁחֶפֶת
וְאֶת־הַקַּדַּחַת מְכַלּוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבֹת נָפֶשׁ וּזְרַעְתֶּם לָרִיק זַרְעֲכֶם
וַאֲכָלֻהוּ אֹיְבֵיכֶם׃ יז וְנָתַתִּי פָנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ
בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם וְנַסְתֶּם וְאֵין־רֹדֵף אֶתְכֶם׃ יח וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא
תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי לְיַסְּרָה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ יט וְשָׁבַרְתִּי
אֶת־גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת־שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת־אַרְצְכֶם כַּנְּחֻשָׁה׃
כ וְתַם לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא־תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא
יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ כא וְאִם־תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי וְלֹא תֹאבוּ לִשְׁמֹעַ לִי וְיָסַפְתִּי
עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם׃ כב וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת־חַיַּת
הַשָּׂדֶה וְשִׁכְּלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֶמְתְּכֶם וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם
וְנָשַׁמּוּ דַּרְכֵיכֶם׃ כג וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ לִי וַהֲלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃

°קמץ בז״ק

לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו
ב בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: את שבתתי
תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: פ פ פ
ג ד אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי
גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו:
ה והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם
ו לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: * שני ונתתי שלום
בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב
ז לא תעבר בארצכם: ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם
ח לחרב: ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו
ט איביכם לפניכם לחרב: ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי
אתכם והקימתי את בריתי אתכם: * שלישי חמישי כשהן מחוברין
י יא ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: ונתתי משכני
יב בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי בתוככם והייתי
יג לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת
יד עלכם ואולך אתכם קוממיות: פ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו
טו את כל המצות האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי
תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי:
טז אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת
ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם
יז ואכלהו איביכם: ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו
יח בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: ואם עד אלה לא
יט תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם: ושברתי
את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה:
כ ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא
כא יתן פריו: ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי
כב עליכם מכה שבע כחטאתיכם: והשלחתי בכם את חית
השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה אתכם
כג ונשמו דרכיכם: ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי:

כד וְהָלַכְתִּי אַף־אֲנִי עִמָּכֶם בְּקֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם־אָנִי שֶׁבַע עַל־
חַטֹּאתֵיכֶם׃ כה וְהֵבֵאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת נְקַם־בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם
אֶל־עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם בְּיַד־אוֹיֵב׃ כו בְּשִׁבְרִי
לָכֶם מַטֵּה־לֶחֶם וְאָפוּ עֶשֶׂר נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ
לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׂבָּעוּ׃ ס כז וְאִם־בְּזֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ
לִי וַהֲלַכְתֶּם עִמִּי בְּקֶרִי׃ כח וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת־קֶרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם
אַף־אָנִי שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ כט וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם וּבְשַׂר
בְּנֹתֵיכֶם תֹּאכֵלוּ׃ ל וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת־חַמָּנֵיכֶם
וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵיכֶם עַל־פִּגְרֵי גִּלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ לא וְנָתַתִּי
אֶת־עָרֵיכֶם חָרְבָּה וַהֲשִׁמּוֹתִי אֶת־מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ
נִיחֹחֲכֶם׃ לב וַהֲשִׁמֹּתִי אֲנִי אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים
בָּהּ׃ לג וְאֶתְכֶם אֱזָרֶה בַגּוֹיִם וַהֲרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם
שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה׃ לד אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ
כֹּל יְמֵי הֳשַׁמָּה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצָת אֶת־
שַׁבְּתֹתֶיהָ׃ לה כָּל־יְמֵי הָשַּׁמָּה תִּשְׁבֹּת אֵת אֲשֶׁר לֹא־שָׁבְתָה
בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ׃ לו וְהַנִּשְׁאָרִים בָּכֶם וְהֵבֵאתִי מֹרֶךְ
בִּלְבָבָם בְּאַרְצֹת אֹיְבֵיהֶם וְרָדַף אֹתָם קוֹל עָלֶה נִדָּף וְנָסוּ מְנֻסַת־
חֶרֶב וְנָפְלוּ וְאֵין רֹדֵף׃ לז וְכָשְׁלוּ אִישׁ־בְּאָחִיו כְּמִפְּנֵי־חֶרֶב וְרֹדֵף
אָיִן וְלֹא־תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ לח וַאֲבַדְתֶּם בַּגּוֹיִם
וְאָכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם׃ לט וְהַנִּשְׁאָרִים בָּכֶם יִמַּקּוּ בַּעֲוֺנָם
בְּאַרְצֹת אֹיְבֵיכֶם וְאַף בַּעֲוֺנֹת אֲבֹתָם אִתָּם יִמָּקּוּ׃ מ וְהִתְוַדּוּ אֶת־
עֲוֺנָם וְאֶת־עֲוֺן אֲבֹתָם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי וְאַף אֲשֶׁר־הָלְכוּ עִמִּי
בְּקֶרִי׃ מא אַף־אֲנִי אֵלֵךְ עִמָּם בְּקֶרִי וְהֵבֵאתִי אֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם
אוֹ־אָז יִכָּנַע לְבָבָם הֶעָרֵל וְאָז יִרְצוּ אֶת־עֲוֺנָם׃ מב וְזָכַרְתִּי אֶת־
בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר
וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃ מג וְהָאָרֶץ תֵּעָזֵב מֵהֶם וְתִרֶץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ בָּהְשַׁמָּה
מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת־עֲוֺנָם יַעַן וּבְיַעַן בְּמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי
גָּעֲלָה נַפְשָׁם׃ מד וְאַף־גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים
וְלֹא־גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃
מה וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על כד
חטאתיכם: והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם כה
אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב: בשברי כו
לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו
לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: ס ואם בזאת לא תשמעו כז
לי והלכתם עמי בקרי: והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם כח
אף אני שבע על חטאתיכם: ואכלתם בשר בניכם ובשר כט
בנתיכם תאכלו: והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ל
ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם: ונתתי לא
את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח
ניחחכם: והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים לב
בה: ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם לג
שממה ועריכם יהיו חרבה: אז תרצה הארץ את שבתתיה לד
כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את
שבתתיה: כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה לה
בשבתתיכם בשבתכם עליה: והנשארים בכם והבאתי מרך לו
בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת
חרב ונפלו ואין רדף: וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף לז
אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם: ואבדתם בגוים לח
ואכלה אתכם ארץ איביכם: והנשארים בכם ימקו בעונם לט
בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו: והתודו את מ
עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי
בקרי: אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם מא
או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם: וזכרתי את מב
בריתי יעקוב* ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר
והארץ אזכר: והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מג
מהם והם ירצו את עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי
געלה נפשם: ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים מד
ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם:
וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים מה

*מלא ו'

לעיני

לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃ מו אֵלֶּה הַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר
סִינַי בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ רביעי ששי כשהן מחוברין כז א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יַפְלִא
נֶדֶר בְּעֶרְכְּךָ נְפָשֹׁת לַיהוָה׃ ג וְהָיָה עֶרְכְּךָ הַזָּכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וְעַד בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃
ד וְאִם־נְקֵבָה הִוא וְהָיָה עֶרְכְּךָ שְׁלֹשִׁים שָׁקֶל׃ ה וְאִם מִבֶּן־חָמֵשׁ
שָׁנִים וְעַד בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ הַזָּכָר עֶשְׂרִים שְׁקָלִים
וְלַנְּקֵבָה עֲשֶׂרֶת שְׁקָלִים׃ ו וְאִם מִבֶּן־חֹדֶשׁ וְעַד בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים וְהָיָה
עֶרְכְּךָ הַזָּכָר חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים כָּסֶף וְלַנְּקֵבָה עֶרְכְּךָ שְׁלֹשֶׁת שְׁקָלִים
כָּסֶף׃ ז וְאִם מִבֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה וָמַעְלָה אִם־זָכָר וְהָיָה עֶרְכְּךָ חֲמִשָּׁה
עָשָׂר שָׁקֶל וְלַנְּקֵבָה עֲשָׂרָה שְׁקָלִים׃ ח וְאִם־מָךְ הוּא מֵעֶרְכֶּךָ
וְהֶעֱמִידוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֶעֱרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל־פִּי אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יַד
הַנֹּדֵר יַעֲרִיכֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ ס ט וְאִם־בְּהֵמָה אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן
לַיהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ׃ י לֹא יַחֲלִיפֶנּוּ וְלֹא־
יָמִיר אֹתוֹ טוֹב בְּרָע אוֹ־רַע בְּטוֹב וְאִם־הָמֵר יָמִיר בְּהֵמָה בִּבְהֵמָה
וְהָיָה־הוּא וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ׃ יא וְאִם כָּל־בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר
לֹא־יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה וְהֶעֱמִיד אֶת־הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן׃
יב וְהֶעֱרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּעֶרְכְּךָ הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה׃
יג וְאִם־גָּאֹל יִגְאָלֶנָּה וְיָסַף חֲמִישִׁתוֹ עַל־עֶרְכֶּךָ׃ יד וְאִישׁ כִּי־יַקְדִּשׁ
אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהֶעֱרִיכוֹ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר
יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן יָקוּם׃ טו וְאִם־הַמַּקְדִּישׁ יִגְאַל אֶת־בֵּיתוֹ וְיָסַף
חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֶרְכְּךָ עָלָיו וְהָיָה לוֹ׃ חמישי שביעי כשהן מחוברין
טז וְאִם מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יַקְדִּישׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ לְפִי זַרְעוֹ
זֶרַע חֹמֶר שְׂעֹרִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כָּסֶף׃ יז אִם־מִשְּׁנַת הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ
שָׂדֵהוּ כְּעֶרְכְּךָ יָקוּם׃ יח וְאִם־אַחַר הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ שָׂדֵהוּ וְחִשַּׁב־לוֹ
הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתָרֹת עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְנִגְרַע
מֵעֶרְכֶּךָ׃ יט וְאִם־גָּאֹל יִגְאַל אֶת־הַשָּׂדֶה הַמַּקְדִּישׁ אֹתוֹ וְיָסַף חֲמִשִׁית
כֶּסֶף־עֶרְכְּךָ עָלָיו וְקָם לוֹ׃ כ וְאִם־לֹא יִגְאַל אֶת־הַשָּׂדֶה וְאִם־מָכַר
אֶת־הַשָּׂדֶה לְאִישׁ אַחֵר לֹא־יִגָּאֵל עוֹד׃ כא וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ

יסבירין ממנה ׳קמץ בטרחא

בַיֹּבֵל

מו לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: אלה החקים
והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר
א סיני ביד משה: פ רביעי ששי כשהן מחוברין כז וידבר יהוה אל
ב משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא
ג נדר בערכך נפשת ליהוה: והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה
ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש:
ד ה ואם נקבה היא והיה ערכך שלשים שקל: ואם מבן חמש
שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים
ו ולנקבה עשרת שקלים: ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה
ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים
ז כסף: ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה
ח עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: ואם מך הוא מערכך
והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשג יד
ט הנדר יעריכנו הכהן: ס ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן
י ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: לא יחליפנו ולא
ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה
יא והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: ואם כל בהמה טמאה אשר
לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן:
יב והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה:
יג יד ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך: ואיש כי יקדש
את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר
טו יעריך אתו הכהן כן יקום: ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף
חמישית כסף ערכך עליו והיה לו: חמישי שביעי כשהן מחוברין
טז ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו
יז זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף: אם משנת היבל יקדיש
יח שדהו כערכך יקום: ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו
הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע
יט מערכך: ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשית
כ כסף ערכך עליו וקם לו: ואם לא יגאל את השדה ואם מכר
כא את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: והיה השדה בצאתו
ביבל

בַּיֹּבֵל קֹדֶשׁ לַיהוָה כִּשְׂדֵה הַחֵרֶם לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ׃ ששי כב וְאִם
אֶת־שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יַקְדִּישׁ לַיהוָה׃ כג וְחִשַּׁב־
לוֹ הַכֹּהֵן אֵת מִכְסַת הָעֶרְכְּךָ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְנָתַן אֶת־הָעֶרְכְּךָ
בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ כד בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לַאֲשֶׁר
קָנָהוּ מֵאִתּוֹ לַאֲשֶׁר־לוֹ אֲחֻזַּת הָאָרֶץ׃ כה וְכָל־עֶרְכְּךָ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה הַשָּׁקֶל׃ כו אַךְ־בְּכוֹר אֲשֶׁר יְבֻכַּר לַיהוָה
בִּבְהֵמָה לֹא־יַקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם־שׁוֹר אִם־שֶׂה לַיהוָה הוּא׃ כז וְאִם
בַּבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה וּפָדָה בְעֶרְכֶּךָ וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְאִם־לֹא יִגָּאֵל
וְנִמְכַּר בְּעֶרְכֶּךָ׃ כח אַךְ כָּל־חֵרֶם אֲשֶׁר יַחֲרִם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־
לוֹ מֵאָדָם וּבְהֵמָה וּמִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכֵר וְלֹא יִגָּאֵל כָּל־חֵרֶם
קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה׃ שביעי כט כָּל־חֵרֶם אֲשֶׁר יָחֳרַם מִן־הָאָדָם
לֹא יִפָּדֶה מוֹת יוּמָת׃ ל וְכָל־מַעְשַׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי
הָעֵץ לַיהוָה הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ לא וְאִם־גָּאֹל יִגְאַל אִישׁ מִמַּעַשְׂרוֹ
חֲמִשִׁיתוֹ יֹסֵף עָלָיו׃ מפטיר לב וְכָל־מַעְשַׂר בָּקָר וָצֹאן כֹּל אֲשֶׁר־
יַעֲבֹר תַּחַת הַשָּׁבֶט הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ לַיהוָה׃ לג לֹא יְבַקֵּר בֵּין־
טוֹב לָרַע וְלֹא יְמִירֶנּוּ וְאִם־הָמֵר יְמִירֶנּוּ וְהָיָה־הוּא וּתְמוּרָתוֹ
יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל׃ לד אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינָי׃

חזק

סכום פסוקי דספר ויקרא שמונה מאות וחמשים ותשעה. **נ֒ט֒ף** סימן: וחציו והנגע בבשר הזב: ופרשיותיו עשרה. **בא גד** סימן: וסדריו **שלשה ועשרים**. ובתורתו **יהגה** יומם ולילה סימן: ופרקיו **שבעה ועשרים**. **ואהיה** עמך ואברכך סימן: מניין הפתוחות **שתים והמשים**. והסתומות **ששה וארבעים**. הכל **שמנה ותשעים פרשיות**. דודי **צח** ואדום סימן:



כב ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו׃ ששי ואם
כג את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה׃ וחשב
לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך
כד ביום ההוא קדש ליהוה׃ בשנת היובל ישוב השדה לאשר
כה קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ׃ וכל ערכך יהיה בשקל
כו הקדש עשרים גרה יהיה השקל׃ אך בכור אשר יבכר ליהוה
כז בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא׃ ואם
בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל
כח ונמכר בערכך׃ אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר
לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם
כט קדש קדשים הוא ליהוה׃ שביעי כל חרם אשר יחרם מן האדם
ל לא יפדה מות יומת׃ וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי
לא העץ ליהוה הוא קדש ליהוה׃ ואם גאל יגאל איש ממעשרו
לב חמשיתו יסף עליו׃ מפטיר וכל מעשר בקר וצאן כל אשר
לג יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה׃ לא יבקר בין
טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו
לד יהיה קדש לא יגאל׃ אלה המצות אשר צוה יהוה את
משה אל בני ישראל בהר סיני׃

חזק

סכום פסוקי דספר ויקרא שמונה מאות וחמשים ותשעה. **נטף** סימן׃ וחציו והנגע בבשר הזב. ופרשיותיו עשרה. **בא גד** סימן׃ וסדריו **שלשה ועשרים**. ובתורתו **יהגה** יומם ולילה סימן׃ ופרקיו **שבעה ועשרים**. **ואהיה** עמך ואברכך סימן׃ מנין הפתוחות **שתים והמשים**. והסתומות **ששה וארבעים**. הכל **שמנה ותשעים פרשיות**. דודי **צח** ואדום סימן׃

א א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃
ב שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃ ג מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן׃
ד וְאִתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לַמַּטֶּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא׃
ה וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לִרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־
שְׁדֵיאוּר׃ ו לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ ז לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־
עַמִּינָדָב׃ ח לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ ט לִזְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃
י לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־
פְּדָהצוּר׃ יא לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ יב לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃
יג לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ יד לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ טו לְנַפְתָּלִי
אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ טז אֵלֶּה קְרִיאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם רָאשֵׁי
אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם׃ יז וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת׃ יח וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
וַיִּתְיַלְדוּ עַל־מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃ יט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם
בְּמִדְבַּר סִינָי׃ שני ס כ וַיִּהְיוּ בְנֵי־רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ כא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן
שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ פ כב לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ כג פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן
תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ פ כד לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ כה פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ פ כו לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
כז פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ פ
כח לִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת

*יניח ד׳ שיטין פנויות ויתחיל בתחלת שיטה ה׳ *קרוא ק׳

* א *וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש
השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר :
ב שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם
ג במספר שמות כל זכר לגלגלתם : מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן :
ד ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא : *
ה ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן
ו ז שדיאור : לשמעון שלמיאל בן צורישדי : ליהודה נחשון בן
ח ט עמינדב : לישׂשכר נתנאל בן צוער : לזבולן אליאב בן חלן :
י לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן
יא יב פדהצור : לבנימן אבידן בן גדעני : לדן אחיעזר בן עמישדי :
יד טו לאשר פגעיאל בן עכרן : לגד אליסף בן דעואל : לנפתלי
טז אחירע בן עינן : אלה קריאי* העדה נשיאי מטות אבותם ראשי
יז אלפי ישראל הם : * ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר
יח נקבו בשמות : ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני
ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
יט שנה ומעלה לגלגלתם : כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם
כ במדבר סיני : שני ס ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן
כא עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה ראובן
כב ששה וארבעים אלף וחמש מאות : פ לבני שמעון תולדתם
למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר
כג מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה שמעון
כד תשעה וחמשים אלף ושלש מאות : פ לבני גד תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כה כל יצא צבא : פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש
כו מאות וחמשים : פ לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
כז פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות : פ
כח לבני ישׂשכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת

*יג״ח ד׳ שיטין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה׳ *קרואי ק׳ *לוי *וישראל כ׳ ־ן

מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ כט פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה
יִשָּׂשכָר אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ ל לִבְנֵי זְבוּלֻן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ לא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֻן שִׁבְעָה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ לב לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ לג פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרָיִם אַרְבָּעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ פ לד לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
לה פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ פ לו לִבְנֵי
בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ לז פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן
חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ לח לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ לט פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע
מֵאוֹת׃ פ מ לִבְנֵי אָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ מא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה
אָשֵׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ פ מב בְּנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ מג פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ מד אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי
יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ אִישׁ־אֶחָד לְבֵית־אֲבֹתָיו הָיוּ׃ מה וַיִּהְיוּ כָּל־
פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יֹצֵא
צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ מו וַיִּהְיוּ כָּל־הַפְּקֻדִים שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ מז וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא
הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹכָם׃ פ מח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ מט אַךְ אֶת־
מַטֵּה לֵוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת־רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
נ וְאַתָּה הַפְקֵד אֶת־הַלְוִיִּם עַל־מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל כָּל־כֵּלָיו וְעַל כָּל־
אֲשֶׁר־לוֹ הֵמָּה יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתֻהוּ וְסָבִיב
לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ נא וּבִנְסֹעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן

יקימו

מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה כט
יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: פ לבני זבולן ל
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה זבולן שבעה לא
וחמשים אלף וארבע מאות: פ לבני יוסף לבני אפרים לב
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים לג
אלף וחמש מאות: פ לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית לד
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: פ לבני לה לו
בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה בנימן לז
חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: פ לבני דן תולדתם לח
למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא: פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע לט
מאות: פ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר מ
שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה מא
אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: פ בני נפתלי תולדתם מב
למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא: פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף מג
וארבע מאות: פ אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי מד
ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: ויהיו כל מה
פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל: ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת מו
אלפים וחמש מאות וחמשים: והלוים למטה אבתם לא מז
התפקדו בתוכם: פ וידבר יהוה אל משה לאמר: אך את מח מט
מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל:
ואתה הפקד את הלוים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל נ
אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו וסביב
למשכן יחנו: ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובחנת המשכן נא

יקימו

יָקִימוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ נב וְחָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־
מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דִּגְלוֹ לְצִבְאֹתָם׃ נג וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן
הָעֵדֻת וְלֹא־יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת־
מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת׃ נד וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃ פ שלישי ב א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ ב אִישׁ עַל־דִּגְלוֹ בְאֹתֹת לְבֵית אֲבֹתָם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד
סָבִיב לְאֹהֶל־מוֹעֵד יַחֲנוּ׃ ג וְהַחֹנִים קֵדְמָה מִזְרָחָה דֶּגֶל מַחֲנֵה יְהוּדָה
לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי יְהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ ד וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ ה וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה יִשָּׂשכָר
וְנָשִׂיא לִבְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ ו וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו אַרְבָּעָה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ז מַטֵּה זְבוּלֻן וְנָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב
בֶּן־חֵלֹן׃ ח וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
ט כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מְאַת אֶלֶף וּשְׁמֹנִים אֶלֶף וְשֵׁשֶׁת־
אֲלָפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת לְצִבְאֹתָם רִאשֹׁנָה יִסָּעוּ׃ ס י דֶּגֶל מַחֲנֵה
רְאוּבֵן תֵּימָנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃
יא וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ יב וְהַחוֹנִם
עָלָיו מַטֵּה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃
יג וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ יד וּמַטֵּה
גָּד וְנָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־רְעוּאֵל׃ טו וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ טז כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה
רְאוּבֵן מְאַת אֶלֶף וְאֶחָד וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
לְצִבְאֹתָם וּשְׁנִיִּם יִסָּעוּ׃ ס יז וְנָסַע אֹהֶל־מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ
הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵּן יִסָּעוּ אִישׁ עַל־יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם׃ ס יח דֶּגֶל
מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם יָמָּה וְנָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־
עַמִּיהוּד׃ יט וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ כ וְעָלָיו
מַטֵּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ כא וּצְבָאוֹ
וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ כב וּמַטֵּה בִּנְיָמִן וְנָשִׂיא
לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ כג וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כד כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מְאַת אֶלֶף
וּשְׁמֹנַת־אֲלָפִים וּמֵאָה לְצִבְאֹתָם וּשְׁלִשִׁים יִסָּעוּ׃ ס כה דֶּגֶל מַחֲנֵה דָן

צָפֹנָה קמץ בז״ק

נב יקימו אתו הלוים והזר הקרב יומת: וחנו בני ישראל איש על
נג מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: והלוים יחנו סביב למשכן
העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את
נד משמרת משכן העדות: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
א את משה כן עשו: פ שלישי ב וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
ב לאמר: איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד
ג סביב לאהל מועד יחנו: והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה
ד לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: וצבאו ופקדיהם
ה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: והחנים עליו מטה יששכר
ו ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער: וצבאו ופקדיו ארבעה
ז וחמשים אלף וארבע מאות: מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב
ח בן חלן: וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות:
ט כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף וששת
י אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו: ס דגל מחנה
ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור:
יא יב וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: והחונם
עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי:
יג יד וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: ומטה
טו גד ונשיא לבני גד אליסף בן רעואל: וצבאו ופקדיהם חמשה
טז וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: כל הפקדים למחנה
ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים
יז לצבאתם ושנים יסעו: ס ונסע אהל מועד מחנה הלוים בתוך
יח המחנת כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם: ס דגל
מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן
יט כ עמיהוד: וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ועליו
כא מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: וצבאו
כב ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים: ומטה בנימן ונשיא
כג לבני בנימן אבידן בן גדעני: וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים
כד אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף
כה ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו: ס דגל מחנה דן

צפנה

צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן־עמישדי: כו וצבאו
ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות: כז והחנים עליו מטה
אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן־עכרן: כח וצבאו ופקדיהם
אחד וארבעים אלף וחמש מאות: כט ומטה נפתלי ונשיא לבני
נפתלי אחירע בן־עינן: ל וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות: לא כל־הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה
וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם: פ לב אלה
פקודי בני־ישראל לבית אבתם כל־פקודי המחנת לצבאתם שש־
מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: לג והלוים לא
התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה: לד ויעשו
בני ישראל ככל אשר־צוה יהוה את־משה כן־חנו לדגליהם וכן
נסעו איש למשפחתיו על־בית אבתיו: פ ג רביעי א ואלה
תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את־משה בהר סיני: ב ואלה
שמות בני־אהרן הבכר | נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: ג אלה
שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר־מלא ידם לכהן: ד וימת
נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש זרה לפני יהוה במדבר
סיני ובנים לא־היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על־פני אהרן
אביהם: פ ה וידבר יהוה אל־משה לאמר: ו הקרב את־מטה לוי
והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: ז ושמרו את־
משמרתו ואת־משמרת כל־העדה לפני אהל מועד לעבד את־
עבדת המשכן: ח ושמרו את־כל־כלי אהל מועד ואת־משמרת בני
ישראל לעבד את־עבדת המשכן: ט ונתתה את־הלוים לאהרן
ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל: י ואת־אהרן ואת־
בניו תפקד ושמרו את־כהנתם והזר הקרב יומת: פ יא וידבר
יהוה אל־משה לאמר: יב ואני הנה לקחתי את־הלוים מתוך בני
ישראל תחת כל־בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים:
יג כי לי כל־בכור ביום הכתי כל־בכור בארץ מצרים הקדשתי לי
כל־בכור בישראל מאדם עד־בהמה לי יהיו אני יהוה: פ חמישי
יד וידבר יהוה אל־משה במדבר סיני לאמר: טו פקד את־בני
לוי לבית אבתם למשפחתם כל־זכר מבן־חדש ומעלה תפקדם:

צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי : וצבאו כו
ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות : והחנים עליו מטה כז
אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן : וצבאו ופקדיהם כח
אחד וארבעים אלף וחמש מאות : ומטה נפתלי ונשיא לבני כט
נפתלי אחירע בן עינן : וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף ל
וארבע מאות : כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה לא
וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם : פ אלה לב
פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנת לצבאתם שש
מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים : והלוים לא לג
התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה : ויעשו לד
בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן
נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו : פ ג רביעי ואלה א
תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני : ואלה ב
שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר : אלה ג
שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן : וימת ד
נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש זרה לפני יהוה במדבר
סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן
אביהם : פ וידבר יהוה אל משה לאמר : הקרב את מטה לוי ה ו
והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו : ושמרו את ז
משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את
עבדת המשכן : ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ח
ישראל לעבד את עבדת המשכן : ונתתה את הלוים לאהרן ט
ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל : ואת אהרן ואת י
בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת : פ וידבר יא
יהוה אל משה לאמר : ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני יב
ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים :
כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי יג
כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה : פ חמישי
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר : פקד את בני יד טו
לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם :

טז וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צֻוָּה׃ יז וַיִּהְיוּ־אֵלֶּה בְנֵי־לֵוִי
בִּשְׁמֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי׃ יח וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם
לִבְנִי וְשִׁמְעִי׃ יט וּבְנֵי קְהָת לְמִשְׁפְּחֹתָם עַמְרָם וְיִצְהָר חֶבְרוֹן
וְעֻזִּיאֵל׃ כ וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת
הַלֵּוִי לְבֵית אֲבֹתָם׃ כא לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי
אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי׃ כב פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־
חֹדֶשׁ וָמָעְלָה פְּקֻדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ כג מִשְׁפְּחֹת
הַגֵּרְשֻׁנִּי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ יָמָּה׃ כד וּנְשִׂיא בֵית־אָב לַגֵּרְשֻׁנִּי
אֶלְיָסָף בֶּן־לָאֵל׃ כה וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן בְּאֹהֶל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן
וְהָאֹהֶל מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ כו וְקַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת־
מָסַךְ פֶּתַח הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מֵיתָרָיו
לְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃ ס כז וְלִקְהָת מִשְׁפַּחַת הָעַמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי
וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעָזִּיאֵלִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי׃
כח בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה שְׁמֹנַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ׃ כט מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־קְהָת יַחֲנוּ עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן
תֵּימָנָה׃ ל וּנְשִׂיא בֵית־אָב לְמִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי אֱלִיצָפָן בֶּן־עֻזִּיאֵל׃
לא וּמִשְׁמַרְתָּם הָאָרֹן וְהַשֻּׁלְחָן וְהַמְּנֹרָה וְהַמִּזְבְּחֹת וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
יְשָׁרְתוּ בָּהֶם וְהַמָּסָךְ וְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃ לב וּנְשִׂיא נְשִׂיאֵי הַלֵּוִי אֶלְעָזָר
בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן פְּקֻדַּת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ׃ לג לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת
הַמַּחְלִי וּמִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת מְרָרִי׃ לד וּפְקֻדֵיהֶם
בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃
לה וּנְשִׂיא בֵית־אָב לְמִשְׁפְּחֹת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן־אֲבִיחָיִל עַל יֶרֶךְ
הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ צָפֹנָה׃ לו וּפְקֻדַּת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן
וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו וְכָל־כֵּלָיו וְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃ לז וְעַמֻּדֵי הֶחָצֵר
סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם׃ לח וְהַחֹנִים לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן
קֵדְמָה לִפְנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד ׀ מִזְרָחָה מֹשֶׁה ׀ וְאַהֲרֹן וּבָנָיו שֹׁמְרִים
מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ לט כָּל־
פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה לְמִשְׁפְּחֹתָם
כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃ ס ששי מ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּקֹד כָּל־בְּכֹר זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה

נקוד על ואהרן

טז יז ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: ויהיו אלה בני לוי
יח בשמתם גרשון וקהת ומררי: ואלה שמות בני גרשון למשפחתם
יט לבני ושמעי: ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון
כ ועזיאל: ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת
כא הלוי לבית אבתם: לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי
כב אלה הם משפחת הגרשני: פקדיהם במספר כל זכר מבן
כג חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: משפחת
כד הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: ונשיא בית אב לגרשני
כה אליסף בן לאל: ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן
כו והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: וקלעי החצר ואת
מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו
כז לכל עבדתו: ס ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי
ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי:
כח במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות
כט שמרי משמרת הקדש: משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן
ל תימנה: ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל:
לא ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר
לב ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: ונשיא נשיאי הלוי אלעזר
לג בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש: למררי משפחת
לד המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: ופקדיהם
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים:
לה ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך
לו המשכן יחנו צפנה: ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן
לז ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: ועמדי החצר
לח סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: והחנים לפני המשכן
קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים
לט משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת: כל
פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן* על פי יהוה למשפחתם
מ כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ס ששי ויאמר
יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה

*נקוד על ואהרן

וְנָשָׂא אֵת מִסְפַּר שְׁמֹתָם׃ מא וְלָקַחְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת
כָּל־בְּכֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בֶּהֱמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבֶהֱמַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ מב וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֶת־כָּל־בְּכוֹר
בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ מג וַיְהִי כָל־בְּכוֹר זָכָר בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן־חֹדֶשׁ
וָמַעְלָה לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וּמָאתָיִם׃ פ
מד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ מה קַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר
בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֶּהֱמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֶמְתָּם וְהָיוּ־לִי הַלְוִיִּם אֲנִי
יְהוָה׃ מו וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים וְהַמָּאתָיִם הָעֹדְפִים עַל־
הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ מז וְלָקַחְתָּ חֲמֵשֶׁת חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים
לַגֻּלְגֹּלֶת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקָּח עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשָּׁקֶל׃ מח וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדוּיֵי הָעֹדְפִים בָּהֶם׃ מט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֵת כֶּסֶף
הַפִּדְיוֹם מֵאֵת הָעֹדְפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם׃ נ מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לָקַח אֶת־הַכָּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וָאֶלֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃
נא וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּדֻיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ ד שביעי א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ ב נָשֹׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי קְהָת מִתּוֹךְ בְּנֵי לֵוִי
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃ ג מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־
חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־בָּא לַצָּבָא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ ד זֹאת
עֲבֹדַת בְּנֵי־קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ ה וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו
בִּנְסֹעַ הַמַּחֲנֶה וְהוֹרִדוּ אֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וְכִסּוּ־בָהּ אֵת אֲרֹן הָעֵדֻת׃
ו וְנָתְנוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וּפָרְשׂוּ בֶגֶד־כְּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמָעְלָה
וְשָׂמוּ בַּדָּיו׃ ז וְעַל ׀ שֻׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרְשׂוּ בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְנָתְנוּ עָלָיו
אֶת־הַקְּעָרֹת וְאֶת־הַכַּפֹּת וְאֶת־הַמְּנַקִּיֹּת וְאֵת קְשׂוֹת הַנָּסֶךְ וְלֶחֶם
הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה׃ ח וּפָרְשׂוּ עֲלֵיהֶם בֶּגֶד תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ אֹתוֹ
בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בַּדָּיו׃ ט וְלָקְחוּ ׀ בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ
אֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֶת־מַלְקָחֶיהָ וְאֶת־מַחְתֹּתֶיהָ וְאֵת
כָּל־כְּלֵי שַׁמְנָהּ אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ־לָהּ בָּהֶם׃ י וְנָתְנוּ אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ
אֶל־מִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְנָתְנוּ עַל־הַמּוֹט׃ יא וְעַל ׀ מִזְבַּח הַזָּהָב יִפְרְשׂוּ
בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בַּדָּיו׃ יב וְלָקְחוּ
אֶת־כָּל־כְּלֵי הַשָּׁרֵת אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ־בָם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתְנוּ אֶל־בֶּגֶד תְּכֵלֶת

*קמץ בז"ק *חסר ו'

ושא את מספר שמתם : ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת מא
כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת
בני ישראל : ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור מב
בבני ישראל : ויהי כל בכור זכר במספר שמת מבן חדש מג
ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים : פ
וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את הלוים תחת כל בכור מד מה
בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני
יהוה : ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על מו
הלוים מבכור בני ישראל : ולקחת חמשת חמשת שקלים מז
לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל : ונתתה הכסף מח
לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם : ויקח משה את כסף מט
הפדיום מאת העדפים על פדויי הלוים : מאת בכור בני ישראל נ
לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש :
ויתן משה את כסף הפדים* לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר נא
צוה יהוה את משה : פ ד שביעי וידבר יהוה אל משה ואל א
אהרן לאמר : נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי ב
למשפחתם לבית אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן ג
חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד : זאת ד
עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים : ובא אהרן ובניו ה
בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת :
ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ו
ושמו בדיו : ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו ז
את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם
התמיד עליו יהיה : ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו ח
במכסה עור תחש ושמו את בדיו : ולקחו בגד תכלת וכסו ט
את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת
כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם : ונתנו אתה ואת כל כליה י
אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט : ועל מזבח הזהב יפרשו יא
בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו : ולקחו יב
את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת

*חסר ו'

וכסו

וְכִסּוּ אוֹתָם בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְנָתְנוּ עַל־הַמּוֹט׃ יג וְדִשְּׁנוּ אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ עָלָיו בֶּגֶד אַרְגָּמָן׃ יד וְנָתְנוּ עָלָיו אֶת־כָּל־כֵּלָיו אֲשֶׁר
יְשָׁרְתוּ עָלָיו בָּהֶם אֶת־הַמַּחְתֹּת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־
הַמִּזְרָקֹת כֹּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ בַדָּיו׃
טו וְכִלָּה אַהֲרֹן־וּבָנָיו לְכַסֹּת אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בִּנְסֹעַ
הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ בְנֵי־קְהָת לָשֵׂאת וְלֹא־יִגְּעוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
וָמֵתוּ אֵלֶּה מַשָּׂא בְנֵי־קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ טז וּפְקֻדַּת אֶלְעָזָר ׀ בֶּן־
אַהֲרֹן הַכֹּהֵן שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַּת כָּל־הַמִּשְׁכָּן וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבְכֵלָיו׃ פ מפטיר
יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ יח אַל־תַּכְרִיתוּ אֶת־
שֵׁבֶט מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם׃ יט וְזֹאת ׀ עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ
וְלֹא יָמֻתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אַהֲרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ
אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְאֶל־מַשָּׂאוֹ׃ כ וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת
כְּבַלַּע אֶת־הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ׃ פ פ פ
כא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כב נָשֹׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם־
הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ כג מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וָמַעְלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כָּל־הַבָּא לִצְבֹא צָבָא
לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ כד זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי
לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא׃ כה וְנָשְׂאוּ אֶת־יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הַתַּחַשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמָעְלָה וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ כו וְאֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת־מָסַךְ ׀ פֶּתַח ׀ שַׁעַר הֶחָצֵר אֲשֶׁר
עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מֵיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ׃ כז עַל־פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה
כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל־מַשָּׂאָם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם וּפְקַדְתֶּם עֲלֵהֶם
בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מַשָּׂאָם׃ כח זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי
בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ ס כט בְּנֵי
מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם׃ ל מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת־
עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ לא וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וַאֲדָנָיו׃ לב וְעַמּוּדֵי

יג וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: ודשנו את
יד המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: ונתנו עליו את כל כליו אשר
ישרתו עליו בהם את המחתת את המזלגת ואת היעים ואת
המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו:
טו וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע
המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש
טז ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד: ופקדת אלעזר בן
אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן
המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו: פ מפטיר
ז יח וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אל תכריתו את
יט שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים: וזאת עשו להם וחיו
ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו
כ אותם איש איש על עבדתו ואל משאו: ולא יבאו לראות
כבלע את הקדש ומתו: פ פ פ
א כב וידבר יהוה אל משה לאמר: נשא את ראש בני גרשון גם
כג הם לבית אבתם למשפחתם: מבן שלשים שנה
ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא
כד לעבד עבדה באהל מועד: זאת עבדת משפחת הגרשני
כה לעבד ולמשא: * ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד
מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל
כו מועד: ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר
על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם
כז ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: על פי אהרן ובניו תהיה
כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עלהם
כח במשמרת את כל משאם: זאת עבדת משפחת בני הגרשני
כט באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: ס * בני
ל מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את
לא עבדת אהל מועד: וזאת משמרת משאם לכל עבדתם
לב באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: ועמודי

*לוי *ישראל

החצר

הֶחָצֵר סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכֹל
עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם׃ לג זֹאת עֲבֹדַת
מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־
אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ לד וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי
לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ לה מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־
חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ לו וַיִּהְיוּ
פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ לז אֵלֶּה פְקוּדֵי
מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ ס שני לח וּפְקוּדֵי בְּנֵי גֵּרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחוֹתָם
וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ לט מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה
כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ מ וַיִּהְיוּ פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם אַלְפַּיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃ מא אֵלֶּה פְקוּדֵי
מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה׃ מב וּפְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם׃ מג מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה
כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ מד וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃ מה אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר
פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ מו כָּל־הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר
פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית
אֲבֹתָם׃ מז מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה
כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃
מח וַיִּהְיוּ פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים׃ מט עַל־פִּי
יְהוָה פָּקַד אוֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מַשָּׂאוֹ
וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ שלישי ה א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִישַׁלְּחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה כָּל־צָרוּעַ
וְכָל־זָב וְכֹל טָמֵא לָנָפֶשׁ׃ ג מִזָּכָר עַד־נְקֵבָה תְּשַׁלֵּחוּ אֶל־מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה תְּשַׁלְּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם׃
ד וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁלְּחוּ אוֹתָם אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ ה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ו דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל־

*סבירין כאשר

חטאת

החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל
עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם : זאת עבדת לג
משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן
אהרן הכהן : ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי לד
למשפחתם ולבית אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן לה
חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד : ויהיו לו
פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים : אלה פקודי לז
משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
על פי יהוה ביד משה : ס שני ופקודי בני גרשון למשפחותם לח
ולבית אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה לט
כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד : ויהיו פקדיהם למשפחתם מ
לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים : אלה פקודי מא
משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה : ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם מב
לבית אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה מג
כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד : ויהיו פקדיהם למשפחתם מד
שלשת אלפים ומאתים : אלה פקודי משפחת בני מררי אשר מה
פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה : כל הפקדים אשר מו
פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים למשפחתם ולבית
אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה מז
כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד :
ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים : על פי מח מט
יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו
ופקדיו אשר* צוה יהוה את משה : פ שלישי ה וידבר יהוה אל א
משה לאמר : צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע ב
וכל זב וכל טמא לנפש : מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ ג
למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם :
ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר ד
דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל : פ וידבר יהוה אל ה
משה לאמר : דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל ו

*סבירין כאשר

חטאת

חַטֹּאת הָאָדָם לִמְעֹל מַעַל בַּיהוָה וְאָשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא׃ ז וְהִתְוַדּוּ
אֶת־חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהֵשִׁיב אֶת־אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִישִׁתוֹ יֹסֵף
עָלָיו וְנָתַן לַאֲשֶׁר אָשַׁם לוֹ׃ ח וְאִם־אֵין לָאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאָשָׁם
אֵלָיו הָאָשָׁם הַמּוּשָׁב לַיהוָה לַכֹּהֵן מִלְּבַד אֵיל הַכִּפֻּרִים אֲשֶׁר יְכַפֶּר־
בּוֹ עָלָיו׃ ט וְכָל־תְּרוּמָה לְכָל־קָדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ
לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ י וְאִישׁ אֶת־קֳדָשָׁיו לוֹ יִהְיוּ אִישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לַכֹּהֵן לוֹ
יִהְיֶה׃ פ רביעי יא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי־תִשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ וּמָעֲלָה בוֹ
מָעַל׃ יג וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת־זֶרַע וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה
וְהִיא נִטְמָאָה וְעֵד אֵין בָּהּ וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה׃ יד וְעָבַר עָלָיו רוּחַ־
קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִוא נִטְמָאָה אוֹ־עָבַר עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה
וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נִטְמָאָה׃ טו וְהֵבִיא הָאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ
אֶל־הַכֹּהֵן וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירִת הָאֵיפָה קֶמַח שְׂעֹרִים
לֹא־יִצֹק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלָיו לְבֹנָה כִּי־מִנְחַת קְנָאֹת הוּא מִנְחַת
זִכָּרוֹן מַזְכֶּרֶת עָוֺן׃ טז וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהֶעֱמִדָהּ לִפְנֵי יְהוָה׃
יז וְלָקַח הַכֹּהֵן מַיִם קְדֹשִׁים בִּכְלִי־חָרֶשׂ וּמִן־הֶעָפָר אֲשֶׁר יִהְיֶה
בְּקַרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל־הַמָּיִם׃ יח וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן אֶת־
הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת־רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל־כַּפֶּיהָ אֵת
מִנְחַת הַזִּכָּרוֹן מִנְחַת קְנָאֹת הִוא וּבְיַד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי הַמָּרִים
הַמְאָרְרִים׃ יט וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל־הָאִשָּׁה אִם־לֹא שָׁכַב
אִישׁ אֹתָךְ וְאִם־לֹא שָׂטִית טֻמְאָה תַּחַת אִישֵׁךְ הִנָּקִי מִמֵּי הַמָּרִים
הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה׃ כ וְאַתְּ כִּי שָׂטִית תַּחַת אִישֵׁךְ וְכִי נִטְמֵאת וַיִּתֵּן
אִישׁ בָּךְ אֶת־שְׁכָבְתּוֹ מִבַּלְעֲדֵי אִישֵׁךְ׃ כא וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת־
הָאִשָּׁה בִּשְׁבֻעַת הָאָלָה וְאָמַר הַכֹּהֵן לָאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה אוֹתָךְ לְאָלָה
וְלִשְׁבֻעָה בְּתוֹךְ עַמֵּךְ בְּתֵת יְהוָה אֶת־יְרֵכֵךְ נֹפֶלֶת וְאֶת־בִּטְנֵךְ
צָבָה׃ כב וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמֵעַיִךְ לַצְבּוֹת בֶּטֶן וְלַנְפִּל
יָרֵךְ וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן ׀ אָמֵן׃ כג וְכָתַב אֶת־הָאָלֹת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן
בַּסֵּפֶר וּמָחָה אֶל־מֵי הַמָּרִים׃ כד וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־מֵי הַמָּרִים
הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים׃ כה וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד
הָאִשָּׁה אֵת מִנְחַת הַקְּנָאֹת וְהֵנִיף אֶת־הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב

אתה

ז חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: והתודו
את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף
ח עליו ונתן לאשר אשם לו: ואם אין לאיש גאל להשיב האשם
אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר
ט בו עליו: וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו
י לכהן לו יהיה: ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו
יא יב יהיה: פ רביעי וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו
יג מעל: ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה
יד והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה: ועבר עליו רוח
קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה
טו וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: והביא האיש את אשתו
אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים
לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת
טז זכרון מזכרת עון: והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה:
יז ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה
יח בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: והעמיד הכהן את
האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את
מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים
יט המאררים: והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב
איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים
כ המאררים האלה: ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן
כא איש בך את שכבתו מבלעדי אישך: והשביע הכהן את
האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה
ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך
כב צבה: ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל
כג ירך ואמרה האשה אמן אמן: וכתב את האלת האלה הכהן
כד בספר ומחה אל מי המרים: והשקה את האשה את מי המרים
כה המאררים ובאו בה המים המאררים למרים: ולקח הכהן מיד
האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב
אתה

אֹתָהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃ כו וְקָמַץ הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה וְאַחַר יַשְׁקֶה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־הַמָּיִם׃ כז וְהִשְׁקָהּ אֶת־הַמַּיִם
וְהָיְתָה אִם־נִטְמְאָה וַתִּמְעֹל מַעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים
לְמָרִים וְצָבְתָה בִטְנָהּ וְנָפְלָה יְרֵכָהּ וְהָיְתָה הָאִשָּׁה לְאָלָה בְּקֶרֶב
עַמָּהּ׃ כח וְאִם־לֹא נִטְמְאָה הָאִשָּׁה וּטְהֹרָה הִוא וְנִקְּתָה וְנִזְרְעָה
זָרַע׃ כט זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאֹת אֲשֶׁר תִּשְׂטֶה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁהּ
וְנִטְמָאָה׃ ל אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ
וְהֶעֱמִיד אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה לָהּ הַכֹּהֵן אֵת כָּל־הַתּוֹרָה
הַזֹּאת׃ לא וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעָוֺן וְהָאִשָּׁה הַהִוא תִּשָּׂא אֶת־עֲוֺנָהּ׃ פ
ו א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי יַפְלִא לִנְדֹּר נֶדֶר נָזִיר לְהַזִּיר לַיהוָה׃
ג מִיַּיִן וְשֵׁכָר יַזִּיר חֹמֶץ יַיִן וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרַת
עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וַעֲנָבִים לַחִים וִיבֵשִׁים לֹא יֹאכֵל׃ ד כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ
מִכֹּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד־זָג לֹא יֹאכֵל׃ ה כָּל־יְמֵי
נֶדֶר נִזְרוֹ תַּעַר לֹא־יַעֲבֹר עַל־רֹאשׁוֹ עַד־מְלֹאת הַיָּמִם אֲשֶׁר־יַזִּיר
לַיהוָה קָדֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ׃ ו כָּל־יְמֵי הַזִּירוֹ לַיהוָה
עַל־נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא׃ ז לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו וּלְאַחֹתוֹ לֹא־יִטַּמָּא
לָהֶם בְּמֹתָם כִּי נֵזֶר אֱלֹהָיו עַל־רֹאשׁוֹ׃ ח כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ קָדֹשׁ הוּא
לַיהוָה׃ ט וְכִי־יָמוּת מֵת עָלָיו בְּפֶתַע פִּתְאֹם וְטִמֵּא רֹאשׁ נִזְרוֹ וְגִלַּח
רֹאשׁוֹ בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלְּחֶנּוּ׃ י וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יָבִא
שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
יא וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא
עַל־הַנָּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ יב וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת־יְמֵי
נִזְרוֹ וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים יִפְּלוּ כִּי טָמֵא
נִזְרוֹ׃ יג וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר בְּיוֹם מְלֹאת יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ יד וְהִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ
תָמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה לְחַטָּאת וְאַיִל־
אֶחָד תָּמִים לִשְׁלָמִים׃ טו וְסַל מַצּוֹת סֹלֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן
וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם׃ טז וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן
לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה אֶת־חַטָּאתוֹ וְאֶת־עֹלָתוֹ׃ יז וְאֶת־הָאַיִל יַעֲשֶׂה

אתה אל המזבח: וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר כו
המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים: והשקה את המים כז
והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים
למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב
עמה: ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה כח
זרע: זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה כט
ונטמאה: או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו ל
והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה
הזאת: ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה: פ לא
ו וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת א ב
אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה:
מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ג
ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: כל ימי נזרו ד
מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: כל ימי ה
נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר
ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: כל ימי הזירו ליהוה ו
על נפש מת לא יבא: לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא ז
להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: כל ימי נזרו קדש הוא ח
ליהוה: וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ט
ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו: וביום השמיני יבא י
שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד:
ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא יא
על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: והזיר ליהוה את ימי יב
נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא
נזרו: וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל יג
פתח אהל מועד: והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו יד
תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל
אחד תמים לשלמים: וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן טו
ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם: והקריב הכהן טז
לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: ואת האיל יעשה יז

זבח

זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סַל הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־
נִסְכּוֹ׃ יח וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת־
שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר־תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃ יט וְלָקַח
הַכֹּהֵן אֶת־הַזְּרֹעַ בְּשֵׁלָה מִן־הָאַיִל וְחַלַּת מַצָּה אַחַת מִן־הַסַּל
וּרְקִיק מַצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל־כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ אֶת־נִזְרוֹ׃
כ וְהֵנִיף אוֹתָם הַכֹּהֵן ׀ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יָיִן׃ כא זֹאת
תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל־נִזְרוֹ מִלְּבַד אֲשֶׁר־תַּשִּׂיג יָדוֹ
כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ׃ פ כב וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כג דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם׃ ס כד יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ׃ ס כה יָאֵר יְהוָה ׀
פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ ס כו יִשָּׂא יְהוָה ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃ ס
כז וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃ ס חמישי ז א וַיְהִי
בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־
כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃ ב וַיַּקְרִיבוּ
נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים
עַל־הַפְּקֻדִים׃ ג וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת צָב וּשְׁנֵי
עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי
הַמִּשְׁכָּן׃ ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ה קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד
אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃
ו וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגָלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם׃ ז אֵת ׀
שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם׃
ח וְאֵת ׀ אַרְבַּע הָעֲגָלֹת וְאֵת שְׁמֹנַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי
עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ ט וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי־
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃ י וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֵת חֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּחַ׃ יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד
לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃ ס יב וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ יג וְקָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים

זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת
יח נסכו: וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את
יט שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: ולקח
הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל
ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו:
כ והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על
כא חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: זאת
תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו
כב כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו: פ וידבר יהוה
כג אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את
כד בני ישראל אמור להם: ס יברכך יהוה וישמרך: יאר יהוה
כו פניו אליך ויחנך: ס ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ס
ז א ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם: ס חמישי ז ויהי
ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת
ב כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו
נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים
ג על הפקדים*: ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני
עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני
ד ה המשכן: ויאמר יהוה אל משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד
את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלוים איש כפי עבדתו:
ו ז ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים: את
שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם:
ח ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי
ט עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי
י עבדת הקדש עלהם בכתף ישאו: ויקריבו הנשאים את חנכת
המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאם את קרבנם לפני
יא המזבח: ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד
יב ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח: ס ויהי המקריב ביום
יג הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: וקרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים

*ק׳ דבוקה

שקל

שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
יד כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: טו פר אחד בן־בקר איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: טז שעיר־עזים אחד לחטאת:
יז ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתידים חמשה כבשים
בני־שנה חמשה זה קרבן נחשון בן־עמינדב: פ יח ביום השני
הקריב נתנאל בן־צוער נשיא יששכר: יט הקרב את־קרבנו
קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: כא פר אחד בן־בקר איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: כב שעיר עזים אחד לחטאת:
כג ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני־שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן־צוער: פ כד ביום השלישי
נשיא לבני זבולן אליאב בן־חלן: כה קרבנו קערת־כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כו כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: כז פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־
אחד בן־שנתו לעלה: כח שעיר־עזים אחד לחטאת: כט ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־
שנה חמשה זה קרבן אליאב בן־חלן: פ ל ביום הרביעי נשיא
לבני ראובן אליצור בן־שדיאור: לא קרבנו קערת־כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: לב כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: לג פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־
שנתו לעלה: לד שעיר־עזים אחד לחטאת: לה ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה
זה קרבן אליצור בן־שדיאור: פ לו ביום החמישי נשיא לבני
שמעון שלמיאל בן־צורישדי: לז קרבנו קערת־כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: לח כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: לט פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־
שנתו

שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל יד טו
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: טז
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים יז
בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב: פ ביום השני יח
הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקרב את קרבנו יט
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל כ כא
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: כב
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים כג
בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: פ ביום השלישי כד
נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: קרבנו קערת כסף אחת כה
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת כו
עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש כז
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח כח כט
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן: פ ביום הרביעי נשיא ל
לבני ראובן אליצור בן שדיאור: קרבנו קערת כסף אחת לא
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה לב
זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן לג
שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים לד לה
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליצור בן שדיאור: פ ביום החמישי נשיא לבני לו
שמעון שלמיאל בן צורישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים לז
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה לח
זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן לט
שנתו

שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ מ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ מא וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ פ ששי מב בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי
גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ מג קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ מד כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ מה פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ מו שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ מז וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ פ מח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרָיִם
אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ מט קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ נ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ נא פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
נב שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ נג וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע
בֶּן־עַמִּיהוּד׃ פ נד בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־
פְּדָהצוּר׃ נה קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ נו כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ נז פַּר אֶחָד בֶּן־
בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ נח שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ נט וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ פ ס בַּיּוֹם
הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ סא קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ סב כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ סג פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ סד שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ סה וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ פ סו בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן

אחיעזר

מ מא שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
מב זה קרבן שלמיאל בן צורישדי: פ ששי ביום הששי נשיא לבני
מג גד אליסף בן דעואל: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מד מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מה מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
מו מז לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
מח קרבן אליסף בן דעואל: פ ביום השביעי נשיא לבני אפרים
מט אלישמע בן עמיהוד: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
נ מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
נא קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
נב נג שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע
נד בן עמיהוד: פ ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
נה פדהצור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
נו נז בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן
נח בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
נט לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
ס כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור: פ ביום
סא התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני: קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
סב הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת
סג עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
סה סד אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
סו חמשה זה קרבן אבידן בן גדעני: פ ביום העשירי נשיא לבני דן
אחיעזר

אחיעזר בן־עמישדי: סו קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ׀
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: סז כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: סח פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־
שנתו לעלה: ע שעיר־עזים אחד לחטאת: עא ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה
זה קרבן אחיעזר בן־עמישדי: פ עב ביום עשתי עשר יום נשיא
לבני אשר פגעיאל בן־עכרן: עג קרבנו קערת־כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם ׀ מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: עד כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: עה פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־
שנתו לעלה: עו שעיר־עזים אחד לחטאת: עז ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה
זה קרבן פגעיאל בן־עכרן: פ עח ביום שנים עשר יום נשיא לבני
נפתלי אחירע בן־עינן: עט קרבנו קערת־כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם ׀ מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: פ כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פא פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־
שנתו לעלה: פב שעיר־עזים אחד לחטאת: פג ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה
זה קרבן אחירע בן־עינן: פ שביעי פד זאת ׀ חנכת המזבח ביום
המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרקי־
כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: פה שלשים ומאה
הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים
אלפים וארבע־מאות בשקל הקדש: פו כפות זהב שתים־עשרה
מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל־זהב הכפות
עשרים ומאה: מפטיר פז כל־הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם
שנים־עשר כבשים בני־שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים
שנים עשר לחטאת: פח וכל בקר ׀ זבח השלמים עשרים וארבעה
פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני־שנה ששים זאת

חנכת.

סז אחיעזר בן עמישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
סח מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
סט מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
ע עא שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
עב זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: פ ביום עשתי עשר יום נשיא
עג לבני אשר פגעיאל בן עכרן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
עד שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
עה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
עו עז שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
עח זה קרבן פגעיאל בן עכרן: פ ביום שנים עשר יום נשיא לבני
עט נפתלי אחירע בן עינן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
פ שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
פא זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
פב פג שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
פד זה קרבן אחירע בן עינן: פ שביעי זאת חנכת המזבח ביום
המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרקי
פה כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: שלשים ומאה
הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים
פו אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: כפות זהב שתים עשרה
מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות
פז עשרים ומאה: מפטיר כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם
שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים
פח שנים עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה
פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת
חנכת

חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הִמָּשַׁח אֹתוֹ׃ פט וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־
אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו׃ פ פ פ
ח א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת
הַנֵּרוֹת׃ ג וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ד וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב
עַד־יְרֵכָהּ עַד־פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה׃ פ ה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
ו קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ אֹתָם׃ ז וְכֹה־תַעֲשֶׂה
לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם
וְכִבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וְהִטֶּהָרוּ׃ ח וְלָקְחוּ פַּר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וּפַר־שֵׁנִי בֶן־בָּקָר תִּקַּח לְחַטָּאת׃ ט וְהִקְרַבְתָּ אֶת־
הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
י וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־הַלְוִיִּם׃ יא וְהֵנִיף אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה׃ יב וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם
עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה
לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם׃ יג וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו
וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה׃ יד וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃ שני טו וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ אֹתָם וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה׃ טז כִּי נְתֻנִים נְתֻנִים
הֵמָּה לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת פִּטְרַת כָּל־רֶחֶם בְּכוֹר כֹּל מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לָקַחְתִּי אֹתָם לִי׃ יז כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם
וּבַבְּהֵמָה בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם לִי׃
יח וָאֶקַּח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ יט וָאֶתְּנָה אֶת־
הַלְוִיִּם נְתֻנִים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בִּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ׃ כ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וְכָל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לַלְוִיִּם

כן

פט חנכת המזבח אחרי המשח אתו: ובבא משה אל אהל מועד
לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על
ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו: פ פ פ
א ב ח וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת אליו
בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת
ג הנרות: ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה
ד כאשר צוה יהוה את מ׳ ה׳: וזה מעשה המנרה מקשה זהב
עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את
ה משה כן עשה את המנרה: פ * וידבר יהוה אל משה לאמר:
ו ז קח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: וכה תעשה
להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם
ח וכבסו בגדיהם והטהרו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת
ט בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: והקרבת את
הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: *
י והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם
יא על הלוים: והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני
יב ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: והלוים יסמכו את ידיהם
על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה
יג לכפר על הלוים: והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו
יד והנפת אתם תנופה ליהוה: והבדלת את הלוים מתוך בני
טו ישראל והיו לי הלוים: שני ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את
טז אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: כי נתנים נתנים
המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני
יז ישראל לקחתי אתם לי: כי לי כל בכור בבני ישראל באדם
ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי:
יח יט ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל: ואתנה את
הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת
בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני
כ ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: ויעש משה ואהרן
וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים

*לוי *ישראל

כן

כי־עשו להם בני ישראל׃ כא ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם וינף
אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם׃
כב ואחרי־כן באו הלוים לעבד את־עבדתם באהל מועד לפני אהרן
ולפני בניו כאשר צוה יהוה את־משה על־הלוים כן עשו להם׃ ס
כג וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ כד זאת אשר ללוים מבן חמש
ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד׃ כה ומבן
חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד׃ כו ושרת את־
אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה
ללוים במשמרתם׃ פ שלישי ט א וידבר יהוה אל־משה במדבר־
סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר׃
ב ויעשו בני־ישראל את־הפסח במועדו׃ ג בארבעה עשר־יום
בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במעדו ככל־חקתיו וככל־
משפטיו תעשו אתו׃ ד וידבר משה אל־בני ישראל לעשת הפסח׃
ה ויעשו את־הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים
במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את־משה כן עשו בני ישראל׃
ו ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא־יכלו לעשת־הפסח
ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא׃ ז ויאמרו
האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי
הקריב את־קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל׃ ח ויאמר אלהם
משה עמדו ואשמעה מה־יצוה יהוה לכם׃ פ ט וידבר יהוה אל־
משה לאמר׃ י דבר אל־בני ישראל לאמר איש איש כי־יהיה טמא ׀
לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה׃
יא בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על־
מצות ומררים יאכלהו׃ יב לא־ישאירו ממנו עד־בקר ועצם לא
ישברו־בו ככל־חקת הפסח יעשו אתו׃ יג והאיש אשר־הוא
טהור ובדרך לא־היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה כי ׀ קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש
ההוא׃ יד וכי־יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח
וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ׃ ס
רביעי טו וביום הקים את־המשכן כסה הענן את־המשכן לאהל

הערת

יקמץ בטרחא יסבירין ויהי ינקוד על ה'

כן עשו להם בני ישראל: ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם וינף כא
אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם:
ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן כב
ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם: ס
וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת אשר ללוים מבן חמש כג כד
ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: ומבן כה
חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: ושרת את כו
אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה
ללוים במשמרתם: פ שלישי ט וידבר יהוה אל משה במדבר א
סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר:
ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום ב ג
בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במעדו ככל חקתיו וככל
משפטיו תעשו אתו: וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: ד
ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים ה
במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל:
*ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ו
ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו ז
האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי
הקריב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל: ויאמר אלהם ח
משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: פ וידבר יהוה אל ט
משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא י
לנפש או בדרך רחקה* לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה:
בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על יא
מצות ומררים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא יב
ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו: והאיש אשר הוא יג
טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש
ההוא: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח יד
וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: ס
רביעי וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל טו

*סבירין ויהיו *נקוד על ה׳

העדת

הָעֵדֻת וּבָעֶרֶב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר׃ טז כֵּן יִהְיֶה
תָמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ וּמַרְאֵה־אֵשׁ לָיְלָה׃ יז וּלְפִי הֵעָלוֹת הֶעָנָן מֵעַל
הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכָּן־שָׁם הֶעָנָן
שָׁם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ יח עַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי
יְהוָה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ יט וּבְהַאֲרִיךְ
הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה
וְלֹא יִסָּעוּ׃ כ וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי
יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ׃ כא וְיֵשׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה הֶעָנָן מֵעֶרֶב עַד־
בֹּקֶר וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן וְנָסָעוּ׃
כב אוֹ־יֹמַיִם אוֹ־חֹדֶשׁ אוֹ־יָמִים בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו
יַחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסָּעוּ וּבְהֵעָלֹתוֹ יִסָּעוּ׃ כג עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־
פִּי יְהוָה יִסָּעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמָרוּ עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ
י א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב עֲשֵׂה לְךָ שְׁתֵּי חֲצוֹצְרֹת כֶּסֶף
מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הָעֵדָה וּלְמַסַּע אֶת־הַמַּחֲנוֹת׃
ג וְתָקְעוּ בָּהֵן וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ ד וְאִם־
בְּאַחַת יִתְקָעוּ וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂיאִים רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃
ה וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה וְנָסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֹנִים קֵדְמָה׃ ו וּתְקַעְתֶּם
תְּרוּעָה שֵׁנִית וְנָסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֹנִים תֵּימָנָה תְּרוּעָה יִתְקְעוּ
לְמַסְעֵיהֶם׃ ז וּבְהַקְהִיל אֶת־הַקָּהָל תִּתְקְעוּ וְלֹא תָרִיעוּ׃ ח וּבְנֵי אַהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים יִתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ ט וְכִי־
תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל־הַצַּר הַצֹּרֵר אֶתְכֶם וַהֲרֵעֹתֶם בַּחֲצֹצְרֹת
וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם׃ י וּבְיוֹם
שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל
עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ פ חמישי יא וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
בְּעֶשְׂרִים בַּחֹדֶשׁ נַעֲלָה הֶעָנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת׃ יב וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְמַסְעֵיהֶם מִמִּדְבַּר סִינָי וַיִּשְׁכֹּן הֶעָנָן בְּמִדְבַּר פָּארָן׃ יג וַיִּסְעוּ
בָּרִאשֹׁנָה עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ יד וַיִּסַּע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי־יְהוּדָה
בָּרִאשֹׁנָה לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ טו וְעַל־צְבָא
מַטֵּה בְּנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ טז וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי זְבוּלֻן

יקמץ בז״ק ״צ׳ פתוחה

טו העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: כן יהיה
יו תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה: ולפי העלות הענן מעל
האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן
יח שם יחנו בני ישראל: על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי
יט יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו: ובהאריך
הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה
כ ולא יסעו: ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי
כא יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: ויש אשר יהיה הענן מערב עד
בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו:
כב או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו
כג יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: על פי יהוה יחנו ועל
פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה: פ
י א ב וידבר יהוה אל משה לאמר: עשה לך שתי חצוצרת כסף
מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות:
ג ד ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד: ואם
באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל:
ה ו ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: ותקעתם
תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו
ז ח למסעיהם: ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו: ובני אהרן
ט הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם: וכי
תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצרר אתכם והרעתם בחצצרת
י ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: וביום
שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשכם ותקעתם בחצצרת על
עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני
יא יהוה אלהיכם: פ חמישי ויהי בשנה השנית בחדש השני
יב בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: ויסעו בני ישראל
יג למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו
יד בראשנה על פי יהוה ביד משה: ויסע דגל מחנה בני יהודה
טו בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב: ועל צבא
טז מטה בני יששכר נתנאל בן צוער: ועל צבא מטה בני זבולן
אליאב

אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ יז וְהוּרַד הַמִּשְׁכָּן וְנָסְעוּ בְנֵי־גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נֹשְׂאֵי
הַמִּשְׁכָּן׃ יח וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ אֱלִיצוּר
בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ יט וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃
כ וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְנֵי־גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ כא וְנָסְעוּ הַקְּהָתִים
נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהֵקִימוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן עַד־בֹּאָם׃ כב וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה
בְנֵי־אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ כג וְעַל־צְבָא
מַטֵּה בְּנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ כד וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי
בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ כה וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי־דָן מְאַסֵּף לְכָל־
הַמַּחֲנֹת לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ כו וְעַל־צְבָא
מַטֵּה בְּנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ כז וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי נַפְתָּלִי
אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ כח אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְצִבְאֹתָם וַיִּסָּעוּ׃ ס
כט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹבָב בֶּן־רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי חֹתֵן מֹשֶׁה נֹסְעִים ׀ אֲנַחְנוּ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֹתוֹ אֶתֵּן לָכֶם לְכָה אִתָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ
כִּי־יְהוָה דִּבֶּר־טוֹב עַל־יִשְׂרָאֵל׃ ל וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלֵךְ כִּי אִם־
אֶל־אַרְצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי אֵלֵךְ׃ לא וַיֹּאמֶר אַל־נָא תַּעֲזֹב אֹתָנוּ כִּי ׀
עַל־כֵּן יָדַעְתָּ חֲנֹתֵנוּ בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָּנוּ לְעֵינָיִם׃ לב וְהָיָה כִּי־תֵלֵךְ
עִמָּנוּ וְהָיָה ׀ הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יֵיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ׃
לג וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה נֹסֵעַ
לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לָתוּר לָהֶם מְנוּחָה׃ לד וַעֲנַן יְהוָה
עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנָסְעָם מִן־הַמַּחֲנֶה׃ ס ששי] לה וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה ׀ יְהוָה וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃
לו וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃] פ
יא א וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאֹנְנִים רַע בְּאָזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּחַר אַפּוֹ
וַתִּבְעַר־בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה׃ ב וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־
מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ׃ ג וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם
הַהוּא תַּבְעֵרָה כִּי־בָעֲרָה בָם אֵשׁ יְהוָה׃ ד וְהָאסַפְסֻף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ
הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יַאֲכִלֵנוּ
בָּשָׂר׃ ה זָכַרְנוּ אֶת־הַדָּגָה אֲשֶׁר־נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חִנָּם אֵת הַקִּשֻּׁאִים
וְאֵת הָאֲבַטִּחִים וְאֶת־הֶחָצִיר וְאֶת־הַבְּצָלִים וְאֶת־הַשּׁוּמִים׃ ו וְעַתָּה
נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה אֵין כֹּל בִּלְתִּי אֶל־הַמָּן עֵינֵינוּ׃ ז וְהַמָּן כִּזְרַע־גַּד הוּא

ועינו

יגון תפוכה ׳ובנחתו ק׳ ׳יא׳ נחה

אליאב בן חלן׃ והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי יז
המשכן׃ ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור יח
בן שדיאור׃ ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורישדי׃ יט
ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל׃ ונסעו הקהתים כ כא
נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם׃ ונסע דגל מחנה כב
בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד׃ ועל צבא כג
מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור׃ ועל צבא מטה בני כד
בנימן אבידן בן גדעוני׃ ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל כה
המחנת לצבאותם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי׃ ועל צבא כו
מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן׃ ועל צבא מטה בני נפתלי כז
אחירע בן עינן׃ אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו׃ ס כח
ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו כט
אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך
כי יהוה דבר טוב על ישראל׃ ויאמר אליו לא אלך כי אם ל
אל ארצי ואל מולדתי אלך׃ ויאמר אל נא תעזב אתנו כי לא
על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים׃ והיה כי תלך לב
עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך׃
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לג
לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ וענן יהוה לד
עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ ס ששי *׆ ויהי בנסע הארן לה
ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך׃
*ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ *׆ פ לו
יא ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו א
ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה׃ ויצעק העם אל ב
משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש׃ ויקרא שם המקום ג
ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה׃ *והאספסף אשר בקרבו ד
התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו
בשר׃ זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ה
ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים׃ ועתה ו
נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו׃ והמן כזרע גד הוא ז

*נון הפוכה *ובנותו ק׳ *א׳ נחת

ועינו

וְעֵינוֹ כְּעֵין הַבְּדֹלַח׃ ח שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם אוֹ דָכוּ
בַּמְּדֹכָה וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר וְעָשׂוּ אֹתוֹ עֻגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לְשַׁד
הַשָּׁמֶן׃ ט וּבְרֶדֶת הַטַּל עַל־הַמַּחֲנֶה לָיְלָה יֵרֵד הַמָּן עָלָיו׃ י וַיִּשְׁמַע
מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בֹּכֶה לְמִשְׁפְּחֹתָיו אִישׁ לְפֶתַח אָהֳלוֹ וַיִּחַר־אַף יְהוָה
מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע׃ יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לָמָה הֲרֵעֹתָ
לְעַבְדֶּךָ וְלָמָּה לֹא־מָצָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לָשׂוּם אֶת־מַשָּׂא כָּל־הָעָם
הַזֶּה עָלָי׃ יב הֶאָנֹכִי הָרִיתִי אֵת כָּל־הָעָם הַזֶּה אִם־אָנֹכִי יְלִדְתִּיהוּ כִּי־
תֹאמַר אֵלַי שָׂאֵהוּ בְחֵיקֶךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֹמֵן אֶת־הַיֹּנֵק עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתָיו׃ יג מֵאַיִן לִי בָּשָׂר לָתֵת לְכָל־הָעָם
הַזֶּה כִּי־יִבְכּוּ עָלַי לֵאמֹר תְּנָה־לָּנוּ בָשָׂר וְנֹאכֵלָה׃ יד לֹא־אוּכַל
אָנֹכִי לְבַדִּי לָשֵׂאת אֶת־כָּל־הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי׃ טו וְאִם־כָּכָה ׀
אַתְּ־עֹשֶׂה לִּי הָרְגֵנִי נָא הָרֹג אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאַל־אֶרְאֶה
בְּרָעָתִי׃ פ טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶסְפָה־לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי־הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ אֹתָם אֶל־
אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ׃ יז וְיָרַדְתִּי וְדִבַּרְתִּי עִמְּךָ שָׁם
וְאָצַלְתִּי מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשַׂמְתִּי עֲלֵיהֶם וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמַשָּׂא
הָעָם וְלֹא־תִשָּׂא אַתָּה לְבַדֶּךָ׃ יח וְאֶל־הָעָם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר
וַאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר כִּי בְּכִיתֶם בְּאָזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר כִּי־
טוֹב לָנוּ בְּמִצְרָיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר וַאֲכַלְתֶּם׃ יט לֹא יוֹם אֶחָד
תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמָיִם וְלֹא ׀ חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא
עֶשְׂרִים יוֹם׃ כ עַד ׀ חֹדֶשׁ יָמִים עַד אֲשֶׁר־יֵצֵא מֵאַפְּכֶם וְהָיָה לָכֶם
לְזָרָא יַעַן כִּי־מְאַסְתֶּם אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וַתִּבְכּוּ לְפָנָיו
לֵאמֹר לָמָּה זֶּה יָצָאנוּ מִמִּצְרָיִם׃ כא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף
רַגְלִי הָעָם אֲשֶׁר אָנֹכִי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ בָּשָׂר אֶתֵּן לָהֶם וְאָכְלוּ
חֹדֶשׁ יָמִים׃ כב הֲצֹאן וּבָקָר יִשָּׁחֵט לָהֶם וּמָצָא לָהֶם אִם אֶת־כָּל־
דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם׃ פ כג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲיַד
יְהוָה תִּקְצָר עַתָּה תִרְאֶה הֲיִקְרְךָ דְבָרִי אִם־לֹא׃ כד וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
וַיְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֵת דִּבְרֵי יְהוָה וַיֶּאֱסֹף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם
וַיַּעֲמֵד אֹתָם סְבִיבֹת הָאֹהֶל׃ כה וַיֵּרֶד יְהוָה ׀ בֶּעָנָן וַיְדַבֵּר אֵלָיו
וַיָּאצֶל מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעִים אִישׁ הַזְּקֵנִים וַיְהִי

ח ועינו כעין הבדלח: שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו
במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד
ט י השמן: וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו: וישמע
משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה
יא מאד ובעיני משה רע: ויאמר משה אל יהוה למה הרעת
לעבדך ולמה לא *מצתי חן בעיניך לשום את משא כל העם
יב הזה עלי: האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי
תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על
יג האדמה אשר נשבעת לאבתיו: מאין לי בשר לתת לכל העם
יד הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה: לא אוכל
טו אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני: ואם ככה
את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה
טז ברעתי: פ ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני
ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל
יז אהל מועד והתיצבו שם עמך: וירדתי ודברתי עמך שם
ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא
יח העם ולא תשא אתה לבדך: ואל העם תאמר התקדשו למחר
ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי
יט טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: לא יום אחד
תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא
כ עשרים יום: עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם
לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו
כא לאמר למה זה יצאנו ממצרים: ויאמר משה שש מאות אלף
רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו
כב חדש ימים: הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל
כג דגי הים יאסף להם ומצא להם: פ ויאמר יהוה אל משה היד
כד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא: ויצא משה
וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם
כה ויעמד אתם סביבת האהל: וירד יהוה בענן וידבר אליו
ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי

כנוח

*חסר א׳

כְּנוֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסָפוּ׃ כו וַיִּשָּׁאֲרוּ שְׁנֵי־אֲנָשִׁים ׀
בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד ׀ אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵידָד וַתָּנַח עֲלֵהֶם הָרוּחַ
וְהֵמָּה בַּכְּתֻבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֹהֱלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה׃ כז וַיָּרָץ
הַנַּעַר וַיַּגֵּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמַר אֶלְדָּד וּמֵידָד מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה׃ כח וַיַּעַן
יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן מְשָׁרֵת מֹשֶׁה מִבְּחֻרָיו וַיֹּאמַר אֲדֹנִי מֹשֶׁה כְּלָאֵם׃
כט וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמְקַנֵּא אַתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יְהוָה נְבִיאִים
כִּי־יִתֵּן יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם׃ שביעי ל וַיֵּאָסֵף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֶה
הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ לא וְרוּחַ נָסַע ׀ מֵאֵת יְהוָה וַיָּגָז שַׂלְוִים מִן־הַיָּם
וַיִּטֹּשׁ עַל־הַמַּחֲנֶה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וּכְדֶרֶךְ יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה
וּכְאַמָּתַיִם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ׃ לב וַיָּקָם הָעָם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־
הַלַּיְלָה וְכֹל ׀ יוֹם הַמָּחֳרָת וַיַּאַסְפוּ אֶת־הַשְּׂלָו הַמַּמְעִיט אָסַף
עֲשָׂרָה חֳמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שָׁטוֹחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה׃ לג הַבָּשָׂר
עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם טֶרֶם יִכָּרֵת וְאַף יְהוָה חָרָה בָעָם וַיַּךְ יְהוָה בָּעָם
מַכָּה רַבָּה מְאֹד׃ לד וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה
כִּי־שָׁם קָבְרוּ אֶת־הָעָם הַמִּתְאַוִּים׃ לה מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה נָסְעוּ הָעָם
חֲצֵרוֹת וַיִּהְיוּ בַּחֲצֵרוֹת׃ פ יב א וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל־
אֹדוֹת הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי־אִשָּׁה כֻשִׁית לָקָח׃ ב וַיֹּאמְרוּ
הֲרַק אַךְ־בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַּם־בָּנוּ דִבֵּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה׃
ג וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ס
ד וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מִרְיָם צְאוּ שְׁלָשְׁתְּכֶם
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלָשְׁתָּם׃ ה וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד
פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם׃ ו וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ־
נָא דְבָרָי אִם־יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע בַּחֲלוֹם
אֲדַבֶּר־בּוֹ׃ ז לֹא־כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא׃ ח פֶּה אֶל־
פֶּה אֲדַבֶּר־בּוֹ וּמַרְאֶה וְלֹא בְחִידֹת וּתְמֻנַת יְהוָה יַבִּיט וּמַדּוּעַ לֹא
יְרֵאתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְמֹשֶׁה׃ ט וַיִּחַר־אַף יְהוָה בָּם וַיֵּלַךְ׃
י וְהֶעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג וַיִּפֶן אַהֲרֹן אֶל־
מִרְיָם וְהִנֵּה מְצֹרָעַת׃ יא וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנִי אַל־נָא
תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ׃ יב אַל־נָא תְהִי
כַּמֵּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ וַיֵּאָכֵל חֲצִי בְשָׂרוֹ׃ יג וַיִּצְעַק מֹשֶׁה

כו כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׃ וישארו שני אנשים
במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עלהם הרוח
כז והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה׃ וירץ
כח הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה׃ ויען
יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם׃
כט ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים
ל כי יתן יהוה את רוחו עליהם׃ שביעי ויאסף משה אל המחנה
לא הוא וזקני ישראל׃ ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים
ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה
לב וכאמתים על פני הארץ׃ ויקם העם כל היום ההוא וכל
הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו* הממעיט אסף
לג עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה׃ הבשר
עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם
לד מכה רבה מאד׃ ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה
לה כי שם קברו את העם המתאוים׃ מקברות התאוה נסעו העם
א חצרות ויהיו בחצרות׃ פ יב ותדבר מרים ואהרן במשה על
ב אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח׃ ויאמרו
הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה׃
ג והאיש משה ענו* מאד מכל האדם אשר על פני האדמה׃ ס
ד ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם
ה אל אהל מועד ויצאו שלשתם׃ וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד
ו פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם׃ ויאמר שמעו
נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום
ז ח אדבר בו׃ לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא׃ פה אל
פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא
ט יראתם לדבר בעבדי במשה׃ ויחר אף יהוה בם וילך׃
י והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל
יא מרים והנה מצרעת׃ ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא
יב תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו׃ אל נא תהי
יג כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו׃ ויצעק משה

*השליו ק׳ *עניו ק׳

אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ׃ פ מפטיר יד וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר
שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֵף׃ טו וַתִּסָּגֵר מִרְיָם מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד־הֵאָסֵף מִרְיָם׃ טז וְאַחַר נָסְעוּ
הָעָם מֵחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר פָּארָן׃ פ ־ פ
יג א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב שְׁלַח־לְךָ אֲנָשִׁים וְיָתֻרוּ אֶת־
אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד
לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כֹּל נָשִׂיא בָהֶם׃ ג וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר
פָּארָן עַל־פִּי יְהוָה כֻּלָּם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ ד וְאֵלֶּה
שְׁמוֹתָם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שַׁמּוּעַ בֶּן־זַכּוּר׃ ה לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שָׁפָט בֶּן־חוֹרִי׃
ו לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה׃ ז לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר יִגְאָל בֶּן־יוֹסֵף׃
ח לְמַטֵּה אֶפְרָיִם הוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃ ט לְמַטֵּה בִנְיָמִן פַּלְטִי בֶּן־רָפוּא׃
י לְמַטֵּה זְבוּלֻן גַּדִּיאֵל בֶּן־סוֹדִי׃ יא לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה גַּדִּי
בֶּן־סוּסִי׃ יב לְמַטֵּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן־גְּמַלִּי׃ יג לְמַטֵּה אָשֵׁר סְתוּר בֶּן־
מִיכָאֵל׃ יד לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחְבִּי בֶּן־וָפְסִי׃ טו לְמַטֵּה גָד גְּאוּאֵל בֶּן־
מָכִי׃ טז אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן יְהוֹשֻׁעַ׃ יז וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לָתוּר
אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב וַעֲלִיתֶם אֶת־הָהָר׃
יח וּרְאִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ מַה־הִוא וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הֶחָזָק הוּא
הֲרָפֶה הַמְעַט הוּא אִם־רָב׃ יט וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהּ
הֲטוֹבָה הִוא אִם־רָעָה וּמָה הֶעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יוֹשֵׁב בָּהֵנָּה הַבְּמַחֲנִים
אִם בְּמִבְצָרִים׃ כ וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה הִוא אִם־רָזָה הֲיֵשׁ־בָּהּ עֵץ
אִם־אַיִן וְהִתְחַזַּקְתֶּם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהַיָּמִים יְמֵי בִּכּוּרֵי
עֲנָבִים׃ שני כא וַיַּעֲלוּ וַיָּתֻרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר־צִן עַד־רְחֹב לְבֹא
חֲמָת׃ כב וַיַּעֲלוּ בַנֶּגֶב וַיָּבֹא עַד־חֶבְרוֹן וְשָׁם אֲחִימַן שֵׁשַׁי וְתַלְמַי
יְלִידֵי הָעֲנָק וְחֶבְרוֹן שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֹעַן מִצְרָיִם׃
כג וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוֹרָה וְאֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד
וַיִּשָּׂאֻהוּ בַמּוֹט בִּשְׁנָיִם וּמִן־הָרִמֹּנִים וּמִן־הַתְּאֵנִים׃ כד לַמָּקוֹם הַהוּא
קָרָא נַחַל אֶשְׁכּוֹל עַל אֹדוֹת הָאֶשְׁכּוֹל אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
כה וַיָּשֻׁבוּ מִתּוּר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם׃ כו וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה

קמץ בז"ק קמ"ץ בס"ת א' סבירין ויבאו

יד אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: פ מפטיר ויאמר יהוה
אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר
טו שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: ותסגר מרים מחוץ
טז למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים: ואחר נסעו
העם מחצרות ויחנו במדבר פארן: פ פ פ
א ב יג וידבר יהוה אל משה לאמר: שלח לך אנשים ויתרו את
ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד
ג למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: וישלח אתם משה ממדבר
ד פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: * ואלה
ה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור: למטה שמעון שפט בן חורי:
ו ז למטה יהודה כלב בן יפנה: למטה יששכר יגאל בן יוסף:
ח ט למטה אפרים הושע בן נון: למטה בנימן פלטי בן רפוא:
י יא למטה זבולן גדיאל בן סודי: למטה יוסף למטה מנשה גדי
ב יג בן סוסי: למטה דן עמיאל בן גמלי: למטה אשר סתור בן
ד טו מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן ופסי: למטה גד גאואל בן
טז מכי: אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ
יז ויקרא משה להושע בן נון יהושע: * וישלח אתם משה לתור
את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר:
יח וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא
יט הרפה המעט הוא אם רב: ומה הארץ אשר הוא ישב בה
הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא ישב בהנה הבמחנים
כ אם במבצרים: ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ
אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי
כא ענבים: שני ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא
כב חמת: ויעלו בנגב ויבא* עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי
ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים:
כג ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד
כד וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: למקום ההוא
קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל:
ה כו וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: וילכו ויבאו אל משה
ואל

*לוי *ישראל *סבירין ויבאו

אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר פָּארָן קָדֵשָׁה וַיָּשִׁיבוּ
אֹתָם דָּבָר וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה וַיַּרְאוּם אֶת־פְּרִי הָאָרֶץ׃ כז וַיְסַפְּרוּ־לוֹ
וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הִוא
וְזֶה־פִּרְיָהּ׃ כח אֶפֶס כִּי־עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת
גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם־יְלִדֵי הָעֲנָק רָאִינוּ שָׁם׃ כט עֲמָלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ
הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בָּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־הַיָּם
וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן׃ ל וַיַּהַס כָּלֵב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלֹה נַעֲלֶה
וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוּכַל לָהּ׃ לא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ
לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל־הָעָם כִּי־חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ׃ לב וַיֹּצִיאוּ דִּבַּת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ
לָתוּר אֹתָהּ אֶרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְתוֹכָהּ
אַנְשֵׁי מִדּוֹת׃ לג וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים
וַנְּהִי בְעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם׃ יד א וַתִּשָּׂא כָּל־הָעֵדָה
וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא׃ ב וַיִּלֹּנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־
אַהֲרֹן כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל־הָעֵדָה לוּ־מַתְנוּ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לוּ־מָתְנוּ׃ ג וְלָמָה יְהוָה מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־
הָאָרֶץ הַזֹּאת לִנְפֹּל בַּחֶרֶב נָשֵׁינוּ וְטַפֵּנוּ יִהְיוּ לָבַז הֲלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב
מִצְרָיְמָה׃ ד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרָיְמָה׃
ה וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָּל־קְהַל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
ו וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה מִן־הַתָּרִים אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ
בִּגְדֵיהֶם׃ ז וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר
עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד׃ שלישי ח אִם־
חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּנְתָנָהּ לָנוּ אֶרֶץ
אֲשֶׁר־הִוא זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ ט אַךְ בַּיהוָה אַל־תִּמְרֹדוּ וְאַתֶּם אַל־
תִּירְאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי לַחְמֵנוּ הֵם סָר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם וַיהוָה אִתָּנוּ
אַל־תִּירָאֻם׃ י וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעֵדָה לִרְגּוֹם אֹתָם בָּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה
נִרְאָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
עַד־אָנָה יְנַאֲצֻנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד־אָנָה לֹא־יַאֲמִינוּ בִי בְּכֹל הָאֹתוֹת
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ׃ יב אַכֶּנּוּ בַדֶּבֶר וְאוֹרִשֶׁנּוּ וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי־
גָּדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃ יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־

כס׳ רבתי לדעת . צ״ת ספרים

ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישיבו
אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ: ויספרו לו כז
ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא
וזה פריה: אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות כח
גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם: עמלק יושב בארץ כט
הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים
ועל יד הירדן: ויהס* כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה ל
וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא
לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: ויציאו דבת הארץ לב
אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה
לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה
אנשי מדות: ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים לג
ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם: יד ותשא כל העדה א
ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא: וילנו על משה ועל ב
אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ
מצרים או במדבר הזה לו מתנו: ולמה יהוה מביא אתנו אל ג
הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב
מצרימה: ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ד
ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל: ה
ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו ו
בגדיהם: ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר ז
עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: שלישי אם ח
חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ
אשר הוא זבת חלב ודבש: אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל ט
תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו
אל תיראם: ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה י
נראה באהל מועד אל כל-בני ישראל: פ ויאמר יהוה אל משה יא
עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות
אשר עשיתי בקרבו: אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי יב
גדול ועצום ממנו: ויאמר : ש : אל יהוה ושמעו מצרים כי יג

*ס רבתי לדעת קצת סופרים

העלית

הֶעֱלִיתָ בְכֹחֲךָ אֶת־הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ׃ יד וְאָמְרוּ אֶל־יוֹשֵׁב הָאָרֶץ
הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר־עַיִן בְּעַיִן נִרְאָה׀
אַתָּה יְהוָה וַעֲנָנְךָ עֹמֵד עֲלֵהֶם וּבְעַמֻּד עָנָן אַתָּה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה׃ טו וְהֵמַתָּה אֶת־הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וְאָמְרוּ
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעֲךָ לֵאמֹר׃ טז מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְהוָה לְהָבִיא
אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר׃
יז וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃ יח יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב־חֶסֶד נֹשֵׂא עָוֺן וָפָשַׁע וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֺן אָבוֹת עַל־בָּנִים
עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃ יט סְלַח־נָא לַעֲוֺן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ
וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה׃ כ וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלַחְתִּי
כִּדְבָרֶךָ׃ כא וְאוּלָם חַי־אָנִי וְיִמָּלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ׃ כב כִּי
כָל־הָאֲנָשִׁים הָרֹאִים אֶת־כְּבֹדִי וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְמִצְרַיִם
וּבַמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי׃ כג אִם־יִרְאוּ
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם וְכָל־מְנַאֲצַי לֹא יִרְאוּהָ׃ כד וְעַבְדִּי
כָלֵב עֵקֶב הָיְתָה רוּחַ אַחֶרֶת עִמּוֹ וַיְמַלֵּא אַחֲרָי וַהֲבִיאֹתִיו אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה וְזַרְעוֹ יוֹרִשֶׁנָּה׃ כה וְהָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב בָּעֵמֶק
מָחָר פְּנוּ וּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם־סוּף׃ פ רביעי כו וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ כז עַד־מָתַי לָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
הֵמָּה מַלִּינִים עָלָי אֶת־תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּינִים עָלַי
שָׁמָעְתִּי׃ כח אֱמֹר אֲלֵהֶם חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם
בְּאָזְנָי כֵּן אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ כט בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פִגְרֵיכֶם וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם
לְכָל־מִסְפַּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה אֲשֶׁר הֲלִינֹתֶם עָלָי׃ ל אִם־
אַתֶּם תָּבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי
אִם־כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃ לא וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לָבַז
יִהְיֶה וְהֵבֵיאתִי אֹתָם וְיָדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מְאַסְתֶּם בָּהּ׃ לב וּפִגְרֵיכֶם
אַתֶּם יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה׃ לג וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רֹעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים
שָׁנָה וְנָשְׂאוּ אֶת־זְנוּתֵיכֶם עַד־תֹּם פִּגְרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר׃ לד בְּמִסְפַּר
הַיָּמִים אֲשֶׁר־תַּרְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה
תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֺנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וִידַעְתֶּם אֶת־תְּנוּאָתִי׃ לה אֲנִי
יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא׀ זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת

י׳ רבתי. לא

יד העלית בכחך את העם הזה מקרבו: ואמרו אל יושב הארץ
הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה
אתה יהוה ועננך עמד עלהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם
טו ובעמוד אש לילה: והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו
טז הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: מבלתי יכלת יהוה להביא
את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר:
יח ועתה *יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: יהוה ארך אפים
ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים
יט על שלשים ועל רבעים: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך
כ וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: ויאמר יהוה סלחתי
כב כדברך: ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: כי
כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים
כג ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: אם יראו
כד את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה: ועבדי
כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ
כה אשר בא שמה וזרעו יורשנה: והעמלקי והכנעני יושב בעמק
כו מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף: פ רביעי וידבר יהוה
כז אל משה ואל אהרן לאמר: עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר
המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי
כח שמעתי: אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם
כט באזני כן אעשה לכם: במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם
ל לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: אם
אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי
לא אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: וטפכם אשר אמרתם לבז
לב יהיה *והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה: ופגריכם
לג אתם יפלו במדבר הזה: ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים
לד שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: במספר
הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה
לה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: אני
יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת
הנועדים

*י רבתי *מלא י׳

הַנּוֹעָדִים עָלָי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתַּמּוּ וְשָׁם יָמֻתוּ׃ לו וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ וַיַּלִּינוּ עָלָיו אֶת־כָּל־הָעֵדָה
לְהוֹצִיא דִבָּה עַל־הָאָרֶץ׃ לז וַיָּמֻתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצִאֵי דִבַּת־הָאָרֶץ
רָעָה בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ לח וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה חָיוּ מִן־
הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֹלְכִים לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ׃ לט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד׃ מ וַיַּשְׁכִּמוּ
בַבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הָהָר לֵאמֹר הִנֶּנּוּ וְעָלִינוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ׃ מא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָמָּה זֶּה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־
פִּי יְהוָה וְהִוא לֹא תִצְלָח׃ מב אַל־תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא
תִּנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ מג כִּי הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם
בֶּחָרֶב כִּי־עַל־כֵּן שַׁבְתֶּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם׃
מד וַיַּעְפִּלוּ לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׁוּ
מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה׃ מה וַיֵּרֶד הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּהָר הַהוּא וַיַּכּוּם
וַיַּכְּתוּם עַד־הַחָרְמָה׃ פ טו א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
אֲנִי נֹתֵן לָכֶם׃ ג וַעֲשִׂיתֶם אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה אוֹ־זֶבַח לְפַלֵּא־נֶדֶר אוֹ
בִנְדָבָה אוֹ בְּמֹעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִן־הַבָּקָר אוֹ מִן־
הַצֹּאן׃ ד וְהִקְרִיב הַמַּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה סֹלֶת עִשָּׂרוֹן בָּלוּל
בִּרְבִעִית הַהִין שָׁמֶן׃ ה וְיַיִן לַנֶּסֶךְ רְבִיעִית הַהִין תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֹלָה
אוֹ לַזָּבַח לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד׃ ו אוֹ לָאַיִל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֹלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלִשִׁית הַהִין׃ ז וְיַיִן לַנֶּסֶךְ שְׁלִשִׁית הַהִין תַּקְרִיב רֵיחַ־
נִיחֹחַ לַיהוָה׃ תם שי ח וְכִי־תַעֲשֶׂה בֶן־בָּקָר עֹלָה אוֹ־זָבַח לְפַלֵּא־נֶדֶר
אוֹ־שְׁלָמִים לַיהוָה׃ ט וְהִקְרִיב עַל־בֶּן־הַבָּקָר מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן חֲצִי הַהִין׃ י וְיַיִן תַּקְרִיב לַנֶּסֶךְ חֲצִי הַהִין
אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ יא כָּכָה יֵעָשֶׂה לַשּׁוֹר הָאֶחָד אוֹ לָאַיִל הָאֶחָד
אוֹ־לַשֶּׂה בַכְּבָשִׂים אוֹ בָעִזִּים׃ יב כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָּכָה תַּעֲשׂוּ
לָאֶחָד כְּמִסְפָּרָם׃ יג כָּל־הָאֶזְרָח יַעֲשֶׂה־כָּכָה אֶת־אֵלֶּה לְהַקְרִיב אִשֵּׁה
רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ יד וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם
לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֵּן יַעֲשֶׂה׃
טו הַקָּהָל חֻקָּה אַחַת לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּכֶם

לו הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו׃ והאנשים אשר
שלח משה לתור את הארץ וישבו וילונו* עליו את כל העדה
לז להוציא דבה על הארץ׃ וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ
לח רעה במגפה לפני יהוה׃ ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן
לט האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ׃ וידבר משה את
מ הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד׃ וישכמו
בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר
מא אמר יהוה כי חטאנו׃ ויאמר משה למה זה אתם עברים את
מב פי יהוה והוא לא תצלח׃ אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא
מג תנגפו לפני איביכם׃ כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם
בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם׃
מד ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו
מה מקרב המחנה׃ וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום
א ב ויכתום עד החרמה׃ פ טו וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר
ג אני נתן לכם׃ ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או
בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן
ד הצאן׃ והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול
ה ברבעית ההין שמן׃ ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה
ו או לזבח לכבש האחד׃ או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים
ז בלולה בשמן שלשית ההין׃ ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח
ח ניחח ליהוה׃ חמישי וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר
ט או שלמים ליהוה׃ והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה
י עשרנים בלול בשמן חצי ההין׃ ויין תקריב לנסך חצי ההין
יא אשה ריח ניחח ליהוה׃ ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד
יב או לשה בכבשים או בעזים׃ כמספר אשר תעשו ככה תעשו
יג לאחד כמספרם׃ כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה
יד ריח ניחח ליהוה׃ וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם
לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה׃
טו הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם

*וילינו ק׳

כגר

כַּגֵּר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה׃ טו תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם
וְלַגֵּר הַגָּר אִתְּכֶם׃ פ ששי יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יח דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא
אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ יט וְהָיָה בַּאֲכָלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תָּרִימוּ תְרוּמָה
לַיהוָה׃ כ רֵאשִׁית עֲרִסֹתֵכֶם חַלָּה תָּרִימוּ תְרוּמָה כִּתְרוּמַת גֹּרֶן כֵּן
תָּרִימוּ אֹתָהּ׃ כא מֵרֵאשִׁית עֲרִסֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְּרוּמָה
לְדֹרֹתֵיכֶם׃ ס כב וְכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה׃ כג אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד־
מֹשֶׁה מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וָהָלְאָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃ כד וְהָיָה אִם
מֵעֵינֵי הָעֵדָה נֶעֶשְׂתָה לִשְׁגָגָה וְעָשׂוּ כָל־הָעֵדָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד
לְעֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּת׃ כה וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי־
שְׁגָגָה הִוא וְהֵם הֵבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם אִשֶּׁה לַיהוָה וְחַטָּאתָם לִפְנֵי
יְהוָה עַל־שִׁגְגָתָם׃ כו וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם
כִּי לְכָל־הָעָם בִּשְׁגָגָה׃ ס שביעי כז וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת תֶּחֱטָא בִשְׁגָגָה
וְהִקְרִיבָה עֵז בַּת־שְׁנָתָהּ לְחַטָּאת׃ כח וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ
הַשֹּׁגֶגֶת בְּחֶטְאָה בִשְׁגָגָה לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו וְנִסְלַח לוֹ׃
כט הָאֶזְרָח בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם
לָעֹשֶׂה בִּשְׁגָגָה׃ ל וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה ׀ בְּיָד רָמָה מִן־הָאֶזְרָח וּמִן־
הַגֵּר אֶת־יְהוָה הוּא מְגַדֵּף וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃
לא כִּי דְבַר־יְהוָה בָּזָה וְאֶת־מִצְוָתוֹ הֵפַר הִכָּרֵת ׀ תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
עֲוֹנָה בָהּ׃ פ לב וַיִּהְיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מְקֹשֵׁשׁ
עֵצִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ לג וַיַּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמֹּצְאִים אֹתוֹ מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל כָּל־הָעֵדָה׃ לד וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמָר כִּי לֹא
פֹרַשׁ מַה־יֵּעָשֶׂה לוֹ׃ ס לה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מוֹת יוּמַת הָאִישׁ
רָגוֹם אֹתוֹ בָאֲבָנִים כָּל־הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ לו וַיֹּצִיאוּ אֹתוֹ כָּל־
הָעֵדָה אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בָּאֲבָנִים וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ מפטיר לז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
לח דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי
בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ לט וְהָיָה

יחסר א׳ יה׳ רפה יפתח באתנח ה׳ רפה

טו כגר יהיה לפני יהוה: תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם
יז יח ולגר הגר אתכם: פ ששי וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא
יט אתכם שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה
כ ליהוה: ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן
כא תרימו אתה: מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה
כב לדרתיכם: ס וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה
כג אשר דבר יהוה אל משה: את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד
כד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם: והיה אם
מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד
לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד
כה להטת*: וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי
שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני
כו יהוה על שגגתם: ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם
כז כי לכל העם בשגגה: ס שביעי ואם נפש אחת תחטא בשגגה
כח והקריבה עז בת שנתה לחטאת: וכפר הכהן על הנפש
השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו:
כט האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם
ל לעשה בשגגה: והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן
הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה:
לא כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא
לב עונה בה: פ ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש
לג עצים ביום השבת: ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים
לד אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: ויניחו אתו במשמר כי לא
לה פרש מה יעשה לו: ס ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש
לו רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה: ויציאו אתו כל
העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה
לז יהוה את משה: פ מפטיר ויאמר יהוה אל משה לאמר:
לח דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי
לט בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה
לכם

*חסר א׳

לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֺת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם׃ מ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֺתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם׃ מא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ פ פ פ
טז א וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן־יִצְהָר בֶּן־קְהָת בֶּן־לֵוִי וְדָתָן וַאֲבִירָם בְּנֵי
אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן־פֶּלֶת בְּנֵי רְאוּבֵן׃ ב וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה
וַאֲנָשִׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם נְשִׂיאֵי עֵדָה קְרִאֵי מוֹעֵד
אַנְשֵׁי־שֵׁם׃ ג וַיִּקָּהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם
כִּי כָל־הָעֵדָה כֻּלָּם קְדֹשִׁים וּבְתוֹכָם יְהוָה וּמַדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־
קְהַל יְהוָה׃ ד וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו׃ ה וַיְדַבֵּר אֶל־קֹרַח וְאֶל־
כָּל־עֲדָתוֹ לֵאמֹר בֹּקֶר וְיֹדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקָּדוֹשׁ
וְהִקְרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר־בּוֹ יַקְרִיב אֵלָיו׃ ו זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ־
לָכֶם מַחְתּוֹת קֹרַח וְכָל־עֲדָתוֹ׃ ז וּתְנוּ בָהֵן ׀ אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן ׀
קְטֹרֶת לִפְנֵי יְהוָה מָחָר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקָּדוֹשׁ
רַב־לָכֶם בְּנֵי לֵוִי׃ ח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קֹרַח שִׁמְעוּ־נָא בְּנֵי לֵוִי׃
ט הַמְעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל
לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי
הָעֵדָה לְשָׁרְתָם׃ י וַיַּקְרֵב אֹתְךָ וְאֶת־כָּל־אַחֶיךָ בְנֵי־לֵוִי אִתָּךְ
וּבִקַּשְׁתֶּם גַּם־כְּהֻנָּה׃ יא לָכֵן אַתָּה וְכָל־עֲדָתְךָ הַנֹּעָדִים עַל־יְהוָה
וְאַהֲרֹן מַה־הוּא כִּי תַלִּונוּ עָלָיו׃ יב וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן
וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה׃ יג הַמְעַט כִּי הֶעֱלִיתָנוּ
מֵאֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ לַהֲמִיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׂתָּרֵר עָלֵינוּ גַּם־
הִשְׂתָּרֵר׃ שני יד אַף לֹא אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הֲבִיאֹתָנוּ וַתִּתֶּן־
לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וָכָרֶם הַעֵינֵי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תְּנַקֵּר לֹא נַעֲלֶה׃
טו וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אַל־תֵּפֶן אֶל־מִנְחָתָם לֹא חֲמוֹר
אֶחָד מֵהֶם נָשָׂאתִי וְלֹא הֲרֵעֹתִי אֶת־אַחַד מֵהֶם׃ טז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־קֹרַח אַתָּה וְכָל־עֲדָתְךָ הֱיוּ לִפְנֵי יְהוָה אַתָּה וָהֵם וְאַהֲרֹן מָחָר׃
יז וּקְחוּ ׀ אִישׁ מַחְתָּתוֹ וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
אִישׁ מַחְתָּתוֹ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם מַחְתֹּת וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מַחְתָּתוֹ׃

לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם
אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים
אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים מ
לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מא
מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: פ פ פ
טז ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני א
אליאב ואון בן פלת בני ראובן: ויקמו לפני משה ב
ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד
אנשי שם: ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם ג
כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על
קהל יהוה: * וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קרח ואל ד ה
כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש
והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו קחו ו
לכם מחתות קרח וכל עדתו: ותנו בהן אש ושימו עליהן ז
קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש
רב לכם בני לוי: * ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: ח
המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל ט
להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני
העדה לשרתם: ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך י
ובקשתם גם כהנה: לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה יא
ואהרן מה הוא כי תלונו* עליו: וישלח משה לקרא לדתן יב
ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט כי העליתנו יג
מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם
השתרר: שני אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן יד
לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה:
ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור טו
אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: ויאמר משה טז
אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר:
וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה יז
איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו:

*לוי *ישראל *תלינו ק׳

ויקחו

יח וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת
וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ יט וַיַּקְהֵל עֲלֵיהֶם קֹרַח
אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־
הָעֵדָה׃ ס שלישי כ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃
כא הִבָּדְלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע׃ כב וַיִּפְּלוּ עַל־
פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל־בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יֶחֱטָא
וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְצֹף׃ ס כג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כד דַּבֵּר
אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר הֵעָלוּ מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן־קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם׃ כה וַיָּקָם
מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן וַאֲבִירָם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כו וַיְדַבֵּר
אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אָהֳלֵי הָאֲנָשִׁים הָרְשָׁעִים הָאֵלֶּה
וְאַל־תִּגְּעוּ בְּכָל־אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן־תִּסָּפוּ בְּכָל־חַטֹּאתָם׃ כז וַיֵּעָלוּ מֵעַל
מִשְׁכַּן־קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם מִסָּבִיב וְדָתָן וַאֲבִירָם יָצְאוּ נִצָּבִים פֶּתַח
אָהֳלֵיהֶם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם׃ כח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תֵּדְעוּן
כִּי־יְהוָה שְׁלָחַנִי לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלִּבִּי׃
כט אִם־כְּמוֹת כָּל־הָאָדָם יְמֻתוּן אֵלֶּה וּפְקֻדַּת כָּל־הָאָדָם יִפָּקֵד
עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שְׁלָחָנִי׃ ל וְאִם־בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוָה וּפָצְתָה
הָאֲדָמָה אֶת־פִּיהָ וּבָלְעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְיָרְדוּ חַיִּים
שְׁאֹלָה וִידַעְתֶּם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה׃ לא וַיְהִי
כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבָּקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
תַּחְתֵּיהֶם׃ לב וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בָּתֵּיהֶם
וְאֵת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֹרַח וְאֵת כָּל־הָרְכוּשׁ׃ לג וַיֵּרְדוּ הֵם וְכָל־
אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאֹלָה וַתְּכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל׃
לד וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ לְקֹלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן־תִּבְלָעֵנוּ
הָאָרֶץ׃ לה וְאֵשׁ יָצְאָה מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל אֵת הַחֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם
אִישׁ מַקְרִיבֵי הַקְּטֹרֶת׃ ס יז א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
ב אֱמֹר אֶל־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְיָרֵם אֶת־הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה
וְאֶת־הָאֵשׁ זְרֵה־הָלְאָה כִּי קָדֵשׁוּ׃ ג אֵת מַחְתּוֹת הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה
בְּנַפְשֹׁתָם וְעָשׂוּ אֹתָם רִקֻּעֵי פַחִים צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי־הִקְרִיבֻם לִפְנֵי־
יְהוָה וַיִּקְדָּשׁוּ וְיִהְיוּ לְאוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ד וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֵת
מַחְתּוֹת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשְּׂרֻפִים וַיְרַקְּעוּם צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ׃

זכרון

יח ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת
יט ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ויקהל אליהם קרח
את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל
כ העדה: ס שלישי וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
כא הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: ויפלו על
כב פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא
כג ועל כל העדה תקצף: ס וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
כד אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: ויקם
כה משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: וידבר
כו אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה
ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם: ויעלו מעל
כז משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח
כח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה בזאת תדעון
כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי:
כט אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד
ל עליהם לא יהוה שלחני: ואם בריאה יברא יהוה ופצתה
האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים
לא שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: ויהי
ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר
לב תחתיהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם
לג ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: וירדו הם וכל
אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל:
לד וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו
לה הארץ: ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים
א איש מקריבי הקטרת: ס יז וידבר יהוה אל משה לאמר:
ב אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין השרפה
ג ואת האש זרה הלאה כי קדשו: את מחתות החטאים האלה
בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני
ד יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ויקח אלעזר הכהן את
מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח:
זכרון

ה זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא
מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה כְקֹרַח
וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לוֹ׃ פ ו וַיִּלֹּנוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִמָּחֳרָת עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הֲמִתֶּם אֶת־עַם
יְהוָה׃ ז וַיְהִי בְּהִקָּהֵל הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיִּפְנוּ אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסָּהוּ הֶעָנָן וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה׃ ח וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־
פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃ ס רביעי ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ י הֵרֹמּוּ
מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם׃
יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־הַמַּחְתָּה וְתֶן־עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל
הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל־הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי־יָצָא
הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הֵחֵל הַנָּגֶף׃ יב וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר ׀ דִּבֶּר מֹשֶׁה
וַיָּרָץ אֶל־תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִנֵּה הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת־הַקְּטֹרֶת
וַיְכַפֵּר עַל־הָעָם׃ יג וַיַּעֲמֹד בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצַר
הַמַּגֵּפָה׃ יד וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת
מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל־דְּבַר־קֹרַח׃ טו וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה׃ פ חמישי טז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ יז דַּבֵּר ׀ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאִתָּם מַטֶּה מַטֶּה לְבֵית אָב
מֵאֵת כָּל־נְשִׂיאֵהֶם לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ
תִּכְתֹּב עַל־מַטֵּהוּ׃ יח וְאֵת שֵׁם אַהֲרֹן תִּכְתֹּב עַל־מַטֵּה לֵוִי כִּי מַטֶּה
אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם׃ יט וְהִנַּחְתָּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת
אֲשֶׁר אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה׃ כ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶבְחַר־בּוֹ מַטֵּהוּ
יִפְרָח וַהֲשִׁכֹּתִי מֵעָלַי אֶת־תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מַלִּינִם
עֲלֵיכֶם׃ כא וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו ׀ כָּל־נְשִׂיאֵיהֶם
מַטֶּה לְנָשִׂיא אֶחָד מַטֶּה לְנָשִׂיא אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת
וּמַטֵּה אַהֲרֹן בְּתוֹךְ מַטּוֹתָם׃ כב וַיַּנַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֹּת לִפְנֵי יְהוָה
בְּאֹהֶל הָעֵדֻת׃ כג וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל הָעֵדוּת וְהִנֵּה
פָּרַח מַטֵּה־אַהֲרֹן לְבֵית לֵוִי וַיֹּצֵא פֶרַח וַיָּצֵץ צִיץ וַיִּגְמֹל שְׁקֵדִים׃
כד וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמַּטֹּת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ
וַיִּקְחוּ אִישׁ מַטֵּהוּ׃ פ ששי כה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הָשֵׁב אֶת־מַטֵּה
אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת לִבְנֵי־מֶרִי וּתְכַל תְּלוּנֹּתָם

יחצי הספר בפסוקים *כצ"ל בהעמדה תחת הצ׳

ה זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא
מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח
ו וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: פ וילנו כל עדת בני
ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם
ז יהוה: ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל
ח מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: ויבא משה ואהרן אל
ט י פני אהל מועד: ס רביעי וידבר יהוה אל משה לאמר: הרמו
מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם:
יא ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל
המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא
יב הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ויקח אהרן כאשר דבר משה
וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת
יג ויכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר
יד המגפה: ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות
טו מלבד המתים על דבר קרח: וישב אהרן אל משה אל פתח
טז אהל מועד והמגפה נעצרה: פ חמישי וידבר יהוה אל משה
יז לאמר: דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב
מאת כל נשיאהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו
יח תכתב על מטהו: ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה
יט אחד לראש בית אבותם: והנחתם באהל מועד לפני העדות
כ אשר אועד לכם שמה: * והיה האיש אשר אבחר בו מטהו
יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם
כא עליכם: וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם
מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות
כב ומטה אהרן בתוך מטותם: וינח משה את המטת לפני יהוה
כג באהל העדת: ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה
פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים:
כד ויצא משה את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו
כה ויקחו איש מטהו: פ ששי ויאמר יהוה אל משה השב את מטה
אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם

*חצי הספר בפסוקים

מֵעָלַי וְלֹא יָמֻתוּ׃ כו וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃ פ
כז וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן גָּוַעְנוּ אָבַדְנוּ כֻּלָּנוּ אָבָדְנוּ׃
כח כֹּל הַקָּרֵב ׀ הַקָּרֵב אֶל־מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הַאִם תַּמְנוּ לִגְוֹעַ׃
יח א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבֵית־אָבִיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ
אֶת־עֲוֺן הַמִּקְדָּשׁ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֺן כְּהֻנַּתְכֶם׃
ב וְגַם אֶת־אַחֶיךָ מַטֵּה לֵוִי שֵׁבֶט אָבִיךָ הַקְרֵב אִתָּךְ וְיִלָּווּ עָלֶיךָ
וִישָׁרְתוּךָ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדֻת׃ ג וְשָׁמְרוּ
מִשְׁמַרְתְּךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל־הָאֹהֶל אַךְ אֶל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא
יִקְרָבוּ וְלֹא־יָמֻתוּ גַם־הֵם גַּם־אַתֶּם׃ ד וְנִלְווּ עָלֶיךָ וְשָׁמְרוּ אֶת־
מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכֹל עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזָר לֹא־יִקְרַב אֲלֵיכֶם׃
ה וּשְׁמַרְתֶּם אֵת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יִהְיֶה
עוֹד קֶצֶף עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ו וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מַתָּנָה נְתֻנִים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד׃ ז וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתְּךָ תִּשְׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל־דְּבַר
הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מַתָּנָה אֶתֵּן אֶת־
כְּהֻנַּתְכֶם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ פ ח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וַאֲנִי הִנֵּה
נָתַתִּי לְךָ אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמֹתָי לְכָל־קָדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים
לְמָשְׁחָה וּלְבָנֶיךָ לְחָק־עוֹלָם׃ ט זֶה־יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים מִן־
הָאֵשׁ כָּל־קָרְבָּנָם לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־חַטָּאתָם וּלְכָל־אֲשָׁמָם אֲשֶׁר
יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְךָ הוּא וּלְבָנֶיךָ׃ י בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
תֹּאכְלֶנּוּ כָּל־זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יִהְיֶה־לָּךְ׃ יא וְזֶה־לְּךָ תְּרוּמַת
מַתָּנָם לְכָל־תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים וּלְבָנֶיךָ וְלִבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ
לְחָק־עוֹלָם כָּל־טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכַל אֹתוֹ׃ יב כֹּל חֵלֶב יִצְהָר וְכָל־
חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לַיהוָה לְךָ נְתַתִּים׃ יג בִּכּוּרֵי
כָּל־אֲשֶׁר בְּאַרְצָם אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לַיהוָה לְךָ יִהְיֶה כָּל־טָהוֹר בְּבֵיתְךָ
יֹאכְלֶנּוּ׃ יד כָּל־חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה׃ טו כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לְכָל־
בָּשָׂר אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהוָה בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה־לָּךְ אַךְ ׀ פָּדֹה
תִפְדֶּה אֵת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֵת בְּכוֹר־הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה׃
טז וּפְדוּיָו מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא׃ יז אַךְ בְּכוֹר־שׁוֹר אוֹ־בְכוֹר כֶּשֶׂב אוֹ־

כו מעלי ולא ימתו: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה: פ
כז ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו:
כח כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע:
א יח ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו
את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם:
ב וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך
ג וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת: ושמרו
משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא
ד יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם: ונלוו עליך ושמרו את
משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם:
ה ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה
ו עוד קצף על בני ישראל: ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים
מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת
ז אהל מועד: ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר
המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את
ח כהנתכם והזר הקרב יומת: פ וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה
נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים
ט למשחה ולבניך לחק עולם: זה יהיה לך מקדש הקדשים מן
האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר
י ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: בקדש הקדשים
יא תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך: וזה לך תרומת
מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבנתיך אתך
יב לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו: כל חלב יצהר וכל
יג חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים: בכורי
כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך
יד יאכלנו: כל חרם בישראל לך יהיה: כל פטר רחם לכל
טו בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה
תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה:
טז ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל
יז הקדש עשרים גרה הוא: אך בכור שור או בכור כשב או
בכור

בְכ֥וֹר עֵ֖ז לֹ֣א תִפְדֶּ֑ה קֹ֣דֶשׁ הֵ֑ם אֶת־דָּמָ֞ם תִּזְרֹ֤ק עַל־הַמִּזְבֵּ֙חַ֙ וְאֶת־
חֶלְבָּ֣ם תַּקְטִ֔יר אִשֶּׁ֛ה לְרֵ֥יחַ נִיחֹ֖חַ לַיהוָֽה׃ יח וּבְשָׂרָ֖ם יִהְיֶה־לָּ֑ךְ כַּחֲזֵ֧ה
הַתְּנוּפָ֛ה וּכְשׁ֥וֹק הַיָּמִ֖ין לְךָ֥ יִהְיֶֽה׃ יט כֹּ֣ל ׀ תְּרוּמֹ֣ת הַקֳּדָשִׁ֗ים אֲשֶׁ֨ר
יָרִ֥ימוּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֮ לַיהוָה֒ נָתַ֣תִּי לְךָ֗ וּלְבָנֶ֧יךָ וְלִבְנֹתֶ֛יךָ אִתְּךָ֖ לְחָק־
עוֹלָ֑ם בְּרִית֩ מֶ֨לַח עוֹלָ֥ם הִוא֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה לְךָ֖ וּלְזַרְעֲךָ֥ אִתָּֽךְ׃
כ וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֶֽל־אַהֲרֹ֗ן בְּאַרְצָם֙ לֹ֣א תִנְחָ֔ל וְחֵ֕לֶק לֹא־יִהְיֶ֥ה לְךָ֖
בְּתוֹכָ֑ם אֲנִ֤י חֶלְקְךָ֙ וְנַחֲלָ֣תְךָ֔ בְּת֖וֹךְ בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ ס שני כא וְלִבְנֵ֣י
לֵוִ֔י הִנֵּ֥ה נָתַ֛תִּי כָּל־מַעֲשֵׂ֥ר בְּיִשְׂרָאֵ֖ל לְנַחֲלָ֑ה חֵ֤לֶף עֲבֹדָתָם֙ אֲשֶׁר־
הֵ֣ם עֹֽבְדִ֔ים אֶת־עֲבֹדַ֖ת אֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃ כב וְלֹֽא־יִקְרְב֥וּ ע֛וֹד בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל
אֶל־אֹ֣הֶל מוֹעֵ֑ד לָשֵׂ֥את חֵ֖טְא לָמֽוּת׃ כג וְעָבַ֨ד הַלֵּוִ֜י ה֗וּא אֶת־עֲבֹדַת֙
אֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד וְהֵ֖ם יִשְׂא֣וּ עֲוֺנָ֑ם חֻקַּ֤ת עוֹלָם֙ לְדֹרֹ֣תֵיכֶ֔ם וּבְתוֹךְ֙ בְּנֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֔ל לֹ֥א יִנְחֲל֖וּ נַחֲלָֽה׃ כד כִּ֞י אֶת־מַעְשַׂ֣ר בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֗ל אֲשֶׁ֨ר
יָרִ֤ימוּ לַֽיהוָה֙ תְּרוּמָ֔ה נָתַ֥תִּי לַלְוִיִּ֖ם לְנַחֲלָ֑ה עַל־כֵּן֙ אָמַ֣רְתִּי לָהֶ֔ם
בְּתוֹךְ֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל לֹ֥א יִנְחֲל֖וּ נַחֲלָֽה׃ פ כה וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה
לֵּאמֹֽר׃ כו וְאֶל־הַלְוִיִּ֣ם תְּדַבֵּר֮ וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶם֒ כִּֽי־תִקְח֨וּ מֵאֵ֜ת בְּנֵֽי־
יִשְׂרָאֵ֗ל אֶת־הַֽמַּעֲשֵׂר֙ אֲשֶׁ֨ר נָתַ֧תִּי לָכֶ֛ם מֵאִתָּ֖ם בְּנַחֲלַתְכֶ֑ם וַהֲרֵמֹתֶ֤ם
מִמֶּ֙נּוּ֙ תְּרוּמַ֣ת יְהוָ֔ה מַעֲשֵׂ֖ר מִן־הַֽמַּעֲשֵֽׂר׃ כז וְנֶחְשַׁ֥ב לָכֶ֖ם תְּרוּמַתְכֶ֑ם
כַּדָּגָן֙ מִן־הַגֹּ֔רֶן וְכַמְלֵאָ֖ה מִן־הַיָּֽקֶב׃ כח כֵּ֣ן תָּרִ֤ימוּ גַם־אַתֶּם֙ תְּרוּמַ֣ת
יְהוָ֔ה מִכֹּל֙ מַעְשְׂרֹ֣תֵיכֶ֔ם אֲשֶׁ֣ר תִּקְח֔וּ מֵאֵ֖ת בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וּנְתַתֶּ֤ם מִמֶּ֙נּוּ֙
אֶת־תְּרוּמַ֣ת יְהוָ֔ה לְאַהֲרֹ֖ן הַכֹּהֵֽן׃ כט מִכֹּל֙ מַתְּנֹ֣תֵיכֶ֔ם תָּרִ֕ימוּ אֵ֖ת
כָּל־תְּרוּמַ֣ת יְהוָ֑ה מִכָּל־חֶלְבּ֔וֹ אֶת־מִקְדְּשׁ֖וֹ מִמֶּֽנּוּ׃ מפטיר ל וְאָמַרְתָּ֖
אֲלֵהֶ֑ם בַּהֲרִֽימְכֶ֤ם אֶת־חֶלְבּוֹ֙ מִמֶּ֔נּוּ וְנֶחְשַׁב֙ לַלְוִיִּ֔ם כִּתְבוּאַ֥ת גֹּ֖רֶן
וְכִתְבוּאַ֥ת יָֽקֶב׃ לא וַאֲכַלְתֶּ֤ם אֹתוֹ֙ בְּכָל־מָק֔וֹם אַתֶּ֖ם וּבֵיתְכֶ֑ם כִּֽי־
שָׂכָ֥ר הוּא֙ לָכֶ֔ם חֵ֥לֶף עֲבֹדַתְכֶ֖ם בְּאֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃ לב וְלֹא־תִשְׂא֤וּ עָלָיו֙
חֵ֔טְא בַּהֲרִֽימְכֶ֥ם אֶת־חֶלְבּ֖וֹ מִמֶּ֑נּוּ וְאֶת־קָדְשֵׁ֧י בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֛ל לֹ֥א תְחַלְּל֖וּ
וְלֹ֥א תָמֽוּתוּ׃ פ פ פ

יט א וַיְדַבֵּ֣ר יְהוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה וְאֶֽל־אַהֲרֹ֖ן לֵאמֹֽר׃ ב זֹ֚את חֻקַּ֣ת הַתּוֹרָ֔ה
אֲשֶׁר־צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה לֵאמֹ֑ר דַּבֵּ֣ר ׀ אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וְיִקְח֣וּ
אֵלֶ֩יךָ֩ פָרָ֨ה אֲדֻמָּ֜ה תְּמִימָ֗ה אֲשֶׁ֤ר אֵֽין־בָּהּ֙ מ֔וּם אֲשֶׁ֛ר לֹא־עָלָ֥ה עָלֶ֖יהָ
עֹֽל׃ ג וּנְתַתֶּ֣ם אֹתָ֔הּ אֶל־אֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן וְהוֹצִ֤יא אֹתָהּ֙ אֶל־מִח֣וּץ

°קמץ בז״ק

למחנה

בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת
יח חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה: ובשרם יהיה לך כחזה
יט התנופה וכשוק הימין לך יהיה: כל תרומת הקדשים אשר
ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק
עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך:
כ ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך
כא בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: ס שביעי ולבני
לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר
כב הם עבדים את עבדת אהל מועד: ולא יקרבו עוד בני ישראל
כג אל אהל מועד לשאת חטא למות: ועבד הלוי הוא את עבדת
אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני
כד ישראל לא ינחלו נחלה: כי את מעשר בני ישראל אשר
ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם
כה בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: פ וידבר יהוה אל משה
כו לאמר: ואל הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני
ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם
כז ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: ונחשב לכם תרומתכם
כח כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: כן תרימו גם אתם תרומת
יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו
כט את תרומת יהוה לאהרן הכהן: מכל מתנתיכם תרימו את
ל כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: מפטיר ואמרת
אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן
לא וכתבואת יקב: ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי
לב שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד: ולא תשאו עליו
חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו
ולא תמותו: פ פ פ

א ב יט וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה
אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו
אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה
ג על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ
למחנה

לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו׃ ד וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ
וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדָּמָהּ שֶׁבַע פְּעָמִים׃ ה וְשָׂרַף אֶת־
הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת־עֹרָהּ וְאֶת־בְּשָׂרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ עַל־פִּרְשָׁהּ יִשְׂרֹף׃
ו וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב וּשְׁנִי תוֹלָעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ שְׂרֵפַת
הַפָּרָה׃ ז וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחַר יָבֹא אֶל־
הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־הָעָרֶב׃ ח וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו
בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ ט וְאָסַף ׀ אִישׁ טָהוֹר
אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃ י וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־
אֵפֶר הַפָּרָה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃ יא הַנֹּגֵעַ בְּמֵת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא
שִׁבְעַת יָמִים׃ יב הוּא יִתְחַטָּא־בוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִטְהָר וְאִם־לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהָר׃
יג כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן
יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו
טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃ יד זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֹהֶל
כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים׃ טו וְכֹל
כְּלִי פָתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צָמִיד פָּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא׃ טז וְכֹל אֲשֶׁר־יִגַּע
עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל־חֶרֶב אוֹ בְמֵת אוֹ־בְעֶצֶם אָדָם אוֹ בְקָבֶר
יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים׃ יז וְלָקְחוּ לַטָּמֵא מֵעֲפַר שְׂרֵפַת הַחַטָּאת וְנָתַן
עָלָיו מַיִם חַיִּים אֶל־כֶּלִי׃ שני יח וְלָקַח אֵזוֹב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טָהוֹר
וְהִזָּה עַל־הָאֹהֶל וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ־שָׁם וְעַל־
הַנֹּגֵעַ בַּעֶצֶם אוֹ בֶחָלָל אוֹ בַמֵּת אוֹ בַקָּבֶר׃ יט וְהִזָּה הַטָּהֹר עַל־
הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִטְּאוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבֶּס
בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר בָּעָרֶב׃ כ וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטָּא
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ הַקָּהָל כִּי אֶת־מִקְדַּשׁ יְהוָה טִמֵּא מֵי
נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא הוּא׃ כא וְהָיְתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמַזֵּה
מֵי־הַנִּדָּה יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהַנֹּגֵעַ בְּמֵי הַנִּדָּה יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ כב וְכֹל
אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ הַטָּמֵא יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנֹּגַעַת תִּטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ פ
כ א וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְבַּר־צִן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב

ד למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו
ה והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את
הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף:
ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת
הפרה: * וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל
ח המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו
ט במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף איש טהור
את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת
בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: * וכבס האסף את
אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר
יא הגר בתוכם להקת עולם: הנגע במת לכל נפש אדם וטמא
יב שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי
יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר:
כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן
יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו
יד טמא יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל
טו כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל
טז כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע
על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר
יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן
יח עליו מים חיים אל כלי: ולקח אזוב וטבל במים איש טהור
והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל
יט הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: והזה הטהר על
הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס
כ בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא
ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי
כא נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומזה
כב מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל
אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב: פ
א כ ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב

*ללוי *ישראל הַיּם

הָעָם בְּקָדֵשׁ וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם וַתִּקָּבֵר שָׁם׃ ב וְלֹא־הָיָה מַיִם לָעֵדָה
וַיִּקָּהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן׃ ג וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר וְלוּ גָוַעְנוּ בִּגְוַע אַחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ ד וְלָמָה הֲבֵאתֶם אֶת־
קְהַל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוּת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירֵנוּ׃ ה וְלָמָה
הֶעֱלִיתֻנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הָרָע הַזֶּה לֹא ׀ מְקוֹם
זֶרַע וּתְאֵנָה וְגֶפֶן וְרִמּוֹן וּמַיִם אַיִן לִשְׁתּוֹת׃ ו וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
מִפְּנֵי הַקָּהָל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא כְבוֹד־
יְהוָה אֲלֵיהֶם׃ פ שלישי שני כשהן מחוברין ז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ ח קַח אֶת־הַמַּטֶּה וְהַקְהֵל אֶת־הָעֵדָה אַתָּה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ
וְדִבַּרְתֶּם אֶל־הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מֵימָיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן־
הַסֶּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם׃ ט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֶּה
מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ י וַיַּקְהִלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקָּהָל אֶל־
פְּנֵי הַסָּלַע וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַמֹּרִים הֲמִן־הַסֶּלַע הַזֶּה נוֹצִיא
לָכֶם מָיִם׃ יא וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־הַסֶּלַע בְּמַטֵּהוּ פַּעֲמָיִם
וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה וּבְעִירָם׃ ס יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקָּהָל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם׃ יג הֵמָּה
מֵי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּקָּדֵשׁ בָּם׃ ס רביעי
יד וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקָּדֵשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם כֹּה אָמַר אָחִיךָ
יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתְנוּ׃ טו וַיֵּרְדוּ
אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיָּרֵעוּ לָנוּ מִצְרַיִם
וְלַאֲבֹתֵינוּ׃ טז וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיֹּצִאֵנוּ
מִמִּצְרָיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְקָדֵשׁ עִיר קְצֵה גְבוּלֶךָ׃ יז נַעְבְּרָה־נָּא
בְאַרְצֶךָ לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ
נֵלֵךְ לֹא נִטֶּה יָמִין וּשְׂמֹאול עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבֻלֶךָ׃ יח וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֱדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶּן־בַּחֶרֶב אֵצֵא לִקְרָאתֶךָ׃ יט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בַּמְסִלָּה נַעֲלֶה וְאִם־מֵימֶיךָ נִשְׁתֶּה אֲנִי וּמִקְנַי וְנָתַתִּי מִכְרָם
רַק אֵין־דָּבָר בְּרַגְלַי אֶעֱבֹרָה׃ כ וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיֵּצֵא אֱדוֹם
לִקְרָאתוֹ בְּעַם כָּבֵד וּבְיָד חֲזָקָה׃ כא וַיְמָאֵן ׀ אֱדוֹם נְתֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל
עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעָלָיו׃ פ חמשי שלישי כשהן מחוברין

מלא ו

העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם׃ ולא היה מים לעדה ב
ויקהלו על משה ועל אהרן׃ וירב העם עם משה ויאמרו ג
לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה׃ ולמה הבאתם את ד
קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו׃ ולמה ה
העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום
זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות׃ ויבא משה ואהרן ו
מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד
יהוה אליהם׃ פ שלישי שני כשהן מחוברין וידבר יהוה אל משה ז
לאמר׃ קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ח
ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן
הסלע והשקית את העדה ואת בעירם׃ ויקח משה את המטה ט
מלפני יהוה כאשר צוהו׃ ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל י
פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא
לכם מים׃ וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים יא
ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם׃ ס ויאמר יהוה אל יב
משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל
לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם׃ המה יג
מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם׃ ס רביעי יד
וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך
ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו׃ וירדו טו
אבתינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים
ולאבתינו׃ ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו טז
ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך׃ נעברה נא יז
בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך
נלך לא נטה ימין ושמאול* עד אשר נעבר גבלך׃ ויאמר אליו יח
אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך׃ ויאמרו אליו בני יט
ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם
רק אין דבר ברגלי אעברה׃ ויאמר לא תעבר ויצא אדום כ
לקראתו בעם כבד וביד חזקה׃ וימאן אדום נתן את ישראל כא
עבר בגבלו ויט ישראל מעליו׃ פ חמישי שלישי כשהן מחוברין

*חלא ו׳

כב ויסעו מקדש ויבאו בני־ישראל כל־העדה הר ההר׃ כג ויאמר
יהוה אל־משה ואל־אהרן בהר ההר על־גבול ארץ־אדום לאמר׃
כד יאסף אהרן אל־עמיו כי לא יבא אל־הארץ אשר נתתי לבני
ישראל על אשר־מריתם את־פי למי מריבה׃ כה קח את־אהרן ואת־
אלעזר בנו והעל אתם הר ההר׃ כו והפשט את־אהרן את־בגדיו
והלבשתם את־אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם׃ כז ויעש משה
כאשר צוה יהוה ויעלו אל־הר ההר לעיני כל־העדה׃ כח ויפשט
משה את־אהרן את־בגדיו וילבש אתם את־אלעזר בנו וימת
אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן־ההר׃ כט ויראו כל־
העדה כי גוע אהרן ויבכו את־אהרן שלשים יום כל בית ישראל׃ ס
כא א וישמע הכנעני מלך־ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך
האתרים וילחם בישראל וישב ׀ ממנו שבי׃ ב וידר ישראל נדר
ליהוה ויאמר אם־נתן תתן את־העם הזה בידי והחרמתי את־
עריהם׃ ג וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את־הכנעני ויחרם
אתהם ואת־עריהם ויקרא שם־המקום חרמה׃ פ ד ויסעו מהר
ההר דרך ים־סוף לסבב את־ארץ אדום ותקצר נפש־העם
בדרך׃ ה וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים
למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל׃
ו וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את־העם וימת
עם־רב מישראל׃ ז ויבא העם אל־משה ויאמרו חטאנו כי־דברנו
ביהוה ובך התפלל אל־יהוה ויסר מעלינו את־הנחש ויתפלל
משה בעד העם׃ ח ויאמר יהוה אל־משה עשה לך שרף ושים
אתו על־נס והיה כל־הנשוך וראה אתו וחי׃ ט ויעש משה נחש
נחשת וישמהו על־הנס והיה אם־נשך הנחש את־איש והביט אל־
נחש הנחשת וחי׃ ששי י ויסעו בני ישראל ויחנו באבת׃ יא ויסעו
מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על־פני מואב ממזרח
השמש׃ יב משם נסעו ויחנו בנחל זרד׃ יג משם נסעו ויחנו מעבר
ארנון אשר במדבר היצא מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב
בין מואב ובין האמרי׃ יד על־כן יאמר בספר מלחמת יהוה את־
והב בסופה ואת־הנחלים ארנון׃ טו ואשד הנחלים אשר נטה

°קמץ בס״א °קמץ בסגולתא

לשבת

כ כג ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר: ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר:
כד יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני
כה ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: קח את אהרן ואת
כו אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: והפשט את אהרן את בגדיו
כז והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: ויעש משה
כח כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה: ויפשט
משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת
כט אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: ויראו כל
העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל: ס
א כא וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך
ב האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: וידר ישראל נדר
ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את
ג עריהם: וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם
ד אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה: פ ויסעו מהר
ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם
ה בדרך: וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים
למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל:
ו וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת
ז עם רב מישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל
ח משה בעד העם: ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים
ט אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי: ויעש משה נחש
נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל
י יא נחש הנחשת וחי: ששי ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: ויסעו
מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח
יב יג השמש: משם נסעו ויחנו בנחל זרד: משם נסעו ויחנו מעבר
ארנון אשר במדבר היצא מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב
יד בין מואב ובין האמרי: על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את
טו והב בסופה ואת הנחלים ארנון: ואשד הנחלים אשר נטה
לשבת

לָשֶׁבֶת עָר וְנִשְׁעַן לִגְבוּל מוֹאָב׃ טז וּמִשָּׁם בְּאֵרָה הִוא הַבְּאֵר אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֱסֹף אֶת־הָעָם וְאֶתְּנָה לָהֶם מָיִם׃ ס יז אָז יָשִׁיר
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עֲלִי בְאֵר עֱנוּ־לָהּ׃ יח בְּאֵר חֲפָרוּהָ שָׂרִים
כָּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם בִּמְחֹקֵק בְּמִשְׁעֲנֹתָם וּמִמִּדְבָּר מַתָּנָה׃ יט וּמִמַּתָּנָה
נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמוֹת׃ כ וּמִבָּמוֹת הַגַּיְא אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה מוֹאָב רֹאשׁ
הַפִּסְגָּה וְנִשְׁקָפָה עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ פ רביעי רביעי כשהן מחוברין
כא וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי לֵאמֹר׃ כב אֶעְבְּרָה
בְאַרְצֶךָ לֹא נִטֶּה בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם לֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ
נֵלֵךְ עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבֻלֶךָ׃ כג וְלֹא־נָתַן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר
בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה
וַיָּבֹא יָהְצָה וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל׃ כד וַיַּכֵּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־חָרֶב וַיִּירַשׁ אֶת־
אַרְצוֹ מֵאַרְנֹן עַד־יַבֹּק עַד־בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עַז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ כה וַיִּקַּח
יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הֶעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי
בְּחֶשְׁבּוֹן וּבְכָל־בְּנֹתֶיהָ׃ כו כִּי חֶשְׁבּוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הִוא
וְהוּא נִלְחַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרִאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אַרְצוֹ מִיָּדוֹ עַד־
אַרְנֹן׃ כז עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַמֹּשְׁלִים בֹּאוּ חֶשְׁבּוֹן תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֵן עִיר
סִיחוֹן׃ כח כִּי־אֵשׁ יָצְאָה מֵחֶשְׁבּוֹן לֶהָבָה מִקִּרְיַת סִיחֹן אָכְלָה עָר
מוֹאָב בַּעֲלֵי בָּמוֹת אַרְנֹן׃ כט אוֹי־לְךָ מוֹאָב אָבַדְתָּ עַם־כְּמוֹשׁ נָתַן
בָּנָיו פְּלֵיטִם וּבְנֹתָיו בַּשְּׁבִית לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחוֹן׃ ל וַנִּירָם אָבַד
חֶשְׁבּוֹן עַד־דִּיבֹן וַנַּשִּׁים עַד נֹפַח אֲשֶׁר עַד מֵידְבָא׃ לא וַיֵּשֶׁב
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃ לב וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת־יַעְזֵר וַיִּלְכְּדוּ
בְּנֹתֶיהָ וַיִּירֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם׃ לג וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן
וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃
מפטיר לד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי
אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן׃ לה וַיַּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־
כָּל־עַמּוֹ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד וַיִּירְשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ׃
כב א וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃

ס ס ס

ב וַיַּרְא בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר אֵת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לָאֱמֹרִי׃ ג וַיָּגָר

*נקוד נ״ר ר׳ ויורש ק׳

טז לשבת ער ונשען לגבול מואב: ומשם בארה הוא הבאר אשר
יז אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: ס אז ישיר
יח ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: באר חפרוה שרים
יט כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה: וממתנה
כ נחליאל ומנחליאל במות: ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש
הפסגה ונשקפה על פני הישימן: פ שביעי רביעי כשהן מחוברין
כא כב וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר: אעברה
בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך
כג נלך עד אשר נעבר גבלך: ולא נתן סיחן את ישראל עבר
בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה
כד ויבא יהצה וילחם בישראל: ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את
כה ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: ויקח
ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי
כו בחשבון ובכל בנתיה: כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא
והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד
כז ארנן: על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר
כח סיחון: כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער
כט מואב בעלי במות ארנן: אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן
ל בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון: ונירם אבד
לא חשבון עד דיבן ונשים עד נפח אשר* עד מידבא: וישב
לב ישראל בארץ האמרי: וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו
לג בנתיה ויירש* את האמרי אשר שם: ויפנו ויעלו דרך הבשן
ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי:
לד מפטיר ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי
אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן
לה מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ויכו אתו ואת בניו ואת
כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו:
א כב ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו:
ס ס ס
ב ג וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר

*נקוד על ר׳ *ויורש ק׳

מואב

מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד כִּי רַב־הוּא וַיָּקָץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
ד וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְיָן עַתָּה יְלַחֲכוּ הַקָּהָל אֶת־כָּל־סְבִיבֹתֵינוּ
כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר אֵת יֶרֶק הַשָּׂדֶה וּבָלָק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת
הַהִוא׃ ה וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־בִּלְעָם בֶּן־בְּעֹר פְּתוֹרָה אֲשֶׁר עַל־
הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לִקְרֹא־לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עַם יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה
כִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמֻּלִי׃ ו וְעַתָּה לְכָה־נָּא אָרָה־לִּי
אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי אוּכַל נַכֶּה־בּוֹ וַאֲגָרְשֶׁנּוּ מִן־
הָאָרֶץ כִּי יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ וַאֲשֶׁר תָּאֹר יוּאָר׃ ז וַיֵּלְכוּ
זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן וּקְסָמִים בְּיָדָם וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו
דִּבְרֵי בָלָק׃ ח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינוּ פֹה הַלַּיְלָה וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְכֶם דָּבָר
כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלָי וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי־מוֹאָב עִם־בִּלְעָם׃ ט וַיָּבֹא אֱלֹהִים
אֶל־בִּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ׃ י וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־
הָאֱלֹהִים בָּלָק בֶּן־צִפֹּר מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלָי׃ יא הִנֵּה הָעָם הַיֹּצֵא
מִמִּצְרַיִם וַיְכַס אֶת־עֵין הָאָרֶץ עַתָּה לְכָה קָבָה־לִּי אֹתוֹ אוּלַי אוּכַל
לְהִלָּחֶם בּוֹ וְגֵרַשְׁתִּיו׃ יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם
לֹא תָאֹר אֶת־הָעָם כִּי בָרוּךְ הוּא׃ שני חמישי כשהן מחוברין יג וַיָּקָם
בִּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרֵי בָלָק לְכוּ אֶל־אַרְצְכֶם כִּי מֵאֵן יְהוָה
לְתִתִּי לַהֲלֹךְ עִמָּכֶם׃ יד וַיָּקוּמוּ שָׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָק וַיֹּאמְרוּ
מֵאֵן בִּלְעָם הֲלֹךְ עִמָּנוּ׃ טו וַיֹּסֶף עוֹד בָּלָק שְׁלֹחַ שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים
מֵאֵלֶּה׃ טז וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר
אַל־נָא תִמָּנַע מֵהֲלֹךְ אֵלָי׃ יז כִּי־כַבֵּד אֲכַבֶּדְךָ מְאֹד וְכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמַר
אֵלַי אֶעֱשֶׂה וּלְכָה־נָּא קָבָה־לִּי אֵת הָעָם הַזֶּה׃ יח וַיַּעַן בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדֵי בָלָק אִם־יִתֶּן־לִי בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא
אוּכַל לַעֲבֹר אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת קְטַנָּה אוֹ גְדוֹלָה׃ יט וְעַתָּה
שְׁבוּ נָא בָזֶה גַּם־אַתֶּם הַלָּיְלָה וְאֵדְעָה מַה־יֹּסֵף יְהוָה דַּבֵּר עִמִּי׃
כ וַיָּבֹא אֱלֹהִים ׀ אֶל־בִּלְעָם לַיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרֹא לְךָ בָּאוּ
הָאֲנָשִׁים קוּם לֵךְ אִתָּם וְאַךְ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ
תַעֲשֶׂה׃ שלישי כא וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־אֲתֹנוֹ וַיֵּלֶךְ עִם־
שָׂרֵי מוֹאָב׃ כב וַיִּחַר־אַף אֱלֹהִים כִּי־הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְיַצֵּב מַלְאַךְ יְהוָה
בַּדֶּרֶךְ לְשָׂטָן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל־אֲתֹנוֹ וּשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ׃ כג וַתֵּרֶא

*קמץ בז״ק

מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל:
ד ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו
כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת
ה ההוא: * וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על
הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה
ו כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארה לי
את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן
ז הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: וילכו
זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו
ח דברי בלק: * ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר
ט כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ויבא אלהים
י אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל
יא האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי: הנה העם היצא
ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל
יב להלחם בו וגרשתיו: ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם
יג לא תאר את העם כי ברוך הוא: שני חמישי כשהן מחוברין ויקם
בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה
יד לתתי להלך עמכם: ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו
טו מאן בלעם הלך עמנו: ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים
טז מאלה: ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור
יז אל נא תמנע מהלך אלי: כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר
יח אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: ויען בלעם
ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא
יט אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: ועתה
שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי:
כ ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו
כא תעשה: שלישי ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם
כב שרי מואב: ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה
כג בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו: ותרא

*לוי *ישראל

האתון את־מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון
מן־הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את־האתון להטתה הדרך׃
כד ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה׃
כה ותרא האתון את־מלאך יהוה ותלחץ אל־הקיר ותלחץ את־רגל
בלעם אל־הקיר ויסף להכתה׃ כו ויוסף מלאך־יהוה עבור ויעמד
במקום צר אשר אין־דרך לנטות ימין ושמאול׃ כז ותרא האתון את־
מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר־אף בלעם ויך את־האתון
במקל׃ כח ויפתח יהוה את־פי האתון ותאמר לבלעם מה־עשיתי
לך כי הכיתני זה שלש רגלים׃ כט ויאמר בלעם לאתון כי התעללת
בי לו יש־חרב בידי כי עתה הרגתיך׃ ל ותאמר האתון אל־בלעם
הלוא אנכי אתנך אשר־רכבת עלי מעודך עד־היום הזה ההסכן
הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא׃ לא ויגל יהוה את־עיני בלעם
וירא את־מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו
לאפיו׃ לב ויאמר אליו מלאך יהוה על־מה הכית את־אתנך זה
שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי־ירט הדרך לנגדי׃
לג ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי
עתה גם־אתכה הרגתי ואותה החייתי׃ לד ויאמר בלעם אל־מלאך
יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם־
רע בעיניך אשובה לי׃ לה ויאמר מלאך יהוה אל־בלעם לך עם־
האנשים ואפס את־הדבר אשר־אדבר אליך אתו תדבר וילך
בלעם עם־שרי בלק׃ לו וישמע בלק כי־בא בלעם ויצא לקראתו
אל־עיר מואב אשר על־גבול ארנן אשר בקצה הגבול׃ לז ויאמר
בלק אל־בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא־לך למה לא־הלכת
אלי האמנם לא אוכל כבדך׃ לח ויאמר בלעם אל־בלק הנה־
באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים
אלהים בפי אתו אדבר׃ רביעי ששי כשהן מחוברין לט וילך בלעם עם־
בלק ויבאו קרית חצות׃ מ ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם
ולשרים אשר אתו׃ מא ויהי בבקר ויקח בלק את־בלעם ויעלהו
במות בעל וירא משם קצה העם׃ כג א ויאמר בלעם אל־בלק
בנה־לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה

ס׳ מן כו״ק ובלא ו׳ וקמץ בז״ק

האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון
מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך׃
כד ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה׃
כה ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל
כו בלעם אל הקיר ויסף להכתה׃ ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד
כז במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאול*׃ ותרא האתון את
מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון
כח במקל׃ ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי
כט לך כי הכיתני זה שלש רגלים׃ ויאמר בלעם לאתון כי התעללת
ל בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך׃ ותאמר האתון אל בלעם
הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן
לא הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא׃ ויגל יהוה את עיני בלעם
וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו
לב לאפיו׃ ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה
שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי׃
לג ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי
לד עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי׃ ויאמר בלעם אל מלאך
יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם
לה רע בעיניך אשובה לי׃ ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם
האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אותו תדבר וילך
לו בלעם עם שרי בלק׃ וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו
לז אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר בקצה הגבול׃ ויאמר
בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת
לח אלי האמנם לא אוכל כבדך׃ ויאמר בלעם אל בלק הנה
באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים
לט אלהים בפי אתו אדבר׃ רביעי ששי כשהן מחוברין וילך בלעם עם
מ בלק ויבאו קרית חצות׃ ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם
מא ולשרים אשר אתו׃ ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו
א במות בעל וירא משם קצה העם׃ כג ויאמר בלעם אל בלק
בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה

*מלא ו׳

אילים

אילים׃ ב ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר
ואיל במזבח׃ ג ויאמר בלעם לבלק התיצב על־עלתך ואלכה אולי
יקרה יהוה לקראתי ודבר מה־יראני והגדתי לך וילך שפי׃
ד ויקר אלהים אל־בלעם ויאמר אליו את־שבעת המזבחת ערכתי
ואעל פר ואיל במזבח׃ ה וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב
אל־בלק וכה תדבר׃ ו וישב אליו והנה נצב על־עלתו הוא וכל־
שרי מואב׃ ז וישא משלו ויאמר מן־ארם ינחני בלק מלך־מואב
מהררי־קדם לכה ארה־לי יעקב ולכה זעמה ישראל׃ ח מה אקב
לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה׃ ט כי־מראש צרים אראנו
ומגבעות אשורנו הן־עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב׃ י מי
מנה עפר יעקב ומספר את־רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים
ותהי אחריתי כמהו׃ יא ויאמר בלק אל־בלעם מה עשית לי לקב
איבי לקחתיך והנה ברכת ברך׃ יב ויען ויאמר הלא את אשר
ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר׃ חמישי יג ויאמר אליו בלק לך־
נא אתי אל־מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו
לא תראה וקבנו־לי משם׃ יד ויקחהו שדה צפים אל־ראש הפסגה
ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח׃ טו ויאמר אל־בלק
התיצב כה על־עלתך ואנכי אקרה כה׃ טז ויקר יהוה אל־בלעם
וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל־בלק וכה תדבר׃ יז ויבא אליו והנו
נצב על־עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה־דבר יהוה׃ יח וישא
משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר׃ יט לא איש
אל ויכזב ובן־אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא
יקימנה׃ כ הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה׃ כא לא־הביט
און ביעקב ולא־ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת
מלך בו׃ כב אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו׃ כג כי לא־
נחש ביעקב ולא־קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה־
פעל אל׃ כד הן־עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד־
יאכל טרף ודם־חללים ישתה׃ כה ויאמר בלק אל־בלעם גם־קב
לא תקבנו גם־ברך לא תברכנו׃ כו ויען בלעם ויאמר אל־בלק
הלא דברתי אליך לאמר כל אשר־ידבר יהוה אתו אעשה׃

ס פתח ה׳ יקמץ בז״ק יקמץ בפשטא

ויאמר

ב אילים: ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר
ג ואיל במזבח: ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי
יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי:
ד ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי
ה ואעל פר ואיל במזבח: וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב
ו אל בלק וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל
ז שרי מואב: וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב
ח מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: מה אקב
ט לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: כי מראש צרים אראנו
י ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: מי
מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים
יא ותהי אחריתי כמהו: ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב
יב איבי לקחתיך והנה ברכת ברך: ויען ויאמר הלא את אשר
יג ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: חמישי ויאמר אליו בלק לך
נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו
יד לא תראה וקבנו לי משם: ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה
טו ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר אל בלק
טז התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה: ויקר יהוה אל בלעם
יז וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ויבא אליו והנו
יח נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: וישא
יט משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: לא איש
אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא
כ כא יקימנה: הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא הביט
און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת
כב כג מלך בו: אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו: כי לא
נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה
כד פעל אל: הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד
כה יאכל טרף ודם חללים ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם קב
כו לא תקבנו גם ברך לא תברכנו: ויען בלעם ויאמר אל בלק
הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה:
ויאמר

ששי שביעי כשה מחוברן כז ויאמר בלק אל־בלעם לכה־נא אקחך
אל־מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם׃
כח ויקח בלק את־בלעם ראש הפעור הנשקף על־פני הישימן׃
כט ויאמר בלעם אל־בלק בנה־לי בזה שבעה מזבחת והכן לי
בזה שבעה פרים ושבעה אילים׃ ל ויעש בלק כאשר אמר בלעם
ויעל פר ואיל במזבח׃ כד א וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה
לברך את־ישראל ולא־הלך כפעם־בפעם לקראת נחשים וישת
אל־המדבר פניו׃ ב וישא בלעם את־עיניו וירא את־ישראל שכן
לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים׃ ג וישא משלו ויאמר נאם בלעם
בנו בער ונאם הגבר שתם העין׃ ד נאם שמע אמרי־אל אשר
מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים׃ ה מה־טבו אהליך יעקב
משכנתיך ישראל׃ ו כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע
יהוה כארזים עלי־מים׃ ז יזל־מים מדליו וזרעו במים רבים וירם
מאגג מלכו ותנשא מלכתו׃ ח אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם
לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ׃ ט כרע שכב
כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור׃ י ויחר־
אף בלק אל־בלעם ויספק את־כפיו ויאמר בלק אל־בלעם לקב
איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים׃ יא ועתה ברח־
לך אל־מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד׃
יב ויאמר בלעם אל־בלק הלא גם אל־מלאכיך אשר־שלחת אלי
דברתי לאמר׃ יג אם־יתן־לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את־פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר־ידבר יהוה
אתו אדבר׃ שביעי יד ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר
יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים׃ טו וישא משלו ויאמר
נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין׃ טז נאם שמע אמרי־
אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים׃ יז אראנו
ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט
מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל־בני־שת׃ יח והיה אדום
ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל׃ יט וירד
מיעקב והאביד שריד מעיר׃ כ וירא את־עמלק וישא משלו

ב־אש נמיר ס״ב: כ״ה שב״י ׳ מין נו״ן ׳מלרע

ויאמר

כז ששי שביעי כשהן מחוברין ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך
אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם:
כח ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן:
כט ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי
ל בזה שבעה פרים ושבעה אילם: ויעש בלק כאשר אמר בלעם
א ויעל פר ואיל במזבח: **כד** וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה
לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת
ב אל המדבר פניו: וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן
ג לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם
ד בנו בער ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל אשר
ה מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: *מה טבו אהליך יעקב
ו משכנתיך ישראל: כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע
ז יהוה כארזים עלי מים: יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם
ח מאגג מלכו ותנשא מלכתו: אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם
ט לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב
י כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור: ויחר
אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב
יא איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: ועתה ברח
לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד:
יב ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי
יג דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה
יד אתו אדבר: שביעי ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר
טו יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר
טז נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי
יז אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אראנו
ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט
יח מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: והיה אדום
יט ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: וירד
כ מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את עמלק וישא משלו

*בראש עמוד סימן בי"ה שמ"ו

ו אמר

וַיֹּאמַ֑ר רֵאשִׁ֤ית גּוֹיִם֙ עֲמָלֵ֔ק וְאַחֲרִית֖וֹ עֲדֵ֥י אֹבֵֽד׃ כא וַיַּרְא֙ אֶת־הַקֵּינִ֔י
וַיִּשָּׂ֥א מְשָׁל֖וֹ וַיֹּאמַ֑ר אֵיתָן֙ מֽוֹשָׁבֶ֔ךָ וְשִׂ֥ים בַּסֶּ֖לַע קִנֶּֽךָ׃ כב כִּ֥י אִם־
יִהְיֶ֖ה לְבָ֣עֵֽר קָ֑יִן עַד־מָ֖ה אַשּׁ֥וּר תִּשְׁבֶּֽךָּ׃ כג וַיִּשָּׂ֥א מְשָׁל֖וֹ וַיֹּאמַ֑ר א֕וֹי
מִ֥י יִחְיֶ֖ה מִשֻּׂמ֥וֹ אֵֽל׃ כד וְצִים֙ מִיַּ֣ד כִּתִּ֔ים וְעִנּ֥וּ אַשּׁ֖וּר וְעִנּוּ־עֵ֑בֶר וְגַם־
ה֖וּא עֲדֵ֥י אֹבֵֽד׃ כה וַיָּ֣קָם בִּלְעָ֔ם וַיֵּ֖לֶךְ וַיָּ֣שָׁב לִמְקֹמ֑וֹ וְגַם־בָּלָ֖ק הָלַ֥ךְ
לְדַרְכּֽוֹ׃ פ כה א וַיֵּ֥שֶׁב יִשְׂרָאֵ֖ל בַּשִּׁטִּ֑ים וַיָּ֣חֶל הָעָ֔ם לִזְנ֖וֹת אֶל־בְּנ֥וֹת
מוֹאָֽב׃ ב וַתִּקְרֶ֣אןָ לָעָ֔ם לְזִבְחֵ֖י אֱלֹהֵיהֶ֑ן וַיֹּ֣אכַל הָעָ֔ם וַיִּֽשְׁתַּחֲו֖וּ
לֵאלֹהֵיהֶֽן׃ ג וַיִּצָּ֥מֶד יִשְׂרָאֵ֖ל לְבַ֣עַל פְּע֑וֹר וַיִּֽחַר־אַ֥ף יְהוָ֖ה בְּיִשְׂרָאֵֽל׃
ד וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֶל־מֹשֶׁ֗ה קַ֚ח אֶת־כָּל־רָאשֵׁ֣י הָעָ֔ם וְהוֹקַ֥ע אוֹתָ֛ם לַיהוָ֖ה
נֶ֣גֶד הַשָּׁ֑מֶשׁ וְיָשֹׁ֛ב חֲר֥וֹן אַף־יְהוָ֖ה מִיִּשְׂרָאֵֽל׃ ה וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֔ה אֶל־
שֹׁפְטֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל הִרְגוּ֙ אִ֣ישׁ אֲנָשָׁ֔יו הַנִּצְמָדִ֖ים לְבַ֥עַל פְּעֽוֹר׃ ו וְהִנֵּ֡ה
אִישׁ֩ מִבְּנֵ֨י יִשְׂרָאֵ֜ל בָּ֗א וַיַּקְרֵ֤ב אֶל־אֶחָיו֙ אֶת־הַמִּדְיָנִ֔ית לְעֵינֵ֣י מֹשֶׁ֔ה
וּלְעֵינֵ֖י כָּל־עֲדַ֣ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֑ל וְהֵ֣מָּה בֹכִ֔ים פֶּ֖תַח אֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃ מפטיר
ז וַיַּ֗רְא פִּֽינְחָס֙ בֶּן־אֶלְעָזָ֔ר בֶּן־אַהֲרֹ֖ן הַכֹּהֵ֑ן וַיָּ֙קָם֙ מִתּ֣וֹךְ הָֽעֵדָ֔ה וַיִּקַּ֥ח
רֹ֖מַח בְּיָדֽוֹ׃ ח וַיָּבֹ֠א אַחַ֨ר אִֽישׁ־יִשְׂרָאֵ֜ל אֶל־הַקֻּבָּ֗ה וַיִּדְקֹר֙ אֶת־שְׁנֵיהֶ֔ם
אֵ֚ת אִ֣ישׁ יִשְׂרָאֵ֔ל וְאֶת־הָאִשָּׁ֖ה אֶל־קֳבָתָ֑הּ וַתֵּֽעָצַר֙ הַמַּגֵּפָ֔ה מֵעַ֖ל
בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ ט וַיִּהְי֕וּ הַמֵּתִ֖ים בַּמַּגֵּפָ֑ה אַרְבָּעָ֥ה וְעֶשְׂרִ֖ים אָֽלֶף׃

פ פ פ

י וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ יא פִּֽינְחָ֨ס בֶּן־אֶלְעָזָ֜ר בֶּן־אַהֲרֹ֣ן
הַכֹּהֵ֗ן הֵשִׁ֤יב אֶת־חֲמָתִי֙ מֵעַ֣ל בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֔ל בְּקַנְא֥וֹ אֶת־
קִנְאָתִ֖י בְּתוֹכָ֑ם וְלֹא־כִלִּ֥יתִי אֶת־בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל בְּקִנְאָתִֽי׃ יב לָכֵ֖ן אֱמֹ֑ר
הִנְנִ֨י נֹתֵ֥ן ל֛וֹ אֶת־בְּרִיתִ֖י שָׁלֽוֹם׃ יג וְהָ֤יְתָה לּוֹ֙ וּלְזַרְע֣וֹ אַחֲרָ֔יו בְּרִ֖ית
כְּהֻנַּ֣ת עוֹלָ֑ם תַּ֗חַת אֲשֶׁ֤ר קִנֵּא֙ לֵאלֹהָ֔יו וַיְכַפֵּ֖ר עַל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
יד וְשֵׁ֨ם אִ֜ישׁ יִשְׂרָאֵ֣ל הַמֻּכֶּ֗ה אֲשֶׁ֤ר הֻכָּה֙ אֶת־הַמִּדְיָנִ֔ית זִמְרִ֖י בֶּן־סָל֑וּא
נְשִׂ֥יא בֵֽית־אָ֖ב לַשִּׁמְעֹנִֽי׃ טו וְשֵׁ֨ם הָאִשָּׁ֧ה הַמֻּכָּ֛ה הַמִּדְיָנִ֖ית כָּזְבִּ֣י
בַת־צ֑וּר רֹ֣אשׁ אֻמּ֥וֹת בֵּֽית־אָ֛ב בְּמִדְיָ֖ן הֽוּא׃ פ טז וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־
מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ יז צָר֖וֹר אֶת־הַמִּדְיָנִ֑ים וְהִכִּיתֶ֖ם אוֹתָֽם׃ יח כִּ֣י צֹרְרִ֥ים
הֵם֙ לָכֶ֔ם בְּנִכְלֵיהֶ֛ם אֲשֶׁר־נִכְּל֥וּ לָכֶ֖ם עַל־דְּבַר־פְּע֑וֹר וְעַל־דְּבַ֞ר כָּזְבִּ֨י
בַת־נְשִׂ֤יא מִדְיָן֙ אֲחֹתָ֔ם הַמֻּכָּ֥ה בְיוֹם־הַמַּגֵּפָ֖ה עַל־דְּבַר־פְּעֽוֹר׃
וַיְהִ֖י אַחֲרֵ֣י הַמַּגֵּפָ֑ה ס פ כו א וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה וְאֶ֛ל אֶלְעָזָ֥ר

יכצ"ל ב. עמדה תחת הע׳ ויקם עה׳ פסקא באמצע פסוק

כא ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא את הקיני
כב וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אם
כג יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך: וישא משלו ויאמר אוי
כד מי יחיה משמו אל: וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם
כה הוא עדי אבד: ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך
א לדרכו: פ כה וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות
ב מואב: ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו
ג לאלהיהן: ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל:
ד ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה
ה נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל: ויאמר משה אל
ו שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: והנה
איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה
ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד: מפטיר
ז וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח
ח רמח בידו: ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם
את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל
ט בני ישראל: ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף:

פ פ פ

יא וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן
הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את
יב קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר
יג הנני נתן לו את בריתי שלום: * והיתה לו ולזרעו אחריו ברית
כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל:
יד ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא
טו נשיא בית אב לשמעני: ושם האשה המכה המדינית כזבי
טז בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: * פ וידבר יהוה אל
יז יח משה לאמר: צרור את המדינים והכיתם אותם: כי צררים
הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי
בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור:
א ויהי אחרי המגפה * פ כו ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר

*לוי *ישראל *פסקא באמצע פסוק

בן

בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ ב שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ ׀ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃
ג וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ
לֵאמֹר׃ ד מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ שני ה רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
רְאוּבֵן חֲנוֹךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפַלּוּא מִשְׁפַּחַת הַפַּלֻּאִי׃ ו לְחֶצְרֹן
מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרוֹנִי לְכַרְמִי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי׃ ז אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
הָראוּבֵנִי וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת
וּשְׁלֹשִׁים׃ ח וּבְנֵי פַלּוּא אֱלִיאָב׃ ט וּבְנֵי אֱלִיאָב נְמוּאֵל וְדָתָן וַאֲבִירָם
הוּא־דָתָן וַאֲבִירָם קְרוּאֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצּוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן
בַּעֲדַת־קֹרַח בְּהַצֹּתָם עַל־יְהוָה׃ י וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע
אֹתָם וְאֶת־קֹרַח בְּמוֹת הָעֵדָה בַּאֲכֹל הָאֵשׁ אֵת חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ
וַיִּהְיוּ לְנֵס׃ יא וּבְנֵי־קֹרַח לֹא־מֵתוּ׃ ס יב בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם
לִנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי לְיָמִין מִשְׁפַּחַת הַיָּמִינִי לְיָכִין מִשְׁפַּחַת
הַיָּכִינִי׃ יג לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי לְשָׁאוּל מִשְׁפַּחַת הַשָּׁאוּלִי׃ יד אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת הַשִּׁמְעֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ טו בְּנֵי גָד
לְמִשְׁפְּחֹתָם לִצְפוֹן מִשְׁפַּחַת הַצְּפוֹנִי לְחַגִּי מִשְׁפַּחַת הַחַגִּי לְשׁוּנִי
מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּנִי׃ טז לְאָזְנִי מִשְׁפַּחַת הָאָזְנִי לְעֵרִי מִשְׁפַּחַת הָעֵרִי׃
יז לַאֲרוֹד מִשְׁפַּחַת הָאֲרוֹדִי לְאַרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאַרְאֵלִי׃ יח אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־גָד לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ ס יט בְּנֵי
יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ כ וַיִּהְיוּ בְנֵי־יְהוּדָה
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַשֵּׁלָנִי לְפֶרֶץ מִשְׁפַּחַת הַפַּרְצִי לְזֶרַח
מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי׃ כא וַיִּהְיוּ בְנֵי־פֶרֶץ לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרֹנִי
לְחָמוּל מִשְׁפַּחַת הֶחָמוּלִי׃ כב אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת יְהוּדָה לִפְקֻדֵיהֶם שִׁשָּׁה
וְשִׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ ס כג בְּנֵי יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחֹתָם תּוֹלָע
מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי לְפֻוָּה מִשְׁפַּחַת הַפּוּנִי׃ כד לְיָשׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיָּשֻׁבִי
לְשִׁמְרֹן מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְרֹנִי׃ כה אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת יִשָּׂשכָר לִפְקֻדֵיהֶם
אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ ס כו בְּנֵי זְבוּלֻן לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְסֶרֶד מִשְׁפַּחַת הַסַּרְדִּי לְאֵלוֹן מִשְׁפַּחַת הָאֵלֹנִי לְיַחְלְאֵל מִשְׁפַּחַת
הַיַּחְלְאֵלִי׃ כז אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַזְּבוּלֹנִי לִפְקֻדֵיהֶם שִׁשִּׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ

מאות

* בצ״ל ר״א ק׳

בן אהרן הכהן לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל ב
מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל:
וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו ג
לאמר: מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ד
ובני ישראל היצאים מארץ מצרים: ראובן בכור ישראל בני ה
ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי: לחצרן ו
משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי: אלה משפחת ז
הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות
ושלשים: ובני פלוא אליאב: ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם ח ט
הוא דתן ואבירם קריאי* העדה אשר הצו על משה ועל אהרן
בעדת קרח בהצתם על יהוה: ותפתח הארץ את פיה ותבלע י
אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש
ויהיו לנס: ובני קרח לא מתו: ס בני שמעון למשפחתם יא יב
לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת
היכיני: לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי: אלה יג יד
משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים: בני גד טו
למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני
משפחת השוני: לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי: טז
לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: אלה יז יח
משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ס בני יט
יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: ויהיו בני יהודה כ
למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח
משפחת הזרחי: ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרני כא
לחמול משפחת החמולי: אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה כב
ושבעים אלף וחמש מאות: ס בני יששכר למשפחתם תולע כג
משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני: לישוב משפחת הישבי כד
לשמרן משפחת השמרני: אלה משפחת יששכר לפקדיהם כה
ארבעה וששים אלף ושלש מאות: ס בני זבולן למשפחתם כו
לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת
היחלאלי: אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש כז

*קריאי ס'

מאות

מאות׃ ס כח בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים׃ כט בני מנשה
למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את־גלעד לגלעד משפחת
הגלעדי׃ ל אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת
החלקי׃ לא ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי׃
לב ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי׃ לג וצלפחד
בן־חפר לא־היו לו בנים כי אם־בנות ושם בנות צלפחד מחלה
ונעה חגלה מלכה ותרצה׃ לד אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים
וחמשים אלף ושבע מאות׃ ס לה אלה בני־אפרים למשפחתם
לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת
התחני׃ לו ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני׃ לז אלה
משפחת בני־אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות
אלה בני־יוסף למשפחתם׃ ס לח בני בנימן למשפחתם לבלע
משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת
האחירמי׃ לט לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי׃
מ ויהיו בני־בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת
הנעמי׃ מא אלה בני־בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים
אלף ושש מאות׃ ס מב אלה בני־דן למשפחתם לשוחם משפחת
השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם׃ מג כל־משפחת השוחמי
לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות׃ ס מד בני אשר
למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה
משפחת הבריעי׃ מה לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל
משפחת המלכיאלי׃ מו ושם בת־אשר שרח׃ מז אלה משפחת בני־
אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃ ס מח בני
נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני׃
מט ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי׃ נ אלה משפחת
נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות׃
נא אלה פקודי בני ישראל שש־מאות אלף ואלף שבע מאות
ושלשים׃ ס שלישי נב וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ נג לאלה
תחלק הארץ בנחלה במספר שמות׃ נד לרב תרבה נחלתו
ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו׃ נה אך־בגורל

יחלק

כח כט מאות׃ ס בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים׃ בני מנשה
למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת
ל הגלעדי׃ אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת
לא החלקי׃ ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי׃
לב לג ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי׃ וצלפחד
בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה
לד ונעה חגלה מלכה ותרצה׃ אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים
לה וחמשים אלף ושבע מאות׃ ס אלה בני אפרים למשפחתם
לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת
לו לז התחני׃ ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני׃ אלה
משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות
לח אלה בני יוסף למשפחתם׃ ס בני בנימן למשפחתם לבלע
משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת
לט האחירמי׃ לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי׃
מ ויהי בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת
מא הנעמי׃ אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים
מב אלף ושש מאות׃ ס אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת
מג השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם׃ כל משפחת השוחמי
מד לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות׃ ס בני אשר
למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה
מה משפחת הבריעי׃ לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל
מו מז משפחת המלכיאלי׃ ושם בת אשר שרח׃ אלה משפחת בני
מח אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃ ס בני
נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני׃
מט נ ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי׃ אלה משפחת
נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות׃
נא אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות
נב נג ושלשים׃ ס שלישי וידבר יהוה אל משה לאמר׃ לאלה
נד תחלק הארץ בנחלה במספר שמות׃ לרב תרבה נחלתו
נה ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו׃ אך בגורל
יחלק

יֵחָלֵק אֶת־הָאָרֶץ לִשְׁמוֹת מַטּוֹת־אֲבֹתָם יִנְחָלוּ׃ נו עַל־פִּי הַגּוֹרָל
תֵּחָלֵק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לִמְעָט׃ ס נז וְאֵלֶּה פְקוּדֵי הַלֵּוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֻׁנִּי לִקְהָת מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת
הַמְּרָרִי׃ נח אֵלֶּה ׀ מִשְׁפְּחֹת לֵוִי מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי
מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי וּקְהָת הוֹלִד אֶת־
עַמְרָם׃ נט וְשֵׁם ׀ אֵשֶׁת עַמְרָם יוֹכֶבֶד בַּת־לֵוִי אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ לְלֵוִי
בְּמִצְרָיִם וַתֵּלֶד לְעַמְרָם אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וְאֵת מִרְיָם אֲחֹתָם׃
ס וַיִּוָּלֵד לְאַהֲרֹן אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר׃
סא וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבָם אֵשׁ־זָרָה לִפְנֵי יְהוָה׃ סב וַיִּהְיוּ
פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה כִּי ׀ לֹא
הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־נִתַּן לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
סג אֵלֶּה פְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ סד וּבְאֵלֶּה לֹא־הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר סִינָי׃
סה כִּי־אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמֻתוּ בַּמִּדְבָּר וְלֹא־נוֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי
אִם־כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃ ס כז א וַתִּקְרַבְנָה בְּנוֹת צְלָפְחָד
בֶּן־חֵפֶר בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפְּחֹת מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֹתָיו מַחְלָה נֹעָה וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְתִרְצָה׃
ב וַתַּעֲמֹדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי הַנְּשִׂיאִם וְכָל־
הָעֵדָה פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לֵאמֹר׃ ג אָבִינוּ מֵת בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא־
הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנּוֹעָדִים עַל־יְהוָה בַּעֲדַת־קֹרַח כִּי־בְחֶטְאוֹ מֵת
וּבָנִים לֹא־הָיוּ לוֹ׃ ד לָמָּה יִגָּרַע שֵׁם־אָבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין
לוֹ בֵּן תְּנָה־לָּנוּ אֲחֻזָּה בְּתוֹךְ אֲחֵי אָבִינוּ׃ ה וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָן°
לִפְנֵי יְהוָה׃ פ רביעי ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ז כֵּן בְּנוֹת
צְלָפְחָד דֹּבְרֹת נָתֹן תִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזַּת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִיהֶם
וְהַעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת אֲבִיהֶן לָהֶן׃ ח וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר
אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְבִתּוֹ׃ ט וְאִם־אֵין
לוֹ בַּת וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו׃ י וְאִם־אֵין לוֹ אַחִים וּנְתַתֶּם אֶת־
נַחֲלָתוֹ לַאֲחֵי אָבִיו׃ יא וְאִם־אֵין אַחִים לְאָבִיו וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ
לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְיָרַשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

°נון רבתי

יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו: על פי הגורל נו
תחלק נחלתו בין רב למעט: ס ואלה פקודי הלוי למשפחתם נז
לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת
המררי: אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני נח
משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את
עמרם: ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי נט
במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם:
ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ס
וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה: ויהיו סא סב
פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא
התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל:
אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל סג
בערבת מואב על ירדן ירחו: ובאלה לא היה איש מפקודי סד
משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני:
כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי סה
אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ס כז ותקרבנה בנות צלפחד א
בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף
ואלה שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה:
ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל ב
העדה פתח אהל מועד לאמר: אבינו מת במדבר והוא לא ג
היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת
ובנים לא היו לו: למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין ד
לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: ויקרב משה את משפטן* ה
לפני יהוה: פ רביעי ויאמר יהוה אל משה לאמר: כן בנות ו ז
צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם
והעברת את נחלת אביהן להן: ואל בני ישראל תדבר לאמר ח
איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: ואם אין ט
לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: ואם אין לו אחים ונתתם את י
נחלתו לאחי אביו: ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו יא
לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל

*נון רבתי

לחקת

לְחֻקַּת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל־הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ יג וְרָאִיתָה אֹתָהּ וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל־עַמֶּיךָ גַּם־אָתָּה כַּאֲשֶׁר נֶאֱסַף
אַהֲרֹן אָחִיךָ׃ יד כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בְּמִדְבַּר־צִן בִּמְרִיבַת הָעֵדָה
לְהַקְדִּישֵׁנִי בַמַּיִם לְעֵינֵיהֶם הֵם מֵי־מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־צִן׃ ס
טו וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר׃ טז יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל־
בָּשָׂר אִישׁ עַל־הָעֵדָה׃ יז אֲשֶׁר־יֵצֵא לִפְנֵיהֶם וַאֲשֶׁר יָבֹא לִפְנֵיהֶם
וַאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וַאֲשֶׁר יְבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת יְהוָה כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין־
לָהֶם רֹעֶה׃ יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן
אִישׁ אֲשֶׁר־רוּחַ בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ עָלָיו׃ יט וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָּל־הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם׃ כ וְנָתַתָּה
מֵהוֹדְךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כא וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׁאַל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי יְהוָה עַל־פִּיו יֵצְאוּ
וְעַל־פִּיו יָבֹאוּ הוּא וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ וְכָל־הָעֵדָה׃ כב וַיַּעַשׂ
מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָּל־הָעֵדָה׃ כג וַיִּסְמֹךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיְצַוֵּהוּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ חמישי כח א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי
לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃ ג וְאָמַרְתָּ
לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם
שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד׃ ד אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ ה וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין׃ ו עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה
בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ ז וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃ ח וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה
בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה׃ פ ט וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ י עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ
עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃ פ יא וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה
לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה

יב לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: פ ויאמר יהוה אל
משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני
יג ישראל: וראיתה אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר נאסף
יד אהרן אחיך: כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה
להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: ס
טו וידבר משה אל יהוה לאמר: יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל
יז בשר איש על העדה: אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם
ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין
יח להם רעה: ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון
יט איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: והעמדת אתו לפני
כ אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתה אתו לעיניהם: ונתתה
כא מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל: ולפני אלעזר
הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו
כב ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה: ויעש
משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני
כג אלעזר הכהן ולפני כל העדה: ויסמך את ידיו עליו ויצוהו
א כאשר דבר יהוה ביד משה: פ חמישי כח וידבר יהוה אל
ב משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני
ג לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם
ד שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת
ה הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת
ו למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין: עלת תמיד העשיה
ז בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: ונסכו רביעת ההין לכבש
ח האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח
ט ליהוה: פ וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני
י עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו
יא על עלת התמיד ונסכה: פ ובראשי חדשיכם תקריבו עלה
ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם

תמימם: יב ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: יג ועשרן
עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח
אשה ליהוה: יד ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל
ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה:
טו ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על־עלת התמיד יעשה
ונסכו: ס ששי טז ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש
פסח ליהוה: יז ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים
מצות יאכל: יח ביום הראשון מקרא־קדש כל־מלאכת עבדה לא
תעשו: יט והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל
אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: כ ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו:
כא עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים:
כב ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: כג מלבד עלת הבקר אשר
לעלת התמיד תעשו את־אלה: כד כאלה תעשו ליום שבעת ימים
לחם אשה ריח־ניחח ליהוה על־עולת התמיד יעשה ונסכו:
כה וביום השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא
תעשו: ס כו וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו:
כז והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני־בקר שנים איל
אחד שבעה כבשים בני שנה: כח ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: כט עשרון
עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: ל שעיר עזים אחד לכפר
עליכם: לא מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו־לכם
ונסכיהם: פ כט א ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא־קדש
יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:
ב ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן־בקר אחד איל אחד
כבשים בני־שנה שבעה תמימם: ג ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: ד ועשרון אחד לכבש
האחד לשבעת הכבשים: ה ושעיר־עזים אחד חטאת לכפר

תמימם: ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד יב
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרן יג
עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח
אשה ליהוה: ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל יד
ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה:
ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה טו
ונסכו: ס ששי ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש טז
פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים יז
מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא יח
תעשו: והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל יט
אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת כ
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו:
עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: כא
ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד עלת הבקר אשר כב כג
לעלת התמיד תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים כד
לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו:
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא כה
תעשו: ס וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה כו
בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:
והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל כז
אחד שבעה כבשים בני שנה: ומנחתם סלת בלולה בשמן כח
שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: עשרון כט
עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד לכפר ל
עליכם: מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם לא
ונסכיהם: פ כט ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש א
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:
ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד ב
כבשים בני שנה שבעה תמימם: ומנחתם סלת בלולה בשמן ג
שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: ועשרון אחד לכבש ד
האחד לשבעת הכבשים: ושעיר עזים אחד חטאת לכפר ה

עֲלֵיכֶֽם׃ ו מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ ס ז וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־
מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ ח וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־
בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃
ט וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לָאַיִל הָאֶחָד׃ י עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃
יא שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃ ס שביעי יב וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגֹּתֶם חַג
לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים׃ יג וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה
עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ׃ יד וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
לַפָּר הָאֶחָד לִשְׁלֹשָׁה עָשָׂר פָּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד לִשְׁנֵי
הָאֵילִם׃ טו וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְאַרְבָּעָה עָשָׂר כְּבָשִׂים׃
טז וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס
יז וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ יח וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם
וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ יט וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃ ס כ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי־
עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃
כא וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃
כב וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס
כג וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ כד מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם
וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ כה וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס כו וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה
אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ כז וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ כח וּשְׂעִיר
חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס כט וּבַיּוֹם

הַשִּׁשִּׁי

׳נקוד על ו׳ בתרא

ו עליכם: מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה
ז ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: ס ובעשור לחדש
השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל
ח מלאכה לא תעשו: והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן
בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם:
ט ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
י לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:
יא שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד
יב ומנחתה ונסכיהם: ס שביעי ובחמשה עשר יום לחדש השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג
יג ליהוה שבעת ימים: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה
יד עשר תמימם יהיו: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני
טו האילם: ועשרון עשרון* לכבש האחד לארבעה עשר כבשים:
טז ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס
יז וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני
יח שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
יט ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
כ עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס וביום השלישי פרים עשתי
עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם:
כא ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט:
כב ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ס
כג וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה
כד ארבעה עשר תמימם: מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
כה ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
כו עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס וביום החמישי פרים תשעה
כז אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם
כח ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר
כט חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ס וביום
השששי

*נקוד על ו׳ בתרא

הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם׃ ל וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כְּמִשְׁפָּטָם׃ לא וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ
וּנְסָכֶיהָ׃ ס לב וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ לג וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּהֶם לַפָּרִים
לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם׃ לד וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד
מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס מפטיר לה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ לו וְהִקְרַבְתֶּם
עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ לז מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּר לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כַּמִּשְׁפָּט׃ לח וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ׃ לט אֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנִּדְרֵיכֶם
וְנִדְבֹתֵיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵּיכֶם וּלְשַׁלְמֵיכֶם׃
ל א וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

פ פ פ

ב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ ג אִישׁ כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אוֹ־הִשָּׁבַע
שְׁבֻעָה לֶאְסֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו
יַעֲשֶׂה׃ ד וְאִשָּׁה כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה וְאָסְרָה אִסָּר בְּבֵית אָבִיהָ
בִּנְעֻרֶיהָ׃ ה וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ וֶאֱסָרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
וְהֶחֱרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־
נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ ו וְאִם־הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־נְדָרֶיהָ
וֶאֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הֵנִיא
אָבִיהָ אֹתָהּ׃ ז וְאִם־הָיוֹ תִהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְטָא
שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ׃ ח וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ
וְהֶחֱרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶהָ אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקֻמוּ׃
ט וְאִם בְּיוֹם שְׁמֹעַ אִישָׁהּ יָנִיא אוֹתָהּ וְהֵפֵר אֶת־נִדְרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ
וְאֵת מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ׃
י וְנֵדֶר אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה כֹּל אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ׃
יא וְאִם־בֵּית אִישָׁהּ נָדָרָה אוֹ־אָסְרָה אִסָּר עַל־נַפְשָׁהּ בִּשְׁבֻעָה׃

הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם ל
כמשפטם: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה לא
ונסכיה: ס וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים לב
בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכהם* לפרים לג
לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם: ושעיר חטאת אחד לד
מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס מפטיר ביום השמיני לה
עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם לו
עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם: מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם לז
כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה לח
ונסכה: אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם לט
ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם:
ל ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה: א

פ פ פ

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר ב
אשר צוה יהוה: איש כי ידר נדר ליהוה או השבע ג
שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו
יעשה: ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה ד
בנעריה: ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה ה
והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על
נפשה יקום: ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ו
ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא
אביה אתה: ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא ז
שפתיה אשר אסרה על נפשה: ושמע אישה ביום שמעו ח
והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו:
ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ט
ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה: *
ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה: י
ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה: יא

*הסר יו״ד *לוי

ושמע

יב וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהֶחֱרִשׁ לָהּ לֹא הֵנִיא אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־
אִסָּר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ יג וְאִם־הָפֵר יָפֵר אֹתָם ׀ אִישָׁהּ
בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ לִנְדָרֶיהָ וּלְאִסַּר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם
אִישָׁהּ הֲפֵרָם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ׃ יד כָּל־נֵדֶר וְכָל־שְׁבֻעַת אִסָּר לְעַנֹּת
נָפֶשׁ אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ׃ טו וְאִם־הַחֲרֵשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ
מִיּוֹם אֶל־יוֹם וְהֵקִים אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־אֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ
הֵקִים אֹתָם כִּי־הֶחֱרִשׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ׃ טז וְאִם־הָפֵר יָפֵר אֹתָם
אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת־עֲוֺנָהּ׃ יז אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בִּנְעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ׃ פ שני
לא א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב נְקֹם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֵת הַמִּדְיָנִים אַחַר תֵּאָסֵף אֶל־עַמֶּיךָ׃ ג וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם
לֵאמֹר הֵחָלְצוּ מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים לַצָּבָא וְיִהְיוּ עַל־מִדְיָן לָתֵת נִקְמַת־
יְהוָה בְּמִדְיָן׃ ד אֶלֶף לַמַּטֶּה אֶלֶף לַמַּטֶּה לְכֹל מַטּוֹת יִשְׂרָאֵל
תִּשְׁלְחוּ לַצָּבָא׃ ה וַיִּמָּסְרוּ מֵאַלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֶלֶף לַמַּטֶּה שְׁנֵים־עָשָׂר
אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא׃ ו וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלֶף לַמַּטֶּה לַצָּבָא אֹתָם
וְאֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן לַצָּבָא וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ וַחֲצֹצְרוֹת הַתְּרוּעָה
בְּיָדוֹ׃ ז וַיִּצְבְּאוּ עַל־מִדְיָן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיַּהַרְגוּ כָּל־
זָכָר׃ ח וְאֶת־מַלְכֵי מִדְיָן הָרְגוּ עַל־חַלְלֵיהֶם אֶת־אֱוִי וְאֶת־רֶקֶם וְאֶת־
צוּר וְאֶת־חוּר וְאֶת־רֶבַע חֲמֵשֶׁת מַלְכֵי מִדְיָן וְאֵת בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר
הָרְגוּ בֶּחָרֶב׃ ט וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־נְשֵׁי מִדְיָן וְאֶת־טַפָּם וְאֵת
כָּל־בְּהֶמְתָּם וְאֶת־כָּל־מִקְנֵהֶם וְאֶת־כָּל־חֵילָם בָּזָזוּ׃ י וְאֵת כָּל־
עָרֵיהֶם בְּמוֹשְׁבֹתָם וְאֵת כָּל־טִירֹתָם שָׂרְפוּ בָּאֵשׁ׃ יא וַיִּקְחוּ אֶת־
כָּל־הַשָּׁלָל וְאֵת כָּל־הַמַּלְקוֹחַ בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃ יב וַיָּבִאוּ אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבִי וְאֶת־הַמַּלְקוֹחַ
וְאֶת־הַשָּׁלָל אֶל־הַמַּחֲנֶה אֶל־עַרְבֹת מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ ס
שלישי שני כשהן מחוברין יג וַיֵּצְאוּ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְכָל־נְשִׂיאֵי
הָעֵדָה לִקְרָאתָם אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ יד וַיִּקְצֹף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי
הֶחָיִל שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת הַבָּאִים מִצְּבָא הַמִּלְחָמָה׃
טו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה הַחִיִּיתֶם כָּל־נְקֵבָה׃ טז הֵן הֵנָּה הָיוּ לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל בִּדְבַר בִּלְעָם לִמְסָר־מַעַל בַּיהוָה עַל־דְּבַר־פְּעוֹר וַתְּהִי

המגפה

יב ושמע אישה והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל
יג אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ואם הפר יפר אתם אישה
ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום
יד אישה הפרם ויהוה יסלח לה: * כל נדר וכל שבעת אסר לענת
טו נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: ואם החרש יחריש לה אישה
מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה
טז הקים אתם כי החרש לה ביום שמעו: ואם הפר יפר אתם
יז אחרי שמעו ונשא את עונה: אלה החקים אשר צוה יהוה את
משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה: פ שני
א ב לא וידבר יהוה אל משה לאמר: נקם נקמת בני ישראל
ג מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך: וידבר משה אל העם
לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת
ד יהוה במדין: אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל
ה תשלחו לצבא: וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר
ו אלף חלוצי צבא: וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם
ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה
ז בידו: ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל
ח זכר: ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת
צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור
ט הרגו בחרב: וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת
י כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזזו: ואת כל
יא עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש: ויקחו את
יב כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: ויבאו אל משה
ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח
ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו: ס
יג שלישי שני כשהן מחוברין ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי
יד העדה לקראתם אל מחוץ למחנה: ויקצף משה על פקודי
החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה:
טו טז ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: הן הנה היו לבני
ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי

*ישראל המגפה

הַמַּגֵּפָה בַּעֲדַת יְהוָה׃ יז וְעַתָּה הִרְגוּ כָל־זָכָר בַּטָּף וְכָל־אִשָּׁה יֹדַעַת
אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר הֲרֹגוּ׃ יח וְכֹל הַטַּף בַּנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכַּב
זָכָר הַחֲיוּ לָכֶם׃ יט וְאַתֶּם חֲנוּ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים כֹּל הֹרֵג
נֶפֶשׁ וְכֹל ׀ נֹגֵעַ בֶּחָלָל תִּתְחַטְּאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אַתֶּם
וּשְׁבִיכֶם׃ כ וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־כְּלִי־עוֹר וְכָל־מַעֲשֵׂה עִזִּים וְכָל־כְּלִי־עֵץ
תִּתְחַטָּאוּ׃ ס כא וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־אַנְשֵׁי הַצָּבָא הַבָּאִים
לַמִּלְחָמָה זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ כב אַךְ אֶת־
הַזָּהָב וְאֶת־הַכָּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת אֶת־הַבַּרְזֶל אֶת־הַבְּדִיל וְאֶת־
הָעֹפָרֶת׃ כג כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר־יָבֹא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ וְטָהֵר אַךְ בְּמֵי
נִדָּה יִתְחַטָּא וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־יָבֹא בָּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַמָּיִם׃ כד וְכִבַּסְתֶּם
בִּגְדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּטְהַרְתֶּם וְאַחַר תָּבֹאוּ אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ ס
רביעי כה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כו שָׂא אֵת רֹאשׁ מַלְקוֹחַ
הַשְּׁבִי בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה אַתָּה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה׃
כז וְחָצִיתָ אֶת־הַמַּלְקוֹחַ בֵּין תֹּפְשֵׂי הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים לַצָּבָא וּבֵין
כָּל־הָעֵדָה׃ כח וַהֲרֵמֹתָ מֶכֶס לַיהוָה מֵאֵת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים
לַצָּבָא אֶחָד נֶפֶשׁ מֵחֲמֵשׁ הַמֵּאוֹת מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבָּקָר וּמִן־הַחֲמֹרִים
וּמִן־הַצֹּאן׃ כט מִמַּחֲצִיתָם תִּקָּחוּ וְנָתַתָּה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת
יְהוָה׃ ל וּמִמַּחֲצִת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תִּקַּח ׀ אֶחָד ׀ אָחֻז מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־
הָאָדָם מִן־הַבָּקָר מִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן מִכָּל־הַבְּהֵמָה וְנָתַתָּה אֹתָם
לַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה׃ לא וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ לב וַיְהִי הַמַּלְקוֹחַ יֶתֶר הַבָּז אֲשֶׁר בָּזְזוּ
עַם הַצָּבָא צֹאן שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים׃
לג וּבָקָר שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים אָלֶף׃ לד וַחֲמֹרִים אֶחָד וְשִׁשִּׁים אָלֶף׃
לה וְנֶפֶשׁ אָדָם מִן־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר כָּל־נֶפֶשׁ שְׁנַיִם
וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף׃ לו וַתְּהִי הַמֶּחֱצָה חֵלֶק הַיֹּצְאִים בַּצָּבָא מִסְפַּר הַצֹּאן
שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
לז וַיְהִי הַמֶּכֶס לַיהוָה מִן־הַצֹּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת חָמֵשׁ וְשִׁבְעִים׃ לח וְהַבָּקָר
שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף וּמִכְסָם לַיהוָה שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים׃ לט וַחֲמֹרִים
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּמִכְסָם לַיהוָה אֶחָד וְשִׁשִּׁים׃ מ וְנֶפֶשׁ
אָדָם שִׁשָּׁה עָשָׂר אָלֶף וּמִכְסָם לַיהוָה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים נָפֶשׁ׃ מא וַיִּתֵּן
משה

יז המגפה בעדת יהוה: ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת
יח איש למשכב זכר הרגו: וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב
יט זכר החיו לכם: ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג
נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם
כ ושביכם: וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ
כא תתחטאו: ס ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים
כב למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: אך את
הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת
כג העפרת: כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי
כד נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: וכבסתם
בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה: ס
כה כו רביעי ויאמר יהוה אל משה לאמר: שא את ראש מלקוח
השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה:
כז וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין
כח כל העדה: והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים
לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים
כט ומן הצאן: ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת
ל יהוה: וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן
האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם
לא ללוים שמרי משמרת משכן יהוה: ויעש משה ואלעזר הכהן
לב כאשר צוה יהוה את משה: ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו
עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים:
לג לד ובקר שנים ושבעים אלף: וחמרים אחד וששים אלף:
לה ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים
לו ושלשים אלף: ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן
שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות:
לז לח ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: והבקר
לט ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: וחמרים
מ שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: ונפש
מא אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש: ויתן
משה

מֹשֶׁה אֶת־מֶכֶס תְּרוּמַת יְהוָה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ חמשי מב וּמִמַּחֲצִית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶׁה מִן־
הָאֲנָשִׁים הַצֹּבְאִים׃ מג וַתְּהִי מֶחֱצַת הָעֵדָה מִן־הַצֹּאן שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ מד וּבָקָר שִׁשָּׁה
וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף׃ מה וַחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ מו וְנֶפֶשׁ
אָדָם שִׁשָּׁה עָשָׂר אָלֶף׃ מז וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמַּחֲצִת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
הָאָחֻז אֶחָד מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן אֹתָם לַלְוִיִּם
שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ מח וַיִּקְרְבוּ
אֶל־מֹשֶׁה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר לְאַלְפֵי הַצָּבָא שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי
הַמֵּאוֹת׃ מט וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ נָשְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ וְלֹא־נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ׃ נ וַנַּקְרֵב אֶת־קָרְבַּן
יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר מָצָא כְלִי־זָהָב אֶצְעָדָה וְצָמִיד טַבַּעַת עָגִיל וְכוּמָז
לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ נא וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־
הַזָּהָב מֵאִתָּם כֹּל כְּלִי מַעֲשֶׂה׃ נב וַיְהִי ׀ כָּל־זְהַב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר
הֵרִימוּ לַיהוָה שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף שְׁבַע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁקֶל מֵאֵת
שָׂרֵי הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת׃ נג אַנְשֵׁי הַצָּבָא בָּזְזוּ אִישׁ לוֹ׃
נד וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
וַיָּבִאוּ אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד זִכָּרוֹן לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה׃ פ
ששי שלישי כשהן מחוברין לב א וּמִקְנֶה ׀ רַב הָיָה לִבְנֵי רְאוּבֵן וְלִבְנֵי־
גָד עָצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת־אֶרֶץ יַעְזֵר וְאֶת־אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם
מְקוֹם מִקְנֶה׃ ב וַיָּבֹאוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה לֵאמֹר׃ ג עֲטָרוֹת וְדִיבֹן וְיַעְזֵר
וְנִמְרָה וְחֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה וּשְׂבָם וּנְבוֹ וּבְעֹן׃ ד הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה
יְהוָה לִפְנֵי עֲדַת יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֶה הִוא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֶה׃ ס
ה וַיֹּאמְרוּ אִם־מָצָאנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יֻתַּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ
לַאֲחֻזָּה אַל־תַּעֲבִרֵנוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן׃ ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִבְנֵי־גָד וְלִבְנֵי
רְאוּבֵן הַאַחֵיכֶם יָבֹאוּ לַמִּלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה׃ ז וְלָמָּה תְנוּאוּן
אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲבֹר אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה׃ ח כֹּה
עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם בְּשָׁלְחִי אֹתָם מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ׃
ט וַיַּעֲלוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיָּנִיאוּ אֶת־לֵב בְּנֵי

יתניאון ק'

משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את
מב משה: חמישי וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן
מג האנשים הצבאים: ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות
מד אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות: ובקר ששה
מה ושלשים אלף: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: ונפש
מו אדם ששה עשר אלף: ויקח משה ממחצית בני ישראל את
האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים
מח שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ויקרבו
אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי
מט המאות: ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי
נ המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: ונקרב את קרבן
יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז
נא לכפר על נפשתינו לפני יהוה: ויקח משה ואלעזר הכהן את
נב הזהב מאתם כל כלי מעשה: ויהי כל זהב התרומה אשר
הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת
נג שרי האלפים ומאת שרי המאות: אנשי הצבא בזזו איש לו:
נד ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות
ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה: פ
א ששי שלישי כשהן מחוברין לב ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני
גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום
ב מקום מקנה: ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל
ג אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: עטרות ודיבן ויעזר
ד ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען: הארץ אשר הכה
יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: ס
ה ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
ו לאחזה אל תעברנו את הירדן: ויאמר משה לבני גד ולבני
ז ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה: ולמה תנואון*
ח את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה: כה
עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ:
ט ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני
ישראל

*תניאון ק׳

יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה׃ י וַיִּחַר־אַף
יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר׃ יא אִם־יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים הָעֹלִים
מִמִּצְרַיִם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה אֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב כִּי לֹא־מִלְאוּ אַחֲרָי׃ יב בִּלְתִּי כָּלֵב בֶּן־
יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן כִּי מִלְאוּ אַחֲרֵי יְהוָה׃ יג וַיִּחַר־אַף יְהוָה
בְּיִשְׂרָאֵל וַיְנִעֵם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־תֹּם כָּל־הַדּוֹר הָעֹשֶׂה
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ יד וְהִנֵּה קַמְתֶּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תַּרְבּוּת אֲנָשִׁים
חַטָּאִים לִסְפּוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל׃ טו כִּי תְשׁוּבֻן
מֵאַחֲרָיו וְיָסַף עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר וְשִׁחַתֶּם לְכָל־הָעָם הַזֶּה׃ ס
טז וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גִּדְרֹת צֹאן נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ פֹּה וְעָרִים לְטַפֵּנוּ׃
יז וַאֲנַחְנוּ נֵחָלֵץ חֻשִׁים לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־הֲבִיאֹנֻם אֶל־
מְקוֹמָם וְיָשַׁב טַפֵּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ יח לֹא נָשׁוּב
אֶל־בָּתֵּינוּ עַד הִתְנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ׃ יט כִּי לֹא נִנְחַל
אִתָּם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וָהָלְאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה׃ פ שני רביעי כשהן מחוברין כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־
תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אִם־תֵּחָלְצוּ לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה׃ כא וְעָבַר
לָכֶם כָּל־חָלוּץ אֶת־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוֹ אֶת־אֹיְבָיו מִפָּנָיו׃
כב וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תָּשֻׁבוּ וִהְיִיתֶם נְקִיִּם מֵיְהוָה
וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהָיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לַאֲחֻזָּה לִפְנֵי יְהוָה׃ כג וְאִם־
לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה וּדְעוּ חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא
אֶתְכֶם׃ כד בְּנוּ־לָכֶם עָרִים לְטַפְּכֶם וּגְדֵרֹת לְצֹנַאֲכֶם וְהַיֹּצֵא מִפִּיכֶם
תַּעֲשׂוּ׃ כה וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ
יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי מְצַוֶּה׃ כו טַפֵּנוּ נָשֵׁינוּ מִקְנֵנוּ וְכָל־בְּהֶמְתֵּנוּ יִהְיוּ־
שָׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד׃ כז וַעֲבָדֶיךָ יַעַבְרוּ כָּל־חֲלוּץ צָבָא לִפְנֵי יְהוָה
לַמִּלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי דֹּבֵר׃ כח וַיְצַו לָהֶם מֹשֶׁה אֵת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְאֵת יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְאֶת־רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
כט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם־יַעַבְרוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי־רְאוּבֵן אִתְּכֶם אֶת־
הַיַּרְדֵּן כָּל־חָלוּץ לַמִּלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם
וּנְתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד לַאֲחֻזָּה׃ ל וְאִם־לֹא יַעַבְרוּ חֲלוּצִים
אִתְּכֶם וְנֹאחֲזוּ בְתֹכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ לא וַיַּעֲנוּ בְּנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן

°סבירין ויאמרו

ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה: ויחר אף י
יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: אם יראו האנשים העלים יא
ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי: בלתי כלב בן יב
יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה: ויחר אף יהוה יג
בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה
הרע בעיני יהוה: והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים יד
חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל: כי תשובן טו
מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה: ס
ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו: טז
ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל יז
מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ: לא נשוב יח
אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: כי לא ננחל יט
אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן
מזרחה: פ שביעי רביעי כשהן מחוברין ויאמר אליהם משה אם כ
תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה: ועבר כא
לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו:
ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקים מיהוה כב
ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: ואם כג
לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא
אתכם: בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם כד
תעשו: ויאמר* בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך כה
יעשו כאשר אדני מצוה: טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו כו
שם בערי הגלעד: ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה כז
למלחמה כאשר אדני דבר: ויצו להם משה את אלעזר הכהן כח
ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל:
ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את כט
הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם
ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה: ואם לא יעברו חלוצים ל
אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען: ויענו בני גד ובני ראובן לא
*סבירין ויאמרו
לאמר

לֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־עֲבָדֶיךָ כֵּן נַעֲשֶׂה׃ לב נַחְנוּ נַעֲבֹר
חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאִתָּנוּ אֲחֻזַּת נַחֲלָתֵנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן׃
לג וַיִּתֵּן לָהֶם ׀ מֹשֶׁה לִבְנֵי־גָד וְלִבְנֵי רְאוּבֵן וְלַחֲצִי ׀ שֵׁבֶט ׀ מְנַשֶּׁה
בֶן־יוֹסֵף אֶת־מַמְלֶכֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְאֶת־מַמְלֶכֶת עוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן הָאָרֶץ לְעָרֶיהָ בִּגְבֻלֹת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב׃ לד וַיִּבְנוּ בְנֵי־גָד
אֶת־דִּיבֹן וְאֶת־עֲטָרֹת וְאֵת עֲרֹעֵר׃ לה וְאֶת־עַטְרֹת שׁוֹפָן וְאֶת־יַעְזֵר
וְיָגְבְּהָה׃ לו וְאֶת־בֵּית נִמְרָה וְאֶת־בֵּית הָרָן עָרֵי מִבְצָר וְגִדְרֹת צֹאן׃
לז וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ אֶת־חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־אֶלְעָלֵא וְאֵת קִרְיָתָיִם׃ לח וְאֶת־
נְבוֹ וְאֶת־בַּעַל מְעוֹן מוּסַבֹּת שֵׁם וְאֶת־שִׂבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת אֶת־
שְׁמוֹת הֶעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ׃ מפטיר לט וַיֵּלְכוּ בְּנֵי מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
גִּלְעָדָה וַיִּלְכְּדֻהָ וַיּוֹרֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־בָּהּ׃ מ וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־
הַגִּלְעָד לְמָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ׃ מא וְיָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה הָלַךְ
וַיִּלְכֹּד אֶת־חַוֺּתֵיהֶם וַיִּקְרָא אֶתְהֶן חַוֺּת יָאִיר׃ מב וְנֹבַח הָלַךְ וַיִּלְכֹּד
אֶת־קְנָת וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וַיִּקְרָא לָה נֹבַח בִּשְׁמוֹ׃ פ פ פ

לג א אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְאֹתָם
בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ ב וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצָאֵיהֶם
לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצָאֵיהֶם׃ ג וַיִּסְעוּ
מֵרַעְמְסֵס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָד רָמָה לְעֵינֵי כָּל־מִצְרָיִם׃
ד וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים אֵת אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבֵאלֹהֵיהֶם
עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים׃ ה וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמְסֵס וַיַּחֲנוּ בְּסֻכֹּת׃
ו וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר׃ ז וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם
וַיָּשָׁב עַל־פִּי הַחִירֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בַּעַל צְפוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל׃
ח וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַּר אֵתָם וַיַּחֲנוּ בְּמָרָה׃ ט וַיִּסְעוּ מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ
אֵילִמָה וּבְאֵילִם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־
שָׁם׃ י וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף׃ שני יא וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף
וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר־סִין׃ יב וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר־סִין וַיַּחֲנוּ בְּדָפְקָה׃ יג וַיִּסְעוּ
מִדָּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאָלוּשׁ׃ יד וַיִּסְעוּ מֵאָלוּשׁ וַיַּחֲנוּ בִּרְפִידִם וְלֹא־הָיָה
שָׁם מַיִם לָעָם לִשְׁתּוֹת׃ טו וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִם וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר סִינָי׃

יה׳ ׳ פה יסבירין מפי

לב לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה: נחנו נעבר
חרוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן:
לג ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה
בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך
לד הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב: ויבנו בני גד
לה את דיבן ואת עטרת ואת ערער: ואת עטרת שופן ואת יעזר
לו ויגבהה: ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן:
לז לח ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים: ואת
נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את
לט שמות הערים אשר בנו: מפטיר וילכו בני מכיר בן מנשה
מ גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה: ויתן משה את
מא הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: ויאיר בן מנשה הלך
מב וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר: ונבח הלך וילכד
את קנת ואת בנתיה ויקרא לה* נבח בשמו: פ פ פ
א לג אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם
ב ביד משה ואהרן: ויכתב משה את מוצאיהם
ג למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: ויסעו
מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון
ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: *
ד ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם
ה עשה יהוה שפטים: ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת:
ו ז ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: * ויסעו מאתם
וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל:
ח ויסעו מפני* החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך
ט שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ויסעו ממרה ויבאו
אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו
י יא שם: ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף: שני ויסעו מים סוף
יב יג ויחנו במדבר סין: ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה: ויסעו
יד מדפקה ויחנו באלוש: ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה
טו שם מים לעם לשתות: ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני:

*ה' רפה *לוי *ישראל *סבירין מפי

ויסעו

טז וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינָי וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרֹת הַתַּאֲוָה׃ יז וַיִּסְעוּ מִקִּבְרֹת
הַתַּאֲוָה וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֵרֹת׃ יח וַיִּסְעוּ מֵחֲצֵרֹת וַיַּחֲנוּ בְּרִתְמָה׃ יט וַיִּסְעוּ
מֵרִתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרִמֹּן פָּרֶץ׃ כ וַיִּסְעוּ מֵרִמֹּן פָּרֶץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה׃
כא וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרִסָּה׃ כב וַיִּסְעוּ מֵרִסָּה וַיַּחֲנוּ בִּקְהֵלָתָה׃
כג וַיִּסְעוּ מִקְּהֵלָתָה וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שָׁפֶר׃ כד וַיִּסְעוּ מֵהַר־שָׁפֶר וַיַּחֲנוּ
בַּחֲרָדָה׃ כה וַיִּסְעוּ מֵחֲרָדָה וַיַּחֲנוּ בְּמַקְהֵלֹת׃ כו וַיִּסְעוּ מִמַּקְהֵלֹת
וַיַּחֲנוּ בְּתָחַת׃ כז וַיִּסְעוּ מִתָּחַת וַיַּחֲנוּ בְּתָרַח׃ כח וַיִּסְעוּ מִתָּרַח
וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה׃ כט וַיִּסְעוּ מִמִּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחַשְׁמֹנָה׃ ל וַיִּסְעוּ
מֵחַשְׁמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּמֹסֵרוֹת׃ לא וַיִּסְעוּ מִמֹּסֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בִּבְנֵי יַעֲקָן׃
לב וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקָן וַיַּחֲנוּ בְּחֹר הַגִּדְגָּד׃ לג וַיִּסְעוּ מֵחֹר הַגִּדְגָּד
וַיַּחֲנוּ בְּיָטְבָתָה׃ לד וַיִּסְעוּ מִיָּטְבָתָה וַיַּחֲנוּ בְּעַבְרֹנָה׃ לה וַיִּסְעוּ
מֵעַבְרֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּעֶצְיֹן גָּבֶר׃ לו וַיִּסְעוּ מֵעֶצְיֹן גָּבֶר וַיַּחֲנוּ בְמִדְבַּר־
צִן הִוא קָדֵשׁ׃ לז וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהֹר הָהָר בִּקְצֵה אֶרֶץ אֱדוֹם׃
לח וַיַּעַל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶל־הֹר הָהָר עַל־פִּי יְהוָה וַיָּמָת שָׁם בִּשְׁנַת
הָאַרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ׃ לט וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמְאַת שָׁנָה בְּמֹתוֹ בְּהֹר
הָהָר׃ ס מ וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עֲרָד וְהוּא־יֹשֵׁב בַּנֶּגֶב בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן בְּבֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ מא וַיִּסְעוּ מֵהֹר הָהָר וַיַּחֲנוּ בְּצַלְמֹנָה׃
מב וַיִּסְעוּ מִצַּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֹן׃ מג וַיִּסְעוּ מִפּוּנֹן וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃
מד וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹת וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים בִּגְבוּל מוֹאָב׃ מה וַיִּסְעוּ מֵעִיִּים
וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֹן גָּד׃ מו וַיִּסְעוּ מִדִּיבֹן גָּד וַיַּחֲנוּ בְּעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה׃
מז וַיִּסְעוּ מֵעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה וַיַּחֲנוּ בְּהָרֵי הָעֲבָרִים לִפְנֵי נְבוֹ׃
מח וַיִּסְעוּ מֵהָרֵי הָעֲבָרִים וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃
מט וַיַּחֲנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְשִׁמֹת עַד אָבֵל הַשִּׁטִּים בְּעַרְבֹת
מוֹאָב׃ ס שלישי חמישי כשהן מחוברין נ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת
מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ נא דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן׃ נב וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־כָּל־
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבַּדְתֶּם אֵת כָּל־מַשְׂכִּיֹּתָם וְאֵת כָּל־צַלְמֵי
מַסֵּכֹתָם תְּאַבֵּדוּ וְאֵת כָּל־בָּמוֹתָם תַּשְׁמִידוּ׃ נג וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ
וִישַׁבְתֶּם־בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ נד וְהִתְנַחַלְתֶּם

ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה׃ ויסעו מקברת טז יז
התאוה ויחנו בחצרת׃ ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה׃ ויסעו יח יט
מרתמה ויחנו ברמן פרץ׃ ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה׃ כ
ויסעו מלבנה ויחנו ברסה׃ ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה׃ כא כב
ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר׃ ויסעו מהר שפר ויחנו כג כד
בחרדה׃ ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת׃ ויסעו ממקהלת כה כו
ויחנו בתחת׃ ויסעו מתחת ויחנו בתרח׃ ויסעו מתרח כז כח
ויחנו במתקה׃ ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה׃ ויסעו כט ל
מחשמנה ויחנו במסרות׃ ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן׃ לא
ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד׃ ויסעו מחר הגדגד לב לג
ויחנו ביטבתה׃ ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה׃ ויסעו לד לה
מעברנה ויחנו בעצין גבר׃ ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר לו
צן הוא קדש׃ ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום׃ לז
ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת לח
הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי
באחד לחדש׃ ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר לט
ההר׃ ס וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ מ
כנען בבא בני ישראל׃ ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה׃ מא
ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן׃ ויסעו מפונן ויחנו באבת׃ מב מג
ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב׃ ויסעו מעיים מד מה
ויחנו בדיבן גד׃ ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה׃ מו
ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו׃ מז
ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו׃ מח
ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מט
מואב׃ ס שלישי חמישי כשהן מחוברין וידבר יהוה אל משה בערבת נ
מואב על ירדן ירחו לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם נא
כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען׃ והורשתם את כל נב
ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי
מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו׃ והורשתם את הארץ נג
וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה׃ והתנחלתם נד

אֶת־הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לָרַב תַּרְבּוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט
תַּמְעִיט אֶת־נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר־יֵצֵא לוֹ שָׁמָּה הַגּוֹרָל לוֹ יִהְיֶה לְמַטּוֹת
אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנֶחָלוּ׃ נה וְאִם־לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
וְהָיָה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשִׂכִּים בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנִינִם בְּצִדֵּיכֶם וְצָרְרוּ
אֶתְכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ׃ נו וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי
לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ פ לד א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
ב צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ
כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנַעַן לִגְבֻלֹתֶיהָ׃
ג וְהָיָה לָכֶם פְּאַת־נֶגֶב מִמִּדְבַּר־צִן עַל־יְדֵי אֱדוֹם וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל
נֶגֶב מִקְצֵה יָם־הַמֶּלַח קֵדְמָה׃ ד וְנָסַב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה
עַקְרַבִּים וְעָבַר צִנָה והיה תּוֹצְאֹתָיו מִנֶּגֶב לְקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְיָצָא חֲצַר־
אַדָּר וְעָבַר עַצְמֹנָה׃ ה וְנָסַב הַגְּבוּל מֵעַצְמוֹן נַחְלָה מִצְרָיִם וְהָיוּ
תוֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה׃ ו וּגְבוּל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וּגְבוּל זֶה־יִהְיֶה
לָכֶם גְּבוּל יָם׃ ז וְזֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן מִן־הַיָּם הַגָּדֹל תְּתָאוּ
לָכֶם הֹר הָהָר׃ ח מֵהֹר הָהָר תְּתָאוּ לְבֹא חֲמָת וְהָיוּ תּוֹצְאֹת הַגְּבֻל
צְדָדָה׃ ט וְיָצָא הַגְּבֻל זִפְרֹנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו חֲצַר עֵינָן זֶה־יִהְיֶה
לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן׃ י וְהִתְאַוִּיתֶם לָכֶם לִגְבוּל קֵדְמָה מֵחֲצַר עֵינָן
שְׁפָמָה׃ יא וְיָרַד הַגְּבֻל מִשְּׁפָם הָרִבְלָה מִקֶּדֶם לָעָיִן וְיָרַד הַגְּבֻל
וּמָחָה עַל־כֶּתֶף יָם־כִּנֶּרֶת קֵדְמָה׃ יב וְיָרַד הַגְּבוּל הַיַּרְדֵּנָה וְהָיוּ
תוֹצְאֹתָיו יָם הַמֶּלַח זֹאת תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ לִגְבֻלֹתֶיהָ סָבִיב׃
יג וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ
אֹתָהּ בְּגוֹרָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לְתִשְׁעַת הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה׃
יד כִּי לָקְחוּ מַטֵּה בְנֵי הָרֻאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמַטֵּה בְנֵי־הַגָּדִי
לְבֵית אֲבֹתָם וַחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה לָקְחוּ נַחֲלָתָם׃ טו שְׁנֵי הַמַּטּוֹת
וַחֲצִי הַמַּטֶּה לָקְחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ קֵדְמָה מִזְרָחָה׃ פ
רביעי ששי כשהן מחוברין טז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יז אֵלֶּה
שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וִיהוֹשֻׁעַ
בִּן־נוּן׃ יח וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמַּטֶּה תִּקְחוּ לִנְחֹל אֶת־הָאָרֶץ׃
יט וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה׃ כ וּלְמַטֵּה
בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד׃ כא לְמַטֵּה בִנְיָמִן אֱלִידָד בֶּן־כִּסְלוֹן׃

יהיו ק'

את הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט
תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות
נה אבתיכם תתנחלו: ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם
והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו
נו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה: והיה כאשר דמיתי
א לעשות להם אעשה לכם: פ לד וידבר יהוה אל משה לאמר:
ב צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ
כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה:
ג והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול
ד נגב מקצה ים המלח קדמה: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה
עקרבים ועבר צנה והיה* תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר
ה אדר ועבר עצמנה: ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו
ו תוצאתיו הימה: וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה
ז לכם גבול ים: וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו
ח לכם הר ההר: מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל
ט צדדה: ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה
י לכם גבול צפון: והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן
יא שפמה: וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבל
יב ומחה על כתף ים כנרת קדמה: וירד הגבול הירדנה והיו
תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב:
יג ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו
אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה:
יד כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי
טו לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: שני המטות
והצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה: פ
טז יז רביעי ששי כשהן מחוברין וידבר יהוה אל משה לאמר: אלה
שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע
יח בן נון: ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ:
יט כ ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: ולמטה
כא בני שמעון שמואל בן עמיהוד: למטה בנימן אלידד בן כסלון:

* והיו ק׳

כב וּלְמַטֵּה בְנֵי־דָן נָשִׂיא בֻּקִּי בֶּן־יָגְלִי׃ כג לִבְנֵי יוֹסֵף לְמַטֵּה בְנֵי־
מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חַנִּיאֵל בֶּן־אֵפֹד׃ כד וּלְמַטֵּה בְנֵי־אֶפְרַיִם נָשִׂיא קְמוּאֵל
בֶּן־שִׁפְטָן׃ כה וּלְמַטֵּה בְנֵי־זְבוּלֻן נָשִׂיא אֱלִיצָפָן בֶּן־פַּרְנָךְ׃ כו וּלְמַטֵּה
בְנֵי־יִשָּׂשכָר נָשִׂיא פַּלְטִיאֵל בֶּן־עַזָּן׃ כז וּלְמַטֵּה בְנֵי־אָשֵׁר נָשִׂיא
אֲחִיהוּד בֶּן־שְׁלֹמִי׃ כח וּלְמַטֵּה בְנֵי־נַפְתָּלִי נָשִׂיא פְּדַהְאֵל בֶּן־
עַמִּיהוּד׃ כט אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְנַחֵל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן׃ פ לה חמישי א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־
יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ ב צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתְנוּ לַלְוִיִּם מִנַּחֲלַת
אֲחֻזָּתָם עָרִים לָשָׁבֶת וּמִגְרָשׁ לֶעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם׃
ג וְהָיוּ הֶעָרִים לָהֶם לָשָׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶם יִהְיוּ לִבְהֶמְתָּם וְלִרְכֻשָׁם
וּלְכֹל חַיָּתָם׃ ד וּמִגְרְשֵׁי הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם מִקִּיר הָעִיר
וָחוּצָה אֶלֶף אַמָּה סָבִיב׃ ה וּמַדֹּתֶם מִחוּץ לָעִיר אֶת־פְּאַת־קֵדְמָה
אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת־נֶגֶב אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת־יָם ׀ אַלְפַּיִם
בָּאַמָּה וְאֵת פְּאַת צָפוֹן אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְהָעִיר בַּתָּוֶךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם
מִגְרְשֵׁי הֶעָרִים׃ ו וְאֵת הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אֵת שֵׁשׁ־עָרֵי
הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֻס שָׁמָּה הָרֹצֵחַ וַעֲלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים
וּשְׁתַּיִם עִיר׃ ז כָּל־הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עִיר
אֶתְהֶן וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶן׃ ח וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֵת הָרַב תַּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמְעַט תַּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר
יִנְחָלוּ יִתֵּן מֵעָרָיו לַלְוִיִּם׃ פ ששי שביעי כשהן מחוברין ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ י דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן׃ יא וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי
מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ יב וְהָיוּ
לָכֶם הֶעָרִים לְמִקְלָט מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה
לַמִּשְׁפָּט׃ יג וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ שֵׁשׁ־עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם׃
יד אֵת ׀ שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה׃ טו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר וְלַתּוֹשָׁב
בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שֵׁשׁ־הֶעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוּס שָׁמָּה כָּל־מַכֵּה־
נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ טז וְאִם־בִּכְלִי בַרְזֶל ׀ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת
הָרֹצֵחַ׃ יז וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא

*סבירין לכם *קמץ בז״ק

מוֹת

ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי: לבני יוסף למטה בני כב כג
מנשה נשיא חניאל בן אפד: ולמטה בני אפרים נשיא קמואל כד
בן שפטן: ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך: ולמטה כה כו
בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: ולמטה בני אשר נשיא כז
אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן כח
עמיהוד: אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כט
כנען: פ לה חמישי וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על א
ירדן ירחו לאמר: צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת ב
אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים:
והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ג
ולכל חיתם: ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר ד
וחוצה אלף אמה סביב: ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה ה
אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים
באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם*
מגרשי הערים: ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש ערי ו
המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים
ושתים עיר: כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר ז
אתהן ואת מגרשיהן: והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל ח
מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר
ינחלו יתן מעריו ללוים: פ ששי שביעי כשהן מחוברין וידבר יהוה אל ט
משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם י
עברים את הירדן ארצה כנען: והקריתם לכם ערים ערי יא
מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה: והיו יב
לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה
למשפט: והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם: יג
את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו יד
בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: לבני ישראל ולגר ולתושב טו
בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה
נפש בשגגה: ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת טז
הרצח: ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא יז

*סבירין לכם

מות

מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ יח אוֹ בִּכְלִי עֵץ־יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמֹת
רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ יט גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ
בְּפִגְעוֹ־בוֹ הוּא יְמִתֶנּוּ׃ כ וְאִם־בְּשִׂנְאָה יֶהְדֳּפֶנּוּ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו
בִּצְדִיָּה וַיָּמֹת׃ כא אוֹ בְאֵיבָה הִכָּהוּ בְיָדוֹ וַיָּמֹת מוֹת־יוּמַת הַמַּכֶּה
רֹצֵחַ הוּא גֹּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ־בוֹ׃ כב וְאִם־בְּפֶתַע
בְּלֹא־אֵיבָה הֲדָפוֹ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו כָּל־כְּלִי בְּלֹא צְדִיָּה׃ כג אוֹ בְכָל־
אֶבֶן אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוֹת וַיַּפֵּל עָלָיו וַיָּמֹת וְהוּא לֹא־אוֹיֵב לוֹ
וְלֹא מְבַקֵּשׁ רָעָתוֹ׃ כד וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכֶּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל
הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה׃ כה וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם
וְהֵשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה וְיָשַׁב בָּהּ עַד־
מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ׃ כו וְאִם־יָצֹא יֵצֵא
הָרֹצֵחַ אֶת־גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ כז וּמָצָא אֹתוֹ גֹּאֵל
הַדָּם מִחוּץ לִגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרָצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ
דָּם׃ כח כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת
הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ׃ כט וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקַּת
מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ ל כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ לְפִי עֵדִים
יִרְצַח אֶת־הָרֹצֵחַ וְעֵד אֶחָד לֹא־יַעֲנֶה בְנֶפֶשׁ לָמוּת׃ לא וְלֹא־תִקְחוּ
כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע לָמוּת כִּי־מוֹת יוּמָת׃ לב וְלֹא־
תִקְחוּ כֹפֶר לָנוּס אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ עַד־מוֹת
הַכֹּהֵן׃ לג וְלֹא־תַחֲנִיפוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא
יַחֲנִיף אֶת־הָאָרֶץ וְלָאָרֶץ לֹא־יְכֻפַּר לַדָּם אֲשֶׁר שֻׁפַּךְ־בָּהּ כִּי־אִם בְּדַם
שֹׁפְכוֹ׃ לד וְלֹא תְטַמֵּא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי
שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ לו שביעי
א וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי־גִלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
מִמִּשְׁפְּחֹת בְּנֵי יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי הַנְּשִׂאִים רָאשֵׁי
אָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ב וַיֹּאמְרוּ אֶת־אֲדֹנִי צִוָּה יְהוָה לָתֵת אֶת־הָאָרֶץ
בְּנַחֲלָה בְּגוֹרָל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאדֹנִי צֻוָּה בַיהוָה לָתֵת אֶת־נַחֲלַת
צְלָפְחָד אָחִינוּ לִבְנֹתָיו׃ ג וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְנָשִׁים וְנִגְרְעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבֹתֵינוּ וְנוֹסַף עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה
אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגֹּרַל נַחֲלָתֵנוּ יִגָּרֵעַ׃ ד וְאִם־יִהְיֶה הַיֹּבֵל לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל

יח מות יומת הרצח: או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת
יט רצח הוא מות יומת הרצח: גאל הדם הוא ימית את הרצח
כ בפגעו בו הוא ימתנו: ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו
כא בצדיה וימת: או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה
כב רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו: ואם בפתע
כג בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה: או בכל
אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו
כד ולא מבקש רעתו: ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על
כה המשפטים האלה: והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם
והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד
כו מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש: ואם יצא יצא
כז הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: ומצא אתו גאל
הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
כח דם: כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות
כט הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו: והיו אלה לכם לחקת
ל משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם: כל מכה נפש לפי עדים
לא ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות: ולא תקחו
לב כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: ולא
תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות
לג הכהן: ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא
יחניף את הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם
לד שפכו: ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני
שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: פ לו שביעי
א ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה
ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי
ב אבות לבני ישראל: ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ
בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת
ג צלפחד אחינו לבנתיו: והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל
לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבתינו ונוסף על נחלת המטה
ד אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע: ואם יהיה היבל לבני
ישראל

יִשְׂרָאֵל וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם
וּמִנַּחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתֵינוּ יִגָּרַע נַחֲלָתָן׃ ה וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מַטֵּה בְנֵי־יוֹסֵף דֹּבְרִים׃ ו זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה לִבְנוֹת צְלָפְחָד לֵאמֹר לַטּוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים
אַךְ לְמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים׃ ז וְלֹא־תִסֹּב נַחֲלָה
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֶּה אֶל־מַטֶּה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ח וְכָל־בַּת יֹרֶשֶׁת נַחֲלָה מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד
מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אָבִיהָ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירְשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
נַחֲלַת אֲבֹתָיו׃ ט וְלֹא־תִסֹּב נַחֲלָה מִמַּטֶּה לְמַטֶּה אַחֵר כִּי־אִישׁ
בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ י כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן
עָשׂוּ בְּנוֹת צְלָפְחָד׃ ספטיר יא וַתִּהְיֶינָה מַחְלָה תִרְצָה וְחָגְלָה וּמִלְכָּה
וְנֹעָה בְּנוֹת צְלָפְחָד לִבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים׃ יב מִמִּשְׁפְּחֹת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה
בֶן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וַתְּהִי נַחֲלָתָן עַל־מַטֵּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן׃
יג אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ **חזק**

סכום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה. **ארפח** סימן: וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח: ופרשיותיו עשרה יי' **בדד** ינחנו סימן: וסדריו **שנים ושלשים. לב** טהור ברא לי אלהים סימן: ופרקיו **ששה ושלשים. לו** חכמו ישכילו זאת סימן: מניין הפתוחות **שתים ותשעים.** והסתומות **ששים וש"ש.** הכל **מאה והמשים ושמנה פרשיות.** אני **חלקך** ונחלתך סימן:

דברים א דברים

א א אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בַּמִּדְבָּר בָּעֲרָבָה מוֹל סוּף בֵּין־פָּארָן וּבֵין־תֹּפֶל וְלָבָן
וַחֲצֵרֹת וְדִי זָהָב׃ ב אַחַד עָשָׂר יוֹם מֵחֹרֵב דֶּרֶךְ הַר־שֵׂעִיר עַד קָדֵשׁ
בַּרְנֵעַ׃ ג וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בְּעַשְׁתֵּי־עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ

ינ"ח ד' שיטין פנויות ויתחיל בתחלת שיטה ה'

ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם
ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן: ויצו משה את בני ישראל ה
על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים: זה הדבר אשר ו
צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים
אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים: ולא תסב נחלה ז
לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו
בני ישראל: וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ח
ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש
נחלת אבתיו: ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש ט
בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל: כאשר צוה יהוה את משה כן י
עשו בנות צלפחד: מפטיר ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה יא
ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים: ממשפחת בני מנשה יב
בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן:
אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני יג
ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו: חזק

סכום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה. אֿרפח סימן:
וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח: ופרשיותיו עשרה יי'
בדד ינחנו סימן: וסדריו שנים ושלשים. לב טהור ברא לי
אלהים סימן: ופרקיו ששה ושלשים. לו חכמו ישכילו זאת סימן:
מניין הפתוחות שתים ותשעים. והסתומות ששים ושש הכל
מאה והמשים ושמנה פרשיות. אני הלקך ונחלתך סימן:



דברים א דברים

א אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן א
במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן
וחצרת ודי זהב: אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ב
ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש ג

*יגית ד' שיטין פ-ויות ויתחיל בתחלת שיטה ה'

דבר

דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֲלֵהֶם׃
ד אַחֲרֵי הַכֹּתוֹ אֵת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן וְאֵת עוֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר־יוֹשֵׁב בְּעַשְׁתָּרֹת בְּאֶדְרֶעִי׃ ה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ
מוֹאָב הוֹאִיל מֹשֶׁה בֵּאֵר אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר׃ ו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב־לָכֶם שֶׁבֶת בָּהָר הַזֶּה׃ ז פְּנוּ וּסְעוּ
לָכֶם וּבֹאוּ הַר הָאֱמֹרִי וְאֶל־כָּל־שְׁכֵנָיו בָּעֲרָבָה בָהָר וּבַשְּׁפֵלָה
וּבַנֶּגֶב וּבְחוֹף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְּבָנוֹן עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר
פְּרָת׃ ח רְאֵה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת־הָאָרֶץ בֹּאוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם
וּלְזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם׃ ט וָאֹמַר אֲלֵכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר לֹא־אוּכַל
לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם׃ י יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃ יא יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם
אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃ שני יב אֵיכָה אֶשָּׂא
לְבַדִּי טָרְחֲכֶם וּמַשַּׂאֲכֶם וְרִיבְכֶם׃ יג הָבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים
וּנְבֹנִים וִידֻעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וַאֲשִׂימֵם בְּרָאשֵׁיכֶם׃ יד וַתַּעֲנוּ אֹתִי
וַתֹּאמְרוּ טוֹב־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת׃ טו וָאֶקַּח אֶת־רָאשֵׁי
שִׁבְטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וִידֻעִים וָאֶתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עֲלֵיכֶם שָׂרֵי
אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם׃
טז וָאֲצַוֶּה אֶת־שֹׁפְטֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר שָׁמֹעַ בֵּין־אֲחֵיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם
צֶדֶק בֵּין־אִישׁ וּבֵין־אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ׃ יז לֹא־תַכִּירוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט
כַּקָּטֹן כַּגָּדֹל תִּשְׁמָעוּן לֹא תָגוּרוּ מִפְּנֵי־אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים הוּא
וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תַּקְרִבוּן אֵלַי וּשְׁמַעְתִּיו׃ יח וָאֲצַוֶּה אֶתְכֶם
בָּעֵת הַהִוא אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃ יט וַנִּסַּע מֵחֹרֵב וַנֵּלֶךְ
אֵת כָּל־הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רְאִיתֶם דֶּרֶךְ הַר הָאֱמֹרִי
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֹתָנוּ וַנָּבֹא עַד קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ׃ כ וָאֹמַר
אֲלֵכֶם בָּאתֶם עַד־הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ׃ כא רְאֵה
נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ אֶת־הָאָרֶץ עֲלֵה רֵשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶיךָ לָךְ אַל־תִּירָא וְאַל־תֵּחָת׃ שלישי כב וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כֻּלְּכֶם
וַתֹּאמְרוּ נִשְׁלְחָה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְיָשִׁבוּ אֹתָנוּ
דָּבָר אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נַעֲלֶה־בָּהּ וְאֵת הֶעָרִים אֲשֶׁר נָבֹא אֲלֵיהֶן׃

ויטב

דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם : *
ד אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג
ה מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי : בעבר הירדן בארץ
ו מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר : יהוה אלהינו
ז דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה : פנו וסעו
לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה
ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר
ח פרת : * ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם
ט ולזרעם אחריהם : ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל
לבדי שאת אתכם : יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום
יא ככוכבי השמים לרב : יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם
יב אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם : שני איכה אשא
יג לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם : הבו לכם אנשים חכמים
יד ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם : ותענו אתי
טו ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות : ואקח את ראשי
שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי
אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם :
טז ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם
יז צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו : לא תכירו פנים במשפט
כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
יח והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו : ואצוה אתכם
יט בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון : ונסע מחרב ונלך
את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי
כ כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע : ואמר
כא אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו : ראה
נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי
כב אבתיך לך אל תירא ואל תחת : שלישי ותקרבון אלי כלכם
ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו
דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן :

*לוי *ישראל

ויטב

כג וַיִּיטַב בְּעֵינַי הַדָּבָר וָאֶקַּח מִכֶּם שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד
לַשָּׁבֶט׃ כד וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ הָהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיְרַגְּלוּ אֹתָהּ׃
כה וַיִּקְחוּ בְיָדָם מִפְּרִי הָאָרֶץ וַיּוֹרִדוּ אֵלֵינוּ וַיָּשִׁבוּ אֹתָנוּ דָבָר וַיֹּאמְרוּ
טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ׃ כו וְלֹא אֲבִיתֶם לַעֲלֹת
וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כז וַתֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ בְּשִׂנְאַת
יְהוָה אֹתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לָתֵת אֹתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי
לְהַשְׁמִידֵנוּ׃ כח אָנָה ׀ אֲנַחְנוּ עֹלִים אַחֵינוּ הֵמַסּוּ אֶת־לְבָבֵנוּ לֵאמֹר
עַם גָּדוֹל וָרָם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת בַּשָּׁמָיִם וְגַם־בְּנֵי עֲנָקִים
רָאִינוּ שָׁם׃ כט וָאֹמַר אֲלֵכֶם לֹא־תַעַרְצוּן וְלֹא־תִירְאוּן מֵהֶם׃ ל יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם הוּא יִלָּחֵם לָכֶם כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּכֶם
בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם׃ לא וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נְשָׂאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא־אִישׁ אֶת־בְּנוֹ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הֲלַכְתֶּם עַד־בֹּאֲכֶם עַד־
הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ לב וּבַדָּבָר הַזֶּה אֵינְכֶם מַאֲמִינִם בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
לג הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ לָתוּר לָכֶם מָקוֹם לַחֲנֹתְכֶם בָּאֵשׁ ׀ לַיְלָה
לַרְאֹתְכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ וּבֶעָנָן יוֹמָם׃ לד וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־
קוֹל דִּבְרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר׃ לה אִם־יִרְאֶה אִישׁ בָּאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה הַדּוֹר הָרָע הַזֶּה אֵת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת
לַאֲבֹתֵיכֶם׃ לו זוּלָתִי כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ־אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר דָּרַךְ־בָּהּ וּלְבָנָיו יַעַן אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה׃ לז גַּם־בִּי הִתְאַנַּף
יְהוָה בִּגְלַלְכֶם לֵאמֹר גַּם־אַתָּה לֹא־תָבֹא שָׁם׃ לח יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן
הָעֹמֵד לְפָנֶיךָ הוּא יָבֹא שָׁמָּה אֹתוֹ חַזֵּק כִּי־הוּא יַנְחִלֶנָּה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
רביעי לט וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לָבַז יִהְיֶה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
הַיּוֹם טוֹב וָרָע הֵמָּה יָבֹאוּ שָׁמָּה וְלָהֶם אֶתְּנֶנָּה וְהֵם יִירָשׁוּהָ׃
מ וְאַתֶּם פְּנוּ לָכֶם וּסְעוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף׃ מא וַתַּעֲנוּ ׀ וַתֹּאמְרוּ
אֵלַי חָטָאנוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלֶה וְנִלְחַמְנוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וַתַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת־כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ וַתָּהִינוּ לַעֲלֹת הָהָרָה׃
מב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֱמֹר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא־תִלָּחֲמוּ כִּי אֵינֶנִּי
בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִּנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ מג וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם
וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וַתָּזִדוּ וַתַּעֲלוּ הָהָרָה׃ מד וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב
בָּהָר הַהוּא לִקְרַאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂינָה הַדְּבֹרִים

ימלרע ימלעיל
ויכתו

וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד כג
לשבט: ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה: כד
ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו כה
טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא אביתם לעלת כו
ותמרו את פי יהוה אלהיכם: ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת כז
יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי
להשמידנו: אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר כח
עם גדול ורם ממנו ערים גדלת ובצורת בשמים וגם בני ענקים
ראינו שם: ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם: יהוה כט ל
אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם
במצרים לעיניכם: ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך לא
כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד
המקום הזה: ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה אלהיכם: לב
ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לג
לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם: וישמע יהוה את לד
קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: אם יראה איש באנשים לה
האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
לאבתיכם: זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ לו
אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: גם בי התאנף לז
יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם: יהושע בן נון לח
העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל:
רביעי וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו לט
היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה:
ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: ותענו ותאמרו מ מא
אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה
אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה:
ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני מב
בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: ואדבר אליכם ולא שמעתם מג
ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: ויצא האמרי הישב מד
בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים
ויכתו

וַיַּכְּתוּ אֶתְכֶם בְּשֵׂעִיר עַד־חָרְמָה׃ מה וַתָּשֻׁבוּ וַתִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־
שָׁמַע יְהוָה בְּקֹלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם׃ מו וַתֵּשְׁבוּ בְקָדֵשׁ יָמִים רַבִּים
כַּיָּמִים אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם׃ ב א וַנֵּפֶן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֵלָי וַנָּסָב אֶת־הַר־שֵׂעִיר יָמִים רַבִּים׃ ס חמישי ב וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ ג רַב־לָכֶם סֹב אֶת־הָהָר הַזֶּה פְּנוּ לָכֶם צָפֹנָה׃
ד וְאֶת־הָעָם צַו לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בִּגְבוּל אֲחֵיכֶם בְּנֵי־עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
בְּשֵׂעִיר וְיִירְאוּ מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד׃ ה אַל־תִּתְגָּרוּ בָם כִּי לֹא־
אֶתֵּן לָכֶם מֵאַרְצָם עַד מִדְרַךְ כַּף־רָגֶל כִּי־יְרֻשָּׁה לְעֵשָׂו נָתַתִּי אֶת־
הַר שֵׂעִיר׃ ו אֹכֶל תִּשְׁבְּרוּ מֵאִתָּם בַּכֶּסֶף וַאֲכַלְתֶּם וְגַם־מַיִם תִּכְרוּ
מֵאִתָּם בַּכֶּסֶף וּשְׁתִיתֶם׃ ז כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ
יָדַע לֶכְתְּךָ אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה ׀ אַרְבָּעִים שָׁנָה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דָּבָר׃ ח וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אַחֵינוּ בְנֵי־עֵשָׂו
הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר מִדֶּרֶךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת וּמֵעֶצְיֹן גָּבֶר ° ס וַנֵּפֶן וַנַּעֲבֹר
דֶּרֶךְ מִדְבַּר מוֹאָב׃ ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל־תָּצַר אֶת־מוֹאָב וְאַל־
תִּתְגָּר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֶתֵּן לְךָ מֵאַרְצוֹ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט
נָתַתִּי אֶת־עָר יְרֻשָּׁה׃ י הָאֵמִים לְפָנִים יָשְׁבוּ בָהּ עַם גָּדוֹל וְרַב וָרָם
כָּעֲנָקִים׃ יא רְפָאִים יֵחָשְׁבוּ אַף־הֵם כָּעֲנָקִים וְהַמֹּאָבִים יִקְרְאוּ
לָהֶם אֵמִים׃ יב וּבְשֵׂעִיר יָשְׁבוּ הַחֹרִים לְפָנִים וּבְנֵי עֵשָׂו יִירָשׁוּם
וַיַּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ
יְרֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָהֶם׃ יג עַתָּה קֻמוּ וְעִבְרוּ לָכֶם אֶת־נַחַל
זָרֶד וַנַּעֲבֹר אֶת־נַחַל זָרֶד׃ יד וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־הָלַכְנוּ ׀ מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ
עַד אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ אֶת־נַחַל זֶרֶד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד־תֹּם כָּל־
הַדּוֹר אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם׃
טו וְגַם יַד־יְהוָה הָיְתָה בָּם לְהֻמָּם מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה עַד תֻּמָּם׃ טז וַיְהִי
כַאֲשֶׁר־תַּמּוּ כָּל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה לָמוּת מִקֶּרֶב הָעָם׃ ס יז וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ יח אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־גְּבוּל מוֹאָב אֶת־עָר׃
יט וְקָרַבְתָּ מוּל בְּנֵי עַמּוֹן אַל־תְּצֻרֵם וְאַל־תִּתְגָּר בָּם כִּי לֹא־אֶתֵּן
מֵאֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לְךָ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט נְתַתִּיהָ יְרֻשָּׁה׃ כ אֶרֶץ־
רְפָאִים תֵּחָשֵׁב אַף־הִוא רְפָאִים יָשְׁבוּ־בָהּ לְפָנִים וְהָעַמֹּנִים יִקְרְאוּ
לָהֶם זַמְזֻמִּים׃ כא עַם גָּדוֹל וְרַב וָרָם כָּעֲנָקִים וַיַּשְׁמִידֵם יְהוָה

° פסקא באמצע פסוק

מה ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה: ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא
מו שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם: ותשבו בקדש ימים רבים
א כימים אשר ישבתם: ב ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר
ב דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים: ס חמישי ויאמר
ג יהוה אלי לאמר: רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה:
ד ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים
ה בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד: אל תתגרו בם כי לא
אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את
ו הר שעיר: אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו
ז מאתם בכסף ושתיתם: כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך
ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה
ח אלהיך עמך לא חסרת דבר: ונעבר מאת אחינו בני עשו
הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר* ס ונפן ונעבר
ט דרך מדבר מואב: ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל
תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט
י נתתי את ער ירשה: האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם
יא כענקים: רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו
יב להם אמים: ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום
וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ
יג ירשתו אשר נתן יהוה להם: עתה קמו ועברו לכם את נחל
יד זרד ונעבר את נחל זרד: והימים אשר הלכנו מקדש ברנע
עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל
הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם:
טו טז וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם: ויהי
יז כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: ס וידבר
יח יהוה אלי לאמר: אתה עבר היום את גבול מואב את ער:
יט וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן
כ מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: ארץ
רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו
כא להם זמזמים: עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה
מפניהם

*פיסקא באמצע פסוק

מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֻׁם וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם׃ כב כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִבְנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
בְּשֵׂעִיר אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת־הַחֹרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֻׁם וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ כג וְהָעַוִּים הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצֵרִים עַד־עַזָּה כַּפְתֹּרִים הַיֹּצְאִים
מִכַּפְתֹּר הִשְׁמִידֻם וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם׃ כד קוּמוּ סְּעוּ וְעִבְרוּ אֶת־נַחַל
אַרְנֹן רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־סִיחֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן הָאֱמֹרִי וְאֶת־אַרְצוֹ
הָחֵל רָשׁ וְהִתְגָּר בּוֹ מִלְחָמָה׃ כה הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל תֵּת פַּחְדְּךָ
וְיִרְאָתְךָ עַל־פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֲךָ
וְרָגְזוּ וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ׃ כו וָאֶשְׁלַח מַלְאָכִים מִמִּדְבַּר קְדֵמוֹת אֶל־סִיחוֹן
מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן דִּבְרֵי שָׁלוֹם לֵאמֹר׃ כז אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ בַּדֶּרֶךְ בַּדֶּרֶךְ
אֵלֵךְ לֹא אָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאול׃ כח אֹכֶל בַּכֶּסֶף תַּשְׁבִּרֵנִי וְאָכַלְתִּי
וּמַיִם בַּכֶּסֶף תִּתֶּן־לִי וְשָׁתִיתִי רַק אֶעְבְּרָה בְרַגְלָי׃ כט כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ־לִי
בְּנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר וְהַמּוֹאָבִים הַיֹּשְׁבִים בְּעָר עַד אֲשֶׁר־
אֶעֱבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ׃ ל וְלֹא
אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַעֲבִרֵנוּ בּוֹ כִּי־הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־
רוּחוֹ וְאִמֵּץ אֶת־לְבָבוֹ לְמַעַן תִּתּוֹ בְיָדְךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ ס ששי
לא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רְאֵה הַחִלֹּתִי תֵּת לְפָנֶיךָ אֶת־סִיחֹן וְאֶת־אַרְצוֹ
הָחֵל רָשׁ לָרֶשֶׁת אֶת־אַרְצוֹ׃ לב וַיֵּצֵא סִיחֹן לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ
לַמִּלְחָמָה יָהְצָה׃ לג וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ וַנַּךְ אֹתוֹ וְאֶת־
בָּנָו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ׃ לד וַנִּלְכֹּד אֶת־כָּל־עָרָיו בָּעֵת הַהִוא וַנַּחֲרֵם אֶת־
כָּל־עִיר מְתִם וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף לֹא הִשְׁאַרְנוּ שָׂרִיד׃ לה רַק הַבְּהֵמָה
בָּזַזְנוּ לָנוּ וּשְׁלַל הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכָדְנוּ׃ לו מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־
נַחַל אַרְנֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בַּנַּחַל וְעַד־הַגִּלְעָד לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר
שָׂגְבָה מִמֶּנּוּ אֶת־הַכֹּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ׃ לז רַק אֶל־אֶרֶץ
בְּנֵי־עַמּוֹן לֹא קָרָבְתָּ כָּל־יַד נַחַל יַבֹּק וְעָרֵי הָהָר וְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ ג א וַנֵּפֶן וַנַּעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן
לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃ ב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל־
תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לּוֹ
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן׃ ג וַיִּתֵּן יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ גַּם אֶת־עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וַנַּכֵּהוּ עַד־
בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד׃ ד וַנִּלְכֹּד אֶת־כָּל־עָרָיו בָּעֵת הַהִוא לֹא

הָיְתָה

*ס' דגושה בלא יו"ד בניו קרי

מפניהם ויירשם וישבו תחתם: כאשר עשה לבני עשו הישבים כב
בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד
היום הזה: והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים כג
מכפתר השמידם וישבו תחתם: קומו סעו ועברו את נחל כד
ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו
החל רש והתגר בו מלחמה: היום הזה אחל תת פחדך כה
ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך
ורגזו וחלו מפניך: ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון כו
מלך חשבון דברי שלום לאמר: אעברה בארצך בדרך בדרך כז
אלך לא אסור ימין ושמאול*: אכל בכסף תשברני ואכלתי כח
ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: כאשר עשו לי כט
בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר
אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא ל
אבה סיחן מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את
רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה: ס ששי
ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו לא
החל רש לרשת את ארצו: ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו לב
למלחמה יהצה: ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת לג
בנו* ואת כל עמו: ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את לד
כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד: רק הבהמה לה
בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו: מערער אשר על שפת לו
נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר
שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: רק אל ארץ לז
בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה
יהוה אלהינו: ג ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן א
לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה אלי אל ב
תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו
כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ויתן יהוה ג
אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד
בלתי השאיר לו שריד: ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא ד

*מלא וא״ו *בניו קרי

היתה

הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר לֹא־לָקַחְנוּ מֵאִתָּם שִׁשִּׁים עִיר כָּל־חֶבֶל אַרְגֹּב
מַמְלֶכֶת עוֹג בַּבָּשָׁן׃ ה כָּל־אֵלֶּה עָרִים בְּצֻרֹת חוֹמָה גְבֹהָה דְּלָתַיִם
וּבְרִיחַ לְבַד מֵעָרֵי הַפְּרָזִי הַרְבֵּה מְאֹד׃ ו וַנַּחֲרֵם אוֹתָם כַּאֲשֶׁר
עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַחֲרֵם כָּל־עִיר מְתִם הַנָּשִׁים וְהַטָּף׃
ז וְכָל־הַבְּהֵמָה וּשְׁלַל הֶעָרִים בַּזּוֹנוּ לָנוּ׃ ח וַנִּקַּח בָּעֵת הַהִוא אֶת־
הָאָרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִנַּחַל אַרְנֹן עַד־
הַר חֶרְמוֹן׃ ט צִידֹנִים יִקְרְאוּ לְחֶרְמוֹן שִׂרְיֹן וְהָאֱמֹרִי יִקְרְאוּ־לוֹ שְׂנִיר׃
י כֹּל ׀ עָרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל־הַגִּלְעָד וְכָל־הַבָּשָׁן עַד־סַלְכָה וְאֶדְרֶעִי עָרֵי
מַמְלֶכֶת עוֹג בַּבָּשָׁן׃ יא כִּי רַק־עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׁאַר מִיֶּתֶר
הָרְפָאִים הִנֵּה עַרְשׂוֹ עֶרֶשׂ בַּרְזֶל הֲלֹה הִוא בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן תֵּשַׁע
אַמּוֹת אָרְכָּהּ וְאַרְבַּע אַמּוֹת רָחְבָּהּ בְּאַמַּת־אִישׁ׃ יב וְאֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת יָרַשְׁנוּ בָּעֵת הַהִוא מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר־עַל־נַחַל אַרְנֹן וַחֲצִי הַר־
הַגִּלְעָד וְעָרָיו נָתַתִּי לָראוּבֵנִי וְלַגָּדִי׃ יג וְיֶתֶר הַגִּלְעָד וְכָל־הַבָּשָׁן
מַמְלֶכֶת עוֹג נָתַתִּי לַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה כֹּל חֶבֶל הָאַרְגֹּב לְכָל־
הַבָּשָׁן הַהוּא יִקָּרֵא אֶרֶץ רְפָאִים׃ יד יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לָקַח אֶת־כָּל־
חֶבֶל אַרְגֹּב עַד־גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַיִּקְרָא אֹתָם עַל־שְׁמוֹ אֶת־
הַבָּשָׁן חַוֺּת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ שביעי טו וּלְמָכִיר נָתַתִּי אֶת־הַגִּלְעָד׃
טז וְלָראוּבֵנִי וְלַגָּדִי נָתַתִּי מִן־הַגִּלְעָד וְעַד־נַחַל אַרְנֹן תּוֹךְ הַנַּחַל
וּגְבֻל וְעַד יַבֹּק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ יז וְהָעֲרָבָה וְהַיַּרְדֵּן וּגְבֻל
מִכִּנֶּרֶת וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה מִזְרָחָה׃
יח וָאֲצַו אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תַּעַבְרוּ לִפְנֵי אֲחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
כָּל־בְּנֵי־חָיִל׃ יט רַק נְשֵׁיכֶם וְטַפְּכֶם וּמִקְנֵכֶם יָדַעְתִּי כִּי־מִקְנֶה רַב
לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם׃ מפטיר כ עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה ׀
לַאֲחֵיכֶם כָּכֶם וְיָרְשׁוּ גַם־הֵם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן
לָהֶם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְשַׁבְתֶּם אִישׁ לִירֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם׃ כא וְאֶת־
יְהוֹשׁוּעַ צִוֵּיתִי בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר עֵינֶיךָ הָרֹאֹת אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִשְׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה כֵּן־יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת
אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה׃ כב לֹא תִּירָאוּם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא
הַנִּלְחָם לָכֶם׃ ס ס ס

*כתיב בה"א יתיר ן לכם

היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב
ה ממלכת עוג בבשן: כל אלה ערים בצרת חומה גבהה דלתים
ו ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד: ונחרם אותם כאשר
עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף:
ז ח וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו: ונקח בעת ההוא את
הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד
ט הר חרמון: צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר:
י כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי
יא ממלכת עוג בבשן: כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה* הוא ברבת בני עמון תשע
יב אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש: ואת הארץ
הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר
יג הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי: ויתר הגלעד וכל הבשן
ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל
יד הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: יאיר בן מנשה לקח את כל
חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את
טו הבשן חות יאיר עד היום הזה: שביעי ולמכיר נתתי את הגלעד:
טז ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל
יז וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון: והערבה והירדן וגבל
מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה:
יח ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את
הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל
יט כל בני חיל: רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב
כ לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: מפטיר עד אשר יניח יהוה
לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
כא להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: ואת
יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה
יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות
כב אשר אתה עבר שמה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם: ס ס ס

*כתיב בה"א

כג ואתחנן אל־יהוה בעת ההוא לאמר׃ כד אדני יהוה אתה החלות
להראות את־עבדך את־גדלך ואת־ידך החזקה אשר
מי־אל בשמים ובארץ אשר־יעשה כמעשיך וכגבורתך׃
כה אעברה־נא ואראה את־הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר
הטוב הזה והלבנן׃ כו ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי
ויאמר יהוה אלי רב־לך אל־תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה׃
כז עלה ׀ ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה
וראה בעיניך כי־לא תעבר את־הירדן הזה׃ כח וצו את־יהושע
וחזקהו ואמצהו כי־הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם
את־הארץ אשר תראה׃ כט ונשב בגיא מול בית פעור׃ פ
ד א ועתה ישראל שמע אל־החקים ואל־המשפטים אשר אנכי
מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את־הארץ
אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם׃ ב לא תספו על־הדבר אשר
אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את־מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם׃ ג עיניכם הראות את אשר־
עשה יהוה בבעל פעור כי כל־האיש אשר הלך אחרי בעל־פעור
השמידו יהוה אלהיך מקרבך׃ ד ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם
חיים כלכם היום׃ שני ה ראה ׀ למדתי אתכם חקים ומשפטים
כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים
שמה לרשתה׃ ו ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם
לעיני העמים אשר ישמעון את כל־החקים האלה ואמרו רק עם־
חכם ונבון הגוי הגדול הזה׃ ז כי מי־גוי גדול אשר־לו אלהים
קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל־קראנו אליו׃ ח ומי גוי גדול
אשר־לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי
נתן לפניכם היום׃ ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן־
תשכח את־הדברים אשר־ראו עיניך ופן־יסורו מלבבך כל ימי
חייך והודעתם לבניך ולבני בניך׃ י יום אשר עמדת לפני יהוה
אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל־לי את־העם ואשמעם את־
דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל־הימים אשר הם חיים על־
האדמה ואת־בניהם ילמדון׃ יא ותקרבון ותעמדון תחת ההר

וההר

ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה החלת כג כד
להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר
מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך:
אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר כה
הטוב הזה והלבנן: * ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי כו
ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה:
עלי ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה כז
וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: וצו את יהושע כח
וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם
את הארץ אשר תראה: ונשב בגיא מול בית פעור: פ כט
ד ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי א
מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ
אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם: לא תספו על הדבר אשר ב
אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראות את אשר ג
עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
השמידו יהוה אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם ד
חיים כלכם היום: * שני ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים ה
כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים
שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם ו
לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם
חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים ז
קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול ח
אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי
נתן לפניכם היום*: רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן ט
תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי
חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני יהוה י
אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את
דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על
האדמה ואת בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת ההר יא
*לוי *ישראל *ע״ב ישראל
וההר

והר בער באש עד־לב השמים חשך ענן וערפל׃ יב וידבר יהוה
אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם
ראים זולתי קול׃ יג ויגד לכם את־בריתו אשר צוה אתכם לעשות
עשרת הדברים ויכתבם על־שני לחות אבנים׃ יד ואתי צוה
יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ טו ונשמרתם מאד
לנפשתיכם כי לא ראיתם כל־תמונה ביום דבר יהוה אליכם
בחרב מתוך האש׃ טז פן־תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל־
סמל תבנית זכר או נקבה׃ יז תבנית כל־בהמה אשר בארץ
תבנית כל־צפור כנף אשר תעוף בשמים׃ יח תבנית כל־רמש
באדמה תבנית כל־דגה אשר־במים מתחת לארץ׃ יט ופן־תשא
עיניך השמימה וראית את־השמש ואת־הירח ואת־הכוכבים כל
צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה
אלהיך אתם לכל העמים תחת כל־השמים׃ כ ואתכם לקח יהוה
ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום
הזה׃ כא ויהוה התאנף־בי על־דבריכם וישבע לבלתי עברי את־
הירדן ולבלתי־בא אל־הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה׃ כב כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את־הירדן ואתם
עברים וירשתם את־הארץ הטובה הזאת׃ כג השמרו לכם פן־
תשכחו את־ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם
פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך׃ כד כי יהוה אלהיך אש
אכלה הוא אל קנא׃ פ כה כי־תוליד בנים ובני בנים ונושנתם
בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני
יהוה־אלהיך להכעיסו׃ כו העידתי בכם היום את־השמים ואת־
הארץ כי־אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את־
הירדן שמה לרשתה לא־תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון׃
כז והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר
ינהג יהוה אתכם שמה׃ כח ועבדתם־שם אלהים מעשה ידי אדם
עץ ואבן אשר לא־יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחן׃
כט ובקשתם משם את־יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל־לבבך

יסבירין כאש׳ - כצ״ל

יב וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל׃ וידבר יהוה
אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם
יג ראים זולתי קול׃ ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות
יד עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים׃ ואתי צוה
יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם
טו בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ ונשמרתם מאד
לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם
טז בחרב מתוך האש׃ פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל
יז סמל תבנית זכר או נקבה׃ תבנית כל בהמה אשר בארץ
יח תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים׃ תבנית כל רמש
יט באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ׃ ופן תשא
עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל
צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה
כ אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים׃ ואתכם לקח יהוה
ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום
כא הזה׃ ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את
הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך
כב נחלה׃ כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם
כג עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת׃ השמרו לכם פן
תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם
כד פסל תמונת כל אשר* צוך יהוה אלהיך׃ כי יהוה אלהיך אש
כה אכלה הוא אל קנא׃ פ כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם
בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני
כו יהוה אלהיך להכעיסו׃ העדתי בכם היום את השמים ואת
הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את
הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון׃
כז והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר
כח ינהג יהוה אתכם שמה׃ ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם
עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחן׃
כט ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך

*סבירין כאשר

ובכל

ובכל־נפשך׃ ל בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
הימים ושבת עד־יהוה אלהיך ושמעת בקלו׃ לא כי אל רחום יהוה
אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את־ברית אבתיך אשר
נשבע להם׃ לב כי שאל־נא לימים ראשנים אשר־היו לפניך למן־
היום אשר ברא אלהים ׀ אדם על־הארץ ולמקצה השמים ועד־
קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו׃
לג השמע עם קול אלהים מדבר מתוך־האש כאשר־שמעת אתה
ויחי׃ לד או ׀ הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת
באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים
גדלים ככל אשר־עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך׃
לה אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו׃
לו מן־השמים השמיעך את־קלו ליסרך ועל־הארץ הראך את־
אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש׃ לז ותחת כי אהב את־
אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים׃
לח להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת־לך
את־ארצם נחלה כיום הזה׃ לט וידעת היום והשבת אל־לבבך כי
יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת אין עוד׃
מ ושמרת את־חקיו ואת־מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב
לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על־האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך כל־הימים׃ פ רביעי מא אז יבדיל משה שלש
ערים בעבר הירדן מזרחה שמש׃ מב לנס שמה רוצח אשר
ירצח את־רעהו בבלי־דעת והוא לא־שנא לו מתמל שלשם ונס
אל־אחת מן־הערים האל וחי׃ מג את־בצר במדבר בארץ המישר
לראובני ואת־ראמת בגלעד לגדי ואת־גולן בבשן למנשי׃
מד וזאת התורה אשר־שם משה לפני בני ישראל׃ מה אלה העדת
והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל־בני ישראל בצאתם
ממצרים׃ מו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך
האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם
ממצרים׃ מז ויירשו את־ארצו ואת־ארץ ׀ עוג מלך־הבשן שני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש׃ מח מערער אשר

°כצ״ל· סבי׳ ין האלה °כצ״ל

ובכל נפשך: בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית ל
הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו: כי אל רחום יהוה לא
אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר
נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן לב
היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד
קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו:
השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה לג
ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת לד
באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים
גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך:
אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: לה
מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את לו
אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את לז
אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים:
להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך לח
את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי לט
יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב מ
לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך כל הימים: פ שלישי אז יבדיל משה שלש מא
ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנס שמה רוצח אשר מב
ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם ונס
אל אחת מן הערים האל* וחי: את בצר במדבר בארץ המישר מג
לראובני* ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי:
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: אלה העדת מד מה
והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם
ממצרים: בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך מו
האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם
ממצרים: ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מז
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: מערער אשר מח

*סבירין האלה *כצ״ל

על

עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנֹן וְעַד־הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן׃ מט וְכָל־הָעֲרָבָה
עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה׃ פ
ה רביעי א וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם
וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם׃ ב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית
בְּחֹרֵב׃ ג לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אִתָּנוּ
אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פֹה הַיּוֹם כֻּלָּנוּ חַיִּים׃ ד פָּנִים ׀ בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם
בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ ה אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין־יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא
לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יְרֵאתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא־עֲלִיתֶם
בָּהָר לֵאמֹר׃ ס ו אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים׃ ז לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי׃ ח לֹא־תַעֲשֶׂה־
לְךָ פֶסֶל ׀ כָּל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת
וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם ׀ מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ ט לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם
כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֺן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־שִׁלֵּשִׁים
וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ י וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי
מִצְוֹתָו׃ ס יא לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה
יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃ ס יב שָׁמוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ יג שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־
מְלַאכְתֶּךָ׃ יד וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת ׀ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־
מְלָאכָה אַתָּה ׀ וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ־וַאֲמָתֶךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל־
בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ׃
טו וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ ׀ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה עַל־כֵּן צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם
הַשַּׁבָּת׃ ס טז כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְמַעַן ׀ יַאֲרִיכֻן יָמֶיךָ וּלְמַעַן יִיטַב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ ס יז לֹא תִרְצָח׃ ס וְלֹא תִנְאָף׃ ס וְלֹא תִגְנֹב׃ ס וְלֹא־
תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃ ס יח וְלֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ ס וְלֹא תִתְאַוֶּה
בֵּית רֵעֶךָ שָׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ ס
חמשי יט אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל־כָּל־קְהַלְכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ
הָאֵשׁ הֶעָנָן וְהָעֲרָפֶל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף וַיִּכְתְּבֵם עַל־שְׁנֵי לֻחֹת

יב מצותי ק׳

מט על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון: וכל הערבה
עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה: פ
א ה רביעי ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל
את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום
ב ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: יהוה אלהינו כרת עמנו ברית
ג בחרב: לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו
ד אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: פנים בפנים דבר יהוה עמכם
ה בהר מתוך האש: אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא
להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם
ו בהר לאמר: ס אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
ז ח מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה
לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
ט ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים
י ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
יא מצותו*: ס לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה
יב יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: ס שמור את יום השבת
יג לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית כל
יד מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל
בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך:
טו וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם
ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום
טז השבת: ס כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך
למען יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה
יז אלהיך נתן לך: ס לא תרצח ס ולא תנאף ס ולא תגנב ס ולא
יח תענה ברעך עד שוא: ס ולא תחמד אשת רעך ס ולא תתאוה
בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: ס
יט חמישי את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך
האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת
אבנים

*מצותי ק׳

אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלָי׃ כ וַיְהִי כְּשָׁמְעֲכֶם אֶת־הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר
בֹּעֵר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל־רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם׃ כא וַתֹּאמְרוּ
הֵן הֶרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־כְּבֹדוֹ וְאֶת־גָּדְלוֹ וְאֶת־קֹלוֹ שָׁמַעְנוּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי־יְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וָחָי׃
כב וְעַתָּה לָמָּה נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם־יֹסְפִים ׀
אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וָמָתְנוּ׃ כג כִּי מִי כָל־בָּשָׂר
אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כָּמֹנוּ וַיֶּחִי׃ כד קְרַב
אַתָּה וּשְׁמָע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתְּ ׀ תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ
אֵת כָּל־אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ׃ כה וַיִּשְׁמַע
יְהוָה אֶת־קוֹל דִּבְרֵיכֶם בְּדַבֶּרְכֶם אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שָׁמַעְתִּי אֶת־
קוֹל דִּבְרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הֵיטִיבוּ כָּל־אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃
כו מִי־יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֺתַי
כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם׃ כז לֵךְ אֱמֹר לָהֶם שׁוּבוּ
לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם׃ כח וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֵת כָּל־
הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי
נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ׃ כט וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֶתְכֶם לֹא תָסֻרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ ל בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּ לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃ ו א וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ ב לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־
חֻקֹּתָיו וּמִצְוֺתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ
וּלְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ׃ ג וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב
לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ
זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ פ ששי ד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד׃
ה וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃
ו וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃
ז וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ ח וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין
עֵינֶיךָ׃ ט וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ ס י וְהָיָה כִּי־

יהם' בקמץ ע' ד' רבתי		יביאך

כ אבנים ויתנם אלי: ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר
כא בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם: ותאמרו
הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קלו שמענו
מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי:
כב ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים
כג אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: כי מי כל בשר
כד אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי: קרב
אתה ושמע* את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו
כה את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: וישמע
יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את
קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו:
כו מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי
כז כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: לך אמר להם שובו
כח לכם לאהליכם: ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל
המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי
כט נתן להם לרשתה: ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
ל אתכם לא תסרו ימין ושמאל: בכל הדרך אשר צוה יהוה
אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים
א בארץ אשר תירשון: ו וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים
ב שמה לרשתה: למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל
חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך
ג ולמען יארכן ימיך: ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב
לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ
ד זבת חלב ודבש: פ ששי שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
ה ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
ו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך:
ז ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ח ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין
ט י עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: ס והיה כי
יביאך

*המ׳ בקמץ ״ע׳ ד׳ רבתי

יְבִאֲךָ ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֶת לָךְ עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹבֹת אֲשֶׁר לֹא־בָנִיתָ׃
יא וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוּב אֲשֶׁר לֹא־מִלֵּאתָ וּבֹרֹת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא־
חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ יב הִשָּׁמֶר
לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
יג אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃ יד לֹא תֵלְכוּן
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם׃ טו כִּי אֵל
קַנָּא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ פֶּן־יֶחֱרֶה אַף־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ וְהִשְׁמִידְךָ
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ס טז לֹא תְנַסּוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם
בַּמַּסָּה׃ יז שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֵדֹתָיו וְחֻקָּיו
אֲשֶׁר צִוָּךְ׃ יח וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִיטַב לָךְ
וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ׃
יט לַהֲדֹף אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ ס כ כִּי־יִשְׁאָלְךָ
בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם׃ כא וְאָמַרְתָּ לְבִנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם
וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ כב וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתֹת וּמֹפְתִים
גְּדֹלִים וְרָעִים ׀ בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ׃ כג וְאוֹתָנוּ
הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לַאֲבֹתֵינוּ׃ כד וַיְצַוֵּנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃
כה וּצְדָקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי־נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃ ס ז שביעי א כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם־רַבִּים ׀ מִפָּנֶיךָ
הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה
גוֹיִם רַבִּים וַעֲצוּמִים מִמֶּךָּ׃ ב וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם
הַחֲרֵם תַּחֲרִים אֹתָם לֹא־תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תְחָנֵּם׃ ג וְלֹא
תִתְחַתֵּן בָּם בִּתְּךָ לֹא־תִתֵּן לִבְנוֹ וּבִתּוֹ לֹא־תִקַּח לִבְנֶךָ׃ ד כִּי־יָסִיר
אֶת־בִּנְךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם
וְהִשְׁמִידְךָ מַהֵר׃ ה כִּי־אִם־כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּ
וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּ וַאֲשֵׁירֵהֶם תְּגַדֵּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ׃

יב פס׳ים כי

יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלת וטבת אשר לא בנית:
יא ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא
יב חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: השמר
לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
יג יד את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: לא תלכון
טו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: כי אל
קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך
טז מעל פני האדמה: ס לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם
יז במסה: שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו
יח אשר צוך: ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך
ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך:
יט כ להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה: ס כי ישאלך
בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה
כא אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים
כב ויציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה: ויתן יהוה אותת ומפתים
כג גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו: ואותנו
הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע
כד לאבתינו: ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה
את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה:
כה וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני
א יהוה אלהינו כאשר צונו: ס ז שביעי כי יביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך
החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה
ב גוים רבים ועצומים ממך: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם
ג החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: ולא
ד תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי יסיר
את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם
ה והשמידך מהר: כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו
ומצבתם תשברו ואשירהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש:
כי

ו כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָּחַר ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת
לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ז לֹא מֵרֻבְּכֶם
מִכָּל־הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי־אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל־
הָעַמִּים׃ ח כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה וַיִּפְדְּךָ מִבֵּית
עֲבָדִים מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם׃ מפטיר ט וְיָדַעְתָּ כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי
מִצְוֹתָו לְאֶלֶף דּוֹר׃ י וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו אֶל־פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר
לְשֹׂנְאוֹ אֶל־פָּנָיו יְשַׁלֶּם־לוֹ׃ יא וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֻקִּים
וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם׃ פ פ פ
יב וְהָיָה ׀ עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֵת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ יג וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ
וּפְרִי־אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר־אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ יד בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־
הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ טו וְהֵסִיר יְהוָה
מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ
וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ׃ טז וְאָכַלְתָּ אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ
הוּא לָךְ׃ ס יז כִּי תֹאמַר בִּלְבָבְךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה
אוּכַל לְהוֹרִישָׁם׃ יח לֹא תִירָא מֵהֶם זָכֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל־מִצְרָיִם׃ יט הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר־רָאוּ
עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִאֲךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֵּן־יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־אַתָּה יָרֵא
מִפְּנֵיהֶם׃ כ וְגַם אֶת־הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֲבֹד
הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפָּנֶיךָ׃ כא לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא׃ כב וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם
הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעַט מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן־תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת
הַשָּׂדֶה׃ כג וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מְהוּמָה גְדֹלָה עַד
הִשָּׁמְדָם׃ כד וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדֶךָ וְהַאֲבַדְתָּ אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם

מצותיו ק׳ סבירין האלה

ו כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות
ז לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא מרבכם
מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל
ח העמים: כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר
נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית
ט עבדים מיד פרעה מלך מצרים: מפטיר וידעת כי יהוה אלהיך
הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
י מצותו* לאלף דור: ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר
יא לשנאו אל פניו ישלם לו: ושמרת את המצוה ואת החקים
ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם: פ פ פ
יב והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם
אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד
יג אשר נשבע לאבתיך: ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך
ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך
יד על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך: ברוך תהיה מכל
טו העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יהוה
ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך
טז ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש
יז הוא לך: ס כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה
יח אוכל להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה
יט יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסת הגדלת אשר ראו
עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך
יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא
כ מפניהם: וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד
כא הנשארים והנסתרים מפניך: לא תערץ מפניהם כי יהוה
כב אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: * ונשל יהוה אלהיך את הגוים
האל* מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית
כג השדה: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד
כד השמדם: ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים

*מצותיו ק׳ *לוי *סבירין האלה

לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הִשְׁמִדְךָ אֹתָם׃ כה פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם
תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא־תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן תִּוָּקֵשׁ
בּוֹ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ כו וְלֹא־תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתֶךָ
וְהָיִיתָ חֵרֶם כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ ׀ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב ׀ תְּתַעֲבֶנּוּ כִּי־חֵרֶם הוּא׃ פ
ח א כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן
תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם׃ ב וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה
אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת אֶת־אֲשֶׁר
בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֺתָו אִם־לֹא׃ ג וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־
הַמָּן אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־
הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִי־יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם׃
ד שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה׃
ה וְיָדַעְתָּ עִם־לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מְיַסְּרֶךָּ׃ ו וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וּלְיִרְאָה
אֹתוֹ׃ ז כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם
עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר׃ ח אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן
וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ׃ ט אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת
תֹּאכַל־בָּהּ לֶחֶם לֹא־תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל
וּמֵהֲרָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחֹשֶׁת׃ י וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃ שני יא הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־
תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֺתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ יב פֶּן־תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה
וְיָשָׁבְתָּ׃ יג וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה־לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר־
לְךָ יִרְבֶּה׃ יד וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ טו הַמּוֹלִיכֲךָ בַּמִּדְבָּר ׀ הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא
נָחָשׁ ׀ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין־מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר
הַחַלָּמִישׁ׃ טז הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן
עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ׃ יז וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי
וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחַיִל הַזֶּה׃ יח וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע

כה לא יתיצב איש בפניך עד השמידך אתם: פסילי אלהיהם
תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש
כו בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך
והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא: פ
א ח כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען
תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
ב לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה
ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר
ג בלבבך התשמר מצותו* אם לא: ויענך וירעבך ויאכלך את
המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על
הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם:*
ד שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה:
ה וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך
ו מיסרך: ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה
ז אתו: כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים
ח עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן
ט ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת
תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל
י ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
יא אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: שני השמר לך פן
תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו
יב אשר אנכי מצוך היום: פן תאכל ושבעת ובתים טבים תבנה
יג וישבת: ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר
יד לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך
טו מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכך במדבר הגדל והנורא
נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור
טז החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען
יז ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך כחי
יח ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את יהוה אלהיך כי
הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע
לאבתיך

*מצותיו קרי *ישראל

לאבתיך כיום הזה : פ יט והיה אם־שכח תשכח את־יהוה אלהיך
והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי
בכם היום כי אבד תאבדון : כ כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם
כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם : פ ט א שמע
ישראל אתה עבר היום את־הירדן לבא לרשת גוים גדלים
ועצמים ממך ערים גדלת ובצרת בשמים : ב עם־גדול ורם בני
ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק :
ג וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא־העבר לפניך אש אכלה הוא
ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר
דבר יהוה לך : שלישי ד אל־תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך
אתם ׀ מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את־הארץ
הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך : ה לא
בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את־ארצם כי ברשעת ׀
הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את־הדבר
אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב : ו וידעת כי
לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את־הארץ הטובה הזאת
לרשתה כי עם־קשה־ערף אתה : ז זכר אל־תשכח את אשר־
הקצפת את־יהוה אלהיך במדבר למן־היום אשר־יצאת ׀ מארץ
מצרים עד־באכם עד־המקום הזה ממרים הייתם עם־יהוה :
ח ובחרב הקצפתם את־יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם :
ט בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר־כרת
יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי : י ויתן יהוה אלי את־שני לוחת האבנים
כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל־הדברים אשר דבר יהוה
עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל : יא ויהי מקץ ארבעים יום
וארבעים לילה נתן יהוה אלי את־שני לחת האבנים לחות הברית :
יב ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים סרו מהר מן־הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה :
יג ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את־העם הזה והנה עם־קשה־
ערף הוא : יד הרף ממני ואשמידם ואמחה את־שמם מתחת

השמים

יט לאבתיך כיום הזה. פ והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך
והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי
כ בכם היום כי אבד תאבדון׃ כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם
א כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃ פ ט שמע
ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים
ב ועצמים ממך ערים גדלת ובצרת בשמים׃ עם גדול ורם בני
ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃
ג וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא
ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר
ד דבר יהוה לך׃ שלישי אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך
אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ
ה הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך׃ לא
בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת
הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר
ו אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ וידעת כי
לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת
ז לרשתה כי עם קשה ערף אתה׃ זכר אל תשכח את אשר
הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ
מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה׃
ח ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃
ט בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת
יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
י אכלתי ומים לא שתיתי׃ ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים
כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה
יא עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃ ויהי מקץ ארבעים יום
וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לחת האבנים לחות הברית׃
יב ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה׃
יג ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה
יד ערף הוא׃ הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת
השמים

הַשָּׁמָ֑יִם וְאֶֽעֱשֶׂה֙ אֽוֹתְךָ֔ לְגֽוֹי־עָצ֥וּם וָרָ֖ב מִמֶּֽנּוּ׃ טו וָאֵ֗פֶן וָֽאֵרֵד֙ מִן־
הָהָ֔ר וְהָהָ֖ר בֹּעֵ֣ר בָּאֵ֑שׁ וּשְׁנֵי֙ לוּחֹ֣ת הַבְּרִ֔ית עַ֖ל שְׁתֵּ֥י יָדָֽי׃ טז וָאֵ֗רֶא
וְהִנֵּ֤ה חֲטָאתֶם֙ לַיהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֔ם עֲשִׂיתֶ֣ם לָכֶ֔ם עֵ֖גֶל מַסֵּכָ֑ה סַרְתֶּ֣ם מַהֵ֔ר
מִן־הַדֶּ֕רֶךְ אֲשֶׁר־צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶתְכֶֽם׃ יז וָֽאֶתְפֹּשׂ֙ בִּשְׁנֵ֣י הַלֻּחֹ֔ת
וָֽאַשְׁלִכֵ֔ם מֵעַ֖ל שְׁתֵּ֣י יָדָ֑י וָאֲשַׁבְּרֵ֖ם לְעֵינֵיכֶֽם׃ יח וָֽאֶתְנַפַּל֩ לִפְנֵ֨י יְהוָ֜ה
כָּרִאשֹׁנָ֗ה אַרְבָּעִ֥ים יוֹם֙ וְאַרְבָּעִ֣ים לַ֔יְלָה לֶ֚חֶם לֹ֣א אָכַ֔לְתִּי וּמַ֖יִם לֹ֣א
שָׁתִ֑יתִי עַ֤ל כָּל־חַטַּאתְכֶם֙ אֲשֶׁ֣ר חֲטָאתֶ֔ם לַעֲשׂ֥וֹת הָרַ֛ע בְּעֵינֵ֥י יְהוָ֖ה
לְהַכְעִיסֽוֹ׃ יט כִּ֣י יָגֹ֗רְתִּי מִפְּנֵ֤י הָאַף֙ וְהַ֣חֵמָ֔ה אֲשֶׁ֨ר קָצַ֧ף יְהוָ֛ה עֲלֵיכֶ֖ם
לְהַשְׁמִ֣יד אֶתְכֶ֑ם וַיִּשְׁמַ֤ע יְהוָה֙ אֵלַ֔י גַּ֖ם בַּפַּ֥עַם הַהִֽוא׃ כ וּֽבְאַהֲרֹ֗ן
הִתְאַנַּ֧ף יְהוָ֛ה מְאֹ֖ד לְהַשְׁמִיד֑וֹ וָֽאֶתְפַּלֵּ֛ל גַּם־בְּעַ֥ד אַהֲרֹ֖ן בָּעֵ֥ת הַהִֽוא׃
כא וְֽאֶת־חַטַּאתְכֶ֞ם אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶ֣ם אֶת־הָעֵ֗גֶל לָקַחְתִּי֮ וָאֶשְׂרֹ֣ף אֹת֣וֹ ׀
בָּאֵשׁ֒ וָאֶכֹּ֨ת אֹת֤וֹ טָחוֹן֙ הֵיטֵ֔ב עַ֥ד אֲשֶׁר־דַּ֖ק לְעָפָ֑ר וָֽאַשְׁלִךְ֙ אֶת־עֲפָר֔וֹ
אֶל־הַנַּ֖חַל הַיֹּרֵ֥ד מִן־הָהָֽר׃ כב וּבְתַבְעֵרָה֙ וּבְמַסָּ֔ה וּבְקִבְרֹ֖ת הַֽתַּאֲוָ֑ה
מַקְצִפִ֥ים הֱיִיתֶ֖ם אֶת־יְהוָֽה׃ כג וּבִשְׁלֹ֨חַ יְהוָ֜ה אֶתְכֶ֗ם מִקָּדֵ֤שׁ בַּרְנֵ֙עַ֙
לֵאמֹ֔ר עֲלוּ֙ וּרְשׁ֣וּ אֶת־הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖תִּי לָכֶ֑ם וַתַּמְר֗וּ אֶת־פִּ֤י יְהוָה֙
אֱלֹהֵיכֶ֔ם וְלֹ֤א הֶֽאֱמַנְתֶּם֙ ל֔וֹ וְלֹ֥א שְׁמַעְתֶּ֖ם בְּקֹלֽוֹ׃ כד מַמְרִ֥ים הֱיִיתֶ֖ם
עִם־יְהוָ֑ה מִיּ֖וֹם דַּעְתִּ֥י אֶתְכֶֽם׃ כה וָאֶתְנַפַּ֞ל לִפְנֵ֣י יְהוָ֗ה אֵ֣ת אַרְבָּעִ֥ים
הַיּ֛וֹם וְאֶת־אַרְבָּעִ֥ים הַלַּ֖יְלָה אֲשֶׁ֣ר הִתְנַפָּ֑לְתִּי כִּֽי־אָמַ֥ר יְהוָ֖ה לְהַשְׁמִ֥יד
אֶתְכֶֽם׃ כו וָאֶתְפַּלֵּ֣ל אֶל־יְהוָה֮ וָֽאֹמַר֒ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֗ה אַל־תַּשְׁחֵ֤ת עַמְּךָ֙
וְנַחֲלָ֣תְךָ֔ אֲשֶׁ֥ר פָּדִ֖יתָ בְּגָדְלֶ֑ךָ אֲשֶׁר־הוֹצֵ֥אתָ מִמִּצְרַ֖יִם בְּיָ֥ד חֲזָקָֽה׃
כז זְכֹר֙ לַעֲבָדֶ֔יךָ לְאַבְרָהָ֖ם לְיִצְחָ֣ק וּֽלְיַעֲקֹ֑ב אַל־תֵּ֗פֶן אֶל־קְשִׁי֙ הָעָ֣ם
הַזֶּ֔ה וְאֶל־רִשְׁע֖וֹ וְאֶל־חַטָּאתֽוֹ׃ כח פֶּן־יֹאמְר֗וּ הָאָרֶץ֮ אֲשֶׁ֣ר הוֹצֵאתָ֣נוּ
מִשָּׁם֒ מִבְּלִ֞י יְכֹ֣לֶת יְהוָ֗ה לַהֲבִיאָ֛ם אֶל־הָאָ֖רֶץ אֲשֶׁר־דִּבֶּ֣ר לָהֶ֑ם
וּמִשִּׂנְאָת֣וֹ אוֹתָ֔ם הוֹצִיאָ֖ם לַהֲמִתָ֥ם בַּמִּדְבָּֽר׃ כט וְהֵ֥ם עַמְּךָ֖ וְנַחֲלָתֶ֑ךָ
אֲשֶׁ֤ר הוֹצֵ֙אתָ֙ בְּכֹחֲךָ֣ הַגָּדֹ֔ל וּבִזְרֹעֲךָ֖ הַנְּטוּיָֽה׃ פ רביעי י א בָּעֵ֨ת
הַהִ֜וא אָמַ֧ר יְהוָ֣ה אֵלַ֗י פְּסָל־לְךָ֞ שְׁנֵֽי־לוּחֹ֤ת אֲבָנִים֙ כָּרִ֣אשֹׁנִ֔ים וַעֲלֵ֥ה
אֵלַ֖י הָהָ֑רָה וְעָשִׂ֥יתָ לְּךָ֖ אֲר֥וֹן עֵֽץ׃ ב וְאֶכְתֹּב֙ עַל־הַלֻּחֹ֔ת אֶ֨ת־הַדְּבָרִ֔ים
אֲשֶׁ֥ר הָי֛וּ עַל־הַלֻּחֹ֥ת הָרִאשֹׁנִ֖ים אֲשֶׁ֣ר שִׁבַּ֑רְתָּ וְשַׂמְתָּ֖ם בָּאָרֽוֹן׃
ג וָאַ֤עַשׂ אֲרוֹן֙ עֲצֵ֣י שִׁטִּ֔ים וָאֶפְסֹ֛ל שְׁנֵֽי־לֻחֹ֥ת אֲבָנִ֖ים כָּרִאשֹׁנִ֑ים וָאַ֣עַל
הָהָ֔רָה וּשְׁנֵ֥י הַלֻּחֹ֖ת בְּיָדִֽי׃ ד וַיִּכְתֹּ֨ב עַל־הַלֻּחֹ֜ת כַּמִּכְתָּ֤ב הָרִאשׁוֹן֙ אֵ֣ת

יקמץ בס״תא יס׳ קטנה ·פתח באתנח

טו השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: ואפן וארד מן
טז ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי: וארא
והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר
יז מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם: ואתפש בשני הלחת
יח ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני יהוה
כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא
שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה
יט להכעיסו: כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם
כ להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא: ובאהרן
התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא:
כא ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו
באש ואכת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו
כב אל הנחל הירד מן ההר: ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה
כג מקצפים הייתם את יהוה: ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע
לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה
כד אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו: *ממרים הייתם
כה עם יהוה מיום דעתי אתכם: ואתנפל לפני יהוה את ארבעים
היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד
כו אתכם: ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך
ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה:
כז זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם
כח הזה ואל רשעו ואל חטאתו: פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו
משם מבלי יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם
כט ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר: והם עמך ונחלתך
א אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה: פ רביעי בעת
ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה
ב אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: ואכתב על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון:
ג ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל
ד ההרה ושני הלחת בידי: ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את
עשרת

*מ׳ קטנה

עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום
הקהל ויתנם יהוה אלי: ה ואפן וארד מן־ההר ואשם את־הלחת
בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה: ו ובני ישראל
נסעו מבארת בני־יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן
אלעזר בנו תחתיו: ז משם נסעו הגדגדה ומן־הגדגדה יטבתה
ארץ נחלי מים: ח בעת ההוא הבדיל יהוה את־שבט הלוי לשאת
את־ארון ברית־יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו
עד היום הזה: ט על־כן לא־היה ללוי חלק ונחלה עם־אחיו יהוה
הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: י ואנכי עמדתי בהר
כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם
בפעם ההוא לא־אבה יהוה השחיתך: יא ויאמר יהוה אלי קום
לך למסע לפני העם ויבאו ויירשו את־הארץ אשר־נשבעתי
לאבתם לתת להם: פ חמשי יב ועתה ישראל מה יהוה אלהיך
שאל מעמך כי אם־ליראה את־יהוה אלהיך ללכת בכל־דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך:
יג לשמר את־מצות יהוה ואת־חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב
לך: יד הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל־אשר־
בה: טו רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם
אחריהם בכם מכל־העמים כיום הזה: טז ומלתם את ערלת
לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: יז כי יהוה אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא־ישא
פנים ולא יקח שחד: יח עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר
לתת לו לחם ושמלה: יט ואהבתם את־הגר כי־גרים הייתם בארץ
מצרים: כ את־יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו
תשבע: כא הוא תהלתך והוא אלהיך אשר־עשה אתך את־
הגדלת ואת־הנוראת האלה אשר ראו עיניך: כב בשבעים נפש
ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים
לרב: יא א ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
ומשפטיו ומצותיו כל־הימים: ב וידעתם היום כי לא את־בניכם
אשר לא־ידעו ואשר לא־ראו את־מוסר יהוה אלהיכם את־גדלו

*קמץ בז״ק

עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום
ה הקהל ויתנם יהוה אלי: ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת
ו בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה: ובני ישראל
נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן
ז אלעזר בנו תחתיו: משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה
ח ארץ נחלי מים: בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת
את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו
ט עד היום הזה: על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה
י הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: ואנכי עמדתי בהר
כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם
יא בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך: ויאמר יהוה אלי קום
לך למסע לפני העם ויבאו ויירשו את הארץ אשר נשבעתי
יב לאבתם לתת להם: פ חמישי ועתה ישראל מה יהוה אלהיך
שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:
יג לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב
יד לך: הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר
טו בה: רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם
טז אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת
יז לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא
יח פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר
יט לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ
כ מצרים: את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו
כא תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את
כב הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש
ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים
א לרב: יא ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
ב ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם
אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו
את

את־ידו החזקה וזרעו הנטויה׃ ג ואת־אתתיו ואת־מעשיו אשר
עשה בתוך מצרים לפרעה מלך־מצרים ולכל־ארצו׃ ד ואשר עשה
לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את־מי ים־סוף על־פניהם
ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה׃ ה ואשר עשה לכם
במדבר עד־באכם עד־המקום הזה׃ ו ואשר עשה לדתן ולאבירם
בני אליאב בן־ראובן אשר פצתה הארץ את־פיה ותבלעם ואת־
בתיהם ואת־אהליהם ואת כל־היקום אשר ברגליהם בקרב כל־
ישראל׃ ז כי עיניכם הראת את־כל־מעשה יהוה הגדל אשר עשה׃
ח ושמרתם את־כל־המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו
ובאתם וירשתם את־הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃
ט ולמען תאריכו ימים על־האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם
לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃ ס ששי י כי הארץ
אשר אתה בא־שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם
משם אשר תזרע את־זרעך והשקית ברגלך כגן הירק׃ יא והארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים
תשתה־מים׃ יב ארץ אשר־יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני
יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה׃ ס יג והיה אם־
שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם׃ יד ונתתי
מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃
טו ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ טז השמרו לכם
פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם׃ יז וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר
והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה
אשר יהוה נתן לכם׃ יח ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־
נפשכם וקשרתם אתם לאות על־ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם׃
יט ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך׃ כ וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך׃
כא למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ׃ ס שביעי מפטיר

ג את ידו החזקה וזרעו הנטויה: ואת אתתיו ואת מעשיו אשר
ד עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואשר עשה
להיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם
ה ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: ואשר עשה לכם
ו במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואשר עשה לדתן ולאבירם
בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת
בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל
ז ישראל: כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה:
ח ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו
ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
ט ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם
י לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: ס ששי כי הארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם
יא משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים
יב תשתה מים: ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני
יג יהוה אלהיך בה מרשית* השנה ועד אחרית שנה: ס והיה אם
שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
יד את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי
מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך:
כו טו ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם
פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
יז להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה
יח אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל
נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם:
יט ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך
כ בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
כא למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: ס שביעי מפטיר
כי

*חסר אלף

כב כִּי אִם־שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם לַעֲשֹׂתָהּ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו
וּלְדָבְקָה־בוֹ׃ כג וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם
וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִכֶּם׃ כד כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ
כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן־הַנָּהָר נְהַר־פְּרָת
וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם׃ כה לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם
פַּחְדְּכֶם וּמוֹרַאֲכֶם יִתֵּן ׀ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּדְרְכוּ־בָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃ ס ס ס
כו רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה׃ כז אֶת־הַבְּרָכָה
אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ כח וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃ ס כט וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־
הַבְּרָכָה עַל־הַר גְּרִזִים וְאֶת־הַקְּלָלָה עַל־הַר עֵיבָל׃ ל הֲלֹא־הֵמָּה
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶּרֶךְ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב
בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי מֹרֶה׃ לא כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־
הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם
וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם־בָּהּ׃ לב וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַחֻקִּים
וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ יב א אֵלֶּה הַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה׃
ב אַבֵּד תְּאַבְּדוּן אֶת־כָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ־שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הֶהָרִים הָרָמִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת
וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃ ג וְנִתַּצְתֶּם אֶת־מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת־
מַצֵּבֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן וְאִבַּדְתֶּם
אֶת־שְׁמָם מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא׃ ד לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
ה כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם
לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה׃ ו וַהֲבֵאתֶם שָׁמָּה
עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יֶדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם

כב כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו
כג ולדבקה בו: והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם
כד וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: כל המקום אשר תדרך
כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת
כה ועד הים האחרון יהיה גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם
פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר
תדרכו בה כאשר דבר לכם: ס ס ס
כו כז ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה
אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
כח אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי
כט אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ס והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את
ל הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה
בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב
לא בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה: כי אתם עברים את
הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
לב וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים
א ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: *יב אלה החקים
והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה:
ב אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר
אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות
ג ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם את
מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם
ד את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם:
ה כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם
ו לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: *והבאתם שמה
עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם
ונדבתיכם *לוי *ישראל

וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקַרְכֶם וְצֹאנְכֶם׃ ז וַאֲכַלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ ח לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ
כָּל־הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו׃ ט כִּי לֹא־בָאתֶם עַד־עָתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־
הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ י וַעֲבַרְתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן
וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם
מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וִישַׁבְתֶּם־בֶּטַח׃ שני יא וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָבִיאוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וּתְרֻמַת יֶדְכֶם
וְכֹל מִבְחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה׃ יב וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם וְאַמְהֹתֵיכֶם וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר
בְּשַׁעֲרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתְּכֶם׃ יג הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲלֶה
עֹלֹתֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ יד כִּי אִם־בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוָה בְּאַחַד שְׁבָטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹּל אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ׃ טו רַק בְּכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ תִּזְבַּח ׀ וְאָכַלְתָּ בָשָׂר כְּבִרְכַּת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יֹאכְלֶנּוּ
כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ טז רַק הַדָּם לֹא תֹאכֵלוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃
יז לֹא־תוּכַל לֶאֱכֹל בִּשְׁעָרֶיךָ מַעְשַׂר דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת
בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ וְכָל־נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדֹּר וְנִדְבֹתֶיךָ וּתְרוּמַת יָדֶךָ׃ יח כִּי
אִם־לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בּוֹ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ יט הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲזֹב אֶת־
הַלֵּוִי כָּל־יָמֶיךָ עַל־אַדְמָתֶךָ׃ ס כ כִּי־יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְאָמַרְתָּ אֹכְלָה בָשָׂר כִּי־תְאַוֶּה נַפְשְׁךָ לֶאֱכֹל בָּשָׂר
בְּכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ תֹּאכַל בָּשָׂר׃ כא כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁר
נָתַן יְהוָה לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכֹל אַוַּת נַפְשֶׁךָ׃
כב אַךְ כַּאֲשֶׁר יֵאָכֵל אֶת־הַצְּבִי וְאֶת־הָאַיָּל כֵּן תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא
וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו יֹאכְלֶנּוּ׃ כג רַק חֲזַק לְבִלְתִּי אֲכֹל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא
הַנָּפֶשׁ וְלֹא־תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם־הַבָּשָׂר׃ כד לֹא תֹּאכְלֶנּוּ עַל־הָאָרֶץ

ז ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה
אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך
ח יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום א ש
ט כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל
י הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן
וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם
יא מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: שני והיה המקום אשר
יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר
אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם
יב וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר
יג בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה
יד עלתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר
יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר
טו אנכי מצוך: רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת
יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו
טז כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים:
יז לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת
יח בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: כי
אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת
יט לפני יהוה אלהיך בכל משלך ידך: השמר לך פן תעזב את
כ הלוי כל ימיך על אדמתך: ס כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך
כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר
כא בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר
נתן יהוה לך כאשר צויתך* ואכלת בשעריך בכל אות נפשך:
כב אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא
כג והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא
כד הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ
תשפכנו

*חסר יו"ד

תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ כה לֹא תֹּאכְלֶנּוּ לְמַעַן יִיטַב לְךָ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי־
תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ כו רַק קָדָשֶׁיךָ אֲשֶׁר־יִהְיוּ לְךָ וּנְדָרֶיךָ
תִּשָּׂא וּבָאתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה׃ כז וְעָשִׂיתָ עֹלֹתֶיךָ
הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדַם־זְבָחֶיךָ יִשָּׁפֵךְ עַל־מִזְבַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכֵל׃ כח שְׁמֹר וְשָׁמַעְתָּ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ לְמַעַן יִיטַב לְךָ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ עַד־עוֹלָם
כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ ס שביעי כט כִּי־יַכְרִית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אוֹתָם מִפָּנֶיךָ
וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּאַרְצָם׃ ל הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּנָּקֵשׁ אַחֲרֵיהֶם
אַחֲרֵי הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יַעַבְדוּ
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אָנִי׃ לא לֹא־תַעֲשֶׂה כֵן
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תּוֹעֲבַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי
גַם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם׃ יג א אֵת כָּל־
הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תֹסֵף
עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ׃ פ ב כִּי־יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חֹלֵם חֲלוֹם
וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת׃ ג וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיךָ
לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם׃
ד לֹא תִשְׁמַע אֶל־דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל־חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא
כִּי מְנַסֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם אֹהֲבִים אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ ה אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלֵכוּ
וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת־מִצְוֹתָיו תִּשְׁמֹרוּ וּבְקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וּבוֹ
תִדְבָּקוּן׃ ו וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא יוּמָת כִּי דִבֶּר־
סָרָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם ׀ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדְךָ
מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדִּיחֲךָ מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ
וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ ס ז כִּי יְסִיתְךָ אָחִיךָ בֶן־אִמֶּךָ אוֹ־בִנְךָ אוֹ־
בִתְּךָ אוֹ ׀ אֵשֶׁת חֵיקֶךָ אוֹ רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ בַּסֵּתֶר לֵאמֹר נֵלְכָה
וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ׃ ח מֵאֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ אוֹ הָרְחֹקִים מִמֶּךָּ מִקְצֵה
הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ׃ ט לֹא־תֹאבֶה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא־
תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא־תַחְמֹל וְלֹא־תְכַסֶּה עָלָיו׃ י כִּי הָרֹג תַּהַרְגֶנּוּ

תשפכנו כמים : לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי כה
תעשה הישר בעיני יהוה : רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך כו
תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה : ועשית עלתיך כז
הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח
יהוה אלהיך והבשר תאכל : שמר ושמעת את כל הדברים כח
האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם
כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך : ס שלישי כי יכרית כט
יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך
וירשת אתם וישבת בארצם : השמר לך פן תנקש אחריהם ל
אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני : לא תעשה כן לא
ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי
גם את בניהם ואת בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם : יג את כל א
הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף
עליו ולא תגרע ממנו : פ כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ב
ונתן אליך אות או מופת : ובא האות והמופת אשר דבר אליך ג
לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם :
לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא ד
כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה
אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם : אחרי יהוה אלהיכם תלכו ה
ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו
תדבקון : והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר ו
סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך
מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה
ובערת הרע מקרבך : ס כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או ז
בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך : מאלהי ח
העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה
הארץ ועד קצה הארץ : לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא ט
תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו : כי הרג תהרגנו י

ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה: יא וסקלתו
באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים: יב וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יוספו
לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: ס יג כי תשמע באחת
עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יד יצאו
אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר
נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: טו ודרשת
וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
הזאת בקרבך: טז הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי חרב
החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: יז ואת כל
שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל
שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד:
יח ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו
ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: יט כי
תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך: ס רביעי יד א בנים
אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
למת: ב כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות
לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: ס ג לא תאכל
כל תועבה: ד זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה
עזים: ה איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר: ו וכל בהמה
מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה
תאכלו: ז אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה
השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה
המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: ח ואת החזיר כי
מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו: ס ט את זה תאכלו מכל אשר במים כל
אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: י וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: ס יא כל צפור טהרה תאכלו:
יב וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: יג והראה ואת

יא ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה: וסקלתו
באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ
יב מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יוספו
יג לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: ס כי תשמע באחת
יד עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו
אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר
טו נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת
וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
טז הזאת בקרבך: הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי חרב
יז החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: ואת כל
שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל
שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד:
יח ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו
יט ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי
תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי
א מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך: ס רביעי יד בנים
אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
ב למת: כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות
ג לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: ס לא תאכל
ד כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה
ה ו עזים: איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר: וכל בהמה
מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה
ז תאכלו: אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה
השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה
ח המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: ואת החזיר כי
מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
ט ובנבלתם לא תגעו: ס את זה תאכלו מכל אשר במים כל
י אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר
יא וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: ס כל צפור טהרה תאכלו:
יב יג וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה ואת
האיה

הָאַיָּה וְהַדַּיָּה לְמִינָהּ׃ יד וְאֵת כָּל־עֹרֵב לְמִינוֹ׃ טו וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה
וְאֶת־הַתַּחְמָס וְאֶת־הַשָּׁחַף וְאֶת־הַנֵּץ לְמִינֵהוּ׃ טז אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־
הַיַּנְשׁוּף וְהַתִּנְשָׁמֶת׃ יז וְהַקָּאָת וְאֶת־הָרָחָמָה וְאֶת־הַשָּׁלָךְ׃
יח וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוּכִיפַת וְהָעֲטַלֵּף׃ יט וְכֹל שֶׁרֶץ
הָעוֹף טָמֵא הוּא לָכֶם לֹא יֵאָכֵלוּ׃ כ כָּל־עוֹף טָהוֹר תֹּאכֵלוּ׃ כא לֹא
תֹאכְלוּ כָל־נְבֵלָה לַגֵּר אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ תִּתְּנֶנָּה וַאֲכָלָהּ אוֹ מָכֹר לְנָכְרִי
כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ פ
חמישי כב עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֵת כָּל־תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה
שָׁנָה׃ כג וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשַׁכֵּן
שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן
תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים׃ כד וְכִי־יִרְבֶּה מִמְּךָ
הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כה וְנָתַתָּה בַּכָּסֶף
וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בּוֹ׃ כו וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן
וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ שָּׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ כז וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין
לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ׃ ס כח מִקְצֵה ׀ שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־
מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ כט וּבָא הַלֵּוִי כִּי
אֵין־לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
וְאָכְלוּ וְשָׂבֵעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה׃ ס ששי טו א מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃ ב וְזֶה
דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא־
יִגֹּשׂ אֶת־רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃ ג אֶת־הַנָּכְרִי
תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ׃ ד אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־
בְּךָ אֶבְיוֹן כִּי־בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן־
לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃ ה רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ ו כִּי־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה
לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ׃ ס ז כִּי־יִהְיֶה בְךָ
אביון

האיה והדיה למינה: ואת כל ערב למינו: ואת בת היענה יד טו
ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: את הכוס ואת טז
הינשוף והתנשמת: והקאת ואת הרחמה ואת השלך: יז
והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ יח יט
העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא כ כא
תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: פ
חמישי עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה כב
שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן כג
שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען
תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך כד
הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך: ונתתה בכסף כה
וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן וביין כו
ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך
ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין כז
לו חלק ונחלה עמך: ס מקצה שלש שנים תוציא את כל כח
מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי כט
אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר
תעשה: ס ששי טו מקץ שבע שנים תעשה שמטה: וזה א ב
דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא
יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: את הנכרי ג
תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה ד
בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה: רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך ה
לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי ו
יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה
לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: ס כי יהיה בך ז

אביון

אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃
ח כִּי־פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר
יֶחְסַר לוֹ׃ ט הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ בְלִיַּעַל לֵאמֹר
קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא
תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ י נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־
יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל ׀ הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ יא כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ
עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ
וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃ ס יב כִּי־יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה
וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ׃ יג וְכִי־
תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃ יד הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ
מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן־לוֹ׃
טו וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן
אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃ טז וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא
מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־בֵּיתֶךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ׃ יז וְלָקַחְתָּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ
וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף לַאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־
כֵּן׃ יח לֹא־יִקְשֶׁה בְעֵינֶךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר
שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ פ
שביעי יט כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃
כ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ כא וְכִי־יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר כֹּל מוּם רָע לֹא
תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כב בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו
כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ כג רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ פ
טז שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ
הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃ ב וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ ג לֹא־
תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי
בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ

אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן
לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון:
ח כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר
ט יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר
קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא
י תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא
ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך
יא בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ
על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך
יב ולאבינך בארצך: ס כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה
יג ועבדך שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך: וכי
יד תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: העניק תעניק לו
מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו:
טו וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן
טז אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא
יז מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך: ולקחת את המרצע
ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה
יח כן: לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר
שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: פ
יט שביעי כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש
ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך:
כ לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה
כא אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא
כב תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו
כג כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: פ
א טז שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש
ב האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה
ג אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא
תאכל עליו המץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי
בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ
מצרים

מִצְרַ֔יִם כֹּ֖ל יְמֵ֥י חַיֶּֽיךָ׃ ד וְלֹֽא־יֵרָאֶ֨ה לְךָ֥ שְׂאֹ֛ר בְּכָל־גְּבֻלְךָ֖ שִׁבְעַ֣ת
יָמִ֑ים וְלֹא־יָלִ֣ין מִן־הַבָּשָׂ֗ר אֲשֶׁ֨ר תִּזְבַּ֥ח בָּעֶ֛רֶב בַּיּ֥וֹם הָרִאשׁ֖וֹן לַבֹּֽקֶר׃
ה לֹ֥א תוּכַ֖ל לִזְבֹּ֣חַ אֶת־הַפָּ֑סַח בְּאַחַ֣ד שְׁעָרֶ֔יךָ אֲשֶׁר־יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ נֹתֵ֥ן
לָֽךְ׃ ו כִּ֠י אִֽם־אֶל־הַמָּק֞וֹם אֲשֶׁר־יִבְחַ֨ר יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ לְשַׁכֵּ֣ן שְׁמ֔וֹ שָׁ֛ם
תִּזְבַּ֥ח אֶת־הַפֶּ֖סַח בָּעָ֑רֶב כְּב֣וֹא הַשֶּׁ֔מֶשׁ מוֹעֵ֖ד צֵֽאתְךָ֥ מִמִּצְרָֽיִם׃
ז וּבִשַּׁלְתָּ֙ וְאָ֣כַלְתָּ֔ בַּמָּק֕וֹם אֲשֶׁ֥ר יִבְחַ֛ר יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ בּ֑וֹ וּפָנִ֣יתָ בַבֹּ֔קֶר
וְהָלַכְתָּ֖ לְאֹהָלֶֽיךָ׃ ח שֵׁ֥שֶׁת יָמִ֖ים תֹּאכַ֣ל מַצּ֑וֹת וּבַיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֗י
עֲצֶ֙רֶת֙ לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ לֹ֥א תַעֲשֶׂ֖ה מְלָאכָֽה׃ ס ט שִׁבְעָ֥ה שָׁבֻעֹ֖ת
תִּסְפָּר־לָ֑ךְ מֵהָחֵ֤ל חֶרְמֵשׁ֙ בַּקָּמָ֔ה תָּחֵ֣ל לִסְפֹּ֔ר שִׁבְעָ֖ה שָׁבֻעֽוֹת׃
י וְעָשִׂ֜יתָ חַ֤ג שָׁבֻעוֹת֙ לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ מִסַּ֛ת נִדְבַ֥ת יָדְךָ֖ אֲשֶׁ֣ר תִּתֵּ֑ן
כַּאֲשֶׁ֥ר יְבָרֶכְךָ֖ יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ יא וְשָׂמַחְתָּ֞ לִפְנֵ֣י ׀ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ אַתָּ֨ה
וּבִנְךָ֣ וּבִתֶּךָ֮ וְעַבְדְּךָ֣ וַאֲמָתֶךָ֒ וְהַלֵּוִי֙ אֲשֶׁ֣ר בִּשְׁעָרֶ֔יךָ וְהַגֵּ֛ר וְהַיָּת֥וֹם
וְהָאַלְמָנָ֖ה אֲשֶׁ֣ר בְּקִרְבֶּ֑ךָ בַּמָּק֗וֹם אֲשֶׁ֤ר יִבְחַר֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ לְשַׁכֵּ֥ן
שְׁמ֖וֹ שָֽׁם׃ יב וְזָ֣כַרְתָּ֔ כִּי־עֶ֥בֶד הָיִ֖יתָ בְּמִצְרָ֑יִם וְשָׁמַרְתָּ֣ וְעָשִׂ֔יתָ אֶת־
הַחֻקִּ֖ים הָאֵֽלֶּה׃ פ מפטיר יג חַ֧ג הַסֻּכֹּ֛ת תַּעֲשֶׂ֥ה לְךָ֖ שִׁבְעַ֣ת יָמִ֑ים
בְּאָ֨סְפְּךָ֔ מִגָּרְנְךָ֖ וּמִיִּקְבֶֽךָ׃ יד וְשָׂמַחְתָּ֖ בְּחַגֶּ֑ךָ אַתָּ֨ה וּבִנְךָ֤ וּבִתֶּ֙ךָ֙
וְעַבְדְּךָ֣ וַאֲמָתֶ֔ךָ וְהַלֵּוִ֗י וְהַגֵּ֛ר וְהַיָּת֥וֹם וְהָאַלְמָנָ֖ה אֲשֶׁ֥ר בִּשְׁעָרֶֽיךָ׃
טו שִׁבְעַ֣ת יָמִ֗ים תָּחֹג֙ לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ בַּמָּק֖וֹם אֲשֶׁר־יִבְחַ֣ר יְהוָ֑ה כִּ֣י
יְבָרֶכְךָ֞ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ בְּכֹ֤ל תְּבוּאָֽתְךָ֙ וּבְכֹל֙ מַעֲשֵׂ֣ה יָדֶ֔יךָ וְהָיִ֖יתָ אַ֥ךְ
שָׂמֵֽחַ׃ טז שָׁל֣וֹשׁ פְּעָמִ֣ים ׀ בַּשָּׁנָ֡ה יֵרָאֶ֨ה כָל־זְכוּרְךָ֜ אֶת־פְּנֵ֣י ׀ יְהוָ֣ה
אֱלֹהֶ֗יךָ בַּמָּקוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר יִבְחָ֔ר בְּחַ֧ג הַמַּצּ֛וֹת וּבְחַ֥ג הַשָּׁבֻע֖וֹת וּבְחַ֣ג
הַסֻּכּ֑וֹת וְלֹ֧א יֵרָאֶ֛ה אֶת־פְּנֵ֥י יְהוָ֖ה רֵיקָֽם׃ יז אִ֖ישׁ כְּמַתְּנַ֣ת יָד֑וֹ כְּבִרְכַּ֛ת
יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ אֲשֶׁ֥ר נָֽתַן־לָֽךְ׃ ס ס ס
יח שֹׁפְטִ֣ים וְשֹֽׁטְרִ֗ים תִּֽתֶּן־לְךָ֙ בְּכָל־שְׁעָרֶ֔יךָ אֲשֶׁ֨ר יְהוָ֧ה אֱלֹהֶ֛יךָ נֹתֵ֥ן
לְךָ֖ לִשְׁבָטֶ֑יךָ וְשָׁפְט֥וּ אֶת־הָעָ֖ם מִשְׁפַּט־צֶֽדֶק׃ יט לֹא־
תַטֶּ֣ה מִשְׁפָּ֔ט לֹ֥א תַכִּ֖יר פָּנִ֑ים וְלֹא־תִקַּ֣ח שֹׁ֔חַד כִּ֣י הַשֹּׁ֗חַד יְעַוֵּר֙ עֵינֵ֣י
חֲכָמִ֔ים וִֽיסַלֵּ֖ף דִּבְרֵ֥י צַדִּיקִֽם׃ כ צֶ֥דֶק צֶ֖דֶק תִּרְדֹּ֑ף לְמַ֤עַן תִּֽחְיֶה֙
וְיָרַשְׁתָּ֣ אֶת־הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁר־יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ נֹתֵ֥ן לָֽךְ׃ ס כא לֹֽא־תִטַּ֥ע לְךָ֛
אֲשֵׁרָ֖ה כָּל־עֵ֑ץ אֵ֗צֶל מִזְבַּ֛ח יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ אֲשֶׁ֥ר תַּעֲשֶׂה־לָּֽךְ׃ כב וְלֹֽא־
תָקִ֥ים לְךָ֖ מַצֵּבָ֑ה אֲשֶׁ֥ר שָׂנֵ֖א יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ ס יז א לֹא־תִזְבַּח֩ לַיהוָ֨ה

יקמץ בז"ק

ד מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת
ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר:
ה לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן
ו לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם
תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים:
ז ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר
ח והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי
ט עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: ס שבעה שבעת
תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות:
ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן
יא כאשר יברכך יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
יב שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את
יג החקים האלה: פ מפטיר חג הסכת תעשה לך שבעת ימים
יד באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך:
טו שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי
יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך
טז שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה
אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג
יז הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם איש כמתנת ידו כברכת
יהוה אלהיך אשר נתן לך: ס ס ס
יח שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן
יט לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא
תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני
כ חכמים ויסלף דברי צדיקם: צדק צדק תרדף למען תחיה
כא וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: * ס לא תטע לך
כב אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: ולא
א תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך: ס יז לא תזבח ליהוה

*לוי

אלהיך

אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוּם כֹּל דָּבָר רָע כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ ס ב כִּי־יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־
אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ׃ ג וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם
וְלַשֶּׁמֶשׁ ׀ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי׃ ד וְהֻגַּד־
לְךָ וְשָׁמָעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה
הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל׃ ה וְהוֹצֵאתָ אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהִוא
אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־
הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ׃ ו עַל־פִּי ׀ שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה
עֵדִים יוּמַת הַמֵּת לֹא יוּמַת עַל־פִּי עֵד אֶחָד׃ ז יַד הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ
בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל־הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ פ
ח כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט בֵּין־דָּם ׀ לְדָם בֵּין־דִּין לְדִין וּבֵין
נֶגַע לָנֶגַע דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ ט וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט
אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט׃
י וְעָשִׂיתָ עַל־פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּךָ׃ יא עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
יוֹרוּךָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה לֹא תָסוּר מִן־הַדָּבָר
אֲשֶׁר־יַגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ יב וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְזָדוֹן לְבִלְתִּי
שְׁמֹעַ אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשָׁרֶת שָׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט
וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃ יג וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ
וְיִרָאוּ וְלֹא יְזִידוּן עוֹד׃ ס שני יד כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּה בָּהּ וְאָמַרְתָּ אָשִׂימָה עָלַי מֶלֶךְ
כְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתָי׃ טו שׂוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקֶּרֶב אַחֶיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לָתֵת
עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־אָחִיךָ הוּא׃ טז רַק לֹא־יַרְבֶּה־לּוֹ סוּסִים
וְלֹא־יָשִׁיב אֶת־הָעָם מִצְרַיְמָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּס וַיהוָה אָמַר לָכֶם
לֹא תֹסִפוּן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה עוֹד׃ יז וְלֹא יַרְבֶּה־לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר
לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יַרְבֶּה־לּוֹ מְאֹד׃ יח וְהָיָה כְשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא
מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלִּפְנֵי

אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה
ב אלהיך הוא: ס כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה
ג אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם
י ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד
לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
ה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא
אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את
ו האשה וסקלתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה
ז עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו
בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך: פ
ח כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין
נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר
ט יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט
אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט:
י *ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר
יא יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: * על פי התורה אשר
יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך העשה לא תסור מן הדבר
יב אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי
שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט
יג ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו
יד ויראו ולא יזידון עוד: ס שני כי תבא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך
טו ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר
יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת
טז עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים
ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם
יז לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור
יח לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: והיה כשבתו על כסא
ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני
הכהנים

*חצי הספר בפסוקים *ישראל

הכהנים הלוים: יט והיתה עמו וקרא בו כל-ימי חייו למען ילמד
ליראה את-יהוה אלהיו לשמר את-כל-דברי התורה הזאת ואת-
החקים האלה לעשתם: כ לבלתי רום-לבבו מאחיו ולבלתי סור
מן-המצוה ימין ושמאול למען יאריך ימים על-ממלכתו הוא ובניו
בקרב ישראל: ס **יח** שלישי א לא-יהיה לכהנים הלוים כל-שבט
לוי חלק ונחלה עם-ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: ב ונחלה
לא-יהיה-לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר-לו: ס ג וזה
יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם-שור אם-שה
ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה: ד ראשית דגנך תירשך ויצהרך
וראשית גז צאנך תתן-לו: ה כי בו בחר יהוה אלהיך מכל-שבטיך
לעמד לשרת בשם-יהוה הוא ובניו כל-הימים: ס רביעי ו וכי-יבא
הלוי מאחד שעריך מכל-ישראל אשר-הוא גר שם ובא בכל-
אות נפשו אל-המקום אשר-יבחר יהוה: ז ושרת בשם יהוה אלהיו
ככל-אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה: ח חלק כחלק יאכלו
לבד ממכריו על-האבות: ס ט כי אתה בא אל-הארץ אשר-יהוה
אלהיך נתן לך לא-תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: י לא-
ימצא בך מעביר בנו-ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש
ומכשף: יא וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל-המתים: יב כי-
תועבת יהוה כל-עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך
מוריש אותם מפניך: יג תמים תהיה עם יהוה אלהיך: חמישי
יד כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל-מעננים ואל-קסמים
ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: טו נביא מקרבך
מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: טז ככל אשר-
שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף
לשמע את-קול יהוה אלהי ואת-האש הגדלה הזאת לא-אראה
עוד ולא אמות: יז ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: יח נביא
אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם
את כל-אשר אצונו: יט והיה האיש אשר לא-ישמע אל-דברי אשר
ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: כ אך הנביא אשר יזיד לדבר
דבר בשמי את אשר לא-צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים

ספירן בה פלא ו' בקצת ספ"ים תת' רבתי קמץ בז"ק

אחרים

יט הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו* כל ימי חייו למען ילמד
ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת
כ החקים האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור
מן המצוה ימין ושמאול* למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו
א בקרב ישראל: ס יח שלישי לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט
ב לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: ונחלה
ג לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: ס וזה
יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה
ד ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך
ה וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך
ו לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים: ס רביעי וכי יבא
הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל
ז אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושרת בשם יהוה אלהיו
ח ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה: חלק כחלק יאכלו
ט לבד ממכריו על האבות: ס כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה
י אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא
ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש
יא יב ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי
תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך
יג מוריש אותם מפניך: *תמים תהיה עם יהוה אלהיך: חמישי
יד כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים
טו ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: נביא מקרבך
טז מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר
שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף
לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה
יז יח עוד ולא אמות: ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: נביא
אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם
יט את כל אשר אצונו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר
כ ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר
דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים

*סבירין בה *מלא י *בקצת ספרים חת רבתי   אחרים

אֲחֵרִים וּמֵת הַנָּבִיא הַהוּא׃ כא וְכִי תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ אֵיכָה נֵדַע אֶת־
הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוֹ יְהוָה׃ כב אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנָּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא־
יִהְיֶה הַדָּבָר וְלֹא יָבֹא הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוֹ יְהוָה בְּזָדוֹן דִּבְּרוֹ
הַנָּבִיא לֹא תָגוּר מִמֶּנּוּ׃ ס יט א כִּי־יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־אַרְצָם וִירִשְׁתָּם וְיָשַׁבְתָּ בְעָרֵיהֶם
וּבְבָתֵּיהֶם׃ ב שָׁלוֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ׃ ג תָּכִין לְךָ הַדֶּרֶךְ וְשִׁלַּשְׁתָּ אֶת־גְּבוּל אַרְצְךָ
אֲשֶׁר יַנְחִילְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לָנוּס שָׁמָּה כָּל־רֹצֵחַ׃ ד וְזֶה דְּבַר
הָרֹצֵחַ אֲשֶׁר־יָנוּס שָׁמָּה וָחָי אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת־רֵעֵהוּ בִּבְלִי־דַעַת וְהוּא
לֹא־שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם׃ ה וַאֲשֶׁר יָבֹא אֶת־רֵעֵהוּ בַיַּעַר לַחְטֹב
עֵצִים וְנִדְּחָה יָדוֹ בַגַּרְזֶן לִכְרֹת הָעֵץ וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן־הָעֵץ וּמָצָא
אֶת־רֵעֵהוּ וָמֵת הוּא יָנוּס אֶל־אַחַת הֶעָרִים־הָאֵלֶּה וָחָי׃ ו פֶּן־יִרְדֹּף
גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הָרֹצֵחַ כִּי יֵחַם לְבָבוֹ וְהִשִּׂיגוֹ כִּי־יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ
וְהִכָּהוּ נָפֶשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי לֹא שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל
שִׁלְשׁוֹם׃ ז עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר שָׁלֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ׃
ח וְאִם־יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ וְנָתַן
לְךָ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָתֵת לַאֲבֹתֶיךָ׃ ט כִּי־תִשְׁמֹר אֶת־כָּל־
הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשֹׂתָהּ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו כָּל־הַיָּמִים וְיָסַפְתָּ לְךָ עוֹד שָׁלֹשׁ עָרִים עַל
הַשָּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה׃ י וְלֹא יִשָּׁפֵךְ דַּם נָקִי בְּקֶרֶב אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים׃ פ יא וְכִי־יִהְיֶה אִישׁ שֹׂנֵא
לְרֵעֵהוּ וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכָּהוּ נֶפֶשׁ וָמֵת וְנָס אֶל־אַחַת הֶעָרִים
הָאֵל׃ יב וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל
הַדָּם וָמֵת׃ יג לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וּבִעַרְתָּ דַם־הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב
לָךְ׃ ס שני יד לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֲךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים בְּנַחֲלָתְךָ
אֲשֶׁר תִּנְחַל בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ׃ ס
טו לֹא־יָקוּם עֵד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל־עָוֺן וּלְכָל־חַטָּאת בְּכָל־חֵטְא אֲשֶׁר
יֶחֱטָא עַל־פִּי ׀ שְׁנֵי עֵדִים אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה־עֵדִים יָקוּם דָּבָר׃ טז כִּי־
יָקוּם עֵד־חָמָס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה׃ יז וְעָמְדוּ שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ

*סבירין האלה

בימים

כא אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את
כב הדבר אשר לא דברו יהוה: אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא
יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו
א הנביא לא תגור ממנו: ס יט כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים
אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם
ב ובבתיהם: שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה
ג אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך
ד אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח: וזה דבר
הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא
ה לא שנא לו מתמל שלשם: ואשר יבא את רעהו ביער לחטב
עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא
ו את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי: פן ירדף
גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך
והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול
ז שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך:
ח ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן
ט לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל
המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה
אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על
י השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה
יא אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: פ וכי יהיה איש שנא
לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים
יב האל*: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל
יג הדם ומת: לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב
יד לך: ס ששי לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך
אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: ס
טו לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר
טז יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי
יז יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים
אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו

*סבירין האלה

בימים

בַּיָּמִים הָהֵם׃ יח וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הֵיטֵב וְהִנֵּה עֵד־שֶׁקֶר הָעֵד שֶׁקֶר
עָנָה בְאָחִיו׃ יט וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבִעַרְתָּ
הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ כ וְהַנִּשְׁאָרִים יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא־יֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד
כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃ כא וְלֹא תָחוֹס עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עַיִן
בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרָגֶל׃ ס כ א כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־
אֹיְבֶךָ וְרָאִיתָ סוּס וָרֶכֶב עַם רַב מִמְּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ב וְהָיָה כְּקָרָבְכֶם אֶל־
הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם׃ ג וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם קְרֵבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם אַל־יֵרַךְ לְבַבְכֶם אַל־
תִּירְאוּ וְאַל־תַּחְפְּזוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם׃ ד כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ
עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם׃ ה וְדִבְּרוּ
הַשֹּׁטְרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַיִת־חָדָשׁ וְלֹא חֲנָכוֹ
יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יַחְנְכֶנּוּ׃ ו וּמִי־
הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חִלְּלוֹ יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת
בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יְחַלְּלֶנּוּ׃ ז וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵרַשׂ אִשָּׁה וְלֹא
לְקָחָהּ יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקָּחֶנָּה׃
ח וְיָסְפוּ הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַיָּרֵא וְרַךְ
הַלֵּבָב יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמַּס אֶת־לְבַב אֶחָיו כִּלְבָבוֹ׃ ט וְהָיָה
כְּכַלֹּת הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפָקְדוּ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃ ס
שביעי י כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וְקָרָאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם׃
יא וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעַנְךָ וּפָתְחָה לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָהּ
יִהְיוּ לְךָ לָמַס וַעֲבָדוּךָ׃ יב וְאִם־לֹא תַשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשְׂתָה עִמְּךָ
מִלְחָמָה וְצַרְתָּ עָלֶיהָ׃ יג וּנְתָנָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶךָ וְהִכִּיתָ אֶת־
כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־חָרֶב׃ יד רַק הַנָּשִׁים וְהַטַּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר
יִהְיֶה בָעִיר כָּל־שְׁלָלָהּ תָּבֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שְׁלַל אֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ׃ טו כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הֶעָרִים הָרְחֹקֹת מִמְּךָ מְאֹד
אֲשֶׁר לֹא־מֵעָרֵי הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּה הֵנָּה׃ טז רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לֹא תְחַיֶּה כָּל־נְשָׁמָה׃ יז כִּי־הַחֲרֵם
תַּחֲרִימֵם הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי כַּאֲשֶׁר
צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ יח לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יְלַמְּדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל

בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר יח
ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת יט
הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כ
כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין כא
בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: ס כ כי תצא למלחמה על א
איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה
אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל ב
המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אלהם שמע ישראל ג
אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל
תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך ד
עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: ודברו ה
השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי ו
האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא ז
לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה:
ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך ח
הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ט
ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: ס
שביעי כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: י
והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יא
יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך יב
מלחמה וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את יג
כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יד
יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן
יהוה אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד טו
אשר לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי העמים האלה טז
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם יז
תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר
צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל יח
תועבתם

תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם וַחֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ ס יט כִּי־
תָצוּר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתָפְשָׂהּ לֹא־תַשְׁחִית אֶת־
עֵצָהּ לִנְדֹּחַ עָלָיו גַּרְזֶן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכֵל וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם
עֵץ הַשָּׂדֶה לָבֹא מִפָּנֶיךָ בַּמָּצוֹר׃ כ רַק עֵץ אֲשֶׁר־תֵּדַע כִּי לֹא־עֵץ
מַאֲכָל הוּא אֹתוֹ תַשְׁחִית וְכָרָתָּ וּבָנִיתָ מָצוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הִוא
עֹשָׂה עִמְּךָ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ׃ פ כא א כִּי־יִמָּצֵא חָלָל בָּאֲדָמָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ נֹפֵל בַּשָּׂדֶה לֹא נוֹדַע מִי
הִכָּהוּ׃ ב וְיָצְאוּ זְקֵנֶיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ וּמָדְדוּ אֶל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת
הֶחָלָל׃ ג וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל־הֶחָלָל וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא
עֶגְלַת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא־עֻבַּד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא־מָשְׁכָה בְּעֹל׃ ד וְהוֹרִדוּ
זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת־הָעֶגְלָה אֶל־נַחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא־יֵעָבֵד בּוֹ וְלֹא
יִזָּרֵעַ וְעָרְפוּ־שָׁם אֶת־הָעֶגְלָה בַּנָּחַל׃ ה וְנִגְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי
בָם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל־פִּיהֶם יִהְיֶה
כָּל־רִיב וְכָל־נָגַע׃ ו וְכֹל זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא הַקְּרֹבִים אֶל־הֶחָלָל
יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה בַנָּחַל׃ מפטיר ז וְעָנוּ וְאָמְרוּ
יָדֵינוּ לֹא שָׁפְכָה* אֶת־הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ׃ ח כַּפֵּר לְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יְהוָה וְאַל־תִּתֵּן דָּם נָקִי בְּקֶרֶב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִכַּפֵּר לָהֶם הַדָּם׃ ט וְאַתָּה תְּבַעֵר הַדָּם הַנָּקִי מִקִּרְבֶּךָ כִּי־תַעֲשֶׂה
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ ס ס ס

י כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וּנְתָנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶךָ וְשָׁבִיתָ
שִׁבְיוֹ׃ יא וְרָאִיתָ בַּשִּׁבְיָה אֵשֶׁת יְפַת־תֹּאַר וְחָשַׁקְתָּ בָהּ וְלָקַחְתָּ
לְךָ לְאִשָּׁה׃ יב וַהֲבֵאתָהּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְגִלְּחָה אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשְׂתָה
אֶת־צִפָּרְנֶיהָ׃ יג וְהֵסִירָה אֶת־שִׂמְלַת שִׁבְיָהּ מֵעָלֶיהָ וְיָשְׁבָה בְּבֵיתֶךָ
וּבָכְתָה אֶת־אָבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יֶרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ
וּבְעַלְתָּהּ וְהָיְתָה לְךָ לְאִשָּׁה׃ יד וְהָיָה אִם־לֹא חָפַצְתָּ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ
לְנַפְשָׁהּ וּמָכֹר לֹא־תִמְכְּרֶנָּה בַּכָּסֶף לֹא־תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר
עִנִּיתָהּ׃ ס טו כִּי־תִהְיֶיןָ לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאַחַת אֲהוּבָה וְהָאַחַת שְׂנוּאָה
וְיָלְדוּ־לוֹ בָנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לַשְּׂנִיאָה׃
טז וְהָיָה בְּיוֹם הַנְחִילוֹ אֶת־בָּנָיו אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לְבַכֵּר
אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פְּנֵי בֶן־הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר׃ יז כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־

*שפכו ק'

השנואה

יח תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: ס כי
תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את
עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם
כ עץ השדה לבא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ
מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא
א עשה עמך מלחמה עד רדתה: פ כא כי ימצא חלל באדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי
ב הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת
ג החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא
ד עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורדו
זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא
ה יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: ונגשו הכהנים בני לוי כי
בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה
ו כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל
ז ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: ומפטיר וענו ואמרו
ח ידינו לא שפכה* את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך
ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל
ט ונכפר להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה
הישר בעיני יהוה: ס ס ס
י כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית
יא שביו: וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת
יב לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה
יג את צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך
ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה
יד ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה
לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר
טו עניתה:* ס כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה
וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכר לשניאה:
טז והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר
יז את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר: כי את הבכר בן
השנואה

*שפכו ק׳ *לוי

הַשְּׂנוּאָה יַכִּיר לָתֶת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית
אֹנוֹ לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה׃ ס יח כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה אֵינֶנּוּ
שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם׃
וְתָפְשׂוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מְקֹמוֹ׃
כ וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמֹרֶה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקֹלֵנוּ
זוֹלֵל וְסֹבֵא׃ כא וּרְגָמֻהוּ כָּל־אַנְשֵׁי עִירוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת וּבִעַרְתָּ הָרָע
מִקִּרְבֶּךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ׃ ס שני כב וְכִי־יִהְיֶה בְאִישׁ חֵטְא
מִשְׁפַּט־מָוֶת וְהוּמָת וְתָלִיתָ אֹתוֹ עַל־עֵץ׃ כג לֹא־תָלִין נִבְלָתוֹ עַל־
הָעֵץ כִּי־קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־קִלְלַת אֱלֹהִים תָּלוּי וְלֹא
תְטַמֵּא אֶת־אַדְמָתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃ ס
כב א לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אָחִיךָ אוֹ אֶת־שֵׂיוֹ נִדָּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ
מֵהֶם הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם לְאָחִיךָ׃ ב וְאִם־לֹא קָרוֹב אָחִיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא
יְדַעְתּוֹ וַאֲסַפְתּוֹ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְהָיָה עִמְּךָ עַד דְּרֹשׁ אָחִיךָ אֹתוֹ
וַהֲשֵׁבֹתוֹ לוֹ׃ ג וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַחֲמֹרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׂמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לְכָל־אֲבֵדַת אָחִיךָ אֲשֶׁר־תֹּאבַד מִמֶּנּוּ וּמְצָאתָהּ לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם׃ ס
ד לֹא־תִרְאֶה אֶת־חֲמוֹר אָחִיךָ אוֹ שׁוֹרוֹ נֹפְלִים בַּדֶּרֶךְ וְהִתְעַלַּמְתָּ
מֵהֶם הָקֵם תָּקִים עִמּוֹ׃ ס ה לֹא־יִהְיֶה כְלִי־גֶבֶר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבַּשׁ
גֶּבֶר שִׂמְלַת אִשָּׁה כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה׃ פ ו כִּי
יִקָּרֵא קַן־צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל־עֵץ אוֹ עַל־הָאָרֶץ אֶפְרֹחִים
אוֹ בֵיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל־הָאֶפְרֹחִים אוֹ עַל־הַבֵּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם
עַל־הַבָּנִים׃ ז שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים תִּקַּח־לָךְ לְמַעַן
יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים׃ ס שלישי ח כִּי תִבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ
מַעֲקֶה לְגַגֶּךָ וְלֹא־תָשִׂים דָּמִים בְּבֵיתֶךָ כִּי־יִפֹּל הַנֹּפֵל מִמֶּנּוּ׃
ס ט לֹא־תִזְרַע כַּרְמְךָ כִּלְאָיִם פֶּן־תִּקְדַּשׁ הַמְלֵאָה הַזֶּרַע אֲשֶׁר תִּזְרָע
וּתְבוּאַת הַכָּרֶם׃ ס י לֹא־תַחֲרֹשׁ בְּשׁוֹר־וּבַחֲמֹר יַחְדָּו׃ יא לֹא תִלְבַּשׁ
שַׁעַטְנֵז צֶמֶר וּפִשְׁתִּים יַחְדָּו׃ ס יב גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עַל־אַרְבַּע
כַּנְפוֹת כְּסוּתְךָ אֲשֶׁר תְּכַסֶּה־בָּהּ׃ ס יג כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ
וּשְׂנֵאָהּ׃ יד וְשָׂם לָהּ עֲלִילֹת דְּבָרִים וְהוֹצִא עָלֶיהָ שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת־
הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי וָאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא־מָצָאתִי לָהּ בְּתוּלִים׃
טו וְלָקַח אֲבִי הַנַּעֲרָ וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת־בְּתוּלֵי הַנַּעֲרָ אֶל־זִקְנֵי הָעִיר

*קמץ בז"ק ׳רת קרי ׳רה קרי

השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית
יח אנו לו משפט הבכרה: * ס כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו
שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם:
יט ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקמו:
כ ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקלנו
כא זולל וסבא: ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע
כב מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: ס שני וכי יהיה באיש חטא
כג משפט מות והומת ותלית אתו על עץ: לא תלין נבלתו על
העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא
תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: ס
א כב לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת
ב מהם השב תשיבם לאחיך: ואם לא קרוב אחיך אליך ולא
ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו
ג והשבתו לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה
לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: ס
ד לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת
ה מהם הקם תקים עמו: ס לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש
ו גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: פ כי
יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים
או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם
ז על הבנים: שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען
ח ייטב לך והארכת ימים: ס שלישי כי תבנה בית חדש ועשית
מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו:
ט לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע
יא י ותבואת הכרם: ס לא תחרש בשור ובחמר יחדו: לא תלבש
יב שעטנז צמר ופשתים יחדו: ס גדלים תעשה לך על ארבע
יג כנפות כסותך אשר תכסה בה: ס כי יקח איש אשה ובא אליה
יד ושנאה: ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את
האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים:
טו ולקח אבי הנער* ואמה והוציאו את בתולי הנער* אל זקני העיר

*ישראל *רה קרי *רה קרי

השערה

הַשָּֽׁעְרָה׃ וְאָמַר אֲבִי הַנַּעֲרָ אֶל־הַזְּקֵנִים אֶת־בִּתִּי נָתַתִּי לָאִישׁ
הַזֶּה לְאִשָּׁה וַיִּשְׂנָאֶהָ׃ יז וְהִנֵּה־הוּא שָׂם עֲלִילֹת דְּבָרִים לֵאמֹר לֹא־
מָצָאתִי לְבִתְּךָ בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי בִתִּי וּפָרְשׂוּ הַשִּׂמְלָה לִפְנֵי זִקְנֵי
הָעִיר׃ יח וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר־הַהִוא אֶת־הָאִישׁ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ׃ יט וְעָנְשׁוּ
אֹתוֹ מֵאָה כֶסֶף וְנָתְנוּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָה כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת
יִשְׂרָאֵל וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא־יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ כָּל־יָמָיו׃ ס כ וְאִם־אֱמֶת
הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־נִמְצְאוּ בְתוּלִים לַנַּעֲרָ׃ כא וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנַּעֲרָ
אֶל־פֶּתַח בֵּית־אָבִיהָ וּסְקָלוּהָ אַנְשֵׁי עִירָהּ בָּאֲבָנִים וָמֵתָה כִּי־עָשְׂתָה
נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל לִזְנוֹת בֵּית אָבִיהָ וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ ס כב כִּי־
יִמָּצֵא אִישׁ שֹׁכֵב ׀ עִם־אִשָּׁה בְעֻלַת־בַּעַל וּמֵתוּ גַּם־שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ
הַשֹּׁכֵב עִם־הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃ ס כג כִּי יִהְיֶה
נַעֲרָ בְתוּלָה מְאֹרָשָׂה לְאִישׁ וּמְצָאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשָׁכַב עִמָּהּ׃
כד וְהוֹצֵאתֶם אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר ׀ הָעִיר הַהִוא וּסְקַלְתֶּם אֹתָם
בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ אֶת־הַנַּעֲרָ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־צָעֲקָה בָעִיר וְאֶת־
הָאִישׁ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר־עִנָּה אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ ס
כה וְאִם־בַּשָּׂדֶה יִמְצָא הָאִישׁ אֶת־הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה וְהֶחֱזִיק־בָּהּ
הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּהּ וּמֵת הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב עִמָּהּ לְבַדּוֹ׃ כו וְלַנַּעֲרָ
לֹא־תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין לַנַּעֲרָ חֵטְא מָוֶת כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל־
רֵעֵהוּ וּרְצָחוֹ נֶפֶשׁ כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה׃ כז כִּי בַשָּׂדֶה מְצָאָהּ צָעֲקָה
הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ׃ ס כח כִּי־יִמְצָא אִישׁ נַעֲרָ בְתוּלָה
אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה וּתְפָשָׂהּ וְשָׁכַב עִמָּהּ וְנִמְצָאוּ׃ כט וְנָתַן הָאִישׁ
הַשֹּׁכֵב עִמָּהּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָ חֲמִשִּׁים כָּסֶף וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת
אֲשֶׁר עִנָּהּ לֹא־יוּכַל שַׁלְּחָהּ כָּל־יָמָיו׃ ס כג א לֹא־יִקַּח אִישׁ אֶת־
אֵשֶׁת אָבִיו וְלֹא יְגַלֶּה כְּנַף אָבִיו׃ ס ב לֹא־יָבֹא פְצוּעַ־דַּכָּא וּכְרוּת
שָׁפְכָה בִּקְהַל יְהוָה׃ ס ג לֹא־יָבֹא מַמְזֵר בִּקְהַל יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי
לֹא־יָבֹא לוֹ בִּקְהַל יְהוָה׃ ס ד לֹא־יָבֹא עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בִּקְהַל יְהוָה
גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יָבֹא לָהֶם בִּקְהַל יְהוָה עַד־עוֹלָם׃ ס ה עַל־
דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־קִדְּמוּ אֶתְכֶם בַּלֶּחֶם וּבַמַּיִם בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם וַאֲשֶׁר שָׂכַר עָלֶיךָ אֶת־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִפְּתוֹר אֲרַם
נַהֲרַיִם לְקַלְלֶךָּ׃ ו וְלֹא־אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל־בִּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ

יח קרי יה ק

טז השערה: ואמר אבי הנער* אל הזקנים את בתי נתתי לאיש
יז הזה לאשה וישנאה: והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא
מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני
יח יט העיר: ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אתו: וענשו
אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת
כ ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו: ס ואם אמת
כא היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער*: והוציאו את הנער*
אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה
כב נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך: ס כי
ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש
כג השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל: ס כי יהיה
נער* בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה:
כד והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם
באבנים ומתו את הנער* על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת
האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: ס
כה ואם בשדה ימצא האיש את הנער* המארשה והחזיק בה
כו האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: ולנער*
לא תעשה דבר אין לנער* חטא מות כי כאשר יקום איש על
כז רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: כי בשדה מצאה צעקה
כח הנער* המארשה ואין מושיע לה: ס כי ימצא איש נער* בתולה
כט אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: ונתן האיש
השכב עמה לאבי הנער* חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת
א אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו: ס כג לא יקח איש את
ב אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: ס לא יבא פצוע דכה וכרות
ג שפכה בקהל יהוה: ס לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי
ד לא יבא לו בקהל יהוה: ס לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה
ה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: על
דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם
ו נהרים לקללך: ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך
*רה פרי *רה פ׳ יהוה

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְּךָ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
ז לֹא־תִדְרֹשׁ שְׁלֹמָם וְטֹבָתָם כָּל־יָמֶיךָ לְעוֹלָם׃ ס רביעי ח לֹא־תְתַעֵב
אֲדֹמִי כִּי אָחִיךָ הוּא לֹא־תְתַעֵב מִצְרִי כִּי־גֵר הָיִיתָ בְאַרְצוֹ׃ ט בָּנִים
אֲשֶׁר־יִוָּלְדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם בִּקְהַל יְהוָה׃ ס י כִּי־תֵצֵא
מַחֲנֶה עַל־אֹיְבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכֹּל דָּבָר רָע׃ יא כִּי־יִהְיֶה בְךָ אִישׁ
אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה טָהוֹר מִקְּרֵה־לָיְלָה וְיָצָא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא
אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה׃ יב וְהָיָה לִפְנוֹת־עֶרֶב יִרְחַץ בַּמָּיִם וּכְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ
יָבֹא אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה׃ יג וְיָד תִּהְיֶה לְךָ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְיָצָאתָ שָׁמָּה
חוּץ׃ יד וְיָתֵד תִּהְיֶה לְךָ עַל־אֲזֵנֶךָ וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְחָפַרְתָּה
בָהּ וְשַׁבְתָּ וְכִסִּיתָ אֶת־צֵאָתֶךָ׃ טו כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ ׀ בְּקֶרֶב
מַחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא־יִרְאֶה
בְךָ עֶרְוַת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ׃ ס טז לֹא־תַסְגִּיר עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָיו
אֲשֶׁר־יִנָּצֵל אֵלֶיךָ מֵעִם אֲדֹנָיו׃ יז עִמְּךָ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בַּטּוֹב לוֹ לֹא תּוֹנֶנּוּ׃ ס יח לֹא תִהְיֶה קְדֵשָׁה
מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה קָדֵשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ יט לֹא־תָבִיא אֶתְנַן
זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־נֶדֶר כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ גַּם־שְׁנֵיהֶם׃ ס כ לֹא־תַשִּׁיךְ לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֹכֶל
נֶשֶׁךְ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ׃ כא לַנָּכְרִי תַשִּׁיךְ וּלְאָחִיךָ לֹא תַשִּׁיךְ
לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה
בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ ס כב כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְאַחֵר
לְשַׁלְּמוֹ כִּי־דָרֹשׁ יִדְרְשֶׁנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעִמָּךְ וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃
כג וְכִי תֶחְדַּל לִנְדֹּר לֹא־יִהְיֶה בְךָ חֵטְא׃ כד מוֹצָא שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר
וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ׃ ס
חמישי כה כִּי תָבֹא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כְּנַפְשְׁךָ שָׂבְעֶךָ וְאֶל־
כֶּלְיְךָ לֹא תִתֵּן׃ ס כו כִּי תָבֹא בְּקָמַת רֵעֶךָ וְקָטַפְתָּ מְלִילֹת בְּיָדֶךָ
וְחֶרְמֵשׁ לֹא תָנִיף עַל קָמַת רֵעֶךָ׃ ס כד א כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה
וּבְעָלָהּ וְהָיָה אִם־לֹא תִמְצָא־חֵן בְּעֵינָיו כִּי־מָצָא בָהּ עֶרְוַת דָּבָר
וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ׃ ב וְיָצְאָה
מִבֵּיתוֹ וְהָלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ־אַחֵר׃ ג וּשְׂנֵאָהּ הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן וְכָתַב
לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִי יָמוּת הָאִישׁ
האחרון

יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך:
ז ח לא תדרש שלמם וטבתם כל ימיך לעולם: ס רביעי לא תתעב
ט אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו: בנים
י אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: ס כי תצא
יא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע: כי יהיה בך איש
אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא
יב אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש
יג יבא אל תוך המחנה: ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה
יד חוץ: ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ והפרתה
טו בה ושבת וכסית את צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב
מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה
טז בך ערות דבר ושב מאחריך: ס לא תסגיר עבד אל אדניו
יז אשר ינצל אליך מעם אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר
יח יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו: ס לא תהיה קדשה
יט מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא תביא אתנן
זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה
כ אלהיך גם שניהם: ס לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל
כא נשך כל דבר אשר ישך: לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך
למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה
כב בא שמה לרשתה: ס כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר
לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא:
כג כד וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא: מוצא שפתיך תשמר
ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך: ס
כה חמישי כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל
כו כליך לא תתן: ס כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך
א וחרמש לא תניף על קמת רעך: ס כד כי יקח איש אשה
ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר
ב וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה
ג מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב
לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש
האחרון

הָאַחֲרוֹן אֲשֶׁר־לְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ ד לֹא־יוּכַל בַּעְלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־
שִׁלְּחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לִהְיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֻטַּמָּאָה כִּי־
תוֹעֵבָה הִוא לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא תַחֲטִיא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃ ס ששי ה כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בַּצָּבָא
וְלֹא־יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל־דָּבָר נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אֶחָת וְשִׂמַּח אֶת־
אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקָח׃ ו לֹא־יַחֲבֹל רֵחַיִם וָרָכֶב כִּי־נֶפֶשׁ הוּא חֹבֵל׃ ז כִּי־
יִמָּצֵא אִישׁ גֹּנֵב נֶפֶשׁ מֵאֶחָיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמֶּר־בּוֹ וּמְכָרוֹ וּמֵת
הַגַּנָּב הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ ס ח הִשָּׁמֶר בְּנֶגַע־הַצָּרַעַת
לִשְׁמֹר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר־יוֹרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר
צִוִּיתִם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת׃ ט זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם
בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃ ס י כִּי־תַשֶּׁה בְרֵעֲךָ מַשַּׁאת מְאוּמָה
לֹא־תָבֹא אֶל־בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עֲבֹטוֹ׃ יא בַּחוּץ תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר
אַתָּה נֹשֶׁה בוֹ יוֹצִיא אֵלֶיךָ אֶת־הַעֲבוֹט הַחוּצָה׃ יב וְאִם־אִישׁ עָנִי
הוּא לֹא תִשְׁכַּב בַּעֲבֹטוֹ׃ יג הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת־הַעֲבוֹט כְּבוֹא
הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשַׂלְמָתוֹ וּבֵרְכֶךָּ וּלְךָ תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ ס שביעי יד לֹא־תַעֲשֹׁק שָׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן מֵאַחֶיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ
אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ טו בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא־תָבוֹא עָלָיו
הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא־יִקְרָא עָלֶיךָ
אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ ס טז לֹא־יוּמְתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־
יוּמְתוּ עַל־אָבוֹת אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ׃ ס יז לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם
וְלֹא תַחֲבֹל בֶּגֶד אַלְמָנָה׃ יח וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ ס
יט כִּי תִקְצֹר קְצִירְךָ בְשָׂדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר בַּשָּׂדֶה לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ
לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ׃ ס כ כִּי תַחְבֹּט זֵיתְךָ לֹא תְפַאֵר אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה
יִהְיֶה׃ כא כִּי תִבְצֹר כַּרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה
יִהְיֶה׃ כב וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ ס כה א כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ
אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצַּדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הָרָשָׁע׃
ב וְהָיָה אִם־בִּן הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּדֵי
רשעתו

ד האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר
שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי
תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך
ה נתן לך נחלה: ס ששי כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא
ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את
ו ז אשתו אשר לקח: לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל: כי
ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת
ח הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: ס השמר בנגע הצרעת
לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר
ט צויתם תשמרו לעשות: זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים
י בדרך בצאתכם ממצרים: ס כי תשה ברעך משאת מאומה
יא לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: בחוץ תעמד והאיש אשר
יב אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני
יג הוא לא תשכב בעבטו: השב תשיב לו את העבוט כבוא
השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה
יד אלהיך: ס שביעי לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך
טו אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו
השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך
טז אל יהוה והיה בך חטא: ס לא יומתו אבות על בנים ובנים לא
יז יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: ס לא תטה משפט גר יתום
יח ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך
יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: ס
יט כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו
לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה
כ ידיך: ס כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה
כא יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה
כב יהיה: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך
א לעשות את הדבר הזה: ס כה כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו
אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע:
ב והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי
רשעתו

רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר׃ ג אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן־יֹסִיף לְהַכֹּתוֹ עַל־אֵלֶּה
מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ׃ ד לֹא־תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ׃ ס ה כִּי־
יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין־לוֹ לֹא־תִהְיֶה אֵשֶׁת־הַמֵּת
הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ׃ ו וְהָיָה
הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם עַל־שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל׃
ז וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת אֶת־יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה
אֶל־הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה
יַבְּמִי׃ ח וְקָרְאוּ־לוֹ זִקְנֵי־עִירוֹ וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חָפַצְתִּי
לְקַחְתָּהּ׃ ט וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל
רַגְלוֹ וְיָרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־
יִבְנֶה אֶת־בֵּית אָחִיו׃ י וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל׃ ס
יא כִּי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל
אֶת־אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה בִּמְבֻשָׁיו׃ יב וְקַצֹּתָה
אֶת־כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס עֵינֶךָ׃ ס יג לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ אֶבֶן וָאָבֶן
גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ יד לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃
טו אֶבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ אֵיפָה שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ לְמַעַן
יַאֲרִיכוּ יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ טז כִּי תוֹעֲבַת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה עָוֶל׃ פ כפטיר יז זָכוֹר אֵת
אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃ יח אֲשֶׁר קָרְךָ
בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא
אֱלֹהִים׃ יט וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ׀ לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת־זֵכֶר
עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִּשְׁכָּח׃ פ פ פ

כו א וְהָיָה כִּי־תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה
וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ׃ ב וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית ׀ כָּל־פְּרִי
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ
בַטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃
ג וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֶת
לָנוּ׃ ד וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

ג רשעתו במספר׃ ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה
ד ה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך׃ לא תחסם שור בדישו׃ ס כי
ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת
ו החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃ והיה
הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל׃
ז ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה
אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה
ח יבמי׃ וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי
ט לקחתה׃ ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל
רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא
י יבנה את בית אחיו׃ ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל׃ ס
יא כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל
יב את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו׃ וקצתה
יג את כפה לא תחוס עינך׃ ס לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן
יד גדולה וקטנה׃ לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה׃
טו אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען
טז יאריכו ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ כי תועבת
יז יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול׃ פ מפטיר זכור את
יח אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים׃ אשר קרך
בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא
יט אלהים׃ והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר
עמלק מתחת השמים לא תשכח׃ פ פ פ

א **כו** והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
ב וירשתה וישבת בה׃ ולקחת מראשית כל פרי
האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת
בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם׃
ג ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום
ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת
ד לנו׃ * ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך׃

*לוי

וענית

ה וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה
וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב׃ ו וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ
הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃ ז וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת־עָנְיֵנוּ וְאֶת־עֲמָלֵנוּ וְאֶת־
לַחֲצֵנוּ׃ ח וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמֹרָא
גָּדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמֹפְתִים׃ ט וַיְבִאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן־לָנוּ אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ י וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־
רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ יא וְשָׂמַחְתָּ בְכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־
לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ׃ ס שני יב כִּי
תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת־כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת
הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ׃
יג וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נְתַתִּיו
לַלֵּוִי וְלַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה כְּכָל־מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עָבַרְתִּי
מִמִּצְוֺתֶיךָ וְלֹא שָׁכָחְתִּי׃ יד לֹא־אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בִעַרְתִּי
מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָי עָשִׂיתִי
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃ טו הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ
אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ ס שלישי טז הַיּוֹם הַזֶּה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים
וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ יז אֶת־יְהוָה
הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו
וּמִצְוֺתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ׃ יח וַיהוָה הֶאֱמִירְךָ הַיּוֹם לִהְיוֹת
לוֹ לְעַם סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְלִשְׁמֹר כָּל־מִצְוֺתָיו׃ יט וּלְתִתְּךָ
עֶלְיוֹן עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיֹתְךָ
עַם־קָדֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ פ רביעי כז א וַיְצַו מֹשֶׁה וְזִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר שָׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ ב וְהָיָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וַהֲקֵמֹתָ לְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשַׂדְתָּ אֹתָם
בַּשִּׂיד׃ ג וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעָבְרֶךָ לְמַעַן

*ק־ן בו״ק

ה וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה
ו ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו
ז המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אל יהוה אלהי
אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת
ח לחצנו: ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא
ט גדל ובאתות ובמפתים: ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את
י הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה הבאתי את
ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך
יא והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ושמחת בכל הטוב אשר נתן
יב לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: ס *שני כי
תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישת שנת
המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו:
יג ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו
ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי
יד ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי
ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
טו ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך
את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר
טז נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש: ס שלישי היום הזה
יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים
יז ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: את יהוה
האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו
יח ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו: ויהוה האמירך היום להיות
יט לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: ולתתך
עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך
א עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר: פ רביעי **כז** ויצו משה וזקני
ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה
ב אתכם היום: והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם
ג בשיד: וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען
אשר

*ישראל

אֲשֶׁר תָּבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ׀ נֹתֵן לְךָ אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבַשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי־אֲבֹתֶיךָ לָךְ׃ ד וְהָיָה בְּעָבְרְכֶם אֶת־
הַיַּרְדֵּן תָּקִימוּ אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
בְּהַר עֵיבָל וְשַׂדְתָּ אוֹתָם בַּשִּׂיד׃ ה וּבָנִיתָ שָּׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִזְבַּח אֲבָנִים לֹא־תָנִיף עֲלֵיהֶם בַּרְזֶל׃ ו אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־
מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עוֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ ז וְזָבַחְתָּ
שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָּׁם וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ ח וְכָתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים
אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בַּאֵר הֵיטֵב׃ ס ט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם אֶל כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַסְכֵּת ׀ וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה
נִהְיֵיתָ לְעָם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ י וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ
אֶת־°מִצְוֹתָו וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ ס חמישי יא וַיְצַו מֹשֶׁה
אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר׃ יב אֵלֶּה יַעַמְדוּ לְבָרֵךְ אֶת־הָעָם עַל־הַר
גְּרִזִים בְּעָבְרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן שִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וְיוֹסֵף
וּבִנְיָמִן׃ יג וְאֵלֶּה יַעַמְדוּ עַל־הַקְּלָלָה בְּהַר עֵיבָל רְאוּבֵן גָּד וְאָשֵׁר
וּזְבוּלֻן דָּן וְנַפְתָּלִי׃ יד וְעָנוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל
רָם׃ ס טו אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֲבַת יְהוָה
מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשָׂם בַּסָּתֶר וְעָנוּ כָל־הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן׃ ס טז אָרוּר
מַקְלֶה אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס יז אָרוּר מַסִּיג גְּבוּל רֵעֵהוּ
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס יח אָרוּר מַשְׁגֶּה עִוֵּר בַּדָּרֶךְ וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן׃ ס יט אָרוּר מַטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר־יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן׃ ס כ אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אֵשֶׁת אָבִיו כִּי גִלָּה כְּנַף אָבִיו וְאָמַר כָּל־
הָעָם אָמֵן׃ ס כא אָרוּר שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס
כב אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אֲחֹתוֹ בַּת־אָבִיו אוֹ בַת־אִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן׃ ס כג אָרוּר שֹׁכֵב עִם־חֹתַנְתּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס כד אָרוּר
מַכֵּה רֵעֵהוּ בַּסָּתֶר וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס כה אָרוּר לֹקֵחַ שֹׁחַד
לְהַכּוֹת נֶפֶשׁ דַּם נָקִי וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס כו אָרוּר אֲשֶׁר לֹא־
יָקִים אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן׃ פ כח א וְהָיָה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם וּנְתָנְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עֶלְיוֹן עַל כָּל־גּוֹיֵ הָאָרֶץ׃ ב וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגֻךָ

°כ' פתוחה °קמ"ץ בז"ק °מצותיו קרי

אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב
ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך: והיה בעברכם את ד
הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום
בהר עיבל ושדת אותם בשיד: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך ה
מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: אבנים שלמות תבנה את ו
מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: וזבחת ז
שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: וכתבת על האבנים ח
את כל דברי התורה הזאת *באר היטב: ס וידבר משה והכהנים ט
הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה
נהיית לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית י
את מצותו* ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום: ס חמישי ויצו משה יא
את העם ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את העם על הר יב
גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף
ובנימן: ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר יג
וזבולן דן ונפתלי: וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול יד
רם: ס ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה טו
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן: ס ארור טז
מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: ס ארור מסיג גבול רעהו יז
ואמר כל העם אמן: ס ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם יח
אמן: ס ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם יט
אמן: ס ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל כ
העם אמן: ס ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן: ס כא
ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם כב
אמן: ס ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן: ס ארור כג כד
מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: ס ארור לקח שחד כה
להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: ס ארור אשר לא כו
יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם
אמן: פ כח והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר א
לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך
עליון על כל גויי הארץ: ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך ב

*ב' פתוחה *מצותיו קרי

כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ ג בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה
בַּשָּׂדֶה׃ ד בָּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר
אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ׃ ה בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ ו בָּרוּךְ אַתָּה
בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃ ששי ז יִתֵּן יְהוָה אֶת־אֹיְבֶיךָ הַקָּמִים
עָלֶיךָ נִגָּפִים לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ
לְפָנֶיךָ׃ ח יְצַו יְהוָה אִתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ
וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ ט יְקִימְךָ יְהוָה לוֹ לְעַם
קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לָךְ כִּי תִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ
בִּדְרָכָיו׃ י וְרָאוּ כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וְיָרְאוּ
מִמֶּךָּ׃ יא וְהוֹתִרְךָ יְהוָה לְטוֹבָה בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי
אַדְמָתֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ יב יִפְתַּח
יְהוָה ׀ לְךָ אֶת־אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר־אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ
וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֶךָ וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה׃
יג וּנְתָנְךָ יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב וְהָיִיתָ רַק לְמַעְלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמָטָּה
כִּי־תִשְׁמַע אֶל־מִצְוֹת ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לִשְׁמֹר
וְלַעֲשׂוֹת׃ יד וְלֹא תָסוּר מִכָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
יָמִין וּשְׂמֹאול לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם׃ פ טו וְהָיָה אִם־
לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו
וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה
וְהִשִּׂיגוּךָ׃ טז אָרוּר אַתָּה בָּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃ יז אָרוּר טַנְאֲךָ
וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ יח אָרוּר פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ
וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ׃ יט אָרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ וְאָרוּר אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃
כ יְשַׁלַּח יְהוָה ׀ בְּךָ אֶת־הַמְּאֵרָה אֶת־הַמְּהוּמָה וְאֶת־הַמִּגְעֶרֶת בְּכָל־
מִשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הִשָּׁמֶדְךָ וְעַד־אֲבָדְךָ מַהֵר מִפְּנֵי רֹעַ
מַעֲלָלֶיךָ אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי׃ כא יַדְבֵּק יְהוָה בְּךָ אֶת־הַדָּבֶר עַד כַּלֹּתוֹ אֹתְךָ
מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ כב יַכְּכָה יְהוָה
בַּשַּׁחֶפֶת וּבַקַּדַּחַת וּבַדַּלֶּקֶת וּבַחַרְחֻר וּבַחֶרֶב וּבַשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן
וּרְדָפוּךָ עַד אָבְדֶךָ׃ כג וְהָיוּ שָׁמֶיךָ אֲשֶׁר עַל־רֹאשְׁךָ נְחֹשֶׁת וְהָאָרֶץ
אֲשֶׁר־תַּחְתֶּיךָ בַּרְזֶל׃ כד יִתֵּן יְהוָה אֶת־מְטַר אַרְצְךָ אָבָק וְעָפָר מִן־
הַשָּׁמַיִם יֵרֵד עָלֶיךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ׃ כה יִתֶּנְךָ יְהוָה ׀ נִגָּף לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ

ג כי תשמע בקול יהוה אלהיך: ברוך אתה בעיר וברוך אתה
ד בשדה: ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר
ה ו אלפיך ועשתרות צאנך: ברוך טנאך ומשארתך: ברוך אתה
ז בבאך וברוך אתה בצאתך: ששי יתן יהוה את איביך הקמים
עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו
ח לפניך: יצו יהוה אתך את הברכה באסמיך ובכל משלח ידך
ט וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: יקימך יהוה לו לעם
קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת
י בדרכיו: וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו
יא ממך: והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי
יב אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך: יפתח
יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו
ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה:
יג ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה
כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר
יד ולעשות: ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום
טו ימין ושמאול* ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: פ והיה אם
לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו
וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה
טז יז והשיגוך: ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: ארור טנאך
יח ומשארתך: ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך
יט ועשתרת צאנך: ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך:
כ ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל
משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע
כא מעלליך אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך
כב מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: יככה יהוה
בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון
כג ורדפוך עד אבדך: והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ
כד אשר תחתיך ברזל: יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן
כה השמים ירד עליך עד השמדך: יתנך יהוה נגף לפני איביך
בדרך

*יתיר ו'

בְּדֶרֶךְ אֶחָד תֵּצֵא אֵלָיו וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים תָּנוּס לְפָנָיו וְהָיִיתָ לְזַעֲוָה
לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׃ כו וְהָיְתָה נִבְלָתְךָ לְמַאֲכָל לְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאֵין מַחֲרִיד׃ כז יַכְּכָה יְהוָה בִּשְׁחִין מִצְרַיִם
וּבַעְפֹלִים וּבַגָּרָב וּבֶחָרֶס אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהֵרָפֵא׃ כח יַכְּכָה יְהוָה
בְּשִׁגָּעוֹן וּבְעִוָּרוֹן וּבְתִמְהוֹן לֵבָב׃ כט וְהָיִיתָ מְמַשֵּׁשׁ בַּצָּהֳרַיִם כַּאֲשֶׁר
יְמַשֵּׁשׁ הָעִוֵּר בָּאֲפֵלָה וְלֹא תַצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ עָשׁוּק
וְגָזוּל כָּל־הַיָּמִים וְאֵין מוֹשִׁיעַ׃ ל אִשָּׁה תְאָרֵשׂ וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגָּלֶנָּה
בַּיִת תִּבְנֶה וְלֹא־תֵשֵׁב בּוֹ כֶּרֶם תִּטַּע וְלֹא תְחַלְּלֶנּוּ׃ לא שׁוֹרְךָ טָבוּחַ
לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֲמֹרְךָ גָּזוּל מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יָשׁוּב לָךְ צֹאנְךָ
נְתֻנוֹת לְאֹיְבֶיךָ וְאֵין לְךָ מוֹשִׁיעַ׃ לב בָּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ נְתֻנִים לְעַם אַחֵר
וְעֵינֶיךָ רֹאוֹת וְכָלוֹת אֲלֵיהֶם כָּל־הַיּוֹם וְאֵין לְאֵל יָדֶךָ׃ לג פְּרִי אַדְמָתְךָ
וְכָל־יְגִיעֲךָ יֹאכַל עַם אֲשֶׁר לֹא־יָדָעְתָּ וְהָיִיתָ רַק עָשׁוּק וְרָצוּץ כָּל־
הַיָּמִים׃ לד וְהָיִיתָ מְשֻׁגָּע מִמַּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ לה יַכְּכָה
יְהוָה בִּשְׁחִין רָע עַל־הַבִּרְכַּיִם וְעַל־הַשֹּׁקַיִם אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהֵרָפֵא
מִכַּף רַגְלְךָ וְעַד קָדְקֳדֶךָ׃ לו יוֹלֵךְ יְהוָה אֹתְךָ וְאֶת־מַלְכְּךָ אֲשֶׁר
תָּקִים עָלֶיךָ אֶל־גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ וְעָבַדְתָּ שָּׁם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים עֵץ וָאָבֶן׃ לז וְהָיִיתָ לְשַׁמָּה לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכֹל
הָעַמִּים אֲשֶׁר־יְנַהֶגְךָ יְהוָה שָׁמָּה׃ לח זֶרַע רַב תּוֹצִיא הַשָּׂדֶה וּמְעַט
תֶּאֱסֹף כִּי יַחְסְלֶנּוּ הָאַרְבֶּה׃ לט כְּרָמִים תִּטַּע וְעָבָדְתָּ וְיַיִן לֹא־תִשְׁתֶּה
וְלֹא תֶאֱגֹר כִּי תֹאכְלֶנּוּ הַתֹּלָעַת׃ מ זֵיתִים יִהְיוּ לְךָ בְּכָל־גְּבוּלֶךָ וְשֶׁמֶן
לֹא תָסוּךְ כִּי יִשַּׁל זֵיתֶךָ׃ מא בָּנִים וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא־יִהְיוּ לָךְ כִּי
יֵלְכוּ בַּשֶּׁבִי׃ מב כָּל־עֵצְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ יְיָרֵשׁ הַצְּלָצַל׃ מג הַגֵּר אֲשֶׁר
בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה עָלֶיךָ מַעְלָה מָּעְלָה וְאַתָּה תֵרֵד מַטָּה מָּטָּה׃ מד הוּא
יַלְוְךָ וְאַתָּה לֹא תַלְוֶנּוּ הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה תִּהְיֶה לְזָנָב׃
מה וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וּרְדָפוּךָ וְהִשִּׂיגוּךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ
כִּי־לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר
צִוָּךְ׃ מו וְהָיוּ בְךָ לְאוֹת וּלְמוֹפֵת וּבְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם׃ מז תַּחַת אֲשֶׁר
לֹא־עָבַדְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוּב לֵבָב מֵרֹב כֹּל׃
מח וְעָבַדְתָּ אֶת־אֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר יְשַׁלְּחֶנּוּ יְהוָה בָּךְ בְּרָעָב וּבְצָמָא
וּבְעֵירֹם וּבְחֹסֶר כֹּל וְנָתַן עֹל בַּרְזֶל עַל־צַוָּארֶךָ עַד הִשְׁמִידוֹ אֹתָךְ׃

°ובטחורים ק׳ °ישכבנה ק׳ °פתח בס״פ

ישא

בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה
לכל ממלכות הארץ: והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים כו
ולבהמת הארץ ואין מחריד: יככה יהוה בשחין מצרים כז
*ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: יככה יהוה כח
בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: והיית ממשש בצהרים כאשר כט
ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק
וגזול כל הימים ואין מושיע: אשה תארש ואיש אחר ישגלנה* ל
בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: שורך טבוח לא
לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך
נתנות לאיביך ואין לך מושיע: בניך ובנתיך נתנים לעם אחר לב
ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך לג
וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל
הימים: והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה: יככה לד לה
יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא
מכף רגלך ועד קדקדך: יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר לו
תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם
אלהים אחרים עץ ואבן: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל לז
העמים אשר ינהגך יהוה שמה: זרע רב תוציא השדה ומעט לח
תאסף כי יחסלנו הארבה: כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה לט
ולא תאגר כי תאכלנו התלעת: זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן מ
לא תסוך כי ישל זיתך: בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי מא
ילכו בשבי: כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: הגר אשר מב מג
בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: הוא מד
ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב:
ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך מה
כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר
צוך: והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם: תחת אשר מו מז
לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל:
ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא מח
ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך:

*ובטחורים ק׳ *ישכבנה ק׳

מט יִשָּׂא יְהוָה עָלֶיךָ גּוֹי מֵרָחֹק מִקְצֵה הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר יִדְאֶה הַנָּשֶׁר
גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע לְשֹׁנוֹ׃ נ גּוֹי עַז פָּנִים אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים לְזָקֵן
וְנַעַר לֹא יָחֹן׃ נא וְאָכַל פְּרִי בְהֶמְתְּךָ וּפְרִי־אַדְמָתְךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ
אֲשֶׁר לֹא־יַשְׁאִיר לְךָ דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת
צֹאנֶךָ עַד הַאֲבִידוֹ אֹתָךְ׃ נב וְהֵצַר לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ עַד רֶדֶת
חֹמֹתֶיךָ הַגְּבֹהֹת וְהַבְּצֻרוֹת אֲשֶׁר אַתָּה בֹּטֵחַ בָּהֵן בְּכָל־אַרְצֶךָ וְהֵצַר
לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ בְּכָל־אַרְצְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ׃ נג וְאָכַלְתָּ
פְרִי־בִטְנְךָ בְּשַׂר בָּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָצוֹר
וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר־יָצִיק לְךָ אֹיְבֶךָ׃ נד הָאִישׁ הָרַךְ בְּךָ וְהֶעָנֹג מְאֹד תֵּרַע
עֵינוֹ בְאָחִיו וּבְאֵשֶׁת חֵיקוֹ וּבְיֶתֶר בָּנָיו אֲשֶׁר יוֹתִיר׃ נה מִתֵּת ׀ לְאַחַד
מֵהֶם מִבְּשַׂר בָּנָיו אֲשֶׁר יֹאכֵל מִבְּלִי הִשְׁאִיר־לוֹ כֹּל בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק
אֲשֶׁר יָצִיק לְךָ אֹיִבְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ׃ נו הָרַכָּה בְךָ וְהָעֲנֻגָּה אֲשֶׁר
לֹא־נִסְּתָה כַף־רַגְלָהּ הַצֵּג עַל־הָאָרֶץ מֵהִתְעַנֵּג וּמֵרֹךְ תֵּרַע עֵינָהּ
בְּאִישׁ חֵיקָהּ וּבִבְנָהּ וּבְבִתָּהּ׃ נז וּבְשִׁלְיָתָהּ הַיּוֹצֵת ׀ מִבֵּין רַגְלֶיהָ
וּבְבָנֶיהָ אֲשֶׁר תֵּלֵד כִּי־תֹאכְלֵם בְּחֹסֶר־כֹּל בַּסָּתֶר בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק
אֲשֶׁר יָצִיק לְךָ אֹיִבְךָ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ נח אִם־לֹא תִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתֻבִים בַּסֵּפֶר הַזֶּה לְיִרְאָה אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד
וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ נט וְהִפְלָא יְהוָה אֶת־מַכֹּתְךָ וְאֵת
מַכּוֹת זַרְעֶךָ מַכּוֹת גְּדֹלֹת וְנֶאֱמָנוֹת וָחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים׃ ס וְהֵשִׁיב
בְּךָ אֵת כָּל־מַדְוֵה מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָגֹרְתָּ מִפְּנֵיהֶם וְדָבְקוּ בָּךְ׃ סא גַּם
כָּל־חֳלִי וְכָל־מַכָּה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעְלֵם יְהוָה
עָלֶיךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ׃ סב וְנִשְׁאַרְתֶּם בִּמְתֵי מְעָט תַּחַת אֲשֶׁר הֱיִיתֶם
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב כִּי־לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ סג וְהָיָה
כַּאֲשֶׁר־שָׂשׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהֵיטִיב אֶתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת אֶתְכֶם כֵּן יָשִׂישׂ
יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֶתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וְנִסַּחְתֶּם מֵעַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ סד וֶהֱפִיצְךָ יְהוָה בְּכָל־
הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ וְעָבַדְתָּ שָּׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ עֵץ וָאָבֶן׃ סה וּבַגּוֹיִם הָהֵם לֹא תַרְגִּיעַ
וְלֹא־יִהְיֶה מָנוֹחַ לְכַף־רַגְלֶךָ וְנָתַן יְהוָה לְךָ שָׁם לֵב רַגָּז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם
וְדַאֲבוֹן נָפֶשׁ׃ סו וְהָיוּ חַיֶּיךָ תְּלֻאִים לְךָ מִנֶּגֶד וּפָחַדְתָּ לַיְלָה וְיוֹמָם

*חסר אל״ף יקמץ בו״ק

ולא

מט ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר
נ גוי אשר לא תשמע לשנו: גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן
נא ונער לא יחן: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך
אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת
נב צאנך עד האבידו אתך: והצר לך בכל שעריך עד רדת
חמתיך הגבהת והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר
נג לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: ואכלת
פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור
נד ובמצוק אשר יציק לך איבך: האיש הרך בך והענג מאד תרע
נה עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: מתת לאחד
מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק
נו אשר יציק לך איבך בכל שעריך: הרכה בך והענגה אשר
לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרך תרע עינה
נז באיש חיקה ובבנה ובבתה: ובשליתה היוצת* מבין רגליה
ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק
נח אשר יציק לך איבך בשעריך: אם לא תשמר לעשות את כל
דברי התורה הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את השם הנכבד
נט והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפלא יהוה את מכתך ואת
ס מכות זרעך מכות גדלת ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: והשיב
סא בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: גם
כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה
סב עליך עד השמדך: ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם
סג ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה
כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש
יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל
סד האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: והפיצך יהוה בכל
העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים
סה אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: ובגוים ההם לא תרגיע
ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים
סו ודאבון נפש: והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם

*חסר אל"ף

ולא

וְלֹא תַאֲמִין בְּחַיֶּיךָ׃ סז בַּבֹּקֶר תֹּאמַר מִי־יִתֵּן עֶרֶב וּבָעֶרֶב תֹּאמַר
מִי־יִתֵּן בֹּקֶר מִפַּחַד לְבָבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחָד וּמִמַּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר
תִּרְאֶה׃ סח וֶהֱשִׁיבְךָ יְהוָה מִצְרַיִם בָּאֳנִיּוֹת בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
לְךָ לֹא־תֹסִיף עוֹד לִרְאֹתָהּ וְהִתְמַכַּרְתֶּם שָׁם לְאֹיְבֶיךָ לַעֲבָדִים
וְלִשְׁפָחוֹת וְאֵין קֹנֶה׃ ס סט אֵלֶּה דִבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה לִכְרֹת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת
אִתָּם בְּחֹרֵב׃ פ כט שביעי א וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם אַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל־עֲבָדָיו וּלְכָל־אַרְצוֹ׃ ב הַמַּסּוֹת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר
רָאוּ עֵינֶיךָ הָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים הַגְּדֹלִים הָהֵם׃ ג וְלֹא־נָתַן יְהוָה לָכֶם
לֵב לָדַעַת וְעֵינַיִם לִרְאוֹת וְאָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ ד וָאוֹלֵךְ
אֶתְכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לֹא־בָלוּ שַׂלְמֹתֵיכֶם מֵעֲלֵיכֶם וְנַעַלְךָ
לֹא־בָלְתָה מֵעַל רַגְלֶךָ׃ ה לֶחֶם לֹא אֲכַלְתֶּם וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שְׁתִיתֶם
לְמַעַן תֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ מפטיר ו וַתָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה
וַיֵּצֵא סִיחֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן וְעוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ לַמִּלְחָמָה וַנַּכֵּם׃
ז וַנִּקַּח אֶת־אַרְצָם וַנִּתְּנָהּ לְנַחֲלָה לָראוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט
הַמְנַשִּׁי׃ ח וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן
תַּשְׂכִּילוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃ פ פ פ

ט אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כֻּלְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רָאשֵׁיכֶם שִׁבְטֵיכֶם
זִקְנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃ י טַפְּכֶם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מֵחֹטֵב עֵצֶיךָ עַד שֹׁאֵב מֵימֶיךָ׃ יא לְעָבְרְךָ בִּבְרִית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאָלָתוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֹּרֵת עִמְּךָ הַיּוֹם׃ שני יב לְמַעַן
הָקִים־אֹתְךָ הַיּוֹם לוֹ לְעָם וְהוּא יִהְיֶה־לְּךָ לֵאלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־
לָךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ יג וְלֹא אִתְּכֶם
לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאָלָה הַזֹּאת׃ יד כִּי
אֶת־אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר
אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם׃ שלישי טו כִּי־אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יָשַׁבְנוּ
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֵת אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם׃
טז וַתִּרְאוּ אֶת־שִׁקּוּצֵיהֶם וְאֵת גִּלֻּלֵיהֶם עֵץ וָאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר
עִמָּהֶם׃ יז פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ־שֵׁבֶט אֲשֶׁר

סו ולא תאמין בחייך: בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר
מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר
סח תראה: והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי
לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים
סט ולשפחות ואין קנה: ס אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את
משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת
א אתם בחרב: פ כט שביעי ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר
אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ
ב מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסות הגדלת אשר
ג ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם: ולא נתן יהוה לכם
ד לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ואולך
אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך
ה לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם
ו למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: מפטיר ותבאו אל המקום הזה
ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם:
ז ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט
ח המנשי: ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען
תשכילו את כל אשר תעשון: פ פ פ
ט אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם
י זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרך
יא אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך: לעברך בברית
יב יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום:* שני למען
הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר
יג לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם
יד לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי
את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר
טו איננו פה עמנו היום: * שלישי כי אתם ידעתם את אשר ישבנו
בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם:
טז ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר
יז עמהם: פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר
*לוי *ישראל לבבו

לְבָבוֹ פֹנֶה הַיּוֹם מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם
הָהֵם פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה׃ יח וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־
דִּבְרֵי הָאָלָה הַזֹּאת וְהִתְבָּרֵךְ בִּלְבָבוֹ לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי
בִּשְׁרִרוּת לִבִּי אֵלֵךְ לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה אֶת־הַצְּמֵאָה׃ יט לֹא־יֹאבֶה
יְהוָה סְלֹחַ לוֹ כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בָּאִישׁ הַהוּא וְרָבְצָה
בּוֹ כָּל־הָאָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה וּמָחָה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת
הַשָּׁמָיִם׃ כ וְהִבְדִּילוֹ יְהוָה לְרָעָה מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אָלוֹת
הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה׃ כא וְאָמַר הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן
בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהַנָּכְרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה
וְרָאוּ אֶת־מַכּוֹת הָאָרֶץ הַהִוא וְאֶת־תַּחֲלֻאֶיהָ אֲשֶׁר־חִלָּה יְהוָה בָּהּ׃
כב גָּפְרִית וָמֶלַח שְׂרֵפָה כָל־אַרְצָהּ לֹא תִזָּרַע וְלֹא תַצְמִחַ וְלֹא־יַעֲלֶה
בָהּ כָּל־עֵשֶׂב כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה אַדְמָה וּצְבֹיִים אֲשֶׁר הָפַךְ
יְהוָה בְּאַפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ׃ כג וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מֶה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה
לָאָרֶץ הַזֹּאת מֶה חֳרִי הָאַף הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ כד וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ
אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כה וַיֵּלְכוּ וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם
אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם׃ כו וַיִּחַר־אַף יְהוָה בָּאָרֶץ
הַהִוא לְהָבִיא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה׃
כז וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אַדְמָתָם בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיַּשְׁלִכֵם
אֶל־אֶרֶץ אַחֶרֶת כַּיּוֹם הַזֶּה׃ כח הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ
וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ ס
רביעי שני כשהן מחוברין ל א וְהָיָה כִי־יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ בְּכָל־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ ב וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אַתָּה וּבָנֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ
וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ ג וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ
מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ ד אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ
בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃ ה וֶהֱבִיאֲךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ וְהֵיטִבְךָ
וְהִרְבְּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ׃ ו וּמָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ

וצבוים ק׳ ל׳ רבתי י״א נקודות

לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים
יח ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את
דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי
יט בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה: לא יאבה
יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה
בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת
כ השמים: והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות
כא הברית הכתובה בספר התורה הזה: ואמר הדור האחרון
בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה
וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלאיה אשר חלה יהוה בה:
כב גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה
בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים* אשר הפך
כג יהוה באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה
כד לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו
את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם
כה מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
כו אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ
ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה:
כז ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם*
כח אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת *לנו
ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: ס
א רביעי שני כשהן מחוברין ל והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה
הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל
ב הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ושבת עד יהוה אלהיך
ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך
ג ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך
ד מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחך
ה בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך
יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך
ו והרבך מאבתיך: ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך
לאהבה

*וצבוים ק׳ *ל׳ רבתי *ו״א נקודות

לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃
חמישי שלישי כשהן מחוברין ז וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת כָּל־הָאָלוֹת הָאֵלֶּה
עַל־אֹיְבֶיךָ וְעַל־שֹׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר רְדָפוּךָ׃ ח וְאַתָּה תָשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ
בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֺתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃
ט וְהוֹתִירְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל ׀ מַעֲשֵׂה יָדֶךָ בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי
בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי אַדְמָתְךָ לְטֹבָה כִּי ׀ יָשׁוּב יְהוָה לָשׂוּשׂ עָלֶיךָ לְטוֹב
כַּאֲשֶׁר־שָׂשׂ עַל־אֲבֹתֶיךָ׃ י כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר
מִצְוֺתָיו וְחֻקֹּתָיו הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תָשׁוּב אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ ס ששי יא כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לֹא־נִפְלֵאת הִוא מִמְּךָ וְלֹא רְחֹקָה הִוא׃ יב לֹא
בַשָּׁמַיִם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקָּחֶהָ לָּנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ
אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃ יג וְלֹא־מֵעֵבֶר לַיָּם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲבָר־לָנוּ אֶל־
עֵבֶר הַיָּם וְיִקָּחֶהָ לָּנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃ יד כִּי־קָרוֹב אֵלֶיךָ
הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשֹׂתוֹ׃ ס שביעי ומפטיר רביעי
כשהן מחוברין טו רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַטּוֹב וְאֶת־
הַמָּוֶת וְאֶת־הָרָע׃ טז אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֺתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחָיִיתָ
וְרָבִיתָ וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
יז וְאִם־יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
וַעֲבַדְתָּם׃ יח הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן לֹא־תַאֲרִיכֻן
יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבוֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
יט הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי
לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אַתָּה וְזַרְעֶךָ׃
כ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה־בוֹ כִּי הוּא חַיֶּיךָ
וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם׃ פ פ פ
לא א וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
ב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא־
אוּכַל עוֹד לָצֵאת וְלָבוֹא וַיהוָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן
הַזֶּה׃ ג יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא ׀ עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא־יַשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם

לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך׃
חמישי שלישי כשהן מחוברין ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה ז
על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך׃ ואתה תשוב ושמעת ח
בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום׃
והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי ט
בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב
כאשר שש על אבתיך׃ כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר י
מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך׃ ס ששי כי המצוה הזאת אשר יא
אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא׃ לא יב
בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשנה׃ ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל יג
עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה׃ כי קרוב אליך יד
הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו׃ ס שביעי ומפטיר רביעי
כשהן מחוברין ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת טו
המות ואת הרע׃ אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה טז
אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית
ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה׃
ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחוית לאלהים אחרים יז
ועבדתם׃ הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכן יח
ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבוא שמה לרשתה׃
העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי יט
לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך׃
לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך כ
וארך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם׃ פ פ פ

לא וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל׃ א
ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא ב
אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן
הזה׃ יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים ג
האלה

האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה׃
שני ד ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם׃ ה ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם
ככל־המצוה אשר צויתי אתכם׃ ו חזקו ואמצו אל־תיראו ואל־
תערצו מפניהם כי ׀ יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא
יעזבך׃ ס שלישי חמישי כשהן מחוברין ז ויקרא משה ליהושע ויאמר
אליו לעיני כל־ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את־העם הזה
אל־הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה
אותם׃ ח ויהוה ׀ הוא ׀ ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא
יעזבך לא תירא ולא תחת׃ ט ויכתב משה את־התורה הזאת
ויתנה אל־הכהנים בני לוי הנשאים את־ארון ברית יהוה ואל־כל־
זקני ישראל׃ רביעי י ויצו משה אותם לאמר מקץ ׀ שבע שנים
במעד שנת השמטה בחג הסכות׃ יא בבוא כל־ישראל לראות
את־פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את־התורה הזאת
נגד כל־ישראל באזניהם׃ יב הקהל את־העם האנשים והנשים
והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את־
יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את־כל־דברי התורה הזאת׃
יג ובניהם אשר לא־ידעו ישמעו ולמדו ליראה את־יהוה אלהיכם
כל־הימים אשר אתם חיים על־האדמה אשר אתם עברים את־
הירדן שמה לרשתה׃ פ חמישי ששי כשהן מחוברין יד ויאמר יהוה
אל־משה הן קרבו ימיך למות קרא את־יהושע והתיצבו באהל
מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד׃ טו וירא
יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על־פתח האהל׃
טז ויאמר יהוה אל־משה הנך שכב עם־אבתיך וקם העם הזה
וזנה ׀ אחרי ׀ אלהי נכר־הארץ אשר הוא בא־שמה בקרבו
ועזבני והפר את־בריתי אשר כרתי אתו׃ יז וחרה אפי בו ביום־
ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות
רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי־אין אלהי בקרבי
מצאוני הרעות האלה׃ יח ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא
על כל־הרעה אשר עשה כי פנה אל־אלהים אחרים׃ יט ועתה

*קמץ בזגולתא

האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה:*
ד שני ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחן ולעוג מלכי האמרי
ה ולארצם אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם
ו ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל
תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא
ז יעזבך: ס * שלישי חמישי כשהן מחוברין ויקרא משה ליהושע ויאמר
אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה
אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה
ח אותם: ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא
ט יעזבך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל
י זקני ישראל: רביעי ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים
יא במעד שנת השמטה בחג הסכות: בבוא כל ישראל לראות
את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת
יב נגד כל ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים
והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את
יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת:
יג ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם
כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את
יד הירדן שמה לרשתה: פ חמישי ששי כשהן מחוברין ויאמר יהוה
אל משה הן קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל
טו מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: וירא
יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל:
טז ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה
וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו
יז ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: וחרה אפי בו ביום
ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות
רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי
יח מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא
יט על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה

*לוי *ישראל

כתבו

כִּתְבוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמְּדָהּ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׂימָהּ
בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
ששי שביעי כשהן מחברין כ כִּי־אֲבִיאֶנּוּ אֶל־הָאֲדָמָה ׀ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לַאֲבֹתָיו זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ וְאָכַל וְשָׂבַע וְדָשֵׁן וּפָנָה אֶל־אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וַעֲבָדוּם וְנִאֲצוּנִי וְהֵפֵר אֶת־בְּרִיתִי׃ כא וְהָיָה כִּי־תִמְצֶאןָ
אֹתוֹ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא
תִשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ כִּי יָדַעְתִּי אֶת־יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם בְּטֶרֶם
אֲבִיאֶנּוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבָּעְתִּי׃ כב וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא וַיְלַמְּדָהּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כג וַיְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־
נוּן וַיֹּאמֶר חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ׃ כד וַיְהִי ׀ כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה
לִכְתֹּב אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת עַל־סֵפֶר עַד תֻּמָּם׃ שביעי כה וַיְצַו
מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר׃ כו לָקֹחַ אֵת סֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׂמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־
שָׁם בְּךָ לְעֵד׃ כז כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת־מֶרְיְךָ וְאֶת־עָרְפְּךָ הַקָּשֶׁה הֵן
בְּעוֹדֶנִּי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מַמְרִים הֱיִתֶם עִם־יְהוָה וְאַף כִּי־אַחֲרֵי
מוֹתִי׃ מפטיר כח הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי שִׁבְטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם
וַאֲדַבְּרָה בְאָזְנֵיהֶם אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָעִידָה בָּם אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ׃ כט כִּי יָדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי־הַשְׁחֵת תַּשְׁחִתוּן וְסַרְתֶּם
מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם׃ ל וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תֻּמָּם׃

פ פ פ

לב א הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי׃
ב יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם
עֲלֵי־דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב׃ ג כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל
לֵאלֹהֵינוּ׃ ד הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה
וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא׃ ה שִׁחֵת לוֹ לֹא בָּנָיו מוּמָם דּוֹר עִקֵּשׁ
וּפְתַלְתֹּל׃ ו הַ לַיהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת עַם נָבָל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא־הוּא

יפתח בס"פ ׳קמץ בזגולתא ׳בראש .פיד סימן כי"ה שס"ו ׳ה' רבתי והוא תיבה בפ"ע

כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה
בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל׃
כ ששי שביעי כשהן מחוברין כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי
לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים
כא אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי׃ והיה כי תמצאן
אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא
תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם
כב אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי׃ ויכתב משה את השירה
כג הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל׃ ויצו את יהושע בן
נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ
כד אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך׃ ויהי ככלות משה
כה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם׃ שביעי ויצו
כו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר׃ לקח את ספר
התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה
כז שם בך לעד׃ כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן
בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי
כח מותי׃ מפטיר הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם
ואדברה באזניהם את הדברים האלה *ואעידה בם את השמים
כט ואת הארץ׃ כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם
מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים
ל כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם׃ וידבר
משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם׃

פ פ פ

א לב האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי׃
ב יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם
ג עלי דשא וכרביבים עלי עשב׃ כי שם יהוה אקרא הבו גדל
ד לאלהינו׃ *הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה
ה ואין עול צדיק וישר הוא׃ שחת לו לא בניו מומם דור עקש
ו ופתלתל׃ *ה ליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא

*בראש עמוד סימן בי״ה שמ״ו *לוי *ה׳ רבתי והיא תיבה בפני עצמה

אָבִיךָ קָּנֶךָ הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ׃ שני ז זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת
דֹּר־וָדֹר שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֵּדְךָ זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ־לָךְ׃ ח בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם
בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ט כִּי
חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ׃ י יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ
יְלֵל יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ׃ יא כְּנֶשֶׁר יָעִיר
קִנּוֹ עַל־גּוֹזָלָיו יְרַחֵף יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל־אֶבְרָתוֹ׃
יב יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר׃ שלישי יג יַרְכִּבֵהוּ עַל־
בָּמֳתֵי אָרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן
מֵחַלְמִישׁ צוּר׃ יד חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן עִם־חֵלֶב כָּרִים וְאֵילִים
בְּנֵי־בָשָׁן וְעַתּוּדִים עִם־חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה וְדַם־עֵנָב תִּשְׁתֶּה־חָמֶר׃
טו וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַּ עָשָׂהוּ
וַיְנַבֵּל צוּר יְשֻׁעָתוֹ׃ טז יַקְנִאֻהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסֻהוּ׃ יז יִזְבְּחוּ
לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַּ אֱלֹהִים לֹא יְדָעוּם חֲדָשִׁים מִקָּרֹב בָּאוּ לֹא שְׂעָרוּם
אֲבֹתֵיכֶם׃ יח צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחֹלְלֶךָ׃ רביעי יט וַיַּרְא
יְהוָה וַיִּנְאָץ מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו׃ כ וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם
אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה בָּנִים לֹא־אֵמֻן בָּם׃
כא הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא־אֵל כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא־עָם
בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם׃ כב כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי וַתִּיקַד עַד־שְׁאוֹל
תַּחְתִּית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבֻלָהּ וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים׃ כג אַסְפֶּה
עָלֵימוֹ רָעוֹת חִצַּי אֲכַלֶּה־בָּם׃ כד מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף וְקֶטֶב
מְרִירִי וְשֶׁן־בְּהֵמֹת אֲשַׁלַּח־בָּם עִם־חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר׃ כה מִחוּץ תְּשַׁכֶּל־
חֶרֶב וּמֵחֲדָרִים אֵימָה גַּם־בָּחוּר גַּם־בְּתוּלָה יוֹנֵק עִם־אִישׁ שֵׂיבָה׃
כו אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם׃ כז לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב
אָגוּר פֶּן־יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ פֶּן־יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל־
זֹאת׃ כח כִּי־גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה׃ חמישי כט לוּ
חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם׃ ל אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף וּשְׁנַיִם
יָנִיסוּ רְבָבָה אִם־לֹא כִּי־צוּרָם מְכָרָם וַיהוָה הִסְגִּירָם׃ לא כִּי לֹא
כְצוּרֵנוּ צוּרָם וְאֹיְבֵינוּ פְּלִילִים׃ לב כִּי־מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם וּמִשַּׁדְמֹת
עֲמֹרָה עֲנָבֵמוֹ עִנְּבֵי־רוֹשׁ אַשְׁכְּלֹת מְרֹרֹת לָמוֹ׃ לג חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם
וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר׃ לד הֲלֹא הוּא כָּמֻס עִמָּדִי חָתוּם בְּאוֹצְרֹתָי׃

יד׳ יתירה ׳קמץ בז״ק ׳קמץ בז״ק ׳תול ׳׳׳ זעירא ׳תול ׳קמץ בז״ק

ז אביך קנך הוא עשך ויכננך: * שני זכר ימות עולם בינו שנות
ח דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך: בהנחל עליון גוים
ט בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: כי
י חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו
יא ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: כנשר יעיר
קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו:
ב יג יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: שלישי ירכבהו על
במותי* ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן
יד מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים
בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר:
טו וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו
טז יז וינבל צור ישעתו: יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו: יזבחו
לשדים לא אלה* אלהים* לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום
יח יט אבתיכם: צור ילדך תשי* ותשכח אל מחללך: רביעי וירא
כ יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו: ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא אמן בם:
כא הם קנאוני בלא אל* כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם
כב בגוי נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול
כג תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: אספה
כד עלימו רעות חצי אכלה בם: מזי רעב ולחמי רשף וקטב
כה מרירי ושן בהמת אשלח בם עם חמת זחלי עפר: מחוץ תשכל
חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה:
כו כז אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי כעס אויב
אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה ולא יהוה פעל כל
כח כט זאת: כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: חמישי לו
ל חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: איכה ירדף אחד אלף ושנים
לא יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם: כי לא
לב כצורנו צורם ואיבינו פלילים: כי מגפן סדם גפנם ומשדמת
לג עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת למו: חמת תנינם יינם
לד וראש פתנים אכזר: הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי:

*ישראל *ו׳ יתירה *חול *י׳ זעירא *חול

לי

לה לִי נָקָם וְשִׁלֵּם לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם וְחָשׁ עֲתִדֹת
לָמוֹ׃ לו כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם כִּי יִרְאֶה כִּי־אָזְלַת יָד
וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב׃ לז וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ צוּר חָסָיוּ בוֹ׃ לח אֲשֶׁר
חֵלֶב זְבָחֵימוֹ יֹאכֵלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם יָקוּמוּ וְיַעְזְרֻכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם
סִתְרָה׃ לט רְאוּ ׀ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי
אָמִית וַאֲחַיֶּה מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃ ששי מ כִּי־אֶשָּׂא
אֶל־שָׁמַיִם יָדִי וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם׃ מא אִם־שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי
וְתֹאחֵז בְּמִשְׁפָּט יָדִי אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי וְלִמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם׃ מב אַשְׁכִּיר
חִצַּי מִדָּם וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת
אוֹיֵב׃ מג הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו
וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃ פ שביעי מד וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
הַשִּׁירָה־הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא וְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃ מה וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר
אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ מו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׂימוּ
לְבַבְכֶם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תְּצַוֻּם
אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ מז כִּי לֹא־
דָבָר רֵק הוּא מִכֶּם כִּי־הוּא חַיֵּיכֶם וּבַדָּבָר הַזֶּה תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ פ מפטיר
מח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר׃ מט עֲלֵה אֶל־
הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה הַר־נְבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ
וּרְאֵה אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַאֲחֻזָּה׃ נ וּמֻת
בָּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה וְהֵאָסֵף אֶל־עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר־מֵת אַהֲרֹן
אָחִיךָ בְּהֹר הָהָר וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ נא עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמֵי־מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־צִן עַל אֲשֶׁר לֹא־קִדַּשְׁתֶּם
אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ נב כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא
תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ פ פ

לג א וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ ב וַיֹּאמַר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח
מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אֵשְׁדָּת
לָמוֹ׃ ג אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל־קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא
מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ ד תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃ ה וַיְהִי

יתי״ל יכמץ גו״ק יתרין מלין קרי

לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת לה
למו: כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד לו
ואפס עצור ועזוב: ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: אשר לז לח
חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם
סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים* עמדי אני לט
אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: ששי כי אשא מ
אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם: אם שנותי ברק חרבי מא
ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: אשכיר מב
חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות
אויב: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו מג
וכפר אדמתו עמו: פ שביעי ויבא משה וידבר את כל דברי מד
השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ויכל משה לדבר מה
את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהם שימו מו
לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום
את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי לא מז
דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: פ מפטיר
וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אל מח מט
הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו
וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: ומת נ
בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן
אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: על אשר מעלתם בי בתוך נא
בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם
אותי בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא נב
תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל: פ פ פ

לג וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני א
ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרח ב
משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת*
למו: אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא ג
מדברתיך: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי ד ה

*חול *הרי, מילין קרי

בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ ו יְחִי רְאוּבֵן
וְאַל־יָמֹת וִיהִי מְתָיו מִסְפָּר׃ ס ז וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהוָה
קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה׃ פ
שני ח וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה
תְּרִיבֵהוּ עַל־מֵי מְרִיבָה׃ ט הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיו וְאֶת־
אֶחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־בָּנָו לֹא יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ׃
י יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ קְטוֹרָה בְּאַפֶּךָ
וְכָלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ׃ יא בָּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה מְחַץ מָתְנַיִם
קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן־יְקוּמוּן׃ ס יב לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֹּן לָבֶטַח
עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן׃ ס שלישי יג וּלְיוֹסֵף אָמַר
מְבֹרֶכֶת יְהוָה אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת׃
יד וּמִמֶּגֶד תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים׃ טו וּמֵרֹאשׁ הַרְרֵי־קֶדֶם
וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם׃ טז וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וּרְצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה
תָּבוֹאתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ יז בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ
וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו אַפְסֵי־אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת
אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי מְנַשֶּׁה׃ ס רביעי יח וְלִזְבוּלֻן אָמַר שְׂמַח זְבוּלֻן
בְּצֵאתֶךָ וְיִשָּׂשכָר בְּאֹהָלֶיךָ׃ יט עַמִּים הַר־יִקְרָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק
כִּי שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ וּשְׂפֻנֵי טְמוּנֵי חוֹל׃ ס כ וּלְגָד אָמַר בָּרוּךְ מַרְחִיב
גָּד כְּלָבִיא שָׁכֵן וְטָרַף זְרוֹעַ אַף־קָדְקֹד׃ כא וַיַּרְא רֵאשִׁית לוֹ כִּי־שָׁם
חֶלְקַת מְחֹקֵק סָפוּן וַיֵּתֵא רָאשֵׁי עָם צִדְקַת יְהוָה עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו
עִם־יִשְׂרָאֵל׃ ס חמישי כב וּלְדָן אָמַר דָּן גּוּר אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן־הַבָּשָׁן׃
כג וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן וּמָלֵא בִּרְכַּת יְהוָה יָם וְדָרוֹם
יְרָשָׁה׃ ס כד וּלְאָשֵׁר אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים אָשֵׁר יְהִי רְצוּי אֶחָיו וְטֹבֵל
בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ׃ כה בַּרְזֶל וּנְחֹשֶׁת מִנְעָלֶךָ וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ׃ כו אֵין כָּאֵל
יְשֻׁרוּן רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ וּבְגַאֲוָתוֹ שְׁחָקִים׃ ששי כז מְעֹנָה אֱלֹהֵי
קֶדֶם וּמִתַּחַת זְרֹעֹת עוֹלָם וַיְגָרֶשׁ מִפָּנֶיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד׃
כח וַיִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בֶּטַח בָּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל־אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אַף־
שָׁמָיו יַעַרְפוּ־טָל׃ כט אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיהוָה
מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר־חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־בָּמוֹתֵימוֹ
תִדְרֹךְ׃ ס לד שביעי א וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבֹת מוֹאָב אֶל־הַר נְבוֹ רֹאשׁ

ו בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן
ז ואל ימת ויהי מתיו מספר: ס וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה
קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: פ *
ח שני וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה
ט תריבהו על מי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת
אחיו לא הכיר ואת בנו* לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו:
י יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך
יא וכליל על מזבחך: ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים
יב קמיו ומשנאיו מן יקומון: ס לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח
יג עליו חפף עליו כל היום ובין כתפיו שכן: * ס שלישי וליוסף אמר
מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת:
יד טו וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: ומראש הררי קדם
טז וממגד גבעות עולם: וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה
יז תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו
וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות
יח אפרים והם אלפי מנשה: ס רביעי ולזבולן אמר שמח זבולן
יט בצאתך ויששכר באהליך: עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק
כ כי שפע ימים יינקו ושפני טמוני חול: ס ולגד אמר ברוך מרחיב
כא גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: וירא ראשית לו כי שם
חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו
כב עם ישראל: ס חמישי ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן:
כג ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום
כד ירשה: ס ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל
כה כו בשמן רגלו: ברזל ונחשת מנעלך וכימיך דבאך: אין כאל
כז ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים: ששי מענה אלהי
קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד:
כח וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף
כט שמיו יערפו טל: אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה
מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במותימו
א תדרך: ס לד שביעי ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש

*לוי *בניו ק׳ *ישראל

הפסגה

הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיַּרְאֵהוּ יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד
עַד־דָּן׃ ב וְאֵת כָּל־נַפְתָּלִי וְאֶת־אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ
יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן׃ ג וְאֶת־הַנֶּגֶב וְאֶת־הַכִּכָּר בִּקְעַת יְרֵחוֹ עִיר
הַתְּמָרִים עַד־צֹעַר׃ ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה הֶרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ
וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר׃ ה וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל־
פִּי יְהוָה׃ ו וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַגַּי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוּל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע
אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ ז וּמֹשֶׁה בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
בְּמֹתוֹ לֹא־כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא־נָס לֵחֹה׃ ח וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה
בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְכִי אֵבֶל מֹשֶׁה׃ ט וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־
נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי־סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ י וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד
בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יְדָעוֹ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ יא לְכָל־הָאֹתֹת
וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל־
עֲבָדָיו וּלְכָל־אַרְצוֹ׃ יב וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ חזק

נשלמו חמשה חומשי תורה. תהלה לאל גדול ונורא:

סכום פסוקי דספר דברים תשע מאות וחמשים וחמשה **הנץ** סימן: וחציו. ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך. ופרשיותיו **אחד עשר** אסרו **חג** בעבותים סימן: וסדריו **עשרים ושבעה** יפיח אמונה **יגיד** צדק סימן: ופרקיו **שלשים וארבעה** אודה י״י בכל **לבב** סימן: מנין הפתוחות **שלשים וארבעה** והסתומות **מאה ועשרים וארבעה** הכל **מאה וחמשים ושמנה פרשיות** וכסא כבוד **ינחילם** סימן:

סכום הפסוקים של כל התורה **חמשת אלפים ושמנה מאות וארבעים וחמשה** ואור **החמה** יהיה שבעתים סימן: וחציו. וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: מניין פתוחות של כל התורה **מאתים ותשעים** יבא דודי לגנו ויאכל **פרי** מגדיו סימן: והסתומות **שלש מאות ושבעים ותשעה** או אסרה אסר על נפשה **בשבעה** סימן: נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות וסתומות **שש מאות וששים ותשעה לא תחסר** כל בה סימן:

הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד
עד דן : ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ ב
יהודה עד הים האחרון : ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר ג
התמרים עד צער : ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי ד
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך
ושמה לא תעבר : וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על ה
פי יהוה : ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע ו
איש את קברתו עד היום הזה : ומשה בן מאה ועשרים שנה ז
במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה : ויבכו בני ישראל את משה ח
בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה : ויהושע בן ט
נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני
ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה : ולא קם נביא עוד י
בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים : לכל האתת יא
והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל
עבדיו ולכל ארצו : ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר יב
עשה משה לעיני כל ישראל : חזק

נשלמו חמשה חומשי תורה. תהלה לאל גדול ונורא:
סכום פסוקי דספר דברים תשע מאות וחמשים וחמשה הנץ סימן : וחציו.
ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך . ופרשיותיו אחד עשר אסרו חג
בעבותים סימן : וסדריו עשרים ושבעה יפיח אמונה יגיד צדק סימן :
ופרקיו שלשים וארבעה אודה י״י בכל לבב סימן : מנין הפתוחות
שלשים וארבעה והסתומות מאה ועשרים וארבעה הכל
מאה וחמשים ושמנה פרשיות וכסא כבוד ינחילם סי׳ :
סכום הפסוקים של כל התורה חמשת אלפים ושמנה מאות
וארבעים וחמשה ואור החמה יהיה שבעתים סימן : וחציו. וישם
עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים : מניין פתוחות של
כל התורה מאתים ותשעים יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו סימן :
והסתומות שלש מאות ושבעים ותשעה או אסרה אסר על נפשה
בשבעה סימן : נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות וסתומות שש
מאות וששים ותשעה לא תחסר כל בה סימן :

א א וַיְהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֹּלֵךְ מֵהֹדּוּ וְעַד־כּוּשׁ
שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה׃ ב בַּיָּמִים הָהֵם כְּשֶׁבֶת ׀
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה׃ ג בִּשְׁנַת
שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֶּה לְכָל־שָׂרָיו וַעֲבָדָיו חֵיל ׀ פָּרַס וּמָדַי
הַפַּרְתְּמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת לְפָנָיו׃ ד בְּהַרְאֹתוֹ אֶת־עֹשֶׁר כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ וְאֶת יְקָר תִּפְאֶרֶת גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמְאַת יוֹם׃
ה וּבִמְלוֹאת ׀ ובמלאות קרי הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל־הָעָם
הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמִגָּדוֹל וְעַד־קָטָן מִשְׁתֶּה שִׁבְעַת יָמִים
בַּחֲצַר גִּנַּת בִּיתַן הַמֶּלֶךְ׃ ו חוּר ׀ כַּרְפַּס וּתְכֵלֶת אָחוּז בְּחַבְלֵי־בוּץ
וְאַרְגָּמָן עַל־גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת ׀ זָהָב וָכֶסֶף עַל רִצְפַת
בַּהַט־וָשֵׁשׁ וְדַר וְסֹחָרֶת׃ ז וְהַשְׁקוֹת בִּכְלֵי זָהָב וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים
וְיֵין מַלְכוּת רָב כְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ ח וְהַשְּׁתִיָּה כַדָּת אֵין אֹנֵס כִּי־כֵן ׀ יִסַּד
הַמֶּלֶךְ עַל כָּל־רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹן אִישׁ־וָאִישׁ׃ ס ט גַּם וַשְׁתִּי
הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃
י בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב־הַמֶּלֶךְ בַּיָּיִן אָמַר לִמְהוּמָן בִּזְּתָא חַרְבוֹנָא
בִּגְתָא וַאֲבַגְתָא זֵתַר וְכַרְכַּס שִׁבְעַת הַסָּרִיסִים הַמְשָׁרְתִים אֶת־פְּנֵי
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ יא לְהָבִיא אֶת־וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר
מַלְכוּת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת־יָפְיָהּ כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִיא׃
יב וַתְּמָאֵן הַמַּלְכָּה וַשְׁתִּי לָבוֹא בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסָּרִיסִים
וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בוֹ׃ ס יג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים
יֹדְעֵי הָעִתִּים כִּי־כֵן דְּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל־יֹדְעֵי דָּת וָדִין׃ יד וְהַקָּרֹב
אֵלָיו כַּרְשְׁנָא שֵׁתָר אַדְמָתָא תַרְשִׁישׁ מֶרֶס מַרְסְנָא מְמוּכָן שִׁבְעַת
שָׂרֵי ׀ פָּרַס וּמָדַי רֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רִאשֹׁנָה בַּמַּלְכוּת׃ טו כְּדָת
מַה־לַּעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וַשְׁתִּי עַל ׀ אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה אֶת־מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בְּיַד הַסָּרִיסִים׃ ס טז וַיֹּאמֶר מְומֻכָן ממוכן קרי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַשָּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עָוְתָה וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה כִּי עַל־כָּל־
הַשָּׂרִים וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ יז כִּי־
יֵצֵא דְבַר־הַמַּלְכָּה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים לְהַבְזוֹת בַּעְלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאָמְרָם
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת־וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לְפָנָיו וְלֹא־בָאָה׃
יח וְהַיּוֹם הַזֶּה תֹּאמַרְנָה ׀ שָׂרוֹת פָּרַס־וּמָדַי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר

א א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש
ב שבע ועשרים ומאה מדינה: בימים ההם כשבת
ג המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: בשנת
שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי
ד הפרתמים ושרי המדינות לפניו: בהראתו את עשר כבוד
מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום:
ה ובמלואת ובמלאות קרי הימים האלה עשה המלך לכל העם
הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים
ו בחצר גנת ביתן המלך: *חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ
וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת
ז בהט ושש ודר וסחרת: והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים
ח ויין מלכות רב כיד המלך: והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד
ט המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: ס גם ושתי
המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש:
י ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא
בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני
יא המלך אחשורוש: להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר
מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא:
יב ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים
יג ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: ס ויאמר המלך לחכמים
יד ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין: והקרב
אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת
טו שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: כדת
מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך
טז אחשורוש ביד הסריסים: ס ויאמר מומכן ממוכן קרי לפני המלך
והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל
יז השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש: כי
יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם
המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה:
יח והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר
המלכה

*חית רבתי

הַמַּלְכָּ֔ה לְכֹ֖ל שָׂרֵ֣י הַמֶּ֑לֶךְ וּכְדַ֖י בִּזָּי֥וֹן וָקָֽצֶף׃ יט אִם־עַל־הַמֶּ֣לֶךְ ט֗וֹב
יֵצֵ֤א דְבַר־מַלְכוּת֙ מִלְּפָנָ֔יו וְיִכָּתֵ֛ב בְּדָתֵ֥י פָרַס־וּמָדַ֖י וְלֹ֣א יַעֲב֑וֹר
אֲשֶׁ֨ר לֹא־תָב֜וֹא וַשְׁתִּ֗י לִפְנֵי֙ הַמֶּ֣לֶךְ אֲחַשְׁוֵר֔וֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ֙ יִתֵּ֣ן הַמֶּ֔לֶךְ
לִרְעוּתָ֖הּ הַטּוֹבָ֥ה מִמֶּֽנָּה׃ כ וְנִשְׁמַע֩ פִּתְגָ֨ם הַמֶּ֤לֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה֙ בְּכָל־
מַלְכוּת֔וֹ כִּ֥י רַבָּ֖ה הִ֑יא וְכָל־הַנָּשִׁ֗ים יִתְּנ֤וּ יְקָר֙ לְבַעְלֵיהֶ֔ן לְמִגָּד֖וֹל וְעַד־
קָטָֽן׃ כא וַיִּיטַב֙ הַדָּבָ֔ר בְּעֵינֵ֥י הַמֶּ֖לֶךְ וְהַשָּׂרִ֑ים וַיַּ֥עַשׂ הַמֶּ֖לֶךְ כִּדְבַ֥ר
מְמוּכָֽן׃ כב וַיִּשְׁלַ֤ח סְפָרִים֙ אֶל־כָּל־מְדִינ֣וֹת הַמֶּ֔לֶךְ אֶל־מְדִינָ֤ה וּמְדִינָה֙
כִּכְתָבָ֔הּ וְאֶל־עַ֥ם וָעָ֖ם כִּלְשׁוֹנ֑וֹ לִהְי֤וֹת כָּל־אִישׁ֙ שֹׂרֵ֣ר בְּבֵית֔וֹ וּמְדַבֵּ֖ר
כִּלְשׁ֥וֹן עַמּֽוֹ׃ ס ב א אַחַר֙ הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה כְּשֹׁ֕ךְ חֲמַ֖ת הַמֶּ֣לֶךְ
אֲחַשְׁוֵר֑וֹשׁ זָכַ֤ר אֶת־וַשְׁתִּי֙ וְאֵ֣ת אֲשֶׁר־עָשָׂ֔תָה וְאֵ֥ת אֲשֶׁר־נִגְזַ֖ר עָלֶֽיהָ׃
ב וַיֹּאמְר֥וּ נַעֲרֵֽי־הַמֶּ֖לֶךְ מְשָׁרְתָ֑יו יְבַקְשׁ֥וּ לַמֶּ֛לֶךְ נְעָר֥וֹת בְּתוּל֖וֹת טוֹב֥וֹת
מַרְאֶֽה׃ ג וְיַפְקֵ֨ד הַמֶּ֣לֶךְ פְּקִידִים֮ בְּכָל־מְדִינ֣וֹת מַלְכוּתוֹ֒ וְיִקְבְּצ֣וּ אֶת־
כָּל־נַעֲרָֽה־בְ֠תוּלָה טוֹבַ֨ת מַרְאֶ֜ה אֶל־שׁוּשַׁ֤ן הַבִּירָה֙ אֶל־בֵּ֣ית הַנָּשִׁ֔ים
אֶל־יַ֥ד הֵגֶ֛א סְרִ֥יס הַמֶּ֖לֶךְ שֹׁמֵ֣ר הַנָּשִׁ֑ים וְנָת֖וֹן תַּמְרוּקֵיהֶֽן׃ ד וְהַֽנַּעֲרָ֗ה
אֲשֶׁ֤ר תִּיטַב֙ בְּעֵינֵ֣י הַמֶּ֔לֶךְ תִּמְלֹ֖ךְ תַּ֣חַת וַשְׁתִּ֑י וַיִּיטַ֧ב הַדָּבָ֛ר בְּעֵינֵ֥י
הַמֶּ֖לֶךְ וַיַּ֥עַשׂ כֵּֽן׃ ס ה אִ֣ישׁ יְהוּדִ֔י הָיָ֖ה בְּשׁוּשַׁ֣ן הַבִּירָ֑ה וּשְׁמ֣וֹ מָרְדֳּכַ֗י
בֶּ֣ן יָאִ֧יר בֶּן־שִׁמְעִ֛י בֶּן־קִ֖ישׁ אִ֥ישׁ יְמִינִֽי׃ ו אֲשֶׁ֤ר הָגְלָה֙ מִיר֣וּשָׁלַ֔יִם עִם־
הַגֹּלָה֙ אֲשֶׁ֣ר הָגְלְתָ֔ה עִ֖ם יְכָנְיָ֣ה מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֑ה אֲשֶׁ֣ר הֶגְלָ֔ה נְבוּכַדְנֶאצַּ֖ר
מֶ֥לֶךְ בָּבֶֽל׃ ז וַיְהִ֨י אֹמֵ֜ן אֶת־הֲדַסָּ֗ה הִ֤יא אֶסְתֵּר֙ בַּת־דֹּד֔וֹ כִּ֛י אֵ֥ין לָ֖הּ
אָ֣ב וָאֵ֑ם וְהַנַּעֲרָ֤ה יְפַת־תֹּ֙אַר֙ וְטוֹבַ֣ת מַרְאֶ֔ה וּבְמ֤וֹת אָבִ֙יהָ֙ וְאִמָּ֔הּ
לְקָחָ֧הּ מָרְדֳּכַ֛י ל֖וֹ לְבַֽת׃ ח וַיְהִ֗י בְּהִשָּׁמַ֤ע דְּבַר־הַמֶּ֙לֶךְ֙ וְדָת֔וֹ וּבְהִקָּבֵ֛ץ
נְעָר֥וֹת רַבּ֛וֹת אֶל־שׁוּשַׁ֥ן הַבִּירָ֖ה אֶל־יַ֣ד הֵגָ֑י וַתִּלָּקַ֤ח אֶסְתֵּר֙ אֶל־בֵּ֣ית
הַמֶּ֔לֶךְ אֶל־יַ֥ד הֵגַ֖י שֹׁמֵ֥ר הַנָּשִֽׁים׃ ט וַתִּיטַ֨ב הַנַּעֲרָ֣ה בְעֵינָיו֮ וַתִּשָּׂ֣א
חֶ֣סֶד לְפָנָיו֒ וַ֠יְבַהֵל אֶת־תַּמְרוּקֶ֤יהָ וְאֶת־מָנוֹתֶ֙הָ֙ לָתֵ֣ת לָ֔הּ וְאֵת֙ שֶׁ֣בַע
הַנְּעָר֔וֹת הָרְאֻי֥וֹת לָֽתֶת־לָ֖הּ מִבֵּ֣ית הַמֶּ֑לֶךְ וַיְשַׁנֶּ֧הָ וְאֶֽת־נַעֲרוֹתֶ֛יהָ
לְט֖וֹב בֵּ֥ית הַנָּשִֽׁים׃ י לֹא־הִגִּ֣ידָה אֶסְתֵּ֔ר אֶת־עַמָּ֖הּ וְאֶת־מוֹלַדְתָּ֑הּ כִּ֧י
מָרְדֳּכַ֛י צִוָּ֥ה עָלֶ֖יהָ אֲשֶׁ֥ר לֹא־תַגִּֽיד׃ יא וּבְכָל־י֣וֹם וָי֔וֹם מָרְדֳּכַי֙ מִתְהַלֵּ֔ךְ
לִפְנֵ֖י חֲצַ֣ר בֵּית־הַנָּשִׁ֑ים לָדַ֙עַת֙ אֶת־שְׁל֣וֹם אֶסְתֵּ֔ר וּמַה־יֵּעָשֶׂ֖ה בָּֽהּ׃
יב וּבְהַגִּ֡יעַ תֹּר֩ נַעֲרָ֨ה וְנַעֲרָ֜ה לָב֣וֹא ׀ אֶל־הַמֶּ֣לֶךְ אֲחַשְׁוֵר֗וֹשׁ מִקֵּץ֙
הֱי֨וֹת לָ֜הּ כְּדָ֤ת הַנָּשִׁים֙ שְׁנֵ֣ים עָשָׂ֣ר חֹ֔דֶשׁ כִּ֛י כֵּ֥ן יִמְלְא֖וּ יְמֵ֣י מְרוּקֵיהֶ֑ן

*פסוק בלא סוף

המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: אם על המלך טוב יט
יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור
אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך
לרעותה הטובה ממנה: ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל כ
מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד
קטן: וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר כא
ממוכן: וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה כב
ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר
כלשון עמו: ס ב אחר הדברים האלה כשך חמת המלך א
אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה:
ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות ב
מראה: ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את ג
כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים
אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: והנערה ד
אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני
המלך ויעש כן: ס איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי ה
בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: אשר הגלה מירושלים עם ו
הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר
מלך בבל: ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה ז
אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה
לקחה מרדכי לו לבת: ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ ח
נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית
המלך אל יד הגי שמר הנשים: ותיטב הנערה בעיניו ותשא ט
חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע
הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה
לטוב בית הנשים: לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי י
מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: ובכל יום ויום מרדכי מתהלך יא
לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה:
ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ יב
היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן
ששה

שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֹּר וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בַּבְּשָׂמִים וּבְתַמְרוּקֵי
הַנָּשִׁים׃ יג וּבָזֶה הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן
לָהּ לָבוֹא עִמָּהּ מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ יד בָּעֶרֶב ׀ הִיא בָאָה
וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שֵׁנִי אֶל־יַד שַׁעַשְׁגַז סְרִיס הַמֶּלֶךְ
שֹׁמֵר הַפִּילַגְשִׁים לֹא־תָבוֹא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חָפֵץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ
וְנִקְרְאָה בְשֵׁם׃ טו וּבְהַגִּיעַ תֹּר־אֶסְתֵּר בַּת־אֲבִיחַיִל דֹּד מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר
לָקַח־לוֹ לְבַת לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דָּבָר כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר
יֹאמַר הֵגַי סְרִיס־הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וַתְּהִי אֶסְתֵּר נֹשֵׂאת חֵן בְּעֵינֵי
כָּל־רֹאֶיהָ׃ טז וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ
בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי הוּא חֹדֶשׁ טֵבֵת בִּשְׁנַת־שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ׃ יז וַיֶּאֱהַב
הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים וַתִּשָּׂא־חֵן וָחֶסֶד לְפָנָיו מִכָּל־הַבְּתוּלֹת
וַיָּשֶׂם כֶּתֶר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיַּמְלִיכֶהָ תַּחַת וַשְׁתִּי׃ יח וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
מִשְׁתֶּה גָדוֹל לְכָל־שָׂרָיו וַעֲבָדָיו אֵת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וַהֲנָחָה לַמְּדִינוֹת
עָשָׂה וַיִּתֵּן מַשְׂאֵת כְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ יט וּבְהִקָּבֵץ בְּתוּלוֹת שֵׁנִית וּמָרְדֳּכַי
יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ׃ כ אֵין אֶסְתֵּר מַגֶּדֶת מוֹלַדְתָּהּ וְאֶת־עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר
צִוָּה עָלֶיהָ מָרְדֳּכָי וְאֶת־מַאֲמַר מָרְדֳּכַי אֶסְתֵּר עֹשָׂה כַּאֲשֶׁר הָיְתָה
בְאָמְנָה אִתּוֹ׃ ס כא בַּיָּמִים הָהֵם וּמָרְדֳּכַי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ קָצַף
בִּגְתָן וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי־סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף וַיְבַקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד
בַּמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ׃ כב וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמָרְדֳּכַי וַיַּגֵּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי׃ כג וַיְבֻקַּשׁ הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא וַיִּתָּלוּ
שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ ס ג א אַחַר ׀
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדַּל הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת־הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי
וַיְנַשְּׂאֵהוּ וַיָּשֶׂם אֶת־כִּסְאוֹ מֵעַל כָּל־הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ ב וְכָל־עַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהָמָן כִּי־כֵן צִוָּה־לוֹ
הַמֶּלֶךְ וּמָרְדֳּכַי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה׃ ג וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמָרְדֳּכָי מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֵת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ׃
ד וַיְהִי בְּאָמְרָם כאמרם ק׳ אֵלָיו יוֹם וָיוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיַּגִּידוּ
לְהָמָן לִרְאוֹת הֲיַעַמְדוּ דִּבְרֵי מָרְדֳּכַי כִּי־הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא
יְהוּדִי׃ ה וַיַּרְא הָמָן כִּי־אֵין מָרְדֳּכַי כֹּרֵעַ וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמָּלֵא הָמָן
חֵמָה׃ ו וַיִּבֶז בְּעֵינָיו לִשְׁלֹחַ יָד בְּמָרְדֳּכַי לְבַדּוֹ כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם

מרדכי

ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי
יג הנשים: ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן
יד לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: בערב היא באה
ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך
שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך
טו ונקראה בשם: ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר
לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר
יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני
טז כל ראיה: ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו
יז בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: ויאהב
המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות
יח וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: ויעש המלך
משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות
יט עשה ויתן משאת כיד המלך: ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי
כ ישב בשער המלך: אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר
צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה
כא באמנה אתו: ס בימים ההם ומרדכי יושב בשער המלך קצף
בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד
כב במלך אחשורוש: ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה
כג ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ויבקש הדבר וימצא ויתלו
א שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך: ס ג אחר
הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי
ב וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו: וכל עבדי
המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו
ג המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי המלך
אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך:
ד ויהי באמרם כאמרם קרי אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו
להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא
ה יהודי: וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן
ו חמה: ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם
מרדכי

מָרְדֳּכָי וַיְבַקֵּשׁ הָמָן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּת
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַם מָרְדֳּכָי׃ ז בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־חֹדֶשׁ נִיסָן בִּשְׁנַת
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הִפִּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרָל לִפְנֵי הָמָן
מִיּוֹם ׀ לְיוֹם וּמֵחֹדֶשׁ לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר׃ ס
ח וַיֹּאמֶר הָמָן לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ יֶשְׁנוֹ עַם־אֶחָד מְפֻזָּר וּמְפֹרָד בֵּין
הָעַמִּים בְּכֹל מְדִינוֹת מַלְכוּתֶךָ וְדָתֵיהֶם שֹׁנוֹת מִכָּל־עָם וְאֶת־דָּתֵי
הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ אֵין־שֹׁוֶה לְהַנִּיחָם׃ ט אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
יִכָּתֵב לְאַבְּדָם וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כִּכַּר־כֶּסֶף אֶשְׁקוֹל עַל־יְדֵי עֹשֵׂי
הַמְּלָאכָה לְהָבִיא אֶל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ׃ י וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל
יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי צֹרֵר הַיְּהוּדִים׃ יא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְהָמָן הַכֶּסֶף נָתוּן לָךְ וְהָעָם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ׃ יב וַיִּקָּרְאוּ
סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל־
אֲשֶׁר־צִוָּה הָמָן אֶל אֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפַּחוֹת אֲשֶׁר ׀ עַל־מְדִינָה
וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וָעָם מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַם וָעָם כִּלְשׁוֹנוֹ
בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ נִכְתָּב וְנֶחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ׃ יג וְנִשְׁלוֹחַ
סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל־כָּל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד
אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז׃ יד פַּתְשֶׁגֶן
הַכְּתָב לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גָּלוּי לְכָל־הָעַמִּים לִהְיוֹת
עֲתִדִים לַיּוֹם הַזֶּה׃ טו הָרָצִים יָצְאוּ דְחוּפִים בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת
נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהָמָן יָשְׁבוּ לִשְׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוּשָׁן
נָבוֹכָה׃ ס ד א וּמָרְדֳּכַי יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מָרְדֳּכַי
אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שַׂק וָאֵפֶר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זְעָקָה גְדוֹלָה
וּמָרָה׃ ב וַיָּבוֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבוֹא אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ
בִּלְבוּשׁ שָׂק׃ ג וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ
מַגִּיעַ אֵבֶל גָּדוֹל לַיְּהוּדִים וְצוֹם וּבְכִי וּמִסְפֵּד שַׂק וָאֵפֶר יֻצַּע לָרַבִּים׃
ד וַתָּבוֹאינָה ות׳ נה קרי נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסֶיהָ וַיַּגִּידוּ לָהּ וַתִּתְחַלְחַל
הַמַּלְכָּה מְאֹד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת־מָרְדֳּכַי וּלְהָסִיר שַׂקּוֹ
מֵעָלָיו וְלֹא קִבֵּל׃ ה וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
הֶעֱמִיד לְפָנֶיהָ וַתְּצַוֵּהוּ עַל־מָרְדֳּכָי לָדַעַת מַה־זֶּה וְעַל־מַה־זֶּה׃ ו וַיֵּצֵא

מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות
ז אחשורוש עם מרדכי׃ בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת
שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן
מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר׃ ס
ח ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין
העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי
ט המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם׃ אם על המלך טוב
יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי
י המלאכה להביא אל גנזי המלך׃ ויסר המלך את טבעתו מעל
יא ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צרר היהודים׃ ויאמר המלך
יב להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך׃ ויקראו
ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל
אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה
ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו
יג בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך׃ ונשלוח
ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד
את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
יד עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז׃ פתשגן
הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות
טו עתדים ליום הזה׃ הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת
נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן
א נבוכה׃ ס ד ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי
את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה
ב ומרה׃ ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך
ג בלבוש שק׃ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו
מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים׃
ד ותבואינה ותבואנה קרי נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל
המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו
ה מעליו ולא קבל׃ ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר
ו העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה׃ ויצא

התך

הֲתָךְ אֶל־מָרְדֳּכָי אֶל־רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ׃ ז וַיַּגֶּד־לוֹ
מָרְדֳּכַי אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וְאֵת ׀ פָּרָשַׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הָמָן
לִשְׁקוֹל עַל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ בַּיְּהוּדִיים יתיר י לְאַבְּדָם׃ ח וְאֶת־פַּתְשֶׁגֶן
כְּתָב־הַדָּת אֲשֶׁר־נִתַּן בְּשׁוּשָׁן לְהַשְׁמִידָם נָתַן לוֹ לְהַרְאוֹת אֶת־אֶסְתֵּר
וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצַוּוֹת עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֶּן־לוֹ וּלְבַקֵּשׁ
מִלְּפָנָיו עַל־עַמָּהּ׃ ט וַיָּבוֹא הֲתָךְ וַיַּגֵּד לְאֶסְתֵּר אֵת דִּבְרֵי מָרְדֳּכָי׃
י וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ וַתְּצַוֵּהוּ אֶל־מָרְדֳּכָי׃ יא כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם
מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא־אֶל־הַמֶּלֶךְ
אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־יִקָּרֵא אַחַת דָּתוֹ לְהָמִית לְבַד מֵאֲשֶׁר
יוֹשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שַׁרְבִיט הַזָּהָב וְחָיָה וַאֲנִי לֹא נִקְרֵאתִי לָבוֹא אֶל־
הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם׃ יב וַיַּגִּידוּ לְמָרְדֳּכָי אֵת דִּבְרֵי אֶסְתֵּר׃
יג וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכַי לְהָשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אַל־תְּדַמִּי בְנַפְשֵׁךְ לְהִמָּלֵט בֵּית־
הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְּהוּדִים׃ יד כִּי אִם־הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישִׁי בָּעֵת הַזֹּאת רֶוַח
וְהַצָּלָה יַעֲמוֹד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר וְאַתְּ וּבֵית־אָבִיךְ תֹּאבֵדוּ וּמִי
יוֹדֵעַ אִם־לְעֵת כָּזֹאת הִגַּעַתְּ לַמַּלְכוּת׃ טו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל־
מָרְדֳּכָי׃ טז לֵךְ כְּנוֹס אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשָׁן וְצוּמוּ עָלַי
וְאַל־תֹּאכְלוּ וְאַל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וָיוֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרֹתַי
אָצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כַדָּת וְכַאֲשֶׁר אָבַדְתִּי
אָבָדְתִּי׃ יז וַיַּעֲבֹר מָרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר׃
ה א וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר
בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ
בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבָּיִת׃ ב וַיְהִי כִרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בֶּחָצֵר נָשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־
שַׁרְבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׁרְבִיט׃
ג וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי
הַמַּלְכוּת וְיִנָּתֵן לָךְ׃ ד וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ
וְהָמָן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ׃ ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַהֲרוּ
אֶת־הָמָן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה
אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר׃ ו וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה־
שְּׁאֵלָתֵךְ וְיִנָּתֵן לָךְ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ׃ וַתַּעַן

ז התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: ויגד לו
מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן
ח לשקול על גנזי המלך ביהודיים יתיר י׳ לאבדם: ואת פתשגן
כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר
ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש
ט מלפניו על עמה: ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי:
יא ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי: כל עבדי המלך ועם
מדינות המלך ידעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך
אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר
יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל
יב המלך זה שלושים יום: ויגידו למרדכי את דברי אסתר:
יג ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית
יד המלך מכל היהודים: כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח
והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי
טו יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: ותאמר אסתר להשיב אל
טז מרדכי: לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי
ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי
אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי
יז אבדתי: ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר:
א ה ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר
בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו
ב בבית המלכות נכח פתח הבית: ויהי כראות המלך את אסתר
המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את
שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט:
ג ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי
ד המלכות וינתן לך: ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך
ה והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו: ויאמר המלך מהרו
את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה
ו אשר עשתה אסתר: ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה
ז שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען
אסתר

אֶסְתֵּר וַתֹּאמַר שְׁאֵלָתִי וּבַקָּשָׁתִי׃ חצי הספר בפסוקים ח אִם־מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת־שְׁאֵלָתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־
בַּקָּשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וּמָחָר
אֶעֱשֶׂה כִּדְבַר הַמֶּלֶךְ׃ ט וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם הַהוּא שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב
וְכִרְאוֹת הָמָן אֶת־מָרְדֳּכַי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמָּלֵא
הָמָן עַל־מָרְדֳּכַי חֵמָה׃ י וַיִּתְאַפַּק הָמָן וַיָּבוֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא
אֶת־אֹהֲבָיו וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ׃ יא וַיְסַפֵּר לָהֶם הָמָן אֶת־כְּבוֹד עָשְׁרוֹ
וְרֹב בָּנָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְּׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים
וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ יב וַיֹּאמֶר הָמָן אַף לֹא־הֵבִיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־
הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשָׂתָה כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־לְמָחָר אֲנִי קָרוּא־
לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ׃ יג וְכָל־זֶה אֵינֶנּוּ שֹׁוֶה לִי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־
מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃ יד וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־
אֹהֲבָיו יַעֲשׂוּ־עֵץ גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבַבֹּקֶר ׀ אֱמֹר לַמֶּלֶךְ וְיִתְלוּ
אֶת־מָרְדֳּכַי עָלָיו וּבֹא־עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שָׂמֵחַ וַיִּיטַב הַדָּבָר
לִפְנֵי הָמָן וַיַּעַשׂ הָעֵץ׃ ס ו א בַּלַּיְלָה הַהוּא נָדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת דִּבְרֵי הַיָּמִים וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ׃ ב וַיִּמָּצֵא כָתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מָרְדֳּכַי עַל־בִּגְתָנָא וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי
סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃
ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשָׂה יְקָר וּגְדוּלָּה לְמָרְדֳּכַי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ
נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו לֹא־נַעֲשָׂה עִמּוֹ דָּבָר׃ ד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי
בֶחָצֵר וְהָמָן בָּא לַחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ לִתְלוֹת
אֶת־מָרְדֳּכַי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין לוֹ׃ ה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
הִנֵּה הָמָן עֹמֵד בֶּחָצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא׃ ו וַיָּבוֹא הָמָן וַיֹּאמֶר לוֹ
הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת בָּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ וַיֹּאמֶר הָמָן
בְּלִבּוֹ לְמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי׃ ז וַיֹּאמֶר הָמָן אֶל־
הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ׃ ח יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר
לָבַשׁ־בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וַאֲשֶׁר נִתַּן כֶּתֶר
מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ׃ ט וְנָתוֹן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּס עַל־יַד־אִישׁ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ
הַפַּרְתְּמִים וְהִלְבִּשׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ וְהִרְכִּיבֻהוּ
עַל־הַסּוּס בִּרְחוֹב הָעִיר וְקָרְאוּ לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר

יפתח באתנח ׳זרש אחר סלאמי

ח אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: חצי הספר בפסוקים אם מצאתי חן
בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את
בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר
ט אעשה כדבר המלך: ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב
וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא
י המן על מרדכי חמה: ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא
יא את אהביו ואת זרש אשתו: ויספר להם המן את כבוד עשרו
ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים
יב ועבדי המלך: ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם
המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא
יג לה עם המלך: וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את
יד מרדכי היהודי יושב בשער המלך: ותאמר לו זרש אשתו וכל
אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו
את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר
א לפני המן ויעש העץ: ס ו בלילה ההוא נדדה שנת המלך
ויאמר להביא את ספר הזכרנות דברי הימים ויהיו נקראים לפני
ב המלך: וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני
סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש:
ג ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו
ד נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: ויאמר המלך מי
בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות
ה את מרדכי על העץ אשר הכין לו: ויאמרו נערי המלך אליו
ו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: ויבוא המן ויאמר לו
המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן
ז בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: ויאמר המן אל
ח המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: יביאו לבוש מלכות אשר
לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר
ט מלכות בראשו: ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך
הפרתמים והלבשו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכבהו
על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר

המלך

המלך חפץ ביקרו: י ויאמר המלך להמן מהר קח את־הלבוש
ואת־הסוס כאשר דברת ועשה־כן למרדכי היהודי היושב בשער
המלך אל־תפל דבר מכל אשר דברת: יא ויקח המן את־הלבוש
ואת־הסוס וילבש את־מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו
ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: יב וישב מרדכי אל־
שער המלך והמן נדחף אל־ביתו אבל וחפוי ראש: יג ויספר המן
לזרש אשתו ולכל־אהביו את כל־אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו
וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו
לא־תוכל לו כי־נפול תפול לפניו: יד עודם מדברים עמו וסריסי
המלך הגיעו ויבהלו להביא את־המן אל־המשתה אשר־עשתה
אסתר: ז א ויבא המלך והמן לשתות עם־אסתר המלכה: ב ויאמר
המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה־שאלתך אסתר
המלכה ותנתן לך ומה־בקשתך עד־חצי המלכות ותעש: ג ותען
אסתר המלכה ותאמר אם־מצאתי חן בעיניך המלך ואם־על־
המלך טוב תנתן־לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: ד כי נמכרנו
אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו
החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך: ס ה ויאמר המלך
אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי־זה הוא אשר־
מלאו לבו לעשות כן: ו ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע
הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: ז והמלך קם בחמתו
ממשתה היין אל־גנת הביתן והמן עמד לבקש על־נפשו מאסתר
המלכה כי ראה כי־כלתה אליו הרעה מאת המלך: ח והמלך שב
מגנת הביתן אל־בית ׀ משתה היין והמן נפל על־המטה אשר
אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את־המלכה עמי בבית
הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ס ט ויאמר חרבונה אחד מן־
הסריסים לפני המלך גם הנה־העץ אשר־עשה המן למרדכי אשר
דבר־טוב על־המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר
המלך תלהו עליו: י ויתלו את־המן על־העץ אשר־הכין למרדכי
וחמת המלך שככה: ס ח א ביום ההוא נתן המלך אחשורוש
לאסתר המלכה את־בית המן צרר היהודיים יתיר יוד ומרדכי בא

י המלך חפץ ביקרו: ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש
ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער
יא המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: ויקח המן את הלבוש
ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו
יב ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: וישב מרדכי אל
יג שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש: ויספר המן
לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו
וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו
יד לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו: עודם מדברים עמו וסריסי
המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה
א ב אסתר: ז ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה: ויאמר
המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר
ג המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען
אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על
ד המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: כי נמכרנו
אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו
ה החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך: ס ויאמר המלך
אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר
ו מלאו לבו לעשות כן: ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע
ז הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: והמלך קם בחמתו
ממשתה היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר
ח המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך: והמלך שב
מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר
אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית
ט הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ויאמר חרבונה אחד מן
הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר
דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר
י המלך תלהו עליו: ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי
א וחמת המלך שככה: ס ח ביום ההוא נתן המלך אחשורוש
לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים יתיר יוד ומרדכי בא
לפני

לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה הוּא־לָהּ׃ ב וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־
טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מֵהָמָן וַיִּתְּנָהּ לְמָרְדֳּכָי וַתָּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־
מָרְדֳּכַי עַל־בֵּית הָמָן׃ ס ג וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל
לִפְנֵי רַגְלָיו וַתֵּבְךְּ וַתִּתְחַנֶּן־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־רָעַת הָמָן הָאֲגָגִי וְאֵת
מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים׃ ד וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֵת
שַׁרְבִט הַזָּהָב וַתָּקָם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ ה וַתֹּאמֶר אִם־
עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־מָצָאתִי חֵן לְפָנָיו וְכָשֵׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכָּתֵב לְהָשִׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מַחֲשֶׁבֶת הָמָן בֶּן־
הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבֵּד אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת
הַמֶּלֶךְ׃ ו כִּי אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בָּרָעָה אֲשֶׁר־יִמְצָא אֶת־עַמִּי
וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי׃ ס ז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי הִנֵּה בֵית־הָמָן נָתַתִּי
לְאֶסְתֵּר וְאֹתוֹ תָּלוּ עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ בַּיְּהוּדִיים יתיר י׳׃
ח וְאַתֶּם כִּתְבוּ עַל־הַיְּהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחִתְמוּ
בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כְתָב אֲשֶׁר־נִכְתָּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנַחְתּוֹם בְּטַבַּעַת
הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב׃ ט וַיִּקָּרְאוּ סֹפְרֵי־הַמֶּלֶךְ בָּעֵת־הַהִיא בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ סִיוָן בִּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל־אֲשֶׁר־
צִוָּה מָרְדֳּכַי אֶל־הַיְּהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְשָׂרֵי
הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר ׀ מֵהֹדּוּ וְעַד־כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה
מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַם וָעָם כִּלְשֹׁנוֹ וְאֶל־הַיְּהוּדִים כִּכְתָבָם
וְכִלְשׁוֹנָם׃ י וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ וַיַּחְתֹּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים בַּסּוּסִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי
הָרַמָּכִים׃ יא אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים ׀ אֲשֶׁר ׀ בְּכָל־עִיר־וָעִיר
לְהִקָּהֵל וְלַעֲמֹד עַל־נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג בס״ס כ״י ולהרג בוא״ו ונפקא
מינה לענין דינא וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־חֵיל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טַף
וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לָבוֹז׃ יב בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ
בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר׃ יג פַּתְשֶׁגֶן
הַכְּתָב לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גָּלוּי לְכָל־הָעַמִּים וְלִהְיוֹת
הַיְּהוּדִיים יתיר יוד עֲתוֹדִים עתידים קרי לַיּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם מֵאֹיְבֵיהֶם׃
יד הָרָצִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים יָצְאוּ מְבֹהָלִים וּדְחוּפִים

מלפני

לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: ויסר המלך את ב
טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את
מרדכי על בית המן: ס ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל ג
לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת
מחשבתו אשר חשב על היהודים: ויושט המלך לאסתר את ד
שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: ותאמר אם ה
על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך
וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן
המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות
המלך: כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ו
ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ס ויאמר המלך ז
אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי
לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים יתיר יוד:
ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו ח
בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת
המלך אין להשיב: ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש ט
השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר
צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי
המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה
מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם
וכלשונם: ויכתב בשם המלך אחשורש ויחתם בטבעת המלך י
וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים בני
הרמכים: אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר יא
להקהל ולעמד על נפשם להשמיד להרג בס"ס כ"י ולהרג בוא"ו ונפקא
מינה לענין דינא ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף
ונשים ושללם לבוז: ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש יב
בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: פתשגן יג
הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות
היהודיים יתיר יוד עתודים עתידים קרי ליום הזה להנקם מאיביהם:
הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים יד
בדבר

בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: ס טו ומרדכי יצא
מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה
ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: טז ליהודים
היתה אורה ושמחה וששן ויקר: יז ובכל־מדינה ומדינה ובכל־
עיר ועיר מקום אשר דבר־המלך ודתו מגיע שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי־נפל
פחד־היהודים עליהם: ט א ובשנים עשר חדש הוא־חדש אדר
בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר־המלך ודתו להעשות ביום
אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו
היהודים המה בשנאיהם: ב נקהלו היהודים בעריהם בכל־
מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא־עמד
בפניהם כי־נפל פחדם על־כל־העמים: ג וכל־שרי המדינות
והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את־
היהודים כי־נפל פחד־מרדכי עליהם: ד כי־גדול מרדכי בבית
המלך ושמעו הולך בכל־המדינות כי־האיש מרדכי הולך וגדול:
ה ויכו היהודים בכל־איביהם מכת־חרב והרג ואבדן ויעשו
בשנאיהם כרצונם: ו ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש
מאות איש בראש הדף ועשרת בסופה וצריך לכותבם כמין שירה תאוים בדף א׳ לבדו

איש: ז ואת ׀ פרשנדתא ואת ׀ דלפון ואת ׀ אספתא: ח ואת ׀
פורתא ואת ׀ אדליא ואת ׀ ארידתא: ט ואת ׀ פרמשתא ואת ׀
אריסי ואת ׀ ארדי ואת ׀ ויזתא: י עשרת בני המן בן־המדתא
צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את־ידם: יא ביום ההוא
בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: יב ויאמר המלך
לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות
איש ואת עשרת בני־המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה־
שאלתך וינתן לך ומה־בקשתך עוד ותעש: יג ותאמר אסתר אם־
על־המלך טוב ינתן גם־מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת
היום ואת עשרת בני־המן יתלו על־העץ: יד ויאמר המלך
להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני־המן תלו:
טו ויקהלו היהודיים יהוד׳ ק׳ אשר־בשושן גם ביום ארבעה עשר
לחדש

טו בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: ס ומרדכי יצא
מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה
טז ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: ליהודים
יז היתה אורה ושמחה וששן ויקר: ובכל מדינה ומדינה ובכל
עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל
א פחד היהודים עליהם: ט ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר
בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום
אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו
ב היהודים המה בשנאיהם: נקהלו היהודים בעריהם בכל
מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד
ג בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: וכל שרי המדינות
והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את
ד היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: כי גדול מרדכי בבית
המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול:
ה ויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו
ו בשנאיהם כרצונם: ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש
מאות איש בראש הדף ועשרת בסופה וצריך לכותבם כעין שירת האזינו בדף א׳ לבדו
ז ח איש: ואת | פרשנדתא* ואת | דלפון ואת | אספתא: ואת |
ט פורתא ואת | אדליא ואת | ארידתא: ואת | פרמשתא* ואת |
י אריסי ואת | ארדי ואת | *ויזתא*: עשרת בני המן בן המדתא
יא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם: ביום ההוא
יב בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: ויאמר המלך
לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות
איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה
יג שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש: ותאמר אסתר אם
על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת
יד היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: ויאמר המלך
להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו:
טו ויקהלו היהודיים יתיר יוד אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר
*תאו זעירא *שין זעירא *ואו רבתי *זיין זעירא להדש

לְחֹדֶשׁ אֲדָר וַיַּהַרְגוּ בְשׁוּשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־
יָדָם׃ טז וּשְׁאָר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בִּמְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהֲלוּ ׀ וְעָמֹד עַל־
נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאֹיְבֵיהֶם וְהָרוֹג בְּשֹׂנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אָלֶף וּבַבִּזָּה
לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃ יז בְּיוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְעָשֹׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה׃ יח וְהַיְּהוּדִיים
יתיר יו״ד אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן נִקְהֲלוּ בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ
וְנוֹחַ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וְעָשֹׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה׃ יט עַל־כֵּן
הַיְּהוּדִים הַפְּרָזִים הפרוזים קרי הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֹשִׂים אֵת יוֹם
אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר שִׂמְחָה וּמִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וּמִשְׁלוֹחַ מָנוֹת
אִישׁ לְרֵעֵהוּ׃ כ וַיִּכְתֹּב מָרְדֳּכַי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַקְּרוֹבִים
וְהָרְחוֹקִים׃ כא לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת עֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה׃ כב כַּיָּמִים
אֲשֶׁר־נָחוּ בָהֶם הַיְּהוּדִים מֵאֹיְבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן
לְשִׂמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה וּמִשְׁלֹחַ
מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמַתָּנוֹת לָאֶבְיֹנִים׃ כג וְקִבֵּל הַיְּהוּדִים אֵת אֲשֶׁר־
הֵחֵלּוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מָרְדֳּכַי אֲלֵיהֶם׃ כד כִּי הָמָן בֶּן־
הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי צֹרֵר כָּל־הַיְּהוּדִים חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים לְאַבְּדָם וְהִפִּל
פּוּר הוּא הַגּוֹרָל לְהֻמָּם וּלְאַבְּדָם׃ כה וּבְבֹאָהּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם־
הַסֵּפֶר יָשׁוּב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים עַל־רֹאשׁוֹ
וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל־הָעֵץ׃ כו עַל־כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פוּרִים
עַל־שֵׁם הַפּוּר עַל־כֵּן עַל־כָּל־דִּבְרֵי הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת וּמָה־רָאוּ עַל־כָּכָה
וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם׃ כז קִיְּמוּ וְקִבְּלֻ וקבלו ק׳ הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם ׀ וְעַל־
זַרְעָם וְעַל כָּל־הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לִהְיוֹת עֹשִׂים אֵת שְׁנֵי
הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָבָם וְכִזְמַנָּם בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה׃ כח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה
נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה
וְעִיר וָעִיר וִימֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעַבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזִכְרָם
לֹא־יָסוּף מִזַּרְעָם׃ ס כט וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת־אֲבִיחַיִל וּמָרְדֳּכַי
הַיְּהוּדִי אֶת־כָּל־תֹּקֶף לְקַיֵּם אֵת אִגֶּרֶת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשֵּׁנִית׃
ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֶל־שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה

לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את
ידם׃ ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על טז
נפשם ונוח מאיביהם והרוג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה
לא שלחו את ידם׃ ביום שלושה עשר לחדש אדר ונוח יז
בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה׃ והיהודיים יח
יתיר יוד אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו
ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה׃ על כן יט
היהודים הפרוזים הפרזים קרי הישבים בערי הפרזות עשים את יום
ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות
איש לרעהו׃ ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים כ
אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים
והרחוקים׃ לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר כא
לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה׃ כימים כב
אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון
לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אתם ימי משתה ושמחה ומשלח
מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים׃ וקבל היהודים את אשר כג
החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם׃ כי המן בן כד
המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפל
פור הוא הגורל להמם ולאבדם׃ ובבאה לפני המלך אמר עם כה
הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו
ותלו אתו ואת בניו על העץ׃ על כן קראו לימים האלה פורים כו
על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה
ומה הגיע אליהם׃ קימו וקבל וקבלו קרי היהודים עליהם ועל כז
זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני
הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה׃ והימים האלה כח
נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה
ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם
לא יסוף מזרעם׃ ס *ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי כט
היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפרים הזאת השנית׃
וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה ל

*תי"ו רבתי

מלכות

מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ דִּבְרֵי שָׁלוֹם וֶאֱמֶת׃ לא לְקַיֵּם אֶת־יְמֵי הַפֻּרִים
הָאֵלֶּה בִּזְמַנֵּיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וְכַאֲשֶׁר קִיְּמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זַרְעָם דִּבְרֵי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם׃
לב וּמַאֲמַר אֶסְתֵּר קִיַּם דִּבְרֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר׃ ס י א וַיָּשֶׂם
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁרֹשׁ אחשורוש קרי מַס עַל־הָאָרֶץ וְאִיֵּי הַיָּם׃ ב וְכָל־מַעֲשֵׂה
תָקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפָרָשַׁת גְּדֻלַּת מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הֲלוֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מָדַי וּפָרָס׃ ג כִּי ׀ מָרְדֳּכַי
הַיְּהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי לְרֹב אֶחָיו
דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר שָׁלוֹם לְכָל־זַרְעוֹ׃

חסלת מגלת אסתר

שיר השירים א ב

א א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה׃ ב יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים
דֹּדֶיךָ מִיָּיִן׃ ג לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ עַל־כֵּן
עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ׃ ד מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ׃ ה שְׁחוֹרָה
אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה׃ ו אַל־תִּרְאוּנִי
שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ־בִי שָׂמֻנִי נֹטֵרָה
אֶת־הַכְּרָמִים כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי׃ ז הַגִּידָה לִּי שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה
תִרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם שַׁלָּמָה אֶהְיֶה כְּעֹטְיָה עַל עֶדְרֵי
חֲבֵרֶיךָ׃ ח אִם־לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי־לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן
וּרְעִי אֶת־גְּדִיֹּתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים׃ ט לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַרְעֹה
דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי׃ י נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים׃ יא תּוֹרֵי
זָהָב נַעֲשֶׂה־לָּךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃ יב עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי
נָתַן רֵיחוֹ׃ יג צְרוֹר הַמֹּר ׀ דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי יָלִין׃ יד אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר ׀
דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי׃ טו הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים׃
טז הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי אַף נָעִים אַף־עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה׃ יז קֹרוֹת בָּתֵּינוּ
אֲרָזִים רַחִיטֵנוּ רהיטנו קרי בְּרוֹתִים׃ ב א אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת
הָעֲמָקִים׃ ב כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃ ג כְּתַפּוּחַ
בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק
לְחִכִּי׃ ד הֱבִיאַנִי אֶל־בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה׃ ה סַמְּכוּנִי

לא מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: לקים את ימי הפרים
האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה
וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי. הצומות וזעקתם:
לב א ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר: ס י וישם
ב המלך אחשרש אחשורוש קרי מס על הארץ ואיי הים: וכל מעשה
תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם
ג כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: כי מרדכי
היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו
דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו: חסלת מגלת אסתר

סכום פסוקי מגלת אסתר קס״ז פנואל סימן: וחציו ותען אסתר: ופרקיו י׳ בא גד סימן:

שיר השירים א ב

א ב א *שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כי טובים
ג דדיך מיין: לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן
ד עלמות אהבוך: משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו
ה נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך: שחורה
ו אני ונאוה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה: אל תראני
שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה
ז את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי: הגידה לי שאהבה נפשי איכה
תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי
ח חבריך: אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן
ט ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים: לססתי ברכבי פרעה
י יא דמיתיך רעיתי: נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים: תורי
יב זהב נעשה לך עם נקדות הכסף: עד שהמלך במסבו נרדי
יג יד נתן ריחו צרור המר דודי לי בין שדי ילין: אשכל הכפר
טו דודי לי בכרמי עין גדי: הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים:
טז יז הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה: קרות בתינו
א ארזים רחיטנו רהיטנו קרי ברותים: ב אני חבצלת השרון שושנת
ב ג העמקים: כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: כתפוח
בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק
ד ה לחכי: הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני

*שין רבתי   באשישות

בַּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי־חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ ו שְׂמֹאלוֹ תַּחַת
לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ ז הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת
אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תָּעִירוּ ׀ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד
שֶׁתֶּחְפָּץ׃ ח קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל־הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל־
הַגְּבָעוֹת׃ ט דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד
אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן־הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן־הַחֲרַכִּים׃ י עָנָה דוֹדִי
וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃ יא כִּי־הִנֵּה הַסְּתָו הסתיו קרי
עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ׃ יב הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ׃ יג הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים
סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָכִי לךְ קרי רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃ יד יוֹנָתִי
בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת־מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִינִי אֶת־
קוֹלֵךְ כִּי־קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ יתיר יוד נָאוֶה׃ טו אֶחֱזוּ־לָנוּ שׁוּעָלִים
שׁוּעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמָדַר׃ טז דּוֹדִי לִי וַאֲנִי
לוֹ הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ יז עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה־לְךָ
דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל־הָרֵי בָתֶר׃ ג א עַל־מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת
בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃ ב אָקוּמָה נָּא
וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי
בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃ ג מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת
שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם׃ ד כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת
שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד־שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי
וְאֶל־חֶדֶר הוֹרָתִי׃ ה הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת אוֹ
בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תָּעִירוּ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃
ו מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה
מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל׃ ז הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ
מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃ ח כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל־
יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃ ט אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן׃
י עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה
מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ יא צְאֶינָה וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה
שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃ ד א הִנָּךְ יָפָה
רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים

ו באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני: שמאלו תחת
ז לראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות
או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד
ח שתחפץ: קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על
ט הגבעות: דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד
י אחר כתלנו משגיח מן החלנות מציץ מן החרכים: ענה דודי
יא ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: כי הנה הסתו הסתיו קרי
יב עבר הגשם חלף הלך לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע
יג וקול התור נשמע בארצנו: התאנה חנטה פגיה והגפנים
יד סמדר נתנו ריח קומי לכי לך קרי רעיתי יפתי ולכי לך: יונתי
בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את
טו קולך כי קולך ערב ומראיך יתיר יוד נאוה: אחזו לנו שעלים
טז שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: דודי לי ואני
יז לו הרעה בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך
א דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר: ג על משכבי בלילות
ב בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: אקומה נא
ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי
ג בקשתיו ולא מצאתיו: מצאוני השמרים הסבבים בעיר את
ד שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את
שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי
ה ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או
באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ:
ו מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מר ולבונה
ז מכל אבקת רוכל: הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה
ח מגברי ישראל: כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על
ט ירכו מפחד בלילות: אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון:
י עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה
יא מבנות ירושלם: צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה
א שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו: ד הנך יפה
רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים

שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד׃ ב שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה
שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃ ג כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתֹתַיִךְ
וּמִדְבָּרֵיךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ ד כְּמִגְדַּל
דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שִׁלְטֵי
הַגִּבּוֹרִים׃ ה שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים
בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ ו עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֶךְ לִי אֶל־הַר הַמּוֹר
וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה׃ ז כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ׃ ח אִתִּי
מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי ׀ מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ
שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהַרְרֵי נְמֵרִים׃ ט לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי
כַלָּה לִבַּבְתִּנִי בְּאַחַד באחת קרי מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּרֹנָיִךְ׃ י מַה־
יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַלָּה מַה־טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל־בְּשָׂמִים׃
יא נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ
שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן׃ יב גַּן ׀ נָעוּל אֲחֹתִי כַלָּה גַּל ׀ נָעוּל מַעְיָן
חָתוּם׃ יג שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם־נְרָדִים׃
יד נֵרְדְּ ׀ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל־עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם
כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים׃ טו מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן׃
טז עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ
וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו׃ ה א בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם־
בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם־דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם־חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים
שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים׃ ב אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל ׀ דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי־
לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא־טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי
לָיְלָה׃ ג פָּשַׁטְתִּי אֶת־כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי אֶת־רַגְלַי
אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם׃ ד דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן־הַחוֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו׃ ה קַמְתִּי
אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ־מוֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת
הַמַּנְעוּל׃ ו פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ
בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי׃ ז מְצָאֻנִי הַשֹּׁמְרִים
הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת־רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת׃
ח הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָםִ אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־דּוֹדִי מַה־תַּגִּידוּ
לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ ט מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה־דּוֹדֵךְ
מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ י דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה׃ יא רֹאשׁוֹ

כתם

ב שגלשו מהר גלעד: שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה
ג שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: כחוט השני שפתותיך
ד ומדברך נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: כמגדל
דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי
ה הגבורים: שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרעים
ו בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור
ז ח ואל גבעת הלבונה: כלך יפה רעיתי ומום אין בך: אתי
מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש
ט שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: לבבתני אחתי
י כלה לבבתני באחד כאחת קרי מעיניך באחד ענק מצורניך: מה
יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים:
יא נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח
יב שלמתיך כריח לבנון: גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין
יג חתום: שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים:
יד נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם
טו כל ראשי בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון:
טז עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו
א ויאכל פרי מגדיו: ה באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם
בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים
ב שתו ושכרו דודים: אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי
לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי
ג לילה: פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי
ד ה איככה אטנפם: דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו: קמתי
אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות
ו המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו
ז בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים
הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החמות:
ח השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו
ט לו שחולת אהבה אני: מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך
י יא מדוד שככה השבעתנו: דודי צח ואדום דגול מרבבה: ראשו

כתם

כְּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב׃ יב עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־
אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת עַל־מִלֵּאת׃ יג לְחָיָו כַּעֲרוּגַת
הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מוֹר עֹבֵר׃
יד יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת
סַפִּירִים׃ טו שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל־אַדְנֵי־פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן
בָּחוּר כָּאֲרָזִים׃ טז חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי
בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ ו א אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה דוֹדֵךְ
וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ׃ ב דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרֻגוֹת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים
וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים׃ ג אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ ד יָפָה
אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלִָם אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃ ה הָסֵבִּי עֵינַיִךְ
מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד׃
ו שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה
אֵין בָּהֶם׃ ז כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ ח שִׁשִּׁים הֵמָּה
מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר׃ ט אַחַת הִיא יוֹנָתִי
תַמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ
מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃ י מִי־זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ־שָׁחַר יָפָה
כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃ יא אֶל־גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי
לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים׃ יב לֹא
יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי־נָדִיב׃ ז א שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית
שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה־בָּךְ מַה־תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם׃
ב מַה־יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת־נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן׃ ג שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל־יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת
חִטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ ד שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תָּאֳמֵי צְבִיָּה׃
ה צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל־שַׁעַר בַּת־רַבִּים
אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק׃ ו רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל
וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים׃ ז מַה־יָּפִית וּמַה־נָּעַמְתְּ
אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים׃ ח זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת׃
ט אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנָּיו וְיִהְיוּ־נָא שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת
הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים׃ י וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי
לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים׃ יא אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ׃ יב לְכָה

יב כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב: עיניו כיונים על
יג אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על מלאת: לחיו כערוגת
הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר:
יד ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת
טו ספירים: שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון
טז בחור כארזים: חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי
א בנות ירושלם: ו אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך
ב ונבקשנו עמך: דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים
ג ד וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים: יפה
ה את רעיתי כתרצה נאוה כירושלם אימה כנדגלות: הסבי עיניך
מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד:
ו שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה
ז ח אין בהם: כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: ששים המה
ט מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי
תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה
י מלכות ופילגשים ויהללוה: מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה
יא כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות: אל גנת אגוז ירדתי
יב לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: לא
א ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב: ז שובי שובי השולמית
שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים:
ב מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים
ג מעשה ידי אמן: שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת
ד חטים סוגה בשושנים: שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה:
ה צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים
ו אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: ראשך עליך ככרמל
ז ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: מה יפית ומה נעמת
ח אהבה בתענוגים: זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות:
ט אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות
י הגפן וריח אפך כתפוחים: וחכך כיין הטוב הולך לדודי
יא יב למישרים דובב שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה
דודי

דּוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים׃ יג נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם
פָּרְחָה הַגֶּפֶן פִּתַּח הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים שָׁם אֶתֵּן אֶת־דֹּדַי לָךְ׃
יד הַדּוּדָאִים נָתְנוּ־רֵיחַ וְעַל־פְּתָחֵינוּ כָּל־מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּם־יְשָׁנִים
דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ׃ ח א מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֶמְצָאֲךָ
בַחוּץ אֶשָּׁקְךָ גַּם לֹא־יָבֻזוּ לִי׃ ב אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ אֶל־בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי
אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי׃ ג שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי וִימִינוֹ
תְּחַבְּקֵנִי׃ ד הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ‍ִם מַה־תָּעִירוּ ׀ וּמַה־
תְּעֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ ה מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר
מִתְרַפֶּקֶת עַל־דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ
שָׁמָּה חִבְּלָה יְלָדַתְךָ׃ ו שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל־לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל־זְרוֹעֶךָ
כִּי־עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ
שַׁלְהֶבֶתְיָה׃ ז מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא
יִשְׁטְפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ׃
ח אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲחֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר־
בָּהּ׃ ט אִם־חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם־דֶּלֶת הִיא נָצוּר
עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז׃ י אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו
כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם׃ יא כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם
לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף׃ יב כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי הָאֶלֶף לְךָ
שְׁלֹמֹה וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת־פִּרְיוֹ׃ יג הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים
מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִנִי׃ יד בְּרַח ׀ דּוֹדִי וּדְמֵה־לְךָ לִצְבִי אוֹ
לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים׃

סכום פסוקי דשיר השירים מאה ושבעה עשר. וסי' וחכך כיין הטוב
הולך לדודי: ופרקיו שמונה. והרמז נגילה ונשמחה בך. וחציו
נרד וכרכום:

רוּת א

א א וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית
לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו׃
ב וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי־בָנָיו ׀ מַחְלוֹן

וכליון

יג דודי נצא השדה נלינה בכפרים: נשכימה לכרמים נראה אם
פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דודי לך:
יד הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים
א דודי צפנתי לך: ח מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך
ב בחוץ אשקך גם לא יבזו לי: אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני
ג אשקך מיין הרקח מעסיס רמני: שמאלו תחת ראשי וימינו
ד תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה
ה תעררו את האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן המדבר
מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמך
ו שמה חבלה ילדתך: שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך
כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש
ז שלהבתיה: מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא
ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו:
ח אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר
ט בה: אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור
י עליה לוח ארז: אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו
יא כמוצאת שלום: כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם
יב לנטרים איש יבא בפריו אלף כסף: כרמי שלי לפני האלף לך
יג שלמה ומאתים לנטרים את פריו: היושבת בגנים חברים
יד מקשיבים לקולך השמיעני: ברח דודי ודמה לך לצבי או
לעפר האילים על הרי בשמים:

סכום פסוקי דשיר השירים מאה ושבעה עשר. וסי' וחכך **כיין הטוב**
הולך לדודי: ופרקיו שמונה והרמז נגילה ונשמחה **בך**. ותציו
נרד וכרכום:

רות א

א **א** ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית
לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו:
ב ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון
וכליון

וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי־מוֹאָב וַיִּהְיוּ־שָׁם׃
ג וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֳמִי וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ׃ ד וַיִּשְׂאוּ לָהֶם
נָשִׁים מֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם
כְּעֶשֶׂר שָׁנִים׃ ה וַיָּמוּתוּ גַם־שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׁאֵר הָאִשָּׁה
מִשְּׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ׃ ו וַתָּקָם הִיא וְכַלֹּתֶיהָ וַתָּשָׁב מִשְּׂדֵי מוֹאָב כִּי
שָׁמְעָה בִּשְׂדֵה מוֹאָב כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לָחֶם׃
ז וַתֵּצֵא מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה־שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ עִמָּהּ וַתֵּלַכְנָה
בַדֶּרֶךְ לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה׃ ח וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לִשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ
לֵכְנָה שֹּׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ יַעֲשֶׂה יעש ק׳ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד
כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם־הַמֵּתִים וְעִמָּדִי׃ ט יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמְצֶאןָ מְנוּחָה
אִשָּׁה בֵּית אִישָׁהּ וַתִּשַּׁק לָהֶן וַתִּשֶּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה׃ י וַתֹּאמַרְנָה־
לָּהּ כִּי־אִתָּךְ נָשׁוּב לְעַמֵּךְ׃ יא וַתֹּאמֶר נָעֳמִי שֹׁבְנָה בְנֹתַי לָמָּה
תֵלַכְנָה עִמִּי הַעוֹד־לִי בָנִים בְּמֵעַי וְהָיוּ לָכֶם לַאֲנָשִׁים׃ יב שֹׁבְנָה
בְנֹתַי לֵכְןָ כִּי זָקַנְתִּי מִהְיוֹת לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יֶשׁ־לִי תִקְוָה גַּם הָיִיתִי
הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יָלַדְתִּי בָנִים׃ יג הֲלָהֵן ׀ תְּשַׂבֵּרְנָה עַד אֲשֶׁר
יִגְדָּלוּ הֲלָהֵן תֵּעָגֵנָה לְבִלְתִּי הֱיוֹת לְאִישׁ אַל בְּנֹתַי כִּי־מַר־לִי מְאֹד
מִכֶּם כִּי־יָצְאָה בִי יַד־יְהוָה׃ יד וַתִּשֶּׂנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה עוֹד וַתִּשַּׁק
עָרְפָּה לַחֲמוֹתָהּ וְרוּת דָּבְקָה־בָּהּ׃ טו וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבִמְתֵּךְ
אֶל־עַמָּהּ וְאֶל־אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרֵי יְבִמְתֵּךְ׃ טז וַתֹּאמֶר רוּת אַל־
תִּפְגְּעִי־בִי לְעָזְבֵךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ כִּי אֶל־אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלֵךְ וּבַאֲשֶׁר
תָּלִינִי אָלִין עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי׃ יז בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת וְשָׁם
אֶקָּבֵר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יֹסִיף כִּי הַמָּוֶת יַפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֵךְ׃
יח וַתֵּרֶא כִּי־מִתְאַמֶּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתֶּחְדַּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ׃
יט וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם עַד־בֹּאָנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאָנָה בֵּית לֶחֶם
וַתֵּהֹם כָּל־הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמַרְנָה הֲזֹאת נָעֳמִי׃ כ וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן
אַל־תִּקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי קְרֶאןָ לִי מָרָא כִּי־הֵמַר שַׁדַּי לִי מְאֹד׃ כא אֲנִי
מְלֵאָה הָלַכְתִּי וְרֵיקָם הֱשִׁיבַנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי וַיהוָה
עָנָה בִי וְשַׁדַּי הֵרַע לִי׃ כב וַתָּשָׁב נָעֳמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כַלָּתָהּ עִמָּהּ
הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי מוֹאָב וְהֵמָּה בָּאוּ בֵּית לֶחֶם בִּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים׃
ב א וּלְנָעֳמִי מידע מוֹדַע ק׳ לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת

יתסר בנקים הא׳ ***

וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם׃
וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה׃ וישאו להם ג ד
נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם
כעשר שנים׃ וימתו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה ה
משני ילדיה ומאישה׃ ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי ו
שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם׃
ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה ז
בדרך לשוב אל ארץ יהודה׃ ותאמר נעמי לשתי כלתיה ח
לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יעש קרי יהוה עמכם חסד
כאשר עשיתם עם המתים ועמדי׃ יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה ט
אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה׃ ותאמרנה י
לה כי אתך נשוב לעמך׃ ותאמר נעמי שבנה בנתי למה יא
תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים׃ שבנה יב
בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי
הלילה לאיש וגם ילדתי בנים׃ הלהן תשברנה עד אשר יג
יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד
מכם כי יצאה בי יד יהוה׃ ותשנה* קולן ותבכינה עוד ותשק יד
ערפה לחמותה ורות דבקה בה׃ ותאמר הנה שבה יבמתך טו
אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך׃ ותאמר רות אל טז
תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר
תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי׃ באשר תמותי אמות ושם יז
אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יוסיף כי המות יפריד ביני ובינך׃
ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה׃ יח
ותלכנה שתיהם עד בואנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם יט
ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי׃ ותאמר אליהן כ
אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא* כי המר שדי לי מאד׃ אני כא
מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה
ענה בי ושדי הרע לי׃ ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה כב
השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים׃
ב ולנעמי מידע מודע קרי לאישה איש גבור חיל ממשפחת א
אלימלך

*חסר א׳ *א׳ במקום ה׳

אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בֹּעַז׃ ב וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל־נָעֳמִי אֵלְכָה־נָּא
הַשָּׂדֶה וַאֲלַקֳטָה בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ
לְכִי בִתִּי׃ ג וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר
מִקְרֶהָ חֶלְקַת הַשָּׂדֶה לְבֹעַז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ׃ ד וְהִנֵּה־
בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ
יְהוָה׃ ה וַיֹּאמֶר בֹּעַז לְנַעֲרוֹ הַנִּצָּב עַל־הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃
ו וַיַּעַן הַנַּעַר הַנִּצָּב עַל־הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמַר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשָּׁבָה
עִם־נָעֳמִי מִשְּׂדֵה מוֹאָב׃ ז וַתֹּאמֶר אֲלַקֳטָה־נָּא וְאָסַפְתִּי בָעֳמָרִים
אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וַתָּבוֹא וַתַּעֲמוֹד מֵאָז הַבֹּקֶר וְעַד־עַתָּה זֶה שִׁבְתָּהּ
הַבַּיִת מְעָט׃ ח וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל־רוּת הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ בִּתִּי אַל־תֵּלְכִי
לִלְקֹט בְּשָׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם־נַעֲרֹתָי׃
ט עֵינַיִךְ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר־יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הֲלוֹא צִוִּיתִי אֶת־
הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נָגְעֵךְ וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל־הַכֵּלִים וְשָׁתִית מֵאֲשֶׁר
יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים׃ י וַתִּפֹּל עַל־פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו
מַדּוּעַ מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה׃ יא וַיַּעַן בֹּעַז וַיֹּאמֶר
לָהּ הֻגֵּד הֻגַּד לִי כֹּל אֲשֶׁר־עָשִׂית אֶת־חֲמוֹתֵךְ אַחֲרֵי מוֹת אִישֵׁךְ
וַתַּעַזְבִי אָבִיךְ וְאִמֵּךְ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ וַתֵּלְכִי אֶל־עַם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעַתְּ
תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ יב יְשַׁלֵּם יְהוָה פָּעֳלֵךְ וּתְהִי מַשְׂכֻּרְתֵּךְ שְׁלֵמָה מֵעִם
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת־כְּנָפָיו׃ יג וַתֹּאמֶר
אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי כִּי נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עַל־לֵב שִׁפְחָתֶךָ
וְאָנֹכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ׃ יד וַיֹּאמֶר לָה בֹעַז לְעֵת הָאֹכֶל גֹּשִׁי
הֲלֹם וְאָכַלְתְּ מִן־הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד הַקֹּצְרִים
וַיִּצְבָּט־לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע וַתֹּתַר׃ טו וַתָּקָם לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז אֶת־
נְעָרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט וְלֹא תַכְלִימוּהָ׃ טז וְגַם שֹׁל־
תָּשֹׁלּוּ לָהּ מִן־הַצְּבָתִים וַעֲזַבְתֶּם וְלִקְּטָה וְלֹא תִגְעֲרוּ־בָהּ׃ יז וַתְּלַקֵּט
בַּשָּׂדֶה עַד־הָעָרֶב וַתַּחְבֹּט אֵת אֲשֶׁר־לִקֵּטָה וַיְהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים׃
יח וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתֵּרֶא חֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר־לִקֵּטָה וַתּוֹצֵא וַתִּתֶּן־
לָהּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹתִרָה מִשָּׂבְעָהּ׃ יט וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ אֵיפֹה לִקַּטְתְּ
הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית יְהִי מַכִּירֵךְ בָּרוּךְ וַתַּגֵּד לַחֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה
עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז׃ כ וַתֹּאמֶר

יה׳ פ׳ ז׳ בתרי טעמי

ב אלימלך ושמו בעז: ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא
השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה
ג לכי בתי: ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר
ד מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: והנה
בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך
ה יהוה: ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת:
ו ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה
ז עם נעמי משדי מואב: ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים
אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה
ח הבית מעט: ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי
ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערתי:
ט עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את
הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתית מאשר
י ישאבון הנערים: ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו
יא מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: ויען בעז ויאמר
לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך
ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת
יב תמול שלשם: ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם
יג יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו: ותאמר
אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך
יד ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: ויאמר לה בעז לעת האכל גשי
הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים
טו ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: ותקם ללקט ויצו בעז את
טז נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: וגם של
יז תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה: ותלקט
בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים:
יח ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן
יט לה את אשר הותרה משבעה: ותאמר לה חמותה איפה לקטת
היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה
כ עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: ותאמר
נעמי

נָעֳמִי לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חַסְדּוֹ אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־
הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא׃ כא וַתֹּאמֶר
רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה גַּם ׀ כִּי־אָמַר אֵלַי עִם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִּדְבָּקִין עַד
אִם־כִּלּוּ אֵת כָּל־הַקָּצִיר אֲשֶׁר־לִי׃ כב וַתֹּאמֶר נָעֳמִי אֶל־רוּת כַּלָּתָהּ
טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם־נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ־בָךְ בְּשָׂדֶה אַחֵר׃
כג וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרוֹת בֹּעַז לְלַקֵּט עַד־כְּלוֹת קְצִיר־הַשְּׂעֹרִים וּקְצִיר
הַחִטִּים וַתֵּשֶׁב אֶת־חֲמוֹתָהּ׃ ג א וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ בִּתִּי
הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ־לָךְ מָנוֹחַ אֲשֶׁר יִיטַב־לָךְ׃ ב וְעַתָּה הֲלֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ
אֲשֶׁר הָיִית אֶת־נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה־הוּא זֹרֶה אֶת־גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה׃
ג וְרָחַצְתְּ ׀ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שמלתך ק׳ שִׂמְלֹתַיִךְ עָלַיִךְ וְיָרַדְתִּי וירדת קרי הַגֹּרֶן
אַל־תִּוָּדְעִי לָאִישׁ עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃ ד וִיהִי בְשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ
אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב־שָׁם וּבָאת וְגִלִּית מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתִּי
ושכבת קרי וְהוּא יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃ ה וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר־
תֹּאמְרִי ○○○ אלי קרי ולא כתיב אֶעֱשֶׂה׃ ו וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־
צִוַּתָּה חֲמוֹתָהּ׃ ז וַיֹּאכַל בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא לִשְׁכַּב בִּקְצֵה
הָעֲרֵמָה וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃ ח וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה
וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו׃ ט וַיֹּאמֶר מִי־אָתְּ
וַתֹּאמֶר אָנֹכִי רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל־אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה׃
י וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לַיהוָה בִּתִּי הֵיטַבְתְּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן־הָרִאשׁוֹן
לְבִלְתִּי־לֶכֶת אַחֲרֵי הַבַּחוּרִים אִם־דַּל וְאִם־עָשִׁיר׃ יא וְעַתָּה בִּתִּי
אַל־תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל־שַׁעַר עַמִּי כִּי
אֵשֶׁת חַיִל אָתְּ׃ יב וְעַתָּה כִּי אָמְנָם כִּי אם כתיב ולא קרי גֹאֵל אָנֹכִי וְגַם
יֵשׁ גֹּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי׃ יג לִינִי ׀ הַלַּיְלָה וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם־יִגְאָלֵךְ טוֹב
יִגְאָל וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ וּגְאַלְתִּיךְ אָנֹכִי חַי־יְהוָה שִׁכְבִי עַד־
הַבֹּקֶר׃ יד וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלוֹתָו מרגלותיו ק׳ עַד־הַבֹּקֶר וַתָּקָם בְּטֶרֶום
יתיר ו״ו יַכִּיר אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל־יִוָּדַע כִּי־בָאָה הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃
טו וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר־עָלַיִךְ וְאֶחֳזִי־בָהּ וַתֹּאחֶז בָּהּ וַיָּמָד
שֵׁשׁ־שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר׃ טז וַתָּבוֹא אֶל־חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר
מִי־אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד־לָהּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָהּ הָאִישׁ׃ יז וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ־
הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר ○○○ אלי קרי ולא כ׳ אַל־תָּבוֹאִי רֵיקָם

נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת
כא המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: ותאמר
רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד
כב אם כלו את כל הקציר אשר לי: ותאמר נעמי אל רות כלתה
טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר:
כג ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר
א החטים ותשב את חמותה: ג ותאמר לה נעמי חמותה בתי
ב הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: ועתה הלא בעז מדעתנו
אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה:
ג ורחצת וסכת ושמתי ושמת קרי שמלתך* עליך וירדתי וירדת קרי הגרן
ד אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: ויהי בשכבו וידעת
את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי
ה ושכבת קרי והוא יגיד לך את אשר תעשין: ותאמר אליה כל אשר
ו תאמרי אלי קרי ולא כתיב אעשה: ותרד הגרן ותעש ככל אשר
ז צותה חמותה: ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה
ח הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב: ויהי בחצי הלילה
ט ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו: ויאמר מי את
ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה:
י ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון
יא לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר: ועתה בתי
אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי
יב אשת חיל את: ועתה כי אמנם כי *אם כתיב ולא קרי גאל אנכי וגם
יג יש גאל קרוב ממני: *ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב
יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד
יד הבקר: ותשכב מרגלותו מרגלותיו ק׳ עד הבקר ותקם בטרום*
יתיר ו״ו יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן:
טו ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחז בה וימד
טז שש שערים וישת עליה ויבא העיר: ותבא אל חמותה ותאמר
יז מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש: ותאמר שש
השערים האלה נתן לי כי אמר אלי קרי ולא כ׳ אל תבואי ריקם
אל

*שמלתיך קרי *ל׳ רבתי

אֶל־חֲמוֹתָהּ׃ יח וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר
כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי־אִם־כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃ ד א וּבֹעַז עָלָה
הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר־בֹּעַז וַיֹּאמֶר סוּרָה
שְׁבָה־פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וַיָּסַר וַיֵּשֵׁב׃ ב וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי
הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ־פֹה וַיֵּשֵׁבוּ׃ ג וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר
לְאָחִינוּ לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה נָעֳמִי הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵה מוֹאָב׃ ד וַאֲנִי אָמַרְתִּי
אֶגְלֶה אָזְנְךָ לֵאמֹר קְנֵה נֶגֶד הַיֹּשְׁבִים וְנֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי אִם־תִּגְאַל
גְּאָל וְאִם־לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי וְאֵדַע ואדעה ק׳ כִּי אֵין זוּלָתְךָ לִגְאוֹל
וְאָנֹכִי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶגְאָל׃ ה וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם־קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה
מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֵשֶׁת־הַמֵּת קָנִיתִי קנית ק׳ לְהָקִים
שֵׁם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ׃ ו וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִגְאוֹל־ יתיר ו׳ לִי פֶּן־
אַשְׁחִית אֶת־נַחֲלָתִי גְּאַל־לְךָ אַתָּה אֶת־גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא־אוּכַל לִגְאוֹל׃
ז וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל־הַגְּאוּלָּה וְעַל־הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל־דָּבָר
שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ ח וַיֹּאמֶר
הַגֹּאֵל לְבֹעַז קְנֵה־לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ׃ ט וַיֹּאמֶר בֹּעַז לַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם
עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נָעֳמִי׃ י וְגַם אֶת־רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת מַחְלוֹן
קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהָקִים שֵׁם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ וְלֹא־יִכָּרֵת שֵׁם־הַמֵּת
מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם׃ יא וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר־בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים עֵדִים יִתֵּן יְהוָה אֶת־הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל־בֵּיתֶךָ
כְּרָחֵל ׀ וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה־חַיִל
בְּאֶפְרָתָה וּקְרָא־שֵׁם בְּבֵית לָחֶם׃ יב וִיהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פֶּרֶץ אֲשֶׁר־
יָלְדָה תָמָר לִיהוּדָה מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְךָ מִן־הַנַּעֲרָה
הַזֹּאת׃ יג וַיִּקַּח בֹּעַז אֶת־רוּת וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן
יְהוָה לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן׃ יד וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים אֶל־נָעֳמִי בָּרוּךְ
יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃ טו וְהָיָה
לָךְ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת־שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר־אֲהֵבַתֶךְ
יְלָדַתּוּ אֲשֶׁר־הִיא טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה בָּנִים׃ טז וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת־
הַיֶּלֶד וַתְּשִׁתֵהוּ בְחֵיקָהּ וַתְּהִי־לוֹ לְאֹמֶנֶת׃ יז וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת
שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד־בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי־יִשַׁי

יח אל חמותך: ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר
א כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום: ד ובעז עלה
השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה
ב שבה פה פלני אלמני ויסר וישב: ויקח עשרה אנשים מזקני
ג העיר ויאמר שבו פה וישבו: ויאמר לגאל חלקת השדה אשר
ד לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: ואני אמרתי
אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל
גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע ואדעה ק׳ כי אין זולתך לגאול
ה ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: ויאמר בעז ביום קנותך השדה
מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי קנית ק׳ להקים
ו שם המת על נחלתו: ויאמר הגאל לא אוכל לגאול יתיר ו׳ לי פן
אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאול:
ז וזאת לפנים בישראל על הגאלה ועל התמורה לקים כל דבר
ח שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: ויאמר
ט הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו: ויאמר בעז לזקנים וכל העם
עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר
י לכליון ומחלון מיד נעמי: וגם את רות המואביה אשת מחלון
קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת
יא מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: ויאמרו כל העם
אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך
כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל
יב באפרתה וקרא שם בבית לחם: ויהי ביתך כבית פרץ אשר
ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה
יג הזאת: ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן
יד יהוה לה הריון ותלד בן: ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך
טו יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: והיה
לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך
טז ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים: ותקח נעמי את
יז הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת: ותקראנה לו השכנות
שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי
אבי

אֲבִי דָוִד׃ יח וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פָּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת־חֶצְרוֹן׃ יט וְחֶצְרוֹן
הוֹלִיד אֶת־רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב׃ כ וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־
נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שַׂלְמָה׃ כא וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד אֶת־בֹּעַז וּבֹעַז
הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד׃ כב וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשָׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד׃

חזק

סכום הפסוקים של ספר רות שמונים וחמשה וסימנו **ובעז**. ופרקיו ארבעה והרמז **אבא** בגבורות. וחציו ותאמר רות המואביה. גם כי אמר אלי׃

איכה א

א א אֵיכָה ׀ יָשְׁבָה בָדָד הָעִיר רַבָּתִי עָם הָיְתָה כְּאַלְמָנָה רַבָּתִי
בַגּוֹיִם שָׂרָתִי בַּמְּדִינוֹת הָיְתָה לָמַס׃ ב בָּכוֹ תִבְכֶּה
בַּלַּיְלָה וְדִמְעָתָהּ עַל לֶחֱיָהּ אֵין־לָהּ מְנַחֵם מִכָּל־אֹהֲבֶיהָ כָּל־רֵעֶיהָ
בָּגְדוּ בָהּ הָיוּ לָהּ לְאֹיְבִים׃ ג גָּלְתָה יְהוּדָה מֵעֹנִי וּמֵרֹב עֲבֹדָה הִיא
יָשְׁבָה בַגּוֹיִם לֹא מָצְאָה מָנוֹחַ כָּל־רֹדְפֶיהָ הִשִּׂיגוּהָ בֵּין הַמְּצָרִים׃
ד דַּרְכֵי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת מִבְּלִי בָּאֵי מוֹעֵד כָּל־שְׁעָרֶיהָ שׁוֹמֵמִין כֹּהֲנֶיהָ
נֶאֱנָחִים בְּתוּלֹתֶיהָ נּוּגוֹת וְהִיא מַר־לָהּ׃ ה הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ אֹיְבֶיהָ
שָׁלוּ כִּי־יְהוָה הוֹגָהּ עַל רֹב־פְּשָׁעֶיהָ עוֹלָלֶיהָ הָלְכוּ שְׁבִי לִפְנֵי־צָר׃
ו וַיֵּצֵא מִן־בַּת־ מבת צִיּוֹן כָּל־הֲדָרָהּ הָיוּ שָׂרֶיהָ כְּאַיָּלִים לֹא־מָצְאוּ
מִרְעֶה וַיֵּלְכוּ בְלֹא־כֹחַ לִפְנֵי רוֹדֵף׃ ז זָכְרָה יְרוּשָׁלִַם יְמֵי עָנְיָהּ
וּמְרוּדֶיהָ כֹּל מַחֲמֻדֶיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִימֵי קֶדֶם בִּנְפֹל עַמָּהּ בְּיַד־צָר
וְאֵין עוֹזֵר לָהּ רָאוּהָ צָרִים שָׂחֲקוּ עַל מִשְׁבַּתֶּהָ׃ ח חֵטְא חָטְאָה
יְרוּשָׁלִַם עַל־כֵּן לְנִידָה הָיָתָה כָּל־מְכַבְּדֶיהָ הִזִּילוּהָ כִּי־רָאוּ עֶרְוָתָהּ
גַּם־הִיא נֶאֶנְחָה וַתָּשָׁב אָחוֹר׃ ט טֻמְאָתָהּ בְּשׁוּלֶיהָ לֹא זָכְרָה
אַחֲרִיתָהּ וַתֵּרֶד פְּלָאִים אֵין מְנַחֵם לָהּ רְאֵה יְהוָה אֶת־עָנְיִי כִּי
הִגְדִּיל אוֹיֵב׃ י יָדוֹ פָּרַשׂ צָר עַל כָּל־מַחֲמַדֶּיהָ כִּי־רָאֲתָה גוֹיִם בָּאוּ
מִקְדָּשָׁהּ אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא־יָבֹאוּ בַקָּהָל לָךְ׃ יא כָּל־עַמָּהּ נֶאֱנָחִים
מְבַקְּשִׁים לֶחֶם נָתְנוּ מַחֲמוּדֵּיהֶם יתיר ו׳ בְּאֹכֶל לְהָשִׁיב נָפֶשׁ רְאֵה
יְהוָה וְהַבִּיטָה כִּי הָיִיתִי זוֹלֵלָה׃ יב לוֹא אֲלֵיכֶם כָּל־עֹבְרֵי דֶרֶךְ הַבִּיטוּ
וּרְאוּ אִם־יֵשׁ מַכְאוֹב כְּמַכְאֹבִי אֲשֶׁר עוֹלַל לִי אֲשֶׁר הוֹגָה יְהוָה בְּיוֹם

אבי דוד: ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון: וחצרון יח יט
הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב: ועמינדב הוליד את כ
נחשון ונחשון הוליד את שלמה: ושלמון הוליד את בעז ובעז כא
הוליד את עובד: ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד: כב

חזק

סכום הפסוקים של ספר רות שמונים וחמשה וסימנו **ובעז**. ופרקיו ארבעה והרמז **אבא** בגבורות. וחציו ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי:

איכה א

א איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי א
בגוים שרתי במדינות היתה למס: בכו תבכה ב
בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה
בגדו בה היו לה לאיבים: גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ג
ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בין המצרים:
דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין כהניה ד
נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר לה: היו צריה לראש איביה ה
שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר:
ויצא מן בת מבת קרי ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו ו
מרעה וילכו בלא כח לפני רודף: זכרה ירושלם ימי עניה ז
ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר
ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה: חטא חטאה ח
ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה
גם היא נאנחה ותשב אחור: טמאתה בשוליה לא זכרה ט
אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי
הגדיל אויב: ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו י
מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לך: כל עמה נאנחים יא
מבקשים לחם נתנו מחמודיהם יתיר ו' באכל להשיב נפש ראה
יהוה והביטה כי הייתי זוללה: *לוא אליכם כל עברי דרך הביטו יב
וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום

*ל' זעירא

חֲרוֹן אַפּוֹ׃ יג מִמָּרוֹם שָׁלַח־אֵשׁ בְּעַצְמֹתַי וַיִּרְדֶּנָּה פָּרַשׂ רֶשֶׁת לְרַגְלַי
הֱשִׁיבַנִי אָחוֹר נְתָנַנִי שֹׁמֵמָה כָּל־הַיּוֹם דָּוָה׃ יד נִשְׂקַד עֹל פְּשָׁעַי
בְּיָדוֹ יִשְׂתָּרְגוּ עָלוּ עַל־צַוָּארִי הִכְשִׁיל כֹּחִי נְתָנַנִי אֲדֹנָי בִּידֵי לֹא־
אוּכַל קוּם׃ טו סִלָּה כָל־אַבִּירַי ׀ אֲדֹנָי בְּקִרְבִּי קָרָא עָלַי מוֹעֵד
לִשְׁבֹּר בַּחוּרָי גַּת דָּרַךְ אֲדֹנָי לִבְתוּלַת בַּת־יְהוּדָה׃ טז עַל־אֵלֶּה ׀
אֲנִי בוֹכִיָּה עֵינִי ׀ עֵינִי יֹרְדָה מַּיִם כִּי־רָחַק מִמֶּנִּי מְנַחֵם מֵשִׁיב נַפְשִׁי
הָיוּ בָנַי שׁוֹמֵמִים כִּי גָבַר אוֹיֵב׃ יז פֵּרְשָׂה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ אֵין מְנַחֵם
לָהּ צִוָּה יְהוָה לְיַעֲקֹב סְבִיבָיו צָרָיו הָיְתָה יְרוּשָׁלַםִ לְנִדָּה בֵּינֵיהֶם׃
יח צַדִּיק הוּא יְהוָה כִּי פִיהוּ מָרִיתִי שִׁמְעוּ־נָא כָל־עַמִּים העמים קרי
וּרְאוּ מַכְאֹבִי בְּתוּלֹתַי וּבַחוּרַי הָלְכוּ בַשֶּׁבִי׃ יט קָרָאתִי לַמְאַהֲבַי
הֵמָּה רִמּוּנִי כֹּהֲנַי וּזְקֵנַי בָּעִיר גָּוָעוּ כִּי־בִקְשׁוּ אֹכֶל לָמוֹ וְיָשִׁיבוּ אֶת־
נַפְשָׁם׃ כ רְאֵה יְהוָה כִּי־צַר־לִי מֵעַי חֳמַרְמָרוּ נֶהְפַּךְ לִבִּי בְּקִרְבִּי כִּי
מָרוֹ מָרִיתִי מִחוּץ שִׁכְּלָה־חֶרֶב בַּבַּיִת כַּמָּוֶת׃ כא שָׁמְעוּ כִּי נֶאֱנָחָה
אָנִי אֵין מְנַחֵם לִי כָּל־אֹיְבַי שָׁמְעוּ רָעָתִי שָׂשׂוּ כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ הֵבֵאתָ
יוֹם־קָרָאתָ וְיִהְיוּ כָמֹנִי׃ כב תָּבֹא כָל־רָעָתָם לְפָנֶיךָ וְעוֹלֵל לָמוֹ כַּאֲשֶׁר
עוֹלַלְתָּ לִי עַל כָּל־פְּשָׁעָי כִּי רַבּוֹת אַנְחֹתַי וְלִבִּי דַוָּי׃ ב א אֵיכָה יָעִיב
בְּאַפּוֹ ׀ אֲדֹנָי אֶת־בַּת־צִיּוֹן הִשְׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל
וְלֹא־זָכַר הֲדֹם־רַגְלָיו בְּיוֹם אַפּוֹ׃ ב בִּלַּע אֲדֹנָי בלא ולא קרי חָמַל אֵת
כָּל־נְאוֹת יַעֲקֹב הָרַס בְּעֶבְרָתוֹ מִבְצְרֵי בַת־יְהוּדָה הִגִּיעַ לָאָרֶץ חִלֵּל
מַמְלָכָה וְשָׂרֶיהָ׃ ג גָּדַע בָּחֳרִי־אַף כֹּל קֶרֶן יִשְׂרָאֵל הֵשִׁיב אָחוֹר
יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּבְעַר בְּיַעֲקֹב כְּאֵשׁ לֶהָבָה אָכְלָה סָבִיב׃ ד דָּרַךְ
קַשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נִצָּב יְמִינוֹ כְּצָר וַיַּהֲרֹג כֹּל מַחֲמַדֵּי־עָיִן בְּאֹהֶל בַּת־צִיּוֹן
שָׁפַךְ כָּאֵשׁ חֲמָתוֹ׃ ה הָיָה אֲדֹנָי ׀ כְּאוֹיֵב בִּלַּע יִשְׂרָאֵל בִּלַּע כָּל־
אַרְמְנוֹתֶיהָ שִׁחֵת מִבְצָרָיו וַיֶּרֶב בְּבַת־יְהוּדָה תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה׃ ו וַיַּחְמֹס
כַּגַּן שֻׂכּוֹ שִׁחֵת מֹעֲדוֹ שִׁכַּח יְהוָה ׀ בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבָּת וַיִּנְאַץ בְּזַעַם־
אַפּוֹ מֶלֶךְ וְכֹהֵן׃ ז זָנַח אֲדֹנָי ׀ מִזְבְּחוֹ נִאֵר מִקְדָּשׁוֹ הִסְגִּיר בְּיַד־אוֹיֵב
חוֹמֹת אַרְמְנוֹתֶיהָ קוֹל נָתְנוּ בְּבֵית־יְהוָה כְּיוֹם מוֹעֵד׃ ח חָשַׁב ׀ יְהוָה
לְהַשְׁחִית חוֹמַת בַּת־צִיּוֹן נָטָה קָו לֹא־הֵשִׁיב יָדוֹ מִבַּלֵּעַ וַיַּאֲבֶל־חֵל
וְחוֹמָה יַחְדָּו אֻמְלָלוּ׃ ט טָבְעוּ בָאָרֶץ שְׁעָרֶיהָ אִבַּד וְשִׁבַּר בְּרִיחֶיהָ
מַלְכָּהּ וְשָׂרֶיהָ בַגּוֹיִם אֵין תּוֹרָה גַּם־נְבִיאֶיהָ לֹא־מָצְאוּ חָזוֹן מֵיְהוָה׃

ישבו	ס׳ ועירא

יג חרון אפו: ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי
יד השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה: נשקד על פשעי
בידו ישתרגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא
טו אוכל קום: סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד
טז לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה: על אלה
אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי
יז היו בני שוממים כי גבר אויב: פרשה ציון בידיה אין מנחם
לה צוה יהוה ליעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם:
יח צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים העמים קרי
יט וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: קראתי למאהבי
המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו וישיבו את
כ נפשם: ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי
כא מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: שמעו כי נאנחה
אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת
כב יום קראת ויהיו כמני: תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר
א עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי: ב איכה יעיב
באפו אדני את בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל
ב ולא זכר הדום רגליו ביום אפו: בלע אדני לא ולא קרי חמל את
כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל
ג ממלכה ושריה: גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור
ד ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב: דרך
קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון
ה שפך כאש חמתו: היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל
ו ארמנותיה שחת מבצריו וירב בבת יהודה תאניה ואניה: ויחמס
כגן שכו שחת מעדו שכח יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם
ז אפו מלך וכהן: זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב
ח חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד: חשב יהוה
להשחית חומת בת ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל
ט וחומה יחדו אמללו: *טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה
מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה:

*ט' זעירא

ישבו

י יֵשְׁבוּ לָאָרֶץ יִדְּמוּ זִקְנֵי בַת־צִיּוֹן הֶעֱלוּ עָפָר עַל־רֹאשָׁם חָגְרוּ שַׂקִּים
הוֹרִידוּ לָאָרֶץ רֹאשָׁן בְּתוּלֹת יְרוּשָׁלִָם׃ יא כָּלוּ בַדְּמָעוֹת עֵינַי חֳמַרְמְרוּ
מֵעַי נִשְׁפַּךְ לָאָרֶץ כְּבֵדִי עַל־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי בֵּעָטֵף עוֹלֵל וְיוֹנֵק
בִּרְחֹבוֹת קִרְיָה׃ יב לְאִמֹּתָם יֹאמְרוּ אַיֵּה דָּגָן וָיָיִן בְּהִתְעַטְּפָם כֶּחָלָל
בִּרְחֹבוֹת עִיר בְּהִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶל־חֵיק אִמֹּתָם׃ יג מָה־אֲעוֹדֵךְ
אעידך קרי מָה אֲדַמֶּה־לָּךְ הַבַּת יְרוּשָׁלִַם מָה אַשְׁוֶה־לָּךְ וַאֲנַחֲמֵךְ בְּתוּלַת
בַּת־צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל כַּיָּם שִׁבְרֵךְ מִי יִרְפָּא־לָךְ׃ יד נְבִיאַיִךְ חָזוּ לָךְ שָׁוְא
וְתָפֵל וְלֹא־גִלּוּ עַל־עֲוֹנֵךְ לְהָשִׁיב שְׁבִיתֵךְ שבותך קרי וַיֶּחֱזוּ לָךְ מַשְׂאוֹת
שָׁוְא וּמַדּוּחִים׃ טו סָפְקוּ עָלַיִךְ כַּפַּיִם כָּל־עֹבְרֵי דֶרֶךְ שָׁרְקוּ וַיָּנִעוּ
רֹאשָׁם עַל־בַּת יְרוּשָׁלִָם הֲזֹאת הָעִיר שֶׁיֹּאמְרוּ כְּלִילַת יֹפִי מָשׂוֹשׂ לְכָל־
הָאָרֶץ׃ טז פָּצוּ עָלַיִךְ פִּיהֶם כָּל־אֹיְבַיִךְ שָׁרְקוּ וַיַּחַרְקוּ־שֵׁן אָמְרוּ
בִּלָּעְנוּ אַךְ זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּוִּינֻהוּ מָצָאנוּ רָאִינוּ׃ יז עָשָׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמָם
בִּצַּע אֶמְרָתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי־קֶדֶם הָרַס וְלֹא חָמָל וַיְשַׂמַּח עָלַיִךְ אוֹיֵב
הֵרִים קֶרֶן צָרָיִךְ׃ יח צָעַק לִבָּם אֶל־אֲדֹנָי חוֹמַת בַּת־צִיּוֹן הוֹרִידִי
כַנַּחַל דִּמְעָה יוֹמָם וָלַיְלָה אַל־תִּתְּנִי פוּגַת לָךְ אַל־תִּדֹּם בַּת־עֵינֵךְ׃
יט קוּמִי רֹנִּי בַלַּיְל בלילה קרי לְרֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת שִׁפְכִי כַמַּיִם לִבֵּךְ
נֹכַח פְּנֵי אֲדֹנָי שְׂאִי אֵלָיו כַּפַּיִךְ עַל־נֶפֶשׁ עוֹלָלַיִךְ הָעֲטוּפִים בְּרָעָב
בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת׃ כ רְאֵה יְהוָה וְהַבִּיטָה לְמִי עוֹלַלְתָּ כֹּה אִם־תֹּאכַלְנָה
נָשִׁים פִּרְיָם עֹלְלֵי טִפֻּחִים אִם־יֵהָרֵג בְּמִקְדַּשׁ* אֲדֹנָי כֹּהֵן וְנָבִיא׃
כא שָׁכְבוּ לָאָרֶץ חוּצוֹת נַעַר וְזָקֵן בְּתוּלֹתַי וּבַחוּרַי נָפְלוּ בֶחָרֶב הָרַגְתָּ
בְּיוֹם אַפֶּךָ טָבַחְתָּ לֹא חָמָלְתָּ׃ כב תִּקְרָא כְיוֹם מוֹעֵד מְגוּרַי מִסָּבִיב
וְלֹא הָיָה בְּיוֹם אַף־יְהוָה פָּלִיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר־טִפַּחְתִּי וְרִבִּיתִי אֹיְבִי
כִלָּם׃ ג א אֲנִי הַגֶּבֶר רָאָה עֳנִי בְּשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ׃ ב אוֹתִי נָהַג וַיֹּלַךְ
חֹשֶׁךְ וְלֹא־אוֹר׃ ג אַךְ בִּי יָשֻׁב יַהֲפֹךְ יָדוֹ כָּל־הַיּוֹם׃ ד בִּלָּה בְשָׂרִי
וְעוֹרִי שִׁבַּר עַצְמוֹתָי׃ ה בָּנָה עָלַי וַיַּקַּף רֹאשׁ וּתְלָאָה׃ ו בְּמַחֲשַׁכִּים
הוֹשִׁיבַנִי כְּמֵתֵי עוֹלָם׃ ז גָּדַר בַּעֲדִי וְלֹא אֵצֵא הִכְבִּיד נְחָשְׁתִּי׃ ח גַּם
כִּי אֶזְעַק וַאֲשַׁוֵּעַ שָׂתַם תְּפִלָּתִי׃ ט גָּדַר דְּרָכַי בְּגָזִית נְתִיבֹתַי עִוָּה׃
י דֹּב אֹרֵב הוּא לִי אֲרִיה ארי קרי בְּמִסְתָּרִים׃ יא דְּרָכַי סוֹרֵר וַיְפַשְּׁחֵנִי
שָׂמַנִי שֹׁמֵם׃ יב דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ וַיַּצִּיבֵנִי כַּמַּטָּרָא לַחֵץ׃ יג הֵבִיא בְּכִלְיוֹתָי
בְּנֵי אַשְׁפָּתוֹ׃ יד הָיִיתִי שְּׂחֹק לְכָל־עַמִּי נְגִינָתָם כָּל־הַיּוֹם׃

*הא׳ נסגי״א במק״ם ה

הִשְׂבִּיעַנִי

ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים י
הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם: כלו בדמעות עיני חמרמרו יא
מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק
ברחבות קריה: לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל יב
ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל חיק אמתם: מה אעודך יג
אעידך קרי מה אדמה לך הבת ירושלם מה אשוה לך ואנחמך בתולת
בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך: נביאיך חזו לך שוא יד
ותפל ולא גלו על עונך להשיב שביתך שבותך קרי ויחזו לך משאות
שוא ומדוחים: ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרקו וינעו טו
ראשם על בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל
הארץ: פצו עליך פיהם כל איביך שרקו ויחרקו שן אמרו טז
בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו ראינו: עשה יהוה אשר זמם יז
בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב
הרים קרן צריך: צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הורידי יח
כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך אל תדם בת עינך:
קומי רני בליל בלילה קרי לראש אשמרות שפכי כמים לבך יט
נכח פני אדני שאי אליו כפיך על נפש עולליך העטופים ברעב
בראש כל חוצות: ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה כ
נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא:
שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת כא
ביום אפך טבחת לא חמלת: תקרא כיום מועד מגורי מסביב כב
ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי
כלם: ג אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: אותי נהג וילך א ב
חשך ולא אור: אך בי ישב יהפך ידו כל היום: בלה בשרי ג ד
ועורי שבר עצמותי: בנה עלי ויקף ראש ותלאה: במחשכים ה ו
הושיבני כמתי עולם: גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי: גם ז ח
כי אזעק ואשוע שתם תפלתי: גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה: ט
דב ארב הוא לי אריה ארי קרי במסתרים: דרכי סורר ויפשחני י יא
שמני שומם: דרך קשתו ויציבני כמטרא* לחץ: הביא בכליותי יב יג
בני אשפתו: הייתי שחק לכל עמי נגינתם כל היום: יד

*א׳ במקום ה׳

השביעני

טו הִשְׂבִּיעַנִי בַמְּרוֹרִים הִרְוַנִי לַעֲנָה׃ טז וַיַּגְרֵס בֶּחָצָץ שִׁנָּי הִכְפִּישַׁנִי
בָּאֵפֶר׃ יז וַתִּזְנַח מִשָּׁלוֹם נַפְשִׁי נָשִׁיתִי טוֹבָה׃ יח וָאֹמַר אָבַד נִצְחִי
וְתוֹחַלְתִּי מֵיְהוָה׃ יט זְכָר־עָנְיִי וּמְרוּדִי לַעֲנָה וָרֹאשׁ׃ כ זָכוֹר תִּזְכּוֹר
וְתָשִׁיחַ ותשח ק׳ עָלַי נַפְשִׁי׃ כא זֹאת אָשִׁיב אֶל־לִבִּי עַל־כֵּן אוֹחִיל׃
כב חַסְדֵי יְהוָה כִּי לֹא־תָמְנוּ כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמָיו׃ כג חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים
רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ׃ כד חֶלְקִי יְהוָה אָמְרָה נַפְשִׁי עַל־כֵּן אוֹחִיל לוֹ׃
כה טוֹב יְהוָה לְקֹוָו לְנֶפֶשׁ תִּדְרְשֶׁנּוּ׃ כו טוֹב וְיָחִיל וְדוּמָם לִתְשׁוּעַת
יְהוָה׃ כז טוֹב לַגֶּבֶר כִּי־יִשָּׂא עֹל בִּנְעוּרָיו׃ כח יֵשֵׁב בָּדָד וְיִדֹּם כִּי
נָטַל עָלָיו׃ כט יִתֵּן בֶּעָפָר פִּיהוּ אוּלַי יֵשׁ תִּקְוָה׃ ל יִתֵּן לְמַכֵּהוּ לֶחִי
יִשְׂבַּע בְּחֶרְפָּה׃ לא כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי׃ לב כִּי אִם־הוֹגָה וְרִחַם
כְּרֹב חֲסָדָו חסדיו קרי׃ לג כִּי לֹא עִנָּה מִלִּבּוֹ וַיַּגֶּה בְּנֵי־אִישׁ׃ לד לְדַכֵּא
תַּחַת רַגְלָיו כֹּל אֲסִירֵי אָרֶץ׃ לה לְהַטּוֹת מִשְׁפַּט־גָּבֶר נֶגֶד פְּנֵי
עֶלְיוֹן׃ לו לְעַוֵּת אָדָם בְּרִיבוֹ אֲדֹנָי לֹא רָאָה׃ לז מִי זֶה אָמַר וַתֶּהִי
אֲדֹנָי לֹא צִוָּה׃ לח מִפִּי עֶלְיוֹן לֹא תֵצֵא הָרָעוֹת וְהַטּוֹב׃ לט מַה־
יִּתְאוֹנֵן אָדָם חָי גֶּבֶר עַל־חֲטָאָו חטאיו קרי׃ מ נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ
וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה עַד־יְהוָה׃ מא נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל־כַּפָּיִם אֶל־אֵל
בַּשָּׁמָיִם׃ מב נַחְנוּ פָשַׁעְנוּ וּמָרִינוּ אַתָּה לֹא סָלָחְתָּ׃ מג סַכֹּתָה
בָאַף וַתִּרְדְּפֵנוּ הָרַגְתָּ לֹא חָמָלְתָּ׃ מד סַכּוֹתָה בֶעָנָן לָךְ מֵעֲבוֹר
תְּפִלָּה׃ מה סְחִי וּמָאוֹס תְּשִׂימֵנוּ בְּקֶרֶב הָעַמִּים׃ מו פָּצוּ עָלֵינוּ
פִּיהֶם כָּל־אֹיְבֵינוּ׃ מז פַּחַד וָפַחַת הָיָה לָנוּ הַשֵּׁאת וְהַשָּׁבֶר׃
מח פַּלְגֵי־מַיִם תֵּרַד עֵינִי עַל־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי׃ מט עֵינִי נִגְּרָה וְלֹא
תִדְמֶה מֵאֵין הֲפֻגוֹת׃ נ עַד־יַשְׁקִיף וְיֵרֶא יְהוָה מִשָּׁמָיִם׃ נא עֵינִי
עוֹלְלָה לְנַפְשִׁי מִכֹּל בְּנוֹת עִירִי׃ נב צוֹד צָדוּנִי כַּצִּפֹּר אֹיְבַי חִנָּם׃
נג צָמְתוּ בַבּוֹר חַיָּי וַיַּדּוּ־אֶבֶן בִּי׃ נד צָפוּ־מַיִם עַל־רֹאשִׁי אָמַרְתִּי
נִגְזָרְתִּי׃ נה קָרָאתִי שִׁמְךָ יְהוָה מִבּוֹר תַּחְתִּיּוֹת׃ נו קוֹלִי שָׁמָעְתָּ אַל־
תַּעְלֵם אָזְנְךָ לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי׃ נז קָרַבְתָּ בְּיוֹם אֶקְרָאֶךָּ אָמַרְתָּ אַל־
תִּירָא׃ נח רַבְתָּ אֲדֹנָי רִיבֵי נַפְשִׁי גָּאַלְתָּ חַיָּי׃ נט רָאִיתָה יְהוָה
עַוָּתָתִי שָׁפְטָה מִשְׁפָּטִי׃ ס רָאִיתָה כָּל־נִקְמָתָם כָּל־מַחְשְׁבֹתָם לִי׃
סא שָׁמַעְתָּ חֶרְפָּתָם יְהוָה כָּל־מַחְשְׁבֹתָם עָלָי׃ סב שִׂפְתֵי קָמַי וְהֶגְיוֹנָם
עָלַי כָּל־הַיּוֹם׃ סג שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הַבִּיטָה אֲנִי מַנְגִּינָתָם׃ סד תָּשִׁיב

*קמץ בז״ק

כו כז השביעני במרורים הרוני לענה: ויגרס בחצץ שני הכפישני
יח באפר: ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה: ואמר אבד נצחי
כ ותוחלתי מיהוה: זכר עניי ומרודי לענה וראש: זכור תזכור
כא ותשיח ותשוח קרי עלי נפשי: זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל:
כג חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו: חדשים לבקרים
כד רבה אמונתך: חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו:
כו טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת
כח יהוה: טוב לגבר כי ישא על בנעוריו: ישב בדד וידם כי
ל נטל עליו: יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: יתן למכהו לחי
לב ישבע בחרפה: כי לא יזנח לעולם אדני: כי אם הוגה ורחם
לד כרב חסדו חסדיו קרי: כי לא ענה מלבו ויגה בני איש: לדכא
לה תחת רגליו כל אסירי ארץ: להטות משפט גבר נגד פני
לז עליון: לעות אדם בריבו אדני לא ראה: מי זה אמר ותהי
לט אדני לא צוה: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: מה
מ יתאונן אדם חי גבר על הטאו חטאיו קרי: נחפשה דרכינו
מא ונחקרה ונשובה עד יהוה: נשא לבבנו אל כפים אל אל
מג בשמים: נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: סכותה
מד באף ותרדפנו הרגת לא חמלת: סכתה בענן לך מעבור
מו תפלה: סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים: פצו עלינו
מז פיהם כל איבינו: פחד ופחת היה לנו השאת והשבר:
מט פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי: עיני נגרה ולא
נא תדמה מאין הפגות: עד ישקיף וירא יהוה משמים: עיני
נב עוללה לנפשי מכל בנות עירי: צוד צדוני כצפר איבי חנם:
ד צמתו בבור חיי וידו אבן בי: צפו מים על ראשי אמרתי
נו נגזרתי: קראתי שמך יהוה מבור תחתיות: קולי שמעת אל
נז תעלם אזנך לרוחתי לשועתי: קרבת ביום אקראך אמרת אל
נט תירא: רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי: ראיתה יהוה
ס עותתי שפטה משפטי: ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי:
סב שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי: שפתי קמי והגיונם
סד עלי כל היום: שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם: תשיב
לה׳

לָהֶם גְּמוּל יְהוָה כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם׃ סה תִּתֵּן לָהֶם מְגִנַּת־לֵב תַּאֲלָתְךָ
לָהֶם׃ סו תִּרְדֹּף בְּאַף וְתַשְׁמִידֵם מִתַּחַת שְׁמֵי יְהוָה׃ ד א אֵיכָה יוּעַם
זָהָב יִשְׁנֶא הַכֶּתֶם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפֵּכְנָה אַבְנֵי־קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת׃
ב בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְסֻלָּאִים בַּפָּז אֵיכָה נֶחְשְׁבוּ לְנִבְלֵי־חֶרֶשׂ
מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר׃ ג גַּם־תַּנִּין תנים קרי חָלְצוּ שַׁד הֵינִיקוּ גּוּרֵיהֶן בַּת־
עַמִּי לְאַכְזָר כִּי עֵנִים כתב תרתי רי ת׳ בַּמִּדְבָּר׃ ד דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל־
חִכּוֹ בַּצָּמָא עוֹלָלִים שָׁאֲלוּ לֶחֶם פֹּרֵשׂ אֵין לָהֶם׃ ה הָאֹכְלִים לְמַעֲדַנִּים
נָשַׁמּוּ בַּחוּצוֹת הָאֱמֻנִים עֲלֵי תוֹלָע חִבְּקוּ אַשְׁפַּתּוֹת׃ ו וַיִּגְדַּל עֲוֺן
בַּת־עַמִּי מֵחַטַּאת סְדֹם הַהֲפוּכָה כְמוֹ־רָגַע וְלֹא־חָלוּ בָהּ יָדָיִם׃ ז זַכּוּ
נְזִירֶיהָ מִשֶּׁלֶג צַחוּ מֵחָלָב אָדְמוּ עֶצֶם מִפְּנִינִים סַפִּיר גִּזְרָתָם׃
ח חָשַׁךְ מִשְּׁחוֹר תָּאֳרָם לֹא נִכְּרוּ בַּחוּצוֹת צָפַד עוֹרָם עַל־עַצְמָם
יָבֵשׁ הָיָה כָעֵץ׃ ט טוֹבִים הָיוּ חַלְלֵי־חֶרֶב מֵחַלְלֵי רָעָב שֶׁהֵם יָזוּבוּ
מְדֻקָּרִים מִתְּנוּבֹת שָׂדָי׃ י יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת בִּשְּׁלוּ יַלְדֵיהֶן הָיוּ
לְבָרוֹת לָמוֹ בְּשֶׁבֶר בַּת־עַמִּי׃ יא כִּלָּה יְהוָה אֶת־חֲמָתוֹ שָׁפַךְ חֲרוֹן
אַפּוֹ וַיַּצֶּת־אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יְסוֹדֹתֶיהָ׃ יב לֹא הֶאֱמִינוּ מַלְכֵי־אֶרֶץ
וְכֹל כל קרי יֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי יָבֹא צַר וְאוֹיֵב בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָםִ׃ יג מֵחַטֹּאת
נְבִיאֶיהָ עֲוֺנוֹת כֹּהֲנֶיהָ הַשֹּׁפְכִים בְּקִרְבָּהּ דַּם צַדִּיקִים׃ יד נָעוּ עִוְרִים
בַּחוּצוֹת נְגֹאֲלוּ בַּדָּם בְּלֹא יוּכְלוּ בִּלְבֻשֵׁיהֶם׃ טו סוּרוּ טָמֵא קָרְאוּ
לָמוֹ סוּרוּ סוּרוּ אַל־תִּגָּעוּ כִּי נָצוּ גַּם־נָעוּ אָמְרוּ בַּגּוֹיִם לֹא יוֹסִפוּ
לָגוּר׃ טז פְּנֵי יְהוָה חִלְּקָם לֹא יוֹסִיף לְהַבִּיטָם פְּנֵי כֹהֲנִים לֹא נָשָׂאוּ
סזְקֵנִים וזקנים ק׳ לֹא חָנָנוּ׃ יז עוֹדֵינָה עודינו קרי תִּכְלֶינָה עֵינֵינוּ אֶל־
עֶזְרָתֵנוּ הָבֶל בְּצִפִּיָּתֵנוּ צִפִּינוּ אֶל־גּוֹי לֹא יוֹשִׁעַ׃ יח צָדוּ צְעָדֵינוּ
מִלֶּכֶת בִּרְחֹבֹתֵינוּ קָרַב קִצֵּנוּ מָלְאוּ יָמֵינוּ כִּי־בָא קִצֵּנוּ׃ יט קַלִּים
הָיוּ רֹדְפֵינוּ מִנִּשְׁרֵי שָׁמָיִם עַל־הֶהָרִים דְּלָקֻנוּ בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ׃
כ רוּחַ אַפֵּינוּ מְשִׁיחַ יְהוָה נִלְכַּד בִּשְׁחִיתוֹתָם אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצִלּוֹ
נִחְיֶה בַגּוֹיִם׃ כא שִׂישִׂי וְשִׂמְחִי בַּת־אֱדוֹם יוֹשֶׁבֶת ׀ יושבת ק׳ בְּאֶרֶץ
עוּץ גַּם־עָלַיִךְ תַּעֲבָר־כּוֹס תִּשְׁכְּרִי וְתִתְעָרִי׃ כב תַּם־עֲוֺנֵךְ בַּת־צִיּוֹן
לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֵךְ פָּקַד עֲוֺנֵךְ בַּת־אֱדוֹם גִּלָּה עַל־חַטֹּאתָיִךְ׃
ה א זְכֹר יְהוָה מֶה־הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה* הביטה ק׳ וּרְאֵה אֶת־חֶרְפָּתֵנוּ׃
ב נַחֲלָתֵנוּ נֶהֶפְכָה לְזָרִים בָּתֵּינוּ לְנָכְרִים׃ ג יְתוֹמִים הָיִינוּ באין ואין קרי

*ב׳ טעמים

להם גמול יהוה כמעשה ידיהם: תתן להם מגנת לב תאלתך סה
להם: תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה: ד איכה יועם סו א
זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות:
בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש ב
מעשה ידי יוצר: גם תנין תנים קרי חלצו שד היניקו גוריהן בת ג
עמי לאכזר כי ענים כתיב תרתי וקרי חד במדבר: דבק לשון יונק אל ד
חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם: האכלים למעדנים ה
נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות: ויגדל עון ו
בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים: זכו ז
נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם:
חשך משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם ח
יבש היה כעץ: טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזבו ט
מדקרים מתנובות שדי: ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו י
לברות למו בשבר בת עמי: כלה יהוה את חמתו שפך חרון יא
אפו ויצת אש בציון ותאכל יסדתיה: לא האמינו מלכי ארץ יב
וכל כל קרי ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם: מחטאת יג
נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים: נעו עורים יד
בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם: סורו טמא קראו טו
למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא יוספו
לגור: פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו טז
זקנים וזקנים קרי לא חננו: עודינה עודינו קרי תכלינה עינינו אל יז
עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושיע: צדו צעדינו יח
מלכת ברחבתינו קרב קצנו מלאו ימינו כי בא קצנו: קלים יט
היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו:
רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו כ
נחיה בגוים: שישי ושמחי בת אדום יושבתי יושבת קרי בארץ כא
עוץ גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי: תם עונך בת ציון כב
לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך:
ה זכר יהוה מה היה לנו הביט הביטה קרי וראה את חרפתנו: א
נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים: יתומים היינו אין ואין קרי ב ג
אב

אָב אִמֹּתֵינוּ כְּאַלְמָנוֹת׃ ד מֵימֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתִינוּ עֵצֵינוּ בִּמְחִיר יָבֹאוּ׃
ה עַל־צַוָּארֵנוּ נִרְדָּפְנוּ יָגַעְנוּ °לא לא קרי הוּנַח־לָנוּ׃ ו מִצְרַיִם נָתַנּוּ
יָד אַשּׁוּר לִשְׂבֹּעַ לָחֶם׃ ז אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ °אֵינָם ואינם קרי °אֲנַחְנוּ
ואנחנו קרי עֲוֺנֹתֵיהֶם סָבָלְנוּ׃ ח עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ פֹּרֵק אֵין מִיָּדָם׃
ט בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחְמֵנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר׃ י עוֹרֵנוּ כְּתַנּוּר
נִכְמָרוּ מִפְּנֵי זַלְעֲפוֹת רָעָב׃ יא נָשִׁים בְּצִיּוֹן עִנּוּ בְּתֻלֹת בְּעָרֵי
יְהוּדָה׃ יב שָׂרִים בְּיָדָם נִתְלוּ פְּנֵי זְקֵנִים לֹא נֶהְדָּרוּ׃ יג בַּחוּרִים
טְחוֹן נָשָׂאוּ וּנְעָרִים בָּעֵץ כָּשָׁלוּ׃ יד זְקֵנִים מִשַּׁעַר שָׁבָתוּ בַּחוּרִים
מִנְּגִינָתָם׃ טו שָׁבַת מְשׂוֹשׂ לִבֵּנוּ נֶהְפַּךְ לְאֵבֶל מְחֹלֵנוּ׃ טז נָפְלָה
עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ אוֹי־נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ׃ יז עַל־זֶה הָיָה דָוֶה לִבֵּנוּ עַל־
אֵלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ׃ יח עַל הַר־צִיּוֹן שֶׁשָּׁמֵם שׁוּעָלִים הִלְּכוּ־בוֹ׃
יט אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב כִּסְאֲךָ לְדֹר וָדוֹר׃ כ לָמָּה לָנֶצַח
תִּשְׁכָּחֵנוּ תַּעַזְבֵנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים׃ כא הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה ׀ אֵלֶיךָ °וְנָשׁוּבָ
ונשובה קרי חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃ כב כִּי אִם־מָאֹס מְאַסְתָּנוּ קָצַפְתָּ עָלֵינוּ
עַד־מְאֹד׃

השיבנו ה׳ אליך ונשובה חדש ימינו כקדם׃

סכום פסוקי איכה קנ״ד וסימן טוב ויחיל ודומם לתשועת ה׳.
ופרקיו ה׳ והרמז בן בג בג אומר לפום צערא אגרא. וחציו לדכא
תחת רגליו׃

קהלת א

א א דִּבְרֵי קֹהֶלֶת בֶּן־דָּוִד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָםִ׃ ב הֲבֵל הֲבָלִים אָמַר
קֹהֶלֶת הֲבֵל הֲבָלִים הַכֹּל הָבֶל׃ ג מַה־יִּתְרוֹן לָאָדָם בְּכָל־
עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ ד דּוֹר הֹלֵךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם
עֹמָדֶת׃ ה וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ וְאֶל־מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זוֹרֵחַ הוּא
שָׁם׃ ו הוֹלֵךְ אֶל־דָּרוֹם וְסוֹבֵב אֶל־צָפוֹן סוֹבֵב ׀ סֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ
וְעַל־סְבִיבֹתָיו שָׁב הָרוּחַ׃ ז כָּל־הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל־הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנּוּ
מָלֵא אֶל־מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לָלָכֶת׃ ח כָּל־
הַדְּבָרִים יְגֵעִים לֹא־יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא־תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹת וְלֹא־
תִמָּלֵא אֹזֶן מִשְּׁמֹעַ׃ ט מַה־שֶּׁהָיָה הוּא שֶׁיִּהְיֶה וּמַה־שֶּׁנַּעֲשָׂה הוּא
שיעשה

ד אב אמתינו כאלמנות: מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו:
ה ו על צוארנו נרדפנו יגענו לא ולא קרי הונח לנו: מצרים נתנו
ז יד אשור לשבע לחם: אבתינו חטאו אינם ואינם קרי אנחנו
ח ואנחנו קרי עונתיהם סבלנו: עבדים משלו בנו פרק אין מידם:
ט י בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עורנו כתנור
יא נכמרו מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו בתלת בערי
יב יג יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: בחורים
יד טחון נשאו ונערים בעץ כשלו: זקנים משער שבתו בחורים
טו טז מנגינתם: שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחולנו: נפלה
יז עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו: על זה היה דוה לבנו על
יח אלה חשכו עינינו: על הר ציון ששמם שועלים הלכו בו:
יט כ אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור: למה לנצח
כא תשכחנו תעזבנו לארך ימים: השיבנו יהוה אליך ונשוב
כב ונשובה קרי חדש ימינו כקדם: כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו
עד מאד:

השיבנו ה' אליך ונשיבה חדש ימינו כקדם:

סכום פסוקי איכה קנ"ד וסימן טיב ויחיל ודומם לתשיעת ה'.
ופרקיו ה' והרמז בן בג בג אומה לפום צערא אגרא. וחציו לדכא
תחת רגליו:

קהלת א

א ב א דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם: הבל הבלים אמר
ג קהלת הבל הבלים הכל הבל: מה יתרון לאדם בכל
ד עמלו שיעמל תחת השמש: דור הלך ודור בא והארץ לעולם
ה עמדת: וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא
ו שם: הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח
ז ועל סביבתיו שב הרוח: כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו
ח מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: כל
הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא
ט תמלא אזן משמע: מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא
שיעשה

שֶׁיֵּעָשֶׂה וְאֵין כָּל־חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ י יֵשׁ דָּבָר שֶׁיֹּאמַר רְאֵה־זֶה
חָדָשׁ הוּא כְּבָר הָיָה לְעֹלָמִים אֲשֶׁר הָיָה מִלְּפָנֵנוּ׃ יא אֵין זִכְרוֹן
לָרִאשֹׁנִים וְגַם לָאַחֲרֹנִים שֶׁיִּהְיוּ לֹא־יִהְיֶה לָהֶם זִכָּרוֹן עִם שֶׁיִּהְיוּ
לָאַחֲרֹנָה׃ יב אֲנִי קֹהֶלֶת הָיִיתִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלִָם׃ יג וְנָתַתִּי
אֶת־לִבִּי לִדְרוֹשׁ וְלָתוּר בַּחָכְמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמָיִם
הוּא ׀ עִנְיַן רָע נָתַן אֱלֹהִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ׃ יד רָאִיתִי אֶת־
כָּל־הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃
טו מְעֻוָּת לֹא־יוּכַל לִתְקֹן וְחֶסְרוֹן לֹא־יוּכַל לְהִמָּנוֹת׃ טז דִּבַּרְתִּי אֲנִי
עִם־לִבִּי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה הִגְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חָכְמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר־הָיָה
לְפָנַי עַל־יְרוּשָׁלִָם וְלִבִּי רָאָה הַרְבֵּה חָכְמָה וָדָעַת׃ יז וָאֶתְּנָה לִבִּי
לָדַעַת חָכְמָה וְדַעַת הֹלֵלוֹת וְשִׂכְלוּת יָדַעְתִּי שֶׁגַּם־זֶה הוּא רַעְיוֹן רוּחַ׃
יח כִּי בְּרֹב חָכְמָה רָב־כָּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מַכְאוֹב׃ ב א אָמַרְתִּי
אֲנִי בְּלִבִּי לְכָה־נָּא אֲנַסְּכָה בְשִׂמְחָה וּרְאֵה בְטוֹב וְהִנֵּה גַם־הוּא הָבֶל׃
ב לִשְׂחוֹק אָמַרְתִּי מְהוֹלָל וּלְשִׂמְחָה מַה־זֹּה עֹשָׂה׃ ג תַּרְתִּי בְלִבִּי
לִמְשׁוֹךְ בַּיַּיִן אֶת־בְּשָׂרִי וְלִבִּי נֹהֵג בַּחָכְמָה וְלֶאֱחֹז בְּסִכְלוּת עַד ׀ אֲשֶׁר
אֶרְאֶה אֵי־זֶה טוֹב לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם מִסְפַּר יְמֵי
חַיֵּיהֶם׃ ד הִגְדַּלְתִּי מַעֲשָׂי בָּנִיתִי לִי בָּתִּים נָטַעְתִּי לִי כְּרָמִים׃
ה עָשִׂיתִי לִי גַּנּוֹת וּפַרְדֵּסִים וְנָטַעְתִּי בָהֶם עֵץ כָּל־פֶּרִי׃ ו עָשִׂיתִי לִי
בְּרֵכוֹת מָיִם לְהַשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמֵחַ עֵצִים׃ ז קָנִיתִי עֲבָדִים
וּשְׁפָחוֹת וּבְנֵי־בַיִת הָיָה לִי גַּם מִקְנֶה בָקָר וָצֹאן הַרְבֵּה הָיָה לִי מִכֹּל
שֶׁהָיוּ לְפָנַי בִּירוּשָׁלִָם׃ ח כָּנַסְתִּי לִי גַּם־כֶּסֶף וְזָהָב וּסְגֻלַּת מְלָכִים
וְהַמְּדִינוֹת עָשִׂיתִי לִי שָׁרִים וְשָׁרוֹת וְתַעֲנוּגֹת בְּנֵי הָאָדָם שִׁדָּה
וְשִׁדּוֹת׃ ט וְגָדַלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי מִכֹּל שֶׁהָיָה לְפָנַי בִּירוּשָׁלִָם אַף חָכְמָתִי
עָמְדָה לִּי׃ י וְכֹל אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ עֵינַי לֹא אָצַלְתִּי מֵהֶם לֹא־מָנַעְתִּי אֶת־
לִבִּי מִכָּל־שִׂמְחָה כִּי־לִבִּי שָׂמֵחַ מִכָּל־עֲמָלִי וְזֶה־הָיָה חֶלְקִי מִכָּל־
עֲמָלִי׃ יא וּפָנִיתִי אֲנִי בְּכָל־מַעֲשַׂי שֶׁעָשׂוּ יָדַי וּבֶעָמָל שֶׁעָמַלְתִּי
לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ וְאֵין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃
יב וּפָנִיתִי אֲנִי לִרְאוֹת חָכְמָה וְהוֹלֵלוֹת וְסִכְלוּת כִּי ׀ מֶה הָאָדָם
שֶׁיָּבוֹא אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר־כְּבָר עָשׂוּהוּ׃ יג וְרָאִיתִי אָנִי שֶׁיֵּשׁ
יִתְרוֹן לַחָכְמָה מִן־הַסִּכְלוּת כִּיתְרוֹן הָאוֹר מִן־הַחֹשֶׁךְ׃ יד הֶחָכָם

*א׳ בפסקם ח׳

שיעשה ואין כל חדש תחת השמש: יש דבר שיאמר ראה זה י
חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: אין זכרון יא
לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו
לאחרנה: אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם: ונתתי יב יג
את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים
הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: ראיתי את יד
כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח:
מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות: דברתי אני טו טז
עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה
לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבי יז
לדעת חכמה ודעת הללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח:
כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב: ב אמרתי יח א
אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל:
לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה: תרתי בלבי ב ג
למשוך ביין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר
אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי
חייהם: הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים: ד
עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי: עשיתי לי ה ו
ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: קניתי עבדים ז
ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל
שהיו לפני בירושלם: כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת מלכים ח
והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענגות בני האדם שדה
ושדות: וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי ט
עמדה לי: וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את י
לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל
עמלי: ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי יא
לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש:
ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם יב
שיבא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו: וראיתי אני שיש יג
יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך: החכם יד
עיניו

עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ וְהַכְּסִיל בַּחֹשֶׁךְ הוֹלֵךְ וְיָדַעְתִּי גַם־אָנִי שֶׁמִּקְרֶה אֶחָד
יִקְרֶה אֶת־כֻּלָּם׃ טו וְאָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי כְּמִקְרֵה הַכְּסִיל גַּם־אֲנִי יִקְרֵנִי
וְלָמָּה חָכַמְתִּי אֲנִי אָז יֹתֵר וְדִבַּרְתִּי בְלִבִּי שֶׁגַּם־זֶה הָבֶל׃ טז כִּי אֵין
זִכְרוֹן לֶחָכָם עִם־הַכְּסִיל לְעוֹלָם בְּשֶׁכְּבָר הַיָּמִים הַבָּאִים הַכֹּל נִשְׁכָּח
וְאֵיךְ יָמוּת הֶחָכָם עִם־הַכְּסִיל׃ יז וְשָׂנֵאתִי אֶת־הַחַיִּים כִּי רַע עָלַי
הַמַּעֲשֶׂה שֶׁנַּעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי־הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃ יח וְשָׂנֵאתִי
אֲנִי אֶת־כָּל־עֲמָלִי שֶׁאֲנִי עָמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ שֶׁאַנִּיחֶנּוּ לָאָדָם שֶׁיִּהְיֶה
אַחֲרָי׃ יט וּמִי יוֹדֵעַ הֶחָכָם יִהְיֶה אוֹ סָכָל וְיִשְׁלַט בְּכָל־עֲמָלִי שֶׁעָמַלְתִּי
וְשֶׁחָכַמְתִּי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ גַּם־זֶה הָבֶל׃ כ וְסַבּוֹתִי אֲנִי לְיַאֵשׁ אֶת־לִבִּי
עַל כָּל־הֶעָמָל שֶׁעָמַלְתִּי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ כא כִּי־יֵשׁ אָדָם שֶׁעֲמָלוֹ
בְּחָכְמָה וּבְדַעַת וּבְכִשְׁרוֹן וּלְאָדָם שֶׁלֹּא עָמַל־בּוֹ יִתְּנֶנּוּ חֶלְקוֹ גַּם־זֶה
הֶבֶל וְרָעָה רַבָּה׃ כב כִּי מֶה־הֹוֶה לָאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ וּבְרַעְיוֹן לִבּוֹ
שֶׁהוּא עָמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ כג כִּי כָל־יָמָיו מַכְאֹבִים וָכַעַס עִנְיָנוֹ גַּם־
בַּלַּיְלָה לֹא־שָׁכַב לִבּוֹ גַּם־זֶה הֶבֶל הוּא׃ כד אֵין־טוֹב בָּאָדָם שֶׁיֹּאכַל
וְשָׁתָה וְהֶרְאָה אֶת־נַפְשׁוֹ טוֹב בַּעֲמָלוֹ גַּם־זֹה רָאִיתִי אָנִי כִּי מִיַּד
הָאֱלֹהִים הִיא׃ כה כִּי מִי יֹאכַל וּמִי יָחוּשׁ חוּץ מִמֶּנִּי׃ כו כִּי לְאָדָם
שֶׁטּוֹב לְפָנָיו נָתַן חָכְמָה וְדַעַת וְשִׂמְחָה וְלַחוֹטֶא נָתַן עִנְיָן לֶאֱסֹף
וְלִכְנוֹס לָתֵת לְטוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים גַּם־זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃ ג א לַכֹּל
זְמָן וְעֵת לְכָל־חֵפֶץ תַּחַת הַשָּׁמָיִם׃ ב עֵת לָלֶדֶת וְעֵת לָמוּת עֵת לָטַעַת
וְעֵת לַעֲקוֹר נָטוּעַ׃ ג עֵת לַהֲרוֹג וְעֵת לִרְפּוֹא עֵת לִפְרוֹץ וְעֵת לִבְנוֹת׃
ד עֵת לִבְכּוֹת וְעֵת לִשְׂחוֹק עֵת סְפוֹד וְעֵת רְקוֹד׃ ה עֵת לְהַשְׁלִיךְ
אֲבָנִים וְעֵת כְּנוֹס אֲבָנִים עֵת לַחֲבוֹק וְעֵת לִרְחֹק מֵחַבֵּק׃ ו עֵת
לְבַקֵּשׁ וְעֵת לְאַבֵּד עֵת לִשְׁמוֹר וְעֵת לְהַשְׁלִיךְ׃ ז עֵת לִקְרוֹעַ וְעֵת
לִתְפּוֹר עֵת לַחֲשׁוֹת וְעֵת לְדַבֵּר׃ ח עֵת לֶאֱהֹב וְעֵת לִשְׂנֹא עֵת מִלְחָמָה
וְעֵת שָׁלוֹם׃ ט מַה־יִּתְרוֹן הָעוֹשֶׂה בַּאֲשֶׁר הוּא עָמֵל׃ י רָאִיתִי אֶת־
הָעִנְיָן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ׃ יא אֶת־הַכֹּל עָשָׂה
יָפֶה בְעִתּוֹ גַּם אֶת־הָעֹלָם נָתַן בְּלִבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא־יִמְצָא הָאָדָם
אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה הָאֱלֹהִים מֵרֹאשׁ וְעַד־סוֹף׃ יב יָדַעְתִּי כִּי אֵין
טוֹב בָּם כִּי אִם־לִשְׂמוֹחַ וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו׃ יג וְגַם כָּל־הָאָדָם
שֶׁיֹּאכַל וְשָׁתָה וְרָאָה טוֹב בְּכָל־עֲמָלוֹ מַתַּת אֱלֹהִים הִיא׃ יד יָדַעְתִּי

כי

עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד
טו יקרה את כלם: ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני
טז ולמה חכמתי אני אז יתר ודברתי בלבי שגם זה הבל: כי אין
זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח
יז ואיך ימות החכם עם הכסיל: ושנאתי את החיים כי רע עלי
יח המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח: ושנאתי
אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה
יט אחרי: ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי
כ ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל: וסבותי אני ליאש את לבי
כא על כל העמל שעמלתי תחת השמש: כי יש אדם שעמלו
בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה
כב הבל ורעה רבה: כי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו
כג שהוא עמל תחת השמש: כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם
כד בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא: אין טוב באדם שיאכל
ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד
כה כו האלהים היא: כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני: כי לאדם
שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסף
א ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח: ג לכל
ב זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: עת ללדת ועת למות עת לטעת
ג ועת לעקור נטוע: עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות:
ד ה עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד: עת להשליך
ו אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק: עת
ז לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: עת לקרוע ועת
ח לתפור עת לחשות ועת לדבר: עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה
ט י ועת שלום: מה יתרון העושה באשר הוא עמל: ראיתי את
יא הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו: את הכל עשה
יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם
יב את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף: ידעתי כי אין
יג טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו: וגם כל האדם
יד שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא: ידעתי
כי

כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף
וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרֹעַ וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו׃ טו מַה־שֶּׁהָיָה כְּבָר
הוּא וַאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּבָר הָיָה וְהָאֱלֹהִים יְבַקֵּשׁ אֶת־נִרְדָּף׃ טז וְעוֹד
רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הָרֶשַׁע וּמְקוֹם הַצֶּדֶק שָׁמָּה
הָרָשַׁע׃ יז אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי אֶת־הַצַּדִּיק וְאֶת־הָרָשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים
כִּי־עֵת לְכָל־חֵפֶץ וְעַל כָּל־הַמַּעֲשֶׂה שָׁם׃ יח אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי עַל־
דִּבְרַת בְּנֵי הָאָדָם לְבָרָם הָאֱלֹהִים וְלִרְאוֹת שְׁהֶם־בְּהֵמָה הֵמָּה לָהֶם׃
יט כִּי מִקְרֶה בְנֵי־הָאָדָם וּמִקְרֶה הַבְּהֵמָה וּמִקְרֶה אֶחָד לָהֶם כְּמוֹת
זֶה כֵּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לַכֹּל וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל
הָבֶל׃ כ הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל־מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל הָיָה מִן־הֶעָפָר וְהַכֹּל שָׁב אֶל־
הֶעָפָר׃ כא מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמָעְלָה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה
הַיֹּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לָאָרֶץ׃ כב וְרָאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׂמַח הָאָדָם
בְּמַעֲשָׂיו כִּי־הוּא חֶלְקוֹ כִּי מִי יְבִיאֶנּוּ לִרְאוֹת בְּמֶה שֶׁיִּהְיֶה אַחֲרָיו׃
ד א וְשַׁבְתִּי אֲנִי וָאֶרְאֶה אֶת־כָּל־הָעֲשֻׁקִים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
וְהִנֵּה ׀ דִּמְעַת הָעֲשֻׁקִים וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם וּמִיַּד עֹשְׁקֵיהֶם כֹּחַ וְאֵין
לָהֶם מְנַחֵם׃ ב וְשַׁבֵּחַ אֲנִי אֶת־הַמֵּתִים שֶׁכְּבָר מֵתוּ מִן־הַחַיִּים אֲשֶׁר
הֵמָּה חַיִּים עֲדֶנָה׃ ג וְטוֹב מִשְּׁנֵיהֶם אֵת אֲשֶׁר־עֲדֶן לֹא הָיָה אֲשֶׁר לֹא־
רָאָה אֶת־הַמַּעֲשֶׂה הָרָע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ ד וְרָאִיתִי אֲנִי
אֶת־כָּל־עָמָל וְאֵת כָּל־כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה כִּי הִיא קִנְאַת־אִישׁ מֵרֵעֵהוּ
גַּם־זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃ ה הַכְּסִיל חֹבֵק אֶת־יָדָיו וְאֹכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ׃
ו טוֹב מְלֹא כַף נָחַת מִמְּלֹא חָפְנַיִם עָמָל וּרְעוּת רוּחַ׃ ז וְשַׁבְתִּי אֲנִי
וָאֶרְאֶה הֶבֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ ח יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי גַּם בֵּן וָאָח אֵין־
לוֹ וְאֵין קֵץ לְכָל־עֲמָלוֹ גַּם־עֵינָיו עינו קרי לֹא־תִשְׂבַּע עֹשֶׁר וּלְמִי ׀ אֲנִי
עָמֵל וּמְחַסֵּר אֶת־נַפְשִׁי מִטּוֹבָה גַּם־זֶה הֶבֶל וְעִנְיַן רָע הוּא׃ ט טוֹבִים
הַשְּׁנַיִם מִן־הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ־לָהֶם שָׂכָר טוֹב בַּעֲמָלָם׃ י כִּי אִם־יִפֹּלוּ
הָאֶחָד יָקִים אֶת־חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד שֶׁיִּפּוֹל וְאֵין שֵׁנִי לַהֲקִימוֹ׃ יא גַּם
אִם־יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וּלְאֶחָד אֵיךְ יֵחָם׃ יב וְאִם־יִתְקְפוֹ הָאֶחָד
הַשְּׁנַיִם יַעַמְדוּ נֶגְדּוֹ וְהַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק׃ יג טוֹב יֶלֶד
מִסְכֵּן וְחָכָם מִמֶּלֶךְ זָקֵן וּכְסִיל אֲשֶׁר לֹא־יָדַע לְהִזָּהֵר עוֹד׃ יד כִּי־מִבֵּית
הָסוּרִים יָצָא לִמְלֹךְ כִּי גַּם בְּמַלְכוּתוֹ נוֹלַד רָשׁ׃ טו רָאִיתִי אֶת־כָּל־

כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף
וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו: מה שהיה כבר טו
הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף: ועוד טז
ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה
הרשע: אמרתי אני בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים יז
כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם: אמרתי אני בלבי על יח
דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם:
כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות יט
זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל
הבל: הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל כ
העפר: מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה כא
הירדת היא למטה לארץ: וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם כב
במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו:
ד ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש א
והנה דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין
להם מנחם: ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר ב
המה חיים עדנה: וטוב משניהם את אשר עדן לא היה אשר לא ג
ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש: וראיתי אני ד
את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו
גם זה הבל ורעות רוח: הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו: ה
טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח: ושבתי אני ו ז
ואראה הבל תחת השמש: יש אחד ואין שני גם בן ואח אין ח
לו ואין קץ לכל עמלו גם עיניו עינו קרי לא תשבע עשר ולמי אני
עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל וענין רע הוא: טובים ט
השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו י
האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפל ואין שני להקימו: גם יא
אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם: ואם יתקפו האחד יב
השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק: טוב ילד יג
מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד: כי מבית יד
הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש: ראיתי את כל טו
החיים

הַחַיִּים הַֽמְהַלְּכִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עִם הַיֶּלֶד הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר יַעֲמֹד תַּחְתָּיו׃
טז אֵין־קֵץ לְכָל־הָעָם לְכֹל אֲשֶׁר־הָיָה לִפְנֵיהֶם גַּם הָאַחֲרוֹנִים לֹא
יִשְׂמְחוּ־בוֹ כִּי־גַם־זֶה הֶבֶל וְרַעְיוֹן רוּחַ׃ יז שְׁמֹר רַגְלְךָ רגליך כ׳ כַּאֲשֶׁר
תֵּלֵךְ אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים וְקָרוֹב לִשְׁמֹעַ מִתֵּת הַכְּסִילִים זָבַח כִּי־אֵינָם
יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רָע׃ ה א אַל־תְּבַהֵל עַל־פִּיךָ וְלִבְּךָ אַל־יְמַהֵר לְהוֹצִיא
דָבָר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וְאַתָּה עַל־הָאָרֶץ עַל־כֵּן
יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעַטִּים׃ ב כִּי בָּא הַחֲלוֹם בְּרֹב עִנְיָן וְקוֹל כְּסִיל בְּרֹב
דְּבָרִים׃ ג כַּאֲשֶׁר תִּדֹּר נֶדֶר לֵאלֹהִים אַל־תְּאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי אֵין
חֵפֶץ בַּכְּסִילִים אֵת אֲשֶׁר־תִּדֹּר שַׁלֵּם׃ ד טוֹב אֲשֶׁר לֹא־תִדֹּר מִשֶּׁתִּדּוֹר
וְלֹא תְשַׁלֵּם׃ ה אַל־תִּתֵּן אֶת־פִּיךָ לַחֲטִיא אֶת־בְּשָׂרֶךָ וְאַל־תֹּאמַר
לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ כִּי שְׁגָגָה הִיא לָמָּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל־קוֹלֶךָ וְחִבֵּל
אֶת־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃ ו כִּי בְרֹב חֲלֹמוֹת וַהֲבָלִים וּדְבָרִים הַרְבֵּה כִּי אֶת־
הָאֱלֹהִים יְרָא׃ ז אִם־עֹשֶׁק רָשׁ וְגֵזֶל מִשְׁפָּט וָצֶדֶק תִּרְאֶה בַמְּדִינָה
אַל־תִּתְמַהּ עַל־הַחֵפֶץ כִּי גָבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ שֹׁמֵר וּגְבֹהִים עֲלֵיהֶם׃
ח וְיִתְרוֹן אֶרֶץ בַּכֹּל הִיא הוא קרי מֶלֶךְ לְשָׂדֶה נֶעֱבָד׃ ט אֹהֵב כֶּסֶף
לֹא־יִשְׂבַּע כֶּסֶף וּמִי־אֹהֵב בֶּהָמוֹן לֹא תְבוּאָה גַּם־זֶה הָבֶל׃ י בִּרְבוֹת
הַטּוֹבָה רַבּוּ אוֹכְלֶיהָ וּמַה־כִּשְׁרוֹן לִבְעָלֶיהָ כִּי אִם־רְאִית ראות קרי
עֵינָיו׃ יא מְתוּקָה שְׁנַת הָעֹבֵד אִם־מְעַט וְאִם־הַרְבֵּה יֹאכֵל וְהַשָּׂבָע
לֶעָשִׁיר אֵינֶנּוּ מַנִּיחַ לוֹ לִישׁוֹן׃ יב יֵשׁ רָעָה חוֹלָה רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
עֹשֶׁר שָׁמוּר לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ׃ יג וְאָבַד הָעֹשֶׁר הַהוּא בְּעִנְיַן רָע וְהוֹלִיד
בֵּן וְאֵין בְּיָדוֹ מְאוּמָה׃ יד כַּאֲשֶׁר יָצָא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב
לָלֶכֶת כְּשֶׁבָּא וּמְאוּמָה לֹא־יִשָּׂא בַעֲמָלוֹ שֶׁיֹּלֵךְ בְּיָדוֹ׃ טו וְגַם־זֹה
רָעָה חוֹלָה כָּל־עֻמַּת שֶׁבָּא כֵּן יֵלֵךְ וּמַה־יִּתְרוֹן לוֹ שֶׁיַּעֲמֹל לָרוּחַ׃
טז גַּם כָּל־יָמָיו בַּחֹשֶׁךְ יֹאכֵל וְכָעַס הַרְבֵּה וְחָלְיוֹ וָקָצֶף׃ יז הִנֵּה אֲשֶׁר־
רָאִיתִי אָנִי טוֹב אֲשֶׁר־יָפֶה לֶאֱכוֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִרְאוֹת טוֹבָה בְּכָל־
עֲמָלוֹ ׀ שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת־הַשֶּׁמֶשׁ מִסְפַּר יְמֵי־חַיָּו אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ
הָאֱלֹהִים כִּי־הוּא חֶלְקוֹ׃ יח גַּם כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים
עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְהִשְׁלִיטוֹ לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ וְלָשֵׂאת אֶת־חֶלְקוֹ וְלִשְׂמֹחַ
בַּעֲמָלוֹ זֹה מַתַּת אֱלֹהִים הִיא׃ יט כִּי לֹא הַרְבֵּה יִזְכֹּר אֶת־יְמֵי חַיָּיו
כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת לִבּוֹ׃ ו א יֵשׁ רָעָה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת
השמש

החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו׃
טז אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים לא
יז ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח׃ שמר רגליך רגלך קרי כאשר
תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם
א יודעים לעשות רע׃ ה אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא
דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן
ב יהיו דבריך מעטים׃ כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב
ג דברים׃ כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין
ד חפץ בכסילים את אשר תדר שלם׃ טוב אשר לא תדר משתדור
ה ולא תשלם׃ אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר
לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל
ו את מעשה ידיך׃ כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את
ז האלהים ירא׃ אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה
אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם׃
ח ט ויתרון ארץ בכל היא הוא קרי מלך לשדה נעבד׃ אהב כסף
י לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל׃ ברבות
הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראית ראות קרי
יא עיניו׃ מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע
יב לעשיר איננו מניח לו לישון׃ יש רעה חולה ראיתי תחת השמש
יג עשר שמור לבעליו לרעתו׃ ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד
יד בן ואין בידו מאומה׃ כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב
טו ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו׃ וגם זה
רעה חולה כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח׃
טז יז גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף׃ הנה אשר
ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל
עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חייו אשר נתן לו
יח האלהים כי הוא חלקו׃ גם כל האדם אשר נתן לו האלהים
עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח
יט בעמלו זה מתת אלהים היא׃ כי לא הרבה יזכר את ימי חייו
א כי האלהים מענה בשמחת לבו׃ ו יש רעה אשר ראיתי תחת
השמש

הַשָּׁמֶשׁ וְרַבָּה הִיא עַל־הָאָדָם׃ ב אִישׁ אֲשֶׁר יִתֶּן־לוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׁר
וּנְכָסִים וְכָבוֹד וְאֵינֶנּוּ חָסֵר לְנַפְשׁוֹ ׀ מִכֹּל אֲשֶׁר־יִתְאַוֶּה וְלֹא־
יַשְׁלִיטֶנּוּ הָאֱלֹהִים לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ נָכְרִי יֹאכְלֶנּוּ זֶה הֶבֶל וָחֳלִי
רָע הוּא׃ ג אִם־יוֹלִיד אִישׁ מֵאָה וְשָׁנִים רַבּוֹת יִחְיֶה וְרַב ׀ שֶׁיִּהְיוּ
יְמֵי־שָׁנָיו וְנַפְשׁוֹ לֹא־תִשְׂבַּע מִן־הַטּוֹבָה וְגַם־קְבוּרָה לֹא־הָיְתָה לּוֹ
אָמַרְתִּי טוֹב מִמֶּנּוּ הַנָּפֶל׃ ד כִּי־בַהֶבֶל בָּא וּבַחֹשֶׁךְ יֵלֵךְ וּבַחֹשֶׁךְ שְׁמוֹ
יְכֻסֶּה׃ ה גַּם־שֶׁמֶשׁ לֹא־רָאָה וְלֹא יָדָע נַחַת לָזֶה מִזֶּה׃ ו וְאִלּוּ חָיָה
אֶלֶף שָׁנִים פַּעֲמַיִם וְטוֹבָה לֹא רָאָה הֲלֹא אֶל־מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל
הוֹלֵךְ׃ ז כָּל־עֲמַל הָאָדָם לְפִיהוּ וְגַם־הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמָּלֵא׃ ח כִּי מַה־
יּוֹתֵר לֶחָכָם מִן־הַכְּסִיל מַה־לֶּעָנִי יוֹדֵעַ לַהֲלֹךְ נֶגֶד הַחַיִּים׃ ט טוֹב
מַרְאֵה עֵינַיִם מֵהֲלָךְ־נָפֶשׁ גַּם־זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃ חצי הספר בפסוקים׃
י מַה־שֶּׁהָיָה כְּבָר נִקְרָא שְׁמוֹ וְנוֹדָע אֲשֶׁר־הוּא אָדָם וְלֹא־יוּכַל לָדִין
עִם שֶׁהתַּקִּיף יתיר ה׳ מִמֶּנּוּ׃ יא כִּי יֵשׁ־דְּבָרִים הַרְבֵּה מַרְבִּים הָבֶל
מַה־יֹּתֵר לָאָדָם׃ יב כִּי מִי־יוֹדֵעַ מַה־טּוֹב לָאָדָם בַּחַיִּים מִסְפַּר יְמֵי־
חַיֵּי הֶבְלוֹ וְיַעֲשֵׂם כַּצֵּל אֲשֶׁר מִי־יַגִּיד לָאָדָם מַה־יִּהְיֶה אַחֲרָיו תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ׃ ז א טוֹב ט׳ רבתי שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב וְיוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ׃
ב טוֹב לָלֶכֶת אֶל־בֵּית־אֵבֶל מִלֶּכֶת אֶל־בֵּית מִשְׁתֶּה בַּאֲשֶׁר הוּא
סוֹף כָּל־הָאָדָם וְהַחַי יִתֵּן אֶל־לִבּוֹ׃ ג טוֹב כַּעַס מִשְּׂחֹק כִּי־בְרֹעַ
פָּנִים יִיטַב לֵב׃ ד לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אֵבֶל וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית שִׂמְחָה׃
ה טוֹב לִשְׁמֹעַ גַּעֲרַת חָכָם מֵאִישׁ שֹׁמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים׃ ו כִּי כְקוֹל
הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר כֵּן שְׂחֹק הַכְּסִיל וְגַם־זֶה הָבֶל׃ ז כִּי הָעֹשֶׁק
יְהוֹלֵל חָכָם וִיאַבֵּד אֶת־לֵב מַתָּנָה׃ ח טוֹב אַחֲרִית דָּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ
טוֹב אֶרֶךְ־רוּחַ מִגְּבַהּ רוּחַ׃ ט אַל־תְּבַהֵל בְּרוּחֲךָ לִכְעוֹס כִּי כַעַס
בְּחֵיק כְּסִילִים יָנוּחַ׃ י אַל־תֹּאמַר מֶה הָיָה שֶׁהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים הָיוּ
טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מֵחָכְמָה שָׁאַלְתָּ עַל־זֶה׃ יא טוֹבָה חָכְמָה עִם־
נַחֲלָה וְיֹתֵר לְרֹאֵי הַשָּׁמֶשׁ׃ יב כִּי בְּצֵל הַחָכְמָה בְּצֵל הַכָּסֶף וְיִתְרוֹן
דַּעַת הַחָכְמָה תְּחַיֶּה בְעָלֶיהָ׃ יג רְאֵה אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי מִי
יוּכַל לְתַקֵּן אֵת אֲשֶׁר עִוְּתוֹ׃ יד בְּיוֹם טוֹבָה הֱיֵה בְטוֹב וּבְיוֹם רָעָה
רְאֵה גַּם אֶת־זֶה לְעֻמַּת־זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים עַל־דִּבְרַת שֶׁלֹּא יִמְצָא
הָאָדָם אַחֲרָיו מְאוּמָה׃ טו אֶת־הַכֹּל רָאִיתִי בִּימֵי הֶבְלִי יֵשׁ צַדִּיק

אבד

השמש ז ורבה היא על האדם: איש אשר יתן לו האלהים עשר ב
ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא
ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי
רע הוא: אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ג
ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו
אמרתי טוב ממנו הנפל: כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו ד
יכסה: גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: ואלו חיה ה ו
אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל
הולך: כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא: כי מה ז ח
יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים: טוב ט
מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח חצי הספר בפסוקים:
מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין י
עם שהתקיף יתיר ה׳ ממנו: כי יש דברים הרבה מרבים הבל יא
מה יותר לאדם: כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי יב
חיי הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת
השמש: ז טוב ט׳ רבתי שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: א
טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא ב
סוף כל האדם והחי יתן אל לבו: טוב כעס משחוק כי ברע ג
פנים ייטב לב: לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: ד
טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: כי כקול ה ו
הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל: כי העשק ז
יהולל חכם ויאבד את לב מתנה: טוב אחרית דבר מראשיתו ח
טוב ארך רוח מגבה רוח: אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס ט
בחיק כסילים ינוח: אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו י
טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה: טובה חכמה עם יא
נחלה ויתר לראי השמש: כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון יב
דעת החכמה תחיה בעליה: ראה את מעשה האלהים כי מי יג
יוכל לתקן את אשר עותו: ביום טובה היה בטוב וביום רעה יד
ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא
האדם אחריו מאומה: את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק טו
אבד

אֹבֵד בְּצִדְקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע מַאֲרִיךְ בְּרָעָתוֹ׃ טו אַל־תְּהִי צַדִּיק הַרְבֵּה
וְאַל־תִּתְחַכַּם יוֹתֵר לָמָּה תִּשּׁוֹמֵם׃ יז אַל־תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאַל־תְּהִי
סָכָל לָמָּה תָמוּת בְּלֹא עִתֶּךָ׃ יח טוֹב אֲשֶׁר תֶּאֱחֹז בָּזֶה וְגַם־מִזֶּה
אַל־תַּנַּח אֶת־יָדֶךָ כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים יֵצֵא אֶת־כֻּלָּם׃ יט הַחָכְמָה תָּעֹז
לֶחָכָם מֵעֲשָׂרָה שַׁלִּיטִים אֲשֶׁר הָיוּ בָּעִיר׃ כ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא׃ כא גַּם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
יְדַבֵּרוּ אַל־תִּתֵּן לִבֶּךָ אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע אֶת־עַבְדְּךָ מְקַלְלֶךָ׃ כב כִּי גַּם־
פְּעָמִים רַבּוֹת יָדַע לִבֶּךָ אֲשֶׁר גַּם־אַתְּ° אתה ק׳ קִלַּלְתָּ אֲחֵרִים׃ כג כָּל־
זֹה נִסִּיתִי בַחָכְמָה אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה וְהִיא רְחוֹקָה מִמֶּנִּי׃ כד רָחוֹק
מַה־שֶּׁהָיָה וְעָמֹק ׀ עָמֹק מִי יִמְצָאֶנּוּ׃ כה סַבּוֹתִי אֲנִי וְלִבִּי לָדַעַת
וְלָתוּר וּבַקֵּשׁ חָכְמָה וְחֶשְׁבּוֹן וְלָדַעַת רֶשַׁע כֶּסֶל וְהַסִּכְלוּת הוֹלֵלוֹת׃
כו וּמוֹצֶא אֲנִי מַר מִמָּוֶת אֶת־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִיא מְצוֹדִים וַחֲרָמִים
לִבָּהּ אֲסוּרִים יָדֶיהָ טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמָּלֵט מִמֶּנָּה וְחוֹטֵא יִלָּכֶד
בָּהּ׃ כז רְאֵה זֶה מָצָאתִי אָמְרָה קֹהֶלֶת אַחַת לְאַחַת לִמְצֹא חֶשְׁבּוֹן׃
כח אֲשֶׁר עוֹד־בִּקְשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מָצָאתִי אָדָם אֶחָד מֵאֶלֶף מָצָאתִי
וְאִשָּׁה בְכָל־אֵלֶּה לֹא מָצָאתִי׃ כט לְבַד רְאֵה־זֶה מָצָאתִי אֲשֶׁר עָשָׂה
הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יָשָׁר וְהֵמָּה בִקְשׁוּ חִשְּׁבֹנוֹת רַבִּים׃ ח א מִי
כְּהֶחָכָם וּמִי יוֹדֵעַ פֵּשֶׁר דָּבָר חָכְמַת אָדָם תָּאִיר פָּנָיו וְעֹז פָּנָיו יְשֻׁנֶּא׃
ב אֲנִי פִּי־מֶלֶךְ שְׁמֹר וְעַל דִּבְרַת שְׁבוּעַת אֱלֹהִים׃ ג אַל־תִּבָּהֵל
מִפָּנָיו תֵּלֵךְ אַל־תַּעֲמֹד בְּדָבָר רָע כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יַעֲשֶׂה׃
ד בַּאֲשֶׁר דְּבַר־מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן וּמִי יֹאמַר־לוֹ מַה־תַּעֲשֶׂה׃ ה שׁוֹמֵר
מִצְוָה לֹא יֵדַע דָּבָר רָע וְעֵת וּמִשְׁפָּט יֵדַע לֵב חָכָם׃ ו כִּי לְכָל־חֵפֶץ
יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט כִּי־רָעַת הָאָדָם רַבָּה עָלָיו׃ ז כִּי־אֵינֶנּוּ יֹדֵעַ מַה־
שֶּׁיִּהְיֶה כִּי כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי יַגִּיד לוֹ׃ ח אֵין אָדָם שַׁלִּיט בָּרוּחַ לִכְלוֹא
אֶת־הָרוּחַ וְאֵין שִׁלְטוֹן בְּיוֹם הַמָּוֶת וְאֵין מִשְׁלַחַת בַּמִּלְחָמָה וְלֹא־
יְמַלֵּט רֶשַׁע אֶת־בְּעָלָיו׃ ט אֶת־כָּל־זֶה רָאִיתִי וְנָתוֹן אֶת־לִבִּי לְכָל־
מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם
לְרַע לוֹ׃ י וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבֻרִים וָבָאוּ וּמִמְּקוֹם קָדוֹשׁ יְהַלֵּכוּ
וְיִשְׁתַּכְּחוּ בָעִיר אֲשֶׁר כֵּן־עָשׂוּ גַּם־זֶה הָבֶל׃ יא אֲשֶׁר אֵין־נַעֲשָׂה
פִתְגָם מַעֲשֵׂה הָרָעָה מְהֵרָה עַל־כֵּן מָלֵא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם בָּהֶם

טו אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: אל תהי צדיק הרבה
יז ואל תתחכם יותר למה תשומם: אל תרשע הרבה ואל תהי
יח סכל למה תמות בלא עתך: טוב אשר תאחז בזה וגם מזה
יט אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם: החכמה תעז
כ לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: כי אדם אין צדיק
כא בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: גם לכל הדברים אשר
כב ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך: כי גם
כג פעמים רבות ידע לבך אשר גם את אתה קרי קללת אחרים: כל
כד זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני: רחוק
כה מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו: סבותי אני ולבי לדעת
ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות:
כו ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים
לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד
כז בה: ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון:
כח אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי
כט ואשה בכל אלה לא מצאתי: לבד ראה זה מצאתי אשר עשה
א האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים: ח מי
כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא:
ב ג אני פי מלך שמר ועל דברת שבועת אלהים: אל תבהל
מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה:
ד ה באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה: שומר
ו מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: כי לכל חפץ
ז יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: כי איננו ידע מה
ח שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: אין אדם שליט ברוח לכלוא
את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא
ט ימלט רשע את בעליו: את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל
מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם
י לרע לו: ובכן ראיתי רשעים קברים יבאו וממקום קדוש יהלכו
יא וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל: אשר אין נעשה
פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם

לעשות

לַעֲשׂוֹת רָע׃ יב אֲשֶׁר חֹטֶא עֹשֶׂה רָע מְאַת וּמַאֲרִיךְ לוֹ כִּי גַּם־יוֹדֵעַ
אָנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה־טּוֹב לְיִרְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירְאוּ מִלְּפָנָיו׃ יג וְטוֹב
לֹא־יִהְיֶה לָרָשָׁע וְלֹא־יַאֲרִיךְ יָמִים כַּצֵּל אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ יָרֵא מִלִּפְנֵי
אֱלֹהִים׃ יד יֶשׁ־הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר ׀ יֵשׁ צַדִּיקִים
אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרְשָׁעִים וְיֵשׁ רְשָׁעִים שֶׁמַּגִּיעַ אֲלֵהֶם
כְּמַעֲשֵׂה הַצַּדִּיקִים אָמַרְתִּי שֶׁגַּם־זֶה הָבֶל׃ טו וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת־
הַשִּׂמְחָה אֲשֶׁר אֵין־טוֹב לָאָדָם תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי אִם־לֶאֱכוֹל וְלִשְׁתּוֹת
וְלִשְׂמוֹחַ וְהוּא יִלְוֶנּוּ בַעֲמָלוֹ יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ׃ טז כַּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־לִבִּי לָדַעַת חָכְמָה וְלִרְאוֹת אֶת־
הָעִנְיָן אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל־הָאָרֶץ כִּי גַם בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה שֵׁנָה בְּעֵינָיו
אֵינֶנּוּ רֹאֶה׃ יז וְרָאִיתִי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוּכַל הָאָדָם
לִמְצוֹא אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַחַת־הַשֶּׁמֶשׁ בְּשֶׁל אֲשֶׁר יַעֲמֹל
הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וְלֹא יִמְצָא וְגַם אִם־יֹאמַר הֶחָכָם לָדַעַת לֹא יוּכַל
לִמְצֹא׃ ט א כִּי אֶת־כָּל־זֶה נָתַתִּי אֶל־לִבִּי וְלָבוּר אֶת־כָּל־זֶה אֲשֶׁר
הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וַעֲבָדֵיהֶם בְּיַד הָאֱלֹהִים גַּם־אַהֲבָה גַם־שִׂנְאָה
אֵין יוֹדֵעַ הָאָדָם הַכֹּל לִפְנֵיהֶם׃ ב הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל מִקְרֶה אֶחָד
לַצַּדִּיק וְלָרָשָׁע לַטּוֹב וְלַטָּהוֹר וְלַטָּמֵא וְלַזֹּבֵחַ וְלַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ זֹבֵחַ
כַּטּוֹב כַּחֹטֶא הַנִּשְׁבָּע כַּאֲשֶׁר שְׁבוּעָה יָרֵא׃ ג זֶה ׀ רָע בְּכֹל אֲשֶׁר־
נַעֲשָׂה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי־מִקְרֶה אֶחָד לַכֹּל וְגַם לֵב בְּנֵי־הָאָדָם מָלֵא־
רָע וְהוֹלֵלוֹת בִּלְבָבָם בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו אֶל־הַמֵּתִים׃ ד כִּי־מִי אֲשֶׁר
יְבֻחַר יחבר קרי אֶל כָּל־הַחַיִּים יֵשׁ בִּטָּחוֹן כִּי־לְכֶלֶב חַי הוּא טוֹב מִן־
הָאַרְיֵה הַמֵּת׃ ה כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שֶׁיָּמֻתוּ וְהַמֵּתִים אֵינָם יוֹדְעִים
מְאוּמָה וְאֵין־עוֹד לָהֶם שָׂכָר כִּי נִשְׁכַּח זִכְרָם׃ ו גַּם אַהֲבָתָם גַּם־
שִׂנְאָתָם גַּם־קִנְאָתָם כְּבָר אָבָדָה וְחֵלֶק אֵין־לָהֶם עוֹד לְעוֹלָם בְּכֹל
אֲשֶׁר־נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ ז לֵךְ אֱכֹל בְּשִׂמְחָה לַחְמֶךָ וּשֲׁתֵה בְלֶב־
טוֹב יֵינֶךָ כִּי כְבָר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֶׂיךָ׃ ח בְּכָל־עֵת יִהְיוּ
בְגָדֶיךָ לְבָנִים וְשֶׁמֶן עַל־רֹאשְׁךָ אַל־יֶחְסָר׃ ט רְאֵה חַיִּים עִם־אִשָּׁה
אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ כָּל־יְמֵי חַיֵּי הֶבְלֶךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כֹּל
יְמֵי הֶבְלֶךָ כִּי הוּא חֶלְקְךָ בַּחַיִּים וּבַעֲמָלְךָ אֲשֶׁר־אַתָּה עָמֵל תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ׃ י כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ עֲשֵׂה כִּי אֵין מַעֲשֶׂה

לעשות רע: אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע יב
אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו: וטוב יג
לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני
אלהים: יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים יד
אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם
כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל: ושבחתי אני את טו
השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות
ולשמוח והוא ילונו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת
השמש: כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את טז
הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו
איננו ראה: וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם יז
למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל
האדם יבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל
למצא: ט כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר א
הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה
אין יודע האדם הכל לפניהם: הכל כאשר לכל מקרה אחד ב
לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח
כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא: זה רע בכל אשר ג
נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא
רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל המתים: כי מי אשר ד
יבחר יחבר קרי אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן
האריה המת: כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים ה
מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם: גם אהבתם גם ו
שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל
אשר נעשה תחת השמש: לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב ז
טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך: בכל עת יהיו ח
בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר: ראה חיים עם אשה ט
אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל
ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת
השמש: כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה
וחשבון

וְחֶשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחָכְמָה בִּשְׁאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הֹלֵךְ שָׁמָּה׃ יא שַׁבְתִּי
וְרָאֹה תַחַת־הַשֶּׁמֶשׁ כִּי לֹא לַקַּלִּים הַמֵּרוֹץ וְלֹא לַגִּבּוֹרִים הַמִּלְחָמָה
וְגַם לֹא לַחֲכָמִים לֶחֶם וְגַם לֹא לַנְּבֹנִים עֹשֶׁר וְגַם לֹא לַיֹּדְעִים חֵן
כִּי־עֵת וָפֶגַע יִקְרֶה אֶת־כֻּלָּם׃ יב כִּי גַּם לֹא־יֵדַע הָאָדָם אֶת־עִתּוֹ
כַּדָּגִים שֶׁנֶּאֱחָזִים בִּמְצוֹדָה רָעָה וְכַצִּפֳּרִים הָאֲחֻזוֹת בַּפָּח כָּהֵם
יוּקָשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רָעָה כְּשֶׁתִּפּוֹל עֲלֵיהֶם פִּתְאֹם׃ יג גַּם־זֹה
רָאִיתִי חָכְמָה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וּגְדוֹלָה הִיא אֵלָי׃ יד עִיר קְטַנָּה
וַאֲנָשִׁים בָּהּ מְעָט וּבָא־אֵלֶיהָ מֶלֶךְ גָּדוֹל וְסָבַב אֹתָהּ וּבָנָה עָלֶיהָ
מְצוֹדִים גְּדֹלִים׃ טו וּמָצָא בָהּ אִישׁ מִסְכֵּן חָכָם וּמִלַּט־הוּא אֶת־
הָעִיר בְּחָכְמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת־הָאִישׁ הַמִּסְכֵּן הַהוּא׃ טז וְאָמַרְתִּי
אָנִי טוֹבָה חָכְמָה מִגְּבוּרָה וְחָכְמַת הַמִּסְכֵּן בְּזוּיָה וּדְבָרָיו אֵינָם
נִשְׁמָעִים׃ יז דִּבְרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים מִזַּעֲקַת מוֹשֵׁל
בַּכְּסִילִים׃ יח טוֹבָה חָכְמָה מִכְּלֵי קְרָב וְחוֹטֶא אֶחָד יְאַבֵּד טוֹבָה
הַרְבֵּה׃ י א זְבוּבֵי מָוֶת יַבְאִישׁ יַבִּיעַ שֶׁמֶן רוֹקֵחַ יָקָר מֵחָכְמָה
וּמִכָּבוֹד סִכְלוּת מְעָט׃ ב לֵב חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לִשְׂמֹאלוֹ׃
ג וְגַם־בַּדֶּרֶךְ כְּשֶׁהַסָּכָל יתיר ה׳ הֹלֵךְ לִבּוֹ חָסֵר וְאָמַר לַכֹּל סָכָל הוּא׃
ד אִם־רוּחַ הַמּוֹשֵׁל תַּעֲלֶה עָלֶיךָ מְקוֹמְךָ אַל־תַּנַּח כִּי מַרְפֵּא יַנִּיחַ
חֲטָאִים גְּדוֹלִים׃ ה יֵשׁ רָעָה רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּשְׁגָגָה שֶׁיֹּצָא
מִלִּפְנֵי הַשַּׁלִּיט׃ ו נִתַּן הַסֶּכֶל בַּמְּרוֹמִים רַבִּים וַעֲשִׁירִים בַּשֵּׁפֶל
יֵשֵׁבוּ׃ ז רָאִיתִי עֲבָדִים עַל־סוּסִים וְשָׂרִים הֹלְכִים כַּעֲבָדִים עַל־
הָאָרֶץ׃ ח חֹפֵר גּוּמָּץ בּוֹ יִפּוֹל וּפֹרֵץ גָּדֵר יִשְּׁכֶנּוּ נָחָשׁ׃ ט מַסִּיעַ
אֲבָנִים יֵעָצֵב בָּהֶם בּוֹקֵעַ עֵצִים יִסָּכֶן בָּם׃ י אִם־קֵהָה הַבַּרְזֶל וְהוּא
לֹא־פָנִים קִלְקַל וַחֲיָלִים יְגַבֵּר וְיִתְרוֹן הַכְשֵׁיר חָכְמָה׃ יא אִם־יִשֹּׁךְ
הַנָּחָשׁ בְּלוֹא־לָחַשׁ וְאֵין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלָּשׁוֹן׃ יב דִּבְרֵי פִי־חָכָם חֵן
וְשִׂפְתוֹת כְּסִיל תְּבַלְּעֶנּוּ׃ יג תְּחִלַּת דִּבְרֵי־פִיהוּ סִכְלוּת וְאַחֲרִית
פִּיהוּ הוֹלֵלוּת רָעָה׃ יד וְהַסָּכָל יַרְבֶּה דְבָרִים לֹא־יֵדַע הָאָדָם מַה־
שֶׁיִּהְיֶה וַאֲשֶׁר יִהְיֶה מֵאַחֲרָיו מִי יַגִּיד לוֹ׃ טו עֲמַל הַכְּסִילִים תְּיַגְּעֶנּוּ
אֲשֶׁר לֹא־יָדַע לָלֶכֶת אֶל־עִיר׃ טז אִי־לָךְ אֶרֶץ שֶׁמַּלְכֵּךְ נָעַר וְשָׂרַיִךְ
בַּבֹּקֶר יֹאכֵלוּ׃ יז אַשְׁרֵיךְ אֶרֶץ שֶׁמַּלְכֵּךְ בֶּן־חוֹרִים וְשָׂרַיִךְ בָּעֵת
יֹאכֵלוּ בִּגְבוּרָה וְלֹא בַשְּׁתִי׃ יח בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמְּקָרֶה וּבְשִׁפְלוּת

יא וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה: שבתי
וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה
וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא לידעים חן
יב כי עת ופגע יקרה את כלם: כי גם לא ידע האדם את עתו
כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם
יג יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם: גם זה
יד ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: עיר קטנה
ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה
טו מצודים גדולים: ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את
טז העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: ואמרתי
אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם
יז נשמעים: דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל
יח בכסילים: טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה
א הרבה: י זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה
ב ומכבוד סכלות מעט: לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו:
ג וגם בדרך כשהסכל יתיר ה׳ הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא:
ד אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח
ה חטאים גדולים: יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא
ו מלפני השליט: נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל
ז ישבו: ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על
ח ט הארץ: חפר גומץ בו יפל ופרץ גדר ישכנו נחש: מסיע
י אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בם: אם קהה הברזל והוא
יא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה: אם ישך
יב הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: דברי פי חכם חן
יג ושפתות כסיל תבלענו: תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית
יד פיהו הוללות רעה: והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה
טו שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: עמל הכסילים תיגענו
טז אשר לא ידע ללכת אל עיר: אי לך ארץ שמלכך נער ושריך
יז בבקר יאכלו: אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת
יח יאכלו בגבורה ולא בשתי: בעצלתים ימך המקרה ובשפלות
ידים

יָדַיִם יִדְלֹף הַבָּיִת׃ יט לִשְׂחוֹק עֹשִׂים לֶחֶם וְיַיִן יְשַׂמַּח חַיִּים וְהַכֶּסֶף
יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל׃ כ גַּם בְּמַדָּעֲךָ מֶלֶךְ אַל־תְּקַלֵּל וּבְחַדְרֵי מִשְׁכָּבְךָ
אַל־תְּקַלֵּל עָשִׁיר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת־הַקּוֹל וּבַעַל הַכְּנָפַיִם
יתיר ה׳ יַגֵּיד דָּבָר׃ יא א שַׁלַּח לַחְמְךָ עַל־פְּנֵי הַמָּיִם כִּי־בְרֹב הַיָּמִים
תִּמְצָאֶנּוּ׃ ב תֶּן־חֵלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לִשְׁמוֹנָה כִּי לֹא תֵדַע מַה־יִּהְיֶה
רָעָה עַל־הָאָרֶץ׃ ג אִם־יִמָּלְאוּ הֶעָבִים גֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ יָרִיקוּ וְאִם־
יִפּוֹל עֵץ בַּדָּרוֹם וְאִם בַּצָּפוֹן מְקוֹם שֶׁיִּפּוֹל הָעֵץ שָׁם יְהוּא׃ ד שֹׁמֵר
רוּחַ לֹא יִזְרָע וְרֹאֶה בֶעָבִים לֹא יִקְצוֹר׃ ה כַּאֲשֶׁר אֵינְךָ יוֹדֵעַ מַה־
דֶּרֶךְ הָרוּחַ כַּעֲצָמִים בְּבֶטֶן הַמְּלֵאָה כָּכָה לֹא תֵדַע אֶת־מַעֲשֵׂה
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הַכֹּל׃ ו בַּבֹּקֶר זְרַע אֶת־זַרְעֶךָ וְלָעֶרֶב אַל־
תַּנַּח יָדֶךָ כִּי אֵינְךָ יוֹדֵעַ אֵי זֶה יִכְשַׁר הֲזֶה אוֹ־זֶה וְאִם־שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד
טוֹבִים׃ ז וּמָתוֹק הָאוֹר וְטוֹב לַעֵינַיִם לִרְאוֹת אֶת־הַשָּׁמֶשׁ׃ ח כִּי
אִם־שָׁנִים הַרְבֵּה יִחְיֶה הָאָדָם בְּכֻלָּם יִשְׂמָח וְיִזְכֹּר אֶת־יְמֵי הַחֹשֶׁךְ
כִּי־הַרְבֵּה יִהְיוּ כָּל־שֶׁבָּא הָבֶל׃ ט שְׂמַח בָּחוּר בְּיַלְדוּתֶךָ וִיטִיבְךָ לִבְּךָ
בִּימֵי בְחוּרוֹתֶךָ וְהַלֵּךְ בְּדַרְכֵי לִבְּךָ וּבְמַרְאֵי ובמר׳ ה׳ קרי עֵינֶיךָ וְדָע
כִּי עַל־כָּל־אֵלֶּה יְבִיאֲךָ הָאֱלֹהִים בַּמִּשְׁפָּט׃ י וְהָסֵר כַּעַס מִלִּבֶּךָ
וְהַעֲבֵר רָעָה מִבְּשָׂרֶךָ כִּי־הַיַּלְדוּת וְהַשַּׁחֲרוּת הָבֶל׃ יב א וּזְכֹר
אֶת־בּוֹרְאֶיךָ בִּימֵי בְּחוּרֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא־יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה וְהִגִּיעוּ
שָׁנִים אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵין־לִי בָהֶם חֵפֶץ׃ ב עַד אֲשֶׁר לֹא־תֶחְשַׁךְ
הַשֶּׁמֶשׁ וְהָאוֹר וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים וְשָׁבוּ הֶעָבִים אַחַר הַגָּשֶׁם׃ ג בַּיּוֹם
שֶׁיָּזֻעוּ שֹׁמְרֵי הַבַּיִת וְהִתְעַוְּתוּ אַנְשֵׁי הֶחָיִל וּבָטְלוּ הַטֹּחֲנוֹת כִּי מִעֵטוּ
וְחָשְׁכוּ הָרֹאוֹת בָּאֲרֻבּוֹת׃ ד וְסֻגְּרוּ דְלָתַיִם בַּשּׁוּק בִּשְׁפַל קוֹל
הַטַּחֲנָה וְיָקוּם לְקוֹל הַצִּפּוֹר וְיִשַּׁחוּ כָּל־בְּנוֹת הַשִּׁיר׃ ה גַּם מִגָּבֹהַּ
יִרָאוּ וְחַתְחַתִּים בַּדֶּרֶךְ וְיָנֵאץ הַשָּׁקֵד וְיִסְתַּבֵּל הֶחָגָב וְתָפֵר
הָאֲבִיּוֹנָה כִּי־הֹלֵךְ הָאָדָם אֶל־בֵּית עוֹלָמוֹ וְסָבְבוּ בַשּׁוּק הַסֹּפְדִים׃
ו עַד אֲשֶׁר לֹא־יֵרָחֵק ירתק קרי חֶבֶל הַכֶּסֶף וְתָרֻץ גֻּלַּת הַזָּהָב וְתִשָּׁבֶר
כַּד עַל־הַמַּבּוּעַ וְנָרֹץ הַגַּלְגַּל אֶל־הַבּוֹר׃ ז וְיָשֹׁב הֶעָפָר עַל־הָאָרֶץ
כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נְתָנָהּ׃ ח הֲבֵל הֲבָלִים
אָמַר הַקּוֹהֶלֶת הַכֹּל הָבֶל׃ ט וְיֹתֵר שֶׁהָיָה קֹהֶלֶת חָכָם עוֹד לִמַּד־
דַּעַת אֶת־הָעָם וְאִזֵּן וְחִקֵּר תִּקֵּן מְשָׁלִים הַרְבֵּה׃ י בִּקֵּשׁ קֹהֶלֶת

לִמְצוֹא

ידים ידלף הבית: לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יט
יענה את הכל: גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך כ
אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל *הכנפים
יתיר ה' יגיד דבר: יא שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים א
תמצאנו: תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה ב
רעה על הארץ: אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם ג
יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא: שמר ד
רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: כאשר אינך יודע מה ה
דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה
האלהים אשר יעשה את הכל: בבקר זרע את זרעך ולערב אל ו
תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד
טובים: ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש: כי ז ח
אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך
כי הרבה יהיו כל שבא הבל: שמח בחור בילדותך ויטיבך לבך ט
בימי בחורותיך והלך בדרכי לבך ובמראי ובמראה קרי עיניך ודע
כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט: והסר כעס מלבך
והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל: יב וזכר א
את בוראיך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו
שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: עד אשר לא תחשך ב
השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: ביום ג
שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו
וחשכו הראות בארבות: וסגרו דלתים בשוק בשפל קול ד
הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: גם מגבה ה
ייראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר
האביונה כי הלך האדם אל בית עלמו וסבבו בשוק הסופדים:
עד אשר לא ירחק ירתק קרי חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר ו
כד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבור: וישב העפר על הארץ ז
כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: הבל הבלים ח
אמר הקוהלת הכל הבל: ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד ט
דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה: בקש קהלת י
למצא

לִמְצֹא דִּבְרֵי־חֵפֶץ וְכָתוּב יֹשֶׁר דִּבְרֵי אֱמֶת׃ יא דִּבְרֵי חֲכָמִים
כַּדָּרְבֹנוֹת וּכְמַשְׂמְרוֹת נְטוּעִים בַּעֲלֵי אֲסֻפּוֹת נִתְּנוּ מֵרֹעֶה אֶחָד׃
יב וְיֹתֵר מֵהֵמָּה בְּנִי הִזָּהֵר עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה אֵין קֵץ וְלַהַג הַרְבֵּה
יְגִעַת בָּשָׂר׃ יג סוֹף ס' רבת דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת־הָאֱלֹהִים יְרָא וְאֶת־
מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם׃ יד כִּי אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים יָבִא
בְמִשְׁפָּט עַל כָּל־נֶעְלָם אִם־טוֹב וְאִם־רָע׃

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם׃

סימן יתק״ק

סכום פסוקי דספר קהלת מא״תים ועשרים ושנים וסימנו מה שהיה כבר נקרא שמו. וגם חציו מה שהיה כבר נקרא שמו: סדריו ארבעה וסימנו אבא בם אודה יה. ופרקיו הם שנים עשר וסימנו כי זה כל האדם׃



הפטרה לשבת וראש הודש (בישעיה סימן ס״ו)

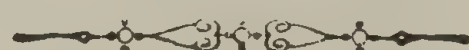
כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי־זֶה בַיִת אֲשֶׁר
תִּבְנוּ־לִי וְאֵי־זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי׃ וְאֶת־כָּל־אֵלֶּה יָדִי עָשָׂתָה
וַיִּהְיוּ כָל־אֵלֶּה נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־זֶה אַבִּיט אֶל־עָנִי וּנְכֵה־רוּחַ וְחָרֵד
עַל־דְּבָרִי׃ שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה־אִישׁ זוֹבֵחַ הַשֶּׂה עֹרֵף כֶּלֶב מַעֲלֵה
מִנְחָה דַּם־חֲזִיר מַזְכִּיר לְבֹנָה מְבָרֵךְ אָוֶן גַּם־הֵמָּה בָּחֲרוּ בְּדַרְכֵיהֶם
וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם חָפֵצָה׃ גַּם־אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלֻלֵיהֶם וּמְגוּרֹתָם
אָבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמֵעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע
בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא־חָפַצְתִּי בָּחָרוּ׃ שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה הַחֲרֵדִים

למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר: סוף פ׳ רבתי דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא יאת מצותיו שמור כי ז׳, כל האדם:

סימן יתק״ק

סכום פסוקי דספר קהלת מאתים ועשרים ושנים וסימני מה שהיה כבר נקרא שמו. וגם חצי׳ מה שהיה כבר נקרא שמו. וסדריו ארבעה וסימנו אבא בס אודה יה. ופרקיו הם שנים עשר וסימנו כי זה כל האדם:



הפטרה לשבת וראש חודש (בישעיה סימן ס״ו)

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי־זה בית אשר תבנו־לי ואי־זה מקום מנוחתי: ואת־כל־אלה ידי עשתה ויהיו כל־אלה נאם־יהוה ואל־זה אביט אל־עני ונכה־רוח וחרד על־דברי: שוחט השור מכה־איש זובח השה עורף כלב מעלה מנחה דם־החזיר מזכיר לבנה מברך און גם־המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: גם־אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא־חפצתי בחרו: שמעו דבר־יהוה החרדים

הפטרה לשבת וראש חודש

אֶל־דְּבָרוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבַּד יְהוָה
וְנִרְאֶה בְשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם יֵבֹשׁוּ׃ קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר קוֹל מֵהֵיכָל קוֹל
יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֹיְבָיו׃ בְּטֶרֶם תָּחִיל יָלָדָה בְּטֶרֶם יָבוֹא חֵבֶל
לָהּ וְהִמְלִיטָה זָכָר׃ מִי־שָׁמַע כָּזֹאת מִי רָאָה כָּאֵלֶּה הֲיוּחַל אֶרֶץ
בְּיוֹם אֶחָד אִם־יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אֶחָת כִּי־חָלָה גַּם־יָלְדָה צִיּוֹן אֶת־
בָּנֶיהָ׃ הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמַר יְהוָה אִם־אֲנִי הַמּוֹלִיד
וְעָצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ שִׂמְחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כָּל־אֹהֲבֶיהָ
שִׂישׂוּ אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ כָּל־הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ׃ לְמַעַן תִּינְקוּ וּשְׂבַעְתֶּם
מִשֹּׁד תַּנְחֻמֶיהָ לְמַעַן תָּמֹצּוּ וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ׃ כִּי־כֹה ׀
אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹטֶה־אֵלֶיהָ כְּנָהָר שָׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד
גּוֹיִם וִינַקְתֶּם עַל־צַד תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֳשָׁעוּ׃ כְּאִישׁ אֲשֶׁר
אִמּוֹ תְּנַחֲמֶנּוּ כֵּן אָנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תְּנֻחָמוּ׃ וּרְאִיתֶם
וְשָׂשׂ לִבְּכֶם וְעַצְמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא תִפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה יַד־יְהוָה אֶת־
עֲבָדָיו וְזָעַם אֶת־אֹיְבָיו׃ כִּי־הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא וְכַסּוּפָה
מַרְכְּבֹתָיו לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ בְּלַהֲבֵי־אֵשׁ׃ כִּי בָאֵשׁ
יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבּוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוּ חַלְלֵי יְהוָה׃ הַמִּתְקַדְּשִׁים
וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל־הַגַּנּוֹת אַחַר אַחַת אחד כתיב בַּתָּוֶךְ אֹכְלֵי בְּשַׂר
הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר יַחְדָּו יָסֻפוּ נְאֻם־יְהוָה׃ וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם
וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ
אֶת־כְּבוֹדִי׃ וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם ׀ פְּלֵיטִים אֶל־הַגּוֹיִם
תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מֹשְׁכֵי קֶשֶׁת תֻּבַל וְיָוָן הָאִיִּים הָרְחֹקִים אֲשֶׁר
לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא־רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי
בַּגּוֹיִם׃ וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם ׀ מִנְחָה ׀ לַיהוָה
בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב וּבַצַּבִּים וּבַפְּרָדִים וּבַכִּרְכָּרוֹת עַל הַר קָדְשִׁי
יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי
טָהוֹר בֵּית יְהוָה׃ וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה׃ כִּי
כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים
לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃ וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ
בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי
אָמַר יְהוָה׃ וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם
לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר׃

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר ה׳׃

הפטרת ערב ראש חודש שחל בשבת

וַיֹּאמֶר־לוֹ יְהוֹנָתָן מָחָר חֹדֶשׁ וְנִפְקַדְתָּ כִּי יִפָּקֵד מוֹשָׁבֶךָ׃ וְשִׁלַּשְׁתָּ
תֵּרֵד מְאֹד וּבָאתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נִסְתַּרְתָּ שָּׁם בְּיוֹם
הַמַּעֲשֶׂה׃

אל־דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה
בשמחתכם והם יבשו: קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול
לאיביו: בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר: מי־
שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם־יולד גוי פעם אחת
כי־חלה גם־ילדה ציון את־בניה: האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה
אם־אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך: שמחו את־ירושלם וגילו בה כל־
אהביה שישו אתה משוש כל־המתאבלים עליה: למען תינקו ושבעתם
משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה: כי־כה | אמר יהוה
הנני נטה־־אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על־־צד
תנשאו ועל־־ברכים תשעשעו: כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי
אנחמכם ובירושלם תנחמו: וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא
תפרחנה ונודעה יד־יהוה את־עבדיו וזעם את־איביו: כי־הנה יהוה באש
יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי־אש: כי
באש יהוה נשפט ובחרבו את־כל־בשר ורבו חללי יהוה: המתקדשים
והמטהרים אל־הגנות אחר אחד בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר
יחדו יספו נאם־יהוה: ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את־כל־
הגוים והלשנות ובאו וראו את־כבודי: ושמתי בהם אות ושלחתי מהם |
פליטים אל־הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים
הרחקים אשר לא־שמעו את־שמעי ולא ראו את־כבודי והגידו את־כבודי
בגוים: והביאו את־כל־אחיכם | מכל־הגוים | מנחה ליהוה בסוסים וברכב
ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר
יביאו בני ישראל את־המנחה בכלי טהור בית יהוה: וגם־מהם אקח
לכהנים ללוים אמר יהוה: כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה
אשר אני עשה עמדים לפני נאם־יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם: והיה
מדי־חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל־בשר להשתחות לפני
אמר יהוה: ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא
תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל־בשר:

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה:

הפטרה לערב ראש חדש שחל בשבת

בשמואל א׳ סימן כ׳.

ויאמר־לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך: ושלשת תרד
מאד ובאת אל־המקום אשר־נסתרת שם ביום המעשה וישבת

הפטרת ערב ראש חודש שחל בשבת

הַמַּפְטִיר וְיָשַׁבְתָּ אֵצֶל הָאֶבֶן הָאָזֶל׃ וַאֲנִי שְׁלֹשֶׁת הַחִצִּים צִדָּה
אוֹרֶה לְשַׁלַּח־לִי לְמַטָּרָה׃ וְהִנֵּה אֶשְׁלַח אֶת־הַנַּעַר לֵךְ מְצָא אֶת־
הַחִצִּים אִם־אָמֹר אֹמַר לַנַּעַר הִנֵּה הַחִצִּים׀ מִמְּךָ וָהֵנָּה קָחֶנּוּ וָבֹאָה
כִּי־שָׁלוֹם לְךָ וְאֵין דָּבָר חַי־יְהוָה׃ וְאִם־כֹּה אֹמַר לָעֶלֶם הִנֵּה הַחִצִּים
מִמְּךָ וָהָלְאָה לֵךְ כִּי שִׁלַּחֲךָ יְהוָה׃ וְהַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֲנִי וָאָתָּה
הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ עַד־עוֹלָם׃ וַיִּסָּתֵר דָּוִד בַּשָּׂדֶה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ
וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ אֶל־ על כ׳ הַלֶּחֶם לֶאֱכוֹל׃ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־מוֹשָׁבוֹ
כְּפַעַם׀ בְּפַעַם אֶל־מוֹשַׁב הַקִּיר וַיָּקָם יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב אַבְנֵר מִצַּד
שָׁאוּל וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד׃ וְלֹא־דִבֶּר שָׁאוּל מְאוּמָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי
אָמַר מִקְרֶה הוּא בִּלְתִּי טָהוֹר הוּא כִּי־לֹא טָהוֹר׃ וַיְהִי מִמָּחֳרַת
הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מַדּוּעַ
לֹא־בָא בֶן־יִשַׁי גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם אֶל־הַלָּחֶם׃ וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־
שָׁאוּל נִשְׁאֹל נִשְׁאַל דָּוִד מֵעִמָּדִי עַד־בֵּית לָחֶם׃ וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי נָא
כִּי זֶבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ בָּעִיר וְהוּא צִוָּה־לִי אָחִי וְעַתָּה אִם־מָצָאתִי
חֵן בְּעֵינֶיךָ אִמָּלְטָה נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־אֶחָי עַל־כֵּן לֹא־בָא אֶל־שֻׁלְחַן
הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּחַר־אַף שָׁאוּל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֶּן־נַעֲוַת הַמַּרְדּוּת
הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי־בֹחֵר אַתָּה לְבֶן־יִשַׁי לְבָשְׁתְּךָ וּלְבֹשֶׁת עֶרְוַת אִמֶּךָ׃
כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשַׁי חַי עַל־הָאֲדָמָה לֹא תִכּוֹן אַתָּה וּמַלְכוּתֶךָ
וְעַתָּה שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלַי כִּי בֶן־מָוֶת הוּא׃ וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־
שָׁאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה יוּמַת מֶה עָשָׂה׃ וַיָּטֶל שָׁאוּל אֶת־
הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ וַיֵּדַע יְהוֹנָתָן כִּי־כָלָה הִיא מֵעִם אָבִיו
לְהָמִית אֶת־דָּוִד׃ וַיָּקָם יְהוֹנָתָן מֵעִם הַשֻּׁלְחָן בָּחֳרִי־אָף וְלֹא־אָכַל
בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לֶחֶם כִּי נֶעְצַב אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ אָבִיו׃
וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשָּׂדֶה לְמוֹעֵד דָּוִד וְנַעַר קָטֹן עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר
לְנַעֲרוֹ רֻץ מְצָא־נָא אֶת־הַחִצִּים אֲשֶׁר אָנֹכִי מוֹרֶה הַנַּעַר רָץ וְהוּא־
יָרָה הַחֵצִי לְהַעֲבִרוֹ׃ וַיָּבֹא הַנַּעַר עַד־מְקוֹם הַחֵצִי אֲשֶׁר יָרָה
יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנַּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֵצִי מִמְּךָ
וָהָלְאָה׃ וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנַּעַר מְהֵרָה חוּשָׁה אַל־תַּעֲמֹד
וַיְלַקֵּט נַעַר יְהוֹנָתָן אֶת־הַחִצִּים החצי כתי׳ וַיָּבֹא אֶל־אֲדֹנָיו׃ וְהַנַּעַר
לֹא־יָדַע מְאוּמָה אַךְ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר׃ וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן
אֶת־כֵּלָיו אֶל־הַנַּעַר אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הָבֵיא הָעִיר׃ הַנַּעַר
בָּא וְדָוִד קָם מֵאֵצֶל הַנֶּגֶב וַיִּפֹּל לְאַפָּיו אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁלֹשׁ
פְּעָמִים וַיִּשְּׁקוּ׀ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיִּבְכּוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ עַד־דָּוִד
הִגְדִּיל׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ
אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה׀ בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעִי
וּבֵין זַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם׃

אצל האבן האזל: ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח־לי למטרה:
והנה אשלח את־הנער לך מצא את־החצים אם־אמר אמר לנער הנה
החצים | ממך והנה קחנו | ובאה כי־שלום לך ואין דבר חי־יהוה: ואם־
כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה: והדבר
אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד־־עולם: ויסתר דוד
בשדה ויהי החדש וישב המלך על־הלחם לאכול: וישב המלך על־מושבו
כפעם | בפעם אל־מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול
ויפקד מקום דוד: ולא־דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה
הוא בלתי טהור הוא כי־לא טהור: ויהי ממחרת החדש השני ויפקד
מקום דוד ויאמר שאול אל־יהונתן בנו מדוע לא־בא בן־ישי גם־תמול
גם־היום אל־הלחם: ויען יהונתן את־שאול נשאל נשאל דוד מעמדי
עד־בית לחם: ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה־לי
אחי ועתה אם־מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את־אחי על־־כן
לא־בא אל־שלחן המלך: ויחר־אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן־־נעות
המרדות הלוא ידעתי כי־בחר אתה לבן־ישי לבשתך ולבשת ערות אמך:
כי כל־הימים אשר בן־ישי חי על־האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה
שלח וקח אתו אלי כי בן־מות הוא: ויען יהונתן את־שאול אביו ויאמר
אליו למה יומת מה עשה: ויטל שאול את־החנית עליו להכתו וידע
יהונתן כי־כלה היא מעם אביו להמית את־דוד: ויקם יהונתן מעם
השלחן בחרי־אף ולא־אכל ביום־החדש השני לחם כי נעצב אל־דוד כי
הכלמו אביו: ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן
עמו: ויאמר לנערו רץ מצא־נא את־החצים אשר אנכי מורה הנער
רץ והוא־ירה החצי להעבירו: ויבא הנער עד־מקום החצי אשר ירה
יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה:
ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל־תעמד וילקט נער יהונתן
את־־החצי ויבא אל־אדניו: והנער לא־־ידע מאומה אך יהונתן ודוד
ידעו את־הדבר: ויתן יהונתן את־־כליו אל־הנער אשר־לו ויאמר לו
לך הביא העיר: הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה
וישתחו שלש פעמים וישקו | איש את־רעהו ויבכו איש את־רעהו עד־
דוד הגדיל: ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו
בשם יהוה לאמר יהוה יהיה | ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד־עולם:

 *אל ק׳ *החצים ק׳

כֹּה־אָמַר הָאֵל ׀ יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ
נֹתֵן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לַהֹלְכִים בָּהּ׃ אֲנִי יְהוָה קְרָאתִיךָ
בְצֶדֶק וְאַחְזֵק בְּיָדֶךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְאוֹר גּוֹיִם׃ לִפְקֹחַ
עֵינַיִם עִוְרוֹת לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר אַסִּיר מִבֵּית כֶּלֶא יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ׃ אֲנִי
יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן וּתְהִלָּתִי לַפְּסִילִים׃
הָרִאשֹׁנוֹת הִנֵּה־בָאוּ וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד בְּטֶרֶם תִּצְמַחְנָה אַשְׁמִיעַ
אֶתְכֶם׃ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם
וּמְלֹאוֹ אִיִּים וְיֹשְׁבֵיהֶם׃ יִשְׂאוּ מִדְבָּר וְעָרָיו חֲצֵרִים תֵּשֵׁב קֵדָר יָרֹנּוּ
יֹשְׁבֵי סֶלַע מֵרֹאשׁ הָרִים יִצְוָחוּ׃ יָשִׂימוּ לַיהוָה כָּבוֹד וּתְהִלָּתוֹ
בָּאִיִּים יַגִּידוּ׃ יְהוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה יָרִיעַ
אַף־יַצְרִיחַ עַל־אֹיְבָיו יִתְגַּבָּר׃ הֶחֱשֵׁיתִי מֵעוֹלָם אַחֲרִישׁ אֶתְאַפָּק
כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה אֶשֹּׁם וְאֶשְׁאַף יָחַד׃ אַחֲרִיב הָרִים וּגְבָעוֹת וְכָל־
עֶשְׂבָּם אוֹבִישׁ וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לָאִיִּים וַאֲגַמִּים אוֹבִישׁ׃ וְהוֹלַכְתִּי
עִוְרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדָעוּ בִּנְתִיבוֹת לֹא־יָדְעוּ אַדְרִיכֵם אָשִׂים מַחְשָׁךְ
לִפְנֵיהֶם לָאוֹר וּמַעֲקַשִּׁים לְמִישׁוֹר אֵלֶּה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתִם וְלֹא
עֲזַבְתִּים׃ נָסֹגוּ אָחוֹר יֵבֹשׁוּ בֹשֶׁת הַבֹּטְחִים בַּפָּסֶל הָאֹמְרִים לְמַסֵּכָה
אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ׃ הַחֵרְשִׁים שְׁמָעוּ וְהַעִוְרִים הַבִּיטוּ לִרְאוֹת׃ מִי עִוֵּר
כִּי אִם־עַבְדִּי וְחֵרֵשׁ כְּמַלְאָכִי אֶשְׁלָח מִי עִוֵּר כִּמְשֻׁלָּם וְעִוֵּר כְּעֶבֶד
יְהוָה׃ רָאוֹת ראית כ׳ רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמֹר פָּקוֹחַ אָזְנַיִם וְלֹא יִשְׁמָע׃
יְהוָה חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃ כאן מסיימין הספרדים
וְהוּא עַם־בָּזוּז וְשָׁסוּי הָפֵחַ בַּחוּרִים כֻּלָּם וּבְבָתֵּי כְלָאִים הָחְבָּאוּ הָיוּ
לָבַז וְאֵין מַצִּיל מְשִׁסָּה וְאֵין־אֹמֵר הָשַׁב׃ מִי בָכֶם יַאֲזִין זֹאת
יַקְשִׁב וְיִשְׁמַע לְאָחוֹר׃ מִי־נָתַן לִמְשִׁסָּה למשוסה כ׳ יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
לְבֹזְזִים הֲלוֹא יְהוָה זוּ חָטָאנוּ לוֹ וְלֹא־אָבוּ בִדְרָכָיו הָלוֹךְ וְלֹא
שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ׃ וַיִּשְׁפֹּךְ עָלָיו חֵמָה אַפּוֹ וֶעֱזוּז מִלְחָמָה וַתְּלַהֲטֵהוּ
מִסָּבִיב וְלֹא יָדָע וַתִּבְעַר־בּוֹ וְלֹא־יָשִׂים עַל־לֵב׃ וְעַתָּה כֹּה־אָמַר
יְהוָה בֹּרַאֲךָ יַעֲקֹב וְיֹצֶרְךָ יִשְׂרָאֵל אַל־תִּירָא כִּי גְאַלְתִּיךָ קָרָאתִי
בְשִׁמְךָ לִי־אָתָּה׃ כִּי־תַעֲבֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ־אָנִי וּבַנְּהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּךָ
כִּי־תֵלֵךְ בְּמוֹ־אֵשׁ לֹא תִכָּוֶה וְלֶהָבָה לֹא תִבְעַר־בָּךְ׃ כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כָפְרְךָ מִצְרַיִם כּוּשׁ
וּסְבָא תַּחְתֶּיךָ׃ מֵאֲשֶׁר יָקַרְתָּ בְעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וַאֲנִי אֲהַבְתִּיךָ וְאֶתֵּן
אָדָם תַּחְתֶּיךָ וּלְאֻמִּים תַּחַת נַפְשֶׁךָ׃ אַל־תִּירָא כִּי אִתְּךָ־אָנִי
מִמִּזְרָח אָבִיא זַרְעֶךָ וּמִמַּעֲרָב אֲקַבְּצֶךָּ׃ אֹמַר לַצָּפוֹן תֵּנִי וּלְתֵימָן
אַל־תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנוֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ׃

בישעיה סימן מ"ב.

כה־אמר האל ׀ יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים: לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך: אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא־אתן ותהלתי לפסילים: הראשנות הנה־באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם: שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם: ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו: ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו: יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף־יצריח על־איביו יתגבר: החשיתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד: אחריב הרים וגבעות וכל־עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש: והולכתי עורים בדרך לא־ידעו בנתיבות לא־ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתים: נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: מי עור כי אם־עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה: ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע: יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

כאן מסיימין הספרדים וק"ק פ"פ דמיין.

והוא עם־בזוז ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבז ואין מציל משסה ואין־אמר השב: מי בכם יאזין זאת יקשב וישמע לאחור: מי־נתן למשוסה יעקב וישראל לבזזים הלוא יהוה זו חטאנו לו ולא־אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו: וישפך עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער־בו ולא־ישים על־לב: ועתה כה־אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל־תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי־אתה: כי־תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי־תלך במו־אש לא תכוה ולהבה לא תבער־בך: כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך: מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך: אל־תירא כי־אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך: אמר לצפון תני ולתימן אל־תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ:

*כנ"ל ע"פ המסורס *ראות ק' *למשיסה ק'

כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו: הוציא עם עור
ועינים יש וחרשים ואזנים למו: כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים
מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו
ויאמרו אמת: אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו
ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה:

הפטרת נח

בישעיה סימן נ"ד.

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה
מבני בעולה אמר יהוה: הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך
יטו אל תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי: כי ימין ושמאול תפרצי
וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו: אל תיראי כי לא תבושי ואל
תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי עוד: כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל
אלהי כל הארץ יקרא: כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת
נעורים כי תמאס אמר אלהיך: ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדלים
אקבצך: בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר
גאלך יהוה: כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על
הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך: כי ההרים ימושו והגבעות
תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה:

כאן מסיימין הספרדים גם האשכנזים בפ' כי תצא אבל בפ' נח גומרין.

עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים:
ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ:
וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך: בצדקה תכונני רחקי מעשק כי
לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך: הן גור יגור אפס מאותי מי
גר אתך עליך יפול: הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי
למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל
לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי
נאם יהוה: הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו
ולכו שברו בלוא כסף ובלא מחיר יין וחלב: למה תשקלו כסף בלוא
לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן
נפשכם: הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית
עולם חסדי דוד הנאמנים: הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים:

כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף־עשיתיו׃ הוציא עם־עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו׃ כל־הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת׃ אתם עדי נאם־יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי־אני הוא לפני לא־נוצר אל ואחרי לא יהיה׃

הפטרת נח

בישעיה סימן נ״ד

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא־חלה כי־רבים בני־שוממה מבני בעולה אמר יהוה׃ הרחיבי ׀ מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל־תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי׃ כי־ימין ושמאול תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו׃ אל־תיראי כי־לא תבושי ואל־תכלמי כי־לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי־עוד׃ כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל־הארץ יקרא׃ כי־כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך׃ ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך׃ בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה׃ כי־מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי־נח עוד על־הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער־בך׃ כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא־ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה׃

כאן מסיימין הספרדים גם האשכנזים בפ׳ כי תצא אבל בפ׳ נח גומרין.

עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים׃ ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל־גבולך לאבני־חפץ׃ וכל־בניך למודי יהוה ורב־שלום בניך׃ בצדקה תכונני רחקי מעשק כי־לא תיראי וממחתה כי לא־תקרב אליך׃ הן גור יגור אפס מאותי מי־גר אתך עליך יפול׃ הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל׃ כל־כלי יוצר עליך לא יצלח וכל־לשון תקום־אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם־יהוה׃ הוי כל־צמא לכו למים ואשר אין־לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא־כסף ובלוא מחיר יין וחלב׃ למה תשקלו־כסף בלוא־לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו־טוב ותתענג בדשן נפשכם׃ הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים׃ הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים׃

הֵן גּוֹי לֹא־תֵדַע תִּקְרָא וְגוֹי לֹא־יְדָעוּךָ אֵלֶיךָ יָרוּצוּ לְמַעַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֵאֲרָךְ׃

הפטרת לך לך

בישעיה סימן מ .

לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וּתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתְּרָה דַרְכִּי מֵיְהוָה וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁפָּטִי
יַעֲבוֹר׃ הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם־לֹא שָׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם ׀ יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת
הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִיגָע אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ׃ נֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים
עָצְמָה יַרְבֶּה׃ וְיִעֲפוּ נְעָרִים וְיִגָעוּ וּבַחוּרִים כָּשׁוֹל יִכָּשֵׁלוּ׃ וְקוֹיֵ יְהוָה
יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ׃ הַחֲרִישׁוּ
אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז יְדַבֵּרוּ יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה׃ מִי
הֵעִיר מִמִּזְרָח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדְּ יִתֵּן כֶּעָפָר
חַרְבּוֹ כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתּוֹ׃ יִרְדְּפֵם יַעֲבוֹר שָׁלוֹם אֹרַח בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא׃ מִי
פָעַל וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן וְאֶת־אַחֲרֹנִים אֲנִי־הוּא׃
רָאוּ אִיִּים וְיִירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יֶחֱרָדוּ קָרְבוּ וַיֶּאֱתָיוּן׃ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ
וּלְאָחִיו יֹאמַר חֲזָק׃ וַיְחַזֵּק חָרָשׁ אֶת־צֹרֵף מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת־הוֹלֶם פָּעַם
אֹמֵר לַדֶּבֶק טוֹב הוּא וַיְחַזְּקֵהוּ בְמַסְמְרִים לֹא יִמּוֹט׃ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי
יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבִי׃ אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ
וּמֵאֲצִילֶיהָ קְרָאתִיךָ וָאֹמַר לְךָ עַבְדִּי־אַתָּה בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מְאַסְתִּיךָ׃ אַל־
תִּירָא כִּי עִמְּךָ־אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ אַף־עֲזַרְתִּיךָ אַף־
תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי׃ הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ כֹּל הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן
וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ׃ תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי מַצֻּתֶךָ יִהְיוּ כְאַיִן
וּכְאֶפֶס אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֶּךָ׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ הָאֹמֵר לְךָ
אַל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ׃ אַל־תִּירְאִי תּוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ
נְאֻם־יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה שַׂמְתִּיךְ לְמוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ בַּעַל
פִּיפִיּוֹת תָּדוּשׁ הָרִים וְתָדֹק וּגְבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים׃ תִּזְרֵם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם
וּסְעָרָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל׃

הפטרת וירא

במלכים ב׳ סימן ד׳.

וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי־הַנְּבִיאִים צָעֲקָה אֶל־אֱלִישָׁע לֵאמֹר עַבְדְּךָ אִישִׁי
מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עַבְדְּךָ הָיָה יָרֵא אֶת־יְהוָה וְהַנֹּשֶׁה בָּא לָקַחַת
אֶת־שְׁנֵי יְלָדַי לוֹ לַעֲבָדִים׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ הַגִּידִי לִי

הן גוי לא־תדע תקרא וגוי לא־ידעוך אליך ירוצו למעי יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך׃

הפטרת לך לך

בישעיה סימן מ׳.

למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבור׃ הלוא ידעת אם־לא שמעת אלהי עולם ׀ יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו׃ נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה׃ ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו׃ וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו׃ החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה׃ מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו׃ ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא׃ מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת־אחרנים אני־הוא׃ ראו איים וייראו קצות הארץ יחרדו קרבו ויאתיון׃ איש את־רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק׃ ויחזק חרש את־צרף מחליק פטיש את־הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט׃ ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי׃ אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי־אתה בחרתיך ולא מאסתיך׃ אל־תירא כי־עמך אני אל־תשתע כי־אני אלהיך אמצתיך אף־עזרתיך אף־תמכתיך בימין צדקי׃ הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך׃ תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתיך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך׃ כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל־תירא אני עזרתיך׃ אל־תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם־יהוה וגאלך קדוש ישראל׃ הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים׃ תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אתם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל׃

הפטרת וירא

במלכים ב׳ סימן ד׳.

ואשה אחת מנשי בני־הנביאים צעקה אל־אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את־יהוה והנשה בא לקחת את־שני ילדי לו לעבדים׃ ויאמר אליה אלישע מה אעשה־לך הגידי לי

מה

מַה־יֶּשׁ־לָכִי בַּבָּיִת וַתֹּאמֶר אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹל בַּבַּיִת כִּי אִם־אָסוּךְ שָׁמֶן׃
וַיֹּאמֶר לְכִי שַׁאֲלִי־לָךְ כֵּלִים מִן־הַחוּץ מֵאֵת כָּל־שְׁכֵנָיִכְי כֵּלִים רֵקִים אַל־
תַּמְעִיטִי׃ וּבָאת וְסָגַרְתְּ הַדֶּלֶת בַּעֲדֵךְ וּבְעַד־בָּנַיִךְ וְיָצַקְתְּ עַל כָּל־הַכֵּלִים
הָאֵלֶּה וְהַמָּלֵא תַּסִּיעִי׃ וַתֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ וַתִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בַּעֲדָהּ וּבְעַד בָּנֶיהָ הֵם
מַגִּישִׁים אֵלֶיהָ וְהִיא מוֹצָקֶת׃ וַיְהִי ׀ כִּמְלֹאת הַכֵּלִים וַתֹּאמֶר אֶל־בְּנָהּ
הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כֶּלִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין עוֹד כֶּלִי וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶן׃ וַתָּבֹא
וַתַּגֵּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְכִי מִכְרִי אֶת־הַשֶּׁמֶן וְשַׁלְּמִי אֶת־נִשְׁיֵכִי וְאַתְּ
בָּנַיִכִי תִּחְיִי בַּנּוֹתָר׃ וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל־שׁוּנֵם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה
וַתַּחֲזֶק־בּוֹ לֶאֱכָל־לָחֶם וַיְהִי מִדֵּי עָבְרוֹ יָסֻר שָׁמָּה לֶאֱכָל־לָחֶם׃ וַתֹּאמֶר אֶל־
אִישָׁהּ הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד׃
נַעֲשֶׂה־נָּא עֲלִיַּת־קִיר קְטַנָּה וְנָשִׂים לוֹ שָׁם מִטָּה וְשֻׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוֹרָה וְהָיָה
בְּבֹאוֹ אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה׃ וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה וַיָּסַר אֶל־הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב
שָׁמָּה׃ וַיֹּאמֶר אֶל־גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ קְרָא לַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֹד
לְפָנָיו׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֱמָר־נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חָרַדְתְּ אֵלֵינוּ אֶת־כָּל־הַחֲרָדָה הַזֹּאת
מֶה לַעֲשׂוֹת לָךְ הֲיֵשׁ לְדַבֶּר־לָךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל־שַׂר הַצָּבָא וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ
עַמִּי אָנֹכִי יֹשָׁבֶת׃ וַיֹּאמֶר וּמֶה לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גֵּיחֲזִי אֲבָל בֵּן אֵין־לָהּ
וְאִישָׁהּ זָקֵן׃ וַיֹּאמֶר קְרָא־לָהּ וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֹד בַּפָּתַח׃ וַיֹּאמֶר לַמּוֹעֵד הַזֶּה
כָּעֵת חַיָּה אַתִּי חֹבֶקֶת בֵּן וַתֹּאמֶר אַל־אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אַל־תְּכַזֵּב
בְּשִׁפְחָתֶךָ׃ וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיהָ
אֱלִישָׁע׃ וַיִּגְדַּל הַיָּלֶד וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל־אָבִיו אֶל־הַקֹּצְרִים׃ וַיֹּאמֶר אֶל־
אָבִיו רֹאשִׁי ׀ רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־הַנַּעַר שָׂאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ׃ וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיְבִיאֵהוּ
אֶל־אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל־בִּרְכֶּיהָ עַד־הַצָּהֳרַיִם וַיָּמֹת׃ וַתַּעַל וַתַּשְׁכִּבֵהוּ עַל־מִטַּת
אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בַּעֲדוֹ וַתֵּצֵא׃ וַתִּקְרָא אֶל־אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שִׁלְחָה נָא
לִי אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים וְאַחַת הָאֲתֹנוֹת וְאָרוּצָה עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאָשׁוּבָה׃
וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ אַתִּי הֹלַכְתִּי אֵלָיו הַיּוֹם לֹא־חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃

כאן מסיימין הספרדים וק״ק פ״פ דמיין.

וַתַּחֲבֹשׁ הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר אֶל־נַעֲרָהּ נְהַג וָלֵךְ אַל־תַּעֲצָר־לִי לִרְכֹּב כִּי אִם־
אָמַרְתִּי לָךְ׃ וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַר הַכַּרְמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת
אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֹתָהּ מִנֶּגֶד וַיֹּאמֶר אֶל־גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ הִנֵּה הַשּׁוּנַמִּית הַלָּז׃
עַתָּה רוּץ־נָא לִקְרָאתָהּ וֶאֱמָר־לָהּ הֲשָׁלוֹם לָךְ הֲשָׁלוֹם לְאִישֵׁךְ הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד
וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ וַתָּבֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הָהָר וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ
גֵּיחֲזִי לְהָדְפָהּ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הַרְפֵּה־לָהּ כִּי־נַפְשָׁהּ מָרָה־לָהּ וַיהוָה

*לך ק׳ *שכניך ק׳ *מוצקת ק׳ *נשיך ק׳ *ובניך ק׳ *את ק׳ *את ק׳ *הלכת ק׳ הֶעְלִים

מה־יש־לכי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם־אסוך שמן׃
ויאמר לכי שאלי־לך כלים מן־החוץ מאת כל־שכניכי כלים רקים אל־
המעיטי׃ ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד־בניך ויצקת על כל־הכלים
האלה והמלא תסיעי׃ ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם
מגישים אליה והיא מוצקת׃ ויהי ׀ כמלאת הכלים ותאמר אל־בנה
הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן׃ ותבא
ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את־השמן ושלמי את־נשיכי ואת
בניכי תחיי בנותר׃ ויהי היום ויעבר אלישע אל־שונם ושם אשה גדולה
ותחזק־בו לאכל־לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל־לחם׃ ותאמר אל־
אישה הנה־נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד׃
נעשה־נא עלית־קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה
בבאו אלינו יסור שמה׃ ויהי היום ויבא שמה ויסר אל־העליה וישכב
שמה׃ ויאמר אל־גיחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא־לה ותעמד
לפניו׃ ויאמר לו אמר־נא אליה הנה חרדת אלינו את־כל־החרדה הזאת
מה לעשות לך היש לדבר־לך אל־המלך או אל־שר הצבא ותאמר בתוך
עמי אנכי ישבת׃ ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן אין־לה
ואישה זקן׃ ויאמר קרא־לה ויקרא־לה ותעמד בפתח׃ ויאמר למועד הזה
כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל־אדני איש האלהים אל־תכזב
בשפחתך׃ ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר־דבר אליה
אלישע׃ ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל־אביו אל־הקצרים׃ ויאמר אל־
אביו ראשי ׀ ראשי ויאמר אל־הנער שאהו אל־אמו׃ וישאהו ויביאהו
אל־אמו וישב על־ברכיה עד־הצהרים וימת׃ ותעל ותשכיבהו על־מטת
איש האלהים ותסגר בעדו ותצא׃ ותקרא אל־אישה ותאמר שלחה נא
לי אחד מן־הנערים ואחת האתנות וארוצה עד־איש האלהים ואשובה׃
ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא־חדש ולא שבת ותאמר שלום׃

כאן מסיימין הספרדים וק״ק פ״פ דמיין.

ותחבש האתון ותאמר אל־נערה נהג ולך אל־תעצר־לי לרכב כי אם־
אמרתי לך׃ ותלך ותבא אל־איש האלהים אל־הר הכרמל ויהי כראות
איש־האלהים אתה מנגד ויאמר אל־גיחזי נערו הנה השונמית הלז׃
עתה רוץ־נא לקראתה ואמר־לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד
ותאמר שלום׃ ותבא אל־איש האלהים אל־ההר ותחזק ברגליו ויגש
גיחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה־לה כי־נפשה מרה־לה ויהוה

*לך ק׳ *שכניך ק׳ *מוצקת ק׳ *נשיך ק׳ *ובניך ק׳ *את ק׳ *את ק׳ *הלכת ק׳ העלים

הֶעְלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי׃ וַתֹּאמֶר הֲשָׁאַלְתִּי בֵן מֵאֵת אֲדֹנִי הֲלֹא אָמַרְתִּי
לֹא תַשְׁלֶה אֹתִי׃ וַיֹּאמֶר לְגֵיחֲזִי חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בְיָדְךָ וָלֵךְ כִּי
תִמְצָא־אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ וְכִי־יְבָרֶכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשַׂמְתָּ מִשְׁעַנְתִּי עַל־
פְּנֵי הַנָּעַר׃ וַתֹּאמֶר אֵם הַנַּעַר חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזְבֶךָּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
אַחֲרֶיהָ׃ וְגֵחֲזִי עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיָּשֶׂם אֶת־הַמִּשְׁעֶנֶת עַל־פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין קוֹל
וְאֵין קָשֶׁב וַיָּשָׁב לִקְרָאתוֹ וַיַּגֶּד־לוֹ לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ הַנָּעַר׃ וַיָּבֹא אֱלִישָׁע
הַבָּיְתָה וְהִנֵּה הַנַּעַר מֵת מֻשְׁכָּב עַל־מִטָּתוֹ׃ וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם
וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה׃ וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל־הַיֶּלֶד וַיָּשֶׂם פִּיו עַל־פִּיו וְעֵינָיו עַל־עֵינָיו
וְכַפָּיו עַל־כַּפָּו* וַיִּגְהַר עָלָיו וַיָּחָם בְּשַׂר הַיָּלֶד׃ וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת אַחַת הֵנָּה
וְאַחַת הֵנָּה וַיַּעַל וַיִּגְהַר עָלָיו וַיְזוֹרֵר הַנַּעַר עַד־שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּפְקַח הַנַּעַר
אֶת־עֵינָיו׃ וַיִּקְרָא אֶל־גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל־הַשֻּׁנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָאֶהָ וַתָּבֹא
אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בְנֵךְ׃ וַתָּבֹא וַתִּפֹּל עַל־רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתִּשָּׂא אֶת־
בְּנָהּ וַתֵּצֵא׃

הפטרת חיי שרה

במלכים א׳ סימן א׳.

וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְכַסֻּהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יִחַם לוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ
עֲבָדָיו יְבַקְשׁוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְתוּלָה וְעָמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וּתְהִי־לוֹ סֹכֶנֶת וְשָׁכְבָה בְחֵיקֶךָ וְחַם לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיְבַקְשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכֹל
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת־אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית וַיָּבִאוּ אֹתָהּ לַמֶּלֶךְ׃ וְהַנַּעֲרָה
יָפָה עַד־מְאֹד וַתְּהִי לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת וַתְּשָׁרְתֵהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יְדָעָהּ׃ וַאֲדֹנִיָּה בֶן־
חַגִּית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ
רָצִים לְפָנָיו׃ וְלֹא־עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ וְגַם־הוּא
טוֹב־תֹּאַר מְאֹד וְאֹתוֹ יָלְדָה אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃ וַיִּהְיוּ דְבָרָיו עִם יוֹאָב בֶּן־
צְרוּיָה וְעִם אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וַיַּעְזְרוּ אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה׃ וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנָיָהוּ בֶן־
יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם־
אֲדֹנִיָּהוּ׃ וַיִּזְבַּח אֲדֹנִיָּהוּ צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר־אֵצֶל עֵין
רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְכָל־אַנְשֵׁי יְהוּדָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְאֶת־
נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ וְאֶת־הַגִּבּוֹרִים וְאֶת־שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא׃ וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־
בַּת־שֶׁבַע אֵם־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ כִּי מָלַךְ אֲדֹנִיָּהוּ בֶן־חַגִּית וַאדֹנֵינוּ
דָוִד לֹא יָדָע׃ וְעַתָּה לְכִי אִיעָצֵךְ נָא עֵצָה וּמַלְּטִי אֶת־נַפְשֵׁךְ וְאֶת־נֶפֶשׁ בְּנֵךְ
שְׁלֹמֹה׃ לְכִי וּבֹאִי ׀ אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא־אַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲמָתְךָ לֵאמֹר כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי

*כפיו קרי

העלים ממני ולא הגיד לי: ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא־איש לא תברכנו וכי־יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי על־פני הנער: ותאמר אם הנער חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך ויקם וילך אחריה: וגחזי עבר לפניהם וישם את־המשענת על־פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד־לו לאמר לא הקיץ הנער: ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על־מטתו: ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל־יהוה: ויעל וישכב על־הילד וישם פיו על־פיו ועיניו על־עיניו וכפיו על־כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד־שבע פעמים ויפקח הנער את־עיניו: ויקרא אל־גיחזי ויאמר קרא אל־השנמית הזאת ויקראה ותבא אליו ויאמר שאי בנך: ותבא ותפל על־רגליו ותשתחו ארצה ותשא את־בנה ותצא:

הפטרת חיי שרה

במלכים א׳ סימן א׳.

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו: ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי־לו סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך: ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את־אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: והנערה יפה עד־מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: ואדניה בן־חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: ולא־עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם־הוא טוב־תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: ויהיו דבריו עם יואב בן־צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: וצדוק הכהן ובניהו בן־יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם־אדניהו: ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר־אצל עין רגל ויקרא את־כל־אחיו בני המלך ולכל־אנשי יהודה עבדי המלך: ואת־נתן הנביא ובניהו ואת־הגבורים ואת־שלמה אחיו לא קרא: ויאמר נתן אל־בת־שבע אם־שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן־חגית ואדנינו דוד לא ידע: ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את־נפשך ואת־נפש בנך שלמה: לכי ובאי אל־המלך דוד ואמרת אליו הלא־אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי

וּמַדּוּעַ מָלַךְ אֲדֹנִיָּהוּ׃ הִנֵּה עוֹדָךְ מְדַבֶּרֶת שָׁם עִם־הַמֶּלֶךְ וַאֲנִי אָבוֹא
אַחֲרַיִךְ וּמִלֵּאתִי אֶת־דְּבָרָיִךְ׃ וַתָּבֹא בַת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ הַחַדְרָה וְהַמֶּלֶךְ
זָקֵן מְאֹד וַאֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית מְשָׁרַת אֶת־הַמֶּלֶךְ׃ וַתִּקֹּד בַּת־שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אֲדֹנִי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לַאֲמָתֶךָ כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי׃ וְעַתָּה הִנֵּה
אֲדֹנִיָּה מָלָךְ וְעַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעְתָּ׃ וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא־וְצֹאן לָרֹב
וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיֹאָב שַׂר הַצָּבָא וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ
לֹא קָרָא׃ וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב
עַל־כִּסֵּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃ וְהָיָה כִּשְׁכַב אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו וְהָיִיתִי
אֲנִי וּבְנִי שְׁלֹמֹה חַטָּאִים׃ וְהִנֵּה עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת עִם־הַמֶּלֶךְ וְנָתָן הַנָּבִיא
בָּא׃ וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתָן הַנָּבִיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ עַל־אַפָּיו אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַתָּה אָמַרְתָּ אֲדֹנִיָּהוּ יִמְלֹךְ
אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי׃ כִּי ׀ יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא־וְצֹאן לָרֹב
וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְשָׂרֵי הַצָּבָא וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וְהִנָּם אֹכְלִים וְשֹׁתִים
לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִיָּהוּ׃ וְלִי אֲנִי־עַבְדֶּךָ וּלְצָדֹק הַכֹּהֵן וְלִבְנָיָהוּ
בֶן־יְהוֹיָדָע וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא׃ אִם מֵאֵת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִהְיָה הַדָּבָר
הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת־עַבְדֵּיךָ מִי יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃ וַיַּעַן
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קִרְאוּ־לִי לְבַת־שָׁבַע וַתָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה׃
כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ
אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי תַּחְתָּי כִּי כֵּן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַתִּקֹּד בַּת־
שֶׁבַע אַפַּיִם אֶרֶץ וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְעֹלָם׃

הפטרת תולדות

בתרי עשר במלאכי סימן א׳.

מַשָּׂא דְבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מַלְאָכִי׃ אָהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה
וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה אֲהַבְתָּנוּ הֲלוֹא־אָח עֵשָׂו לְיַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה וָאֹהַב
אֶת־יַעֲקֹב׃ וְאֶת־עֵשָׂו שָׂנֵאתִי וָאָשִׂים אֶת־הָרָיו שְׁמָמָה וְאֶת־נַחֲלָתוֹ
לְתַנּוֹת מִדְבָּר׃ כִּי־תֹאמַר אֱדוֹם רֻשַּׁשְׁנוּ וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה חֳרָבוֹת כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת הֵמָּה יִבְנוּ וַאֲנִי אֶהֱרוֹס וְקָרְאוּ לָהֶם גְּבוּל רִשְׁעָה וְהָעָם
אֲשֶׁר־זָעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם׃ וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְהוָה
מֵעַל לִגְבוּל יִשְׂרָאֵל׃ בֵּן יְכַבֵּד אָב וְעֶבֶד אֲדֹנָיו וְאִם־אָב אָנִי אַיֵּה כְבוֹדִי
וְאִם־אֲדוֹנִים אָנִי אַיֵּה מוֹרָאִי אָמַר ׀ יְהוָה צְבָאוֹת לָכֶם הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי שְׁמִי

*עבדך קרי

ומדוע מלך אדניהו׃ הנה עודך מדברת שם עם־המלך ואני אבוא
אחריך ומלאתי את־דבריך׃ ותבא בת־שבע אל־המלך החדרה והמלך
זקן מאד ואבישג השונמית משרת את־המלך׃ ותקד בת־שבע ותשתחו
למלך ויאמר המלך מה־לך׃ ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך
לאמתך כי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי׃ ועתה הנה
אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת׃ ויזבח שור ומריא־וצאן לרב
ויקרא לכל־בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך
לא קרא׃ ואתה אדני המלך עיני כל־ישראל עליך להגיד להם מי ישב
על־כסא אדני־המלך אחריו׃ והיה כשכב אדני־המלך עם־אבתיו והייתי
אני ובני שלמה חטאים׃ והנה עודנה מדברת עם־המלך ונתן הנביא
בא׃ ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו
למלך על־אפיו ארצה׃ ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך
אחרי והוא ישב על־כסאי׃ כי ׀ ירד היום ויזבח שור ומריא־וצאן לרב
ויקרא לכל־בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים
לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו׃ ולי אני־עבדך ולצדק הכהן ולבניהו
בן־יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא׃ אם מאת אדני המלך נהיה הדבר
הזה ולא הודעת את־עבדיך מי ישב על־כסא אדני־המלך אחריו׃ ויען
המלך דוד ויאמר קראו־לי לבת־שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני
המלך׃ וישבע המלך ויאמר חי־יהוה אשר־פדה את־נפשי מכל־צרה׃
כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי־שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על־כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה׃ ותקד בת־
שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם׃

הפטרת תולדות

בתרי עשר במלאכי סימן א׳.

משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ אהבתי אתכם אמר יהוה
ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו ליעקב נאם־יהוה ואהב
את־יעקב׃ ואת־עשו שנאתי ואשים את־הריו שממה ואת־נחלתו
לתנות מדבר׃ כי־תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר
יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם
אשר־זעם יהוה עד־עולם׃ ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה
מעל לגבול ישראל׃ בן יכבד אב ועבד אדניו ואם־אב אני איה כבודי
ואם־אדונים אני איה מוראי אמר ׀ יהוה צבאות לכם הכהנים בוזי שמי

ואמרתם במה בזינו את־שמך: מגישים על־מזבחי לחם מגאל ואמרתם
במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: וכי־תגישון עור לזבח
אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או
הישא פניך אמר יהוה צבאות: ועתה חלו־נא פני־אל ויחננו מידכם
היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות: מי גם־בכם ויסגר
דלתים ולא־תאירו מזבחי חנם אין־לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא־ארצה מידכם: כי ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי
בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי
בגוים אמר יהוה צבאות: ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני
מגאל הוא וניבו נבזה אכלו: ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר
יהוה צבאות והבאתם גזול ואת־הפסח ואת־החולה והבאתם את־המנחה
הארצה אותה מידכם אמר יהוה: וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר
וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא
בגוים: ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים: אם־לא תשמעו ואם־לא
תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־
המארה וארותי את־ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על־לב
הנני גער לכם את־הזרע וזריתי פרש על־פניכם פרש חגיכם ונשא
אתכם אליו: וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי
את־לוי אמר יהוה צבאות: בריתי | היתה אתו החיים והשלום ואתנם־
לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא: תורת אמת היתה בפיהו ועולה
לא־נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: כי־
שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה־צבאות הוא:

הפטרת ויצא

בק"ק פפ"ד ורוב אשכנז מפטירים בפ' ויצא ,ויברח יעקב, כנכמון ואין אומרים כלל ועמי תלואים .

בתרי עשר בהושע סימן י"א.

ועמי תלואים למשובתי ואל־על יקראהו יחד לא ירומם: איך אתנך
אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך
עלי לבי יחד נכמרו נחומי: לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת
אפרים כי אל אנכי ולא־איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: אחרי יהוה
ילכו כאריה ישאג כי־הוא ישאג ויחרדו בנים מים: יחרדו כצפור ממצרים
וכיונה מארץ אשור והושבתים על־בתיהם נאם־יהוה: סבבני בכחש

ואמרתם במה בזינו את־שמך: מגישים על־מזבחי לחם מגאל ואמרתם
במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: וכי־תגישון עור לזבח
אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או
הישא פניך אמר יהוה צבאות: ועתה חלו־נא פני־אל ויחננו מידכם
היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות: מי גם־בכם ויסגר
דלתים ולא־תאירו מזבחי חנם אין־לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא־ארצה מידכם: כי ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי
בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי
בגוים אמר יהוה צבאות: ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני
מגאל הוא וניבו נבזה אכלו: ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר
יהוה צבאות והבאתם גזול ואת־הפסח ואת־החולה והבאתם את־המנחה
הארצה אותה מידכם אמר יהוה: וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונודר
וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא
בגוים: ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים: אם־לא תשמעו ואם־לא
תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־
המארה וארותי את־ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על־לב:
הנני גער לכם את־הזרע וזריתי פרש על־פניכם פרש חגיכם ונשא
אתכם אליו: וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי
את־לוי אמר יהוה צבאות: בריתי | היתה אתו החיים והשלום ואתנם־
לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא: תורת אמת היתה בפיהו ועולה
לא־נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: כי־
שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה־צבאות הוא:

הפטרת ויצא

בק״ק פפ״ד ורוב אשכנז מפטירים בס׳ ויצא ,ויברח יעקב, כנכמוך ולאין לומרים כלל ועמי תלואים .

בתרי עשר , בהושע סימן י״א.

ועמי תלואים למשובתי ואל־על יקראהו יחד לא ירומם: איך אתנך
אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך
עלי לבי יחד נכמרו נחומי: לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת
אפרים כי אל אנכי ולא־איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: אחרי יהוה
ילכו כאריה ישאג כי־הוא ישאג ויחרדו בנים מים: יחרדו כצפור ממצרים
וכיונה מארץ אשור והושבתים על־בתיהם נאם־יהוה: סבבני בכחש

אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם־אל ועם־קדושים נאמן :
אפרים רעה רוח ורדף קדים כל־היום כזב ושד ירבה וברית עם־אשור
יכרתו ושמן למצרים יובל : וריב ליהוה עם־יהודה ולפקד על־יעקב
כדרכיו כמעלליו ישיב לו : בבטן עקב את־אחיו ובאונו שרה את־אלהים :
וישר אל־מלאך ויכל בכה ויתחנן־לו בית־אל ימצאנו ושם ידבר עמנו : ויהוה
אלהי הצבאות יהוה זכרו : ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר
וקוה אל־אלהיך תמיד : כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב : ויאמר
אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כל־יגיעי לא ימצאו־לי עון אשר־חטא :
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד :
ודברתי על־הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה : אם־
גלעד און אך־שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על
תלמי שדי :

הפטרת וישלח

כאן מנהגים האשכנזים הפטרת וישלח „אבל בק״ק פפד״מ וכל אשכנז מפטירים בפ׳
וישלח „חזון עובדיה״ דוקמן

בתרי עשר, בהושע סימן י״ב.

ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר : ובנביא*
העלה יהוה את־ישראל ממצרים ובנביא נשמר : הכעיס אפרים
תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו : כדבר אפרים רתת
נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת : ועתה | יוספו לחטא ויעשו להם
מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים
זבחי אדם עגלים ישקון : לכן יהיו כענן־בקר וכטל משכים הלך כמץ
יסער מגרן וכעשן מארבה : ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים
זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי : אני ידעתיך במדבר בארץ תלאבות :
כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על־כן שכחוני : ואהי להם כמו־שחל
כנמר על־דרך אשור : אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם
כלביא חית השדה תבקעם : שחתך ישראל כי־בי בעזרך : אהי מלכך
אפוא ויושיעך בכל־עריך ושפטיך אשר אמרת תנה־לי מלך ושרים :
אתן־לך מלך באפי ואקח בעברתי : צרור עון אפרים צפונה חטאתו :
חבלי יולדה יבאו לו הוא־בן לא חכם כי־עת לא־יעמד במשבר בנים :
מיד שאול אפדם ממות אגאלם אהי דבריך מות אהי קטבך שאול נחם
יסתר מעיני : כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה

*בלי קרי

ויבוש

אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם־אל ועם־קדשים נאמן׃
אפרים רעה רוח ורדף קדים כל־היום כזב ושד ירבה וברית עם־אשור
יכרתו ושמן למצרים יובל׃ וריב ליהוה עם־יהודה ולפקד על־יעקב
כדרכיו כמעלליו ישיב לו׃ בבטן עקב את־אחיו ובאונו שרה את־אלהים׃
וישר אל־מלאך ויכל בכה ויתחנן־לו בית־אל ימצאנו ושם ידבר עמנו׃ ויהוה
אלהי הצבאות יהוה זכרו׃ ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר
וקוה אל־אלהיך תמיד׃ כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב׃ ויאמר
אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כל־יגיעי לא ימצאו־לי עון אשר־חטא׃
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד׃
ודברתי על־הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה׃ אם־
גלעד און אך־שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על
תלמי שדי׃

הפטרת וישלח

כאן מתחילים האשכנזים בהפטרת וישלח, אבל בק״ק פפד״מ ורוב אשכנזים מפטירים בפ׳
וישלח „חזון עובדיה״ דלקמן.

בתרי עשר, בהושע סימן י״ב.

ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר׃ ובנביא
העלה יהוה את־ישראל ממצרים ובנביא נשמר׃ הכעיס אפרים
תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו׃ כדבר אפרים רתת
נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת׃ ועתה ׀ יוספו לחטא ויעשו להם
מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים
זבחי אדם עגלים ישקון׃ לכן יהיו כענן־בקר וכטל משכים הלך כמץ
יסער מגרן וכעשן מארבה׃ ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים
זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי׃ אני ידעתיך במדבר בארץ תלאבות׃
כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על־כן שכחוני׃ ואהי להם כמו־שחל
כנמר על־דרך אשור׃ אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם
כלביא חית השדה תבקעם׃ שחתך ישראל כי־בי בעזרך׃ אהי מלכך
אפוא ויושיעך בכל־עריך ושפטיך אשר אמרת תנה־לי מלך ושרים׃
אתן־לך מלך באפי ואקח בעברתי׃ צרור עון אפרים צפונה חטאתו׃
חבלי יולדה יבאו לו הוא־בן לא חכם כי־עת לא־יעמד במשבר בנים׃
מיד שאול אפדם ממות אגאלם אהי דבריך מות אהי קטבך שאול נחם
יסתר מעיני׃ כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה

וְיֵבוֹשׁ מְקוֹרוֹ וְיֶחֱרַב מַעְיָנוֹ הוּא יִשְׁסֶה אוֹצַר כָּל־כְּלִי חֶמְדָּה׃ תֶּאְשַׁם
שֹׁמְרוֹן כִּי מָרְתָה בֵּאלֹהֶיהָ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ עֹלְלֵיהֶם יְרֻטָּשׁוּ וְהָרִיּוֹתָיו יְבֻקָּעוּ׃
שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֺנֶךָ׃ קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים
וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֺן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ׃
אַשּׁוּר ׀ לֹא יוֹשִׁיעֵנוּ עַל־סוּס לֹא נִרְכָּב וְלֹא־נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ אֲשֶׁר־בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם׃ אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אֹהֲבֵם נְדָבָה כִּי שָׁב אַפִּי
מִמֶּנּוּ׃ אֶהְיֶה כַטַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה וְיַךְ שָׁרָשָׁיו כַּלְּבָנוֹן׃ יֵלְכוּ
יֹנְקוֹתָיו וִיהִי כַזַּיִת הוֹדוֹ וְרֵיחַ לוֹ כַּלְּבָנוֹן׃ יָשֻׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצִלּוֹ יְחַיּוּ דָגָן
וְיִפְרְחוּ כַגָּפֶן זִכְרוֹ כְּיֵין לְבָנוֹן׃ אֶפְרַיִם מַה־לִּי עוֹד לָעֲצַבִּים אֲנִי עָנִיתִי
וַאֲשׁוּרֶנּוּ אֲנִי כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן מִמֶּנִּי פֶּרְיְךָ נִמְצָא׃ מִי חָכָם וְיָבֵן אֵלֶּה נָבוֹן
וְיֵדָעֵם כִּי יְשָׁרִים דַּרְכֵי יְהוָה וְצַדִּקִים יֵלְכוּ בָם וּפֹשְׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם׃

הפטרת וישלח

בתרי עשר, בעבריה סימן א׳.

חֲזוֹן עֹבַדְיָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֶאֱדוֹם שְׁמוּעָה שָׁמַעְנוּ מֵאֵת יְהוָה וְצִיר
בַּגּוֹיִם שֻׁלָּח קוּמוּ וְנָקוּמָה עָלֶיהָ לַמִּלְחָמָה׃ הִנֵּה קָטֹן נְתַתִּיךָ בַּגּוֹיִם
בָּזוּי אַתָּה מְאֹד׃ זְדוֹן לִבְּךָ הִשִּׁיאֶךָ שֹׁכְנִי בְחַגְוֵי־סֶלַע מְרוֹם שִׁבְתּוֹ אֹמֵר
בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִדֵנִי אָרֶץ׃ אִם־תַּגְבִּיהַּ כַּנֶּשֶׁר וְאִם־בֵּין כּוֹכָבִים שִׂים קִנֶּךָ
מִשָּׁם אוֹרִידְךָ נְאֻם יְהוָה׃ אִם־גַּנָּבִים בָּאוּ לְךָ אִם־שׁוֹדְדֵי לַיְלָה אֵיךְ
נִדְמֵיתָה הֲלוֹא יִגְנְבוּ דַּיָּם אִם־בֹּצְרִים בָּאוּ לָךְ הֲלוֹא יַשְׁאִירוּ עֹלֵלוֹת׃ אֵיךְ
נֶחְפְּשׂוּ עֵשָׂו נִבְעוּ מַצְפֻּנָיו׃ עַד־הַגְּבוּל שִׁלְּחוּךָ כֹּל אַנְשֵׁי בְרִיתֶךָ הִשִּׁיאוּךָ
יָכְלוּ לְךָ אַנְשֵׁי שְׁלֹמֶךָ לַחְמְךָ יָשִׂימוּ מָזוֹר תַּחְתֶּיךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ׃ הֲלוֹא
בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה וְהַאֲבַדְתִּי חֲכָמִים מֵאֱדוֹם וּתְבוּנָה מֵהַר עֵשָׂו׃ וְחַתּוּ
גִבּוֹרֶיךָ תֵּימָן לְמַעַן יִכָּרֶת־אִישׁ מֵהַר עֵשָׂו מִקָּטֶל׃ מֵחֲמַס אָחִיךָ יַעֲקֹב
תְּכַסְּךָ בוּשָׁה וְנִכְרַתָּ לְעוֹלָם׃ בְּיוֹם עֲמָדְךָ מִנֶּגֶד בְּיוֹם שְׁבוֹת זָרִים חֵילוֹ
וְנָכְרִים בָּאוּ שְׁעָרוֹ וְעַל־יְרוּשָׁלִַם יַדּוּ גוֹרָל גַּם־אַתָּה כְּאַחַד מֵהֶם׃ וְאַל־תֵּרֶא
בְיוֹם־אָחִיךָ בְּיוֹם נָכְרוֹ וְאַל־תִּשְׂמַח לִבְנֵי יְהוּדָה בְּיוֹם אָבְדָם וְאַל־תַּגְדֵּל
פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה׃ אַל־תָּבוֹא בְשַׁעַר־עַמִּי בְּיוֹם אֵידָם אַל־תֵּרֶא גַם־אַתָּה
בְּרָעָתוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ וְאַל־תִּשְׁלַחְנָה בְחֵילוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ׃ וְאַל־תַּעֲמֹד עַל־
הַפֶּרֶק לְהַכְרִית אֶת־פְּלִיטָיו וְאַל־תַּסְגֵּר שְׂרִידָיו בְּיוֹם צָרָה׃ כִּי־קָרוֹב יוֹם־
יְהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יֵעָשֶׂה לָּךְ גְּמֻלְךָ יָשׁוּב בְּרֹאשֶׁךָ׃ כִּי
כַּאֲשֶׁר שְׁתִיתֶם עַל־הַר קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָל־הַגּוֹיִם תָּמִיד וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלוֹא
הָיוּ׃ וּבְהַר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְלֵיטָה וְהָיָה קֹדֶשׁ וְיָרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֵת מוֹרָשֵׁיהֶם׃

ויבוש מקורו יחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל־כלי חמדה: תאשם
שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו יבקעו:
שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעוניך: קחו עמכם דברים
ושובו אל־יהוה אמרו אליו כל־תשא עון וקח־טוב ונשלמה פרים שפתינו:
אשור | לא יושיענו על־סוס לא נרכב ולא־נאמר עוד אלהינו למעשה
ידינו אשר־בך ירחם יתום: ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי
ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון: ילכו
ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון: ישבו ישבי בצלו יחיו דגן
ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון: אפרים מה־לי עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: מי חכם ויבן אלה נבון
וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם:

הפטרת וישלח

בתרי עשר, בעבדיה סימן א׳.

חזון עבדיה כה־אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וצ
בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי אתה מאד: זדון לבך השיאך שכני בחגוי־סלע מרום שבתו אמר
בלבו מי יורידני ארץ: אם תגביה כנשר ואם־בין כוכבים שים קנך
משם אורידך נאם יהוה: אם־גנבים באו לך אם־שודדי לילה איך
נדמיתה הלוא יגנבו דים אם־בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות: איך
נחפשו עשו נבעו מצפניו: עד־הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך
יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו: הלוא
ביום ההוא נאם־יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: וחתו
גבוריך תימן למען יכרת־איש מהר עשו מקטל: מחמס אחיך יעקב
תכסך בושה ונכרת לעולם: ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו
ונכרים באו שערו ועל־ירושלם ידו גורל גם־אתה כאחד מהם: ואל־תרא
ביום־אחיך ביום נכרו ואל־תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל־תגדל
פיך ביום צרה: אל־תבוא בשער־עמי ביום אידם אל־תרא גם־אתה
ברעתו ביום אידו ואל־תשלחנה בחילו ביום אידו: ואל־תעמד על־
הפרק להכרית את־פליטיו ואל־תסגר שרידיו ביום צרה: כי־קרוב יום־
יהוה על־כל־הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך: כי
כאשר שתיתם על־הר קדשי ישתו כל־הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא
היו: ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם:

וְהָיָה בֵית־יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לֶהָבָה וּבֵית עֵשָׂו לְקַשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם
וַאֲכָלוּם וְלֹא־יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו כִּי יְהוָה דִּבֵּר: וְיָרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת־הַר
עֵשָׂו וְהַשְּׁפֵלָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים וְיָרְשׁוּ אֶת־שְׂדֵה אֶפְרַיִם וְאֵת שְׂדֵה שֹׁמְרוֹן
וּבִנְיָמִן אֶת־הַגִּלְעָד: וְגָלֻת הַחֵל־הַזֶּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־כְּנַעֲנִים עַד־צָרְפַת
וְגָלֻת יְרוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר בִּסְפָרַד יִרְשׁוּ אֵת עָרֵי הַנֶּגֶב: וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה:

הפטרת וישב

ואם חל בו שבת ראשון דחנוכה מפטירים „רני ושמחי" בכתוב לקמן.

כתרי ישר בעמים סימן כ׳.

כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי [illegible]ל וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־
מִכְרָם בַּכֶּסֶף צַדִּיק וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם: הַשֹּׁאֲפִים עַל־עֲפַר־אֶרֶץ
בְּרֹאשׁ דַּלִּים וְדֶרֶךְ עֲנָוִים יַטּוּ וְאִישׁ וְאָבִיו יֵלְכוּ אֶל־הַנַּעֲרָה לְמַעַן חַלֵּל אֶת־
שֵׁם קָדְשִׁי: וְעַל־בְּגָדִים חֲבֻלִים יַטּוּ אֵצֶל כָּל־מִזְבֵּחַ וְיֵין עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ בֵּית
אֱלֹהֵיהֶם: וְאָנֹכִי הִשְׁמַדְתִּי אֶת־הָאֱמֹרִי מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כְּגֹבַהּ אֲרָזִים גָּבְהוֹ
וְחָסֹן הוּא כָּאַלּוֹנִים וָאַשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּעַל וְשָׁרָשָׁיו מִתָּחַת: וְאָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה לָרֶשֶׁת אֶת־
אֶרֶץ הָאֱמֹרִי: וָאָקִים מִבְּנֵיכֶם לִנְבִיאִים וּמִבַּחוּרֵיכֶם לִנְזִרִים הַאַף אֵין־זֹאת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה: וַתַּשְׁקוּ אֶת־הַנְּזִרִים יָיִן וְעַל־הַנְּבִיאִים צִוִּיתֶם לֵאמֹר
לֹא תִּנָּבְאוּ: הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיק תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר תָּעִיק הָעֲגָלָה הַמְלֵאָה לָהּ
עָמִיר: וְאָבַד מָנוֹס מִקָּל וְחָזָק לֹא־יְאַמֵּץ כֹּחוֹ וְגִבּוֹר לֹא־יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ: וְתֹפֵשׂ
הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד וְקַל בְּרַגְלָיו לֹא יְמַלֵּט וְרֹכֵב הַסּוּס לֹא יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ:
וְאַמִּיץ לִבּוֹ בַּגִּבּוֹרִים עָרוֹם יָנוּס בַּיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה: שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל כָּל־הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר הֶעֱלֵיתִי
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: רַק אֶתְכֶם יָדַעְתִּי מִכֹּל מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה עַל־כֵּן
אֶפְקֹד עֲלֵיכֶם אֵת כָּל־עֲוֹנֹתֵיכֶם: הֲיֵלְכוּ שְׁנַיִם יַחְדָּו בִּלְתִּי אִם־נוֹעָדוּ:
הֲיִשְׁאַג אַרְיֵה בַּיַּעַר וְטֶרֶף אֵין לוֹ הֲיִתֵּן כְּפִיר קוֹלוֹ מִמְּעֹנָתוֹ בִּלְתִּי אִם־לָכָד:
הֲתִפֹּל צִפּוֹר עַל־פַּח הָאָרֶץ וּמוֹקֵשׁ אֵין לָהּ הֲיַעֲלֶה־פַּח מִן־הָאֲדָמָה וְלָכוֹד
לֹא יִלְכּוֹד: אִם־יִתָּקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעָם לֹא יֶחֱרָדוּ אִם־תִּהְיֶה רָעָה בְּעִיר
וַיהוָה לֹא עָשָׂה: כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי יֱהוִה דָּבָר כִּי אִם־גָּלָה סוֹדוֹ אֶל־
עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים: אַרְיֵה שָׁאָג מִי לֹא יִירָא אֲדֹנָי יֱהוִה דִּבֶּר מִי לֹא יִנָּבֵא:

הפטרת מקץ

ואם הוא שבת ראשון של חנוכה „רני ושמחי" המנה בכתובים בהעלותך. ואם הוא שבת שני
דחנוכה

והיה בית־־יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם
ואכלום ולא־־יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר: וירשו הנגב את־־הר
עשו והשפלה את־־פלשתים וירשו את־־שדה אפרים ואת שדה שמרון
ובנימן את־הגלעד: וגלת החל־הזה לבני ישראל אשר־כנענים עד־צרפת
וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב: ועלו מושיעים בהר ציון
לשפט את־הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

הפטרת וישב

ואם חל בו שבת ראשון דחנוכה מפטירים „רני ושמחי" ככתוב לקמן.

בתרי עשר, בעמוס סימן ב'.

כה אמר יהוה על־שלשה פשעי ישראל ועל־־ארבעה לא אשיבנו על־־
מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים: ז השאפים על־־עפר־־ארץ
בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל־הנערה למען חלל את־
שם קדשי: ועל־־בגדים חבלים יטו אצל כל־מזבח ויין ענושים ישתו בית
אלהיהם: ואנכי השמדתי את־־האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו
וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת: ואנכי העליתי
אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את־
ארץ האמרי: ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזרים האף אין־זאת
בני ישראל נאם־יהוה: ותשקו את־הנזרים יין ועל־הנביאים צויתם לאמר
לא תנבאו: הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה
עמיר: ואבד מנוס מקל וחזק לא־יאמץ כחו וגבור לא־ימלט נפשו: ותפש
הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו.
ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום־ההוא נאם־יהוה: שמעו את־הדבר
הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל־המשפחה אשר העליתי
מארץ מצרים לאמר: רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על־־כן
אפקד עליכם את כל־־עונתיכם: הילכו שנים יחדו בלתי אם־־נועדו:
הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם־לכד:
התפל צפור על־פח הארץ ומוקש אין לה היעלה־פח מן־האדמה ולכוד
לא ילכוד: אם־־יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם־־תהיה רעה בעיר
ויהוה לא עשה: כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם־־גלה סודו אל־־
עבדיו הנביאים: אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא:

הפטרת מקץ

ואם הוא שבת ראשון של חנוכה „רני ושמחי" תמצא בהפטרת בהעלותך. ואם הוא שבת שני

דחנוכה מפטירים ,ויעש חירום׳ סמנה להפטורת ויקהל ואפילו אם הוא ר״ח לו מחר חדש.

במלכים א׳ סימן ג׳ .

וַיִּקַץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם וַיָּבוֹא יְרוּשָׁלַיִם וַיַּעֲמֹד ׀ לִפְנֵי ׀ אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָֹה וַיַּעַל עֹלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל־עֲבָדָיו׃ אָז תָּבֹאנָה שְׁתַּיִם נָשִׁים זֹנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹדְנָה לְפָנָיו׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחַת בִּי אֲדֹנִי אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יֹשְׁבֹת בְּבַיִת אֶחָד וָאֵלֵד עִמָּהּ בַּבָּיִת׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִּי וַתֵּלֶד גַּם־הָאִשָּׁה הַזֹּאת וַאֲנַחְנוּ יַחְדָּו אֵין זָר אִתָּנוּ בַּבַּיִת זוּלָתִי שְׁתַּיִם־אֲנַחְנוּ בַּבָּיִת׃ וַיָּמָת בֶּן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עָלָיו׃ וַתָּקָם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת־בְּנִי מֵאֶצְלִי וַאֲמָתְךָ יְשֵׁנָה וַתַּשְׁכִּיבֵהוּ בְּחֵיקָהּ וְאֶת־בְּנָהּ הַמֵּת הִשְׁכִּיבָה בְחֵיקִי׃ וָאָקֻם בַּבֹּקֶר לְהֵינִיק אֶת־בְּנִי וְהִנֵּה־מֵת וָאֶתְבּוֹנֵן אֵלָיו בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה לֹא־הָיָה בְנִי אֲשֶׁר יָלָדְתִּי׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחֶרֶת לֹא כִי בְּנִי הַחַי וּבְנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת לֹא כִי בְּנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הֶחָי וַתְּדַבֵּרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אֹמֶרֶת זֶה־בְּנִי הַחַי וּבְנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת לֹא כִי בְּנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הֶחָי׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קְחוּ־לִי חָרֶב וַיָּבִאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת הַיֶּלֶד הַחַי לִשְׁנָיִם וּתְנוּ אֶת־הַחֲצִי לְאַחַת וְאֶת־הַחֲצִי לְאֶחָת׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בְּנָהּ הַחַי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָהּ וַתֹּאמֶר ׀ בִּי אֲדֹנִי תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיָּלוּד הַחַי וְהָמֵת אַל־תְּמִיתֻהוּ וְזֹאת אֹמֶרֶת גַּם־לִי גַם־לָךְ לֹא יִהְיֶה גְּזֹרוּ׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיָּלוּד הַחַי וְהָמֵת לֹא תְמִיתֻהוּ הִיא אִמּוֹ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט׃ וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

הפטרת ויגש

ביחזקאל סימן ל״ז .

וַיְהִי דְבַר־יְהוָֹה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתוֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו׃ וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל־אֶחָד לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לַאֲחָדִים בְּיָדֶךָ׃ וְכַאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר הֲלוֹא־תַגִּיד לָנוּ מָה־אֵלֶּה לָּךְ׃ דַּבֵּר אֲלֵהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד־אֶפְרַיִם וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת־עֵץ יְהוּדָה וַעֲשִׂיתִם לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי׃ וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב

*חבריו ק׳ *חבריו ק׳ *חבריו ק׳

דהגובה מנסיגים „ויעש חירום" תמלא בהספורת ויקהל ואשלו אם הוא ר"ח או מתר חדש.

במלכים א' סימן ג'.

ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד | לפני | ארון ברית־יהוה ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל־עבדיו: אז תבאנה שתים נשים זנות אל־המלך ותעמדנה לפניו: ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם־האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתים־אנחנו בבית: וימת בן־האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: ותקם בתוך הלילה ותקח את־בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת־בנה המת השכיבה בחיקי: ואקם בבקר להיניק את־בני והנה־מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא־היה בני אשר ילדתי: ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: ויאמר המלך זאת אמרת זה־בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי: ויאמר המלך קחו־לי חרב ויביאו החרב לפני המלך: ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את־החצי לאחת ואת־החצי לאחת: ותאמר האשה אשר־בנה־החי אל־המלך כי־נכמרו רחמיה על־בנה ותאמר | בי אדני תנו־לה את־הילוד החי והמת אל־תמיתהו וזאת אמרת גם־לי גם־לך לא יהיה גזרו: ויען המלך ויאמר תנו־לה את־הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו: וישמעו כל־ישראל את־המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי־חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט: ויהי המלך שלמה מלך על־כל־ישראל:

הפטרת ויגש

ביחזקאל סימן ל"ז.

ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם קח־לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל־בית ישראל חברו: וקרב אתם אחד אל־אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך: וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא־תגיד לנו מה־אלה לך: דבר אליהם כה־אמר אדני יהוה הנה אני לקח את־עץ יוסף אשר ביד־אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את־עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי: והיו העצים אשר תכתב

 *חבריו ק' *חבריו ק' *חבריו ק' עליהם

עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ לְעֵינֵיהֶם׃ וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הָלְכוּ־שָׁם וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מִסָּבִיב
וְהֵבֵאתִי אוֹתָם אֶל־אַדְמָתָם׃ וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל
וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לִשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יֵחָצוּ עוֹד
לִשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד׃ וְלֹא יִטַּמְּאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכֹל
פִּשְׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם מִכֹּל מוֹשְׁבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָהֶם וְטִהַרְתִּי
אוֹתָם וְהָיוּ־לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים׃ וְעַבְדִּי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם
וְרוֹעֶה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטַי יֵלֵכוּ וְחֻקֹּתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם׃
וְיָשְׁבוּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ־בָהּ אֲבוֹתֵיכֶם
וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד־עוֹלָם וְדָוִד עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם
לְעוֹלָם׃ וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית שָׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם וּנְתַתִּים
וְהִרְבֵּיתִי אוֹתָם וְנָתַתִּי אֶת־מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם׃ וְהָיָה מִשְׁכָּנִי עֲלֵיהֶם
וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם׃ וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהֹוָה
מְקַדֵּשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל בִּהְיוֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם׃

הפטרת ויחי

במלכים א׳ סימן ב׳.

וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־דָוִד לָמוּת וַיְצַו אֶת־שְׁלֹמֹה בְנוֹ לֵאמֹר׃ אָנֹכִי הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ כָּל־
הָאָרֶץ וְחָזַקְתָּ וְהָיִיתָ לְאִישׁ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת ׀ יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ
לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו לִשְׁמֹר חֻקֹּתָיו מִצְוֺתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעֵדְוֺתָיו כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה לְמַעַן תַּשְׂכִּיל אֵת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר תִּפְנֶה שָׁם׃
לְמַעַן יָקִים יְהֹוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת־
דַּרְכָּם לָלֶכֶת לְפָנַי בֶּאֱמֶת בְּכָל־לְבָבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ
אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ וְגַם אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לִי יוֹאָב בֶּן־
צְרוּיָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי־שָׂרֵי צִבְאוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶּן־נֵר וְלַעֲמָשָׂא בֶן־
יֶתֶר וַיַּהַרְגֵם וַיָּשֶׂם דְּמֵי־מִלְחָמָה בְּשָׁלֹם וַיִּתֵּן דְּמֵי מִלְחָמָה בַּחֲגֹרָתוֹ אֲשֶׁר
בְּמָתְנָיו וּבְנַעֲלוֹ אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו׃ וְעָשִׂיתָ כְּחָכְמָתֶךָ וְלֹא־תוֹרֵד שֵׂיבָתוֹ בְּשָׁלֹם
שְׁאֹל׃ וְלִבְנֵי בַרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי תַּעֲשֶׂה־חֶסֶד וְהָיוּ בְּאֹכְלֵי שֻׁלְחָנֶךָ כִּי־כֵן קָרְבוּ
אֵלַי בְּבָרְחִי מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם אָחִיךָ׃ וְהִנֵּה עִמְּךָ שִׁמְעִי בֶן־גֵּרָא בֶן־הַיְמִינִי
מִבַּחֻרִים וְהוּא קִלְלַנִי קְלָלָה נִמְרֶצֶת בְּיוֹם לֶכְתִּי מַחֲנָיִם וְהוּא־יָרַד לִקְרָאתִי
הַיַּרְדֵּן וָאֶשָּׁבַע לוֹ בַיהֹוָה לֵאמֹר אִם־אֲמִיתְךָ בֶּחָרֶב׃ וְעַתָּה אַל־תְּנַקֵּהוּ כִּי
אִישׁ חָכָם אָתָּה וְיָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לּוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת־שֵׂיבָתוֹ בְּדָם
שְׁאוֹל׃ וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִד׃ וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד

עליהם בידך לעיניהם׃ ודבר אליהם כה־אמר אדני יהוה הנה אני לקח את־בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו־שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל־אדמתם׃ ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה־עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד׃ ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃ ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם׃ וישבו על־הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו־בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד־עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם׃ וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את־מקדשי בתוכם לעולם׃ והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו־לי לעם׃ וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את־ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם׃

הפטרת ויחי

במלכים א׳ סימן ב׳.

ויקרבו ימי־דוד למות ויצו את־שלמה בנו לאמר׃ אנכי הלך בדרך כל־הארץ וחזקת והיית לאיש׃ ושמרת את־משמרת ׀ יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל־אשר תעשה ואת כל־אשר תפנה שם׃ למען יקים יהוה את־דברו אשר דבר עלי לאמר אם־ישמרו בניך את־דרכם ללכת לפני באמת בכל־לבבם ובכל־נפשם לאמר לא־יכרת לך איש מעל כסא ישראל׃ וגם אתה ידעת את אשר־עשה לי יואב בן־צרויה אשר עשה לשני־שרי צבאות ישראל לאבנר בן־נר ולעמשא בן־יתר ויהרגם וישם דמי־מלחמה בשלם ויתן דמי־מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו׃ ועשית כחכמתך ולא־תורד שיבתו בשלם שאל׃ ולבני ברזלי הגלעדי תעשה־חסד והיו באכלי שלחנך כי־כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך׃ והנה עמך שמעי בן־גרא בן־הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתי מחנים והוא־ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם־אמיתך בחרב׃ ועתה אל־תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה־לו והורדת את־שיבתו בדם שאול׃ וישכב דוד עם־אבתיו ויקבר בעיר דוד׃ והימים אשר מלך דוד

על־ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלש שנים׃ ושלמה ישב על־כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד׃

הפטרת שמות

למנהג הספרדים.

בירמיה סימן א׳.

דברי ירמיהו בן־חלקיהו מן־הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן׃ אשר
היה דבר־יהוה אליו בימי יאשיהו בן־אמון מלך יהודה בשלש־
עשרה שנה למלכו׃ ויהי בימי יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה עד־תם
עשתי־עשרה שנה לצדקיהו בן־יאשיהו מלך יהודה עד־גלות ירושלם
בחדש החמישי׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בטרם אצורך בבטן
ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך׃ ואמר אהה
אדני יהוה הנה לא־ידעתי דבר כי־נער אנכי׃ ויאמר יהוה אלי אל־
תאמר נער אנכי כי על־כל־אשר אשלחך תלך ואת כל־אשר אצוך
תדבר׃ אל־תירא מפניהם כי־אתך אני להצלך נאם־יהוה׃ וישלח יהוה
את־ידו ויגע על־פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך׃ ראה
הפקדתיך | היום הזה על־הגוים ועל־הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד
ולהרוס לבנות ולנטוע׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר מה־אתה ראה ירמיהו
ואמר מקל שקד אני ראה׃ ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי־שקד
אני על־דברי לעשתו׃ ויהי דבר־יהוה | אלי שנית לאמר מה אתה ראה
ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה׃ ויאמר יהוה אלי מצפון
תפתח הרעה על כל־ישבי הארץ׃ כי | הנני קרא לכל־משפחות ממלכות
צפונה נאם־יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח | שערי ירושלם ועל כל־
חומתיה סביב ועל כל־ערי יהודה׃ ודברתי משפטי אותם על כל־רעתם
אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ ואתה
תאזור מתניך וקמת ודברת אליהם את כל־אשר אנכי אצוך אל־תחת
מפניהם פן־אחתך לפניהם׃ ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד
ברזל ולחמות נחשת על־כל־הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם
הארץ׃ ונלחמו אליך ולא־יוכלו לך כי־אתך אני נאם־יהוה להצילך׃
ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר
יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ
לא זרועה׃ קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל־אכליו יאשמו רעה
תבא אליהם נאם־יהוה׃

*אצרך ק׳ *תבואתו ק׳

על־־ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלש שנים: ושלמה ישב על־כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד:

הפטרת שמות

כמנהג הספרדים.

בירמיה סימן א׳.

דברי ירמיהו בן־חלקיהו מן־הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן: אשר
היה דבר־־יהוה אליו בימי יאשיהו בן־אמון מלך יהודה בשלש־
עשרה שנה למלכו: ויהי בימי יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה עד־־תם
עשתי־עשרה שנה לצדקיהו בן־יאשיהו מלך יהודה עד־גלות ירושלם
בחדש החמישי: ויהי דבר־־יהוה אלי לאמר: בטרם אצורך בבטן
ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: ואמר אהה
אדני יהוה הנה לא־־ידעתי דבר כי־נער אנכי: ויאמר יהוה אלי אל־־
תאמר נער אנכי כי על־־כל־־אשר אשלחך תלך ואת כל־־אשר אצוך
תדבר: אל־תירא מפניהם כי־אתך אני להצלך נאם־יהוה: וישלח יהוה
את־־ידו ויגע על־־פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך: ראה
הפקדתיך | היום הזה על־הגוים ועל־הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד
ולהרוס לבנות ולנטוע: ויהי דבר־יהוה אלי לאמר מה־אתה ראה ירמיהו
ואמר מקל שקד אני ראה: ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי־־שקד
אני על־דברי לעשתו: ויהי דבר־יהוה | אלי שנית לאמר מה אתה ראה
ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: ויאמר יהוה אלי מצפון
תפתח הרעה על כל־ישבי הארץ: כי | הנני קרא לכל־משפחות ממלכות
צפונה נאם־־יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח | שערי ירושלם ועל כל־
חומתיה סביב ועל כל־ערי יהודה: ודברתי משפטי אותם על כל־רעתם
אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: ואתה
תאזור מתניך וקמת ודברת אליהם את כל־אשר אנכי אצוך אל־־תחת
מפניהם פן־אחתך לפניהם: ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד
ברזל ולחמות נחשת על־כל־הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם
הארץ: ונלחמו אליך ולא־יוכלו לך כי־אתך אני נאם־יהוה להצילך:
ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר
יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ
לא זרועה: קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל־־אכליו יאשמו רעה
תבא אליהם נאם־יהוה

ג *אצרך ק׳ *תבואתו ק׳ הבאים

הפטרת שמות

ישעיה סימן כ"ז.

הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי־תֵבֵל תְּנוּבָה: הַכְּמַכַּת מַכֵּהוּ הִכָּהוּ אִם־כְּהֶרֶג הֲרֻגָיו הֹרָג: בְּסַאסְּאָה בְּשַׁלְחָהּ תְּרִיבֶנָּה הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים: לָכֵן בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן־יַעֲקֹב וְזֶה כָּל־פְּרִי הָסִר חַטָּאתוֹ בְּשׂוּמוֹ | כָּל־אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כְּאַבְנֵי־גִר מְנֻפָּצוֹת לֹא־יָקֻמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים: כִּי עִיר בְּצוּרָה בָּדָד נָוֶה מְשֻׁלָּח וְנֶעֱזָב כַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבָּץ וְכִלָּה סְעִפֶיהָ: בִּיבֹשׁ קְצִירָהּ תִּשָּׁבַרְנָה נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא עַם־בִּינוֹת הוּא עַל־כֵּן לֹא־יְרַחֲמֶנּוּ עֹשֵׂהוּ וְיֹצְרוֹ לֹא יְחֻנֶּנּוּ: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַחְבֹּט יְהוָֹה מִשִּׁבֹּלֶת הַנָּהָר עַד־נַחַל מִצְרָיִם וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָֹה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלִָם: הוֹי עֲטֶרֶת גֵּאוּת שִׁכֹּרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שְׁמָנִים הֲלוּמֵי יָיִן: הִנֵּה חָזָק וְאַמִּץ לַאדֹנָי כְּזֶרֶם בָּרָד שַׁעַר קָטֶב כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד: בְּרַגְלַיִם תֵּרָמַסְנָה עֲטֶרֶת גֵּאוּת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרָיִם: וְהָיְתָה צִיצַת נֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים כְּבִכּוּרָהּ בְּטֶרֶם קַיִץ אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרֹאֶה אוֹתָהּ בְּעוֹדָהּ בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה: בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָֹה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאָר עַמּוֹ: וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט לַיּוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלִגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שָׁעְרָה: וְגַם־אֵלֶּה בַּיַּיִן שָׁגוּ וּבַשֵּׁכָר תָּעוּ כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן־הַיַּיִן תָּעוּ מִן־הַשֵּׁכָר שָׁגוּ בָּרֹאֶה פָּקוּ פְּלִילִיָּה: כִּי כָּל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם: אֶת־מִי יוֹרֶה דֵעָה וְאֶת־מִי יָבִין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מֵחָלָב עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם: כִּי צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם: כִּי בְּלַעֲגֵי שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל־הָעָם הַזֶּה: אֲשֶׁר | אָמַר אֲלֵיהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ לֶעָיֵף וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא אָבוּא שְׁמוֹעַ: וְהָיָה לָהֶם דְּבַר יְהוָֹה צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ אָחוֹר וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ: לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָֹה אֶל־בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם לֹא־עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ: כִּי בִרְאֹתוֹ יְלָדָיו מַעֲשֵׂה יָדַי בְּקִרְבּוֹ יַקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ:

הפטרת וארא

יחזקאל סימן כ"ח

כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה בְּקַבְּצִי | אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר נָפֹצוּ

בישעיה סימן כ״ז.

הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני־תבל תנובה: הכמכת מכהו הכהו אם־כהרג הרגיו הרג: בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים: לכן בזאת יכפר עון־יעקב וזה כל־פרי הסר חטאתו בשומו | כל־אבני מזבח כאבני־גר מנפצות לא־יקמו אשרים וחמנים: כי עיר בצורה בדד נוה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיה: ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם־בינות הוא על־כן לא־ירחמנו עושהו ויצרו לא יחננו: והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד־נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל: והיה | ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם: הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו אשר על־ראש גיא־שמנים הלומי יין: הנה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ ביד: ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים: והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על־ראש גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה: ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: ולרוח משפט ליושב על־המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה: וגם־אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן־היין תעו מן־השכר שגו בראה פקו פליליה: כי כל־שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום: את־מי יורה דעה ואת־מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים: כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם: כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל־העם הזה: אשר | אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע: והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו: לכן כה־אמר יהוה אל־בית יעקב אשר פדה את־אברהם לא־עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו: כי בראותו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי והקדישו את־קדוש יעקב ואת־אלהי ישראל יעריצו:

הפטרת וארא

ביחזקאל סימן כ״ח.

כה־אמר אדני יהוה בקבצי | את־בית ישראל מן־העמים אשר נפצו

בָּם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם וְיָשְׁבוּ עַל־אַדְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי
לְיַעֲקֹב׃ וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ לָבֶטַח וּבָנוּ בָתִּים וְנָטְעוּ כְרָמִים וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח
בַּעֲשׂוֹתִי שְׁפָטִים בְּכֹל הַשָּׁאטִים אֹתָם מִסְּבִיבוֹתָם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם׃ בַּשָּׁנָה הָעֲשִׂירִית בָּעֲשִׂרִי בִּשְׁנֵים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ עַל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְהִנָּבֵא עָלָיו
וְעַל־מִצְרַיִם כֻּלָּהּ׃ דַּבֵּר וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי עָלֶיךָ פַּרְעֹה
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם הַתַּנִּים הַגָּדוֹל הָרֹבֵץ בְּתוֹךְ יְאֹרָיו אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאֹרִי וַאֲנִי
עֲשִׂיתִנִי׃ וְנָתַתִּי חַחִיִּים בִּלְחָיֶיךָ וְהִדְבַּקְתִּי דְגַת־יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׂקְשֹׂתֶיךָ
וְהַעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ יְאֹרֶיךָ וְאֵת כָּל־דְּגַת יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׂקְשֹׂתֶיךָ תִּדְבָּק׃
וּנְטַשְׁתִּיךָ הַמִּדְבָּרָה אוֹתְךָ וְאֵת כָּל־דְּגַת יְאֹרֶיךָ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל לֹא
תֵאָסֵף וְלֹא תִקָּבֵץ לְחַיַּת הָאָרֶץ וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם נְתַתִּיךָ לְאָכְלָה׃ וְיָדְעוּ כָּל־
יֹשְׁבֵי מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה יַעַן הֱיוֹתָם מִשְׁעֶנֶת קָנֶה לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃
בְּתָפְשָׂם בְּךָ בַכַּפְּךָ תֵּרוֹץ וּבָקַעְתָּ לָהֶם כָּל־כָּתֵף וּבְהִשָּׁעֲנָם עָלֶיךָ תִּשָּׁבֵר
וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם כָּל־מָתְנָיִם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי מֵבִיא עָלַיִךְ
חָרֶב וְהִכְרַתִּי מִמֵּךְ אָדָם וּבְהֵמָה׃ וְהָיְתָה אֶרֶץ־מִצְרַיִם לִשְׁמָמָה וְחָרְבָּה
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה יַעַן אָמַר יְאֹר לִי וַאֲנִי עָשִׂיתִי׃ לָכֵן הִנְנִי אֵלֶיךָ וְאֶל־
יְאֹרֶיךָ וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְחָרְבוֹת חֹרֶב שְׁמָמָה מִמִּגְדֹּל סְוֵנֵה וְעַד־
גְּבוּל כּוּשׁ׃ לֹא תַעֲבָר־בָּהּ רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל בְּהֵמָה לֹא תַעֲבָר־בָּהּ וְלֹא תֵשֵׁב
אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁמָמָה בְּתוֹךְ ׀ אֲרָצוֹת נְשַׁמּוֹת
וְעָרֶיהָ בְּתוֹךְ עָרִים מָחֳרָבוֹת תִּהְיֶיןָ שְׁמָמָה אַרְבָּעִים שָׁנָה וַהֲפִצֹתִי אֶת־
מִצְרַיִם בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִים בָּאֲרָצוֹת׃ כִּי כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה מִקֵּץ אַרְבָּעִים
שָׁנָה אֲקַבֵּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר־נָפֹצוּ שָׁמָּה׃ וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת
מִצְרַיִם וַהֲשִׁבֹתִי אֹתָם אֶרֶץ פַּתְרוֹס עַל־אֶרֶץ מְכוּרָתָם וְהָיוּ שָׁם מַמְלָכָה
שְׁפָלָה׃ מִן־הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפָלָה וְלֹא־תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־הַגּוֹיִם וְהִמְעַטְתִּים
לְבִלְתִּי רְדוֹת בַּגּוֹיִם׃ וְלֹא־יִהְיֶה־עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מַזְכִּיר עָוֺן
בִּפְנוֹתָם אַחֲרֵיהֶם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יֱהוִה׃ וַיְהִי בְּעֶשְׂרִים וָשֶׁבַע שָׁנָה
בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל הֶעֱבִיד אֶת־חֵילוֹ עֲבֹדָה גְדֹלָה אֶל־צֹר כָּל־רֹאשׁ מֻקְרָח וְכָל־כָּתֵף
מְרוּטָה וְשָׂכָר לֹא־הָיָה לוֹ וּלְחֵילוֹ מִצֹּר עַל־הָעֲבֹדָה אֲשֶׁר־עָבַד עָלֶיהָ׃ לָכֵן כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי נֹתֵן לִנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְנָשָׂא
הֲמֹנָהּ וְשָׁלַל שְׁלָלָהּ וּבָזַז בִּזָּהּ וְהָיְתָה שָׂכָר לְחֵילוֹ׃ פְּעֻלָּתוֹ אֲשֶׁר־עָבַד בָּהּ
נָתַתִּי לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ בַּיּוֹם הַהוּא אַצְמִיחַ
קֶרֶן לְבֵית יִשְׂרָאֵל וּלְךָ אֶתֵּן פִּתְחוֹן־פֶּה בְּתוֹכָם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

י חחים קרי י בכף קרי

בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על־אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב׃ וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם׃ בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם שים פניך על־פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל־מצרים כלה׃ דבר ואמרת כה־אמר ׀ אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך־מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני׃ ונתתי חחים בלחייך והדבקתי דגת־יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל־דגת יאריך בקשקשתיך תדבק׃ ונטשתיך המדברה אותך ואת כל־דגת יאריך על־פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה׃ וידעו כל־ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל׃ בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל־כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל־מתנים׃ לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה׃ והיתה ארץ־מצרים לשממה וחרבה וידעו כי־אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי׃ לכן הנני אליך ואל־יאריך ונתתי את־ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד־גבול כוש׃ לא תעבר־בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר־בה ולא תשב ארבעים שנה׃ ונתתי את־ארץ מצרים שממה בתוך ׀ ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי את־מצרים בגוים וזריתים בארצות׃ כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את־מצרים מן־העמים אשר־נפצו שמה׃ ושבתי את־שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על־ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה׃ מן־הממלכות תהיה שפלה ולא־תתנשא עוד על־הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים׃ ולא־יהיה־עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה׃ ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם נבוכדראצר מלך־בבל העביד את־חילו עבדה גדלה אל־צר כל־ראש מקרח וכל־כתף מרוטה ושכר לא־היה לו ולחילו מצר על־העבדה אשר־עבד עליה׃ לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך־בבל את־ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו׃ פעלתו אשר־עבד בה נתתי לו את־ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה׃ ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון־פה בתוכם וידעו כי־אני יהוה׃

יאריו קרי ‎יבכף קרי 2

הַפְטָרַת בֹּא

בירמיה סימן מ"ו

הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לָבוֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ הַגִּידוּ בְמִצְרַיִם וְהַשְׁמִיעוּ בְמִגְדּוֹל וְהַשְׁמִיעוּ בְנֹף וּבְתַחְפַּנְחֵס אִמְרוּ הִתְיַצֵּב וְהָכֵן לָךְ כִּי־אָכְלָה חֶרֶב סְבִיבֶיךָ׃ מַדּוּעַ נִסְחַף אַבִּירֶיךָ לֹא עָמַד כִּי יְהוָה הֲדָפוֹ׃ הִרְבָּה כּוֹשֵׁל גַּם־נָפַל אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ קוּמָה ׀ וְנָשֻׁבָה אֶל־עַמֵּנוּ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֵּנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה׃ קָרְאוּ שָׁם פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שָׁאוֹן הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד׃ חַי־אָנִי נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי כְּתָבוֹר בֶּהָרִים וּכְכַרְמֶל בַּיָּם יָבוֹא׃ כְּלֵי גוֹלָה עֲשִׂי לָךְ יוֹשֶׁבֶת בַּת־מִצְרָיִם כִּי־נֹף לְשַׁמָּה תִהְיֶה וְנִצְּתָה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ עֶגְלָה יְפֵה־פִיָּה מִצְרָיִם קֶרֶץ מִצָּפוֹן בָּא בָא׃ גַּם־שְׂכִרֶיהָ בְקִרְבָּהּ כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק כִּי־גַם־הֵמָּה הִפְנוּ נָסוּ יַחְדָּיו לֹא עָמָדוּ כִּי יוֹם אֵידָם בָּא עֲלֵיהֶם עֵת פְּקֻדָּתָם׃ קוֹלָהּ כַּנָּחָשׁ יֵלֵךְ כִּי־בְחַיִל יֵלֵכוּ וּבְקַרְדֻּמּוֹת בָּאוּ לָהּ כְּחֹטְבֵי עֵצִים׃ כָּרְתוּ יַעְרָהּ נְאֻם־יְהוָה כִּי לֹא יֵחָקֵר כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה וְאֵין לָהֶם מִסְפָּר׃ הֹבִישָׁה בַּת־מִצְרָיִם נִתְּנָה בְּיַד עַם־צָפוֹן׃ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פוֹקֵד אֶל־אָמוֹן מִנֹּא וְעַל־פַּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם וְעַל־אֱלֹהֶיהָ וְעַל־מְלָכֶיהָ וְעַל־פַּרְעֹה וְעַל הַבֹּטְחִים בּוֹ׃ וּנְתַתִּים בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד עֲבָדָיו וְאַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁכֹּן כִּימֵי־קֶדֶם נְאֻם־יְהוָה׃ וְאַתָּה אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְאַל־תֵּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁעֲךָ מֵרָחוֹק וְאֶת־זַרְעֲךָ מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם וְשָׁב יַעֲקוֹב וְשָׁקַט וְשַׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד׃ אַתָּה אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה כִּי אִתְּךָ אָנִי כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה בְּכָל־הַגּוֹיִם ׀ אֲשֶׁר הִדַּחְתִּיךָ שָׁמָּה וְאֹתְךָ לֹא־אֶעֱשֶׂה כָלָה וְיִסַּרְתִּיךָ לַמִּשְׁפָּט וְנַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ׃

הַפְטָרַת בְּשַׁלַּח

בשופטים סימן ד' וסימן ה'. והספרדים מתחילין לקמן ותשר.

וּדְבוֹרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֵשֶׁת לַפִּידוֹת הִיא שֹׁפְטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא׃ וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־תֹּמֶר דְּבוֹרָה בֵּין הָרָמָה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּהַר אֶפְרָיִם וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַמִּשְׁפָּט׃ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם מִקֶּדֶשׁ נַפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא־צִוָּה ׀ יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לֵךְ וּמָשַׁכְתָּ בְּהַר תָּבוֹר וְלָקַחְתָּ עִמְּךָ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נַפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלוּן׃ וּמָשַׁכְתִּי אֵלֶיךָ אֶל־נַחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא שַׂר־צְבָא יָבִין וְאֶת־רִכְבּוֹ וְאֶת־הֲמוֹנוֹ וּנְתַתִּיהוּ בְּיָדֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרָק אִם־תֵּלְכִי עִמִּי וְהָלָכְתִּי וְאִם־לֹא תֵלְכִי עִמִּי לֹא אֵלֵךְ׃ וַתֹּאמֶר הָלֹךְ אֵלֵךְ עִמָּךְ אֶפֶס כִּי לֹא תִהְיֶה

הפטרת בא

בירמיה סימן מ״ו׳

הדבר אשר דבר יהוה אל־ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל
להכות את־ארץ מצרים: הגידו במצרים והשמיעו במגדול
והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי־אכלה חרב סביביך:
מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו: הרבה כושל גם־נפל איש
אל־רעהו ויאמרו קומה ׀ ונשבה אל־עמנו ואל־ארץ מולדתנו מפני חרב
היונה: קראו שם פרעה מלך־מצרים שאון העביר המועד: חי־אני נאם־
המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא: כלי גולה
עשי לך יושבת בת־מצרים כי־נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב: עגלה
יפה־פיה מצרים קרץ מצפון בא בא: גם־שכריה בקרבה כעגלי מרבק
כי־גם־המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת
פקדתם: קולה כנחש ילך כי־בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי
עצים: כרתו יערה נאם־יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם
מספר: הבישה בת־מצרים נתנה ביד עם־צפון: אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני פוקד אל־אמון מנא ועל־פרעה ועל־מצרים ועל־אלהיה
ועל־מלכיה ועל־פרעה ועל הבטחים בו: ונתתים ביד מבקשי נפשם
וביד נבוכדראצר מלך־בבל וביד עבדיו ואחרי־כן תשכן כימי־קדם
נאם־יהוה: ואתה אל־תירא עבדי יעקב ואל־תחת ישראל כי הנני
מושעך מרחוק ואת־זרעך מארץ שבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין
מחריד: אתה אל־תירא עבדי יעקב נאם־יהוה כי אתך אני כי אעשה
כלה בכל־הגוים ׀ אשר הדחתיך שמה ואתך לא־אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא־אנקך:

הפטרת בשלח

בשופטים סימן ד׳ וסימן ה׳. והספרדים מתחילין נכון ותשר.

ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את־ישראל בעת ההיא:
והיא יושבת תחת־תמר דבורה בין הרמה ובין בית־אל בהר
אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ותשלח ותקרא לברק בן־
אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא־צוה ׀ יהוה אלהי־ישראל לך
ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני
זבלון: ומשכתי אליך אל־נחל קישון את־סיסרא שר־צבא יבין ואת־
רכבו ואת־המונו ונתתיהו בידך: ויאמר אליה ברק אם־תלכי עמי והלכתי
ואם־לא תלכי עמי לא אלך: ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה

תִּפְאַרְתְּךָ עַל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי בְיַד־אִשָּׁה יִמְכֹּר יְהוָה אֶת־סִֽיסְרָא
וַתָּקָם דְּבוֹרָה וַתֵּלֶךְ עִם־בָּרָק קֶֽדְשָׁה׃ וַיַּזְעֵק בָּרָק אֶת־זְבוּלֻן וְאֶת־נַפְתָּלִי
קֶדְשָׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשֶׂרֶת אַלְפֵי אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוֹרָֽה׃ וְחֶבֶר הַקֵּינִי
נִפְרָד מִקַּיִן מִבְּנֵי חֹבָב חֹתֵן מֹשֶׁה וַיֵּט אָהֳלוֹ עַד־אֵלוֹן בְּצַעֲנַיִם* אֲשֶׁר
אֶת־קֶֽדֶשׁ׃ וַיַּגִּדוּ לְסִֽיסְרָא כִּי עָלָה בָּרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם הַר־תָּבֽוֹר׃ וַיַּזְעֵק
סִֽיסְרָא אֶת־כָּל־רִכְבּוֹ תְּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בַּרְזֶל וְאֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ
מֵחֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־נַחַל קִישֽׁוֹן׃ וַתֹּאמֶר דְּבֹרָה אֶל־בָּרָק קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִֽיסְרָא בְּיָדֶךָ הֲלֹא יְהוָה יָצָא לְפָנֶיךָ וַיֵּרֶד בָּרָק מֵהַר
תָּבוֹר וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָֽיו׃ וַיָּהָם יְהוָה אֶת־סִֽיסְרָא וְאֶת־כָּל־הָרֶכֶב
וְאֶת־כָּל־הַֽמַּחֲנֶה לְפִי־חֶרֶב לִפְנֵי בָרָק וַיֵּרֶד סִֽיסְרָא מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה וַיָּנָס
בְּרַגְלָֽיו׃ וּבָרָק רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב וְאַחֲרֵי הַֽמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל
כָּל־מַחֲנֵה סִֽיסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד־אֶחָֽד׃ וְסִֽיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־
אֹהֶל יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יָבִין מֶֽלֶךְ־חָצוֹר וּבֵין בֵּית חֶבֶר
הַקֵּינִֽי׃ וַתֵּצֵא יָעֵל לִקְרַאת סִֽיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנִי סוּרָה אֵלַי
אַל־תִּירָא וַיָּסַר אֵלֶיהָ הָאֹהֱלָה וַתְּכַסֵּהוּ בַּשְּׂמִיכָֽה׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי־
נָא מְעַט־מַיִם כִּי צָמֵאתִי וַתִּפְתַּח אֶת־נֹאוד הֶחָלָב וַתַּשְׁקֵהוּ וַתְּכַסֵּֽהוּ׃
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וְהָיָה אִם־אִישׁ יָבֹא וּשְׁאֵלֵךְ וְאָמַר הֲיֵשׁ־פֹּה
אִישׁ וְאָמַרְתְּ אָֽיִן׃ וַתִּקַּח יָעֵל אֵֽשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יְתַד הָאֹהֶל וַתָּשֶׂם אֶת־
הַמַּקֶּבֶת בְּיָדָהּ וַתָּבוֹא אֵלָיו בַּלָּאט וַתִּתְקַע אֶת־הַיָּתֵד בְּרַקָּתוֹ וַתִּצְנַח
בָּאָרֶץ וְהֽוּא־נִרְדָּם וַיָּעַף וַיָּמֹֽת׃ וְהִנֵּה בָרָק רֹדֵף אֶת־סִֽיסְרָא וַתֵּצֵא יָעֵל
לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לֵךְ וְאַרְאֶךָּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מְבַקֵּשׁ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ
וְהִנֵּה סִֽיסְרָא נֹפֵל מֵת וְהַיָּתֵד בְּרַקָּתֽוֹ׃ וַיַּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֵת יָבִין
מֶֽלֶךְ־כְּנָעַן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵֽל׃ וַתֵּלֶךְ יַד בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל הָלוֹךְ וְקָשָׁה עַל יָבִין
מֶֽלֶךְ־כְּנָעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֵת יָבִין מֶֽלֶךְ־כְּנָֽעַן׃

כאן מתחילין הספרדים.

וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹֽר׃ בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת
בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עָם בָּרְכוּ יְהוָֽה׃ שִׁמְעוּ מְלָכִים הַאֲזִינוּ רֹזְנִים
אָנֹכִי לַיהוָה אָנֹכִי אָשִׁירָה אֲזַמֵּר לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵֽל׃ יְהוָה בְּצֵאתְךָ מִשֵּׂעִיר
בְּצַעְדְּךָ מִשְּׂדֵה אֱדוֹם אֶרֶץ רָעָשָׁה גַּם־שָׁמַיִם נָטָפוּ גַּם־עָבִים נָטְפוּ מָֽיִם׃
הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה סִינַי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵֽל׃ בִּימֵי שַׁמְגַּר בֶּן־
עֲנָת בִּימֵי יָעֵל חָֽדְלוּ אֳרָחוֹת וְהֹלְכֵי נְתִיבוֹת יֵלְכוּ אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּֽוֹת׃ חָדְלוּ
פְרָזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל חָדֵלּוּ עַד שַׁקַּמְתִּי דְּבוֹרָה שַׁקַּמְתִּי אֵם בְּיִשְׂרָאֵֽל׃ יִבְחַר

1 *בצעננים ק *חסר א *יתיר ו   אלהים

תפארתך על־הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את־סיסרא ותקם דבורה ותלך עם־ברק קדשה: ויזעק ברק את־זבולן ואת־נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד־אלון בצענים אשר את־קדש: ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן־אבינעם הר־תבור: ויזעק סיסרא את־כל־רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת־כל־העם אשר אתו מחרשת הגוים אל־נחל קישון: ותאמר דברה אל־ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את־סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו: ויהם יהוה את־סיסרא ואת־כל־הרכב ואת־כל־המחנה לפי־חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל־מחנה סיסרא לפי־חרב לא נשאר עד־אחד: וסיסרא נס ברגליו אל־אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך־חצור ובין בית חבר הקיני: ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל־תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה: ויאמר אליה השקיני־נא מעט־מים כי צמתי ותפתח את־נאוד החלב ותשקהו ותכסהו: ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם־איש יבא ושאלך ואמר היש־פה איש ואמרת אין: ותקח יעל אשת־חבר את־יתד האהל ותשם את־המקבת בידה ותבא אליו בלאט ותתקע את־היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא־נרדם ויעף וימת: והנה ברק רדף את־סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את־האיש אשר־אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך־כנען לפני בני ישראל: ותלך יד בני־ישראל הלוך וקשה על יבין מלך־כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך־כנען:

כאן מתחילין הספרדים

ותשר דבורה וברק בן־אבינעם ביום ההוא לאמר: בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל: יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם־שמים נטפו גם־עבים נטפו מים: הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל: בימי שמגר בן־ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: יבחר

1 *בצעננים ק׳ *הסר ה׳ *יהיו ו

אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אָז לָחֶם שְׁעָרִים מָגֵן אִם־יֵרָאֶה וָרֹמַח בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף בְּיִשְׂרָאֵל׃
לִבִּי לְחוֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בָּעָם בָּרְכוּ יְהוָה׃ רֹכְבֵי אֲתֹנוֹת צְחֹרוֹת
יֹשְׁבֵי עַל־מִדִּין וְהֹלְכֵי עַל־דֶּרֶךְ שִׂיחוּ׃ מִקּוֹל מְחַצְצִים בֵּין מַשְׁאַבִּים שָׁם
יְתַנּוּ צִדְקוֹת יְהוָה צִדְקֹת פִּרְזוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אָז יָרְדוּ לַשְּׁעָרִים עַם־יְהוָה׃
עוּרִי עוּרִי דְּבוֹרָה עוּרִי עוּרִי דַּבְּרִי־שִׁיר קוּם בָּרָק וּשֲׁבֵה שֶׁבְיְךָ בֶּן־אֲבִינֹעַם׃
אָז יְרַד שָׂרִיד לְאַדִּירִים עָם יְהוָה יְרַד־לִי בַּגִּבּוֹרִים׃ מִנִּי אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם
בַּעֲמָלֵק אַחֲרֶיךָ בִנְיָמִין בַּעֲמָמֶיךָ מִנִּי מָכִיר יָרְדוּ מְחֹקְקִים וּמִזְּבוּלֻן מֹשְׁכִים
בְּשֵׁבֶט סֹפֵר׃ וְשָׂרַי בְּיִשָּׂשכָר עִם־דְּבֹרָה וְיִשָּׂשכָר כֵּן בָּרָק בָּעֵמֶק שֻׁלַּח
בְּרַגְלָיו בִּפְלַגּוֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים חִקְקֵי־לֵב׃ לָמָּה יָשַׁבְתָּ בֵּין הַמִּשְׁפְּתַיִם לִשְׁמֹעַ
שְׁרִקוֹת עֲדָרִים לִפְלַגּוֹת רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חִקְרֵי־לֵב׃ גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן שָׁכֵן
וְדָן לָמָּה יָגוּר אֳנִיּוֹת אָשֵׁר יָשַׁב לְחוֹף יַמִּים וְעַל־מִפְרָצָיו יִשְׁכּוֹן׃ זְבֻלוּן עַם
חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת וְנַפְתָּלִי עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה׃ בָּאוּ מְלָכִים נִלְחָמוּ אָז נִלְחֲמוּ
מַלְכֵי כְנַעַן בְּתַעְנַךְ עַל־מֵי מְגִדּוֹ בֶּצַע כֶּסֶף לֹא לָקָחוּ׃ מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ
הַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם נִלְחֲמוּ עִם סִיסְרָא׃ נַחַל קִישׁוֹן גְּרָפָם נַחַל קְדוּמִים
נַחַל קִישׁוֹן תִּדְרְכִי נַפְשִׁי עֹז׃ אָז הָלְמוּ עִקְּבֵי־סוּס מִדַּהֲרוֹת דַּהֲרוֹת
אַבִּירָיו׃ אוֹרוּ מֵרוֹז אָמַר מַלְאַךְ יְהוָה אֹרוּ אָרוֹר יֹשְׁבֶיהָ כִּי לֹא־
בָאוּ לְעֶזְרַת יְהוָה לְעֶזְרַת יְהוָה בַּגִּבּוֹרִים׃ תְּבֹרַךְ מִנָּשִׁים יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר
הַקֵּינִי מִנָּשִׁים בָּאֹהֶל תְּבֹרָךְ׃ מַיִם שָׁאַל חָלָב נָתָנָה בְּסֵפֶל אַדִּירִים
הִקְרִיבָה חֶמְאָה׃ יָדָהּ לַיָּתֵד תִּשְׁלַחְנָה וִימִינָהּ לְהַלְמוּת עֲמֵלִים וְהָלְמָה
סִיסְרָא מָחֲקָה רֹאשׁוֹ וּמָחֲצָה וְחָלְפָה רַקָּתוֹ׃ בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל שָׁכָב
בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפָל בַּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפַל שָׁדוּד׃ בְּעַד הַחַלּוֹן נִשְׁקְפָה
וַתְּיַבֵּב אֵם סִיסְרָא בְּעַד הָאֶשְׁנָב מַדּוּעַ בֹּשֵׁשׁ רִכְבּוֹ לָבוֹא מַדּוּעַ אֶחֱרוּ
פַּעֲמֵי מַרְכְּבוֹתָיו׃ חַכְמוֹת שָׂרוֹתֶיהָ תַּעֲנֶינָּה אַף־הִיא תָּשִׁיב אֲמָרֶיהָ לָהּ׃
הֲלֹא יִמְצְאוּ יְחַלְּקוּ שָׁלָל רַחַם רַחֲמָתַיִם לְרֹאשׁ גֶּבֶר שְׁלַל צְבָעִים לְסִיסְרָא
שְׁלַל צְבָעִים רִקְמָה צֶבַע רִקְמָתַיִם לְצַוְּארֵי שָׁלָל׃ כֵּן יֹאבְדוּ כָל־אוֹיְבֶיךָ
יְהוָה וְאֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבֻרָתוֹ וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה׃

הפטרת יתרו

בישעיה סימן ו׳:

בִּשְׁנַת־מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה אֶת־אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא
וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת־הַהֵיכָל׃ שְׂרָפִים עֹמְדִים ׀ מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ
כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד בִּשְׁתַּיִם ׀ יְכַסֶּה פָנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו
וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת

אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם־יראה ורמח בארבעים אלף בישראל׃
לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה׃ רכבי אתנות צחרות
ישבי על־מדין והלכי על־דרך שיחו׃ מקול מחצצים בין משאבים שם
יתנו צדקות יהוה צדקת פרזונו בישראל אז ירדו לשערים עם־יהוה׃
עורי עורי דבורה עורי עורי דברי־שיר קום ברק ושבה שביך בן־אבינעם׃
אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד־לי בגבורים׃ מני אפרים שרשם
בעמלק אחריך בנימין בעממיך מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים
בשבט ספר׃ ושרי בישׂשכר עם־דברה וישׂשכר כן ברק בעמק שלח
ברגליו בפלגות ראובן גדלים חקקי־לב׃ למה ישבת בין המשפתים לשמע
שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי־לב׃ גלעד בעבר הירדן שכן
ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל־מפרציו ישכון׃ זבלון עם
חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה׃ באו מלכים נלחמו אז נלחמו
מלכי כנען בתענך על־מי מגדו בצע כסף לא לקחו׃ מן־שמים נלחמו
הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא׃ נחל קישון גרפם נחל קדומים
נחל קישון תדרכי נפשי עז׃ אז הלמו עקבי־סוס מדהרות דהרות
אביריו׃ אורו מרוז אמר מלאך יהוה אורו ארור ישביה כי לא־
באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים׃ תברך מנשים יעל אשת חבר
הקיני מנשים באהל תברך׃ מים שאל חלב נתנה בספל אדירים
הקריבה חמאה׃ ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה
סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו׃ בין רגליה כרע נפל שכב
בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד׃ בעד החלון נשקפה
ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו
פעמי מרכבותיו׃ חכמות שרותיה תענינה אף־היא תשיב אמריה לה׃
הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא
שלל צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל׃ כן יאבדו כל־איביך
יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה׃

הפטרת יתרו

בישעיה סימן ו׳׃

בשנת־מות המלך עזיהו ואראה את־אדני ישב על־כסא רם ונשא
ושוליו מלאים את־ההיכל׃ שרפים עמדים | ממעל לו שש
כנפים שש כנפים לאחד בשתים | יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו
ובשתים יעופף׃ וקרא זה אל־זה ואמר קדוש | קדוש קדוש יהוה צבאות

מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת הַסִּפִּים מִקּוֹל הַקּוֹרֵא וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן׃ וָאֹמַר אוֹי־לִי כִי־נִדְמֵיתִי כִּי אִישׁ טְמֵא־שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם־טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי׃ וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן־הַשְּׂרָפִים וּבְיָדוֹ רִצְפָּה בְּמֶלְקַחַיִם לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל־שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֺנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְּכֻפָּר׃ וָאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר אֶת־מִי אֶשְׁלַח וּמִי יֵלֶךְ־לָנוּ וָאֹמַר הִנְנִי שְׁלָחֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ וְאַל־תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל־תֵּדָעוּ׃ הַשְׁמֵן לֵב־הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן־יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וָשָׁב וְרָפָא לוֹ׃ וָאֹמַר עַד־מָתַי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם־שָׁאוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּשָּׁאֶה שְׁמָמָה׃ וְרִחַק יְהוָה אֶת־הָאָדָם וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂרִיָּה וְשָׁבָה וְהָיְתָה לְבָעֵר כָּאֵלָה וְכָאַלּוֹן אֲשֶׁר בְּשַׁלֶּכֶת מַצֶּבֶת בָּם זֶרַע קֹדֶשׁ מַצַּבְתָּהּ׃

כאן מסיימים הספרדים. אבל האשכנזים מוסיפין ויהי בימי.

וַיְהִי בִּימֵי אָחָז בֶּן־יוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם וּפֶקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַיִם לַמִּלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃ וַיֻּגַּד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל־אֶפְרָיִם וַיָּנַע לְבָבוֹ וּלְבַב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֲצֵי־יַעַר מִפְּנֵי רוּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְשַׁעְיָהוּ צֵא־נָא לִקְרַאת אָחָז אַתָּה וּשְׁאָר יָשׁוּב בְּנֶךָ אֶל־קְצֵה תְּעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֶל־מְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִשָּׁמֵר וְהַשְׁקֵט אַל־תִּירָא וּלְבָבְךָ אַל־יֵרַךְ מִשְּׁנֵי זַנְבוֹת הָאוּדִים הָעֲשֵׁנִים הָאֵלֶּה בָּחֳרִי־אַף רְצִין וַאֲרָם וּבֶן־רְמַלְיָהוּ׃ יַעַן כִּי יָעַץ עָלֶיךָ אֲרָם רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן־רְמַלְיָהוּ לֵאמֹר׃ נַעֲלֶה בִיהוּדָה וּנְקִיצֶנָּה וְנַבְקִעֶנָּה אֵלֵינוּ וְנַמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֵת בֶּן־טָבְאַל׃ כִּי־יֶלֶד יֻלַּד־לָנוּ בֵּן נִתַּן־לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל־שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִי־עַד שַׂר־שָׁלוֹם׃ לְםַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין־קֵץ עַל־כִּסֵּא דָוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹּאת׃

הפטרת משפטים

בירמיה סימן ל"ד :

הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כְּרֹת הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בְּרִית אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם לִקְרֹא לָהֶם דְּרוֹר׃ לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבָד־בָּם בִּיהוּדִי

*פתח בס"פ *למרבה ק'

מלא כל־הארץ כבודו: וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא
עשן: ואמר אוי־לי כי־נדמיתי כי איש טמא־שפתים אנכי ובתוך עם־טמא
שפתים אנכי ישב כי את־המלך יהוה צבאות ראו עיני: ויעף אלי אחד
מן־השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח: ויגע על־פי ויאמר
הנה נגע זה על־שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר: ואשמע את־קול אדני
אמר את־מי אשלח ומי ילך־לנו ואמר הנני שלחני: ויאמר לך ואמרת
לעם הזה שמעו שמוע ואל־תבינו וראו ראו ואל־תדעו: השמן לב־העם
הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן־יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו
יבין ושב ורפא לו: ואמר עד־מתי אדני ויאמר עד אשר אם־שאו ערים
מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה: ורחק יהוה את־
האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: ועוד בה עשיריה ושבה והיתה לבער
כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע קדש מצבתה:

כאן מסיימים הספרדים. אבל האשכנזים מוסיפין ויהי בימי.

ויהי בימי אחז בן־יותם בן־עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך־ארם ופקח
בן־רמליהו מלך־ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם
עליה: ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על־אפרים וינע לבבו ולבב עמו
כנוע עצי־יער מפני רוח: ויאמר יהוה אל־ישעיהו צא־נא לקראת אחז
אתה ושאר ישוב בנך אל־קצה תעלת הברכה העליונה אל־מסלת שדה
כובס: ואמרת אליו השמר והשקט אל־תירא ולבבך אל־ירך משני
זנבות האודים העשנים האלה בחרי־אף רצין וארם ובן־רמליהו: יען
כי יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן־רמליהו לאמר: נעלה ביהודה
ונקיצנה ונבקיענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן־טבאל: כי־ילד
ילד־לנו בן נתן־לנו ותהי המשרה על־שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל
גבור אבי־עד שר־שלום: לםרבה המשרה ולשלום אין־קץ על־כסא
דוד ועל־ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד־
עולם קנאת יהוה צבאות תעשה־זאת:

הפטרת משפטים

בירמיה סימן ל״ד.

הדבר אשר־היה אל־ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית
את־כל־העם אשר בירושלם לקרא להם דרור: לשלח איש את־
עבדו ואיש את־שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבד־בם ביהודי

*פתח בס״פ *לםרבה ק׳

אָחִיהוּ אִישׁ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בָּאוּ בַבְּרִית לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבָד־בָּם עוֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיְשַׁלֵּחוּ׃ וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי־כֵן וַיָּשִׁבוּ אֶת־הָעֲבָדִים וְאֶת־הַשְּׁפָחוֹת אֲשֶׁר שִׁלְּחוּ חָפְשִׁים וַיִּכְבִּישׁוּם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי כָּרַתִּי בְרִית אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצִאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֵאמֹר׃ מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים תְּשַׁלְּחוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו הָעִבְרִי אֲשֶׁר־יִמָּכֵר לְךָ וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם׃ וַתָּשֻׁבוּ אַתֶּם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ אֶת־הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ וַתִּכְרְתוּ בְרִית לְפָנַי בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו׃ וַתָּשֻׁבוּ וַתְּחַלְּלוּ אֶת־שְׁמִי וַתָּשִׁבוּ אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתֶּם חָפְשִׁים לְנַפְשָׁם וַתִּכְבְּשׁוּ אֹתָם לִהְיוֹת לָכֶם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אַתֶּם לֹא־שְׁמַעְתֶּם אֵלַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְאָחִיו וְאִישׁ לְרֵעֵהוּ הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְּרוֹר נְאֻם־יְהוָה אֶל־הַחֶרֶב אֶל־הַדֶּבֶר וְאֶל־הָרָעָב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזַוְעָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׃ וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר לֹא־הֵקִימוּ אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרְתוּ לְפָנָי הָעֵגֶל אֲשֶׁר כָּרְתוּ לִשְׁנַיִם וַיַּעַבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו׃ שָׂרֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי יְרוּשָׁלַםִ הַסָּרִסִים וְהַכֹּהֲנִים וְכֹל עַם הָאָרֶץ הָעֹבְרִים בֵּין בִּתְרֵי הָעֵגֶל׃ וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהָיְתָה נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ׃ וְאֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרָיו אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל הָעֹלִים מֵעֲלֵיכֶם׃ הִנְנִי מְצַוֶּה נְאֻם־יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחֲמוּ עָלֶיהָ וּלְכָדוּהָ וּשְׂרָפֻהָ בָאֵשׁ וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מֵאֵין יֹשֵׁב׃ כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וָלָיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־שָׂמְתִּי׃ גַּם־זֶרַע יַעֲקוֹב וְדָוִד עַבְדִּי אֶמְאַס מִקַּחַת מִזַּרְעוֹ מֹשְׁלִים אֶל־זֶרַע אַבְרָהָם יִשְׂחָק וְיַעֲקֹב כִּי־אָשׁוּב אֶת־שְׁבוּתָם וְרִחַמְתִּים׃

הפטרת תרומה

במלכים סימן ה׳.

וַיהוָה נָתַן חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ וַיְהִי שָׁלֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם׃ וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַס מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמַּס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ׃ וַיִּשְׁלָחֵם לְבָנוֹנָה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִיפוֹת חֹדֶשׁ יִהְיוּ בַלְּבָנוֹן שְׁנַיִם חֳדָשִׁים בְּבֵיתוֹ וַאֲדֹנִירָם עַל הַמַּס׃ וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף נֹשֵׂא סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר׃ לְבַד מִשָּׂרֵי הַנִּצָּבִים

אחיהו איש: וישמעו כל־השרים וכל־העם אשר־באו בברית לשלח איש
את־עבדו ואיש את־שפחתו חפשים לבלתי עבד־בם עוד וישמעו וישלחו:
וישובו אחרי־כן וישיבו את־העבדים ואת־השפחות אשר שלחו חפשים
ויכבישום לעבדים ולשפחות: ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו מאת יהוה
לאמר: כה־אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את־אבותיכם ביום
הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: מקץ שבע שנים
תשלחו איש את־אחיו העברי אשר־ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו
חפשי מעמך ולא־שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את־אזנם: ותשבו אתם
היום ותעשו את־הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית
לפני בבית אשר־נקרא שמי עליו: ותשבו ותחללו את־שמי ותשבו איש
את־עבדו ואיש את־שפחתו אשר־שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם
להיות לכם לעבדים ולשפחות: לכן כה־אמר יהוה אתם לא־שמעתם אלי
לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם־יהוה אל־
החרב אל־הדבר ואל־הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ:
ונתתי את־האנשים העברים את־בריתי אשר לא־הקימו את־דברי הברית
אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו: שרי יהודה
ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל:
ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ: ואת־צדקיהו מלך־יהודה ואת־שריו אתן
ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם:
הנני מצוה נאם־יהוה והשבתים אל־העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה
ושרפה באש ואת־ערי יהודה אתן שממה מאין ישב: כה אמר יהוה
אם־לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא־שמתי: גם־זרע יעקוב
ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל־זרע אברהם ישחק ויעקב
כי־אשוב את־שבותם ורחמתים:

הפטרת תרומה

במלכים סימן ה׳.

ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר־לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה
ויכרתו ברית שניהם: ויעל המלך שלמה מס מכל־ישראל ויהי
המס שלשים אלף איש: וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות
חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על המס: ויהי לשלמה
שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר: לבד משרי הנצבים

 *ויכבשום ק׳ *לזועה ק׳ *מלא ו׳, *אשיב ק׳ לשלמה

לִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל־הַמְּלָאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָרֹדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה׃ וַיְצַו הַמֶּלֶךְ וַיַּסִּעוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיַסֵּד הַבָּיִת אַבְנֵי גָזִית׃ וַיִּפְסְלוּ בֹּנֵי שְׁלֹמֹה וּבֹנֵי חִירוֹם וְהַגִּבְלִים וַיָּכִינוּ הָעֵצִים וְהָאֲבָנִים לִבְנוֹת הַבָּיִת׃ וַיְהִי בִשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית בְּחֹדֶשׁ זִו הוּא הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לִמְלֹךְ שְׁלֹמֹה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן הַבַּיִת לַיהוָה׃ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שִׁשִּׁים־אַמָּה אָרְכּוֹ וְעֶשְׂרִים רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ׃ וְהָאוּלָם עַל־פְּנֵי הֵיכַל הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה אָרְכּוֹ עַל־פְּנֵי רֹחַב הַבָּיִת עֶשֶׂר בָּאַמָּה רָחְבּוֹ עַל־פְּנֵי הַבָּיִת׃ וַיַּעַשׂ לַבָּיִת חַלּוֹנֵי שְׁקֻפִים אֲטֻמִים׃ וַיִּבֶן עַל־קִיר הַבַּיִת יָצוּעַ סָבִיב אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב לַהֵיכָל וְלַדְּבִיר וַיַּעַשׂ צְלָעוֹת סָבִיב׃ הַיָּצוּעַ הַתַּחְתֹּנָה חָמֵשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ וְהַתִּיכֹנָה שֵׁשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ וְהַשְּׁלִישִׁית שֶׁבַע בָּאַמָּה רָחְבָּהּ כִּי מִגְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי אֲחֹז בְּקִירוֹת הַבָּיִת׃ וְהַבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ אֶבֶן שְׁלֵמָה מַסָּע נִבְנָה וּמַקָּבוֹת וְהַגַּרְזֶן כָּל־כְּלִי בַרְזֶל לֹא־נִשְׁמַע בַּבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ׃ פֶּתַח הַצֵּלָע הַתִּיכֹנָה אֶל־כֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית וּבְלוּלִים יַעֲלוּ עַל־הַתִּיכֹנָה וּמִן־הַתִּיכֹנָה אֶל־הַשְּׁלִשִׁים׃ וַיִּבֶן אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסְפֹּן אֶת־הַבַּיִת גֵּבִים וּשְׂדֵרֹת בָּאֲרָזִים׃ וַיִּבֶן אֶת־הַיָּצוּעַ עַל־כָּל־הַבַּיִת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמָתוֹ וַיֶּאֱחֹז אֶת־הַבַּיִת בַּעֲצֵי אֲרָזִים׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר׃ הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־אַתָּה בֹנֶה אִם־תֵּלֵךְ בְּחֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תַּעֲשֶׂה וְשָׁמַרְתָּ אֶת־כָּל־מִצְוֺתַי לָלֶכֶת בָּהֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת־דְּבָרִי אִתָּךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־דָּוִד אָבִיךָ׃ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃

הפטרת תצוה

ביחזקאל סימן מ״ג.

אַתָּה בֶן־אָדָם הַגֵּד אֶת־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבַּיִת וְיִכָּלְמוּ מֵעֲוֺנוֹתֵיהֶם וּמָדְדוּ אֶת־תָּכְנִית׃ וְאִם־נִכְלְמוּ מִכֹּל אֲשֶׁר־עָשׂוּ צוּרַת הַבַּיִת וּתְכוּנָתוֹ וּמוֹצָאָיו וּמוֹבָאָיו וְכָל־צוּרֹתָו וְאֵת כָּל־חֻקֹּתָיו וְכָל־צוּרֹתָו וְכָל־תּוֹרֹתָו הוֹדַע אוֹתָם וּכְתֹב לְעֵינֵיהֶם וְיִשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־צוּרָתוֹ וְאֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וְעָשׂוּ אוֹתָם׃ זֹאת תּוֹרַת הַבָּיִת עַל־רֹאשׁ הָהָר כָּל־גְּבֻלוֹ סָבִיב סָבִיב קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִנֵּה־זֹאת תּוֹרַת הַבָּיִת׃ וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בָּאַמּוֹת אַמָּה אַמָּה וָטֹפַח וְחֵיק הָאַמָּה וְאַמָּה־רֹחַב וּגְבוּלָהּ אֶל־שְׂפָתָהּ סָבִיב זֶרֶת הָאֶחָד וְזֶה גַּב הַמִּזְבֵּחַ׃ וּמֵחֵיק הָאָרֶץ עַד־הָעֲזָרָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְרֹחַב אַמָּה

יציע ק׳. יציע ק׳. והיציע ק׳. צורתיו ק׳. תורותיו ק׳.

אחת

לשלמה אשר על־המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים במלאכה: ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית: ויהי בשמנים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני־ישראל מארץ־מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על־ישראל ויבן הבית ליהוה: והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים־אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: והאולם על־פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על־פני רחב הבית עשר באמה רחבו על־פני הבית: ויעש לבית חלוני שקפים אטמים: ויבן על־קיר הבית יצוע סביב את־קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: היצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית: והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל־כלי ברזל לא־נשמע בבית בהבנתו: פתח הצלע התיכנה אל־כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על־התיכנה ומן־התיכנה אל־השלשים: ויבן את־הבית ויכלהו ויספן את־הבית גבים ושדרת בארזים: ויבן את־היצוע על־כל־הבית חמש אמות קומתו ויאחז את־הבית בעצי ארזים: ויהי דבר־יהוה אל־שלמה לאמר: הבית הזה אשר־אתה בנה אם־תלך בחקתי ואת־משפטי תעשה ושמרת את־כל־מצותי ללכת בהם והקמתי את־דברי אתך אשר דברתי אל־דוד אביך: ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את־עמי ישראל:

הפטרת תצוה

ביחזקאל סימן מ״ג.

אתה בן־אדם הגד את־בית־ישראל את־הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את־תכנית: ואם־נכלמו מכל אשר־עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל־צורתו ואת כל־חקתיו וכל־צורתו וכל־תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את־כל־צורתו ואת־כל־חקתיו ועשו אותם: זאת תורת הבית על־ראש ההר כל־גבלו סביב | סביב קדש קדשים הנה־זאת תורת הבית: ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל־שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח: ומחיק הארץ עד־העזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה

יציע ק׳. יציע ק. והיציע ק׳. צורתיו ק׳. תורותיו ק׳. אחת

אחת ומהעזרה הקטנה עד־העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה׃
והאראל ארבע אמות ומהאראיל ולמעלה הקרנות ארבע׃ והאראיל
שתים עשרה ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו׃
והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה
והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק־לה אמה סביב ומעלתהו פנות
קדים׃ ויאמר אלי בן־אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום
העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם׃ ונתתה אל־הכהנים הלוים
אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן־בקר
לחטאת׃ ולקחת מדמו ונתתה על־ארבע קרנתיו ואל־ארבע פנות העזרה
ואל־הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו׃ ולקחת את הפר החטאת
ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש׃ וביום השני תקריב שעיר־עזים
תמים לחטאת וחטאו את־המזבח כאשר חטאו בפר׃ בכלותך מחטא
תקריב פר בן־בקר תמים ואיל מן־הצאן תמים׃ והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה׃ שבעת ימים תעשה
שעיר־חטאת ליום ופר בן־בקר ואיל מן־הצאן תמימים יעשו׃ שבעת
ימים יכפרו* את־המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו*׃ ויכלו את־הימים והיה
ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על־המזבח את־עולותיכם ואת־
שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה׃

הפטרת כי תשא

במלכים א׳ סימן י״ח.

ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל־אליהו בשנה השלישית לאמר לך
הראה אל־אחאב ואתנה מטר על־פני האדמה׃ וילך אליהו
להראות אל־אחאב והרעב חזק בשמרון׃ ויקרא אחאב אל־עבדיהו
אשר על־הבית ועבדיהו היה ירא את־יהוה מאד׃ ויהי בהכרית איזבל
את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים׃ ויאמר אחאב אל־עבדיהו לך בארץ אל־כל־מעיני
המים ואל כל־הנחלים אולי ׀ נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית
מהבהמה׃ ויחלקו להם את־הארץ לעבר־בה אחאב הלך בדרך אחד
לבדו ועבדיהו הלך בדרך־אחד לבדו׃ ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו
לקראתו ויכרהו ויפל על־פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו׃ ויאמר לו
אני לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ ויאמר מה חטאתי כי־אתה נתן את־
עבדך

*האריאל ק׳ *יכפרו ק׳ *ידיו ק׳

אחת ומהעזרה הקטנה עד־העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה׃
והאראל ארבע אמות ומהאראיל ולמעלה הקרנות ארבע׃ והאראיל
שתים עשרה ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו׃
והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה
והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק־לה אמה סביב ומעלתהו פנות
קדים׃ ויאמר אלי בן־אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום
העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם׃ ונתתה אל־הכהנים הלוים
אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן־בקר
לחטאת׃ ולקחת מדמו ונתתה על־ארבע קרנתיו ואל־ארבע פנות העזרה
ואל־הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו׃ ולקחת את הפר החטאת
ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש׃ וביום השני תקריב שעיר־עזים
תמים לחטאת וחטאו את־המזבח כאשר חטאו בפר׃ בכלותך מחטא
תקריב פר בן־בקר תמים ואיל מן־הצאן תמים׃ והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה׃ שבעת ימים תעשה
שעיר־חטאת ליום ופר בן־בקר ואיל מן־הצאן תמימים יעשו׃ שבעת
ימים יכפרו את־המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו׃ ויכלו את־הימים והיה
ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על־המזבח את־עולותיכם ואת־
שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה׃

הפטרת כי תשא

במלכים א׳ סימן י״ח.

ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל־אליהו בשנה השלישית לאמר לך
הראה אל־אחאב ואתנה מטר על־פני האדמה׃ וילך אליהו
להראות אל־אחאב והרעב חזק בשמרון׃ ויקרא אחאב אל־עבדיהו
אשר על־הבית ועבדיהו היה ירא את־יהוה מאד׃ ויהי בהכרית איזבל
את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים׃ ויאמר אחאב אל עבדיהו לך בארץ אל־כל־מעיני
המים ואל כל־הנחלים אולי ׀ נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית
מהבהמה׃ ויחלקו להם את־הארץ לעבר־בה אחאב הלך בדרך אחד
לבדו ועבדיהו הלך בדרך־אחד לבדו׃ ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו
לקראתו ויכרהו ויפל על־פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו׃ ויאמר לו
אני לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ ויאמר מה חטאתי כי־אתה נתן את־

*האראיל ק׳ *יכפרו ק׳ *ידיו ק׳

עבדך

עַבְדְּךָ בְּיַד־אַחְאָב לַהֲמִיתֵנִי׃ חַי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם־יֶשׁ־גּוֹי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר
לֹא־שָׁלַח אֲדֹנִי שָׁם לְבַקֶּשְׁךָ וְאָמְרוּ אָיִן וְהִשְׁבִּיעַ אֶת־הַמַּמְלָכָה וְאֶת־הַגּוֹי
כִּי לֹא יִמְצָאֶכָּה׃ וְעַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ׃ וְהָיָה
אֲנִי ׀ אֵלֵךְ מֵאִתָּךְ וְרוּחַ יְהוָה יִשָּׂאֲךָ עַל־אֲשֶׁר לֹא־אֵדָע וּבָאתִי לְהַגִּיד
לְאַחְאָב וְלֹא יִמְצָאֲךָ וַהֲרָגָנִי וְעַבְדְּךָ יָרֵא אֶת־יְהוָה מִנְּעֻרָי׃ הֲלֹא־הֻגַּד
לַאדֹנִי אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בַּהֲרֹג אִיזֶבֶל אֵת נְבִיאֵי יְהוָה וָאַחְבִּא מִנְּבִיאֵי
יְהוָה מֵאָה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה וָאֲכַלְכְּלֵם לֶחֶם וָמָיִם׃
וְעַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ וַהֲרָגָנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ חַי
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי הַיּוֹם אֵרָאֶה אֵלָיו׃ וַיֵּלֶךְ עֹבַדְיָהוּ
לִקְרַאת אַחְאָב וַיַּגֶּד־לוֹ וַיֵּלֶךְ אַחְאָב לִקְרַאת אֵלִיָּהוּ׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחְאָב
אֶת־אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֵלָיו הַאַתָּה זֶה עֹכֵר יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר לֹא עָכַרְתִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ בַּעֲזָבְכֶם אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי
הַבְּעָלִים׃ וְעַתָּה שְׁלַח קְבֹץ אֵלַי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַר הַכַּרְמֶל וְאֶת־
נְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וּנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֹכְלֵי
שֻׁלְחַן אִיזָבֶל׃

כאן מתחילין הספרדים והאיטליאני יק״ק פפד״ם .

וַיִּשְׁלַח אַחְאָב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶת־הַנְּבִיאִים אֶל־הַר הַכַּרְמֶל׃
וַיִּגַּשׁ אֵלִיָּהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר עַד־מָתַי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי
הַסְּעִפִּים אִם־יְהוָה הָאֱלֹהִים לְכוּ אַחֲרָיו וְאִם־הַבַּעַל לְכוּ אַחֲרָיו וְלֹא־עָנוּ
הָעָם אֹתוֹ דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־הָעָם אֲנִי נוֹתַרְתִּי נָבִיא לַיהוָה לְבַדִּי
וּנְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים אִישׁ׃ וְיִתְּנוּ־לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים וְיִבְחֲרוּ
לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וִינַתְּחֻהוּ וְיָשִׂימוּ עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא יָשִׂימוּ וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה ׀
אֶת־הַפָּר הָאֶחָד וְנָתַתִּי עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא אָשִׂים׃ וּקְרָאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם
וַאֲנִי אֶקְרָא בְשֵׁם־יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־יַעֲנֶה בָאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן
כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר׃ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לִנְבִיאֵי הַבַּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפָּר
הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רִאשֹׁנָה כִּי אַתֶּם הָרַבִּים וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא
תָשִׂימוּ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־הַפָּר אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁם־הַבַּעַל מֵהַבֹּקֶר
וְעַד־הַצָּהֳרַיִם לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וְאֵין קוֹל וְאֵין עֹנֶה וַיְפַסְּחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְהִי בַצָּהֳרַיִם וַיְהַתֵּל בָּהֶם אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר קִרְאוּ בְקוֹל־גָּדוֹל
כִּי־אֱלֹהִים הוּא כִּי־שִׂיחַ וְכִי־שִׂיג לוֹ וְכִי־דֶרֶךְ לוֹ אוּלַי יָשֵׁן הוּא וְיִקָץ׃
וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּתְגֹּדְדוּ כְּמִשְׁפָּטָם בַּחֲרָבוֹת וּבָרְמָחִים עַד־שְׁפָךְ־דָּם
עֲלֵיהֶם׃ וַיְהִי כַּעֲבֹר הַצָּהֳרַיִם וַיִּתְנַבְּאוּ עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְאֵין־קוֹל וְאֵין־

עבדך ביד־אחאב להמיתני: חי | יהוה אלהיך אם־יש־גוי וממלכה אשר
לא־שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את־הממלכה ואת־הגוי
כי לא ימצאכה: ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו: והיה
אני | אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על־אשר לא־אדע ובאתי להגיד
לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את־יהוה מנערי: הלא־הגד
לאדני את אשר־עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי
יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים:
ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני: ויאמר אליהו חי
יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו: וילך עבדיהו
לקראת אחאב ויגד־לו וילך אחאב לקראת אליהו: ויהי כראות אחאב
את־אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל: ויאמר לא עכרתי
את־ישראל כי אם־אתה ובית אביך בעזבכם את־מצות יהוה ותלך אחרי
הבעלים: ועתה שלח קבץ אלי את־כל־ישראל אל־הר הכרמל ואת־
נביאי הבעל ארבע־מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי
שלחן איזבל:

כאן מתחילין הספרדים והאיטליאני וק"ק פפד"מ:

וישלח אחאב בכל־בני ישראל ויקבץ את־הנביאים אל־הר הכרמל:
ויגש אליהו אל־כל־העם ויאמר עד־מתי אתם פסחים על־שתי
הסעפים אם־יהוה האלהים לכו אחריו ואם־הבעל לכו אחריו ולא־ענו
העם אתו דבר: ויאמר אליהו אל־העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי
ונביאי הבעל ארבע־מאות וחמשים איש: ויתנו־לנו שנים פרים ויבחרו
להם הפר האחד וינתחהו וישימו על־העצים ואש לא ישימו ואני אעשה |
את־הפר האחד ונתתי על־העצים ואש לא אשים: וקראתם בשם אלהיכם
ואני אקרא בשם־יהוה והיה האלהים אשר־יענה באש הוא האלהים ויען
כל־העם ויאמרו טוב הדבר: ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר
האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא
תשימו: ויקחו את־הפר אשר־נתן להם ויעשו ויקראו בשם־הבעל מהבקר
ועד־הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על־המזבח
אשר עשה: ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול־גדול
כי־אלהים הוא כי־שיח וכי־שיג לו וכי־דרך לו אולי ישן הוא ויקץ:
ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים עד־שפך־דם
עליהם: ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין־קול ואין־

עֹנֶה וְאֵין קָשֶׁב׃ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לְכָל־הָעָם גְּשׁוּ אֵלַי וַיִּגְּשׁוּ כָל־הָעָם אֵלָיו וַיְרַפֵּא אֶת־מִזְבַּח יְהוָה הֶהָרוּס׃ וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים כְּמִסְפַּר שִׁבְטֵי בְנֵי־יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ׃ וַיִּבְנֶה אֶת־הָאֲבָנִים מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ תְּעָלָה כְּבֵית סָאתַיִם זֶרַע סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ׃ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיְנַתַּח אֶת־הַפָּר וַיָּשֶׂם עַל־הָעֵצִים׃ וַיֹּאמֶר מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַדִּים מַיִם וְיִצְקוּ עַל־הָעֹלָה וְעַל־הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוּ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר שַׁלֵּשׁוּ וַיְשַׁלֵּשׁוּ׃ וַיֵּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ וְגַם אֶת־הַתְּעָלָה מִלֵּא־מָיִם׃ וַיְהִי ׀ בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹם יִוָּדַע כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וַאֲנִי עַבְדֶּךָ וּבִדְבָרֶיךָ עָשִׂיתִי אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וְיֵדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי־אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הֲסִבֹּתָ אֶת־לִבָּם אֲחֹרַנִּית׃ וַתִּפֹּל אֵשׁ־יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הָעֵצִים וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הֶעָפָר וְאֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּתְּעָלָה לִחֵכָה׃ וַיַּרְא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים׃

הפטרת ויקהל

כמנהג הספרדים . במלכים א׳ סימן ז׳ ;

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִירָם מִצֹּר׃ בֶּן־אִשָּׁה אַלְמָנָה הוּא מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמָּלֵא אֶת־הַחָכְמָה וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת וַיָּבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־מְלַאכְתּוֹ׃ וַיָּצַר אֶת־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסֹב אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי׃ וּשְׁתֵּי כֹתָרֹת עָשָׂה לָתֵת עַל־רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים מֻצַק נְחֹשֶׁת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ שְׂבָכִים מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה גְּדִלִים מַעֲשֵׂה שַׁרְשְׁרוֹת לַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְשִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הָעַמּוּדִים וּשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב עַל־הַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָרִמֹּנִים וְכֵן עָשָׂה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ וְכֹתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוּשַׁן בָּאוּלָם אַרְבַּע אַמּוֹת׃ וְכֹתָרֹת עַל־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם־מִמַּעַל מִלְּעֻמַּת הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר יַשְׂבָכָה וְהָרִמּוֹנִים מָאתַיִם טֻרִים סָבִיב עַל הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ וַיָּקֶם אֶת־הָעַמֻּדִים לְאֻלָם הַהֵיכָל וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בֹּעַז׃ וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשָׁן וַתִּתֹּם מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַיָּם מוּצָק עֶשֶׂר בָּאַמָּה

ענה ואין קשב: ויאמר אליהו לכל־העם גשו אלי ויגשו כל־העם אליו וירפא את־מזבח יהוה ההרוס: ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני־יעקב אשר היה דבר־יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: ויבנה את־האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח: ויערך את־העצים וינתח את־הפר וישם על־העצים: ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על־העלה ועל־העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: וילכו המים סביב למזבח וגם את־התעלה מלא־מים: ויהי | בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי־אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדבריך עשיתי את כל־הדברים האלה: ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי־אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את־לבם אחרנית: ותפל אש־יהוה ותאכל את־העלה ואת־העצים ואת־האבנים ואת־העפר ואת־המים אשר־בתעלה לחכה: וירא כל־העם ויפלו על־פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים:

הפטרת ויקהל

כמנהג הספרדים. במלכים א׳ סימן ז׳:

וישלח המלך שלמה ויקח את־חירם מצר: בן־אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש־צרי חרש נחשת וימלא את־החכמה ואת־התבונה ואת־הדעת לעשות כל־מלאכה בנחשת ויבוא אל־המלך שלמה ויעש את־כל־מלאכתו: ויצר את־שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתים־עשרה אמה יסב את־העמוד השני: ושתי כתרת עשה לתת על־ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית: שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על־ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית: ויעש את־העמודים ושני טורים סביב על־השבכה האחת לכסות את־הכתרת אשר על־ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית: וכתרת אשר על־ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: וכתרת על־שני העמודים גם־ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר *שבכה והרמונים מאתים טרים סביב על הכתרת השנית: ויקם את־העמדים לאלם ההיכל ויקם את־העמוד הימני ויקרא את־שמו יכין ויקם את־העמוד השמאלי ויקרא את־שמו בעז: ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים: ויעש את־הים מוצק עשר באמה

משפתו עד־שפתו עגל | סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה
יסב אתו סביב: ופקעים מתחת לשפתו | סביב סבבים אתו עשר באמה
מקפים את־הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו: עמד על־
שני עשר בקר שלשה פנים | צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה | פנים
נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל־אחריהם ביתה:
ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת־כוס פרח שושן אלפים בת יכיל:

הפטרת ויקהל

כמנהג האשכנזים.

והיא הפטרת פקודי כמנהג הספרדים והאיטליאני. ואם הוא פ׳ שקלים מפטירים של שקלים בן שבע שנים. ואפילו בר״ח או מחר חדש. ואז מפטירים ויעש חירום לפ׳ פקודי. ונק״ק פפ״ד ויעש חירום היא הפטרת ויקהל כנפרדים.

במלכים א׳ סימן ז׳.

ויעש חירום את־הכירות ואת־היעים ואת־המזרקות ויכל חירם לעשות
את־כל־המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: עמדים
שנים וגלת הכתרת אשר־על־ראש העמודים שתים והשבכות שתים
לכסות את־שתי גלות הכתרת אשר על־ראש העמודים: ואת־הרמנים ארבע
מאות לשתי השבכות שני־טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את־
שתי גלות הכתרת אשר על־פני העמודים: ואת־המכנות עשר ואת־
הכירת עשרה על־המכנות: ואת־הים האחד ואת־הבקר שנים־עשר תחת
הים: ואת־הסירות ואת־היעים ואת־המזרקות ואת כל־הכלים האהל אשר
עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט: בככר הירדן יצקם
המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן: וינח שלמה את־כל־הכלים
מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת: ויעש שלמה את כל־הכלים
אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת־השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב:
ואת־המנרות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח
והנרת והמלקחים זהב: והספות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות
זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית
להיכל זהב:

הפטרת פקודי

כמנהג האשכנזים. בין כנפרד בין במחובר. אבל אם היה הוא פ׳ שקלים בפ׳ ויקהל
אז מפטירין לפקודי ויעש חירום של פ׳ ויקהל.

במלכים א׳ סימן ז׳.

ותשלם כל־המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה

משפתו עד־שפתו עגל | סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה
יסב אתו סביב : ופקעים מתחת לשפתו | סביב סבבים אתו עשר באמה
מקפים את־הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו : עמד על־
שני עשר בקר שלשה פנים | צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה | פנים
נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל־אחריהם ביתה :
ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת־כוס פרח שושן אלפים בת יכיל :

הפטרת ויקהל

כמנהג האשכנזים .

והוא הפטרת פקודי כמנהג הספרדים והאיטליאני . ואם הוא פ׳ שקלים מפטירים של שקלים בן שבע שנים. אפילו בר״ח או מרד חדש . ואז מפטירים ויעש הירום גם׳ פקודי . וכק״ק פפ״ד ויעש חירום היא הפטרת ויקהל בנגרדים .

במלכים א׳ סימן ז׳.

ויעש הירום את־הכירות ואת־היעים ואת־המזרקות ויכל הירם לעשות
את־כל־המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה : עמדים
שנים וגלת הכתרת אשר־על־ראש העמודים שתים והשבכות שתים
לכסות את־שתי גלות הכתרת אשר על־ראש העמודים : ואת־הרמנים ארבע
מאות לשתי השבכות שני־טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את־
שתי גלות הכתרת אשר על־פני העמודים : ואת־המכנות עשר ואת־
הכירת עשרה על־המכנות : ואת־הים האחד ואת־הבקר שנים־עשר תחת
הים : ואת־הסירות ואת־היעים ואת־המזרקות ואת כל־הכלים האהל אשר
עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט : בככר הירדן יצקם
המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן : וינח שלמה את־כל־הכלים
מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת : ויעש שלמה את כל־הכלים
אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת־השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב :
ואת־המנרות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח
והנרת והמלקחים זהב : והספות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות
זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית
להיכל זהב :

הפטרת פקודי

במנהג האשכנזים . בין בנגרד בין במהוכר . אבל אם היה הל פ׳ שקלים בפ׳ ויקהל אז מפטירין לפקודי ויעש חירום של פ׳ ויקהל .

במלכים א׳ סימן ז׳.

ותשלם כל־המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה

אֶת־קָדְשֵׁי ׀ דָּוִד אָבִיו אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַכֵּלִים נָתַן
בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃ אָז יַקְהֵל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־רָאשֵׁי
הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלָםִ לְהַעֲלוֹת
אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן׃ וַיִּקָּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־
אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח הָאֵתָנִים בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ וַיָּבֹאוּ כֹּל זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָרוֹן׃ וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃ וְהַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים עָלָיו אִתּוֹ לִפְנֵי הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן
וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב׃ וַיָּבִאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־
יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אֶל־תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים׃
כִּי הַכְּרוּבִים פֹּרְשִׂים כְּנָפַיִם אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ הַכְּרֻבִים עַל־הָאָרוֹן
וְעַל־בַּדָּיו מִלְמָעְלָה׃ וַיַּאֲרִכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־הַקֹּדֶשׁ עַל־
פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה וַיִּהְיוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ אֵין בָּאָרוֹן רַק
שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנִּחַ שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ וְהֶעָנָן מָלֵא
אֶת־בֵּית יְהוָה׃ וְלֹא־יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן כִּי־מָלֵא כְבוֹד
יְהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה׃ אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל׃ בָּנֹה בָנִיתִי
בֵּית זְבֻל לָךְ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים׃ וַיַּסֵּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֵת כָּל־
קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל עֹמֵד׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּפִיו אֵת דָּוִד אָבִי וּבְיָדוֹ מִלֵּא לֵאמֹר׃ מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־
עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־בָחַרְתִּי בְעִיר מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת
בַּיִת לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וָאֶבְחַר בְּדָוִד לִהְיוֹת עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי עִם־לְבַב
דָּוִד אָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד
אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבְךָ לִבְנוֹת בַּיִת לִשְׁמִי הֱטִיבֹתָ כִּי הָיָה עִם־
לְבָבֶךָ׃ רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבָּיִת כִּי אִם־בִּנְךָ הַיֹּצֵא מֵחֲלָצֶיךָ הוּא יִבְנֶה
הַבַּיִת לִשְׁמִי׃ וַיָּקֶם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֵּר וָאָקֻם תַּחַת דָּוִד אָבִי וָאֵשֵׁב
עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וָאֶבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
וָאָשִׂם שָׁם מָקוֹם לָאָרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ
בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

את־־קדשי | דוד אביו את־־הכסף ואת־־הזהב ואת־־הכלים נתן
באצרות בית יהוה : אז יקהל שלמה את־־זקני ישראל את־־כל־־ראשי
המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל־המלך שלמה ירושלם להעלות
את־ארון ברית־יהוה מעיר דוד היא ציון : ויקהלו אל־המלך שלמה כל־
איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי : ויבאו כל זקני
ישראל וישאו הכהנים את־־הארון : ויעלו את־ארון יהוה ואת־אהל מועד
ואת־־כל־־כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים : והמלך
שלמה וכל־־עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא־יספרו ולא ימנו מרב : ויביאו הכהנים את־ארון ברית־
יהוה אל־מקומו אל־דביר הבית אל־קדש הקדשים אל־תחת כנפי הכרובים :
כי הכרובים פרשים כנפים אל־מקום הארון ויסכו הכרבים על־־הארון
ועל־בדיו מלמעלה : ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן־־הקדש על־
פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה : אין בארון רק
שני לחות האבנים אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם־־בני
ישראל בצאתם מארץ מצרים : ויהי בצאת הכהנים מן־הקדש והענן מלא
את־בית יהוה : ולא־יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני־הענן כי־מלא כבוד
יהוה את־בית יהוה : אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל : בנה בניתי
בית זבל לך מכון לשבתך עולמים : ויסב המלך את־פניו ויברך את כל־
קהל ישראל וכל־קהל ישראל עמד : ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר : מן־היום אשר הוצאתי את־
עמי את־ישראל ממצרים לא־־בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על־עמי ישראל : ויהי עם־לבב
דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל : ויאמר יהוה אל־־דוד
אבי יען אשר היה עם־לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם־־
לבבך : רק אתה לא תבנה הבית כי אם־בנך היצא מחלציך הוא יבנה
הבית לשמי : ויקם יהוה את־דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב |
על־כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל :
ואשם־שם מקום לארון אשר־־שם ברית יהוה אשר כרת עם־־אבתינו
בהוציאו אתם מארץ מצרים :

בישעיה סימן מ"ג.

עַם־זוּ יָצַרְתִּי לִי תְּהִלָּתִי יְסַפֵּרוּ׃ וְלֹא־אֹתִי קָרָאתָ יַעֲקֹב כִּי־יָגַעְתָּ בִּי יִשְׂרָאֵל׃ לֹא־הֵבֵיאתָ לִּי שֵׂה עֹלֹתֶיךָ וּזְבָחֶיךָ לֹא כִבַּדְתָּנִי לֹא הֶעֱבַדְתִּיךָ בְּמִנְחָה וְלֹא הוֹגַעְתִּיךָ בִּלְבוֹנָה׃ לֹא־קָנִיתָ לִּי בַכֶּסֶף קָנֶה וְחֵלֶב זְבָחֶיךָ לֹא הִרְוִיתָנִי אַךְ הֶעֱבַדְתַּנִי בְּחַטֹּאותֶיךָ הוֹגַעְתַּנִי בַּעֲוֺנֹתֶיךָ׃ אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ הַזְכִּירֵנִי נִשָּׁפְטָה יָחַד סַפֵּר אַתָּה לְמַעַן תִּצְדָּק׃ אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן חָטָא וּמְלִיצֶיךָ פָּשְׁעוּ בִי׃ וַאֲחַלֵּל שָׂרֵי קֹדֶשׁ וְאֶתְּנָה לַחֵרֶם יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְגִדּוּפִים׃ וְעַתָּה שְׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל בָּחַרְתִּי בוֹ׃ כֹּה־אָמַר יְהוָֹה עֹשֶׂךָ וְיֹצֶרְךָ מִבֶּטֶן יַעְזְרֶךָּ אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וִישֻׁרוּן בָּחַרְתִּי בוֹ׃ כִּי אֶצָּק־מַיִם עַל־צָמֵא וְנֹזְלִים עַל־יַבָּשָׁה אֶצֹּק רוּחִי עַל־זַרְעֶךָ וּבִרְכָתִי עַל־צֶאֱצָאֶיךָ׃ וְצָמְחוּ בְּבֵין חָצִיר כַּעֲרָבִים עַל־יִבְלֵי־מָיִם׃ זֶה יֹאמַר לַיהוָֹה אָנִי וְזֶה יִקְרָא בְשֵׁם־יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לַיהוָֹה וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה׃ כֹּה־אָמַר יְהוָֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָֹה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים׃ וּמִי־כָמוֹנִי יִקְרָא וְיַגִּידֶהָ וְיַעְרְכֶהָ לִי מִשּׂוּמִי עַם־עוֹלָם וְאֹתִיּוֹת וַאֲשֶׁר תָּבֹאנָה יַגִּידוּ לָמוֹ׃ אַל־תִּפְחֲדוּ וְאַל־תִּרְהוּ הֲלֹא מֵאָז הִשְׁמַעְתִּיךָ וְהִגַּדְתִּי וְאַתֶּם עֵדָי הֲיֵשׁ אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדַי וְאֵין צוּר בַּל־יָדָעְתִּי׃ יֹצְרֵי־פֶסֶל כֻּלָּם תֹּהוּ וַחֲמוּדֵיהֶם בַּל־יוֹעִילוּ וְעֵדֵיהֶם הֵמָּה בַּל־יִרְאוּ וּבַל־יֵדְעוּ לְמַעַן יֵבֹשׁוּ׃ מִי־יָצַר אֵל וּפֶסֶל נָסָךְ לְבִלְתִּי הוֹעִיל׃ הֵן כָּל־חֲבֵרָיו יֵבֹשׁוּ וְחָרָשִׁים הֵמָּה מֵאָדָם יִתְקַבְּצוּ כֻלָּם יַעֲמֹדוּ יִפְחֲדוּ יֵבֹשׁוּ יָחַד׃ חָרַשׁ בַּרְזֶל מַעֲצָד וּפָעַל בַּפֶּחָם וּבַמַּקָּבוֹת יִצְּרֵהוּ וַיִּפְעָלֵהוּ בִּזְרוֹעַ כֹּחוֹ גַּם־רָעֵב וְאֵין כֹּחַ לֹא־שָׁתָה מַיִם וַיִּיעָף׃ חָרַשׁ עֵצִים נָטָה קָו יְתָאֲרֵהוּ בַשֶּׂרֶד יַעֲשֵׂהוּ בַּמַּקְצֻעוֹת וּבַמְּחוּגָה יְתָאֳרֵהוּ וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּתַבְנִית אִישׁ כְּתִפְאֶרֶת אָדָם לָשֶׁבֶת בָּיִת׃ לִכְרָת־לוֹ אֲרָזִים וַיִּקַּח תִּרְזָה וְאַלּוֹן וַיְאַמֶּץ־לוֹ בַּעֲצֵי־יָעַר נָטַע אֹרֶן וְגֶשֶׁם יְגַדֵּל׃ וְהָיָה לְאָדָם לְבָעֵר וַיִּקַּח מֵהֶם וַיָּחָם אַף־יַשִּׂיק וְאָפָה לָחֶם אַף־יִפְעַל־אֵל וַיִּשְׁתָּחוּ עָשָׂהוּ פֶסֶל וַיִּסְגָּד־לָמוֹ׃ חֶצְיוֹ שָׂרַף בְּמוֹ־אֵשׁ עַל־חֶצְיוֹ בָּשָׂר יֹאכֵל יִצְלֶה צָלִי וְיִשְׂבָּע אַף־יָחֹם וְיֹאמַר הֶאָח חַמּוֹתִי רָאִיתִי אוּר׃ וּשְׁאֵרִיתוֹ לְאֵל עָשָׂה לְפִסְלוֹ יִסְגָּוד־לוֹ וְיִשְׁתַּחוּ וְיִתְפַּלֵּל אֵלָיו וְיֹאמַר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלִי אָתָּה׃ לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ כִּי טַח מֵרְאוֹת עֵינֵיהֶם מֵהַשְׂכִּיל לִבֹּתָם׃ וְלֹא־יָשִׁיב אֶל־לִבּוֹ וְלֹא דַעַת וְלֹא־תְבוּנָה לֵאמֹר חֶצְיוֹ שָׂרַפְתִּי בְמוֹ־אֵשׁ וְאַף אָפִיתִי עַל־גֶּחָלָיו לֶחֶם אֶצְלֶה בָשָׂר וְאֹכֵל וְיִתְרוֹ לְתוֹעֵבָה אֶעֱשֶׂה לְבוּל עֵץ אֶסְגּוֹד׃ רֹעֶה אֵפֶר לֵב הוּתַל הִטָּהוּ וְלֹא־יַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמַר הֲלוֹא שֶׁקֶר בִּימִינִי׃ זְכָר־אֵלֶּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כִּי

*נקוד על הטה *נון זעירא **יתיר ו'

בישעיה סימן מ"ג.

עַם־זו יצרתי לי תהלתי יספרו : ולא־אתי קראת יעקב כי־יגעת בי
ישראל : לא־הביאת לי שה עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך
במנחה ולא הוגעתיך בלבונה : לא־קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך
לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הוגעתני בעונתיך : אנכי אנכי הוא
מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר : הזכירני נשפטה יחד ספר
אתה למען תצדק : אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי : ואחלל שרי
קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים : ועתה שמע יעקב עבדי
וישראל בחרתי בו : כה־אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל־תירא
עבדי יעקב וישרון בחרתי בו : כי אצק־מים על־צמא ונזלים על־יבשה
אצק רוחי על־זרעך וברכתי על־צאצאיך : וצמחו בבין חציר כערבים
על־יבלי־מים : זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם־יעקב וזה יכתב ידו
ליהוה ובשם ישראל יכנה : כה־אמר יהוה מלך־ישראל וגאלו יהוה צבאות
אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים : ומי־כמוני יקרא ויגידה
ויערכה לי משומי עם־עולם ואותיות ואשר תבאנה יגידו למו : אל־
תפחדו ואל־תרהו הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי היש אלוה
מבלעדי ואין צור בל־ידעתי : יצרי־פסל כלם תהו וחמודיהם בל־יועילו
ועדיהם המה בל־יראו ובל־ידעו למען יבשו : מי־יצר אל ופסל נסך לבלתי
הועיל : הן כל־חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו
יפחדו יבשו יחד : חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו
בזרוע כחו גם־רעב ואין כח לא־שתה מים ויעף : חרש עצים נטה קו
יתארהו בשרד יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית איש
כתפארת אדם לשבת בית : לכרת־לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ־לו
בעצי־יער נטע ארן וגשם יגדל : והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם
אף־ישיק ואפה לחם אף יפעל־אל וישתחו עשהו פסל ויסגד־למו : חציו
שרף במו־אש על־חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף־יחם ויאמר האח
חמותי ראיתי אור : ושאריתו לאל עשה לפסלו יסגוד־לו וישתחו ויתפלל
אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה : לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות
עיניהם מהשכיל לבתם : ולא־ישיב אל־לבו ולא דעת ולא־תבונה לאמר
חציו שרפתי במו־אש ואף אפיתי על־גחליו להם אצלה בשר ואכל ויתרו
לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד : רעה אפר לב הותל הטהו ולא־יציל
את־נפשו ולא יאמר הלוא־שקר בימיני : זכר־אלה יעקב וישראל כי

*נקוד על הטה *נון זעירא *יתיר ו'

עַבְדִּי־אַתָּה יְצַרְתִּיךָ עֶבֶד־לִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִנָּשֵׁנִי׃ מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ
וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְהוָה הָרִיעוּ
תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאַל יְהוָה יַעֲקֹב
וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר׃

הפטרת צו

בירמיה סימן ז׳:

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹלוֹתֵיכֶם סְפוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאִכְלוּ
בָשָׂר׃ כִּי לֹא־דִבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בְּיוֹם הוֹצִיאִ* אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם עַל־דִּבְרֵי עוֹלָה וָזָבַח׃ כִּי אִם־אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתָם לֵאמֹר
שִׁמְעוּ בְקוֹלִי וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם וַהֲלַכְתֶּם בְּכָל־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם לְמַעַן יִיטַב לָכֶם׃ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם
וַיֵּלְכוּ בְּמֹעֵצוֹת בִּשְׁרִרוּת לִבָּם הָרָע וַיִּהְיוּ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים׃ לְמִן־הַיּוֹם
אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־
עֲבָדַי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ׃ וְלוֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם
וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתָם׃ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ וְקָרָאתָ אֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲנוּכָה׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר
לוֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוּסָר אָבְדָה הָאֱמוּנָה וְנִכְרְתָה
מִפִּיהֶם׃ גָּזִּי נִזְרֵךְ וְהַשְׁלִיכִי וּשְׂאִי עַל־שְׁפָיִם קִינָה כִּי מָאַס יְהוָה וַיִּטֹּשׁ אֶת־
דּוֹר עֶבְרָתוֹ׃ כִּי־עָשׂוּ בְנֵי־יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינַי נְאֻם־יְהוָה שָׂמוּ שִׁקּוּצֵיהֶם
בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִי־עָלָיו לְטַמְּאוֹ׃ וּבָנוּ בָּמוֹת הַתֹּפֶת אֲשֶׁר בְּגֵיא בֶן־
הִנֹּם לִשְׂרֹף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עָלְתָה
עַל־לִבִּי׃ לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֵאָמֵר עוֹד הַתֹּפֶת וְגֵיא בֶן־
הִנֹּם כִּי אִם־גֵּיא הַהֲרֵגָה וְקָבְרוּ בְתֹפֶת מֵאֵין מָקוֹם׃ וְהָיְתָה נִבְלַת הָעָם הַזֶּה
לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאֵין מַחֲרִיד׃ וְהִשְׁבַּתִּי ׀ מֵעָרֵי יְהוּדָה
וּמֵחֻצוֹת יְרוּשָׁלִַם קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה כִּי לְחָרְבָּה
תִּהְיֶה הָאָרֶץ׃ בָּעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה וְיוֹצִיאוּ* אֶת־עַצְמוֹת מַלְכֵי־יְהוּדָה וְאֶת־
עַצְמוֹת שָׂרָיו וְאֶת־עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֵת ׀ עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֵת עַצְמוֹת
יוֹשְׁבֵי־יְרוּשָׁלִָם מִקִּבְרֵיהֶם׃ וּשְׁטָחוּם לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וּלְכֹל ׀ צְבָא הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר אֲהֵבוּם וַאֲשֶׁר עֲבָדוּם וַאֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וַאֲשֶׁר דְּרָשׁוּם וַאֲשֶׁר
הִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ׃ וְנִבְחַר
מָוֶת מֵחַיִּים לְכֹל הַשְּׁאֵרִית הַנִּשְׁאָרִים מִן־הַמִּשְׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת בְּכָל־

*הוציאי ק׳ *יוציאו ק׳

עבדי־אתה יצרתיך עבד־לי אתה ישראל לא תנשני: מחיתי כעב פשעיך
וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: רנו שמים כי־עשה יהוה הריעו
תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל־עץ בו כי־גאל יהוה יעקב
ובישראל יתפאר:

הפטרת צו

בירמיה סימן ז׳.

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על־זבחיכם ואכלו
בשר: כי לא־דברתי את־אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אתם מארץ
מצרים על־דברי עולה וזבח: כי אם־את־הדבר הזה צויתי אתם לאמר
שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו־לי לעם והלכתם בכל־
הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם: ולא שמעו ולא־הטו את־אזנם
וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים: למן־היום
אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את־כל־
עבדי הנביאים יום השכם ושלח: ולוא שמעו אלי ולא הטו את־אזנם
ויקשו את־ערפם הרעו מאבותם: ודברת אליהם את־כל־הדברים האלה
ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה: ואמרת אליהם זה הגוי אשר
לוא־שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה
מפיהם: גזי נזרך והשליכי ושאי על־שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את־
דור עברתו: כי־עשו בני־יהודה הרע בעיני נאם־יהוה שמו שקוציהם
בבית אשר־נקרא שמי־עליו לטמאו: ובנו במות התפת אשר בגיא בן־
הנם לשרף את־בניהם ואת־בנתיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה
על־לבי: לכן הנה ימים באים נאם־יהוה ולא־יאמר עוד התפת וגיא בן־
הנם כי אם־גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום: והיתה נבלת העם הזה
למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: והשבתי | מערי יהודה
ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה
תהיה הארץ: בעת ההיא נאם־יהוה ויוציאו את־עצמות מלכי־יהודה ואת־
עצמות שריו ואת־עצמות הכהנים ואת | עצמות הנביאים ואת עצמות
יושבי־ירושלם מקבריהם: ושטחום לשמש ולירח ולכל | צבא השמים
אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר
השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על־פני האדמה יהיו: ונבחר
מות מחיים לכל השארית הנשארים מן־המשפחה הרעה הזאת בכל־

*הוציאי ק׳ *יוציאו ק׳

הַמְּקֹמוֹת הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר־הִדַּחְתִּים שָׁם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ וְאַל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בִּגְבוּרָתוֹ אַל־יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ׃ כִּי אִם־בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשְׂכֵּל וְיָדֹעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ כִּי־בְאֵלֶּה חָפַצְתִּי נְאֻם־יְהוָה׃

הפטרת שמיני

בשמואל ב׳ סימן ו׳.

וַיֹּסֶף עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל־בָּחוּר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אָלֶף׃ וַיָּקָם ׀ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבַּעֲלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים עָלָיו׃ וַיַּרְכִּבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־עֲגָלָה חֲדָשָׁה וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וְעֻזָּא וְאַחְיוֹ בְּנֵי אֲבִינָדָב נֹהֲגִים אֶת־הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה׃ וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאַחְיוֹ הֹלֵךְ לִפְנֵי הָאָרוֹן׃ וְדָוִד ׀ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכֹל עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכִנֹּרוֹת וּבִנְבָלִים וּבְתֻפִּים וּבִמְנַעַנְעִים וּבְצֶלְצֶלִים׃ וַיָּבֹאוּ עַד־גֹּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֻזָּא אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֶז בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר׃ וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעֻזָּה וַיַּכֵּהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשַּׁל וַיָּמָת שָׁם עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃ וַיִּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עֻזָּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּרָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה׃ וְלֹא־אָבָה דָוִד לְהָסִיר אֵלָיו אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עַל־עִיר דָּוִד וַיַּטֵּהוּ דָוִד בֵּית עֹבֵד־אֱדֹם הַגִּתִּי׃ וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃ וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בַּעֲבוּר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד אֱדֹם עִיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה׃ וַיְהִי כִּי צָעֲדוּ נֹשְׂאֵי אֲרוֹן־יְהוָה שִׁשָּׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא׃ וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגוּר אֵפוֹד בָּד׃ וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר׃ וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל נִשְׁקְפָה ׀ בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מְפַזֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֶז לוֹ בְּלִבָּהּ׃ וַיָּבִאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיַּצִּגוּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֹלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים׃ וַיְכַל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת׃ וַיְחַלֵּק לְכָל־הָעָם לְכָל־הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה לְאִישׁ חַלַּת לֶחֶם אַחַת וְאֶשְׁפָּר אֶחָד וַאֲשִׁישָׁה אֶחָת וַיֵּלֶךְ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃

כאן מסיימין הספרדים. ויש מוסיפין ג׳ פסוקים האחרונים ונאמן ביתך וגו׳.

הַכְּמוֹת הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר־הִדַּחְתִּים שָׁם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ כֹּה׀ אָמַר יְהוָה אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ וְאַל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בִּגְבוּרָתוֹ אַל־יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ׃ כִּי אִם־בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשְׂכֵּל וְיָדֹעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ כִּי־בְאֵלֶּה חָפַצְתִּי נְאֻם־יְהוָה׃

הפטרת שמיני

בשמואל ב׳ סימן ו׳.

וַיֹּסֶף עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל־בָּחוּר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אָלֶף׃ וַיָּקָם׀ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבַּעֲלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים עָלָיו׃ וַיַּרְכִּבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־עֲגָלָה חֲדָשָׁה וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וְעֻזָּא וְאַחְיוֹ בְּנֵי אֲבִינָדָב נֹהֲגִים אֶת־הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה׃ וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאַחְיוֹ הֹלֵךְ לִפְנֵי הָאָרוֹן׃ וְדָוִד׀ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכֹל עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכִנֹּרוֹת וּבִנְבָלִים וּבְתֻפִּים וּבִמְנַעַנְעִים וּבְצֶלְצְלִים׃ וַיָּבֹאוּ עַד־גֹּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֻזָּה אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֶז בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר׃ וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעֻזָּה וַיַּכֵּהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשַּׁל וַיָּמָת שָׁם עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃ וַיִּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עֻזָּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּרָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה׃ וְלֹא־אָבָה דָוִד לְהָסִיר אֵלָיו אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עַל־עִיר דָּוִד וַיַּטֵּהוּ דָוִד בֵּית עֹבֵד־אֱדֹם הַגִּתִּי׃ וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃ וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בַּעֲבוּר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד אֱדֹם עִיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה׃ וַיְהִי כִּי צָעֲדוּ נֹשְׂאֵי אֲרוֹן־יְהוָה שִׁשָּׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא׃ וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגוּר אֵפוֹד בָּד׃ וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר׃ וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל נִשְׁקְפָה׀ בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מְפַזֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֶז לוֹ בְּלִבָּהּ׃ וַיָּבִאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיַּצִּגוּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר־נָטָה־לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֹלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים׃ וַיְכַל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת׃ וַיְחַלֵּק לְכָל־הָעָם לְכָל־הֲמוֹן־יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה לְאִישׁ חַלַּת לֶחֶם אַחַת וְאֶשְׁפָּר אֶחָד וַאֲשִׁישָׁה אֶחָת וַיֵּלֶךְ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃

כאן מסיימין הספרדים. ויש מוסיפין ב׳ פסוקים האחרונים ונאמן ביתך וגו׳.

וישב דוד לברך את־ביתו ותצא מיכל בת־שאול לקראת דוד ותאמר מה־נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים׃ ויאמר דוד אל־מיכל לפני יהוה אשר בחר־בי מאביך ומכל־ביתו לצות אתי נגיד על־עם יהוה על־ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם־האמהות אשר אמרת עמם אכבדה׃ ולמיכל בת־שאול לא־היה לה ילד עד יום מותה׃ ויהי כי־ישב המלך בביתו ויהוה הניח־לו מסביב מכל־איביו׃ ויאמר המלך אל־נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה׃ ויאמר נתן אל־המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך׃ כאן מסיימים האיטליאנים. ויהי בלילה ההוא ויהי דבר־יהוה אל־נתן לאמר׃ לך ואמרת אל־עבדי אל־דוד כה אמר יהוה האתה תבנה־לי בית לשבתי׃ כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את־בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן׃ בכל אשר־התהלכתי בכל־בני ישראל הדבר דברתי את־אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את־עמי את־ישראל לאמר למה לא־בניתם לי בית ארזים׃ ועתה כה־תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן־הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על־עמי על־ישראל׃ ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את־כל־איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ׃ ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא־יסיפו בני־עולה לענותו כאשר בראשונה׃ ולמן־היום אשר צויתי שפטים על־עמי ישראל והניחתי לך מכל־איביך והגיד לך יהוה כי־בית יעשה־לך יהוה׃ כי | ימלאו ימיך ושכבת את־אבתיך והקימתי את־זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את־ממלכתו׃ הוא יבנה־בית לשמי וכננתי את־כסא ממלכתו עד־עולם׃ אני אהיה־לו לאב והוא יהיה־לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם׃ וחסדי לא־יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך׃ ונאמן ביתך וממלכתך עד־עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד־עולם׃ ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל־דוד׃

הפטרת תזריע

במלכים ב' בסימן ד': אם הפרשיות נפרדות.

ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים־לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו׃ ויאמר משרתו מה אתן

וישב דוד לברך את־ביתו ותצא מיכל בת־שאול לקראת דוד ותאמר מה־נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: ויאמר דוד אל־מיכל לפני יהוה אשר בחר־בי מאביך ומכל־ביתו לצות אתי נגיד על־עם יהוה על־ישראל ושחקתי לפני יהוה: ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם־האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: ולמיכל בת־שאול לא־היה לה ילד עד יום מותה: ויהי כי־ישב המלך בביתו ויהוה הניח־לו מסביב מכל־איביו: ויאמר המלך אל־נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: ויאמר נתן אל־המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: כאן מסיימים האיטליאנים. ויהי בלילה ההוא ויהי דבר־יהוה אל־נתן לאמר: לך ואמרת אל־עבדי אל־דוד כה אמר יהוה האתה תבנה־לי בית לשבתי: כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את־בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר־התהלכתי בכל־בני ישראל הדבר דברתי את־אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את־עמי את־ישראל לאמר למה לא־בניתם לי בית ארזים: ועתה כה־תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן־הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על־עמי על־ישראל: ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את־כל־איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא־יסיפו בני־עולה לענותו כאשר בראשונה: ולמן־היום אשר צויתי שפטים על־עמי ישראל והניחתי לך מכל־איביך והגיד לך יהוה כי־בית יעשה־לך יהוה: כי | ימלאו ימיך ושכבת את־אבתיך והקימתי את־זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את־ממלכתו: הוא יבנה־בית לשמי וכננתי את־כסא ממלכתו עד־עולם: אני אהיה־לו לאב והוא יהיה־לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: וחסדי לא־יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך: ונאמן ביתך וממלכתך עד־עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד־עולם: ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל־דוד:

הפטרת תזריע

במלכים ב׳ בסימן ד׳: אם הפרשיות נפרדות.

ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים־לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ויאמר משרתו מה אתן

זֶה לִפְנֵי מֵאָה אִישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וְיֹאכֵלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אָכֹל וְהוֹתֵר׃
וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִירוּ כִּדְבַר יְהוָה׃ וְנַעֲמָן שַׂר־צְבָא מֶלֶךְ־אֲרָם הָיָה
אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו וּנְשֻׂא פָנִים כִּי־בוֹ נָתַן־יְהוָה תְּשׁוּעָה לַאֲרָם וְהָאִישׁ
הָיָה גִּבּוֹר חַיִל מְצֹרָע׃ וַאֲרָם יָצְאוּ גְדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה
קְטַנָּה וַתְּהִי לִפְנֵי אֵשֶׁת נַעֲמָן׃ וַתֹּאמֶר אֶל־גְּבִרְתָּהּ אַחֲלֵי אֲדֹנִי לִפְנֵי הַנָּבִיא
אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן אָז יֶאֱסֹף אֹתוֹ מִצָּרַעְתּוֹ׃ וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לַאדֹנָיו לֵאמֹר כָּזֹאת
וְכָזֹאת דִּבְּרָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־אֲרָם לֶךְ בֹּא
וְאֶשְׁלְחָה סֵפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ עֶשֶׂר כִּכְּרֵי־כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת
אֲלָפִים זָהָב וְעֶשֶׂר חֲלִיפוֹת בְּגָדִים׃ וַיָּבֵא הַסֵּפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלֶיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת־נַעֲמָן עַבְדִּי וַאֲסַפְתּוֹ
מִצָּרַעְתּוֹ׃ וַיְהִי כִּקְרֹא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֵּפֶר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הַאֱלֹהִים
אָנִי לְהָמִית וּלְהַחֲיוֹת כִּי־זֶה שֹׁלֵחַ אֵלַי לֶאֱסֹף אִישׁ מִצָּרַעְתּוֹ כִּי אַךְ־דְּעוּ־נָא
וּרְאוּ כִּי־מִתְאַנֶּה הוּא לִי׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ ׀ אֱלִישָׁע אִישׁ־הָאֱלֹהִים כִּי־קָרַע מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ יָבֹא־נָא אֵלַי
וְיֵדַע כִּי יֵשׁ נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹא נַעֲמָן *בְּסוּסָו וּבְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֹד פֶּתַח־הַבַּיִת
לֶאֱלִישָׁע׃ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע מַלְאָךְ לֵאמֹר הָלוֹךְ וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע־פְּעָמִים
בַּיַּרְדֵּן וְיָשֹׁב בְּשָׂרְךָ לְךָ וּטְהָר׃ וַיִּקְצֹף נַעֲמָן וַיֵּלַךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָמַרְתִּי אֵלַי ׀
יֵצֵא יָצוֹא וְעָמַד וְקָרָא בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהָיו וְהֵנִיף יָדוֹ אֶל־הַמָּקוֹם וְאָסַף
הַמְּצֹרָע׃ הֲלֹא טוֹב *אֲבָנָה וּפַרְפַּר נַהֲרוֹת דַּמֶּשֶׂק מִכֹּל מֵימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא־
אֶרְחַץ בָּהֶם וְטָהָרְתִּי וַיִּפֶן וַיֵּלֶךְ בְּחֵמָה׃ וַיִּגְּשׁוּ עֲבָדָיו וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ
אָבִי דָּבָר גָּדוֹל הַנָּבִיא דִּבֶּר אֵלֶיךָ הֲלוֹא תַעֲשֶׂה וְאַף כִּי־אָמַר אֵלֶיךָ רְחַץ
וּטְהָר׃ וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע פְּעָמִים כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ
כִּבְשַׂר נַעַר קָטֹן וַיִּטְהָר׃ וַיָּשָׁב אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא
וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִם־
בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח־נָא בְרָכָה מֵאֵת עַבְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־עָמַדְתִּי
לְפָנָיו אִם־אֶקָּח וַיִּפְצַר־בּוֹ לָקַחַת וַיְמָאֵן׃ וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וָלֹא יֻתַּן־נָא לְעַבְדְּךָ
מַשָּׂא צֶמֶד־פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לוֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֹלָה וָזֶבַח לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים כִּי אִם־לַיהוָה׃ לַדָּבָר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵית־
רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת שָׁמָּה וְהוּא ׀ נִשְׁעָן עַל־יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי בֵּית רִמֹּן *בְּהִשְׁתַּחֲוָיָתִי
בֵּית רִמֹּן יִסְלַח נָא יְהוָה לְעַבְדְּךָ בַּדָּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ
מֵאִתּוֹ כִּבְרַת־אָרֶץ׃

*בסוסיו ק׳ *אמנה ק׳ *כתיב ולא קרי

וארבעה

זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר:
ויתן לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר יהוה: ונעמן שר־צבא מלך־ארם היה
איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי־בו נתן־יהוה תשועה לארם והאיש
היה גבור חיל מצרע: וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה
קטנה ותהי לפני אשת נעמן: ותאמר אל־גברתה אחלי אדני לפני הנביא
אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו: ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת
וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: ויאמר מלך־ארם לך בא
ואשלחה ספר אל־מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי־כסף וששת
אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: ויבא הספר אל־מלך ישראל לאמר
ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את־נעמן עבדי ואספתו
מצרעתו: ויהי כקרא מלך־ישראל את־הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים
אני להמית ולהחיות כי־זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך־דעו־נא
וראו כי־מתאנה הוא לי: ויהי כשמע | אלישע איש־האלהים כי־קרע מלך־
ישראל את־בגדיו וישלח אל־המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא־נא אלי
וידע כי יש נביא בישראל: ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח־הבית
לאלישע: וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע־פעמים
בירדן וישב בשרך לך וטהר: ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי |
יצא יצוא ועמד וקרא בשם־יהוה אלהיו והניף ידו אל־המקום ואסף
המצרע: הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא־
ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו
אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי־אמר אליך רחץ
וטהר: וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו
כבשר נער קטן ויטהר: וישב אל־איש האלהים הוא וכל־מחנהו ויבא
ויעמד לפניו ויאמר הנה־נא ידעתי כי אין אלהים בכל־הארץ כי אם־
בישראל ועתה קח־נא ברכה מאת עבדך: ויאמר חי־יהוה אשר־עמדתי
לפניו אם־אקח ויפצר־בו לקחת וימאן: ויאמר נעמן ולא יתן־נא לעבדך
משא צמד־פרדים אדמה כי לוא־יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים
אחרים כי אם־ליהוה: לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית־
רמון להשתחות שמה והוא | נשען על־ידי והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי
בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה: ויאמר לו לך לשלום וילך
מאתו כברת־ארץ:

*בסוסיו ק׳ *אבנה ק׳ *כתיב ולא קרי

וארבעה

במלכים ב׳ סימן ז׳ • בין בנפרד בין במחובר

וְאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מְצֹרָעִים פֶּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ
יֹשְׁבִים פֹּה עַד־מָתְנוּ׃ אִם־אָמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר וְהָרָעָב בָּעִיר וָמַתְנוּ
שָׁם וְאִם־יָשַׁבְנוּ פֹה וָמָתְנוּ וְעַתָּה לְכוּ וְנִפְּלָה אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם אִם־יְחַיֻּנוּ נִחְיֶה
וְאִם־יְמִיתֻנוּ וָמָתְנוּ׃ וַיָּקֻמוּ בַנֶּשֶׁף לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד־קְצֵה מַחֲנֵה
אֲרָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם אִישׁ׃ וַאדֹנָי הִשְׁמִיעַ ׀ אֶת־מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רֶכֶב וְקוֹל
סוּס קוֹל חַיִל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה שָׂכַר־עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־
מַלְכֵי הַחִתִּים וְאֶת־מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ׃ וַיָּקוּמוּ וַיָּנוּסוּ בַנֶּשֶׁף וַיַּעַזְבוּ
אֶת־אָהֳלֵיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר־הִיא וַיָּנֻסוּ אֶל־נַפְשָׁם׃
וַיָּבֹאוּ הַמְצֹרָעִים הָאֵלֶּה עַד־קְצֵה הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֹהֶל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ
וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבְגָדִים וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֹהֶל אַחֵר
וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֹא־כֵן ׀ אֲנַחְנוּ עֹשִׂים
הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם־בְּשֹׂרָה הוּא וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים וְחִכִּינוּ עַד־אוֹר הַבֹּקֶר וּמְצָאָנוּ
עָווֹן וְעַתָּה לְכוּ וְנָבֹאָה וְנַגִּידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל־שֹׁעֵר הָעִיר
וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי
אִם־הַסּוּס אָסוּר וְהַחֲמוֹר אָסוּר וְאֹהָלִים כַּאֲשֶׁר־הֵמָּה׃ וַיִּקְרָא הַשֹּׁעֲרִים
וַיַּגִּידוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה׃ וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו אַגִּידָה־נָּא
לָכֶם אֵת אֲשֶׁר־עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם יָדְעוּ כִּי־רְעֵבִים אֲנַחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִן־הַמַּחֲנֶה
לְהֵחָבֵה בַהַשָּׂדֶה לֵאמֹר כִּי־יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וְנִתְפְּשֵׂם חַיִּים וְאֶל־הָעִיר נָבֹא׃
וַיַּעַן אֶחָד מֵעֲבָדָיו וַיֹּאמֶר וְיִקְחוּ־נָא חֲמִשָּׁה מִן־הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר
נִשְׁאֲרוּ־בָהּ הִנָּם כְּכָל־הֶהָמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ־בָהּ הִנָּם כְּכָל־הֲמוֹן
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־תָּמּוּ וְנִשְׁלְחָה וְנִרְאֶה׃ וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
אַחֲרֵי מַחֲנֵה־אֲרָם לֵאמֹר לְכוּ וּרְאוּ׃ וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד־הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָל־
הַדֶּרֶךְ מְלֵאָה בְגָדִים וְכֵלִים אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אֲרָם בְּהֶחָפְזָם וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים
וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ׃ וַיֵּצֵא הָעָם וַיָּבֹזּוּ אֵת מַחֲנֵה אֲרָם וַיְהִי סְאָה־סֹלֶת בְּשֶׁקֶל
וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל כִּדְבַר יְהוָה׃ וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת־הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר־
נִשְׁעָן עַל־יָדוֹ עַל־הַשַּׁעַר וַיִּרְמְסֻהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֶדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו׃ וַיְהִי כְּדַבֵּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־
הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל וּסְאָה־סֹלֶת בְּשֶׁקֶל יִהְיֶה כָּעֵת מָחָר
בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן׃ וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמַר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה
אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּכָה רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא
תֹאכֵל׃ וַיְהִי־לוֹ כֵּן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת׃

*בשדה ק׳ *ההמון ק׳ *בחפזם ק׳

במלכים ב׳ סימן ז׳ • בין כנפרד בין כמחובר

וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל־רעהו מה אנחנו ישבים פה עד־מתנו: אם־אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם־ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל־מחנה ארם אם־יחינו נחיה ואם־ימיתנו ומתנו: ויקמו בנשף לבוא אל־מחנה ארם ויבאו עד־קצה מחנה ארם והנה אין־שם איש: ואדני השמיע | את־מחנה ארם קול רכב וקול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל־אחיו הנה שכר־עלינו מלך ישראל את־מלכי החתים ואת־מלכי מצרים לבוא עלינו: ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את־אהליהם ואת־סוסיהם ואת־חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל־נפשם: ויבאו המצרעים האלה עד־קצה המחנה ויבאו אל־אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל־אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: ויאמרו איש אל־רעהו לא־כן | אנחנו עשים היום הזה יום־בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד־אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך: ויבאו ויקראו אל־שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל־מחנה ארם והנה אין־שם איש וקול אדם כי אם־הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה: ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: ויקם המלך לילה ויאמר אל־עבדיו אגידה־נא לכם את אשר־עשו לנו ארם ידעו כי־רעבים אנחנו ויצאו מן־המחנה להחבה בהשדה* לאמר כי־יצאו מן־העיר ונתפשם חיים ואל־העיר נבא: ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו־נא חמשה מן־הסוסים הנשארים אשר נשארו־בה הנם ככל־ההמון* ישראל אשר נשארו־בה הנם ככל־המון ישראל אשר־תמו ונשלחה ונראה: ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה־ארם לאמר לכו וראו: וילכו אחריהם עד־הירדן והנה כל־הדרך מלאה בגדים וכלים אשר־השליכו ארם בחחפזם* וישבו המלאכים ויגדו למלך: ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה־סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה. והמלך הפקיד את־השליש אשר־נשען על־ידו על־השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר ברדת המלך אליו: ויהי כדבר איש האלהים אל־המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה־סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: ויען השליש את־איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה כדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל: ויהי־לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת:

*בשדה ק׳ *המון ק׳ *בחפזם ק׳

להמכנ״ים ביחזקאל סימן כ״ב , ויש מפטירין אותה בסדר קדושים . ובק״ק פפ״ד לעולם מפטירין בפ׳ אחרי , הלוא כבני כשיים דלקמן , ובפ׳ קדושים מפטירים זה ויהי דבר יי , ואם נדחה ספטרת הלוא כבני כשיים מן פרשה אחרי בכגון מחר חדש אז מפטירין בפרשת קדושים , הלוא כבני כשיים .

וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם הֲתִשְׁפֹּט הֲתִשְׁפֹּט אֶת־עִיר
הַדָּמִים וְהוֹדַעְתָּהּ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ׃ וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה עִיר
שֹׁפֶכֶת דָּם בְּתוֹכָהּ לָבוֹא עִתָּהּ וְעָשְׂתָה גִלּוּלִים עָלֶיהָ לְטָמְאָה׃ בְּדָמֵךְ אֲשֶׁר־
שָׁפַכְתְּ אָשַׁמְתְּ וּבְגִלּוּלַיִךְ אֲשֶׁר־עָשִׂית טָמֵאת וַתַּקְרִיבִי יָמַיִךְ וַתָּבוֹא עַד־
שְׁנוֹתָיִךְ עַל־כֵּן נְתַתִּיךְ חֶרְפָּה לַגּוֹיִם וְקַלָּסָה לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ הַקְּרֹבוֹת
וְהָרְחֹקוֹת מִמֵּךְ יִתְקַלְּסוּ־בָךְ טְמֵאַת הַשֵּׁם רַבַּת הַמְּהוּמָה׃ הִנֵּה נְשִׂיאֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ לִזְרֹעוֹ הָיוּ בָךְ לְמַעַן שְׁפָךְ־דָּם׃ אָב וָאֵם הֵקַלּוּ בָךְ לַגֵּר עָשׂוּ
בַעֹשֶׁק בְּתוֹכֵךְ יָתוֹם וְאַלְמָנָה הוֹנוּ בָךְ׃ קָדָשַׁי בָּזִית וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי חִלָּלְתְּ׃
אַנְשֵׁי רָכִיל הָיוּ בָךְ לְמַעַן שְׁפָךְ־דָּם וְאֶל־הֶהָרִים אָכְלוּ בָךְ זִמָּה עָשׂוּ בְתוֹכֵךְ׃
עֶרְוַת־אָב גִּלָּה־בָךְ טְמֵאַת הַנִּדָּה עִנּוּ־בָךְ׃ וְאִישׁ | אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ עָשָׂה
תּוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת־כַּלָּתוֹ טִמֵּא בְזִמָּה וְאִישׁ אֶת־אֲחֹתוֹ בַת־אָבִיו עִנָּה־בָךְ׃
שֹׁחַד לָקְחוּ־בָךְ לְמַעַן שְׁפָךְ־דָּם נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לָקַחַתְּ וַתְּבַצְּעִי רֵעַיִךְ בַּעֹשֶׁק
וְאֹתִי שָׁכַחַתְּ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וְהִנֵּה הִכֵּיתִי כַפִּי אֶל־בִּצְעֵךְ אֲשֶׁר עָשִׂית
וְעַל־דָּמֵךְ אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכֵךְ׃ הֲיַעֲמֹד לִבֵּךְ אִם־תֶּחֱזַקְנָה יָדַיִךְ לַיָּמִים אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתָךְ אֲנִי יְהֹוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃ וַהֲפִיצוֹתִי אוֹתָךְ בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִיךְ
בָּאֲרָצוֹת וַהֲתִמֹּתִי טֻמְאָתֵךְ מִמֵּךְ׃ וְנִחַלְתְּ בָּךְ לְעֵינֵי גוֹיִם וְיָדַעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃
עד כאן לספרדים: וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם הָיוּ־לִי בֵית־יִשְׂרָאֵל לְסוּג
כֻּלָּם נְחֹשֶׁת וּבְדִיל וּבַרְזֶל וְעוֹפֶרֶת בְּתוֹךְ כּוּר סִגִים כֶּסֶף הָיוּ׃ לָכֵן כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהֹוִה יַעַן הֱיוֹת כֻּלְּכֶם לְסִגִים לָכֵן הִנְנִי קֹבֵץ אֶתְכֶם אֶל־תּוֹךְ יְרוּשָׁלָםִ׃

הַפְטָרַת קְדֹשִׁים

כמנהג האיטליאנים והספרדים , ביחזקאל סימן כ׳ . ויש מפטירין אותה בסדר אחרי מות.

וַיְהִי | בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית בַּחֲמִשִׁי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּאוּ אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל
לִדְרֹשׁ אֶת־יְהֹוָה וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָי׃ כא׳ מתחילין הספרדים וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
בֶּן־אָדָם דַּבֵּר אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הֲלִדְרֹשׁ
אֹתִי אַתֶּם בָּאִים חַי־אָנִי אִם־אִדָּרֵשׁ לָכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ הֲתִשְׁפֹּט אֹתָם
הֲתִשְׁפּוֹט בֶּן־אָדָם אֶת־תּוֹעֲבֹת אֲבוֹתָם הוֹדִיעֵם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־
אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה בְּיוֹם בָּחֳרִי בְיִשְׂרָאֵל וָאֶשָּׂא יָדִי לְזֶרַע בֵּית יַעֲקֹב וָאִוָּדַע
לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וָאֶשָּׂא יָדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ בַּיּוֹם

לאשכנזים ביחזקאל סימן כ״ב, ויש מפטירין אותה בסדר קדושים. ובק״ק פפ״ד נוהגים מפטירין בפ׳ אחרי, הלוא כבני כשיים דלקמן, ובפ׳ קדושים מפטירים זה ויהי דבר יי, ואם נדחה ההפטרה הלוא כבני כשיים מן פרשת אחרי כגון מחר חדש אז מפטירין בפרשת קדושים, הלוא כבני כשיים.

וַיְהִי דבר־יהוה אלי לאמר: ואתה בן־אדם התשפט התשפט את־עיר הדמים והודעתה את כל־תועבותיה: ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה: בדמך אשר־שפכת אשמת ובגלוליך אשר־עשית טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד־שנותיך על־כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל־הארצות: הקרבות והרחקות ממך יתקלסו־בך טמאת השם רבת המהומה: הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך־דם: אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך: קדשי בזית ואת־שבתתי חללת: אנשי רכיל היו בך למען שפך־דם ואל־ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך: ערות־אב גלה־בך טמאת הנדה ענו־בך: ואיש ׀ את־אשת רעהו עשה תועבה ואיש את־כלתו טמא בזמה ואיש את־אחתו בת־אביו ענה־בך: שחד לקחו־בך למען שפך־דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעיך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה: והנה הכיתי כפי אל־בצעך אשר עשית ועל־דמך אשר היו בתוכך: היעמד לבך אם־תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי: והפיצותי אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך: ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי־אני יהוה: עד כאן לספרדים: ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם היו־לי בית־ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סיגים כסף היו: לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל־תוך ירושלם:

הפטרת קדשים

כמנהג האיטליאנים והספרדים, ביחזקאל סימן כ׳. ויש מפטירין אותה בסדר אחרי מות.

וַיְהִי ׀ בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את־יהוה וישבו לפני: כאן מתחילין הספרדים ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם דבר את־זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי־אני אם־אדרש לכם נאם אדני יהוה: התשפט אתם התשפוט בן־אדם את־תועבת אבותם הודיעם: ואמרת אליהם כה־אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: ביום

הַהוּא נָשָׂאתִי יָדִי לָהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֶל־אֶרֶץ אֲשֶׁר־תַּרְתִּי לָהֶם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ וָאֹמַר אֲלֵהֶם אִישׁ שִׁקּוּצֵי עֵינָיו הַשְׁלִיכוּ וּבְגִלּוּלֵי מִצְרַיִם אַל־תִּטַּמָּאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיַּמְרוּ־בִי וְלֹא אָבוּ לִשְׁמֹעַ אֵלַי אִישׁ אֶת־שִׁקּוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת־גִּלּוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עָזָבוּ וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אַפִּי בָּהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וָאַעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הֵמָּה בְתוֹכָם אֲשֶׁר נוֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וָאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וָאֲבִאֵם אֶל־הַמִּדְבָּר׃ וָאֶתֵּן לָהֶם אֶת־חֻקּוֹתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי הוֹדַעְתִּי אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם׃ וְגַם אֶת־שַׁבְּתוֹתַי נָתַתִּי לָהֶם לִהְיוֹת לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ וַיַּמְרוּ־בִי בֵית־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר בְּחֻקּוֹתַי לֹא־הָלָכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי מָאָסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי חִלְּלוּ מְאֹד וָאֹמַר לִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם בַּמִּדְבָּר לְכַלּוֹתָם׃ וָאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הֵחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם׃ וְגַם־אֲנִי נָשָׂאתִי יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר לְבִלְתִּי הָבִיא אוֹתָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ צְבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת׃ יַעַן בְּמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְאֶת־חֻקּוֹתַי לֹא־הָלְכוּ בָהֶם וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חִלֵּלוּ כִּי אַחֲרֵי גִלּוּלֵיהֶם לִבָּם הֹלֵךְ׃ וַתָּחָס עֵינִי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחֲתָם וְלֹא־עָשִׂיתִי אוֹתָם כָּלָה בַּמִּדְבָּר׃ וָאֹמַר אֶל־בְּנֵיהֶם בַּמִּדְבָּר בְּחוּקֵּי אֲבוֹתֵיכֶם אַל־תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפְּטֵיהֶם אַל־תִּשְׁמֹרוּ וּבְגִלּוּלֵיהֶם אַל־תִּטַּמָּאוּ׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּחֻקּוֹתַי לֵכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אוֹתָם׃ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי קַדֵּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

הפטרת קדושים

כמנהג האשכנזים. בת"ע בעמוס סי' ט'. וי"א מפטירין לעולם כסדר אחרי מות. עיין בלבוש החור סי' תצ"ג.

הֲלוֹא כִבְנֵי כֻשִׁיִּים אַתֶּם לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל הֶעֱלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּיִּים מִכַּפְתּוֹר וַאֲרָם מִקִּיר׃ הִנֵּה עֵינֵי ׀ אֲדֹנָי יְהוִה בַּמַּמְלָכָה הַחַטָּאָה וְהִשְׁמַדְתִּי אֹתָהּ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֶפֶס כִּי לֹא הַשְׁמֵיד אַשְׁמִיד אֶת־בֵּית יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי־הִנֵּה אָנֹכִי מְצַוֶּה וַהֲנִעוֹתִי בְכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוֹעַ בַּכְּבָרָה וְלֹא־יִפּוֹל צְרוֹר אָרֶץ׃ בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כֹּל חַטָּאֵי עַמִּי הָאֹמְרִים לֹא־תַגִּישׁ וְתַקְדִּים בַּעֲדֵינוּ הָרָעָה׃ בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת־סֻכַּת דָּוִיד הַנֹּפֶלֶת וְגָדַרְתִּי אֶת־פִּרְצֵיהֶן וַהֲרִסֹתָיו אָקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם׃ לְמַעַן יִירְשׁוּ אֶת־שְׁאֵרִית אֱדוֹם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא

ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל־ארץ אשר־תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל־הארצות׃ ואמר אלהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל־תטמאו אני יהוה אלהיכם׃ וימרו־בי ולא אבו לשמע אלי איש את־שקוצי עיניהם לא השליכו ואת־גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים׃ ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר־המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים׃ ואוציאם מארץ מצרים ואביאם אל־המדבר ואתן להם את־חקותי ואת־משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם׃ וגם את־שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם׃ וימרו־בי בית־ישראל במדבר בחקותי לא־הלכו ואת־משפטי מאסו אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואת־שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם׃ ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם׃ וגם־אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל־הארץ אשר־נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל־הארצות׃ יען במשפטי מאסו ואת־חקותי לא־הלכו בהם ואת־שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלך׃ ותחס עיני עליהם משחתם ולא־עשיתי אותם כלה במדבר׃ ואמר אל־בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל־תלכו ואת־משפטיהם אל־תשמרו ובגלוליהם אל־תטמאו׃ אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת־משפטי שמרו ועשו אותם׃ ואת־שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם׃

הפטרת קדושים

כמנהג האשכנזים. כת"ע כעמוס סי' ט'. ויש מפטירין אותה בסדר אחרי מות. עיין בלבוש החור סי' תצ"ג.

הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם־יהוה הלוא את־ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר׃ הנה עיני | אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את־בית יעקב נאם־יהוה׃ כי־הנה אנכי מצוה והניעותי בכל־הגוים את־בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא־יפול צרור ארץ׃ בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא־תגיש ותקדים בעדינו הרעה׃ ביום ההוא אקים את־סכת דויד הנפלת וגדרתי את־פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם׃ למען יירשו את־שארית אדום וכל־הגוים אשר־נקרא

שְׁבִ֥י עֲלֵיהֶ֖ם נְאֻם־יְהוָ֖ה עֹ֥שֵׂה זֹֽאת׃ הִנֵּ֨ה יָמִ֤ים בָּאִים֙ נְאֻם יְהוָ֔ה וְנִגַּ֤שׁ חוֹרֵשׁ֙ בַּקֹּצֵ֔ר וְדֹרֵ֥ךְ עֲנָבִ֖ים בְּמֹשֵׁ֣ךְ הַזָּ֑רַע וְהִטִּ֤יפוּ הֶֽהָרִים֙ עָסִ֔יס וְכָל־הַגְּבָע֖וֹת תִּתְמוֹגַֽגְנָה׃ וְשַׁבְתִּי֮ אֶת־שְׁב֣וּת עַמִּ֣י יִשְׂרָאֵל֒ וּבָנ֞וּ עָרִ֤ים נְשַׁמּוֹת֙ וְיָשָׁ֔בוּ וְנָטְע֣וּ כְרָמִ֔ים וְשָׁת֖וּ אֶת־יֵינָ֑ם וְעָשׂ֣וּ גַנּ֔וֹת וְאָכְל֖וּ אֶת־פְּרִיהֶֽם׃ וּנְטַעְתִּ֖ים עַל־אַדְמָתָ֑ם וְלֹ֨א יִנָּתְשׁ֜וּ ע֗וֹד מֵעַ֤ל אַדְמָתָם֙ אֲשֶׁ֣ר נָתַ֣תִּי לָהֶ֔ם אָמַ֖ר יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃

הפטרת אמור

ביחזקאל סימן מ״ד

וְהַכֹּהֲנִ֨ים הַלְוִיִּ֜ם בְּנֵ֣י צָד֗וֹק אֲשֶׁ֨ר שָׁמְר֜וּ אֶת־מִשְׁמֶ֣רֶת מִקְדָּשִׁי֮ בִּתְע֣וֹת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֮ מֵעָלַי֒ הֵ֛מָּה יִקְרְב֥וּ אֵלַ֖י לְשָֽׁרְתֵ֑נִי וְעָמְד֣וּ לְפָנַ֗י לְהַקְרִ֥יב לִי֙ חֵ֣לֶב וָדָ֔ם נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יֱהוִֽה׃ הֵ֜מָּה יָבֹ֣אוּ אֶל־מִקְדָּשִׁ֗י וְהֵ֛מָּה יִקְרְב֥וּ אֶל־שֻׁלְחָנִ֖י לְשָֽׁרְתֵ֑נִי וְשָׁמְר֖וּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּֽי׃ וְהָיָ֗ה בְּבוֹאָם֙ אֶֽל־שַׁעֲרֵי֙ הֶחָצֵ֣ר הַפְּנִימִ֔ית בִּגְדֵ֥י פִשְׁתִּ֖ים יִלְבָּ֑שׁוּ וְלֹֽא־יַעֲלֶ֤ה עֲלֵיהֶם֙ צֶ֔מֶר בְּשָׁרְתָ֗ם בְּשַׁעֲרֵ֛י הֶחָצֵ֥ר הַפְּנִימִ֖ית וָבָֽיְתָה׃ פַּאֲרֵ֤י פִשְׁתִּים֙ יִהְי֣וּ עַל־רֹאשָׁ֔ם וּמִכְנְסֵ֣י פִשְׁתִּ֔ים יִהְי֖וּ עַל־מָתְנֵיהֶ֑ם לֹ֥א יַחְגְּר֖וּ בַּיָּֽזַע׃ וּ֠בְצֵאתָם אֶל־הֶחָצֵ֨ר הַחִיצוֹנָ֜ה אֶל־הֶחָצֵ֣ר הַחִיצוֹנָה֮ אֶל־הָעָם֒ יִפְשְׁט֣וּ אֶת־בִּגְדֵיהֶ֗ם אֲשֶׁר־הֵ֙מָּה֙ מְשָׁרְתִ֣ם בָּ֔ם וְהִנִּ֥יחוּ אוֹתָ֖ם בְּלִֽשְׁכֹ֣ת הַקֹּ֑דֶשׁ וְלָֽבְשׁוּ֙ בְּגָדִ֣ים אֲחֵרִ֔ים וְלֹֽא־יְקַדְּשׁ֥וּ אֶת־הָעָ֖ם בְּבִגְדֵיהֶֽם׃ וְרֹאשָׁם֙ לֹ֣א יְגַלֵּ֔חוּ וּפֶ֖רַע לֹ֣א יְשַׁלֵּ֑חוּ כָּס֥וֹם יִכְסְמ֖וּ אֶת־רָאשֵׁיהֶֽם׃ וְיַ֥יִן לֹֽא־יִשְׁתּ֖וּ כָּל־כֹּהֵ֑ן בְּבוֹאָ֖ם אֶל־הֶחָצֵ֥ר הַפְּנִימִֽית׃ וְאַלְמָנָה֙ וּגְרוּשָׁ֔ה לֹֽא־יִקְח֥וּ לָהֶ֖ם לְנָשִׁ֑ים כִּ֣י אִם־בְּתוּלֹ֗ת מִזֶּ֙רַע֙ בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֔ל וְהָֽאַלְמָנָה֙ אֲשֶׁ֣ר תִּֽהְיֶ֣ה אַלְמָנָ֔ה מִכֹּהֵ֖ן יִקָּֽחוּ׃ וְאֶת־עַמִּ֣י יוֹר֔וּ בֵּ֥ין קֹ֖דֶשׁ לְחֹ֑ל וּבֵין־טָמֵ֥א לְטָה֖וֹר יוֹדִעֻֽם׃ וְעַל־רִ֗יב הֵ֚מָּה יַעַמְד֣וּ לִשְׁפֹּ֔ט בְּמִשְׁפָּטַ֖י וּשְׁפָטֻ֑הוּ וְאֶת־תּוֹרֹתַ֤י וְאֶת־חֻקֹּתַי֙ בְּכָל־מוֹעֲדַ֣י יִשְׁמֹ֔רוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַ֖י יְקַדֵּֽשׁוּ׃ וְאֶל־מֵ֣ת אָדָ֔ם לֹ֥א יָב֖וֹא לְטָמְאָ֑ה כִּ֣י אִם־לְאָ֡ב וּ֠לְאֵם וּלְבֵ֨ן וּלְבַ֜ת לְאָ֗ח וּלְאָח֛וֹת אֲשֶׁר־לֹא־הָיְתָ֥ה לְאִ֖ישׁ יִטַּמָּֽאוּ׃ וְאַחֲרֵ֖י טָהֳרָת֑וֹ שִׁבְעַ֥ת יָמִ֖ים יִסְפְּרוּ־לֽוֹ׃ וּבְיוֹם֩ בֹּא֨וֹ אֶל־הַקֹּ֜דֶשׁ אֶל־הֶחָצֵ֤ר הַפְּנִימִית֙ לְשָׁרֵ֣ת בַּקֹּ֔דֶשׁ יַקְרִ֖יב חַטָּאת֑וֹ נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יֱהוִֽה׃ וְהָיְתָ֤ה לָהֶם֙ לְֽנַחֲלָ֔ה אֲנִ֖י נַחֲלָתָ֑ם וַאֲחֻזָּ֗ה לֹֽא־תִתְּנ֤וּ לָהֶם֙ בְּיִשְׂרָאֵ֔ל אֲנִ֖י אֲחֻזָּתָֽם׃ הַמִּנְחָה֙ וְהַחַטָּ֣את וְהָאָשָׁ֔ם הֵ֖מָּה יֹֽאכְל֑וּם וְכָל־חֵ֥רֶם בְּיִשְׂרָאֵ֖ל לָהֶ֥ם יִהְיֶֽה׃ וְרֵאשִׁית֩ כָּל־בִּכּ֨וּרֵי כֹ֜ל וְכָל־תְּר֣וּמַת כֹּ֗ל מִכֹּל֙ תְּרוּמֹ֣תֵיכֶ֔ם לַכֹּהֲנִ֖ים יִהְיֶ֑ה וְרֵאשִׁ֤ית עֲרִסֽוֹתֵיכֶם֙ תִּתְּנ֣וּ לַכֹּהֵ֔ן לְהָנִ֥יחַ בְּרָכָ֖ה אֶל־בֵּיתֶֽךָ׃ כָּל־נְבֵלָה֙ וּטְרֵפָ֔ה מִן־הָע֖וֹף וּמִן־הַבְּהֵמָ֑ה לֹ֥א יֹאכְל֖וּ הַכֹּהֲנִֽים׃

*למשפט קרי *ישפטהו קרי

עמי עליהם נאם־יהוה עשה זאת: הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקוצר ודרך ענבים במושך הזרע והטיפו ההרים עסים וכל־הגבעות תתמוגגנה: ושבתי את־שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את־יינם ועשו גנות ואכלו את־פריהם: ונטעתים על־אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר־נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

הפטרת אמור

ביחזקאל סימן מ״ד.

והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את־משמרת מקדשי בתעות בני־ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: המה יבאו אל־מקדשי והמה יקרבו אל־שלחני לשרתני ושמרו את־משמרתי: והיה בבואם אל־שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא־יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: פארי פשתים יהיו על־ראשם ומכנסי פשתים יהיו על־מתניהם לא יחגרו ביזע: ובצאתם אל־החצר החיצונה אל־החצר החיצונה אל־העם יפשטו את־בגדיהם אשר־המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא־יקדשו את־העם בבגדיהם: וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את־ראשיהם: ויין לא־ישתו כל־כהן בבואם אל־החצר הפנימית: ואלמנה וגרושה לא־יקחו להם לנשים כי אם־בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: ואת־עמי יורו בין קדש לחל ובין־טמא לטהור יודיעם: ועל־ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטהו ואת־תורתי ואת־חקתי בכל־מועדי ישמרו ואת־שבתותי יקדשו: ואל־מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם־לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר־לא־היתה לאיש יטמאו: ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו־לו: וביום באו אל־הקדש אל־החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא־תתנו להם בישראל אני אחזתם: המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל־חרם בישראל להם יהיה: וראשית כל־בכורי כל וכל־תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית עריסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל־ביתך: כל־נבלה וטרפה מן־העוף ומן־הבהמה לא יאכלו הכהנים:

ויאמר

*למשפט קרי *ישפטהו קרי

הפטרת בהר

בירמיה סימן ל"ב לאשכנזים ולספרדים.

ויאמר ירמיהו היה דבר־יהוה אלי לאמר: הנה חנמאל בן־שלם דדך בא
אליך לאמר קנה לך את־שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאלה
לקנות: ויבא אלי חנמאל בן־דדי כדבר יהוה אל־חצר המטרה ויאמר
אלי קנה־נא את־שדי אשר־בענתות אשר | בארץ בנימין כי־לך משפט
הירשה ולך הגאלה קנה־לך ואדע כי דבר־יהוה הוא: ואקנה את־השדה
מאת חנמאל בן־דדי אשר בענתות ואשקלה־לו את־הכסף שבעה שקלים
ועשרה הכסף: ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים:
ואקח את־ספר המקנה את־החתום המצוה והחקים ואת־הגלוי: ואתן את־
הספר המקנה אל־ברוך בן־נריה בן־מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני
העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל־היהודים הישבים בחצר המטרה:
ואצוה את־ברוך לעיניהם לאמר: כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לקוח את־הספרים האלה את־ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר
הגלוי הזה ונתתם בכלי־חרש למען יעמדו ימים רבים: כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת: ואתפלל
אל־יהוה אחרי תתי את־ספר המקנה אל־ברוך בן־נריה לאמר: אהה אדני
יהוה הנה | אתה עשית את־השמים ואת־הארץ בכחך הגדול ובזרעך
הנטויה לא־יפלא ממך כל־דבר: עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות
אל־חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: גדל העצה
ורב העליליה אשר־עיניך פקחות על־כל־דרכי בני אדם לתת לאיש
כדרכיו וכפרי מעלליו: אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד־היום
הזה ובישראל ובאדם ותעשה־לך שם כיום הזה: ותצא את־עמך את־
ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא
גדול: ותתן להם את־הארץ הזאת אשר־נשבעת לאבותם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש: (הפרוה קבלות מסיימין כאן): ויבאו וירשו אתה ולא־שמעו בקולך
ובתרותך* לא־הלכו את כל־אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא
אתם את כל־הרעה הזאת: הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה
ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה
והנך ראה: ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה־לך השדה בכסף והעד עדים
והעיר נתנה ביד הכשדים: ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו לאמר: הנה אני
יהוה אלהי כל־בשר הממני יפלא כל־דבר:

*ובתורתך קרי

בירמיה סימן ל"ב. כשהפרשיות נפרדות.

ויאמר ירמיהו היה דבר־יהוה אלי לאמר: הנה חנמאל בן־שלם דדך בא
אליך לאמר קנה לך את־שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאלה
לקנות: ויבא אלי חנמאל בן־דדי כדבר יהוה אל־חצר המטרה ויאמר
אלי קנה־נא את־שדי אשר־בענתות אשר | בארץ בנימין כי־לך משפט
הירשה ולך הגאלה קנה־לך ואדע כי דבר־יהוה הוא: ואקנה את־השדה
מאת חנמאל בן־דדי אשר בענתות ואשקלה־לו את־הכסף שבעה שקלים
ועשרה הכסף: ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים:
ואקח את־ספר המקנה את־החתום המצוה והחקים ואת־הגלוי: ואתן את־
הספר המקנה אל־ברוך בן־נריה בן־מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני
העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל־היהודים הישבים בחצר המטרה:
ואצוה את־ברוך לעיניהם לאמר: כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לקוח את־הספרים האלה את־ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר
הגלוי הזה ונתתם בכלי־חרש למען יעמדו ימים רבים: כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת: ואתפלל
אל־יהוה אחרי תתי את־ספר המקנה אל־ברוך בן־נריה לאמר: אהה אדני
יהוה הנה | אתה עשית את־השמים ואת־הארץ בכחך הגדול ובזרעך
הנטויה לא־יפלא ממך כל־דבר: עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות
אל־חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: גדל העצה
ורב העליליה אשר־עיניך פקחות על־כל־דרכי בני אדם לתת לאיש
כדרכיו וכפרי מעלליו: אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד־היום
הזה ובישראל ובאדם ותעשה־לך שם כיום הזה: ותצא את־עמך את־
ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא
גדול: ותתן להם את־הארץ הזאת אשר־נשבעת לאבותם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש: בפרשת קללות מסיימין כאן: ויבאו וירשו אתה ולא־שמעו בקולך
ובתרותך* לא־הלכו את כל־אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא
אתם את כל־הרעה הזאת: הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה
ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה
והנך ראה: ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה־לך השדה בכסף והעד עדים
והעיר נתנה ביד הכשדים: ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו לאמר: הנה אני
יהוה אלהי כל־בשר הממני יפלא כל־דבר:

בירמיה סימן ט״ז . זין כמחזורי זין ונסרי . ולאיטליאני היא הפטרת בהר :

יְהֹוָה עֻזִּי וּמָעֻזִּי וּמְנוּסִי בְּיוֹם צָרָה אֵלֶיךָ גּוֹיִם יָבֹאוּ מֵאַפְסֵי־אָרֶץ וְיֹאמְרוּ
אַךְ־שֶׁקֶר נָחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ הֶבֶל וְאֵין־בָּם מוֹעִיל׃ הֲיַעֲשֶׂה־לּוֹ־
אָדָם אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים׃ לָכֵן הִנְנִי מוֹדִיעָם בַּפַּעַם הַזֹּאת אוֹדִיעֵם
אֶת־יָדִי וְאֶת־גְּבוּרָתִי וְיָדְעוּ כִּי־שְׁמִי יְהֹוָה׃ חַטַּאת יְהוּדָה כְּתוּבָה
בְּעֵט בַּרְזֶל בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר חֲרוּשָׁה עַל־לוּחַ לִבָּם וּלְקַרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃
כִּזְכֹּר בְּנֵיהֶם מִזְבְּחוֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם עַל־עֵץ רַעֲנָן עַל־גְּבָעוֹת הַגְּבֹהוֹת׃ הֲרָרִי
בַּשָּׂדֶה חֵילְךָ כָל־אוֹצְרוֹתֶיךָ לָבַז אֶתֵּן בָּמֹתֶיךָ בְּחַטָּאת בְּכָל־גְּבוּלֶיךָ׃ וְשָׁמַטְתָּה
וּבְךָ מִנַּחֲלָתְךָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת־אֹיְבֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־
יָדָעְתָּ כִּי־אֵשׁ קְדַחְתֶּם בְּאַפִּי עַד־עוֹלָם תּוּקָד׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהֹוָה אָרוּר הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר יִבְטַח בָּאָדָם וְשָׂם בָּשָׂר זְרֹעוֹ וּמִן־יְהֹוָה יָסוּר לִבּוֹ׃ וְהָיָה כְּעַרְעָר
בָּעֲרָבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי־יָבוֹא טוֹב וְשָׁכַן חֲרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלֵחָה וְלֹא
תֵשֵׁב׃ בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהֹוָה וְהָיָה יְהֹוָה מִבְטַחוֹ׃ וְהָיָה כְּעֵץ ׀
שָׁתוּל עַל־מַיִם וְעַל־יוּבַל יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו וְלֹא יִרְאֶ* כִּי־יָבֹא חֹם וְהָיָה עָלֵהוּ
רַעֲנָן וּבִשְׁנַת בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאָג וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי׃ עָקֹב הַלֵּב מִכֹּל
וְאָנֻשׁ הוּא מִי יֵדָעֶנּוּ׃ אֲנִי יְהֹוָה חֹקֵר לֵב בֹּחֵן כְּלָיוֹת וְלָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָו*
כִּפְרִי מַעֲלָלָיו׃ קֹרֵא דָגַר וְלֹא יָלָד עֹשֶׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט בַּחֲצִי יָמָו* יַעַזְבֶנּוּ
וּבְאַחֲרִיתוֹ יִהְיֶה נָבָל׃ כִּסֵּא כָבוֹד מָרוֹם מֵרִאשׁוֹן מְקוֹם מִקְדָּשֵׁנוּ׃ מִקְוֵה
יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה כָּל־עֹזְבֶיךָ יֵבֹשׁוּ יְסוּרַי* בָּאָרֶץ יִכָּתֵבוּ כִּי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם־חַיִּים
אֶת־יְהֹוָה׃ רְפָאֵנִי יְהֹוָה וְאֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתִי אָתָּה׃

הפטרת במדבר

בהושע סימן ב׳.

וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִמַּד וְלֹא יִסָּפֵר וְהָיָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר
יֵאָמֵר לָהֶם לֹא־עַמִּי אַתֶּם יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אֵל־חָי׃ וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי־יְהוּדָה
וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו וְשָׂמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם יִזְרְעֶאל׃
אִמְרוּ לַאֲחֵיכֶם עַמִּי וְלַאֲחוֹתֵיכֶם רֻחָמָה׃ רִיבוּ בְאִמְּכֶם רִיבוּ כִּי־הִיא לֹא
אִשְׁתִּי וְאָנֹכִי לֹא אִישָׁהּ וְתָסֵר זְנוּנֶיהָ מִפָּנֶיהָ וְנַאֲפוּפֶיהָ מִבֵּין שָׁדֶיהָ׃ פֶּן־
אַפְשִׁיטֶנָּה עֲרֻמָּה וְהִצַּגְתִּיהָ כְּיוֹם הִוָּלְדָהּ וְשַׂמְתִּיהָ כַמִּדְבָּר וְשַׁתִּהָ כְּאֶרֶץ צִיָּה
וַהֲמִתִּיהָ בַּצָּמָא׃ וְאֶת־בָּנֶיהָ לֹא אֲרַחֵם כִּי־בְנֵי זְנוּנִים הֵמָּה׃ כִּי זָנְתָה אִמָּם
הֹבִישָׁה הוֹרָתָם כִּי אָמְרָה אֵלְכָה אַחֲרֵי מְאַהֲבַי נֹתְנֵי לַחְמִי וּמֵימַי צַמְרִי
וּפִשְׁתִּי שַׁמְנִי וְשִׁקּוּיָי׃ לָכֵן הִנְנִי־שָׂךְ אֶת־דַּרְכֵּךְ בַּסִּירִים וְגָדַרְתִּי אֶת־גְּדֵרָהּ

*יראה ק׳ *כדרכיו ק׳ *ימיו ק׳ *וסורי ק׳ ונתיבותיה

בירמיה סימן ט״ז. כין נמהוכר כין כנפרד, ולאיטליאני סיא הפטרת בהר ;

יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי־ארץ ויאמרו
אך־שקר נחלו אבותינו הבל ואין־בם מועיל : היעשה־לו־
אדם אלהים והמה לא אלהים : לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם
את־ידי ואת־גבורתי וידעו כי־שמי יהוה : חטאת יהודה כתובה
בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על־לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם :
כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על־עץ רענן על־גבעות הגבהות : הררי
בשדה חילך כל־אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל־גבוליך : ושמטתה
ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את־איביך בארץ אשר לא־
ידעת כי־אש קדחתם באפי עד־עולם תוקד : כה | אמר יהוה ארור הגבר
אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן־יהוה יסור לבו : והיה כערער
בערבה ולא יראה כי־יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא
תשב : ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו : והיה כעץ
שתול על־מים ועל־יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי־יבא חם והיה עלהו
רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי : עקב הלב מכל
ואנש הוא מי ידענו : אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו
כפרי מעלליו : קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו
ובאחריתו יהיה נבל : כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו : מקוה
ישראל יהוה כל־עזביך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים־חיים
את־יהוה : רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה :

הפטרת במדבר

בהושע סימן ב׳.

והיה מספר בני־ישראל כחול הים אשר לא־ימד ולא יספר והיה במקום אשר
יאמר להם לא־עמי אתם יאמר להם בני אל־חי : ונקבצו בני־יהודה
ובני־ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן־הארץ כי גדול־יום יזרעאל :
אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה : ריבו באמכם ריבו כי־היא לא
אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה : פן־
אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה
והמתיה בצמא : ואת־בניה לא ארחם כי־בני זנונים המה : כי זנתה אמם
הובישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי
ופשתי שמני ושקויי : לכן הנני־שך את־דרכך בסירים וגדרתי את־גדרה
ונתיבותיה

*יראה ק׳ *כדרכיו ק׳ *ימיו ק׳ *וסורי ק׳

וּנְתִיבוֹתֶיהָ לֹא תִמְצָא׃ וְרִדְּפָה אֶת־מְאַהֲבֶיהָ וְלֹא־תַשִּׂיג אֹתָם וּבִקְשָׁתַם וְלֹא
תִמְצָא וְאָמְרָה אֵלְכָה וְאָשׁוּבָה אֶל־אִישִׁי הָרִאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אָז מֵעָתָּה׃
וְהִיא לֹא יָדְעָה כִּי אָנֹכִי נָתַתִּי לָהּ הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וְכֶסֶף הִרְבֵּיתִי לָהּ
וְזָהָב עָשׂוּ לַבָּעַל׃ לָכֵן אָשׁוּב וְלָקַחְתִּי דְגָנִי בְּעִתּוֹ וְתִירוֹשִׁי בְּמוֹעֲדוֹ וְהִצַּלְתִּי
צַמְרִי וּפִשְׁתִּי לְכַסּוֹת אֶת־עֶרְוָתָהּ׃ וְעַתָּה אֲגַלֶּה אֶת־נַבְלֻתָהּ לְעֵינֵי מְאַהֲבֶיהָ
וְאִישׁ לֹא־יַצִּילֶנָּה מִיָּדִי׃ וְהִשְׁבַּתִּי כָּל־מְשׂוֹשָׂהּ חַגָּהּ חָדְשָׁהּ וְשַׁבַּתָּהּ וְכֹל
מוֹעֲדָהּ׃ וַהֲשִׁמֹּתִי גַּפְנָהּ וּתְאֵנָתָהּ אֲשֶׁר אָמְרָה אֶתְנָה הֵמָּה לִי אֲשֶׁר נָתְנוּ־לִי
מְאַהֲבָי וְשַׂמְתִּים לְיַעַר וַאֲכָלָתַם חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ וּפָקַדְתִּי עָלֶיהָ אֶת־יְמֵי הַבְּעָלִים
אֲשֶׁר תַּקְטִיר לָהֶם וַתַּעַד נִזְמָהּ וְחֶלְיָתָהּ וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי מְאַהֲבֶיהָ וְאֹתִי שָׁכְחָה
נְאֻם־יְהוָה׃ לָכֵן הִנֵּה אָנֹכִי מְפַתֶּיהָ וְהֹלַכְתִּיהָ הַמִּדְבָּר וְדִבַּרְתִּי עַל־לִבָּהּ׃
וְנָתַתִּי לָהּ אֶת־כְּרָמֶיהָ מִשָּׁם וְאֶת־עֵמֶק עָכוֹר לְפֶתַח תִּקְוָה וְעָנְתָה שָּׁמָּה כִּימֵי
נְעוּרֶיהָ וּכְיוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ־מִצְרָיִם׃ וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה תִּקְרְאִי
אִישִׁי וְלֹא־תִקְרְאִי־לִי עוֹד בַּעְלִי׃ וַהֲסִרֹתִי אֶת־שְׁמוֹת הַבְּעָלִים מִפִּיהָ וְלֹא־
יִזָּכְרוּ עוֹד בִּשְׁמָם׃ וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית בַּיּוֹם הַהוּא עִם־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעִם־עוֹף
הַשָּׁמַיִם וְרֶמֶשׂ הָאֲדָמָה וְקֶשֶׁת וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה אֶשְׁבּוֹר מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים
לָבֶטַח׃ וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים׃
וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ אֶת־יְהוָה׃

הַפְטָרַת נָשֹׂא

בשופטים סימן י"ג.

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצָּרְעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי וּשְׁמוֹ מָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה וְלֹא יָלָדָה׃
וַיֵּרָא מַלְאַךְ־יְהוָה אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה־נָא אַתְּ־עֲקָרָה וְלֹא
יָלַדְתְּ וְהָרִית וְיָלַדְתְּ בֵּן׃ וְעַתָּה הִשָּׁמְרִי נָא וְאַל־תִּשְׁתִּי יַיִן וְשֵׁכָר וְאַל־תֹּאכְלִי
כָּל־טָמֵא׃ כִּי הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים
יִהְיֶה הַנַּעַר מִן־הַבָּטֶן וְהוּא יָחֵל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃ וַתָּבֹא
הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר לְאִישָׁהּ לֵאמֹר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים נוֹרָא מְאֹד וְלֹא שְׁאִלְתִּיהוּ אֵי־מִזֶּה הוּא וְאֶת־שְׁמוֹ לֹא־הִגִּיד לִי׃
וַיֹּאמֶר לִי הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְעַתָּה אַל־תִּשְׁתִּי ׀ יַיִן וְשֵׁכָר וְאַל־תֹּאכְלִי כָּל־
טֻמְאָה כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנַּעַר מִן־הַבֶּטֶן עַד־יוֹם מוֹתוֹ׃ וַיֶּעְתַּר מָנוֹחַ
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר בִּי אֲדוֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ יָבוֹא־נָא עוֹד אֵלֵינוּ
וְיוֹרֵנוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַנַּעַר הַיּוּלָּד׃ וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל מָנוֹחַ וַיָּבֹא מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל־הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמָנוֹחַ אִישָׁהּ אֵין עִמָּהּ׃
וַתְּמַהֵר הָאִשָּׁה וַתָּרָץ וַתַּגֵּד לְאִישָׁהּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ

ונתיבותיה לא תמצא: ורדפה את־מאהביה ולא־תשיג אתם ובקשתם ולא
תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל־־אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה:
והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה
וזהב עשו לבעל: לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי
צמרי ופשתי לכסות את־ערותה: ועתה אגלה את־נבלתה לעיני מאהביה
ואיש לא־־יצילנה מידי: והשבתי כל־־משושה חגה חדשה ושבתה וכל
מועדה: והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו־לי
מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה: ופקדתי עליה את־ימי הבעלים
אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה
נאם־־יהוה: לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על־־לבה:
ונתתי לה את־כרמיה משם ואת־עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי
נעוריה וכיום עלותה מארץ־־מצרים: והיה ביום־־ההוא נאם־־יהוה תקראי
אישי ולא־־תקראי־לי עוד בעלי: והסרתי את־שמות הבעלים מפיה ולא־
יזכרו עוד בשמם: וכרתי להם ברית ביום ההוא עם־חית השדה ועם־עוף
השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן־הארץ והשכבתים
לבטח: וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים:
וארשתיך לי באמונה וידעת את־יהוה:

הפטרת נשא

בשופטים סימן י״ג.

ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה:
וירא מלאך־־יהוה אל־־האשה ויאמר אליה הנה־נא את־עקרה ולא
ילדת והרית וילדת בן: ועתה השמרי נא ואל־תשתי יין ושכר ואל־תאכלי
כל־טמא: כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא־יעלה על־ראשו כי־נזיר אלהים
יהיה הנער מן־הבטן והוא יחל להושיע את־ישראל מיד פלשתים: ותבא
האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי־־מזה הוא ואת־־שמו לא־־הגיד לי:
ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל־תשתי | יין ושכר ואל־תאכלי כל־
טמאה כי־־נזיר אלהים יהיה הנער מן־הבטן עד־־יום מותו: ויעתר מנוח
אל־־יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא־נא עוד אלינו
ויורנו מה־־נעשה לנער היולד: וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך
האלהים עוד אל־־האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה:
ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש

אֲשֶׁר־בָּא בַיּוֹם אֵלָי׃ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ מָנוֹחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֶל־הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ
הַאַתָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנִי׃ וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ עַתָּה יָבֹא
דְבָרֶיךָ מַה־יִּהְיֶה מִשְׁפַּט הַנַּעַר וּמַעֲשֵׂהוּ׃ וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־מָנוֹחַ מִכֹּל
אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֶל־הָאִשָּׁה תִּשָּׁמֵר׃ מִכֹּל אֲשֶׁר־יֵצֵא מִגֶּפֶן הַיַּיִן לֹא־תֹאכַל וְיַיִן
וְשֵׁכָר אַל־תֵּשְׁתְּ וְכָל־טֻמְאָה אַל־תֹּאכַל כֹּל אֲשֶׁר־צִוִּיתִיהָ תִּשְׁמֹר׃ וַיֹּאמֶר
מָנוֹחַ אֶל־מַלְאַךְ יְהוָה נַעְצְרָה־נָּא אוֹתָךְ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדִי עִזִּים׃ וַיֹּאמֶר
מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־מָנוֹחַ אִם־תַּעְצְרֵנִי לֹא־אֹכַל בְּלַחְמֶךָ וְאִם־תַּעֲשֶׂה עֹלָה לַיהוָה
תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא־יָדַע מָנוֹחַ כִּי־מַלְאַךְ יְהוָה הוּא׃ וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־מַלְאַךְ
יְהוָה מִי שְׁמֶךָ כִּי־יָבֹא דְבָרְיךָ וְכִבַּדְנוּךָ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ מַלְאַךְ יְהוָה לָמָּה זֶּה
תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וְהוּא פֶלִאי׃ וַיִּקַּח מָנוֹחַ אֶת־גְּדִי הָעִזִּים וְאֶת־הַמִּנְחָה וַיַּעַל
עַל־הַצּוּר לַיהוָה וּמַפְלִא לַעֲשׂוֹת וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים׃ וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלַּהַב
מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשָּׁמַיְמָה וַיַּעַל מַלְאַךְ־יְהוָה בְּלַהַב הַמִּזְבֵּחַ וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם אָרְצָה׃ וְלֹא־יָסַף עוֹד מַלְאַךְ יְהוָה לְהֵרָאֹה אֶל־מָנוֹחַ וְאֶל־
אִשְׁתּוֹ אָז יָדַע מָנוֹחַ כִּי־מַלְאַךְ יְהוָה הוּא׃ וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוּת
כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוּ חָפֵץ יְהוָה לַהֲמִיתֵנוּ לֹא־לָקַח מִיָּדֵנוּ
עֹלָה וּמִנְחָה וְלֹא הֶרְאָנוּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וְכָעֵת לֹא הִשְׁמִיעָנוּ כָּזֹאת׃ וַתֵּלֶד
הָאִשָּׁה בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שִׁמְשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ וַתָּחֶל רוּחַ
יְהוָה לְפַעֲמוֹ בְּמַחֲנֵה־דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאֹל׃

הפטרת בהעלותך

בזכריה סימן ב׳.

רָנִּי וְשִׂמְחִי בַּת־צִיּוֹן כִּי הִנְנִי־בָא וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ נְאֻם־יְהוָה׃ וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים
אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעָם וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ וְיָדַעַתְּ כִּי־יְהוָה
צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֵלָיִךְ׃ וְנָחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אַדְמַת הַקֹּדֶשׁ וּבָחַר
עוֹד בִּירוּשָׁלִָם׃ הַס כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נֵעוֹר מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ׃ וַיַּרְאֵנִי
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאַךְ יְהוָה וְהַשָּׂטָן עֹמֵד עַל־יְמִינוֹ
לְשִׂטְנוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבֹּחֵר
בִּירוּשָׁלִָם הֲלוֹא זֶה אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ׃ וִיהוֹשֻׁעַ הָיָה לָבֻשׁ בְּגָדִים צוֹאִים וְעֹמֵד
לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעֹמְדִים לְפָנָיו לֵאמֹר הָסִירוּ הַבְּגָדִים הַצֹּאִים
מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֲוֺנֶךָ וְהַלְבֵּשׁ אֹתְךָ מַחֲלָצוֹת׃ וָאֹמַר
יָשִׂימוּ צָנִיף טָהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיָּשִׂימוּ הַצָּנִיף הַטָּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיַּלְבִּשֻׁהוּ
בְּגָדִים וּמַלְאַךְ יְהוָה עֹמֵד׃ וַיָּעַד מַלְאַךְ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה

*דברך ק׳ *פלא יתיר י׳

אשר־בא ביום אלי: ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל־האיש ויאמר לו
האתה האיש אשר־דברת אל־האשה ויאמר אני: ויאמר מנוח עתה יבא
דבריך מה־יהיה משפט הנער ומעשהו: ויאמר מלאך יהוה אל־מנוח מכל
אשר־אמרתי אל־האשה תשמר: מכל אשר־יצא מגפן היין לא־תאכל ויין
ושכר אל־תשת וכל־טמאה אל־תאכל כל אשר־צויתיה תשמר: ויאמר
מנוח אל־מלאך יהוה נעצרה־נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: ויאמר
מלאך יהוה אל־מנוח אם־תעצרני לא־אכל בלחמך ואם־תעשה עלה ליהוה
תעלנה כי לא־ידע מנוח כי־מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל־מלאך
יהוה מי שמך כי־יבא דבריך וכבדנוך: ויאמר לו מלאך יהוה למה זה
תשאל לשמי והוא פלאי: ויקח מנוח את־גדי העזים ואת־המנחה ויעל
על־הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: ויהי בעלות הלהב
מעל המזבח השמימה ויעל מלאך־יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים
ויפלו על־פניהם ארצה: ולא־יסף עוד מלאך יהוה להראה אל־מנוח ואל־
אשתו אז ידע מנוח כי־מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל־אשתו מות נמות
כי אלהים ראינו: ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא־לקח מידנו
עלה ומנחה ולא הראנו את־כל־אלה וכעת לא השמיענו כזאת: ותלד
האשה בן ותקרא את־שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: ותחל רוח
יהוה לפעמו במחנה־דן בין צרעה ובין אשתאל:

הפטרת בהעלותך

בזכריה סימן ב׳.

רני ושמחי בת־ציון כי הנני־בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה: ונלוו גוים רבים
אל־יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי־יהוה
צבאות שלחני אליך: ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר
עוד בירושלם: הס כל־בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו: ויראני
את־יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על־ימינו
לשטנו: ויאמר יהוה אל־השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר
בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש: ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד
לפני המלאך: ויען ויאמר אל־העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים
מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: ואמר
ישימו צניף טהור על־ראשו וישימו הצניף הטהור על־ראשו וילבשהו
בגדים ומלאך יהוה עמד: ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר: כה־אמר יהוה

צְבָאוֹת אִם־בִּדְרָכַי תֵּלֵךְ וְאִם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר וְגַם־אַתָּה תָּדִין אֶת־בֵּיתִי
וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת־חֲצֵרָי וְנָתַתִּי לְךָ מַהְלְכִים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה : שְׁמַע־נָא
יְהוֹשֻׁעַ ׀ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אַתָּה וְרֵעֶיךָ הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ כִּי־אַנְשֵׁי מוֹפֵת הֵמָּה כִּי־
הִנְנִי מֵבִיא אֶת־עַבְדִּי צֶמַח : כִּי ׀ הִנֵּה הָאֶבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל־
אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם הִנְנִי מְפַתֵּחַ פִּתֻּחָהּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וּמַשְׁתִּי אֶת־
עֲוֺן הָאָרֶץ־הַהִיא בְּיוֹם אֶחָד : בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ
לְרֵעֵהוּ אֶל־תַּחַת גֶּפֶן וְאֶל־תַּחַת תְּאֵנָה : וַיָּשָׁב הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיְעִירֵנִי
כְּאִישׁ אֲשֶׁר־יֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ : וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה וַיֹּאמֶר* רָאִיתִי וְהִנֵּה
מְנוֹרַת זָהָב כֻּלָּהּ וְגֻלָּהּ עַל־רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נֵרֹתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה
מוּצָקוֹת לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ : וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִימִין הַגֻּלָּה
וְאֶחָד עַל־שְׂמֹאלָהּ : וָאַעַן וָאֹמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי לֵאמֹר מָה אֵלֶּה אֲדֹנִי :
וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ מָה־הֵמָּה אֵלֶּה וָאֹמַר לֹא
אֲדֹנִי : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְּבַר־יְהוָה אֶל־זְרֻבָּבֶל לֵאמֹר לֹא בְחַיִל וְלֹא
בְכֹחַ כִּי אִם־בְּרוּחִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : מִי־אַתָּה הַר־הַגָּדוֹל לִפְנֵי זְרֻבָּבֶל
לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא אֶת־הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה תְּשֻׁאוֹת חֵן חֵן לָהּ :

הפטרת שלח לך

ביהושע סימן ב׳.

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן מִן־הַשִּׁטִּים שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים חֶרֶשׁ לֵאמֹר לְכוּ רְאוּ
אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחוֹ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ בֵּית אִשָּׁה זוֹנָה וּשְׁמָהּ רָחָב וַיִּשְׁכְּבוּ־
שָׁמָּה : וַיֵּאָמַר לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה אֲנָשִׁים בָּאוּ הֵנָּה הַלַּיְלָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לַחְפֹּר אֶת־הָאָרֶץ : וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶל־רָחָב לֵאמֹר הוֹצִיאִי הָאֲנָשִׁים
הַבָּאִים אֵלַיִךְ אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבֵיתֵךְ כִּי לַחְפֹּר אֶת־כָּל־הָאָרֶץ בָּאוּ : וַתִּקַּח הָאִשָּׁה
אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתִּצְפְּנוֹ וַתֹּאמֶר כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאַיִן
הֵמָּה : וַיְהִי הַשַּׁעַר לִסְגּוֹר בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצָאוּ לֹא יָדַעְתִּי אָנָה הָלְכוּ
הָאֲנָשִׁים רִדְפוּ מַהֵר אַחֲרֵיהֶם כִּי תַשִּׂיגוּם : וְהִיא הֶעֱלָתַם הַגָּגָה וַתִּטְמְנֵם
בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ הָעֲרֻכוֹת לָהּ עַל־הַגָּג : וְהָאֲנָשִׁים רָדְפוּ אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן
עַל־הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשַּׁעַר סָגָרוּ אַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר יָצְאוּ הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם : וְהֵמָּה
טֶרֶם יִשְׁכָּבוּן וְהִיא עָלְתָה עֲלֵיהֶם עַל־הַגָּג : וַתֹּאמֶר אֶל־הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִּי־
נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נָפְלָה אֵימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי נָמֹגוּ כָּל־יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם : כִּי שָׁמַעְנוּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־מֵי יַם־סוּף מִפְּנֵיכֶם
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וַאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
לְסִיחֹן וּלְעוֹג אֲשֶׁר הֶחֱרַמְתֶּם אוֹתָם : וַנִּשְׁמַע וַיִּמַּס לְבָבֵנוּ וְלֹא־קָמָה עוֹד רוּחַ

*ואמר קרי

צבאות אם־בדרכי תלך ואם את־משמרתי תשמר וגם־אתה תדין את־ביתי
וגם תשמר את־חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה : שמע־נא
יהושע | הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי־אנשי מופת המה כי־
הנני מביא את־עבדי צמח : כי | הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על־
אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את־
עון הארץ־ההיא ביום אחד : ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש
לרעהו אל־תחת גפן ואל־תחת תאנה : וישב המלאך הדבר בי ויעירני
כאיש אשר־יעור משנתו : ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה
מנורת זהב כלה וגלה על־ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה
מוצקות לנרות אשר על־ראשה : ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה
ואחד על־שמאלה : ואען ואמר אל־המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני :
ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה־המה אלה ואמר לא
אדני : ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר־יהוה אל־זרבבל לאמר לא בחיל ולא
בכח כי אם־ברוחי אמר יהוה צבאות : מי־אתה הר־הגדול לפני זרבבל
למישר והוציא את־האבן הראשה תשאות חן חן לה :

הפטרת שלח לך

ביהושע סימן ב׳ .

וישלח יהושע בן־נון מן־השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו
את־הארץ ואת־יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו־
שמה : ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל
לחפר את־הארץ : וישלח מלך יריחו אל־רחב לאמר הוציאי האנשים
הבאים אליך אשר־באו לביתך כי לחפר את־כל־הארץ באו : ותקח האשה
את־שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין
המה : ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו
האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום : והיא העלתם הגגה ותטמנם
בפשתי העץ הערכות לה על־הגג : והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן
על־המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם : והמה
טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על־הגג : ותאמר אל־האנשים ידעתי כי־
נתן יהוה לכם את־הארץ וכי־נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל־ישבי
הארץ מפניכם : כי שמענו את אשר־הוביש יהוה את־מי ים־סוף מפניכם
בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם : ונשמע וימס לבבנו ולא־קמה עוד רוח

בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת׃ וְעַתָּה הִשָּׁבְעוּ־נָא לִי בַּיהוָה כִּי־עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חָסֶד וַעֲשִׂיתֶם גַּם־אַתֶּם עִם־בֵּית אָבִי חֶסֶד וּנְתַתֶּם לִי אוֹת אֱמֶת׃ וְהַחֲיִתֶם אֶת־אָבִי וְאֶת־אִמִּי וְאֶת־אַחַי וְאֶת־אַחְוֹתַי וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ מִמָּוֶת׃ וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַחְתֵּיכֶם לָמוּת אִם לֹא תַגִּידוּ אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בְּתֵת יְהוָה לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ וַתּוֹרִדֵם בַּחֶבֶל בְּעַד הַחַלּוֹן כִּי בֵיתָהּ בְּקִיר הַחוֹמָה וּבַחוֹמָה הִיא יוֹשָׁבֶת׃ וַתֹּאמֶר לָהֶם הָהָרָה לֵּכוּ פֶּן־יִפְגְּעוּ בָכֶם הָרֹדְפִים וְנַחְבֵּתֶם שָׁמָּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שׁוֹב הָרֹדְפִים וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נְקִיִּם אֲנַחְנוּ מִשְּׁבֻעָתֵךְ הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָאִים בָּאָרֶץ אֶת־תִּקְוַת חוּט הַשָּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁרִי בַּחַלּוֹן אֲשֶׁר הוֹרַדְתֵּנוּ בוֹ וְאֶת־אָבִיךְ וְאֶת־אִמֵּךְ וְאֶת־אַחַיִךְ וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִיךְ תַּאַסְפִי אֵלַיִךְ הַבָּיְתָה׃ וְהָיָה כֹּל אֲשֶׁר־יֵצֵא מִדַּלְתֵי בֵיתֵךְ הַחוּצָה דָּמוֹ בְרֹאשׁוֹ וַאֲנַחְנוּ נְקִיִּם וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה אִתָּךְ בַּבַּיִת דָּמוֹ בְרֹאשֵׁנוּ אִם־יָד תִּהְיֶה־בּוֹ׃ וְאִם־תַּגִּידִי אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיִינוּ נְקִיִּם מִשְּׁבֻעָתֵךְ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ וַתֹּאמֶר כְּדִבְרֵיכֶם כֶּן־הוּא וַתְּשַׁלְּחֵם וַיֵּלֵכוּ וַתִּקְשֹׁר אֶת־תִּקְוַת הַשָּׁנִי בַּחַלּוֹן׃ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הָהָרָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד־שָׁבוּ הָרֹדְפִים וַיְבַקְשׁוּ הָרֹדְפִים בְּכָל־הַדֶּרֶךְ וְלֹא מָצָאוּ׃ וַיָּשֻׁבוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיֵּרְדוּ מֵהָהָר וַיַּעַבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וַיְסַפְּרוּ־לוֹ אֵת כָּל־הַמֹּצְאוֹת אוֹתָם׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ כִּי־נָתַן יְהוָה בְּיָדֵנוּ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְגַם־נָמֹגוּ כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפָּנֵינוּ׃

הפטרת קרח

בשמואל א׳ סימן י״א •

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם לְכוּ וְנֵלְכָה הַגִּלְגָּל וּנְחַדֵּשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה׃ וַיֵּלְכוּ כָל־הָעָם הַגִּלְגָּל וַיַּמְלִכוּ שָׁם אֶת־שָׁאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם זְבָחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׂמַח שָׁם שָׁאוּל וְכָל־אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקֹלְכֶם לְכֹל אֲשֶׁר־אֲמַרְתֶּם לִי וָאַמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ ׀ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וַאֲנִי זָקַנְתִּי וָשַׂבְתִּי וּבָנַי הִנָּם אִתְּכֶם וַאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנְּעֻרַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ הִנְנִי עֲנוּ בִי נֶגֶד יְהוָה וְנֶגֶד מְשִׁיחוֹ אֶת־שׁוֹר ׀ מִי לָקַחְתִּי וַחֲמוֹר מִי לָקַחְתִּי וְאֶת־מִי עָשַׁקְתִּי אֶת־מִי רַצּוֹתִי וּמִיַּד־מִי לָקַחְתִּי כֹפֶר וְאַעְלִים עֵינַי בּוֹ וְאָשִׁיב לָכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשַׁקְתָּנוּ וְלֹא רַצּוֹתָנוּ וְלֹא־לָקַחְתָּ מִיַּד־אִישׁ מְאוּמָה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֵד יְהוָה בָּכֶם וְעֵד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מְצָאתֶם בְּיָדִי מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עֵד׃

באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל־הארץ
מתחת׃ ועתה השבעו־נא לי ביהוה כי־עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם־
אתם עם־בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת׃ והחיתם את־אבי ואת־אמי
ואת־אחי ואת־אחותי ואת כל־אשר להם והצלתם את־נפשתינו ממות׃
ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את־דברנו זה
והיה בתת יהוה לנו את־הארץ ועשינו עמך חסד ואמת׃ ותורדם בחבל
בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת׃ ותאמר להם
ההרה לכו פן־יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שב
הרדפים ואחר תלכו לדרככם׃ ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך
הזה אשר השבעתנו׃ הנה אנחנו באים בארץ את־תקות חוט השני הזה
תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת־אביך ואת־אמך ואת־אחיך ואת כל־
בית אביך תאספי אליך הביתה׃ והיה כל אשר־יצא מדלתי ביתך החוצה
דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשנו אם־יד
תהיה־בו׃ ואם־תגידי את־דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו׃
ותאמר כדבריכם כן־הוא ותשלחם וילכו ותקשר את־תקות השני בחלון׃
וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד־שבו הרדפים ויבקשו
הרדפים בכל־הדרך ולא מצאו׃ וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו
ויבאו אל־יהושע בן־נון ויספרו־לו את כל־המצאות אותם׃ ויאמרו
אל־יהושע כי־נתן יהוה בידנו את־כל־הארץ וגם־נמגו כל־ישבי הארץ
מפנינו׃

הפטרת קרח

בשמואל א׳ סימן י״א.

ויאמר שמואל אל־העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה׃ וילכו כל־
העם הגלגל וימלכו שם את־שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו־שם זבחים
שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל־אנשי ישראל עד מאד׃ ויאמר
שמואל אל־כל־ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל־אשר אמרתם לי ואמליך
עליכם מלך׃ ועתה הנה המלך | מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני
הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד־היום הזה׃ הנני ענו בי נגד
יהוה ונגד משיחו את־שור | מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת־מי עשקתי
את־מי רצותי ומיד־מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם׃ ויאמרו
לא עשקתנו ולא רצותנו ולא־לקחת מיד־איש מאומה׃ ויאמר אליהם עד
יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד׃

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וַאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ וְאִשָּׁפְטָה אִתְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל־צִדְקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּכֶם וְאֶת־אֲבֹתֵיכֶם׃ כַּאֲשֶׁר־בָּא יַעֲקֹב מִצְרָיִם וַיִּזְעֲקוּ אֲבֹתֵיכֶם אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיֹּשִׁבוּם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכֹּר אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא שַׂר־צְבָא חָצוֹר וּבְיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלָּחֲמוּ בָּם׃ וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרֻ חָטָאנוּ כִּי עָזַבְנוּ אֶת־יְהוָה וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעַשְׁתָּרוֹת וְעַתָּה הַצִּילֵנוּ מִיַּד אֹיְבֵינוּ וְנַעַבְדֶךָּ׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יְרֻבַּעַל וְאֶת־בְּדָן וְאֶת־יִפְתָּח וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ בֶּטַח׃ וַתִּרְאוּ כִּי נָחָשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַלְכְּכֶם׃ וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׁאֶלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ אִם־תִּירְאוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תַמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וִהְיִתֶם גַּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־מָלַךְ עֲלֵיכֶם אַחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת־פִּי יְהוָה וְהָיְתָה יַד־יְהוָה בָּכֶם וּבַאֲבֹתֵיכֶם׃ גַּם־עַתָּה הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עֹשֶׂה לְעֵינֵיכֶם׃ הֲלוֹא קְצִיר־חִטִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה וְיִתֵּן קֹלוֹת וּמָטָר וּדְעוּ וּרְאוּ כִּי־רָעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לִשְׁאוֹל לָכֶם מֶלֶךְ׃ וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קֹלֹת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָל־הָעָם מְאֹד אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׁמוּאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אֶל־שְׁמוּאֵל הִתְפַּלֵּל בְּעַד־עֲבָדֶיךָ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאַל־נָמוּת כִּי־יָסַפְנוּ עַל־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ רָעָה לִשְׁאֹל לָנוּ מֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ אַתֶּם עֲשִׂיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת אַךְ אַל־תָּסוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לְבַבְכֶם׃ וְלֹא תָּסוּרוּ כִּי ׀ אַחֲרֵי הַתֹּהוּ אֲשֶׁר לֹא־יוֹעִילוּ וְלֹא יַצִּילוּ כִּי־תֹהוּ הֵמָּה׃ כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם׃

הפטרת חקת

בשופטים סימן י״א.

וְיִפְתָּח הַגִּלְעָדִי הָיָה גִּבּוֹר חַיִל וְהוּא בֶּן־אִשָּׁה זוֹנָה וַיּוֹלֶד גִּלְעָד אֶת־יִפְתָּח׃ וַתֵּלֶד אֵשֶׁת־גִּלְעָד לוֹ בָּנִים וַיִּגְדְּלוּ בְנֵי־הָאִשָּׁה וַיְגָרְשׁוּ אֶת־יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־תִנְחַל בְּבֵית־אָבִינוּ כִּי בֶּן־אִשָּׁה אַחֶרֶת אָתָּה׃ וַיִּבְרַח יִפְתָּח מִפְּנֵי אֶחָיו וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְלַקְּטוּ אֶל־יִפְתָּח אֲנָשִׁים רֵיקִים וַיֵּצְאוּ עִמּוֹ׃ וַיְהִי מִיָּמִים וַיִּלָּחֲמוּ בְנֵי־עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־נִלְחֲמוּ בְנֵי עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל

*ויאמרו קרי

ויאמר שמואל אל־העם יהוה אשר עשה את־משה ואת־אהרן ואשר העלה את־אבתיכם מארץ מצרים׃ ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל־צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת־אבתיכם׃ כאשר־בא יעקב מצרים ויזעקו אבתיכם אל־יהוה וישלח יהוה את־משה ואת־אהרן ויוציאו את־אבותיכם ממצרים וישיבום במקום הזה׃ וישכחו את־יהוה אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר־צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם׃ ויזעקו אל־יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את־יהוה ונעבד את־הבעלים ואת־העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך׃ וישלח יהוה את־ירבעל ואת־בדן ואת־יפתח ואת־שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח׃ ותראו כי נחש מלך בני־עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי־מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם׃ ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך׃ אם־תיראו את־יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את־פי יהוה והיתם גם־אתם וגם־המלך אשר־מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם׃ ואם־לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את־פי יהוה והיתה יד־יהוה בכם ובאבותיכם׃ גם־עתה התיצבו וראו את־הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם׃ הלוא קציר־חטים היום אקרא אל־יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי־רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך׃ ויקרא שמואל אל־יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל־העם מאד את־יהוה ואת־שמואל׃ ויאמרו כל־העם אל־שמואל התפלל בעד־עבדיך אל־יהוה אלהיך ואל־נמות כי־יספנו על־כל־חטאתינו רעה לשאל לנו מלך׃ ויאמר שמואל אל־העם אל־תיראו אתם עשיתם את כל־הרעה הזאת אך אל־תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את־יהוה בכל־לבבכם׃ ולא תסורו כי | אחרי התהו אשר לא־יועילו ולא יצילו כי־תהו המה׃ כי לא־יטש יהוה את־עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם׃

הפטרת חקת

בשופטים סימן י״א.

ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן־אשה זונה ויולד גלעד את־יפתח׃ ותלד אשת־גלעד לו בנים ויגדלו בני־האשה ויגרשו את־יפתח ויאמרו לו לא־תנחל בבית־אבינו כי בן־אשה אחרת אתה׃ ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל־יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו׃ ויהי מימים וילחמו בני־עמון עם־ישראל׃ ויהי כאשר־נלחמו בני עמון עם־ישראל

וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי גִלְעָד לָקַחַת אֶת־יִפְתָּח מֵאֶרֶץ טוֹב׃ וַיֹּאמְרוּ לְיִפְתָּח לְכָה וְהָיִיתָה
לָּנוּ לְקָצִין וְנִלָּחֲמָה בִּבְנֵי עַמּוֹן׃ וַיֹּאמֶר יִפְתָּח לְזִקְנֵי גִלְעָד הֲלֹא אַתֶּם שְׂנֵאתֶם
אוֹתִי וַתְּגָרְשׁוּנִי מִבֵּית אָבִי וּמַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלַי עַתָּה כַּאֲשֶׁר צַר לָכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ
זִקְנֵי גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח לָכֵן עַתָּה שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ וְהָלַכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ בִּבְנֵי עַמּוֹן
וְהָיִיתָ לָּנוּ לְרֹאשׁ לְכֹל יֹשְׁבֵי גִלְעָד׃ וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֶל־זִקְנֵי גִלְעָד אִם־מְשִׁיבִים
אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בִּבְנֵי עַמּוֹן וְנָתַן יְהוָה אוֹתָם לְפָנָי אָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לְרֹאשׁ׃
וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי־גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח יְהוָה יִהְיֶה שֹׁמֵעַ בֵּינוֹתֵינוּ אִם־לֹא כִדְבָרְךָ כֵּן
נַעֲשֶׂה׃ וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם־זִקְנֵי גִלְעָד וַיָּשִׂימוּ הָעָם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקָצִין
וַיְדַבֵּר יִפְתָּח אֶת־כָּל־דְּבָרָיו לִפְנֵי יְהוָה בַּמִּצְפָּה׃ וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח מַלְאָכִים אֶל־
מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן לֵאמֹר מַה־לִּי וָלָךְ כִּי־בָאתָ אֵלַי לְהִלָּחֵם בְּאַרְצִי׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
בְּנֵי־עַמּוֹן אֶל־מַלְאֲכֵי יִפְתָּח כִּי־לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־אַרְצִי בַּעֲלוֹתוֹ מִמִּצְרַיִם
מֵאַרְנוֹן וְעַד־הַיַּבֹּק וְעַד־הַיַּרְדֵּן וְעַתָּה הָשִׁיבָה אֶתְהֶן בְּשָׁלוֹם׃ וַיּוֹסֶף עוֹד
יִפְתָּח וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן׃ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר יִפְתָּח לֹא־
לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־אֶרֶץ מוֹאָב וְאֶת־אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן׃ כִּי בַּעֲלוֹתָם מִמִּצְרָיִם
וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־יַם־סוּף וַיָּבֹא קָדֵשָׁה׃ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים ׀ אֶל־
מֶלֶךְ אֱדוֹם לֵאמֹר אֶעְבְּרָה־נָּא בְאַרְצֶךָ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ אֱדוֹם וְגַם אֶל־מֶלֶךְ
מוֹאָב שָׁלַח וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקָדֵשׁ׃ וַיֵּלֶךְ בַּמִּדְבָּר וַיָּסָב אֶת־אֶרֶץ
אֱדוֹם וְאֶת־אֶרֶץ מוֹאָב וַיָּבֹא מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ לְאֶרֶץ מוֹאָב וַיַּחֲנוּן בְּעֵבֶר אַרְנוֹן
וְלֹא־בָאוּ בִּגְבוּל מוֹאָב כִּי אַרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב׃ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־
סִיחוֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעְבְּרָה־נָּא בְאַרְצְךָ עַד־
מְקוֹמִי׃ וְלֹא־הֶאֱמִין סִיחוֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחוֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ
וַיַּחֲנוּ בְּיָהְצָה וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־סִיחוֹן וְאֶת־כָּל־
עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם וַיִּירַשׁ יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ
הַהִיא׃ וַיִּירְשׁוּ אֵת כָּל־גְּבוּל הָאֱמֹרִי מֵאַרְנוֹן וְעַד־הַיַּבֹּק וּמִן־הַמִּדְבָּר וְעַד־הַיַּרְדֵּן׃
וְעַתָּה יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת־הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה
תִּירָשֶׁנּוּ׃ הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךָ כְּמוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ אוֹתוֹ תִירָשׁ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
הוֹרִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפָּנֵינוּ אוֹתוֹ נִירָשׁ׃ וְעַתָּה הֲטוֹב טוֹב אַתָּה מִבָּלָק בֶּן־
צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב הֲרוֹב רָב עִם־יִשְׂרָאֵל אִם־נִלְחֹם נִלְחַם בָּם׃ בְּשֶׁבֶת יִשְׂרָאֵל
בְּחֶשְׁבּוֹן וּבִבְנוֹתֶיהָ וּבְעַרְעוֹר וּבִבְנוֹתֶיהָ וּבְכָל־הֶעָרִים אֲשֶׁר עַל־יְדֵי אַרְנוֹן
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וּמַדּוּעַ לֹא־הִצַּלְתֶּם בָּעֵת הַהִיא׃ וְאָנֹכִי לֹא־חָטָאתִי לָךְ
וְאַתָּה עֹשֶׂה אִתִּי רָעָה לְהִלָּחֶם בִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה הַשֹּׁפֵט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־דִּבְרֵי יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו׃
וַתְּהִי עַל־יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבֹר אֶת־מִצְפֵּה

וילכו זקני גלעד לקחת את־יפתח מארץ טוב: ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: ויאמרו זקני גלעד אל־יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד: ויאמר יפתח אל־זקני גלעד אם־משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש: ויאמרו זקני־גלעד אל־יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם־לא כדברך כן נעשה: וילך יפתח עם־זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את־כל־דבריו לפני יהוה במצפה: וישלח יפתח מלאכים אל־מלך בני־עמון לאמר מה־לי ולך כי־באת אלי להלחם בארצי: ויאמר מלך בני־עמון אל־מלאכי יפתח כי־לקח ישראל את־ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד־היבק ועד־הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום: ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל־מלך בני עמון: ויאמר לו כה אמר יפתח לא־לקח ישראל את־ארץ מואב ואת־ארץ בני עמון: כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד־ים־סוף ויבא קדשה: וישלח ישראל מלאכים אל־מלך אדום לאמר אעברה־נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם־אל־מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש: וילך במדבר ויסב את־ארץ אדום ואת־ארץ מואב ויבא ממזרח־שמש לארץ מואב ויחנון בעבר ארנון ולא־באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב: וישלח ישראל מלאכים אל־סיחון מלך־האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה־נא בארצך עד־מקומי: ולא־האמין סיחון את־ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחון את־כל־עמו ויחנו ביהצה וילחם עם־ישראל: ויתן יהוה אלהי־ישראל את־סיחון ואת־כל־עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל־ארץ האמרי יושב הארץ ההיא: ויירשו את כל־גבול האמרי מארנון ועד־היבק ומן המדבר ועד הירדן: ועתה יהוה | אלהי ישראל הוריש את־האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל־אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש: ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן־צפור מלך מואב הרוב רב עם־ישראל אם־נלחם נלחם בם: בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל־הערים אשר על־ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא־הצלתם בעת ההיא: ואנכי לא־חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: ולא שמע מלך בני עמון אל־דברי יפתח אשר שלח אליו: ותהי על־יפתח רוח יהוה ויעבר את־הגלעד ואת־מנשה ויעבר את־מצפה

גִּלְעָד וּמִמִּצְפֵּה גִלְעָד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן׃ וַיִּדַּר יִפְתָּח נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם־נָתוֹן
תִּתֵּן אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדִי׃ וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדַּלְתֵי בֵיתִי לִקְרָאתִי בְּשׁוּבִי
בְשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לַיהוָה וְהַעֲלִיתִהוּ עוֹלָה׃ וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן
לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ׃ וַיַּכֵּם מֵעֲרוֹעֵר וְעַד־בּוֹאֲךָ מִנִּית עֶשְׂרִים עִיר
וְעַד אָבֵל כְּרָמִים מַכָּה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּכָּנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

הפטרת בלק

בטיכה סימן ה׳.

וְהָיָה ׀ שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת יְהוָה כִּרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב
אֲשֶׁר לֹא־יְקַוֶּה לְאִישׁ וְלֹא יְיַחֵל לִבְנֵי אָדָם׃ וְהָיָה שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בַּגּוֹיִם
בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּאַרְיֵה בְּבַהֲמוֹת יַעַר כִּכְפִיר בְּעֶדְרֵי־צֹאן אֲשֶׁר אִם־עָבַר
וְרָמַס וְטָרַף וְאֵין מַצִּיל׃ תָּרֹם יָדְךָ עַל־צָרֶיךָ וְכָל־אֹיְבֶיךָ יִכָּרֵתוּ׃ וְהָיָה בַיּוֹם־
הַהוּא נְאֻם־יְהוָה וְהִכְרַתִּי סוּסֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְהַאֲבַדְתִּי מַרְכְּבֹתֶיךָ׃ וְהִכְרַתִּי עָרֵי
אַרְצֶךָ וְהָרַסְתִּי כָּל־מִבְצָרֶיךָ׃ וְהִכְרַתִּי כְשָׁפִים מִיָּדֶךָ וּמְעוֹנְנִים לֹא יִהְיוּ־לָךְ׃
וְהִכְרַתִּי פְסִילֶיךָ וּמַצֵּבוֹתֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃ וְנָתַשְׁתִּי
אֲשֵׁירֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךָ׃ וְעָשִׂיתִי בְּאַף וּבְחֵמָה נָקָם אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
לֹא שָׁמֵעוּ׃ שִׁמְעוּ־נָא אֵת אֲשֶׁר־יְהוָה אֹמֵר קוּם רִיב אֶת־הֶהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה
הַגְּבָעוֹת קוֹלֶךָ׃ שִׁמְעוּ הָרִים אֶת־רִיב יְהוָה וְהָאֵתָנִים מֹסְדֵי אָרֶץ כִּי רִיב
לַיהוָה עִם־עַמּוֹ וְעִם־יִשְׂרָאֵל יִתְוַכָּח׃ עַמִּי מֶה־עָשִׂיתִי לְךָ וּמָה הֶלְאֵתִיךָ עֲנֵה
בִי׃ כִּי הֶעֱלִתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתִיךָ וָאֶשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת־
מֹשֶׁה אַהֲרֹן וּמִרְיָם׃ עַמִּי זְכָר־נָא מַה־יָּעַץ בָּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמֶה־עָנָה אֹתוֹ
בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִן־הַשִּׁטִּים עַד־הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צִדְקוֹת יְהוָה׃ בַּמָּה אֲקַדֵּם
יְהוָה אִכַּף לֵאלֹהֵי מָרוֹם הַאֲקַדְּמֶנּוּ בְעוֹלוֹת בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה׃ הֲיִרְצֶה יְהוָה
בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי־שָׁמֶן הַאֶתֵּן בְּכוֹרִי פִּשְׁעִי פְּרִי בִטְנִי חַטַּאת
נַפְשִׁי׃ הִגִּיד לְךָ אָדָם מַה־טּוֹב וּמָה־יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמְּךָ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־אֱלֹהֶיךָ׃

הפטרת פינחס

במלכים א׳ סימן י״ח. אכן לאחר י״ז בתמוז מפטירין לפינחס דברי ירמיה דפרשת מטות.

וְיַד יְהוָה הָיְתָה אֶל־אֵלִיָּהוּ וַיְשַׁנֵּס מָתְנָיו וַיָּרָץ לִפְנֵי אַחְאָב עַד־בֹּאֲכָה
יִזְרְעֶאלָה׃ וַיַּגֵּד אַחְאָב לְאִיזֶבֶל אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֵלִיָּהוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
הָרַג אֶת־כָּל־הַנְּבִיאִים בֶּחָרֶב׃ וַתִּשְׁלַח אִיזֶבֶל מַלְאָךְ אֶל־אֵלִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה־
יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוּן כִּי־כָעֵת מָחָר אָשִׂים אֶת־נַפְשְׁךָ כְּנֶפֶשׁ אַחַד מֵהֶם׃

גלעד ומִמצפה גלעד עבר בני עמון: וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם־נתון
תתן את־בני עמון בידי: והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי
בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתיהו עלה: ויעבר יפתח אל־בני עמון
להלחם בם ויתנם יהוה בידו: ויכם מערוער ועד־בואך מנית עשרים עיר
ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל:

הפטרת בלק.

במיכה סימן ה׳.

והיה ׀ שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים עלי־עשב
אשר לא־יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם: והיה שארית יעקב בגוים
בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי־צאן אשר אם־עבר
ורמס וטרף ואין מציל: תרם ידך על־צריך וכל־איביך יכרתו: והיה ביום־
ההוא נאם־יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי מרכבתיך: והכרתי ערי
ארצך והרסתי כל־מבצריך: והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו־לך:
והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא־תשתחוה עוד למעשה ידיך: ונתשתי
אשיריך מקרבך והשמדתי עריך: ועשיתי באף ובחמה נקם את־הגוים אשר
לא שמעו: שמעו־נא את אשר־יהוה אמר קום ריב את־ההרים ותשמענה
הגבעות קולך: שמעו הרים את־ריב יהוה והאתנים מוסדי ארץ כי ריב
ליהוה עם־עמו ועם־ישראל יתוכח: עמי מה־עשיתי לך ומה הלאתיך ענה
בי: כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח לפניך את־
משה אהרן ומרים: עמי זכר־נא מה־יעץ בלק מלך מואב ומה־ענה אתו
בלעם בן־בעור מן־השטים עד־הגלגל למען דעת צדקות יהוה: במה אקדם
יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה: הירצה יהוה
באלפי אילים ברבבות נחלי־שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת
נפשי: הגיד לך אדם מה־טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם־עשות משפט
ואהבת־חסד והצנע לכת עם־אלהיך:

הפטרת פינחס

במלכים א׳ סימן י״ח. לכן לאחר י״ז בתמוז מפטירין לפינחס דברי ירמיה דפרנה מטות.

ויד יהוה היתה אל־אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה
יזרעאלה: ויגד אחאב לאיזבל את־כל־אשר עשה אליהו ואת כל־אשר
הרג את־כל־הנביאים בחרב: ותשלח איזבל מלאך אל־אליהו לאמר כה־
יעשון אלהים וכה יוספון כי־כעת מחר אשים את־נפשך כנפש אחד מהם:

וירא ויקם וילך אל־נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את־נערו שם: והוא־הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את־נפשו למות ויאמר | רב עתה יהוה קח נפשי כי־לא־טוב אנכי מאבתי: וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה־זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב: וישב מלאך יהוה | שנית ויגע־בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך: ויקם ויאכל וישתה וילך | בכח | האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב: ויבא־שם אל־המערה וילן שם והנה דבר־יהוה אליו ויאמר לו מה־לך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה | אלהי צבאות כי־עזבו בריתך בני ישראל את־מזבחתיך הרסו ואת־נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את־נפשי לקחתה: ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: ויהי | כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה־לך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה | אלהי צבאות כי־עזבו בריתך בני ישראל את־מזבחתיך הרסו ואת־נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את־נפשי לקחתה: ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את־חזאל למלך על־ארם: ואת יהוא בן־נמשי תמשח למלך על־ישראל ואת־אלישע בן־שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיך: והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע: והשארתי בישראל שבעת אלפים כל־הברכים אשר לא־כרעו לבעל וכל־הפה אשר לא־נשק לו: וילך משם וימצא את־אלישע בן־שפט והוא חרש שנים־עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: ויעזב את־הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה־נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה־עשיתי לך: וישב מאחריו ויקח את־צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו:

הפטרת מטות

בירמיה סימן א׳ ואם מחוברים מטות ומסעי אז קורין שמעו דס׳ מסעי ואפילו הוא ר״ח:

דברי ירמיהו בן־חלקיהו מן־הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן: אשר היה דבר־יהוה אליו בימי יאשיהו בן־אמון מלך יהודה בשלש־עשרה

וירא ויקם וילך אל־נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את־נערו שם:
והוא־הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את־נפשו
למות ויאמר ׀ רב עתה יהוה קח נפשי כי לא־טוב אנכי מאבתי: וישכב
ויישן תחת רתם אחד והנה־זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: ויבט
והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב: וישב
מלאך יהוה ׀ שנית ויגע־בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך: ויקם ויאכל
וישתה וילך בכח ׀ האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר
האלהים חרב: ויבא־שם אל־המערה וילן שם והנה דבר־יהוה אליו ויאמר
לו מה־לך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה ׀ אלהי צבאות כי־עזבו
בריתך בני ישראל את־מזבחתיך הרסו ואת־נביאיך הרגו בחרב ואותר
אני לבדי ויבקשו את־נפשי לקחתה: ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה
והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה
לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: ואחר הרעש אש לא
באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: ויהי ׀ כשמע אליהו וילט פניו
באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה־לך פה
אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה ׀ אלהי צבאות כי־עזבו בריתך בני
ישראל את־מזבחתיך הרסו ואת־נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי
ויבקשו את־נפשי לקחתה: ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה
דמשק ובאת ומשחת את־חזאל למלך על־ארם: ואת יהוא בן־נמשי תמשח
למלך על־ישראל ואת־אלישע בן־שפט מאבל מחולה תמשח לנביא
תחתיך: והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית
אלישע: והשארתי בישראל שבעת אלפים כל־הברכים אשר לא־כרעו
לבעל וכל־הפה אשר לא־נשק לו: וילך משם וימצא את־אלישע בן־שפט
והוא חרש שנים־עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו
אליו וישלך אדרתו אליו: ויעזב את־הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר
אשקה־נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה־עשיתי
לך: וישב מאחריו ויקח את־צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר
ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו:

הפטרת מטות

בירמיה סימן א׳ ואם מחוברים מטות ומסעי אז קורין שמעו דפ׳ מסעי
ואפילו הוא ר״ח:

דברי ירמיהו בן־חלקיהו מן־הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן: אשר
היה דבר־יהוה אליו בימי יאשיהו בן־אמון מלך יהודה בשלש־עשרה

שָׁנָה לְמׇלְכוֹ׃ וַיְהִי בִּימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה עַד־תֹּם עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בֶן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת יְרוּשָׁלַםִ בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר׃ בְּטֶרֶם אֶצּוֹרְךָ אצרך קרי בַבֶּטֶן יְדַעְתִּיךָ וּבְטֶרֶם תֵּצֵא
מֵרֶחֶם הִקְדַּשְׁתִּיךָ נָבִיא לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ׃ וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה
לֹא־יָדַעְתִּי דַּבֵּר כִּי־נַעַר אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל־תֹּאמַר נַעַר
אָנֹכִי כִּי עַל־כׇּל־אֲשֶׁר אֶשְׁלָחֲךָ תֵּלֵךְ וְאֵת כׇּל־אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ תְּדַבֵּר׃
אַל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־אִתְּךָ אֲנִי לְהַצִּלֶךָ נְאֻם־יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה
אֶת־יָדוֹ וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיךָ׃ רְאֵה
הִפְקַדְתִּיךָ ׀ הַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ
וּלְהַאֲבִיד וְלַהֲרוֹס לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
מָה־אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר מַקֵּל שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת כִּי־שֹׁקֵד אֲנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשֹׂתוֹ׃ וַיְהִי דְבַר־
יְהוָה ׀ אֵלַי שֵׁנִית לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר סִיר נָפוּחַ אֲנִי רֹאֶה
וּפָנָיו מִפְּנֵי צָפוֹנָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי מִצָּפוֹן תִּפָּתַח הָרָעָה עַל כׇּל־
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ כִּי ׀ הִנְנִי קֹרֵא לְכׇל־מִשְׁפְּחוֹת מַמְלְכוֹת צָפוֹנָה נְאֻם־
יְהוָה וּבָאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ פֶּתַח ׀ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַםִ וְעַל כׇּל־
חוֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כׇּל־עָרֵי יְהוּדָה׃ וְדִבַּרְתִּי מִשְׁפָּטַי אוֹתָם עַל
כׇּל־רָעָתָם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי
יְדֵיהֶם׃ וְאַתָּה תֶּאְזֹר מׇתְנֶיךָ וְקַמְתָּ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת כׇּל־אֲשֶׁר
אָנֹכִי אֲצַוֶּךָּ אַל־תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן־אֲחִתְּךָ לִפְנֵיהֶם׃ וַאֲנִי הִנֵּה
נְתַתִּיךָ הַיּוֹם לְעִיר מִבְצָר וּלְעַמּוּד בַּרְזֶל וּלְחֹמוֹת נְחֹשֶׁת עַל־כׇּל־
הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֶיהָ לְכֹהֲנֶיהָ וּלְעַם הָאָרֶץ׃ וְנִלְחֲמוּ
אֵלֶיךָ וְלֹא־יוּכְלוּ לָךְ כִּי־אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לְהַצִּילֶךָ׃ וַיְהִי דְבַר־
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאׇזְנֵי יְרוּשָׁלַםִ לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי
בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה׃ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתֹה
כׇּל־אֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה תָּבֹא אֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃

הפטרת מסעי

שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכׇל־מִשְׁפְּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה מַה־מָּצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עָוֶל כִּי רָחֲקוּ מֵעָלָי וַיֵּלְכוּ
אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיֶּהְבָּלוּ׃ וְלֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם הַמּוֹלִיךְ אֹתָנוּ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה
וְצַלְמָוֶת בְּאֶרֶץ לֹא־עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא־יָשַׁב אָדָם שָׁם׃ וָאָבִיא
אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ הַכַּרְמֶל לֶאֱכֹל פִּרְיָהּ וְטוּבָהּ וַתָּבֹאוּ וַתְּטַמְּאוּ
אֶת־אַרְצִי וְנַחֲלָתִי שַׂמְתֶּם לְתוֹעֵבָה׃ הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה

שנה למלכו: ויהי בימי יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי־עשרה שנה לצדקיהו בן־יאשיהו מלך יהודה עד־גלות ירושלם בחדש החמישי: ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: ואמר אהה אדני יהוה הנה לא־ידעתי דבר כי־נער אנכי: ויאמר יהוה אלי אל־תאמר נער אנכי כי על־כל־אשר אשלחך תלך ואת כל־אשר אצוך תדבר: אל־תירא מפניהם כי־אתך אני להצלך נאם־יהוה: וישלח יהוה את־ידו ויגע על־פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך: ראה הפקדתיך ׀ היום הזה על־הגוים ועל־הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע: ויהי דבר־יהוה אלי לאמר מה־אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי־שקד אני על־דברי לעשתו: ויהי דבר־יהוה ׀ אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל־ישבי הארץ: כי ׀ הנני קרא לכל־משפחות ממלכות צפונה נאם־יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח ׀ שערי ירושלם ועל כל־חומתיה סביב ועל כל־ערי יהודה: ודברתי משפטי אותם על כל־רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל־אשר אנכי אצוך אל־תחת מפניהם פן־אחתך לפניהם: ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על־כל־הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: ונלחמו אליך ולא־יוכלו לך כי־אתך אני נאם־יהוה להצילך: ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל־אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם־יהוה:

הפטרת מסעי

בירמיה סימן ב׳

שמעו דבר־יהוה בית יעקב וכל־משפחות בית ישראל: כה ׀ אמר יהוה מה־מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא־עבר בה איש ולא־ישב אדם שם: ואביא אתכם אל־ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו את־ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: הכהנים לא אמרו איה יהוה

יתיר ו׳ יתבואתו ק׳

ותפשי

וְתֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי וְהָרֹעִים פָּשְׁעוּ בִי וְהַנְּבִאִים נִבְּאוּ
בַבַּעַל וְאַחֲרֵי לֹא־יוֹעִלוּ הָלָכוּ׃ לָכֵן עֹד אָרִיב אִתְּכֶם נְאֻם־יְהוָה
וְאֶת־בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב׃ כִּי עִבְרוּ אִיֵּי כִתִּיִּים וּרְאוּ וְקֵדָר שִׁלְחוּ
וְהִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד וּרְאוּ הֵן הָיְתָה כָּזֹאת׃ הַהֵימִיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהֵמָּה
לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הֵמִיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל׃ שֹׁמּוּ שָׁמַיִם עַל־זֹאת
וְשַׂעֲרוּ חָרְבוּ מְאֹד נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי־שְׁתַּיִם רָעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֹתִי
עָזְבוּ מְקוֹר ׀ מַיִם חַיִּים לַחְצֹב לָהֶם בֹּארוֹת בֹּארֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר
לֹא־יָכִלוּ הַמָּיִם׃ הַעֶבֶד יִשְׂרָאֵל אִם־יְלִיד בַּיִת הוּא מַדּוּעַ הָיָה
לָבַז פתח בס״פ׃ עָלָיו יִשְׁאֲגוּ כְפִרִים נָתְנוּ קוֹלָם וַיָּשִׁיתוּ אַרְצוֹ לְשַׁמָּה
עָרָיו נִצְּתָה נצתו קרי מִבְּלִי יֹשֵׁב׃ גַּם־בְּנֵי־נֹף וְתַחְפַּנֵס ותחפנחס קרי
יִרְעוּךְ קָדְקֹד׃ הֲלוֹא־זֹאת תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עָזְבֵךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהַיִךְ בְּעֵת
מוֹלִיכֵךְ בַּדָּרֶךְ׃ וְעַתָּה מַה־לָּךְ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מֵי שִׁחוֹר
וּמַה־לָּךְ לְדֶרֶךְ אַשּׁוּר לִשְׁתּוֹת מֵי נָהָר׃ תְּיַסְּרֵךְ רָעָתֵךְ וּמְשֻׁבוֹתַיִךְ
תּוֹכִחֻךְ וּדְעִי וּרְאִי כִּי־רַע וָמָר קמץ בז״ק עָזְבֵךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיִךְ
וְלֹא פַחְדָּתִי אֵלַיִךְ נְאֻם־אֲדֹנָי יֱהֹוִה צְבָאוֹת׃ כִּי מֵעוֹלָם שָׁבַרְתִּי
עֻלֵּךְ נִתַּקְתִּי מוֹסְרוֹתַיִךְ וַתֹּאמְרִי לֹא אֶעֱבוֹד אעבור קרי כִּי עַל־כָּל־
גִּבְעָה גְּבֹהָה וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן אַתְּ צֹעָה זֹנָה׃ וְאָנֹכִי נְטַעְתִּיךְ
שֹׂרֵק כֻּלֹּה זֶרַע אֱמֶת וְאֵיךְ נֶהְפַּכְתְּ לִי סוּרֵי הַגֶּפֶן נָכְרִיָּה׃ כִּי אִם־
תְּכַבְּסִי בַּנֶּתֶר וְתַרְבִּי־לָךְ בֹּרִית נִכְתָּם עֲוֺנֵךְ לְפָנַי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
אֵיךְ תֹּאמְרִי לֹא נִטְמֵאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הָלַכְתִּי רְאִי דַרְכֵּךְ
בַּגַּיְא דְּעִי מֶה עָשִׂית בִּכְרָה קַלָּה מְשָׂרֶכֶת דְּרָכֶיהָ׃ פֶּרֶה ׀ לִמֻּד
מִדְבָּר בְּאַוַּת נַפְשָׁו נפשה קרי שָׁאֲפָה רוּחַ תַּאֲנָתָהּ מִי יְשִׁיבֶנָּה כָּל־
מְבַקְשֶׁיהָ לֹא יִיעָפוּ בְּחָדְשָׁהּ יִמְצָאוּנְהָ׃ מִנְעִי רַגְלֵךְ מִיָּחֵף וְגוֹרֵנֵךְ
וגרונך קרי מִצִּמְאָה וַתֹּאמְרִי נוֹאָשׁ לוֹא כִּי־אָהַבְתִּי זָרִים וְאַחֲרֵיהֶם
אֵלֵךְ׃ כְּבֹשֶׁת גַּנָּב כִּי יִמָּצֵא כֵּן הֹבִישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה
מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם וְכֹהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם׃ אֹמְרִים לָעֵץ אָבִי אַתָּה
וְלָאֶבֶן אַתְּ יְלִדְתָּנִי ילדתנו קרי כִּי־פָנוּ אֵלַי עֹרֶף וְלֹא פָנִים
וּבְעֵת רָעָתָם יֹאמְרוּ קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃ וְאַיֵּה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לָּךְ יָקוּמוּ אִם־יוֹשִׁיעוּךָ בְּעֵת רָעָתֶךָ כִּי מִסְפַּר
עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה׃ הֲלוֹא מֵעַתָּה קָרָאתִי יתיר יו״ד לִי
אָבִי אַלּוּף נְעֻרַי אָתָּה׃

ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו
בבעל ואחרי לא־יועילו הלכו : לכן עד אריב אתכם נאם־יהוה
ואת־בני בניכם אריב : כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו
והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת : ההימיר גוי אלהים והמה
לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל : שמו שמים על־זאת
ושערו חרבו מאד נאם־יהוה : כי־שתים רעות עשה עמי אתי
עזבו מקור ׀ מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר
לא־יכלו המים : העבד ישראל אם־יליד בית הוא מדוע היה
לבז פתח בס"פ : עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה
עריו נצתה נצתו קרי מבלי ישב : גם־בני־נף ותחפנ״ס ותחפנחס קרי
ירעוך קדקד : הלוא־זאת תעשה־לך עזבך את־יהוה אלהיך בעת
מוליכך בדרך : ועתה מה־לך לדרך מצרים לשתות מי שחור
ומה־לך לדרך אשור לשתות מי נהר : תיסרך רעתך ומשבותיך
תוכחך ודעי וראי כי־רע ומר קמץ בז"ק עזבך את־יהוה אלהיך
ולא פחדתי אליך נאם־אדני יהוה צבאות : כי מעולם שברתי
עלך נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא אעבוד אעבור קרי כי על־כל־
גבעה גבהה ותחת כל־עץ רענן את צעה זנה : ואנכי נטעתיך
שורק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה : כי אם־
תכבסי בנתר ותרבי־לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה :
איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך
בגיא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה : פרה ׀ למד
מדבר באות נפשו נפשה קרי שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל־
מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה : מנעי רגלך מיחף וגורנך
וגרונך קרי מצמאה ותאמרי נואש לוא כי־אהבתי זרים ואחריהם
אלך : כבשת גנב כי ימצא כן הובישו בית ישראל המה
מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם : אמרים לעץ אבי אתה
ולאבן את ילדתני ילדתנו קרי כי־פנו אלי ערף ולא פנים
ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו : ואיה אלהיך אשר
עשית לך יקומו אם־יושיעך בעת רעתך כי מספר
עריך היו אלהיך יהודה : הלוא מעתה קראתי יתיר יו"ד לי
אבי אלוף נערי אתה :

חֲזוֹן יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָ͏ִם בִּימֵי עֻזִּיָּהוּ
יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה׃ שִׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהַאֲזִינִי אֶרֶץ
כִּי יְהוָה דִּבֵּר בָּנִים גִּדַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִי׃ יָדַע שׁוֹר
קֹנֵהוּ וַחֲמוֹר אֵבוּס בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנָן׃ הוֹי ׀
גּוֹי חֹטֵא עַם כֶּבֶד עָוֺן זֶרַע מְרֵעִים בָּנִים מַשְׁחִיתִים עָזְבוּ אֶת־יְהוָה
נִאֲצוּ אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נָזֹרוּ אָחוֹר׃ עַל מֶה תֻכּוּ עוֹד תּוֹסִיפוּ
סָרָה כָּל־רֹאשׁ לָחֳלִי וְכָל־לֵבָב דַּוָּי׃ מִכַּף־רֶגֶל וְעַד־רֹאשׁ אֵין־בּוֹ
מְתֹם פֶּצַע וְחַבּוּרָה וּמַכָּה טְרִיָּה לֹא־זֹרוּ וְלֹא חֻבָּשׁוּ וְלֹא רֻכְּכָה
בַּשָּׁמֶן׃ אַרְצְכֶם שְׁמָמָה עָרֵיכֶם שְׂרֻפוֹת אֵשׁ אַדְמַתְכֶם לְנֶגְדְּכֶם
זָרִים אֹכְלִים אֹתָהּ וּשְׁמָמָה כְּמַהְפֵּכַת זָרִים׃ וְנוֹתְרָה בַת־צִיּוֹן כְּסֻכָּה
בְכָרֶם כִּמְלוּנָה בְמִקְשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה׃ לוּלֵי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר
לָנוּ שָׂרִיד כִּמְעָט כִּסְדֹם הָיִינוּ לַעֲמֹרָה דָּמִינוּ׃ שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה
קְצִינֵי סְדֹם הַאֲזִינוּ תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עַם עֲמֹרָה׃ לָמָּה לִּי רֹב־זִבְחֵיכֶם
יֹאמַר יְהוָה שָׂבַעְתִּי עֹלוֹת אֵילִים וְחֵלֶב מְרִיאִים וְדַם פָּרִים וּכְבָשִׂים
וְעַתּוּדִים לֹא חָפָצְתִּי׃ כִּי תָבֹאוּ לֵרָאוֹת פָּנָי מִי־בִקֵּשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם
רְמֹס חֲצֵרָי׃ לֹא תוֹסִיפוּ הָבִיא מִנְחַת־שָׁוְא קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה הִיא לִי
חֹדֶשׁ וְשַׁבָּת קְרֹא מִקְרָא לֹא־אוּכַל אָוֶן וַעֲצָרָה׃ חָדְשֵׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׂנְאָה נַפְשִׁי הָיוּ עָלַי לָטֹרַח נִלְאֵיתִי נְשֹׂא׃ וּבְפָרִשְׂכֶם
כַּפֵּיכֶם אַעְלִים עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי־תַרְבּוּ תְפִלָּה אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם
דָּמִים מָלֵאוּ׃ רַחֲצוּ הִזַּכּוּ הָסִירוּ רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם מִנֶּגֶד עֵינָי חִדְלוּ
הָרֵעַ׃ לִמְדוּ הֵיטֵב דִּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אַשְּׁרוּ חָמוֹץ שִׁפְטוּ יָתוֹם רִיבוּ
אַלְמָנָה׃ לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם־יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים
כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃ אִם־תֹּאבוּ וּשְׁמַעְתֶּם
טוּב הָאָרֶץ תֹּאכֵלוּ׃ וְאִם־תְּמָאֲנוּ וּמְרִיתֶם חֶרֶב תְּאֻכְּלוּ כִּי פִּי יְהוָה
דִּבֵּר׃ אֵיכָה הָיְתָה לְזוֹנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה מְלֵאֲתִי מִשְׁפָּט צֶדֶק יָלִין
בָּהּ וְעַתָּה מְרַצְּחִים׃ כַּסְפֵּךְ הָיָה לְסִיגִים סָבְאֵךְ מָהוּל בַּמָּיִם׃ שָׂרַיִךְ
סוֹרְרִים וְחַבְרֵי גַּנָּבִים כֻּלּוֹ אֹהֵב שֹׁחַד וְרֹדֵף שַׁלְמֹנִים יָתוֹם לֹא
יִשְׁפֹּטוּ וְרִיב אַלְמָנָה לֹא־יָבוֹא אֲלֵיהֶם׃ לָכֵן נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת
אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוֹי אֶנָּחֵם מִצָּרַי וְאִנָּקְמָה מֵאוֹיְבָי׃ וְאָשִׁיבָה יָדִי עָלַיִךְ
וְאֶצְרֹף כַּבֹּר סִיגָיִךְ וְאָסִירָה כָּל־בְּדִילָיִךְ׃ וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִךְ
כְּבָרִאשֹׁנָה וְיֹעֲצַיִךְ כְּבַתְּחִלָּה אַחֲרֵי־כֵן יִקָּרֵא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק
קִרְיָה נֶאֱמָנָה׃ צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה׃

בישעיה סימן א':

חזון ישעיהו בן־אמוץ אשר חזה על־יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם
אחז יחזקיהו מלכי יהודה: שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה
דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: ידע שור קנהו וחמור אבוס
בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: הוי | גוי חטא עם כבד עון
זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את־יהוה נאצו את־קדוש ישראל נזרו
אחור: על־מה תכו עוד תוסיפו סרה כל־ראש לחלי וכל־לבב דוי: מכף־
רגל ועד־ראש אין־בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא־זרו ולא חבשו
ולא רככה בשמן: ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם
זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: ונותרה בת־ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה כעיר נצורה: לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט
כסדם היינו לעמרה דמינו: שמעו דבר־יהוה קציני סדם האזינו תורת
אלהינו עם־עמרה: למה לי רב־זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים
וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: כי תבאו לראות
פני מי־בקש זאת מידכם רמס חצרי: לא תוסיפו הביא מנחת־שוא
קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא־אוכל און ועצרה:
חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא: ובפרשכם
כפיכם אעלים עיני מכם גם כי־תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים
מלאו: רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: למדו
היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: לכו־נא
ונוכחה יאמר יהוה אם־יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם־יאדימו כתולע
כצמר יהיו: אם־תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: ואם־תמאנו ומריתם
חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי
משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים: כספך היה לסגים סבאך מהול
במים: שריך סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום
לא ישפטו וריב אלמנה לא־יבוא אליהם: לכן נאם האדון יהוה צבאות
אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי: ואשיבה ידי עליך ואצרף
כבר סגיך ואסירה כל־בדיליך: ואשיבה שפטיך כבראשונה ויעציך
כבתחלה אחרי־כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: ציון במשפט
תפדה ושביה בצדקה:

הפטרת ואתחנן

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם׃ דַּבְּרוּ עַל־לֵב יְרוּשָׁלִַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ
כִּי מָלְאָה צְבָאָהּ כִּי נִרְצָה עֲוֺנָהּ כִּי לָקְחָה מִיַּד יְהוָה כִּפְלַיִם
בְּכָל־חַטֹּאתֶיהָ׃ קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פַּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה יַשְּׁרוּ בָּעֲרָבָה
מְסִלָּה לֵאלֹהֵינוּ׃ כָּל־גֶּיא יִנָּשֵׂא וְכָל־הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ וְהָיָה הֶעָקֹב
לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה׃ וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר
יַחְדָּו כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ קוֹל אֹמֵר קְרָא וְאָמַר מָה אֶקְרָא כָּל־הַבָּשָׂר
חָצִיר וְכָל־חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה׃ יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה
נָשְׁבָה בּוֹ אָכֵן חָצִיר הָעָם׃ יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם
לְעוֹלָם׃ עַל הַר־גָּבֹהַ עֲלִי־לָךְ מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן הָרִימִי בַכֹּחַ קוֹלֵךְ
מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלִָם הָרִימִי אַל־תִּירָאִי אִמְרִי לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם׃
הִנֵּה אֲדֹנָי יְהוִה בְּחָזָק יָבוֹא וּזְרֹעוֹ מֹשְׁלָה לוֹ הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ
לְפָנָיו׃ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ יִרְעֶה בִּזְרֹעוֹ יְקַבֵּץ טְלָאִים וּבְחֵיקוֹ יִשָּׂא
עָלוֹת יְנַהֵל׃ מִי־מָדַד בְּשָׁעֳלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בַּזֶּרֶת תִּכֵּן וְכָל
בַּשָּׁלִשׁ עֲפַר הָאָרֶץ וְשָׁקַל בַּפֶּלֶס הָרִים וּגְבָעוֹת בְּמֹאזְנָיִם׃ מִי־
תִכֵּן אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֶנּוּ׃ אֶת־מִי נוֹעָץ וַיְבִינֵהוּ
וַיְלַמְּדֵהוּ בְּאֹרַח מִשְׁפָּט וַיְלַמְּדֵהוּ דַעַת וְדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת יוֹדִיעֶנּוּ׃
הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל׃
וּלְבָנוֹן אֵין דֵּי בָּעֵר וְחַיָּתוֹ אֵין דֵּי עוֹלָה׃ כָּל־הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדּוֹ מֵאֶפֶס
וָתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ־לוֹ׃ וְאֶל־מִי תְּדַמְּיוּן אֵל וּמַה־דְּמוּת תַּעַרְכוּ־לוֹ׃ הַפֶּסֶל
נָסַךְ חָרָשׁ וְצֹרֵף בַּזָּהָב יְרַקְּעֶנּוּ וּרְתֻקוֹת כֶּסֶף צוֹרֵף׃ הַמְסֻכָּן תְּרוּמָה
עֵץ לֹא־יִרְקַב יִבְחָר חָרָשׁ חָכָם יְבַקֶּשׁ־לוֹ לְהָכִין פֶּסֶל לֹא יִמּוֹט׃
הֲלוֹא תֵדְעוּ הֲלוֹא תִשְׁמָעוּ הֲלוֹא הֻגַּד מֵרֹאשׁ לָכֶם
הֲלוֹא הֲבִינֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ׃ הַיֹּשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ
וְיֹשְׁבֶיהָ כַּחֲגָבִים הַנּוֹטֶה כַדֹּק שָׁמַיִם וַיִּמְתָּחֵם כָּאֹהֶל לָשָׁבֶת׃
הַנּוֹתֵן רוֹזְנִים לְאָיִן שֹׁפְטֵי אֶרֶץ כַּתֹּהוּ עָשָׂה׃ אַף בַּל־
נִטָּעוּ אַף בַּל־זֹרָעוּ אַף בַּל־שֹׁרֵשׁ בָּאֶרֶץ גִּזְעָם וְגַם נָשַׁף
בָּהֶם וַיִּבָשׁוּ וּסְעָרָה כַּקַּשׁ תִּשָּׂאֵם׃ וְאֶל־מִי תְדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה
יֹאמַר קָדוֹשׁ׃ שְׂאוּ־מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי־בָרָא אֵלֶּה הַמּוֹצִיא
בְמִסְפָּר צְבָאָם לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא מֵרֹב אוֹנִים וְאַמִּיץ כֹּחַ
אִישׁ לֹא נֶעְדָּר׃

הפטרת עקב

וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזָבַנִי יְהוָה וַאדֹנָי שְׁכֵחָנִי׃ הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עוּלָהּ מֵרַחֵם
בֶּן־בִּטְנָהּ גַּם־אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה וְאָנֹכִי לֹא אֶשְׁכָּחֵךְ׃ הֵן עַל־
כַּפַּיִם חַקֹּתִיךְ חוֹמֹתַיִךְ נֶגְדִּי תָּמִיד׃ מִהֲרוּ בָּנָיִךְ מְהָרְסַיִךְ וּמַחֲרִבַיִךְ
מִמֵּךְ יֵצֵאוּ׃

הפטרת ואתחנן

בישעיה סימן מ׳.

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: דברו על־לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל־חטאתיה: קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: כל־גיא ינשא וכל־הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: ונגלה כבוד יהוה וראו כל־בשר יחדו כי פי יהוה דבר: קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל־הבשר חציר וכל־חסדו כציץ השדה: יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: על הר־גבה עלי־לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל־תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: מי־מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: מי־תכן את־רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: את־מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו: הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה: כל־הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו־לו: ואל־מי תדמיון אל ומה־דמות תערכו־לו: הפסל נסך חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף: המסכן תרומה עץ לא־ירקב יבחר חרש חכם יבקש־לו להכין פסל לא ימוט: הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא הבינותם מוסדות הארץ: הישב על־חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת: הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה: אף בל־נטעו אף בל־זרעו אף בל־שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם: ואל־מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש: שאו־מרום עיניכם וראו מי־ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר:

הפטרת עקב

בישעיה סימן מ״ט.

ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני: התשכח אשה עולה מרחם בן־בטנה גם־אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך: הן על־כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד: מהרו בניך מהרסיך ומחריביך ממך יצאו:

שְׂאִֽי־סָבִ֨יב עֵינַ֤יִךְ וּרְאִי֙ כֻּלָּ֣ם נִקְבְּצ֣וּ בָֽאוּ־לָ֑ךְ חַי־אָ֣נִי נְאֻם־יְהוָ֗ה כִּ֤י כֻלָּם֙
כַּעֲדִ֣י תִלְבָּ֔שִׁי וּֽתְקַשְּׁרִ֖ים כַּכַּלָּֽה׃ כִּ֤י חָרְבֹתַ֙יִךְ֙ וְשֹׁ֣מְמֹתַ֔יִךְ וְאֶ֖רֶץ הֲרִסֻתֵ֑ךְ כִּ֤י
עַתָּה֙ תֵּֽצְרִ֣י מִיּוֹשֵׁ֔ב וְרָחֲק֖וּ מְבַלְּעָֽיִךְ׃ ע֚וֹד יֹאמְר֣וּ בְאָזְנַ֔יִךְ בְּנֵ֖י שִׁכֻּלָ֑יִךְ צַר־
לִ֥י הַמָּק֛וֹם גְּשָׁה־לִּ֖י וְאֵשֵֽׁבָה׃ וְאָמַ֣רְתְּ בִּלְבָבֵ֗ךְ מִ֚י יָֽלַד־לִי֙ אֶת־אֵ֔לֶּה וַאֲנִ֥י
שְׁכוּלָ֖ה וְגַלְמוּדָ֑ה גֹּלָ֣ה ׀ וְסוּרָ֗ה וְאֵ֙לֶּה֙ מִ֣י גִדֵּ֔ל הֵ֤ן אֲנִי֙ נִשְׁאַ֣רְתִּי לְבַדִּ֔י אֵ֖לֶּה
אֵיפֹ֥ה הֵֽם׃ כֹּֽה־אָמַ֞ר אֲדֹנָ֣י יֱהוִ֗ה הִנֵּ֨ה אֶשָּׂ֤א אֶל־גּוֹיִם֙ יָדִ֔י וְאֶל־עַמִּ֖ים אָרִ֣ים
נִסִּ֑י וְהֵבִ֤יאוּ בָנַ֙יִךְ֙ בְּחֹ֔צֶן וּבְנֹתַ֖יִךְ עַל־כָּתֵ֥ף תִּנָּשֶֽׂאנָה׃ וְהָי֨וּ מְלָכִ֜ים אֹֽמְנַ֗יִךְ
וְשָֽׂרוֹתֵיהֶם֙ מֵינִ֣יקֹתַ֔יִךְ אַפַּ֗יִם אֶ֚רֶץ יִשְׁתַּ֣חֲווּ לָ֔ךְ וַעֲפַ֥ר רַגְלַ֖יִךְ יְלַחֵ֑כוּ וְיָדַ֙עַתְּ֙
כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֥ר לֹֽא־יֵבֹ֖שׁוּ קֹוָֽי׃ הֲיֻקַּ֥ח מִגִּבּ֖וֹר מַלְק֑וֹחַ וְאִם־שְׁבִ֥י צַדִּ֖יק
יִמָּלֵֽט׃ כִּי־כֹ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה גַּם־שְׁבִ֤י גִבּוֹר֙ יֻקָּ֔ח וּמַלְק֥וֹחַ עָרִ֖יץ יִמָּלֵ֑ט וְאֶת־
יְרִיבֵךְ֙ אָנֹכִ֣י אָרִ֔יב וְאֶת־בָּנַ֖יִךְ אָנֹכִ֥י אוֹשִֽׁיעַ׃ וְהַאֲכַלְתִּ֤י אֶת־מוֹנַ֙יִךְ֙ אֶת־בְּשָׂרָ֔ם
וְכֶעָסִ֖יס דָּמָ֣ם יִשְׁכָּר֑וּן וְיָדְע֣וּ כָל־בָּשָׂ֗ר כִּ֣י אֲנִ֤י יְהוָה֙ מֽוֹשִׁיעֵ֔ךְ וְגֹאֲלֵ֖ךְ אֲבִ֥יר
יַעֲקֹֽב׃ כֹּ֣ה ׀ אָמַ֣ר יְהוָ֗ה אֵ֣י זֶ֠ה סֵ֣פֶר כְּרִית֤וּת אִמְּכֶם֙ אֲשֶׁ֣ר שִׁלַּחְתִּ֔יהָ א֚וֹ מִ֣י מִנּוֹשַׁ֔י
אֲשֶׁר־מָכַ֥רְתִּי אֶתְכֶ֖ם ל֑וֹ הֵ֤ן בַּעֲוֺנֹֽתֵיכֶם֙ נִמְכַּרְתֶּ֔ם וּבְפִשְׁעֵיכֶ֖ם שֻׁלְּחָ֥ה אִמְּכֶֽם׃
מַדּ֨וּעַ בָּ֜אתִי וְאֵ֣ין אִ֗ישׁ קָרָ֙אתִי֙ וְאֵ֣ין עוֹנֶ֔ה הֲקָצ֨וֹר קָצְרָ֤ה יָדִי֙ מִפְּד֔וּת וְאִם־
בִּ֥י כֹ֖חַ לְהַצִּ֑יל הֵ֣ן בְּגַעֲרָתִ֞י אַחֲרִ֣יב יָ֗ם אָשִׂ֤ים נְהָרוֹת֙ מִדְבָּ֔ר תִּבְאַ֤שׁ דְּגָתָם֙ מֵאֵ֣ין
מַ֔יִם וְתָמֹ֖ת בַּצָּמָֽא׃ אַלְבִּ֥ישׁ שָׁמַ֖יִם קַדְר֑וּת וְשַׂ֖ק אָשִׂ֥ים כְּסוּתָֽם׃ אֲדֹנָ֣י יֱהֹוִ֗ה
נָ֤תַן לִי֙ לְשׁ֣וֹן לִמּוּדִ֔ים לָדַ֛עַת לָע֥וּת אֶת־יָעֵ֖ף דָּבָ֑ר יָעִ֣יר ׀ בַּבֹּ֣קֶר בַּבֹּ֗קֶר יָעִ֥יר
לִי֙ אֹ֔זֶן לִשְׁמֹ֖עַ כַּלִּמּוּדִֽים׃ אֲדֹנָ֤י יֱהֹוִה֙ פָּֽתַח־לִ֣י אֹ֔זֶן וְאָנֹכִ֖י לֹ֣א מָרִ֑יתִי אָח֖וֹר
לֹ֥א נְסוּגֹֽתִי׃ גֵּוִי֙ נָתַ֣תִּי לְמַכִּ֔ים וּלְחָיַ֖י לְמֹֽרְטִ֑ים פָּנַי֙ לֹ֣א הִסְתַּ֔רְתִּי מִכְּלִמּ֖וֹת
וָרֹֽק׃ וַאדֹנָ֤י יֱהֹוִה֙ יַעֲזָר־לִ֔י עַל־כֵּ֖ן לֹ֣א נִכְלָ֑מְתִּי עַל־כֵּ֞ן שַׂ֤מְתִּי פָנַי֙ כַּֽחַלָּמִ֔ישׁ
וָאֵדַ֖ע כִּי־לֹ֥א אֵבֽוֹשׁ׃ קָרוֹב֙ מַצְדִּיקִ֔י מִֽי־יָרִ֥יב אִתִּ֖י נַ֣עַמְדָה יָּ֑חַד מִֽי־בַ֥עַל
מִשְׁפָּטִ֖י יִגַּ֥שׁ אֵלָֽי׃ הֵ֣ן אֲדֹנָ֤י יֱהֹוִה֙ יַעֲזָר־לִ֔י מִי־ה֖וּא יַרְשִׁיעֵ֑נִי הֵ֤ן כֻּלָּם֙ כַּבֶּ֣גֶד
יִבְל֔וּ עָ֖שׁ יֹאכְלֵֽם׃ מִ֤י בָכֶם֙ יְרֵ֣א יְהוָ֔ה שֹׁמֵ֖עַ בְּק֣וֹל עַבְדּ֑וֹ אֲשֶׁ֣ר ׀ הָלַ֣ךְ חֲשֵׁכִ֗ים
וְאֵ֥ין נֹ֙גַהּ֙ ל֔וֹ יִבְטַח֙ בְּשֵׁ֣ם יְהוָ֔ה וְיִשָּׁעֵ֖ן בֵּאלֹהָֽיו׃ הֵ֧ן כֻּלְּכֶ֛ם קֹ֥דְחֵי אֵ֖שׁ מְאַזְּרֵ֣י
זִיק֑וֹת לְכ֞וּ בְּא֣וּר אֶשְׁכֶ֗ם וּבְזִיקוֹת֙ בִּֽעַרְתֶּ֔ם מִיָּדִי֙ הָֽיְתָה־זֹּ֣את לָכֶ֔ם לְמַעֲצֵבָ֖ה
תִּשְׁכָּבֽוּן׃ שִׁמְע֥וּ אֵלַ֛י רֹ֥דְפֵי צֶ֖דֶק מְבַקְשֵׁ֣י יְהוָ֑ה הַבִּ֙יטוּ֙ אֶל־צ֣וּר חֻצַּבְתֶּ֔ם
וְאֶל־מַקֶּ֥בֶת בּ֖וֹר נֻקַּרְתֶּֽם׃ הַבִּ֙יטוּ֙ אֶל־אַבְרָהָ֣ם אֲבִיכֶ֔ם וְאֶל־שָׂרָ֖ה תְּחוֹלֶלְכֶ֑ם
כִּֽי־אֶחָ֣ד קְרָאתִ֔יו וַאֲבָרְכֵ֖הוּ וְאַרְבֵּֽהוּ׃ כִּֽי־נִחַ֨ם יְהוָ֜ה צִיּ֗וֹן נִחַם֙ כָּל־חָרְבֹתֶ֔יהָ
וַיָּ֤שֶׂם מִדְבָּרָהּ֙ כְּעֵ֔דֶן וְעַרְבָתָ֖הּ כְּגַן־יְהוָ֑ה שָׂשׂ֤וֹן וְשִׂמְחָה֙ יִמָּ֣צֵא בָ֔הּ תּוֹדָ֖ה
וְק֥וֹל זִמְרָֽה׃

שאי־סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו־לך חי־אני נאם־יהוה כי כלם
כעדי תלבשי ותקשרים ככלה: כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך כי
עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך: עוד יאמרו באזניך בני שכליך צר־
לי המקום גשה־לי ואשבה: ואמרת בלבבך מי ילד־לי את־אלה ואני
שכולה וגלמודה גלה | וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה
איפה הם: כה־אמר אדני יהוה הנה אשא אל־גוים ידי ואל־עמים ארים
נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על־כתף תנשאנה: והיו מלכים אמניך
ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו־לך ועפר רגליך ילחכו וידעת
כי־אני יהוה אשר לא־יבשו קוי: היקח מגבור מלקוח ואם־שבי צדיק
ימלט: כי־כה | אמר יהוה גם־שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת־
יריבך אנכי אריב ואת־בניך אנכי אושיע: והאכלתי את־מוניך את־בשרם
וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל־בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר
יעקב: כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי
אשר־מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם:
מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם־
בי כח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין
מים ותמת בצמא: אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: אדני יהוה
נתן לי לשון למודים לדעת לעות את־יעף דבר יעיר | בבקר בבקר יעיר
לי אזן לשמע כלמודים: אדני יהוה פתח־לי אזן ואנכי לא מריתי אחור
לא נסוגתי: גוי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות
ורק: ואדני יהוה יעזר־לי על־כן לא נכלמתי על־כן שמתי פני כחלמיש
ואדע כי־לא אבוש: קרוב מצדיקי מי־יריב אתי נעמדה יחד מי־בעל
משפטי יגש אלי: הן אדני יהוה יעזר־לי מי־הוא ירשיעני הן כלם כבגד
יבלו עש יאכלם: מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר | הלך חשכים
ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: הן כלכם קדחי אש מאזרי
זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה־זאת לכם למעצבה
תשכבון: שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל־צור חצבתם
ואל־מקבת בור נקרתם: הביטו אל־אברהם אביכם ואל־שרה תחוללכם
כי־אחד קראתיו ואברכהו וארבהו: כי־נחם יהוה ציון נחם כל־חרבתיה
וישם מדברה כעדן וערבתה כגן־יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה
וקול זמרה:

הפטרת ראה

ואם ביום ר״ח או מחר חדש נוהגים בק״ק הנ״ל להפטיר בכל ר״ח או מחר חדש. אבל בהרבה קהלות נוהגים להפטיר עניה סוערה ולדחות של מחר חדש, אבל של ר״ח אין דוחין. ויש קהלות דוחין גם של ר״ח.

בישעיה סימן נ״ד.

עֲנִיָּה סֹעֲרָה לֹא נֻחָמָה הִנֵּה אָנֹכִי מַרְבִּיץ בַּפּוּךְ אֲבָנַיִךְ וִיסַדְתִּיךְ בַּסַּפִּירִים׃ וְשַׂמְתִּי כַּדְכֹד שִׁמְשֹׁתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח וְכָל־גְּבוּלֵךְ לְאַבְנֵי־חֵפֶץ׃ וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ׃ בִּצְדָקָה תִּכּוֹנָנִי רַחֲקִי מֵעֹשֶׁק כִּי־לֹא תִירָאִי וּמִמְּחִתָּה כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלָיִךְ׃ הֵן גּוֹר יָגוּר אֶפֶס מֵאוֹתִי מִי־גָר אִתָּךְ עָלַיִךְ יִפּוֹל׃ הֵן אָנֹכִי בָּרָאתִי חָרָשׁ נֹפֵחַ בְּאֵשׁ פֶּחָם וּמוֹצִיא כְלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וְאָנֹכִי בָּרָאתִי מַשְׁחִית לְחַבֵּל׃ כָּל־כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן תָּקוּם־אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה׃ הוֹי כָּל־צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם וַאֲשֶׁר אֵין־לוֹ כָּסֶף לְכוּ שִׁבְרוּ וֶאֱכֹלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלוֹא־כֶסֶף וּבְלוֹא מְחִיר יַיִן וְחָלָב׃ לָמָּה תִשְׁקְלוּ־כֶסֶף בְּלוֹא־לֶחֶם וִיגִיעֲכֶם בְּלוֹא לְשָׂבְעָה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ אֵלַי וְאִכְלוּ־טוֹב וְתִתְעַנַּג בַּדֶּשֶׁן נַפְשְׁכֶם׃ הַטּוּ אָזְנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שִׁמְעוּ וּתְחִי נַפְשְׁכֶם וְאֶכְרְתָה לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חַסְדֵי דָוִד הַנֶּאֱמָנִים׃ הֵן עֵד לְאוּמִּים נְתַתִּיו נָגִיד וּמְצַוֵּה לְאֻמִּים׃ הֵן גּוֹי לֹא־תֵדַע תִּקְרָא וְגוֹי לֹא־יְדָעוּךָ אֵלֶיךָ יָרוּצוּ לְמַעַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֵאֲרָךְ׃

הפטרת שופטים

בישעיה סימן נ״א׃

אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְנַחֶמְכֶם מִי־אַתְּ וַתִּירְאִי מֵאֱנוֹשׁ יָמוּת וּמִבֶּן־אָדָם חָצִיר יִנָּתֵן׃ וַתִּשְׁכַּח יְהוָה עֹשֶׂךָ נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ וַתְּפַחֵד תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמֵּצִיק כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהַשְׁחִית וְאַיֵּה חֲמַת הַמֵּצִיק׃ מִהַר צֹעֶה לְהִפָּתֵחַ וְלֹא־יָמוּת לַשַּׁחַת וְלֹא יֶחְסַר לַחְמוֹ׃ וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַּלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ וָאָשִׂם דְּבָרַי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אָתָּה׃ הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי קוּמִי יְרוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יְהוָה אֶת־כּוֹס חֲמָתוֹ אֶת־קֻבַּעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה שָׁתִית מָצִית׃ אֵין־מְנַהֵל לָהּ מִכָּל־בָּנִים יָלָדָה וְאֵין מַחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל־בָּנִים גִּדֵּלָה׃ שְׁתַּיִם הֵנָּה קֹרְאֹתַיִךְ מִי יָנוּד לָךְ הַשֹּׁד וְהַשֶּׁבֶר וְהָרָעָב וְהַחֶרֶב מִי אֲנַחֲמֵךְ׃ בָּנַיִךְ עֻלְּפוּ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת כְּתוֹא מִכְמָר הַמְלֵאִים חֲמַת־יְהוָה גַּעֲרַת אֱלֹהָיִךְ׃ לָכֵן שִׁמְעִי־נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׁכֻרַת וְלֹא מִיָּיִן׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנַיִךְ יְהוָה וֵאלֹהַיִךְ יָרִיב עַמּוֹ הִנֵּה

*הנה ק׳ *הנה חטף סגול

לקחתי

ואם היום ר"ח או מחר חדש נוהגים בק"ק ספד"מ להפטיר בכל ר"ח או מחר חדש. אבל בהרבה קהלות נוהגים להפטיר עניה סערה ולדחות של מחר חדש, אבל של ר"ח אין דוחין. ויש קהלות דוחין גם של ר"ח.

בישעיה סימן נ"ד.

עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים: ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל־גבולך לאבני־חפץ: וכל־בניך למודי יהוה ורב שלום בניך: בצדקה תכונני רחקי מעשק כי־לא תיראי וממחתה כי לא־תקרב אליך: הן גור יגור אפס מאותי מי־גר אתך עליך יפול: הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: כל־כלי יוצר עליך לא יצלח וכל־לשון תקום־אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם־יהוה: הוי כל־צמא לכו למים ואשר אין־לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא־כסף ובלוא מחיר יין וחלב: למה תשקלו־כסף בלוא־לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו־טוב ותתענג בדשן נפשכם: הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים: הן גוי לא־תדע תקרא וגוי לא־ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך:

הפטרת שופטים

בישעיה סימן נ"א:

אנכי אנכי הוא מנחמכם מי־את ותיראי מאנוש ימות ומבן־אדם חציר ינתן: ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל־היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק: מהר צעה להפתח ולא־ימות לשחת ולא יחסר לחמו: ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: ואשם דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את־כוס חמתו את־קבעת כוס התרעלה שתית מצית: אין־מנהל לה מכל־בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל־בנים גדלה: שתים הנה קראתיך מי ינוד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמך: בניך עלפו שכבו בראש כל־חוצות כתוא מכמר המלאים חמת־יהוה גערת אלהיך: לכן שמעי־נא זאת עניה ושכרת ולא מיין: כה־אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה

*הנה ק *דגש אחר שורק

לָקַחְתִּי מִיָּדֵךְ אֶת־כּוֹס הַתַּרְעֵלָה אֶת־קֻבַּעַת כּוֹס חֲמָתִי לֹא־תוֹסִיפִי
לִשְׁתּוֹתָהּ עוֹד׃ וְשַׂמְתִּיהָ בְּיַד־מוֹגַיִךְ אֲשֶׁר־אָמְרוּ לְנַפְשֵׁךְ שְׁחִי וְנַעֲבֹרָה
וַתָּשִׂימִי כָאָרֶץ גֵּוֵךְ וְכַחוּץ לַעֹבְרִים׃ עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ צִיּוֹן לִבְשִׁי ׀
בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ יְרוּשָׁלַםִ עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יָבֹא־בָךְ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא׃
הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי שְּׁבִי יְרוּשָׁלָםִ הִתְפַּתְּחוּ* מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ שְׁבִיָּה בַּת־
צִיּוֹן׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא בְכֶסֶף תִּגָּאֵלוּ׃ כִּי כֹה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה מִצְרַיִם יָרַד־עַמִּי בָרִאשֹׁנָה לָגוּר שָׁם וְאַשּׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׁקוֹ׃
וְעַתָּה מַה־לִּי־פֹה נְאֻם־יְהוָה כִּי־לֻקַּח עַמִּי חִנָּם מֹשְׁלָו* יְהֵילִילוּ נְאֻם־יְהוָה
וְתָמִיד כָּל־הַיּוֹם שְׁמִי מִנֹּאָץ׃ לָכֵן יֵדַע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־
אֲנִי־הוּא הַמְדַבֵּר הִנֵּנִי׃ מַה־נָּאווּ עַל־הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם
מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ׃ קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל
יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן׃ פִּצְחוּ רַנְּנוּ יַחְדָּו חָרְבוֹת
יְרוּשָׁלָםִ כִּי־נִחַם יְהוָה עַמּוֹ גָּאַל יְרוּשָׁלָםִ׃ חָשַׂף יְהוָה אֶת־זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ
לְעֵינֵי כָּל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ
מִשָּׁם טָמֵא אַל־תִּגָּעוּ צְאוּ מִתּוֹכָהּ הִבָּרוּ נֹשְׂאֵי כְּלֵי יְהוָה׃ כִּי לֹא
בְחִפָּזוֹן תֵּצֵאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלֵכוּן כִּי־הֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה וּמְאַסִּפְכֶם
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

הפטרת כי תצא

בישעיה סימן נ״ד (ועיין כפ׳ נח).

רָנִּי עֲקָרָה לֹא יָלָדָה פִּצְחִי רִנָּה וְצַהֲלִי לֹא־חָלָה כִּי־רַבִּים בְּנֵי־שׁוֹמֵמָה
מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמַר יְהוָה׃ הַרְחִיבִי ׀ מְקוֹם אָהֳלֵךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ
יַטּוּ אַל־תַּחְשֹׂכִי הַאֲרִיכִי מֵיתָרַיִךְ וִיתֵדֹתַיִךְ חַזֵּקִי׃ כִּי־יָמִין וּשְׂמֹאול
תִּפְרֹצִי וְזַרְעֵךְ גּוֹיִם יִירָשׁ וְעָרִים נְשַׁמּוֹת יוֹשִׁיבוּ׃ אַל־תִּירְאִי כִּי־לֹא תֵבוֹשִׁי
וְאַל־תִּכָּלְמִי כִּי־לֹא תַחְפִּירִי כִּי בֹשֶׁת עֲלוּמַיִךְ תִּשְׁכָּחִי וְחֶרְפַּת אַלְמְנוּתַיִךְ
לֹא תִזְכְּרִי־עוֹד׃ כִּי בֹעֲלַיִךְ עֹשַׂיִךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל־הָאָרֶץ יִקָּרֵא׃ כִּי־כְאִשָּׁה עֲזוּבָה וַעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאָךְ
יְהוָה וְאֵשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ בְּרֶגַע קָטֹן עֲזַבְתִּיךְ וּבְרַחֲמִים
גְּדֹלִים אֲקַבְּצֵךְ׃ בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רִחַמְתִּיךְ
אָמַר גֹּאֲלֵךְ יְהוָה׃ כִּי־מֵי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבֹר מֵי־נֹחַ עוֹד
עַל־הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְּצֹף עָלַיִךְ וּמִגְּעָר־בָּךְ׃ כִּי הֶהָרִים יָמוּשׁוּ
וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶינָה וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא־יָמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט
אָמַר מְרַחֲמֵךְ יְהוָה׃

*התפתחי ק׳ *משליו ק׳

לקחתי מידך אֶת־כוס התרעלה את־קבעת כוס חמתי לא־תוסיפי לשתותה עוד: ושמתיה ביד מוגיך אשר־אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוך וכחוץ לעברים: עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא־בך עוד ערל וטמא: התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שביה בת־ציון: כי־כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו: כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד־עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו: ועתה מה־לי־פה נאם־יהוה כי־לקח עמי חנם משלו יהילילו נאם־יהוה ותמיד כל־היום שמי מנאץ: לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי־אני־הוא המדבר הנני: מה־נאוו על־ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: קול צפיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי־נחם יהוה עמו גאל ירושלם: חשף יהוה את־זרוע קדשו לעיני כל־הגוים וראו כל־אפסי־ארץ את ישועת אלהינו: סורו סורו צאו משם טמא אל־תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה: כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי־הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל:

הפטרת כי תצא

בישעיה סימן נ״ד (ועיין דף נח).

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא־חלה כי־רבים בני־שוממה מבני בעולה אמר יהוה: הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל־תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי: כי־ימין ושמאול תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו: אל־תיראי כי־לא תבושי ואל־תכלמי כי־לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי־עוד: כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל־הארץ יקרא: כי־כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך: בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: כי־מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי־נח עוד על־הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער־בך: כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא־ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה:

*התפתחי ק׳ *משליו ק׳

ולמנהג הקהלות וכן ק"ק פפד"ם, שמנהגן לדחות עניה סוערה בשל פ' ראה מיד. משבת ר"ח או ערב חדש, נוהגין כאן לומר עניה סוערה אם היתה נדחת מפ' ראה.

הפטרת כי תבא

בישעיה סימן ס׳.

קוּמִי אוֹרִי כִּי־בָא אוֹרֵךְ וּכְבוֹד יְהוָה עָלַיִךְ זָרָח: כִּי־הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה־
אֶרֶץ וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים וְעָלַיִךְ יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עָלַיִךְ יֵרָאֶה: וְהָלְכוּ
גוֹיִם לְאוֹרֵךְ וּמְלָכִים לְנֹגַהּ זַרְחֵךְ: שְׂאִי־סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ
בָאוּ־לָךְ בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק יָבֹאוּ וּבְנֹתַיִךְ עַל־צַד תֵּאָמַנָה: אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ
וּפָחַד וְרָחַב לְבָבֵךְ כִּי־יֵהָפֵךְ עָלַיִךְ הֲמוֹן יָם חֵיל גּוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ: שִׁפְעַת
גְּמַלִּים תְּכַסֵּךְ בִּכְרֵי מִדְיָן וְעֵיפָה כֻּלָּם מִשְּׁבָא יָבֹאוּ זָהָב וּלְבוֹנָה יִשָּׂאוּ
וּתְהִלֹּת יְהוָה יְבַשֵּׂרוּ: כָּל־צֹאן קֵדָר יִקָּבְצוּ לָךְ אֵילֵי נְבָיוֹת יְשָׁרְתוּנֶךְ
יַעֲלוּ עַל־רָצוֹן מִזְבְּחִי וּבֵית תִּפְאַרְתִּי אֲפָאֵר: מִי־אֵלֶּה כָּעָב תְּעוּפֶינָה
וְכַיּוֹנִים אֶל־אֲרֻבֹּתֵיהֶם: כִּי־לִי ׀ אִיִּים יְקַוּוּ וָאֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ בָּרִאשֹׁנָה
לְהָבִיא בָנַיִךְ מֵרָחוֹק כַּסְפָּם וּזְהָבָם אִתָּם לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהַיִךְ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
כִּי פֵאֲרָךְ: וּבָנוּ בְנֵי־נֵכָר חֹמֹתַיִךְ וּמַלְכֵיהֶם יְשָׁרְתוּנֶךְ כִּי בְקִצְפִּי הִכִּיתִיךְ
וּבִרְצוֹנִי רִחַמְתִּיךְ: וּפִתְּחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד יוֹמָם וָלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ לְהָבִיא
אֵלַיִךְ חֵיל גּוֹיִם וּמַלְכֵיהֶם נְהוּגִים: כִּי־הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעַבְדוּךְ
יֹאבֵדוּ וְהַגּוֹיִם חָרֹב יֶחֱרָבוּ: כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן אֵלַיִךְ יָבוֹא בְּרוֹשׁ תִּדְהָר
וּתְאַשּׁוּר יַחְדָּו לְפָאֵר מְקוֹם מִקְדָּשִׁי וּמְקוֹם רַגְלַי אֲכַבֵּד: וְהָלְכוּ אֵלַיִךְ
שְׁחוֹחַ בְּנֵי מְעַנַּיִךְ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַל־כַּפּוֹת רַגְלַיִךְ כָּל־מְנַאֲצָיִךְ וְקָרְאוּ לָךְ עִיר
יְהוָה צִיּוֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: תַּחַת הֱיוֹתֵךְ עֲזוּבָה וּשְׂנוּאָה וְאֵין עוֹבֵר וְשַׂמְתִּיךְ
לִגְאוֹן עוֹלָם מְשׂוֹשׂ דּוֹר וָדוֹר: וְיָנַקְתְּ חֲלֵב גּוֹיִם וְשֹׁד מְלָכִים תִּינָקִי
וְיָדַעַתְּ כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר יַעֲקֹב: תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא
זָהָב וְתַחַת הַבַּרְזֶל אָבִיא כֶסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים בַּרְזֶל
וְשַׂמְתִּי פְקֻדָּתֵךְ שָׁלוֹם וְנֹגְשַׂיִךְ צְדָקָה: לֹא־יִשָּׁמַע עוֹד חָמָס בְּאַרְצֵךְ שֹׁד
וָשֶׁבֶר בִּגְבוּלָיִךְ וְקָרָאת יְשׁוּעָה חוֹמֹתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ תְּהִלָּה: לֹא־יִהְיֶה־לָּךְ
עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם וּלְנֹגַהּ הַיָּרֵחַ לֹא־יָאִיר לָךְ וְהָיָה־לָךְ יְהוָה
לְאוֹר עוֹלָם וֵאלֹהַיִךְ לְתִפְאַרְתֵּךְ: לֹא־יָבוֹא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ וִירֵחֵךְ לֹא יֵאָסֵף
כִּי יְהוָה יִהְיֶה־לָּךְ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלֵךְ: וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים
לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעוֹ מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר: הַקָּטֹן יִהְיֶה לָאֶלֶף
וְהַצָּעִיר לְגוֹי עָצוּם אֲנִי יְהוָה בְּעִתָּהּ אֲחִישֶׁנָּה:

ונוהגין הקהלות, ובתוכן ק"ק פפד"מ, שמנהגן לדחות עניה סוערה בל' פ' ראה מפני הפטרת ר"ח או מחר חדש, נוהגין כאן לומר עניה סוערה אם היתה נדחת בפ' ראה.

הפטרת כי תבא

בישעיה סימן ס'.

קומי אורי כי־בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח׃ כי־הנה החשך יכסה־ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה׃ והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך׃ שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו־לך בניך מרחוק יבאו ובנתיך על־צד תאמנה׃ אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי־יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך׃ שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו׃ כל־צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו על־רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר׃ מי־אלה כעב תעופינה וכיונים אל־ארבתיהם׃ כי־לי ׀ איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך׃ ובנו בני־נכר חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך׃ ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים׃ כי־הגוי והממלכה אשר לא־יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו׃ כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד׃ והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו על־כפות רגליך כל־מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל׃ תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור׃ וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב׃ תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה׃ לא־ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבוליך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה׃ לא־יהיה־לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא־יאיר לך והיה־לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך׃ לא־יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה־לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך׃ ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר׃ הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה׃

בישעיה סימן ס״א

שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי בֵּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־יֶשַׁע מְעִיל
צְדָקָה יְעָטָנִי כֶּחָתָן יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵלֶיהָ׃ כִּי כָאָרֶץ
תּוֹצִיא צִמְחָהּ וּכְגַנָּה זֵרוּעֶיהָ תַצְמִיחַ כֵּן ׀ אֲדֹנָי יֱהֹוִה יַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהִלָּה
נֶגֶד כָּל־הַגּוֹיִם׃ לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחֱשֶׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַםִ לֹא אֶשְׁקוֹט עַד־
יֵצֵא כַנֹּגַהּ צִדְקָהּ וִישׁוּעָתָהּ כְּלַפִּיד יִבְעָר׃ וְרָאוּ גוֹיִם צִדְקֵךְ וְכָל־מְלָכִים
כְּבוֹדֵךְ וְקֹרָא לָךְ שֵׁם חָדָשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִקֳּבֶנּוּ׃ וְהָיִית עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת
בְּיַד־יְהוָה וּצְנוֹף מְלוּכָה בְּכַף־אֱלֹהָיִךְ׃ לֹא־יֵאָמֵר לָךְ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאַרְצֵךְ
לֹא־יֵאָמֵר עוֹד שְׁמָמָה כִּי לָךְ יִקָּרֵא חֶפְצִי־בָהּ וּלְאַרְצֵךְ בְּעוּלָה כִּי־חָפֵץ
יְהוָה בָּךְ וְאַרְצֵךְ תִּבָּעֵל׃ כִּי־יִבְעַל בָּחוּר בְּתוּלָה יִבְעָלוּךְ בָּנָיִךְ וּמְשׂוֹשׂ
חָתָן עַל־כַּלָּה יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ׃ עַל־חוֹמֹתַיִךְ יְרוּשָׁלַםִ הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים
כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יֶחֱשׁוּ הַמַּזְכִּרִים אֶת־יְהוָה אַל־דֳּמִי לָכֶם׃
וְאַל־תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ עַד־יְכוֹנֵן וְעַד־יָשִׂים אֶת־יְרוּשָׁלַםִ תְּהִלָּה בָּאָרֶץ׃ נִשְׁבַּע
יְהוָה בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ אִם־אֶתֵּן אֶת־דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל לְאֹיְבַיִךְ וְאִם־
יִשְׁתּוּ בְנֵי־נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ בּוֹ׃ כִּי מְאַסְפָיו יֹאכְלֻהוּ וְהִלְלוּ אֶת־
יְהוָה וּמְקַבְּצָיו יִשְׁתֻּהוּ בְּחַצְרוֹת קָדְשִׁי׃ עִבְרוּ עִבְרוּ בַּשְּׁעָרִים פַּנּוּ דֶּרֶךְ הָעָם
סֹלּוּ סֹלּוּ הַמְסִלָּה סַקְּלוּ מֵאֶבֶן הָרִימוּ נֵס עַל־הָעַמִּים׃ הִנֵּה יְהוָה הִשְׁמִיעַ
אֶל־קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֵךְ בָּא הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ
לְפָנָיו׃ וְקָרְאוּ לָהֶם עַם־הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה וְלָךְ יִקָּרֵא דְרוּשָׁה עִיר לֹא
נֶעֱזָבָה׃ מִי־זֶה ׀ בָּא מֵאֱדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבָּצְרָה זֶה הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ צֹעֶה
בְּרֹב כֹּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בִּצְדָקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מַדּוּעַ אָדֹם לִלְבוּשֶׁךָ וּבְגָדֶיךָ
כְּדֹרֵךְ בְּגַת׃ פּוּרָה ׀ דָּרַכְתִּי לְבַדִּי וּמֵעַמִּים אֵין־אִישׁ אִתִּי וְאֶדְרְכֵם בְּאַפִּי
וְאֶרְמְסֵם בַּחֲמָתִי וְיֵז נִצְחָם עַל־בְּגָדַי וְכָל־מַלְבּוּשַׁי אֶגְאָלְתִּי׃ כִּי יוֹם נָקָם
בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה׃ וְאַבִּיט וְאֵין עֹזֵר וְאֶשְׁתּוֹמֵם וְאֵין סוֹמֵךְ וַתּוֹשַׁע
לִי זְרֹעִי וַחֲמָתִי הִיא סְמָכָתְנִי׃ וְאָבוּס עַמִּים בְּאַפִּי וַאֲשַׁכְּרֵם בַּחֲמָתִי
וְאוֹרִיד לָאָרֶץ נִצְחָם׃ חַסְדֵי יְהוָה ׀ אַזְכִּיר תְּהִלֹּת יְהוָה כְּעַל כֹּל אֲשֶׁר־
גְּמָלָנוּ יְהוָה וְרַב־טוּב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו וּכְרֹב חֲסָדָיו׃
וַיֹּאמֶר אַךְ־עַמִּי הֵמָּה בָּנִים לֹא יְשַׁקֵּרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ׃ בְּכָל־צָרָתָם ׀
לֹא צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְאָלָם וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם
כָּל־יְמֵי עוֹלָם׃

הפטרת וילך

כמנהג הספרדים, וכן מנהג ק״ק ספר״ס כשהפרשיות נפרדות. אבל כשהן מחוברין מפטירין שוש

בישעיה סימן ס״א.

שׂוֹשׂ אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי־ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה: כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן | אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל־הגוים: למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד־יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער: וראו גוים צדקך וכל־מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: והיית עטרת תפארת ביד־יהוה וצנוף מלוכה בכף־אלהיך: לא־יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא־יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי־בה ולארצך בעולה כי־חפץ יהוה בך וארצך תבעל: כי־יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך ומשוש חתן על־כלה ישיש עליך אלהיך: על־חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל־היום וכל־הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את־יהוה אל־דמי לכם: ואל־תתנו דמי לו עד־יכונן ועד ישים את־ירושלם תהלה בארץ: נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם־אתן את־דגנך עוד מאכל לאיביך ואם־ישתו בני־נכר תירושך אשר יגעת בו: כי מאספיו יאכלהו והללו את־יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי: עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על־העמים: הנה יהוה השמיע אל־קצה הארץ אמרו לבת־ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: וקראו להם עם־הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה: מי־זה | בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בגת: פורה | דרכתי לבדי ומעמים אין־איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויז נצחם על־בגדי וכל־מלבושי אגאלתי: כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני: ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: חסדי יהוה | אזכיר תהלות יהוה כעל כל אשר־גמלנו יהוה ורב־טוב לבית ישראל אשר־גמלם כרחמיו וכרב חסדיו: ויאמר אך־עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: בכל־צרתם | לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל־ימי עולם:

הפטרת וילך

כמנהג הספרדים, וכן מנהג ק״ק פפד״מ כשהפרשיות נפרדות. אבל כשהן מחוברין מפטירין שוש

שוש אשיש כל פ' נצבים ומפטירין שובה בפ' האזינו עד ופושעים יכשלו בם, ואחר כך אומרים תקעו שופר וגו'.

בהושע סימן י"ד.

שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: קחו עמכם דברים
ושובו אל־יהוה אמרו אליו כל־תשא עון וקח־טוב ונשלמה
פרים שפתינו: אשור | לא יושיענו על־סוס לא נרכב ולא־נאמר עוד
אלהינו למעשה ידינו אשר־בך ירחם יתום: ארפא משובתם אהבם
נדבה כי שב אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו
כלבנון: ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון: ישבו ישבי בצלו
יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון: אפרים מה־לי עוד לעצבים אני
עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: מי חכם ויבן אלה
נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם:
מי־אל כמוך נשא עון ועבר על־פשע לשארית נחלתו לא־החזיק לעד
אפו כי־חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות
ים כל־חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר־נשבעת לאבתינו
מימי קדם:

הפטרת וילך

כמנהג דאשכנזים, (ובק"ק ספרדים מפטירים שובה כבהפטרות נפרדות ומוסיפים בסוף תקעו שופר בציון עד ולא יבשו עמי לעולם דלכן בפ' דאזינו, אבל כשהפטרות נצבים וילך מחוברות מפטירים שובה בפ' האזינו).

בישעיה סימן נ"ה.

דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: יעזב רשע דרכו ואיש און
מחשבתיו וישב אל־יהוה וירחמהו ואל־אלהינו כי־ירבה לסלוח: כי
לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: כי־גבהו שמים מארץ
כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם: כי כאשר ירד הגשם והשלג
מן־השמים ושמה לא ישוב כי אם־הרוה את־הארץ והולידה והצמיחה
ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא־ישוב אלי
ריקם כי אם־עשה את־אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו: כי־בשמחה
תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל־עצי
השדה ימחאו־כף: תחת הנעצוץ יעלה ברוש *תחת הסרפד יעלה הדס
והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו
צדקה כי־קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה־

*ותחת ק'

סוף אשיש בה' פ' נצבים ומפטירין שובה כפ' האזינו עד ופושעים יכשלו בם. ואנו כן
נוהגים תקעו שופר וגו'.

בהושע סימן י"ד.

שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: קחו עִמכם דברים ושובו אל־יהוה אמרו אליו כל־תשא עון וקח־טוב ונשלמה פרים שפתינו: אשור | לא יושיענו על־סוס לא נרכב ולא־נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר־בך ירחם יתום: ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון: ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון: ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון: אפרים מה־לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם: מי־אל כמוך נשא עון ועבר על־פשע לשארית נחלתו לא־החזיק לעד אפו כי־חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל־חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר־נשבעת לאבתינו מימי קדם:

הפטרת וילך

כמנהג האשכנזים, (וכק"ק פפד"מ מפטירים שובה כשהפרשיות נפרדות ומוסיפים בסוף תקעו שופר בציון עד ולא יבשו עמי לעולם דלהלן בפ' האזינו, אבל כשהפרשיות נצבים וילך מחוברות מפטירים שובה בפ' האזינו).

בישעיה סימן נ"ה.

דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל־יהוה וירחמהו ואל־אלהינו כי־ירבה לסלוח: כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: כי־גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם: כי כאשר ירד הגשם והשלג מן־השמים ושמה לא ישוב כי אם־הרוה את־הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא־ישוב אלי ריקם כי אם־עשה את־אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו: כי־בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל־עצי השדה ימחאו־כף: תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי־קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה

זאת ובן־אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל־רע׃ ואל־יאמר בן־הנכר הנלוה אל־יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל־יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ כי־כה ׀ אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את־שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי׃ ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן־לו אשר לא יכרת׃ ובני הנכר הנלוים על־יהוה לשרתו ולאהבה את־שם יהוה להיות לו לעבדים כל־שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי׃ והביאותים אל־הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחיהם לרצון על־מזבחי כי ביתי בית־תפלה יקרא לכל־העמים׃ נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו׃

הפטרת האזינו

כמנהג האשכנזים, שובה ישראל עד ופשעים יכשלו בם. ולה״ר אומרים תקעו וכה״ק ספרד׳ם מפטירין וידבר דוד ויקמן חוץ אם הוא שבת תשובה. כאז מפטירים שובה ישראל עד ופשעים יכשלו בם ולה״כ תקעו

ביואל סימן ב׳.

תקעו שופר בציון קדשו־צום קראו עצרה׃ אספו־עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים ויונקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה׃ בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על־עמך ואל־תתן נחלתך לחרפה למשל־בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם׃ ויקנא יהוה לארצו ויחמל על־עמו׃ ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את־הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא־אתן אתכם עוד חרפה בגוים׃ ואת־הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל־ארץ ציה ושממה את־פניו אל־הים הקדמני וספו אל־הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות׃ אל־תיראי אדמה גילי ושמחי כי־הגדיל יהוה לעשות׃ אל־תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי־עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם׃ ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי־נתן לכם את־המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון׃ ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר׃ ושלמתי לכם את־השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם׃ ואכלתם אכול ושבוע והללתם את־שם יהוה אלהיכם אשר־עשה עמכם להפליא ולא־יבשו עמי לעולם׃ וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא־יבשו עמי לעולם׃

זאת ובן־אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל־רע׃
ואל־יאמר בן־הנכר הנלוה אל־יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל
עמו ואל־יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ כי־כה ׀ אמר יהוה לסריסים
אשר ישמרו את־שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי׃
ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן־
לו אשר לא יכרת׃ ובני הנכר הנלוים על־יהוה לשרתו ולאהבה את־
שם יהוה להיות לו לעבדים כל־שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי׃
והביאותים אל־הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחיהם לרצון
על־מזבחי כי ביתי בית־תפלה יקרא לכל־העמים׃ נאם אדני יהוה
מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו׃

הפטרת האזינו

כמנהג האשכנזים, שובה ישראל עד ופשעים יכשלו בם, ואח"כ אומרים תקעו. ובק"ק פפד"מ מפטירין וידבר דוד לקמן, חוץ אם הוא שבת תשובה, כאז מפטירים שובה ישראל עד ופשעים יכשלו בם ואח"כ תקעו.

ביואל סימן ב'.

תקעו שופר בציון קדשו־צום קראו עצרה׃ אספו־עם קדשו קהל קבצו
זקנים אספו עוללים ויונקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה׃
בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על־
עמך ואל־תתן נחלתך לחרפה למשל־בם גוים למה יאמרו בעמים איה
אלהיהם׃ ויקנא יהוה לארצו ויחמל על־עמו׃ ויען יהוה ויאמר לעמו
הנני שלח לכם את־הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא־אתן
אתכם עוד חרפה בגוים׃ ואת־הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל־
ארץ ציה ושממה את־פניו אל־הים הקדמני וספו אל־הים האחרון ועלה
באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות׃ אל־תיראי אדמה גילי ושמחי
כי־הגדיל יהוה לעשות׃ אל־תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי־
עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם׃ ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם
כי־נתן לכם את־המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון׃
ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר׃ ושלמתי לכם את־
השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי
בכם׃ ואכלתם אכול ושבוע והללתם את־שם יהוה אלהיכם אשר־
עשה עמכם להפליא ולא־יבשו עמי לעולם׃ וידעתם כי בקרב ישראל
אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא־יבשו עמי לעולם׃

כמנהג הספרדים, וכן נק״ק פפד״ם, אם פרשת האזינו אחר יה״כ.

בשמואל ב׳ סימן כ״ב

וידבר דוד ליהוה את־דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף
כל־איביו ומכף שאול׃ ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי־לי׃
אלהי צורי אחסה־בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס
תשעני׃ מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע׃ כי אפפני משברי־מות נחלי
בליעל יבעתני׃ חבלי שאול סבני קדמני מקשי־מות׃ בצר־לי אקרא
יהוה ואל־אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו׃ ויתגעש
ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי־חרה לו׃ עלה עשן
באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃ ויט שמים וירד וערפל תחת
רגליו׃ וירכב על־כרוב ויעף וירא על־כנפי־רוח׃ וישת חשך סביבתיו
סכות חשרת־מים עבי שחקים׃ מנגה נגדו בערו גחלי־אש׃ ירעם מן־
שמים יהוה ועליון יתן קולו׃ וישלח חצים ויפיצם ברק ויהם׃ ויראו
אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו׃ ישלח
ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃ יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו
ממני׃ יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי׃ ויצא למרחב אתי יחלצני
כי־חפץ בי׃ יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי׃ כי שמרתי דרכי
יהוה ולא רשעתי מאלהי׃ כי כל־משפטו לנגדי וחקתיו לא־אסור ממנה׃
ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני׃ וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד
עיניו׃ עם־חסיד תתחסד עם־גבור תמים תתמם׃ עם־נבר תתבר ועם־
עקש תתפל׃ ואת־עם עני תושיע ועיניך על־רמים תשפיל׃ כי־אתה
נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי׃ כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג־שור׃
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃ כי מי־
אל מבלעדי יהוה ומי־צור מבלעדי אלהינו׃ האל מעוזי חיל ויתר תמים
דרכו׃ משוה רגליו כאילות ועל־במתי יעמדני׃ מלמד ידי למלחמה ונחת
קשת־נחושה זרעתי׃ ותתן־לי מגן ישעך וענתך תרבני׃ תרחיב צעדי
תחתני ולא מעדו קרסלי׃ ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד־כלותם׃
ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי׃ ותזרני חיל למלחמה
תכריע קמי תחתני׃ ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם׃ ישעו ואין
משיע אל־יהוה ולא ענם׃ ואשחקם כעפר־ארץ כטיט־חוצות אדקם
ארקעם׃ ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא־ידעתי
יעבדני׃ בני נכר יתכחשו־לי לשמוע אזן ישמעו לי׃ בני נכר יבלו ויחגרו

*ויתגעש ק׳ *וירם ק׳ *משפטיו ק׳ *דרכי ק׳ *רגלי ק׳

ממסגרותם

כמנהג הספרדים , וכן נק״ק פפד״מ , הס פרשת האזינו להר יה״ב .

בשמואל ב׳ סימן כ״ב

וידבר דוד ליהוה את־דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף
כל־איביו ומכף שאול : ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי־לי :
אלהי צורי אחסה־בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס
השעני : מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע : כי אפפני משברי־מות נחלי
בליעל יבעתני : חבלי שאול סבני קדמני מקשי־מות : בצר־לי אקרא
יהוה ואל־אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו : ויתגעש
ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי־חרה לו : עלה עשן
באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו : ויט שמים וירד וערפל תחת
רגליו : וירכב על־כרוב ויעף וירא על־כנפי־רוח : וישת חשך סביבתיו
סכות חשרת־מים עבי שחקים : מנגה נגדו בערו גחלי־אש : ירעם מן־
שמים יהוה ועליון יתן קולו : וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם : ויראו
אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו : ישלח
ממרום יקחני ימשני ממים רבים : יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו
ממני : יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי : ויצא למרחב אתי יחלצני
כי־חפץ בי : יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי : כי שמרתי דרכי
יהוה ולא רשעתי מאלהי : כי כל־משפטו לנגדי וחקתיו לא־אסור ממנה :
ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד
עיניו : עם־חסיד תתחסד עם־גבור תמים תתמם : עם־נבר תתבר ועם־
עקש תתפל : ואת־עם עני תושיע ועיניך על־רמים תשפיל : כי־אתה
נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי : כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג־שור :
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו : כי מי־
אל מבלעדי יהוה ומי־צור מבלעדי אלהינו : האל מעוזי חיל ויתר תמים
דרכו : משוה רגליו כאילות ועל־במתי יעמידני : מלמד ידי למלחמה ונחת
קשת־נחושה זרעתי : ותתן־לי מגן ישעך וענתך תרבני : תרחיב צעדי
תחתני ולא מעדו קרסלי : ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד־כלותם :
ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי : ותזרני חיל למלחמה
תכריע קמי תחתני : ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם : ישעו ואין
משיע אל־יהוה ולא־ענם : ואשחקם כעפר־ארץ כטיט־חוצות אדקם
ארקעם : ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא־ידעתי
יעבדני : בני נכר יתכחשו־לי לשמוע אזן ישמעו לי : בני נכר יבלו ויחגרו
ממסגרותם

*ויתגעש ק׳ *וירם ק׳ *משפטיו ק׳ *דרכי ק׳ *רגלי ק׳

מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ חַי־יְהֹוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרֻם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃ הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמֹת
לִי וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחְתֵּנִי׃ וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי וּמִקָּמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים
תַּצִּילֵנִי׃ עַל־כֵּן אוֹדְךָ יְהֹוָה בַּגּוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר׃ מִגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ
וְעֹשֶׂה־חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃

י"ש מפטירים אותה ביחזקאל סימן י"ז.

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְלָקַחְתִּי אָנִי מִצַּמֶּרֶת הָאֶרֶז הָרָמָה וְנָתָתִּי מֵרֹאשׁ
יֹנְקוֹתָיו רַךְ אֶקְטֹף וְשָׁתַלְתִּי אָנִי עַל הַר־גָּבֹהַּ וְתָלוּל׃ בְּהַר מְרוֹם
יִשְׂרָאֵל אֶשְׁתֳּלֶנּוּ וְנָשָׂא עָנָף וְעָשָׂה פֶרִי וְהָיָה לְאֶרֶז אַדִּיר וְשָׁכְנוּ תַחְתָּיו כֹּל
צִפּוֹר כָּל־כָּנָף בְּצֵל דָּלִיּוֹתָיו תִּשְׁכֹּנָּה׃ וְיָדְעוּ כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה כִּי אֲנִי יְהֹוָה
הִשְׁפַּלְתִּי ׀ עֵץ גָּבֹהַּ הִגְבַּהְתִּי עֵץ שָׁפָל הוֹבַשְׁתִּי עֵץ לָח וְהִפְרַחְתִּי עֵץ
יָבֵשׁ אֲנִי יְהֹוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃ וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ מַה־לָּכֶם
אַתֶּם מֹשְׁלִים אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אָבוֹת יֹאכְלוּ בֹסֶר
וְשִׁנֵּי הַבָּנִים תִּקְהֶינָה׃ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם יִהְיֶה לָכֶם עוֹד מְשֹׁל
הַמָּשָׁל הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל׃ הֵן כָּל־הַנְּפָשׁוֹת לִי הֵנָּה כְּנֶפֶשׁ הָאָב וּכְנֶפֶשׁ הַבֵּן
לִי־הֵנָּה הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת הִיא תָמוּת׃ וְאִישׁ כִּי־יִהְיֶה צַדִּיק וְעָשָׂה מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה׃ אֶל־הֶהָרִים לֹא אָכָל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל־גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טִמֵּא וְאֶל־אִשָּׁה נִדָּה לֹא יִקְרָב׃ וְאִישׁ לֹא יוֹנֶה חֲבֹלָתוֹ
חוֹב יָשִׁיב גְּזֵלָה לֹא יִגְזֹל לַחְמוֹ לְרָעֵב יִתֵּן וְעֵירֹם יְכַסֶּה־בָּגֶד׃ בַּנֶּשֶׁךְ
לֹא־יִתֵּן וְתַרְבִּית לֹא יִקָּח מֵעָוֶל יָשִׁיב יָדוֹ מִשְׁפַּט אֱמֶת יַעֲשֶׂה בֵּין אִישׁ
לְאִישׁ׃ בְּחֻקּוֹתַי יְהַלֵּךְ וּמִשְׁפָּטַי שָׁמַר לַעֲשׂוֹת אֱמֶת צַדִּיק הוּא חָיֹה יִחְיֶה
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃ וְהוֹלִיד בֵּן־פָּרִיץ שֹׁפֵךְ דָּם וְעָשָׂה אָח מֵאַחַד מֵאֵלֶּה׃
וְהוּא אֶת־כָּל־אֵלֶּה לֹא עָשָׂה כִּי גַם אֶל־הֶהָרִים אָכַל וְאֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ
טִמֵּא׃ עָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנָה גְּזֵלוֹת גָּזָל חֲבֹל לֹא יָשִׁיב וְאֶל־הַגִּלּוּלִים נָשָׂא עֵינָיו
תּוֹעֵבָה עָשָׂה׃ בַּנֶּשֶׁךְ נָתַן וְתַרְבִּית לָקַח וָחָי לֹא יִחְיֶה אֵת כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת
הָאֵלֶּה עָשָׂה מוֹת יוּמָת דָּמָיו בּוֹ יִהְיֶה׃ וְהִנֵּה הוֹלִיד בֵּן וַיַּרְא אֶת־כָּל־
חַטֹּאת אָבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּרְאֶ וְלֹא יַעֲשֶׂה כָּהֵן׃ עַל־הֶהָרִים לֹא אָכָל
וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל־גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טִמֵּא׃ וְאִישׁ
לֹא הוֹנָה חֲבֹל לֹא חָבָל וּגְזֵלָה לֹא גָזָל לַחְמוֹ לְרָעֵב נָתָן וְעֵרוֹם כִּסָּה־בָגֶד׃
מֵעָנִי הֵשִׁיב יָדוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לֹא לָקָח מִשְׁפָּטַי עָשָׂה בְּחֻקּוֹתַי הָלָךְ הוּא
לֹא יָמוּת בַּעֲוֺן אָבִיו חָיֹה יִחְיֶה׃ אָבִיו כִּי־עָשַׁק עֹשֶׁק גָּזַל גֵּזֶל אָח וַאֲשֶׁר לֹא־
טוֹב עָשָׂה בְּתוֹךְ עַמָּיו וְהִנֵּה־מֵת בַּעֲוֺנוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּם מַדֻּעַ לֹא־נָשָׂא הַבֵּן
בַּעֲוֺן הָאָב וְהַבֵּן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשָׂה אֵת כָּל־חֻקּוֹתַי שָׁמַר וַיַּעֲשֶׂה אֹתָם

*מגדול ק' *ויראה ק'

כמבנותם: הי־יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמת לי ומריד עמים תחתני: ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני: על־כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר: מגדיל ישועות מלכו ועשה־חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד־עולם:

ויש מפטירים אותה ביחזקאל סימן י"ז.

כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר־גבה ותלול: בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל־כנף בצל דליותיו תשכנה: וידעו כל־עצי השדה כי אני יהוה השפלתי | עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי: ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: מה־לכם אתם משלים את־המשל הזה על־אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה: חי־אני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: הן כל־הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי־הנה הנפש החטאת היא תמות: ואיש כי־יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה: אל־ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל־גלולי בית ישראל ואת־אשת רעהו לא טמא ואל־אשה נדה לא יקרב: ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה־בגד: בנשך לא־יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: והוליד בן־פריץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה: והוא את־כל־אלה לא עשה כי גם אל־ההרים אכל ואת־אשת רעהו טמא: עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל־הגלולים נשא עיניו תועבה עשה: בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל־התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: והנה הוליד בן וירא את־כל־חטאת אביו אשר עשה ויראה* ולא יעשה כהן: על־ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל־גלולי בית ישראל את־אשת רעהו לא טמא: ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערם כסה־בגד: מעני השיב ידו נשך ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה: אביו כי־עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא־טוב עשה בתוך עמיו והנה־מת בעונו: ואמרתם מדע לא־נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל־חקותי שמר ויעשה אתם

חָיֹה יִחְיֶה׃ הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת הִיא תָמוּת בֵּן לֹא־יִשָּׂא ׀ בַּעֲוֹן הָאָב וְאָב לֹא
יִשָּׂא בַּעֲוֹן הַבֵּן צִדְקַת הַצַּדִּיק עָלָיו תִּהְיֶה וְרִשְׁעַת *רָשָׁע עָלָיו תִּהְיֶה׃
וְהָרָשָׁע כִּי יָשׁוּב מִכָּל־*חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְשָׁמַר אֶת־כָּל־חֻקּוֹתַי וְעָשָׂה
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה חָיֹה יִחְיֶה לֹא יָמוּת׃ כָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזָּכְרוּ לוֹ
בְּצִדְקָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה יִחְיֶה׃ הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה הֲלוֹא
בְּשׁוּבוֹ *מִדְּרָכוֹ וְחָיָה׃ וּבְשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל כְּכֹל הַתּוֹעֵבוֹת
אֲשֶׁר־עָשָׂה הָרָשָׁע יַעֲשֶׂה וָחָי כָּל־*צִדְקָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה לֹא תִזָּכַרְנָה בְּמַעֲלוֹ
אֲשֶׁר־מָעַל וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא בָּם יָמוּת׃ וַאֲמַרְתֶּם לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי
שִׁמְעוּ־נָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲדַרְכִּי לֹא יִתָּכֵן הֲלֹא דַרְכֵיכֶם לֹא יִתָּכֵנוּ׃ בְּשׁוּב־
צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל וּמֵת עֲלֵיהֶם בְּעַוְלוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה יָמוּת׃ וּבְשׁוּב
רָשָׁע מֵרִשְׁעָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיַּעַשׂ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה הוּא אֶת־נַפְשׁוֹ יְחַיֶּה׃
וַיִּרְאֶה *וַיָּשׁוֹב מִכָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה חָיוֹ יִחְיֶה לֹא יָמוּת׃ וְאָמְרוּ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי הַדְּרָכַי לֹא יִתָּכְנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲלֹא דַרְכֵיכֶם
לֹא יִתָּכֵן׃ לָכֵן אִישׁ כִּדְרָכָיו אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה
שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ מִכָּל־פִּשְׁעֵיכֶם וְלֹא־יִהְיֶה לָכֶם לְמִכְשׁוֹל עָוֹן׃ הַשְׁלִיכוּ מֵעֲלֵיכֶם
אֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיכֶם אֲשֶׁר פְּשַׁעְתֶּם בָּם וַעֲשׂוּ לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה וְלָמָּה
תָמֻתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה
וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ׃



הפטרת פרשת שקלים

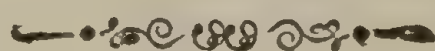
למפטיר קורין מפתחת ס' כי תשא עד לכפר על נפשתיכם (שמות ל' י' י"ו):

כאן מתחילים הספרדים, במלכים ב' סימן י"א.

וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת־הַבְּרִית בֵּין יְהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם לִהְיוֹת לְעָם
לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם׃ וַיָּבֹאוּ כָל־עַם הָאָרֶץ בֵּית־הַבַּעַל
וַיִּתְּצֻהוּ אֶת־*מִזְבְּחֹתָו וְאֶת־צְלָמָיו שִׁבְּרוּ הֵיטֵב וְאֵת מַתָּן כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ
לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת וַיָּשֶׂם הַכֹּהֵן פְּקֻדֹּת עַל־בֵּית יְהוָה׃ וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת
וְאֶת־הַכָּרִי וְאֶת־הָרָצִים וְאֵת ׀ כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיֹּרִידוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה
וַיָּבוֹאוּ דֶּרֶךְ־שַׁעַר הָרָצִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא הַמְּלָכִים׃ וַיִּשְׂמַח
כָּל־עַם־הָאָרֶץ וְהָעִיר שָׁקָטָה וְאֶת־עֲתַלְיָהוּ הֵמִיתוּ בַחֶרֶב בֵּית *מֶלֶךְ׃

*הרשע ק'. *חטאיו ק'. *מדרכיו ק'. *צדקתיו ק'. *וישב ק'. *מזבחתיו ק'. *המלך ק':

היה יחיה: הנפש החטאת היא תמות בן לא־ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת ירשע עליו תהיה: והרשע כי ישוב מכל־חטאתו אשר עשה ושמר את־כל־חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות: כל־פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר־עשה יחיה: החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכו וחיה: ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר־עשה הרשע יעשה וחי כל־צדקתו אשר־עשה לא תזכרנה במעלו אשר־מעל ובחטאתו אשר־חטא בם ימות: ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו־נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו: בשוב־צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר־עשה ימות: ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את־נפשו יחיה: ויראה וישוב מכל־פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות: ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל־פשעיכם ולא־יהיה לכם למכשול עון: השליכו מעליכם את־כל־פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו:



הפטרת פרשת שקלים

המפטיר קורין מההלת פ׳ כי תשא עד לכפר על נפשתיכם (שמות ל׳ י״ו) :

כאן מתחילים הספרדים, במלכים ב׳ סימן י״א.

ויכרת יהוידע את־הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: ויבאו כל־עם הארץ בית־הבעל ויתצהו את־מזבחתו ואת־צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדת על־בית יהוה: ויקח את־שרי המאות ואת־הכרי ואת־הרצים ואת | כל־עם הארץ וירידו את־המלך מבית־יהוה ויבואו דרך־שער הרצים בית המלך וישב על־כסא המלכים: וישמח כל־עם־הארץ והעיר שקטה ואת־עתליהו המיתו בחרב בית המלך:

*הרשע ק׳. *הבאיו ק׳. *מדרכיו ק׳. *צדקתיו ק׳. *וישב ק׳. *מזבחתיו ק׳. *המלך ק׳ :

כאן מתחילים האשכנזים

בן־שבע שנים יהואש במלכו: בשנת־שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל־ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: רק הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ויאמר יהואש אל־הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל־כסף אשר יעלה על לב־איש להביא בית יהוה: יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את־בדק הבית לכל אשר־ימצא שם בדק: ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא־חזקו הכהנים את־בדק הבית: ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את־בדק הבית ועתה אל־תקחו־כסף מאת מכריכם כי־לבדק הבית תתנהו: ויאתו הכהנים לבלתי קחת־כסף מאת העם ולבלתי חזק את־בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין* בבוא־איש בית יהוה ונתנו־שמה הכהנים שמרי הסף את־כל־הכסף המובא בית־יהוה: ויהי כראותם כי־רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את־הכסף הנמצא בית־יהוה: ונתנו את־הכסף המתכן על־יד* עשי המלאכה הפקדים* בית יהוה ויוציאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה: ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את־בדק בית־יהוה ולכל אשר־יצא על־הבית לחזקה: אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל־כלי זהב וכלי־כסף מן־הכסף המובא בית־יהוה: כי־לעשי המלאכה יתנהו וחזקו־בו את־בית יהוה: ולא יחשבו את־האנשים אשר יתנו את־הכסף על־ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו:

הפטרת פרשת זכור

קריאה למפטיר פרשת זכור. בסוף ס׳ כי תצא:

בשמואל א׳ סימן ט״ו:

ויאמר שמואל אל־שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על־עמו על־ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה:

*מימן ק׳. *ידי ק׳. *המפקדים ק׳.

כאן מתחילים האשכנזים

בן־שבע שנים יהואש במלכו׃ בשנת־שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים
שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע׃ ויעש יהואש
הישר בעיני יהוה כל־ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ רק הבמות לא־
סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ ויאמר יהואש אל־הכהנים כל כסף
הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל־
כסף אשר יעלה על לב־איש להביא בית יהוה׃ יקחו להם הכהנים איש
מאת מכרו והם יחזקו את־בדק הבית לכל אשר־ימצא שם בדק׃ ויהי
בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא־חזקו הכהנים את־בדק הבית׃
ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם
מחזקים את־בדק הבית ועתה אל־תקחו־כסף מאת מכריכם כי־לבדק
הבית תתנהו׃ ויאתו הכהנים לבלתי קחת־כסף מאת העם ולבלתי חזק
את־בדק הבית׃ ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן
אתו אצל המזבח בימין בבוא־איש בית יהוה ונתנו־שמה הכהנים
שמרי הסף את־כל־הכסף המובא בית־יהוה׃ ויהי כראותם כי־רב
הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את־הכסף הנמצא
בית־יהוה׃ ונתנו את־הכסף המתכן על־יד עשי המלאכה הפקדים בית
יהוה ויוציאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה׃ ולגדרים
ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את־בדק בית־
יהוה ולכל אשר־יצא על־הבית לחזקה׃ אך לא יעשה בית יהוה ספות
כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל־כלי זהב וכלי־כסף מן־הכסף המובא
בית־יהוה׃ כי־לעשי המלאכה יתנהו וחזקו־בו את־בית יהוה׃ ולא
יחשבו את־האנשים אשר יתנו את־הכסף על־ידם לתת לעשי המלאכה
כי באמנה הם עשים׃ כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה
לכהנים יהיו׃

הפטרת פרשת זכור

קריאה למפטיר פרשת זכור . בסוף פ׳ כי תצא׃

בשמואל א׳ סימן ט״ו׃

ויאמר שמואל אל־שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על־עמו על־
ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה׃

*מימין ק׳. *ידי ק׳. *המפקדים ק׳.

כאן מתחילין האשכנזים .

כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר־עשה עמלק לישראל אשר־שם לו בדרך בעלתו ממצרים: עתה לך והכיתה את־עמלק והחרמתם את־כל־אשר־לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד־אשה מעלל ועד־יונק משור ועד־שה מגמל ועד־חמור: וישמע שאול את־העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את־איש יהודה: ויבא שאול עד־עיר עמלק וירב בנחל: ויאמר שאול אל־הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן־אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם־כל־בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק: ויך שאול את־עמלק מחוילה בואך שור אשר על־פני מצרים: ויתפש את־אגג מלך־עמלק חי ואת־כל־העם החרים לפי־חרב: ויחמל שאול והעם על־אגג ועל־מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל־הכרים ועל־כל־הטוב ולא אבו החרימם וכל־המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו: ויהי דבר יהוה אל־שמואל לאמר: נחמתי כי־המלכתי את־שאול למלך כי־שב מאחרי ואת־דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל־יהוה כל־הלילה: וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא־שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: ויבא שמואל אל־שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את־דבר יהוה: ויאמר שמואל ומה קול־הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע: ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על־מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת־היותר החרמנו: ויאמר שמואל אל־שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו* לו דבר: ויאמר שמואל הלוא אם־קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על־ישראל: וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את־החטאים את־עמלק ונלחמת בו עד־כלותם אתם: ולמה לא־שמעת בקול יהוה ותעט אל־השלל ותעש הרע בעיני יהוה: ויאמר שאול אל־שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר־שלחני יהוה ואביא את־אגג מלך עמלק ואת־עמלק החרמתי: ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל: ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: כי חטאת־קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את־דבר יהוה וימאסך ממלך: ויאמר שאול אל־שמואל חטאתי כי־עברתי את־פי־יהוה ואת־דבריך כי יראתי את־העם

*ויאמר ק'.

ואשמע

כאן מתחילין האשכנזים .

כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר־עשה עמלק לישראל אשר־שם
לו בדרך בעלתו ממצרים : עתה לך והכיתה את־עמלק והחרמתם
את־כל־אשר־לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד־אשה מעולל ועד־
יונק משור ועד־שה מגמל ועד־חמור : וישמע שאול את־העם ויפקדם
בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את־איש יהודה : ויבא שאול
עד־עיר עמלק וירב בנחל : ויאמר שאול אל־הקיני לכו סרו רדו מתוך
עמלקי פן־אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם־כל־בני ישראל בעלותם
ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק : ויך שאול את־עמלק מחוילה בואך
שור אשר על־פני מצרים : ויתפש את־אגג מלך־עמלק חי ואת־כל־העם
החרים לפי־חרב • ויחמל שאול והעם על־אגג ועל־מיטב הצאן והבקר
והמשנים ועל־הכרים ועל־כל־הטוב ולא אבו החרימם וכל־המלאכה
נמבזה ונמס אתה החרימו : ויהי דבר יהוה אל־שמואל לאמר : נחמתי
כי־המלכתי את־שאול למלך כי־שב מאחרי ואת־דברי לא הקים ויחר
לשמואל ויזעק אל־יהוה כל־הלילה : וישכם שמואל לקראת שאול בבקר
ויגד לשמואל לאמר בא־שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר
וירד הגלגל : ויבא שמואל אל־שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה
הקימתי את־דבר יהוה : ויאמר שמואל ומה קול־הצאן הזה באזני וקול
הבקר אשר אנכי שמע : ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם
על־מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת־היותר החרמנו :
ויאמר שמואל אל־שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי
הלילה ויאמרו לו דבר : ויאמר שמואל הלוא אם־קטן אתה בעיניך ראש
שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על־ישראל : וישלחך יהוה בדרך
ויאמר לך והחרמתה את־החטאים את־עמלק ונלחמת בו עד־כלותם
אתם : ולמה לא־שמעת בקול יהוה ותעט אל־השלל ותעש הרע בעיני
יהוה : ויאמר שאול אל־שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך
אשר־שלחני יהוה ואביא את־אגג מלך עמלק ואת־עמלק החרמתי : ויקח
העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל :
ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע
מזבח טוב להקשיב מחלב אילים : כי חטאת־קסם מרי ואון ותרפים
הפצר יען מאסת את־דבר יהוה וימאסך ממלך : ויאמר שאול אל־
שמואל חטאתי כי־עברתי את־פי־יהוה ואת־דבריך כי יראתי את־העם

ואשמע

*ויאמר ק׳.

וָאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם׃ וְעַתָּה שָׂא נָא אֶת־חַטָּאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מָאַסְתָּה אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסְךָ יְהוָה מִהְיוֹת מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסֹּב שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחֲזֵק בִּכְנַף־מְעִילוֹ וַיִּקָּרַע׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קָרַע יְהוָה אֶת־מַמְלְכוּת יִשְׂרָאֵל מֵעָלֶיךָ הַיּוֹם וּנְתָנָהּ לְרֵעֲךָ הַטּוֹב מִמֶּךָּ׃ וְגַם נֵצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יְשַׁקֵּר וְלֹא יִנָּחֵם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם׃ וַיֹּאמֶר חָטָאתִי עַתָּה כַּבְּדֵנִי נָא נֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי וְנֶגֶד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וַיָּשָׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שָׁאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁאוּל לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַגִּישׁוּ אֵלַי אֶת־אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אֲגַג מַעֲדַנֹּת וַיֹּאמֶר אֲגַג אָכֵן סָר מַר־הַמָּוֶת׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר שִׁכְּלָה נָשִׁים חַרְבֶּךָ כֵּן־תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמֶּךָ וַיְשַׁסֵּף שְׁמוּאֵל אֶת־אֲגָג לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל׃ וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל הָרָמָתָה וְשָׁאוּל עָלָה אֶל־בֵּיתוֹ גִּבְעַת שָׁאוּל׃

הפטרת פרשת פרה

מפטיר פרשה זאת חקת התורה [במדבר י"ט] עד סוף הפרשה:

ביחזקאל סימן ל"ו: —

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל־אַדְמָתָם וַיְטַמְּאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם וּבַעֲלִילוֹתָם כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה הָיְתָה דַרְכָּם לְפָנָי׃ וָאֶשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ וּבְגִלּוּלֵיהֶם טִמְּאוּהָ׃ וָאָפִיץ אֹתָם בַּגּוֹיִם וַיִּזָּרוּ בָּאֲרָצוֹת כְּדַרְכָּם וְכַעֲלִילוֹתָם שְׁפַטְתִּים׃ וַיָּבוֹא אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי בֶּאֱמֹר לָהֶם עַם־יְהוָה אֵלֶּה וּמֵאַרְצוֹ יָצָאוּ׃ וָאֶחְמֹל עַל־שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלְּלֻהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה׃ לָכֵן אֱמֹר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־לְשֵׁם־קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם׃ וְקִדַּשְׁתִּי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְחֻלָּל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בְּתוֹכָם וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה בְּהִקָּדְשִׁי בָכֶם לְעֵינֵיהֶם׃ וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַתְכֶם׃ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃ וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וַהֲסִרֹתִי אֶת־לֵב הָאֶבֶן מִבְּשַׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר׃ וְאֶת־רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־בְּחֻקַּי תֵּלֵכוּ וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם׃ וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם וִהְיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי

ואשתחוה ליהוה: ויאמר שמואל אל־שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את־דבר יהוה
ויאמר שמואל אל־שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את־דבר יהוה
וימאסך יהוה מהיות מלך על־ישראל: ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף־
מעילו ויקרע: ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את־ממלכות ישראל מעליך
היום ונתנה לרעך הטוב ממך: וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי
לא אדם הוא להנחם: ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד־זקני עמי
ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך: וישב שמואל אחרי
שאול וישתחו שאול ליהוה: ויאמר שמואל הגישו אלי את־אגג מלך
עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר־המות: ויאמר
שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן־תשכל מנשים אמך וישסף שמואל
את־אגג לפני יהוה בגלגל: וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל־
ביתו גבעת שאול:

הפטרת פרשת פרה

מתחילין כנסס זאת חקת התורה [במדבר י״ט] עד סוף כבקע:

ביחזקאל סימן ל״ו:

ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם בית ישראל יושבים על־אדמתם
ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם
לפני: ואשפך חמתי עליהם על־הדם אשר־שפכו על־הארץ ובגלוליהם
טמאוה: ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפטתים:
ויבוא אל־הגוים אשר־באו שם ויחללו את־שם קדשי באמר להם עם־
יהוה אלה ומארצו יצאו: ואחמל על־שם קדשי אשר חללהו בית ישראל
בגוים אשר־באו שמה: לכן אמר לבית־ישראל כה אמר אדני יהוה לא
למענכם אני עשה בית ישראל כי אם־לשם־קדשי אשר חללתם בגוים
אשר־באתם שם: וקדשתי את־שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם
בתוכם וידעו הגוים כי־אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם
לעיניהם: ולקחתי אתכם מן־הגוים וקבצתי אתכם מכל־הארצות והבאתי
אתכם אל־אדמתכם: וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל־גלוליכם אטהר אתכם: ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן
בקרבכם והסרתי את־לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואת־
רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר־בחקי תלכו ומשפטי תשמרו
ועשיתם: וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי לעם ואנכי

אֱהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃ וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וְקָרָאתִי אֶל־הַדָּגָן וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֵּן עֲלֵיכֶם רָעָב׃ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וּתְנוּבַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרְפַּת רָעָב בַּגּוֹיִם׃ וּזְכַרְתֶּם אֶת־דַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וּנְקֹטֹתֶם בִּפְנֵיכֶם עַל עֲוֺנֹתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם׃ לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי־עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה יִוָּדַע לָכֶם בּוֹשׁוּ וְהִכָּלְמוּ מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה בְּיוֹם טַהֲרִי אֶתְכֶם מִכֹּל עֲוֺנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הֶעָרִים וְנִבְנוּ הֶחֳרָבוֹת׃ וְהָאָרֶץ הַנְּשַׁמָּה תֵּעָבֵד תַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה שְׁמָמָה לְעֵינֵי כָּל־עוֹבֵר׃ וְאָמְרוּ הָאָרֶץ הַלֵּזוּ הַנְּשַׁמָּה הָיְתָה כְּגַן־עֵדֶן וְהֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת וְהַנְשַׁמּוֹת וְהַנֶּהֱרָסוֹת בְּצוּרוֹת יָשָׁבוּ׃ וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשָּׁאֲרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי ׀ אֲנִי יְהֹוָה בָּנִיתִי הַנֶּהֱרָסוֹת נָטַעְתִּי הַנְּשַׁמָּה אֲנִי יְהֹוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃

כאן מסיימים הספרדים

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה עוֹד זֹאת אִדָּרֵשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אַרְבֶּה אֹתָם כַּצֹּאן אָדָם׃ כְּצֹאן קָדָשִׁים כְּצֹאן יְרוּשָׁלִַם בְּמוֹעֲדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת מְלֵאוֹת צֹאן אָדָם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃

הפטרת פרשת החדש

קורין למפטיר בפ׳ בא פרשת החדש הזה לכם (שמות י״ב א׳ כ׳):

ביחזקאל סימן מ״ה.

כֹּל הָעָם הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל־הַתְּרוּמָה הַזֹּאת לַנָּשִׂיא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְעַל־הַנָּשִׂיא יִהְיֶה הָעוֹלוֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֵּסֶךְ בַּחַגִּים וּבֶחֳדָשִׁים וּבַשַּׁבָּתוֹת בְּכָל־מוֹעֲדֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא־יַעֲשֶׂה אֶת־הַחַטָּאת וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־הַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר בְּעַד בֵּית־יִשְׂרָאֵל׃

כאן מתחילים הספרדים.

כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פַּר־בֶּן־בָּקָר תָּמִים וְחִטֵּאתָ אֶת־הַמִּקְדָּשׁ׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת וְנָתַן אֶל־מְזוּזַת הַבַּיִת וְאֶל־אַרְבַּע פִּנּוֹת הָעֲזָרָה לַמִּזְבֵּחַ וְעַל־מְזוּזַת שַׁעַר הֶחָצֵר הַפְּנִימִית׃ וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְעָה בַחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שֹׁגֶה וּמִפֶּתִי וְכִפַּרְתֶּם אֶת־הַבָּיִת׃ בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפָּסַח חָג שְׁבֻעוֹת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל׃ וְעָשָׂה הַנָּשִׂיא בַּיּוֹם הַהוּא בַּעֲדוֹ וּבְעַד כָּל־עַם הָאָרֶץ פַּר חַטָּאת׃ וְשִׁבְעַת יְמֵי־הֶחָג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהֹוָה שִׁבְעַת פָּרִים וְשִׁבְעַת אֵילִים

אהיה לכם לאלהים : והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל־הדגן והרביתי אתו ולא־אתן עליכם רעב : והרביתי את־פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים : וזכרתם את־דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא־טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבתיכם : לא למענכם אני־עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל : כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את־הערים ונבנו החרבות : והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל־עובר : ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן־עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו : וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי | אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי :

כאן מסיימים הספרדים

כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית־ישראל לעשות להם ארבה אתה כצאן אדם : כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי־אני יהוה :

הפטרת פרשת החדש

קורין למפטיר בס' בא פרשת החדש הזה לכם (שמות י"ב א' כ'):

ביחזקאל סימן מ"ה.

כל העם הארץ יהיו אל־התרומה הזאת לנשיא בישראל : ועל־הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל־מועדי בית ישראל הוא יעשה את־החטאת ואת־המנחה ואת־העולה ואת־השלמים לכפר בעד בית־ישראל :

כאן מתחילים הספרדים.

כה־אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר־בן־בקר תמים וחטאת את־המקדש : ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל־מזוזת הבית ואל־ארבע פנות העזרה למזבח ועל־מזוזת שער החצר הפנימית : וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את־הבית : בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל : ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל־עם הארץ פר חטאת : ושבעת ימי־החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים

תְּמִימִם֙ לַיּ֔וֹם שִׁבְעַ֖ת הַיָּמִ֑ים וְחַטָּ֕את שְׂעִ֥יר עִזִּ֖ים לַיּֽוֹם׃ וּמִנְחָ֗ה אֵיפָ֥ה לַפָּ֛ר
וְאֵיפָ֥ה לָאַ֖יִל יַעֲשֶׂ֑ה וְשֶׁ֖מֶן הִ֥ין לָאֵיפָֽה׃ בַּשְּׁבִיעִ֡י בַּחֲמִשָּׁה֩ עָשָׂ֨ר י֤וֹם לַחֹ֙דֶשׁ֙
בֶּחָ֔ג יַעֲשֶׂ֥ה כָאֵ֖לֶּה שִׁבְעַ֣ת הַיָּמִ֑ים כַּֽחַטָּאת֙ כָּעֹלָ֔ה וְכַמִּנְחָ֖ה וְכַשָּֽׁמֶן׃ כֹּֽה־
אָמַר֮ אֲדֹנָ֣י יְהוִה֒ שַׁ֜עַר הֶחָצֵ֤ר הַפְּנִימִית֙ הַפֹּנֶ֣ה קָדִ֔ים יִהְיֶ֣ה סָג֔וּר שֵׁ֖שֶׁת
יְמֵ֣י הַֽמַּעֲשֶׂ֑ה וּבְי֤וֹם הַשַּׁבָּת֙ יִפָּתֵ֔חַ וּבְי֥וֹם הַחֹ֖דֶשׁ יִפָּתֵֽחַ׃ וּבָ֣א
הַנָּשִׂ֡יא דֶּ֩רֶךְ֩ אוּלָ֨ם הַשַּׁ֜עַר מִח֗וּץ וְעָמַד֙ עַל־מְזוּזַ֣ת הַשַּׁ֔עַר וְעָשׂ֣וּ הַכֹּהֲנִ֗ים
אֶת־עֽוֹלָתוֹ֙ וְאֶת־שְׁלָמָ֔יו וְהִֽשְׁתַּחֲוָ֛ה עַל־מִפְתַּ֥ן הַשַּׁ֖עַר וְיָצָ֑א וְהַשַּׁ֥עַר לֹֽא־יִסָּגֵ֖ר עַד־
הָעָֽרֶב׃ וְהִשְׁתַּחֲו֣וּ עַם־הָאָ֗רֶץ פֶּ֚תַח הַשַּׁ֣עַר הַה֔וּא בַּשַּׁבָּת֖וֹת וּבֶחֳדָשִׁ֑ים לִפְנֵ֖י
יְהוָֽה׃ וְהָעֹלָ֕ה אֲשֶׁר־יַקְרִ֥ב הַנָּשִׂ֖יא לַֽיהוָ֑ה בְּי֣וֹם הַשַּׁבָּ֗ת שִׁשָּׁ֧ה כְבָשִׂ֛ים תְּמִימִ֖ם וְאַ֥יִל
תָּמִֽים׃ וּמִנְחָה֙ אֵיפָ֣ה לָאַ֔יִל וְלַכְּבָשִׂ֥ים מִנְחָ֖ה מַתַּ֣ת יָד֑וֹ וְשֶׁ֖מֶן הִ֥ין לָאֵיפָֽה׃
וּבְי֣וֹם הַחֹ֔דֶשׁ פַּ֥ר בֶּן־בָּקָ֖ר תְּמִימִ֑ם וְשֵׁ֧שֶׁת כְּבָשִׂ֛ם וָאַ֖יִל תְּמִימִ֥ם יִהְיֽוּ׃
וְאֵיפָ֨ה לַפָּ֜ר וְאֵיפָ֤ה לָאַ֙יִל֙ יַעֲשֶׂ֣ה מִנְחָ֔ה וְלַ֨כְּבָשִׂ֔ים כַּאֲשֶׁ֥ר תַּשִּׂ֖יג יָד֑וֹ וְשֶׁ֖מֶן הִ֥ין
לָאֵיפָֽה׃ וּבְב֖וֹא הַנָּשִׂ֑יא דֶּ֣רֶךְ אוּלָ֤ם הַשַּׁ֙עַר֙ יָב֔וֹא וּבְדַרְכּ֖וֹ יֵצֵֽא׃ וּבְב֨וֹא עַם־
הָאָ֜רֶץ לִפְנֵ֣י יְהוָה֮ בַּמּוֹעֲדִים֒ הַבָּ֡א דֶּרֶךְ֩ שַׁ֨עַר צָפ֜וֹן לְהִשְׁתַּחֲוֺ֗ת יֵצֵא֙ דֶּרֶךְ־
שַׁ֣עַר נֶ֔גֶב וְהַבָּא֙ דֶּרֶךְ־שַׁ֣עַר נֶ֔גֶב יֵצֵ֖א דֶּרֶךְ־שַׁ֣עַר צָפ֑וֹנָה לֹ֣א יָשׁ֗וּב דֶּ֤רֶךְ
הַשַּׁ֙עַר֙ אֲשֶׁר־בָּ֣א ב֔וֹ כִּ֥י נִכְח֖וֹ יֵצֵֽאו*׃ וְהַנָּשִׂ֕יא בְּתוֹכָ֖ם בְּבוֹאָ֣ם יָב֔וֹא וּבְצֵאתָ֖ם
יֵצֵֽאוּ׃ וּבַחַגִּ֣ים וּבַמּֽוֹעֲדִ֗ים תִּהְיֶ֤ה הַמִּנְחָה֙ אֵיפָ֤ה לַפָּר֙ וְאֵיפָ֣ה לָאַ֔יִל וְלַכְּבָשִׂ֖ים
מַתַּ֣ת יָד֑וֹ וְשֶׁ֖מֶן הִ֥ין לָאֵיפָֽה׃ וְכִֽי־יַעֲשֶׂה֩ הַנָּשִׂ֨יא נְדָבָ֜ה עוֹלָ֣ה אֽוֹ־שְׁלָמִ֗ים
נְדָבָה֮ לַֽיהוָה֒ וּפָ֣תַח ל֗וֹ אֶֽת־הַשַּׁ֙עַר֙ הַפֹּנֶ֣ה קָדִ֔ים וְעָשָׂ֤ה אֶת־עֹֽלָתוֹ֙ וְאֶת־
שְׁלָמָ֔יו כַּאֲשֶׁ֥ר יַעֲשֶׂ֖ה בְּי֣וֹם הַשַּׁבָּ֑ת וְיָצָ֛א וְסָגַ֥ר אֶת־הַשַּׁ֖עַר אַחֲרֵ֥י צֵאתֽוֹ׃
וְכֶ֨בֶשׂ בֶּן־שְׁנָת֜וֹ תָּמִ֗ים תַּעֲשֶׂ֥ה עוֹלָ֛ה לַיּ֖וֹם לַֽיהוָ֑ה בַּבֹּ֥קֶר בַּבֹּ֖קֶר תַּעֲשֶׂ֥ה
אֹתֽוֹ׃ וּמִנְחָה֩ תַעֲשֶׂ֨ה עָלָ֜יו בַּבֹּ֤קֶר בַּבֹּ֙קֶר֙ שִׁשִּׁ֣ית הָאֵיפָ֔ה וְשֶׁ֥מֶן שְׁלִישִׁ֖ית
הַהִ֣ין לָרֹ֣ס אֶת־הַסֹּ֑לֶת מִנְחָה֙ לַֽיהוָ֔ה חֻקּ֥וֹת עוֹלָ֖ם תָּמִֽיד׃ וְעָשׂ֨וּ** אֶת־הַכֶּ֧בֶשׂ
וְאֶת־הַמִּנְחָ֛ה וְאֶת־הַשֶּׁ֖מֶן בַּבֹּ֣קֶר בַּבֹּ֑קֶר עוֹלַ֖ת תָּמִֽיד׃

כאן מסיימים הספרדים :

כֹּה־אָמַ֞ר אֲדֹנָ֣י יְהוִ֗ה כִּֽי־יִתֵּ֨ן הַנָּשִׂ֤יא מַתָּנָה֙ לְאִ֣ישׁ מִבָּנָ֔יו נַחֲלָת֥וֹ הִ֖יא לְבָנָ֣יו
תִּֽהְיֶ֑ה אֲחֻזָּתָ֥ם הִ֖יא בְּנַחֲלָֽה׃ וְכִֽי־יִתֵּ֨ן מַתָּנָ֜ה מִנַּחֲלָת֗וֹ לְאַחַד֙ מֵעֲבָדָ֔יו
וְהָ֤יְתָה לּוֹ֙ עַד־שְׁנַ֣ת הַדְּר֔וֹר וְשָׁבַ֖ת לַנָּשִׂ֑יא אַ֚ךְ נַחֲלָת֔וֹ בָּנָ֖יו לָהֶ֥ם תִּהְיֶֽה׃
וְלֹֽא־יִקַּ֨ח הַנָּשִׂ֜יא מִנַּחֲלַ֣ת הָעָ֗ם לְהֽוֹנֹתָם֙ מֵאֲחֻזָּתָ֔ם מֵאֲחֻזָּת֖וֹ יַנְחִ֣ל אֶת־בָּנָ֑יו
לְמַ֗עַן אֲשֶׁ֤ר לֹֽא־יָפֻ֙צוּ֙ עַמִּ֔י אִ֖ישׁ מֵאֲחֻזָּתֽוֹ׃

*יצא קרי. **יעשו קרי.

תמימם ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום: ומנחה איפה לפר
ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה: בשביעי בחמשה עשר יום לחדש
בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן: כה־
אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת
ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: ובא
הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על־מזוזת השער ועשו הכהנים
את־עולתו ואת־שלמיו והשתחוה על־מפתן השער ויצא והשער לא־יסגר עד־
הערב: והשתחוו עם־הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני
יהוה: והעלה אשר־יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימם ואיל
תמים: ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה:
וביום החדש פר בן־בקר תמימם וששת כבשים ואיל תמימם יהיו:
ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין
לאיפה: ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא: ובבוא עם־
הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחות יצא דרך־
שער נגב והבא דרך־שער נגב יצא דרך־שער צפונה לא ישוב דרך
השער אשר־בא בו כי נכחו יצאו: והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם
יצאו: ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים
מתת ידו ושמן הין לאיפה: וכי־יעשה הנשיא נדבה עולה או־שלמים
נדבה ליהוה ופתח לו את־השער הפנה קדים ועשה את־עולתו ואת־
שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את־השער אחרי צאתו:
וכבש בן־שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה
אתו: ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית
ההין לרס את־הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד: ועשו את־הכבש
ואת־המנחה ואת־השמן בבקר בבקר עולת תמיד:

כאן מסיימים הספרדים:

כה־אמר אדני יהוה כי־יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו
תהיה אחזתם היא בנחלה: וכי־יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו
והיתה לו עד־שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה:
ולא־יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו ינחל את־בניו
למען אשר לא־יפצו עמי איש מאחזתו:

*יצא קרי. *יעשו קרי.

בתרי עשר . במלאכי סימן ג׳ ונק״ק פפ״ד אין מפטירין וערבה רק אם חל בע״פ .
ובוורמש מפטירים בכל פעם .

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות : וקרבתי
אליכם למשפט והייתי ׀ עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים
לשקר ובעשקי שכר־שכיר אלמנה ויתום ומטי־גר ולא יראוני אמר יהוה
צבאות : כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא כליתם : למימי
אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה נשוב : היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי
ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה : במארה אתם נארים ואתי
אתם קבעים הגוי כלו : הביאו את־כל־המעשר אל־בית האוצר
ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם־לא
אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד־בלי־די : וגערתי
לכם באכל ולא־ישחת לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל לכם הגפן
בשדה אמר יהוה צבאות : ואשרו אתכם כל־הגוים כי־תהיו אתם ארץ
חפץ אמר יהוה צבאות : חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־
נדברנו עליך : אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו
וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות : ועתה אנחנו מאשרים זדים גם־
נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו : אז נדברו יראי יהוה איש
אל־רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו : והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי
עליהם כאשר יחמל איש על־בנו העבד אתו : ושבתם וראיתם בין צדיק
לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו : כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל־
זדים וכל־עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר
לא־יעזב להם שרש וענף : וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק : ועסותם רשעים כי־יהיו אפר
תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות : זכרו תורת
משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים :
הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא :
והשיב לב־אבות על־בנים ולב בנים על־אבותם פן־אבוא והכיתי את־
הארץ חרם :

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא :

י״ז רב״י

בתרי עשר. במלאכי סימן ג׳. ובק״ק פפ״ד אין מפטירין וערבה רק אס חל בע״פ. ובזולתו מפטירים בשל פרשה.

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות: וקרבתי אליכם למשפט והייתי | עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר־שכיר אלמנה ויתום ומטי־גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא כליתם: למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה: במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו: הביאו את־כל־המעשר אל־בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם־לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד־בלי־די: וגערתי לכם באכל ולא־ישחית לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: ואשרו אתכם כל־הגוים כי־תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברנו עליך: אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות: ועתה אנחנו מאשרים זדים גם־נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על־בנו העבד אתו: ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא־יעזב להם שרש וענף: וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: ועסותם רשעים כי־יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר־אני עשה אמר יהוה צבאות: זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים: הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: והשיב לב־אבות על־בנים ולב בנים על־אבותם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם:

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא:

*ז׳ רבתי

הפטרת וזאת הברכה (ביהושע סימן א')

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר׃ משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל׃ כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה׃ מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם׃ לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך׃ חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃ רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך׃ לא ימוש ספר התירה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל׃ הלוא צויתיך הזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך׃ ויצו יהושע את שטרי העם לאמר׃ עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה׃ ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר׃ זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת׃ נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם׃ עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש׃ ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך׃ ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה׃ כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ׃

הפטרת יום ראשון של פסח (ביהושע סימן ג׳)

ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך: בקצ״ק מתחילין בסימן ה׳

בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית: ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות: וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו: כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ואת בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך: ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם: ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה: ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו: ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה: וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו: ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד

עליו קדש הוא ויעש יהושע כן: ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ:

הפטרת יום שני של פסח (במלכים ב׳ סימן כ״ג)

וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהודה: ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית: בקלות קהלות מתחילין כאן

ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשוים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל: והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם: ויתץ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה: ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתץ את במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש בשער העיר: אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם:

לפי דעת הגר״א מוסיפין אלו הפסוקים

וטמא את התפת אשר בגיא בני (בן ק׳) הנם לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך: וישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסרים אשר בפרורים ואת מרכבות השמש שרף באש: ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון: ושבר את המצבות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם: וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה: ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה: ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: ויאמר הניחו לו איש אל ינע עצמתיו וימלטו עצמתיו את עצמות הנביא אשר בא משמרון: וגם את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל: ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: ע״כ ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער

יאשיהו

יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו:

הפטרת שבת חול המועד של פסח (ביחזקאל סימן ל"ז)

יש קהלות מתחילין כאן כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם: כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה:

ורוב הקהלות מתחילין כאן היתה עלי יד יהוה ויוציאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות: והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד: ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה: כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם: ונתתי עליכם גידים והעליתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יהוה: ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו: וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו: והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד: ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו: לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל: וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי: ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה:

בקצת קהלות מוסיפין זה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו (חבריו ק') ולקח עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו (חבריו ק'): וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך:

הפטרת יום שביעי של פסח (בשמואל ב סימן כ"ב)

וידבר דוד כו' עד ולזרעו עד עולם תמצא בהפטרת פרשת האזינו

הפטרת יום אחרון של פסח (בישעיה סימן י')

עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית (בת ק') ציון גבעת ירושלם: הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדעים והגבהים ישפלו: ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול: ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה: ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח: ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע: והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו: וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם: ופרה ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן: ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול

נמול ידו הדה: לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים: והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרום ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם: והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה: ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו: זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת (מודעת ק') זאת בכל הארץ: צהלי ורני ישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל:

הפטרת יום ראשון של שבועות (ביחזקאל סימן א') ומסיימין בפסוק י"ב סימן ג

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין: היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה: וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין חשמל מתוך האש: ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה: וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: וידו (וידי ק') אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו: ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חוברות איש ושתים מכסות את גויתיהנה: ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק: והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק: וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן: ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם: ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן: וממעל לרקיע אשר על ראשם

כמראה

כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה׃
וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה
מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב׃ כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום
הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע
קול מדבר׃ ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו׃

הפטרת יום שני של שבועות (בתרי עשר בחבקוק סימן ג׳)

ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ׃

ברוב קהלות אשכנז ואיטליא מתחילין כאן

תפלה לחבקוק הנביא על שגינות׃ יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור׃ אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ׃ ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה (עזו ק׳)׃ לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו׃ עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו׃ תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ מדין׃ הבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה׃ עריה תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ׃ ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא׃ שמש ירח עמד זבלה לאור חציך יהלכו לנגה ברק חניתך׃ בזעם תצעד ארץ באף תדוש גוים׃ יצאת לישע עמך לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה׃ נקבת במטיו ראש פרזו (פרזיו ק׳) יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכל עני במסתר׃ דרכת בים סוסיך חמר מים רבים׃ שמעתי ותרגז בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם יגודנו׃ כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר ברפתים׃ ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי ישעי׃ יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בנגינותי׃

הפטרת יום ראשון של ראש השנה (בשמואל א׳ סימן א׳)

ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי׃ ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים׃ ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה׃ ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות׃ ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה׃ וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה׃ וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל׃ ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים׃ ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה׃ והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה׃ ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו׃ והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה׃ וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה׃ ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך׃ ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי

ואשפך

ואשפך את נפשי לפני יהוה : אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי
וכעסי דברתי עד הנה : ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך
(חסר א׳) אשר שאלת מעמו : ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה
ותאכל ופניה לא היו לה עוד : וישכימו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל
ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה : ויהי לתקפות הימים ותהר
חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו : ויעל האיש אלקנה וכל
ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו : וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד
יגמל הנער והביאותיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם : ויאמר לה אלקנה
אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה
ותינק את בנה עד גמלה אתו : ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה
אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער : וישחטו את הפר ויבאו
את הנער אל עלי : ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה
להתפלל אל יהוה : אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי
מעמו : וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו
שם ליהוה : ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על
אויבי כי שמחתי בישועתך : אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו : אל
תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולא (ולו ק׳) נתכנו
עללות : קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל : שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו
עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה : יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל :
יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם : מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון
להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל : רגלי
חסידו (חסידיו ק׳) ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש : יהוה יחתו
מריבו (מריביו ק׳) עלו (עליו ק׳) בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו
וירם קרן משיחו :

הפטרת יום שני של ראש השנה (בירמיה סימן ל״א)

כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל : מרחוק
יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד : עוד אבנך ונבנית
בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים : עוד תטעי כרמים בהרי
שמרון נטעו נטעים וחללו : כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל
יהוה אלהינו : כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו
ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל : הנני מביא אותם מארץ צפון
וקבצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה : בבכי
יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי
לישראל לאב ואפרים בכרי הוא : שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו
מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו : כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק
ממנו : ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל
בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד : אז תשמח בתולה
במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם :
ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה : כה אמר יהוה קול ברמה
נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו : כה
אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו
מארץ אויב : ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם : שמוע שמעתי
אפרים

אפרים מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה:

הפטרת שחרית של יום כפור (בישעיה סימן נ"ז)

ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי: כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים: כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי: בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו: דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו: בורא נוב (ניב ק') שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט: אין שלום אמר אלהי לרשעים: קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון: למה צמנו ולא ראית עינינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנגשו: הן לריב ומצה תצומו ולהכות* באגרוף רשע לא תצומו כיום להשמיע במרום קולכם: הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה: הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו: הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און: ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים: ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו: ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת: אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במותי (יתיר ו') ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

הפטרת מנחה של יום כפור (ספר יונה)

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר: קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני: ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה: ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה להשבר: וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם: ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד: ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה: ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה: ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה: וייראו האנשים

*) במ"ס ולהכות מלא

האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני
יהוה הוא ברח כי הגיד להם : ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי
הים הולך וסער : ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי
יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם : ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה
ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם : ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא
נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא (יתיר א׳) כי אתה יהוה כאשר
חפצת עשית : וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מזעפו : וייראו האנשים
יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים : וימן יהוה דג גדול לבלע
את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות : ויתפלל יונה אל יהוה
אלהיו ממעי הדגה : ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי
שמעת קולי : ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריך וגליך עלי
עברו : ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך : אפפוני
מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי : לקצבי הרים ירדתי הארץ בריחיה
בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי : בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי
ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך : משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו : ואני בקול
תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה : ויאמר יהוה לדג ויקא את
יונה אל היבשה : ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר : קום לך אל נינוה העיר
הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך : ויקם יונה וילך אל נינוה
כדבר יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים : ויחל יונה לבוא
בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת : ויאמינו אנשי
נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם : ויגע הדבר אל מלך
נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר : ויזעק ויאמר
בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה
אל ירעו ומים אל ישתו : ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה
וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם : מי יודע ישוב ונחם האלהים
ושב מחרון אפו ולא נאבד : וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה
וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה : וירע אל יונה רעה
גדולה ויחר לו : ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על
אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים
ורב חסד ונחם על הרעה : ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי :
ויאמר יהוה ההיטב חרה לך : ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם
סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר : וימן יהוה אלהים קיקיון
ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון
שמחה גדולה : וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון וייבש :
ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלף
וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי : ויאמר אלהים אל יונה ההיטב
חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות : ויאמר יהוה אתה חסת על
הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובין לילה אבד : ואני לא
אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר
לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה : יש מוסיפים מי אל כמוך נשא עון ועבר
על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב ירחמנו
יכבוש עונתינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם : תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

הנה

הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך׃ ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה (תשכבנה ק׳) ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר׃ ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב׃ ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה׃ ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך׃ והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון (וקפאון ק׳)׃ והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור׃ והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה׃ והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד׃ יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך׃ וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח׃ וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם׃ והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו׃ וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד׃ וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת׃ והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות׃ והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם׃ ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות׃ זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות׃ ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח׃ והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא׃

הפטרת יום שני של סכות (במלכים א׳ סימן ח׳)

ויקהלו אל המלך שלמה תמצא בהפטרת פקודי

הפטרת שבת חול המועד של סכות (ביחזקאל סימן ל"ח)

והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי׃ ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל׃ ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול׃ וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה׃ ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו׃ והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה׃ ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל׃ ושבבתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותיך על הרי ישראל׃ והכיתי קשתך מיד שמאלך וחציך מיד ימינך אפיל׃ על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל

כנף

כנף וחית השדה נתתיך לאכלה: על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה: ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה: ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל: הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי: ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים: ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו את בזזיהם נאם אדני יהוה: והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים והסמת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג: וקברום בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים: וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה: ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים יחקרו: ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג: וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ:

הפטרת שמיני עצרת (במלכים א׳ סימן ח׳)

ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים: ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר: ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו: להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה: והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה: ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל: ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו: יש מוסיפים פסוק זה ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות:

הפטרת שמחת תורה (בוזאת הברכה)

הפטרת תשעה באב בשחרית (בירמיה סימן ח)

אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום: על מה אנחנו ישבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה: קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם

להם לחש ונשבו אתכם נאם יהוה: מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי: הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר: עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו: על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני: הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי: מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי: מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה: איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך: ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו: שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה: לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי: חץ שוחט (שחוט ק') לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו: העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו: ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב: מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר: ויאמר יהוה על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם: לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש: והפיצותים* בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם: כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה: ותמהרנה ותשנה* (חסר א') עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים: כי קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו: כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנתיכם נהי ואשה רעותה קינה: כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות: דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף: כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו: כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה:

הפטרה לתענית צבור (בישעיה סימן נ"ה)

דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם: כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו: כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת (ותחת ק') הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע: ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר

הבדל

*) במ"ס והפצותים בחי"ק

הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש: כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי: ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי: והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו:

ברכה שאומרים קודם ההפט״ה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים, וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ, וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

נאך דיא **הפטרה** זאגט מען דיא ברכות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר כָּל הָעוֹלָמִים, צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק:

נֶאֱמָן, אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ, עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ, שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מָגֵן דָּוִד: ביז דא זאגט מען אין תענית ציבור אונ ביי מנחה פון יו״כ:

אל״ שבת פון אגאנצין יאהר אויך שבת חול המועד פסח זאג׳ מען דאס:

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה, שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה, לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת:

עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

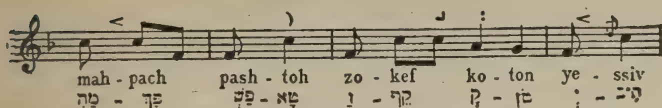
שמות הטעמים׃

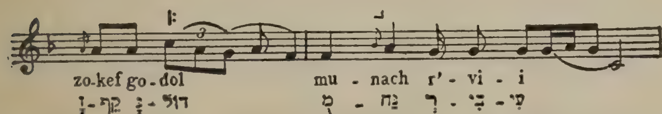
NAMES OF THE HEBREW ACCENTS.

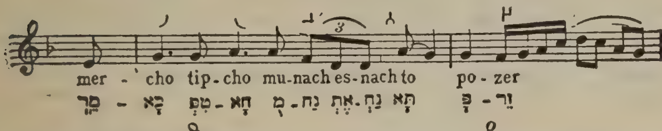
קַדְמָא֙ מְֽנַח זַרְקָא֮ מְֽנַח סֶגוֹל֒
מְֽנַח ׀ מְֽנַח רְבִ֗יעִי מַהְפַּ֤ךְ פַּשְׁטָא֙ זָקֵ֣ף
קָטֹ֔ן זָקֵ֕ף־גָּד֕וֹל מֵֽרְכָ֥א טִפְּחָ֖א מְֽנַח
אֶתְנַחְתָּ֑א פָּזֵ֡ר תְּ֠לִישָׁא־קְטַנָּה֩ תְּלִישָׁ֨א־
גְ֨דוֹלָה קַדְמָ֨א וְאַזְלָ֨א אַזְלָא־גֵּ֜רֵשׁ גֵּרְשַׁ֞יִם
דַּרְגָּ֧א תְּבִ֛יר יְ֚תִיב פְּסִ֣יק ׀ ס֣וֹף־פָּסֽוּק
שַׁלְשֶׁ֓לֶת קַרְנֵי־פָרָ֟ה מֵרְכָ֦א כְּפוּלָה
יֶרַח־בֶּן־יוֹמ֪וֹ׃

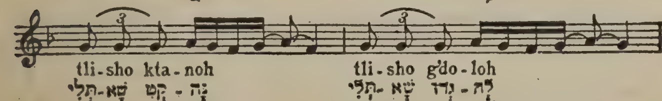
Music notes for the Reading of the Torah

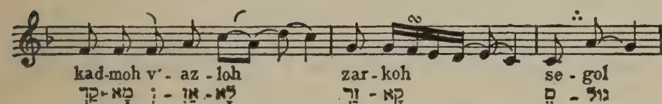
(נגינות הטעמים)

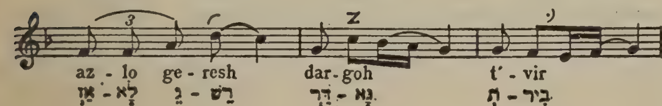


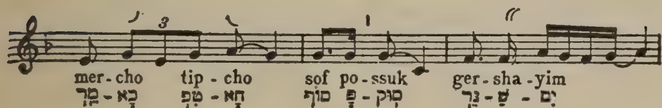


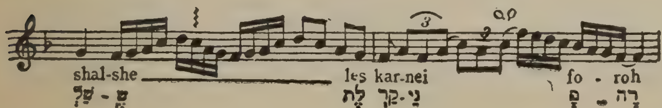












ye-rach ben yo-mo mu - nach (before zarko) mu - nach (before segol)

יָ - רֵחַ . בֶּן יוֹ - מוֹ מֻ - נַּח מֻ - נַּח

mu - nach (before mahpach) p'-sik (at the end of a portion) sof po-suk.

מֻ - נַּח פְּ - סִיק . סוֹף פָּ - סוּק

Music notes for the Reading of the Haftaroh.

(נגינות ההפטרה)

pash toh mu - nach zar - koh

פַּשְׁ טָא מֻ - נַּח - זַר - קָא

mu-nach se-gol zo-kef ko - ton mah pach

מֻ - נַּח סֶ - גּוֹל זָ - קֵף קָ - טֹן מַהְ פַּךְ

mu-nach mu-nach r'-vi — i zo - kef go-dol

מֻ - נַּח מֻ - נַּח רְ - בִי — עִי זָ - קֵף גָּ - דוֹל

mer-cho tip - cho mu - nach es - nach - toh

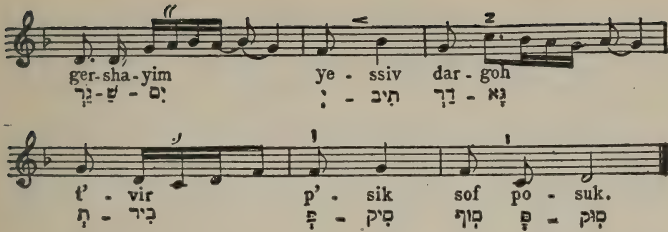
מֵר - כָא טִפְּ - חָא מֻ - נַּח אֶתְ - נַח - תָּא

po - zer tli - sho kta - noh

פָּ - זֵר תְּלִי - שָׁא קְטַ - נָּה

tli-sho gdo-loh az-loh ge-resh kad-mo v'az-loh

תְּלִי-שָׁא גְדוֹ-לָה אַז-לָא גֵּ - רֵשׁ קַד-מָא וְאַז-לָא



Melody for Benediction after the Haftaroh

(נגינות ברכות אחר ההפטרה)

Bo - ruch a - to a - do - noy
בָּ - רוּךְ אַ - תָּה אֲ - דֹ - נָי

e - lo-hei-nu me-lech ho - o - lom tsur kol ho - o - lo - mim
אֱ - לֹ - הֵי - נוּ מֶ - לֶךְ הָ - עוֹ - לָם צוּר כָּל הָ - עוֹ - לָ - מִים

tsa-dik b' chol ha - do - ross ho - el ha - ne - mon
צַ - דִּיק בְּ כָל הַ - דּוֹ - רוֹת הָ - אֵל הַ - נֶּ - אֱמָן

ho - o - mer v' - o - seh ham - da - ber um - ka - yem
הָ - אוֹ - מֵר וְ - עוֹ - שֶׂה הַמְ - דַ - בֵּר וּמְ - קַ - יֵּם

she - kol d'vo - rov e - mes vo - tse - dek
שֶׁ - כָּל דְּבָ - רָיו אֱ - מֶת וָ - צֶ - דֶק

ra - chem al tsi - yon ki hi beiss cha - ye - nu
רַ - חֵם עַל צִ - יּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַ - יֵּ - נוּ

v' - la - a - lu - vas ne - fesh to - shi - a bim - hei - roh
רָה - הֵ - בִּמְ עַ - שִׁי-תּוֹ פֶּשׁ - נֶ בַת - לוּ - עֲ - לַ - וְ

b' - yo - me - nu bo - ruch a - to a - do - noy
נָי - דֹ - אֲ תָּה - אַ רוּךְ - בָּ נוּ - מֵ - יָ - בְּ

mo - gen do - vid m' - ka-desh ha-sha-boss.
בָּת - שַּׁ - הַ דֵּשׁ - קַ - מְ וִד - דָּ גֵן - מָ

Melody for the High Holidays

(נגינות הטעמים לימים הנוראים)

va - do-noy po - kad ess so - roh
רָה - שָׂ אֶת קַד - פָּ יְהוָה - וַ

ka - sher o - mar va-ya - as a - do - noy
נָי - ד - אֲ עָשׂ - יַּ - וַ מָר - אָ שֶׁר - כַּאֲ

l' - so - roh ka-sher di - ber va - ta - har
הַר - תַּ - וַ בֵּר - דִּ שֶׁר - כַּאֲ רָה - שָׂ - לְ

va - ta - led so - roh l' - av - ro - hom
הָם - רָ - אַבְ - לְ רָה - שָׂ לֶד - תֵּ - וַ

ben liz - ku - nov la - mo - ed a - sher di-ber o - so
אֹ - תוֹ בֵּר - דִּ שֶׁר - אֲ עֵד - מּוֹ - לַ נָיו - קֻ - לִזְ בֵּן

e - lo - him Va - yik-roh av - ro - hom

אֱ - לֹ - הִים וַ - יִּ - קְ - רָא אַבְ - רָ - הָם

ess shem b' - no ha - no - lad lo

אֶת שֶׁם בְּ - נוֹ הַ - נּוֹ - לַד לוֹ

a - sher yol - do lo So - roh yits - chok

אֲ - שֶׁר יָ - לְ - דָה לוֹ שָׂ - רָה יִצְ - חָק

Va - yo - mol av - ro - hom ess yits - chok b' - no

וַ - יָּ - מָל אַבְ - רָ - הָם אֶת יִצְ - חָק בְּ - נוֹ

ben shmo - nass yo - mim ka - a - sher

בֶּן שְׁמֹ - נַת יָ - מִים כַּ - אֲ - שֶׁר

tsi - voh o - so e - lo - him

צִ - וָּה א - תוֹ אֱ - לֹ - הִים (end of a portion)

Melody for the Song of Songs

(נגינות הטעמים למגלת שיר השירים)

Shir ha - shi - rim a - sher lish - lo - mo

שִׁיר הַ - שִּׁי - רִים אֲ - שֶׁר לִשְׁ - לֹ - מֹה

yi - sho - ke - ni min - shi - kos pi - hu

יִ - שָּׁ - קֵ - נִי מִנְּ - שִׁי - קוֹת פִּי - הוּ

ki - to - vim do - de - cho mi - yo - yin
כִּי - טוֹ - בִים דֹ - דֶי - ךָ מִ - יָּ - יִן

O ku - mo - no va - a - so - v' - vo vo -
אָ - קוּ - מָה - נָּא וַ - אֲ - סוֹ - בְ - בָה - בָ

ir bash - vo - kim u - vo - r' - cho - vos
עִיר בַּשְּׁ - וָ - קִים וּ - בָ - רְ - חֹ - בוֹת

a - vak - shoh eiss she - o - ha - vo
אֲ - בַקְּ - שָׁה אֵת שֶׁ - אָ - הֲ - בָה

naf - shi bi - kash - tiv v' - lo m' - tso - siv
נַפְ - שִׁי בִּ - קַּשְׁ - תִּיו וְ - לֹא - מְ - צָ - אתִיו

ad she - yo - fu - ach 'ha - yom v' - no - su
עַד שֶׁ - יָּ - פוּ - חַ הַ - יּוֹם וְ - נָ - סוּ

ha - ts' - lo - lim sov dmei l' - cho
הַ - צְּ - לָ - לִים סֹב דְּמֵה לְ - ךָ

do - di lits - vi o l' - o - fer
דוֹ - דִי: לִ - צְ - בִי אוֹ לְ - עֹ - פֶר

ho - a - yo - lim al ho - rei vo ——— ser
הָ - אַ - יָּ - לִים עַל הָ - רֵי בָ ——— תֶר

Melody for the Book of Ruth

(נגינות הטעמים למגלת רות)

Vay - hi bi - mei sh'- fot ha - shof - tim

vay-hi ro - ov bo - o - rez va - ye - lech ish

mi - beiss le - chem y' - hu - do lo - gur

bis-dei mo - ov hu v'- ish to ush - nei vo-nov

Melody for the Book of Lamentations

(נגינות הטעמים למגלת איכה)

Ei - cho yosh-voh bo-dod ho - ir

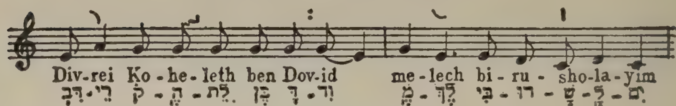
ra - bo - si - om hoy-isoh k' - al - mo-noh

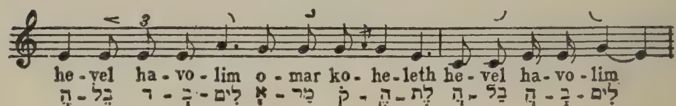
ra - bo - si ba-go-yim So - ro - si

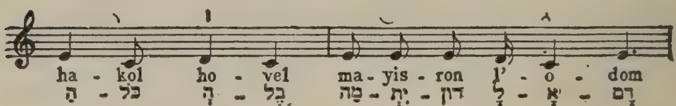
bam-di - nos hoy-soh lo - mass

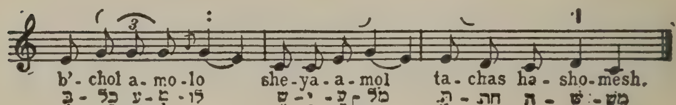
Melody for the Book of Ecclesiastes

(נגינות הטעמים למגלת קהלת)



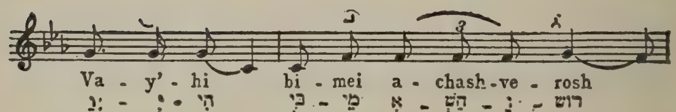


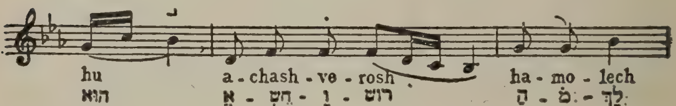


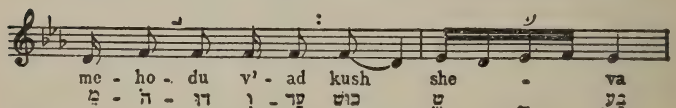


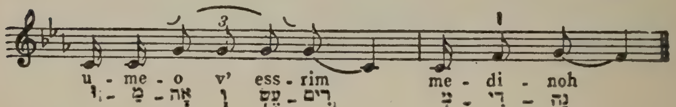
Melody for the Book of Esther

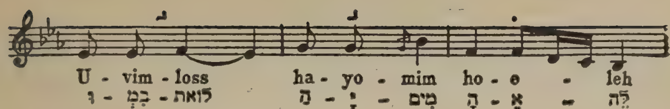
(נגינות הטעמים למגלת אסתר)

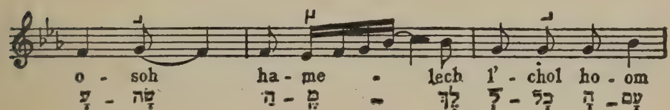


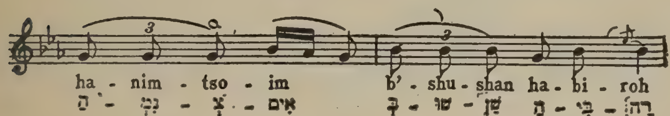


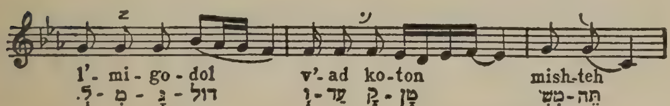


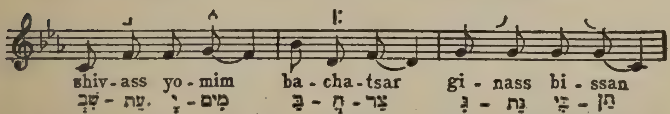


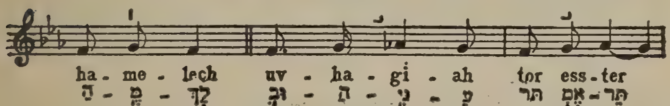


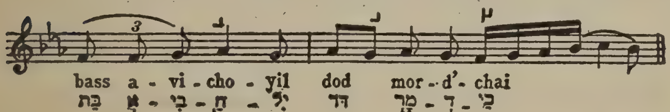


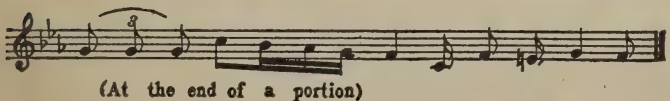












(At the end of a portion)

